

Prezes Rady Ministrów

Donald Tusk

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-135-24
UC28

Pan Szymon HOŁOWNIA
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw.

Ma on na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Klimatu i Środowiska.

Jednocześnie – w związku z ryzykiem wniesienia przez Komisję Europejską skargi do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w przypadku dalszych opóźnień w przyjęciu przedmiotowej ustawy – na podstawie art. 51 ust. 2 Regulaminu Sejmu, przedstawiam wniosek o skrócenie postępowania z projektem ustawy, przez: przystąpienie do pierwszego czytania projektu bez zachowania terminu określonego w art. 37 ust. 4 Regulaminu Sejmu, przystąpienie do drugiego czytania bez zachowania terminu określonego w art. 44 ust. 3 Regulaminu Sejmu, przystąpienie do trzeciego czytania bez kierowania projektu do komisji, w razie zgłoszenia w drugim czytaniu poprawek i wniosków oraz o rozpatrzenie przez Sejm sprawozdania komisji o uchwale Senatu w sprawie ustawy bez zachowania terminu określonego w art. 54 ust. 5 Regulaminu Sejmu.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i 1946) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, Dz. Urz. UE L 311 z 25.09.2020, str. 11, Dz. Urz. UE L 41 z 22.02.2022, str. 37, Dz. Urz. UE L 139 z 18.05.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1405 z 17.05.2024).

Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

- 1) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/807 z dnia 13 marca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do określania surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz. Urz. UE L 133 z 21.05.2019, str. 1);
 - 2) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/996 z dnia 14 czerwca 2022 r. w sprawie zasad weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz kryteriów niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz. Urz. UE L 168 z 27.06.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/805 z 08.03.2024);
 - 3) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/2448 z dnia 13 grudnia 2022 r. ustanawiającego operacyjne wytyczne dotyczące dowodów do celów wykazania zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju dotyczącymi biomasy leśnej i określonymi w art. 29 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 (Dz. Urz. UE L 320 z 14.12.2022, str. 4);
 - 4) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/1184 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 przez ustanowienie unijnej metodyki określającej szczegółowe zasady produkcji odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego (Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2023, str. 11);
 - 5) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/1185 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 poprzez ustanowienie minimalnego progu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku pochodzących z recyklingu paliw węglowych oraz poprzez określenie metodyki oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, uzyskanego dzięki odnawialnym ciekłym i gazowym paliwom transportowym pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzącym z recyklingu paliwom węglowym (Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2023, str. 20);
 - 6) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/1640 z dnia 5 czerwca 2023 r. w sprawie metodyki wyznaczania udziału biopaliwa i biogazu na potrzeby transportu, będących produktem przetwarzania we wspólnym procesie biomasy i paliw kopalnych (Dz. Urz. UE L 205 z 18.08.2023, str. 1).
- ²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, ustawę z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz ustawę z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej.

promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, Dz. Urz. UE L 311 z 25.09.2020, str. 11, Dz. Urz. UE L 41 z 22.02.2022, str. 37, Dz. Urz. UE L 139 z 18.05.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1405 z 17.05.2024).

Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

- 1) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/807 z dnia 13 marca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do określania surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz. Urz. UE L 133 z 21.05.2019, str. 1);
- 2) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/996 z dnia 14 czerwca 2022 r. w sprawie zasad weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz kryteriów niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz. Urz. UE L 168 z 27.06.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/805 z 08.03.2024);
- 3) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/2448 z dnia 13 grudnia 2022 r. ustanawiającego operacyjne wytyczne dotyczące dowodów do celów wykazania zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju dotyczącymi biomasy leśnej i określonymi w art. 29 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 (Dz. Urz. UE L 320 z 14.12.2022, str. 4);
- 4) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/1184 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 przez ustanowienie unijnej metodyki określającej szczegółowe zasady produkcji odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego (Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2023, str. 11 i Dz. Urz. UE L 2024/1408 z 21.05.2024);
- 5) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/1185 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 poprzez ustanowienie minimalnego progu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku pochodzących z recyklingu paliw węglowych oraz poprzez określenie

metodyki oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, uzyskanego dzięki odnawialnym ciekłym i gazowym paliwom transportowym pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzącym z recyklingu paliwom węglowym (Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2023, str. 20);

- 6) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/1640 z dnia 5 czerwca 2023 r. w sprawie metodyki wyznaczania udziału biopaliwa i biogazu na potrzeby transportu, będących produktem przetwarzania we wspólnym procesie biomasy i paliw kopalnych (Dz. Urz. UE L 205 z 18.08.2023, str. 1).”;

2) w art. 1:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biokomponentów innych niż biometan;”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wprowadzania do obrotu biokomponentów i biopaliw ciekłych;”,

– po pkt 3c dodaje się pkt 3d–3f w brzmieniu:

„3d) określania i realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego;

3e) uwzględniania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie w określaniu i realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego;

3f) uwzględniania innych paliw odnawialnych oraz ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu stosowanych w transporcie w określaniu i realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego;”,

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Przepisy ustawy stosuje się do biokomponentów, biopaliw ciekłych, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanych w transporcie.”,

c) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) nabywanych z przeznaczeniem do rezerw strategicznych lub pochodzących z rezerw strategicznych, o których mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1598 i 1907), podlegających wymianie albo sprzedaży ze względu na upływający termin przydatności ich do użycia, którego przekroczenie może w szczególności spowodować utratę parametrów jakościowych określonych w przepisach odrębnych;”,
- w pkt 2 wyrazy „18, 22 i 23” zastępuje się wyrazami „19, 25–27b oraz 28c–28e”,
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) nabywanych z przeznaczeniem do zapasów agencyjnych lub pochodzących z zapasów agencyjnych, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1281), podlegających wymianie z przyczyn, o których mowa w pkt 1, lub zamianie.”;
- 3) w art. 2 w ust. 1:
- a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) biomasa – ulegająca biodegradacji i pochodzenia biologicznego część:
- a) produktów, odpadów lub pozostałości – pochodząca z działów przemysłu powiązanych z rolnictwem, rybołówstwem, akwakulturą lub leśnictwem,
 - b) produktów lub odpadów – pochodząca z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa,
 - c) pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa,
 - d) odpadów lub pozostałości, w tym odpadów komunalnych, odpadów lub pozostałości przemysłowych oraz odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków
- w tym substancje roślinne lub zwierzęce;”,
- b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:
- „2a) biomasa rolnicza – biomasę pochodzącą z rolnictwa, nieobejmującą biomasy pochodzącej z działów przemysłu powiązanych z rolnictwem;
- 2b) biomasa leśna – biomasę pochodzącą z leśnictwa, nieobejmującą biomasy pochodzącej z działów przemysłu powiązanych z leśnictwem;”,

c) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) biokomponenty:

a) ciekłe:

- bioetanol – alkohol etylowy wytworzony z biomasy, w tym bioetanol zawarty w eterze etylo-tert-butylovym lub eterze etylo-tert-amylowym; za biomasę do wytwarzania bioetanolu nie uznaje się alkoholu etylowego zawierającego powyżej 96 % objętościowo alkoholu,
- biometanol – alkohol metylowy wytworzony z biomasy, w tym biometanol zawarty w eterze metylo-tert-butylovym lub eterze metylo-tert-amylowym,
- biobutanol – alkohol butylowy wytworzony z biomasy,
- ester – ester metylowy albo ester etylowy kwasów tłuszczowych wytworzony z biomasy,
- czysty olej roślinny – olej roślinny wytworzony z roślin oleistych przez tłoczenie, ekstrakcję lub za pomocą porównywalnych metod, czysty lub rafinowany, niemodyfikowany chemicznie,
- biowęglowodory ciekłe – ciekłe węglowodory lub ich mieszaniny wytworzone z biomasy w procesach przemian chemicznych i biochemicznych, w tym hydrrafinowane oleje oraz węglowodory syntetyczne wytworzone metodą Fishera-Tropscha,

b) gazowe:

- bioeter dimetylowy – eter dimetylowy wytworzony z biomasy,
- bio propan-butan – mieszaninę skroplonych gazów węglowodorowych, głównie propanu C3 i butanu C4, wytworzonych z biomasy,
- bio propan – skroplony propan C3 wytworzony z biomasy,
- biometan – biometan w rozumieniu art. 2 pkt 3c ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, 1847 i 1881 oraz z 2025 r. poz. ...),
- biowodór – wodór wytworzony z biomasy, w tym również wytworzony z biometanu

– wytworzone z przeznaczeniem do wytwarzania paliw, paliw lotniczych lub paliw żeglugowych, a w przypadku biokomponentów gazowych – również do mieszania z kopalnymi odpowiednikami biokomponentu lub zastąpienia ich w całości;”,

d) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) biokomponenty zaawansowane – biokomponenty, które zostały wytworzone z surowców, o których mowa w części A załącznika nr 1 do ustawy;”,

e) uchyla się pkt 4–9e,

f) po pkt 10a dodaje się pkt 10b–10d w brzmieniu:

„10b) ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu – paliwa wytworzone w procesie, o którym mowa w art. 3 pkt 45 lit. b tiret czwarte ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, 834, 859, 1847 i 1881), ze źródeł nieodnawialnych, z ciekłych i stałych strumieni odpadów, które nie nadają się do odzysku materiałów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.³⁾) zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami określoną w tej ustawie, lub z gazu odlotowego z procesów technologicznych, lub z gazu spalinowego, które powstały jako nieuniknione i niezamierzone następstwo procesu produkcyjnego;

10c) gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu – sprężony gaz ziemny (CNG), skroplony gaz ziemny (LNG) lub wodór, z wyłączeniem biowodoru, w rozumieniu odpowiednio art. 2 ust. 1 pkt 7, 7a i 10a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wytworzone ze źródeł nieodnawialnych, z ciekłych i stałych strumieni odpadów, które nie nadają się do odzysku materiałów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami określoną w tej ustawie, lub z gazu odlotowego z procesów technologicznych, lub z gazu spalinowego, które powstały jako nieuniknione i niezamierzone następstwo procesu produkcyjnego;

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1597, 1688, 1852 i 2029 oraz z 2024 r. poz. 1834, 1911 i 1914.

- 10d) energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii – energię elektryczną wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;”,
- g) w pkt 11:
- lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) benzyny silnikowe zawierające powyżej 10,0 % objętościowo biokomponentów lub powyżej 22,0 % objętościowo eterów, o których mowa w pkt 3 lit. a tiret pierwsze, z wyłączeniem benzyn silnikowych zawierających biowęglowodory ciekłe;”,
 - lit. c otrzymuje brzmienie:
„c) bioetanol, biometanol, biobutanol, ester, czysty olej roślinny oraz biowęglowodory ciekłe, stanowiące samoistne paliwa;”,
- h) pkt 11a otrzymuje brzmienie:
„11a) rośliny wysokoskrobiowe:
- a) zboża, niezależnie od tego, czy są wykorzystywane tylko ziarna czy całe rośliny,
 - b) rośliny bulwiaste i korzeniowe, takie jak: ziemniaki, topinambur, bataty, maniok i ignamy,
 - c) rośliny cebulowe, takie jak kolokazja jadalna i ksantosoma;”,
- i) po pkt 11a dodaje się pkt 11aa i 11ab w brzmieniu:
„11aa) rośliny spożywcze lub pastewne – rośliny:
- a) wysokoskrobiowe,
 - b) cukrowe,
 - c) oleiste
- uprawiane na gruntach rolnych jako uprawa główna, z wyłączeniem pozostałości, odpadów lub materiału lignocelulozowego oraz międzyplonów, takich jak rośliny międzyplonowe i uprawy okrywowe, chyba że stosowanie takich międzyplonów powoduje zapotrzebowanie na dodatkowe grunty;
- 11ab) biokomponenty, biopłyny i paliwa z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów – oznaczają biokomponenty, biopłyny i paliwa z biomasy, które zostały wytworzone z surowców wyprodukowanych w ramach systemów niepowodujących efektu przeniesienia będącego wynikiem stosowania roślin spożywczych lub pastewnych, a także dzięki

uprawom prowadzonym na obszarach poprzednio niewykorzystywanych do tego celu i które to surowce spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone odpowiednio w:

- a) art. 28b – dla biokomponentów,
- b) art. 135a ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – dla biopłynów,
- c) art. 135a ust. 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – dla paliw z biomasy;”,

j) pkt 11b otrzymuje brzmienie:

„11b) pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa – pozostałości pochodzenia biologicznego wytworzone bezpośrednio w rolnictwie, rybołówstwie, akwakulturze lub leśnictwie, z wyłączeniem pozostałości pochodzących z działów przemysłu powiązanych z rolnictwem, rybołówstwem, akwakulturą lub leśnictwem, w tym z przetwórstwem;”,

k) w pkt 11c wyrazy „pozostałość z przetwarzania – substancje biodegradowalne” zastępuje się wyrazami „pozostałości – substancje”,

l) po pkt 16 dodaje się pkt 16a–16f w brzmieniu:

„16a) operator infrastruktury ładowania – operatora stacji ładowania w rozumieniu art. 2 pkt 27 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1289, 1853 i 1881) oraz podmiot eksploatujący infrastrukturę ładowania drogowego transportu publicznego;

16b) ładowanie – ładowanie w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych;

16c) infrastruktura ładowania drogowego transportu publicznego – infrastrukturę ładowania drogowego transportu publicznego w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych w zakresie ładowania;

16d) przewoźnik kolejowy – przewoźnika kolejowego w rozumieniu art. 4 pkt 9 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 697 i 731);

16e) energia elektryczna dostarczona do pojazdu drogowego lub kolejowego – energię elektryczną dostarczoną;

- a) w drodze ładowania – w przypadku pojazdów, o których mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych,
 - b) za pośrednictwem sieci trakcyjnej – w przypadku pojazdu kolejowego w rozumieniu art. 4 pkt 6 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym;
- 16f) bezpośrednie podłączenie do instalacji wytwarzającej energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii – podłączenie do instalacji wytwarzającej energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii przy pomocy linii bezpośredniej w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;”,
- m) w pkt 18 po wyrazach „wytwarzania biokomponentów” dodaje się wyrazy „innych niż biometan”,
 - n) w pkt 23 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2023 r. poz. 1436, 1597, 1681 i 1762)”,
 - o) pkt 24 otrzymuje brzmienie:
„24) Narodowy Cel Wskaźnikowy – minimalny udział innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu oraz energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczanej do pojazdów drogowych lub kolejowych w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, zużywanych w danym roku kalendarzowym w transporcie drogowym lub kolejowym, liczony według wartości energetycznej;”,
 - p) w pkt 25 w lit. a po wyrazie „nimi” dodaje się wyrazy „po raz pierwszy”,
 - q) pkt 29 otrzymuje brzmienie:
„29) kopalny odpowiednik biokomponentu – paliwo ciekłe lub paliwo gazowe wytworzone z zasobów nieodnawialnych, stosowane w transporcie;”,
 - r) pkt 31 otrzymuje brzmienie:
„31) odpady – odpady w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, z wyłączeniem substancji lub przedmiotów, które zostały w sposób zamierzony zmodyfikowane lub zanieczyszczone w celu uznania za odpady;”,

s) po pkt 31 dodaje się pkt 31a w brzmieniu:

„31a) bioodpady – bioodpady w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;”,

t) pkt 32a–32c otrzymują brzmienie:

„32a) materiał lignocelulozowy – surowce składające się z ligniny, celulozy lub hemicelulozy, takie jak biomasa leśna lub biomasa z upraw drzewiastych roślin energetycznych, w szczególności wierzby, brzozy i topoli, oraz pozostałości i odpady z działów przemysłu powiązanych z leśnictwem;

32b) niespożywczy materiał celulozowy – surowce składające się głównie z celulozy i hemicelulozy o niższej zawartości ligniny niż materiał lignocelulozowy, obejmujące:

- a) pozostałości poźniwne roślin spożywczych i pastewnych, takie jak: słoma, łodygi roślin zbożowych, łuski nasion i łupiny,
- b) trawiaste rośliny energetyczne o niskiej zawartości skrobi, takie jak: życica, proso różgowe, miskantus i arundo trzcinowate,
- c) uprawy okrywowe przed uprawami głównymi i po nich, w szczególności w ramach międzyplonu, poplonu lub wsiewki międzyplonowej,
- d) uprawy płodozmianowe,
- e) pozostałości, w tym pozostałości z roślin spożywczych i pastewnych po wyekstrahowaniu olejów roślinnych, cukrów, skrobi i białek,
- f) materiał z odpadów ulegających biodegradacji pochodzący z międzyplonu, poplonu lub wsiewki międzyplonowej, w sytuacji gdy są tymczasowo, krótkoterminowo wykorzystywane jako pastwiska i zasianych mieszankami traw i roślin strączkowych o niskiej zawartości skrobi w celu uzyskania paszy dla zwierząt gospodarskich lub poprawy żyzności gleby w celu uzyskania wyższych plonów z głównych upraw;

32c) zużyty olej kuchenny – olej, tłuszcz lub ich mieszaninę powstałą w wyniku czynności prowadzonych w związku z produkcją lub przetwarzaniem produktów spożywczych, w wyniku której nastąpiła zmiana ich właściwości fizycznych i chemicznych; za zużyty olej kuchenny nie uważa się oleju, tłuszczu lub ich mieszaniny, których ilość lub wartość przewyższa ilość lub wartość produktu głównego powstającego w wyniku czynności prowadzonych w związku z produkcją lub przetwarzaniem produktów spożywczych;”,

u) pkt 33 otrzymuje brzmienie:

„33) uznany system certyfikacji – zatwierdzony przez Komisję Europejską w drodze decyzji system certyfikacji, który w zależności od ścieżki certyfikacji gwarantuje, że dana ilość:

- a) biomasy, biokomponentów, biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1,
- b) biokomponentów, biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy spełnia kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone odpowiednio w:
 - art. 28b – dla biokomponentów,
 - art. 135a ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – dla biopłynów,
 - art. 135a ust. 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – dla paliw z biomasy,
- c) innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu spełnia kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone odpowiednio w:
 - art. 28b¹ – dla innych paliw odnawialnych,
 - przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 2 akapit drugi dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, z późn. zm.⁴⁾), zwanej dalej „dyrektywą 2018/2001”, (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.) – dla ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu;”;

v) po pkt 33 dodaje się pkt 33a w brzmieniu:

⁴⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 311 z 25.09.2020, str. 11, Dz. Urz. UE L 41 z 22.02.2022, str. 37, Dz. Urz. UE L 139 z 18.05.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1405 z 17.05.2024.

- „33a) unijna baza danych – bazę danych, o której mowa w art. 28 ust. 2 dyrektywy 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.), umożliwiającą monitorowanie obrotu innymi paliwami odnawialnymi, biopaliwami ciekłymi, ciekłymi paliwami węglowymi pochodzącymi z recyklingu, gazowymi paliwami węglowymi pochodzącymi z recyklingu i biokomponentami zawartymi w paliwach stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, które kwalifikują się do zaliczenia na poczet realizacji celów określonych w art. 23 ust. 1 i art. 23b ust. 1;”,
- w) po pkt 34 dodaje się pkt 34a w brzmieniu:
- „34a) ścieżki certyfikacji – wskazane przez administratora systemu certyfikacji zakresy certyfikacji wykonywanych przez jednostkę certyfikującą, obejmujące prawo do wydawania certyfikatów podmiotom certyfikowanym zajmującym się wytwarzaniem biokomponentów, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy lub pozostałym uczestnikom procesu certyfikacji zajmującym się pozyskiwaniem, obrotem lub przetwarzaniem biomasy, odnawialnych źródeł energii w rozumieniu art. 2 pkt 22 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub surowców, o których mowa w pkt 10b i 10c, wykorzystywanych na potrzeby wytwarzania biokomponentów, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, biopłynów lub paliw z biomasy;”,
- x) w pkt 35 po wyrazach „podmiotom certyfikowanym” dodaje się wyrazy „zgodnie z daną ścieżką certyfikacji”,
- y) pkt 37 otrzymuje brzmienie:
- „37) certyfikat – dokument wydany przez jednostkę certyfikującą uprawniający podmiot certyfikowany do stosowania uznanego systemu certyfikacji zgodnie z daną ścieżką certyfikacji;”,
- z) pkt 39 i 40 otrzymują brzmienie:
- „39) świadectwo – dokument wystawiany przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy potwierdzający, że wskazana w tym dokumencie ilość innych

paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych, rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub biokomponentów przez ten podmiot na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużytych na tym terytorium na potrzeby własne, spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone odpowiednio w:

- a) art. 28b – dla biokomponentów,
 - b) art. 28b¹ – dla innych paliw odnawialnych,
 - c) przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.) – dla ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu;
- 40) poświadczenie – dokument przewidziany przez uznany system certyfikacji lub umowę, o których mowa w art. 28c ust. 2 pkt 2 lub w art. 117 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, potwierdzający, że określona w tym dokumencie ilość:
- a) biomasy, biokomponentów, biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1,
 - b) biokomponentów, biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy spełnia kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone odpowiednio w:
 - art. 28b – dla biokomponentów,
 - art. 135a ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – dla biopłynów,

- art. 135a ust. 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – dla paliw z biomasy,
- c) innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu spełnia kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone odpowiednio w:
 - art. 28b¹ – dla innych paliw odnawialnych,
 - przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.) – dla ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu;”;
- 4) art. 3a otrzymuje brzmienie:

„Art. 3a. W sprawach dotyczących:

 - 1) działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biometanu stosuje się przepisy ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;
 - 2) działalności regulowanej, nieuregulowanych w ustawie, stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.”;
- 5) w tytule rozdziału 2 po wyrazach „w zakresie wytwarzania biokomponentów” dodaje się wyrazy „, z wyłączeniem wytwarzania biometanu”;
- 6) w art. 4 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biometanu.”;
- 7) w art. 11:
 - a) w ust. 1 w pkt 3 skreśla się wyrazy „na cele inne niż paliwowe”,
 - b) w ust. 2 po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „pkt 1”,
 - c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wymagania, o których mowa w ust. 1 i 3, nie mają zastosowania do surowców, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy.”;
- 8) art. 11a otrzymuje brzmienie:

„Art. 11a. Zabrania się wytwórcom wykorzystywania biomasy pochodzącej z działów przemysłu powiązanych z rolnictwem, przy dostawie której została zastosowana stawka podatku od towarów i usług wyższa niż 5 %, do wytwarzania estrów lub biowęglowodórów ciekłych, chyba że zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług

powinna do takiej biomasy rolniczej, innej niż oleje pochodzenia roślinnego, być stosowana stawka wyższa niż 5 %.”;

- 9) w art. 12 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku gdy odpady, biomasa leśna, pozostałości lub pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa mogą być przeznaczone do wytworzenia biokomponentów na poczet realizacji obowiązków, o których mowa w art. 23 ust. 1 i art. 23b ust. 1, i zostały pozyskane przez podmiot, który zgodnie z wymaganiami uznanego systemu certyfikacji nie jest obowiązany do uzyskania certyfikatu, podmiot wraz z dostawą odpadów, biomasy leśnej, pozostałości lub pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa wystawia odbiorcy dokument przewidziany przez uznany system certyfikacji stosowany przez tego odbiorcę oraz zobowiązuje się do poddania się kontroli przewidzianej przez ten uznany system certyfikacji.”;

- 10) w rozdziale 2 po art. 12h dodaje się art. 12i w brzmieniu:

„Art. 12i. Organ rejestrowy wykreśla podmiot sprowadzający z rejestru podmiotów sprowadzających, w przypadku gdy podmiot sprowadzający nie złożył sprawozdania, o którym mowa w art. 30 ust. 1b, albo oświadczenia, o którym mowa w art. 30 ust. 2e, w terminie, o którym mowa w art. 30 ust. 2g.”;

- 11) w art. 21 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dla biopaliw ciekłych: bioetanolu, biometanolu, biobutanolu oraz biowęglowodorów ciekłych, a także biopaliw, o których mowa w art. 2 ust. 2, roczny limit ustala się jako objętość odpowiadającą pod względem wartości energetycznej 100 litrom oleju napędowego, oznaczonego kodem CN 2710 19 44, na hektar powierzchni użytków rolnych będących w posiadaniu rolnika w dniu 1 stycznia roku, którego dotyczy limit.”;

- 12) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Zasady zaliczania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii na poczet realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego

Art. 21a. 1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy może wykorzystać energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii dostarczaną do pojazdów drogowych lub kolejowych na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1.

2. Do obliczenia ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej do pojazdów drogowych lub kolejowych uwzględnia się średni udział energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w całości zużytej energii elektrycznej brutto w okresie dwóch lat poprzedzających rok poprzedzający rok zużycia energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii uzyskaną z bezpośredniego podłączenia do instalacji wytwarzającej energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii i dostarczaną do pojazdów drogowych w całości zalicza się jako odnawialną.

4. W przypadku gdy do wytworzenia energii elektrycznej, o której mowa w ust. 3, wykorzystano biopłyny w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub paliwa z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy, taką energię w całości zalicza się jako odnawialną, jeżeli te biopłyny lub te paliwa z biomasy spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 135a ust. 2 lub 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

5. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” średni udział energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w całości zużytej energii elektrycznej brutto, o którym mowa w ust. 2.

Art. 21b. Ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej do pojazdów drogowych lub kolejowych oblicza się według wzoru:

$$I_{oze} = (I_e \times U_{oze}) + I_b$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

I_{oze} – ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej do pojazdów drogowych lub kolejowych, wyrażoną w MJ,

I_e – ilość energii elektrycznej dostarczonej z sieci elektroenergetycznej do pojazdów drogowych lub kolejowych, wyrażoną w MJ,

U_{oze} – średni udział energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w całości zużytej energii elektrycznej brutto, o którym mowa w art. 21a ust. 2, określony w obwieszczeniu, o którym mowa w art. 21a ust. 5,

I_b – ilość energii elektrycznej, o której mowa w art. 21a ust. 3 i 4, dostarczonej do pojazdów drogowych, wyrażoną w MJ; w przypadku gdy dany rodzaj energii elektrycznej nie występuje, wpisuje się wartość „0”.

Art. 21c. 1. Operator infrastruktury ładowania oraz przewoźnik kolejowy mogą wyrazić, w drodze umowy, zgodę na zaliczenie przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej przez nich do pojazdów drogowych lub kolejowych na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1.

2. Operator infrastruktury ładowania oraz przewoźnik kolejowy w umowie, o której mowa w ust. 1, zobowiązują się, że ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii objęta tą umową nie będzie przedmiotem innej umowy, której skutkiem byłoby zaliczenie tej samej energii elektrycznej na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, przez inny podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy.

3. Spełnienie obowiązku, o którym mowa w ust. 2, odbywa się przez umorzenie gwarancji pochodzenia, o której mowa w art. 120 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, w ilości odpowiadającej ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii pobranej z sieci elektroenergetycznej, obliczonej zgodnie ze wzorem, o którym mowa w art. 21b.

4. Operator infrastruktury ładowania oraz przewoźnik kolejowy przekazują Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informację o wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia zawarcia umowy, o której mowa w tym przepisie.

5. W informacji, o której mowa w ust. 4, wskazuje się następujące dane:

- 1) w odniesieniu do operatora infrastruktury ładowania oraz przewoźnika kolejowego:
 - a) nazwę i adres siedziby,
 - b) numer identyfikacji podatkowej (NIP),
 - c) rodzaj oraz zakres wykonywanej działalności gospodarczej;
- 2) nazwę podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, o którym mowa w ust. 1;
- 3) ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii objęta umową, o której mowa w ust. 1, obliczoną zgodnie ze wzorem, o którym mowa w art. 21b;
- 4) identyfikator i datę zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1.

6. Do informacji, o której mowa w ust. 4, operator infrastruktury ładowania oraz przewoźnik kolejowy dołączają oświadczenia zawierające oznaczenie miejsca i daty złożenia oraz podpis osoby uprawnionej do ich reprezentowania o następującej treści:

- 1) w przypadku operatora infrastruktury ładowania:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, oświadczam, że:

- 1) dane zawarte w informacji są kompletne i zgodne z prawdą;
 - 2) znane mi są i spełniam obowiązki wynikające z prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie zapewnienia usługi ładowania określone w ustawie z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych;
 - 3) ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii objęta umową, której dotyczy informacja, nie jest przedmiotem innej umowy, której skutkiem byłoby zaliczenie tej samej energii na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, przez inny podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy;
 - 4) znany jest mi obowiązek, o którym mowa w art. 21c ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, i zobowiązuję się do jego spełnienia.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;
- 2) w przypadku przewoźnika kolejowego:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, oświadczam, że:

- 1) dane zawarte w informacji są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam obowiązki przewoźnika kolejowego określone w ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym;
- 3) ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii objęta umową, której dotyczy informacja, nie jest przedmiotem innej umowy, której skutkiem byłoby zaliczenie tej samej energii na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, przez inny podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy;
- 4) znany jest mi obowiązek, o którym mowa w art. 21c ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, i zobowiązuję się do jego spełnienia.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

7. Dokumenty potwierdzające ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz potwierdzenie umorzenia gwarancji pochodzenia potwierdzające spełnienie obowiązku, o którym mowa w ust. 2, operator infrastruktury ładowania oraz przewoźnik

kolejowy przekazują podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy w terminie do dnia 31 stycznia roku następującego po roku, w którym dostarczono energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii do pojazdów drogowych lub kolejowych.

8. Informacja, o której mowa w ust. 4, może być sporządzona w postaci elektronicznej i przesłana za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513).

Art. 21d. 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki jest uprawniony do przeprowadzania kontroli operatora infrastruktury ładowania oraz przewoźnika kolejowego, o których mowa w art. 21c ust. 1, w zakresie umów, informacji i oświadczeń, o których mowa w art. 21c.

2. Czynności kontrolne wykonują upoważnieni pracownicy Urzędu Regulacji Energetyki po doręczeniu operatorowi infrastruktury ładowania lub przewoźnikowi kolejowemu, o których mowa w art. 21c ust. 1, albo osobie przez nich upoważnionej upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię, nazwisko oraz stanowisko służbowe pracownika organu kontroli, uprawnionego do przeprowadzenia kontroli;
- 2) oznaczenie podmiotu kontrolowanego;
- 3) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 4) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
- 5) wskazanie podstawy prawnej kontroli;
- 6) oznaczenie organu kontroli;
- 7) określenie daty i miejsca wystawienia upoważnienia;
- 8) podpis osoby wystawiającej upoważnienie, z podaniem zajmowanego stanowiska służbowego;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach podmiotu kontrolowanego.

4. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, przeprowadza się w siedzibie:

- 1) Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, na podstawie dokumentów i wyjaśnień złożonych na piśmie na jego żądanie przez podmiot kontrolowany, lub
- 2) podmiotu kontrolowanego.

5. Kontrola, o której mowa w ust. 1, polega na analizie wyjaśnień oraz dokumentów przedstawionych przez kontrolowanych operatora infrastruktury ładowania lub przewoźnika kolejowego, o których mowa w art. 21c ust. 1.

6. Upoważnieni pracownicy, o których mowa w ust. 2, mają prawo żądania od kontrolowanych operatora infrastruktury ładowania lub przewoźnika kolejowego, o których mowa w art. 21c ust. 1:

- 1) ustnych i pisemnych wyjaśnień, a także przedstawienia dokumentów dotyczących wyrażenia zgody, o której mowa w art. 21c ust. 1;
- 2) przedstawienia dokumentów umożliwiających sprawdzenie zgodności stanu faktycznego z wartością obliczoną zgodnie ze wzorem, o którym mowa w art. 21b.

7. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół, który w szczególności zawiera wnioski oraz pouczenie o sposobie złożenia zastrzeżeń co do jego treści w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia.

8. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez kontrolowanych operatora infrastruktury ładowania lub przewoźnika kolejowego, o których mowa w art. 21c ust. 1, kontrolujący dokonuje adnotacji w protokole. Odmowa podpisania protokołu nie stanowi przeszkody do jego podpisania przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.

9. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może wezwać kontrolowanych operatora infrastruktury ładowania lub przewoźnika kolejowego, o których mowa w art. 21c ust. 1, do usunięcia uchybień określonych w protokole w terminie nie krótszym niż 7 dni od dnia doręczenia wezwania.”;

13) w art. 22:

a) w ust. 1 po wyrazie „współwodornienia” dodaje się wyrazy „, biokomponentów gazowych oraz biokomponentów wykorzystywanych do wytwarzania paliw lotniczych i paliw żeglugowych,”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Wymogu posiadania certyfikatu jakości, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do biokomponentów gazowych oraz biokomponentów wykorzystywanych do wytwarzania paliw lotniczych i paliw żeglugowych.”,

c) w ust. 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, dla biokomponentów, z wyłączeniem biokomponentów wytwarzanych w procesie

współuwodornienia, biokomponentów gazowych oraz biokomponentów wykorzystywanych do wytwarzania paliw lotniczych i paliw żeglugowych.”;

14) w art. 23:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany do zapewnienia w danym roku kalendarzowym co najmniej minimalnego udziału innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium lub energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczanej do pojazdów drogowych lub kolejowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym objętej umową, o której mowa w art. 21c ust. 1, w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużywanych przez ten podmiot w danym roku kalendarzowym na potrzeby własne na tym terytorium.”,

b) uchyla się ust. 1a–1c,

c) ust. 1e otrzymuje brzmienie:

„1e. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, metodykę obliczania stopnia przereagowania biomasy oraz minimalny poziom przereagowania biomasy w procesie współuwodornienia, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie, postanowienia właściwych norm lub doświadczenia w stosowaniu biokomponentów.”,

d) po ust. 1f dodaje się ust. 1g w brzmieniu:

„1g. Wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego wynosi 14,9 %.”,

e) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minimalny udział, o którym mowa w ust. 1, oblicza się według wartości energetycznej poszczególnych biokomponentów, paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, innych paliw odnawialnych i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, przy czym ilość:

- 1) energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii zaliczanej na poczet minimalnego udziału uznaje się za równą 4-krotności jej wartości energetycznej – w przypadku dostarczenia jej w drodze ładowania;
- 2) energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii zaliczanej na poczet minimalnego udziału uznaje się za równą 1,5-krotności jej wartości energetycznej – w przypadku dostarczenia jej do pojazdów kolejowych;
- 3) biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy zaliczanych na poczet minimalnego udziału uznaje się za równą 2-krotności ich wartości energetycznej;
- 4) biokomponentów, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu zawartych w paliwach lotniczych i w paliwach żeglugowych zaliczanych na poczet minimalnego udziału uznaje się za równą 1,2-krotności ich wartości energetycznej.”,

f) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. Mnożnika, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, nie stosuje się do biokomponentów wytworzonych z naturalnych surowców spożywczych, które w wyniku zamierzonego lub niezamierzonego działania, w tym niezapewnienia odpowiednich warunków produkcji, przechowywania, transportu lub przetwarzania, niewynikającego z działania siły wyższej, nabyły cechy uniemożliwiające ich przeznaczenie do spożycia lub przestały spełniać wymogi dopuszczające te surowce do spożycia.

2b. Mnożnika, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, nie stosuje się do biokomponentów, które zostały wytworzone z roślin spożywczych lub pastewnych.

2c. Mnożników, o których mowa w ust. 2, nie stosuje się do obliczania spełniania celów innych niż cele, o których mowa w ust. 1 i w art. 23c.”,

g) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wartość energetyczną poszczególnych biokomponentów, biopaliw ciekłych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, innych paliw odnawialnych, paliw ciekłych i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, biorąc pod uwagę konieczność ujednolicenia wskazań wartości energetycznej, stan wiedzy technicznej w tym zakresie, postanowienia właściwych norm oraz wartości określone w załączniku III do dyrektywy 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.).”,

h) w ust. 4:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) surowców rolniczych pozyskiwanych z produkcji własnej wytwórców lub biomasy otrzymywanej przez wytwórców w prowadzonych przez nich procesach przetwarzania surowców rolniczych lub biomasy, lub”,

– dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) surowców, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy”,

i) uchyla się ust. 4a–4c, 6, 8 i 9,

j) dodaje się ust. 10–13 w brzmieniu:

„10. Udział, wytworzonych z roślin spożywczych lub pastewnych, biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium nie może być w danym roku kalendarzowym większy niż 6,1 % w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, stosowanych w transporcie drogowym lub kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium.

11. Do biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych, o których mowa w ust. 10, nie zalicza się biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy.

12. Udział, wytworzonych z surowców wskazanych w części B załącznika nr 1 do ustawy, biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium nie może być w danym roku kalendarzowym, po zastosowaniu mnożnika, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, większy niż 3,4 % w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym lub kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium.

13. Udział, o którym mowa w ust. 10 i 12, jest liczony według wartości energetycznej poszczególnych biokomponentów.”;

15) w art. 23b w ust. 1 wyraz „opałowej” zastępuje się wyrazem „energetycznej”;

16) po art. 23b dodaje się art. 23c w brzmieniu:

„Art. 23c. 1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany do zapewnienia w danym roku kalendarzowym co najmniej minimalnego udziału biokomponentów zaawansowanych zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym

wyzbyciem się tych paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium.

2. Udział, o którym mowa w ust. 1, jest liczony według wartości energetycznej poszczególnych biokomponentów zaawansowanych, z uwzględnieniem mnożnika, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 3.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółową listę surowców stanowiących pozostałości lub pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa, w tym stanowiących surowce do produkcji biokomponentów zaawansowanych, biorąc pod uwagę aktualny stan wiedzy, potencjał surowcowy przemysłu rolno-spożywczego, rybołówstwa i akwakultury oraz możliwości ich wykorzystania w łańcuchu żywnościowym ludzi i zwierząt.”;

17) uchyla się art. 24;

18) tytuł rozdziału 4a otrzymuje brzmienie:

„Poświadczenie spełnienia kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i kryteriów zrównoważonego rozwoju”;

19) w art. 28a:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Biokomponenty mogą być zaliczone podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy na poczet realizacji obowiązków, o których mowa w art. 23 ust. 1 oraz art. 23b ust. 1, wyłącznie wtedy, gdy:”;

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone odpowiednio w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 28b;”;

– w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) nie zostały wcześniej zaliczone na poczet realizacji obowiązków, o których mowa w art. 23 ust. 1 oraz art. 23b ust. 1, przez ten sam lub przez inny podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub na poczet innych obowiązków nałożonych przez państwa członkowskie Unii Europejskiej inne niż Rzeczpospolita Polska wynikających z art. 25 ust. 1 akapit

pierwszy i czwarty dyrektywy 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.).”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Biokomponenty wytworzone z odpadów lub pozostałości, z wyłączeniem odpadów pochodzących z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa lub pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa, mogą być zaliczone podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy na poczet realizacji obowiązków, o których mowa w art. 23 ust. 1 oraz art. 23b ust. 1, jeżeli spełniają:

- 1) odpowiednie kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 28b;
- 2) warunki określone w ust. 1 pkt 2 i 3.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Przepis ust. 2 stosuje się także do substancji lub produktów uzyskanych z odpadów lub pozostałości, o których mowa w tym przepisie, powstałych przed przetworzeniem ich w biokomponenty.

2b. Kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 28b oraz art. 135a ust. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii stosuje się bez względu na pochodzenie geograficzne biomasy.”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wsparcie finansowe w zakresie wytwarzania biokomponentów i biopaliw ciekłych oraz ich wykorzystania, pochodzące ze środków publicznych, w tym ze środków funduszy Unii Europejskiej, może zostać udzielone podmiotowi ubiegającemu się o przyznanie wsparcia finansowego, pod warunkiem że biokomponenty i biopaliwa ciekłe, które będą objęte wsparciem, spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 28b.”,

e) uchyla się ust. 4,

f) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu i gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu mogą być zaliczone podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1,

wyłącznie wtedy, gdy spełniają warunek określony w ust. 1 pkt 3 oraz kryteria określone w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2023/1185 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 poprzez ustanowienie minimalnego progu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku ciekłych i gazowych pochodzących z recyklingu paliw węglowych oraz poprzez określenie metodyki oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, uzyskanego dzięki odnawialnym ciekłym i gazowym paliwom transportowym pochodzenia niebiologicznego oraz ciekłym i gazowym pochodzącym z recyklingu paliwom węglowym (Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2023, str. 20).

6. Inne paliwa odnawialne mogą być zaliczone podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, wyłącznie wtedy, gdy spełniają warunki określone w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 28b¹ ustalone zgodnie z metodyką określoną w załączniku I do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/1185 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 poprzez ustanowienie minimalnego progu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku ciekłych i gazowych pochodzących z recyklingu paliw węglowych oraz poprzez określenie metodyki oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, uzyskanego dzięki odnawialnym ciekłym i gazowym paliwom transportowym pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzącym z recyklingu paliwom węglowym.”;

20) w art. 28b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Biokomponenty spełniają kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jeżeli ograniczenie emisji tych gazów w wyniku wykorzystania tych biokomponentów wynosi co najmniej:

- 1) 50 % – w przypadku ich wytworzenia w instalacjach będących w eksploatacji w dniu 5 października 2015 r. lub wcześniej;
- 2) 60 % – w przypadku ich wytworzenia w instalacjach oddanych do eksploatacji w okresie od dnia 6 października 2015 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.;
- 3) 65 % – w przypadku ich wytworzenia w instalacjach oddanych do eksploatacji od dnia 1 stycznia 2021 r.”,

- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Uznaje się, że instalacja jest w eksploatacji od dnia rozpoczęcia fizycznego wytwarzania biokomponentów.”,
 - c) uchyla się ust. 2 i 2a,
 - d) w ust. 3 po wyrazie „cieplarnianych” dodaje się wyrazy „w cyklu życia biokomponentu i biopłynu w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii”,
 - e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do obliczenia emisji gazów cieplarnianych spowodowanych uprawą surowców rolniczych przeznaczanych do wytworzenia biokomponentów, paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 tej ustawy stosuje się:

 - 1) wartości standardowe ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w załączniku nr 2 do ustawy – w przypadku biokomponentów lub biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;
 - 2) wartości standardowe ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w załączniku do ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – w przypadku paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy – lub
 - 3) wartości emisji gazów cieplarnianych umieszczone w wykazie ogłoszonym na podstawie ust. 6 lub wartości rzeczywiste dla tej uprawy, które oblicza się zgodnie z metodyką określoną w części II.3 załącznika nr 2 do ustawy lub w części II.2 załącznika do ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”,
 - f) w ust. 6 po wyrazie „ustawy” dodaje się wyrazy „lub w załączniku do ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii”,
- 21) po art. 28b dodaje się art. 28b¹ w brzmieniu:
- „Art. 28b¹. 1. Inne paliwa odnawialne spełniają kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jeżeli ograniczenie emisji tych gazów wynosi co najmniej 70 %.
2. Jeżeli do wytwarzania innych paliw odnawialnych bezpośrednio albo do wytwarzania produktów pośrednich jest wykorzystywana energia elektryczna, udział energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oblicza się zgodnie z art. 21a ust. 2.

3. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii uzyskana z bezpośredniego podłączenia do instalacji wytwarzającej energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii lub energia elektryczna, która została pobrana z sieci, może być w całości zaliczona jako energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, jeżeli jest zużywana do wytwarzania innych paliw odnawialnych, pod warunkiem spełnienia kryteriów określonych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2023/1184 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 przez ustanowienie unijnej metodyki określającej szczegółowe zasady produkcji odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego (Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2023, str. 11).

4. Inne paliwa odnawialne mogą być zaliczone podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, również wtedy, gdy są one stosowane jako produkt pośredni w produkcji paliw.”;

22) w art. 28ba:

a) w ust. 1:

- we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „Biokomponenty” dodaje się wyrazy „wytworzone z biomasy rolniczej”,
- po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) lasów i innych zalesionych gruntów o wysokiej różnorodności biologicznej, charakteryzujących się obfitością gatunków i niezdegradowanych, które zostały przez właściwy organ uznane za mające wysoką różnorodność biologiczną, chyba że zainteresowany podmiot przedstawi dowody, że produkcja tych surowców nie narusza tych celów ochrony przyrody;”,
- w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:
„b) do ochrony rzadkich, zagrożonych lub poważnie zagrożonych ekosystemów lub gatunków, które zostały uznane za takie na podstawie umów międzynarodowych lub wykazów sporządzonych przez organizacje międzyrządowe lub Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody, pod warunkiem uznania ich przez Komisję Europejską zgodnie z art. 30 ust. 4 akapit pierwszy dyrektywy 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.);”,
- w pkt 3:

- we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „o wysokiej bioróżnorodności” dodaje się wyrazy „o powierzchni powyżej jednego hektara”,
 - w lit. b wyrazy „człowieka i są bogate gatunkowo oraz nie są zdegradowane” zastępuje się wyrazami „człowieka, są bogate gatunkowo i nie są zdegradowane”,
- b) w ust. 2 po wyrazie „Biokomponenty” dodaje się wyrazy „wytworzone z biomasy rolniczej”;
- 23) w art. 28bb w ust. 1 po wyrazie „biokomponenty” dodaje się wyrazy „wytworzone z biomasy rolniczej”;
- 24) art. 28bc otrzymuje brzmienie:
- „Art. 28bc. Biokomponenty wytworzone z biomasy rolniczej spełniają kryterium ochrony torfowisk, jeżeli biomasa wykorzystywana do ich wytwarzania nie pochodzi z terenów, które w okresie od 1 do 31 stycznia 2008 r. były torfowiskami, chyba że podmiot zainteresowany przedstawi dowody, że przy uprawie i zbiorach biomasy nie stosowano melioracji uprzednio niemeliorowanych gleb.”;
- 25) po art. 28bc dodaje się art. 28bca–28bcd w brzmieniu:
- „Art. 28bca. 1. Uznaje się, że biokomponenty, biopłyny w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii i paliwa z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy wytworzone z pozostałości pochodzących z gruntów rolnych spełniają kryteria określone w art. 29 ust. 2 dyrektywy 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.), jeżeli producent rolny stosuje zasady ochrony powierzchni gleby, o których mowa w art. 101 pkt 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, z późn. zm.⁵⁾) i działa na podstawie krajowego planu zachowania żyzności gleb, w szczególności w zakresie zachowania zasobów pierwiastka węgla w glebie. W przypadku gdy krajowy plan zachowania żyzności gleb nie został przyjęty, producent rolny jest obowiązany do działania na podstawie indywidualnego planu gospodarki glebą, opracowanego zgodnie z wymaganiami uznanego systemu certyfikacji, w którym w szczególności potwierdza, że stosuje praktyki upraw zapewniające zachowanie jak najlepszego stanu gleby, w tym zasobów pierwiastka węgla w glebie.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 834, 1089, 1222, 1847, 1853, 1881, 1914, 1940 i 1946.

2. Indywidualny plan gospodarki glebą, o którym mowa w ust. 1:

- 1) zawiera w szczególności wskazanie stosowanych podstawowych praktyk gospodarowania glebami mających na celu utrzymanie pierwiastka węgla w glebie (sekwestracja dwutlenku węgla), oddziałujących na zmniejszenie emisji dwutlenku węgla z gleby do atmosfery;
- 2) opracowuje się na podstawie analiz, o których mowa w art. 128 ust. 4a pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

3. Audytorzy systemów dobrowolnych, o których mowa w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2022/996 z dnia 14 czerwca 2022 r. w sprawie zasad weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz kryteriów niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz. Urz. UE L 168 z 27.06.2022, str. 1, z późn. zm.⁶⁾), weryfikują stosowanie przez producentów rolnych indywidualnych planów gospodarki glebą lub praktyk przy ustalaniu emisji gazów cieplarnianych z biokomponentów, biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii i paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy zgodnie z art. 20 oraz art. 21 tego rozporządzenia.

Art. 28bcb. Biokomponenty spełniają kryterium zrównoważonej gospodarki leśnej, jeżeli pozyskanie biomasy leśnej wykorzystywanej do ich wytworzenia było prowadzone zgodnie z:

- 1) rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/2448 z dnia 13 grudnia 2022 r. ustanawiającym operacyjne wytyczne dotyczące dowodów do celów wykazania zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju dotyczącymi biomasy leśnej i określonymi w art. 29 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 (Dz. Urz. UE L 320 z 14.12.2022, str. 4) oraz
- 2) zasadami trwale zrównoważonej gospodarki leśnej określonymi w ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2024 r. poz. 530, 1473 i 1907).

Art. 28bcc. 1. Biokomponenty, biopłyny w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii i paliwa z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy spełniają kryterium niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, jeżeli w stosunku do biomasy wykorzystywanej do ich

⁶⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/805 z 08.03.2024.

wytworzenia nie zaobserwowano znaczącej ekspansji obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla, o której mowa w art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/807 z dnia 13 marca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do określenia surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz. Urz. UE L 133 z 21.05.2019, str. 1), chyba że te biokomponenty spełniają warunki określone w art. 4 i art. 5 tego rozporządzenia.

2. Przy obliczaniu spełnienia kryterium, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się dane wejściowe do obliczania emisji surowców określone w załączniku nr 3 do ustawy.

Art. 28bcd. Kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 stosuje się odpowiednio do biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii i do paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy.”;

26) uchyla się art. 28bd;

27) w art. 28be:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Potwierdzenie spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w poświadczeniu odbywa się przez system bilansu masy.

2. Podmioty certyfikowane są obowiązane do wdrożenia systemu bilansu masy, który:

- 1) umożliwia mieszanie – w szczególności w kontenerze, w zakładzie przetwórczym lub logistycznym, w infrastrukturze lub obiekcie do przesyłu lub dystrybucji – partii surowców lub paliw o różnych właściwościach pod względem zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych;
- 2) dopuszcza mieszanie partii surowców o różnej wartości energetycznej w celu dalszego przetworzenia, pod warunkiem że wielkość partii jest dostosowana do ich wartości energetycznej;

- 3) wymaga, aby informacje na temat właściwości dotyczących zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, a także wielkości partii, o których mowa w pkt 1, pozostały przypisane mieszance;
 - 4) zapewnia, że suma wszystkich partii, o których mowa w pkt 1, wycofanych z mieszanki jest opisana jako posiadająca te same właściwości dotyczące zrównoważonego rozwoju i te same ilości jak suma wszystkich partii dodanych do mieszanki oraz zawiera wymóg, aby ten bilans został uzyskany w odpowiednim czasie;
 - 5) zapewnia, aby każda dostawa surowców lub paliw była zaliczana tylko raz do celów obliczenia końcowego zużycia energii brutto w rozumieniu art. 2 pkt 16 ustawy o odnawialnych źródłach energii ze źródeł odnawialnych oraz zawierała informacje, czy na rzecz produkcji danej dostawy udzielono wsparcia oraz jaki jest rodzaj systemu wsparcia, jeżeli zostało ono udzielone.”,
- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. W przypadku gdy partia surowców jest przetwarzana, informacje o właściwościach partii pod względem zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych koryguje się i przypisuje produktowi zgodnie z następującymi zasadami:
- 1) jeżeli w procesie przetwarzania partii surowca powstaje tylko jeden produkt, który jest przeznaczony do produkcji biokomponentów, biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, wielkość partii i powiązane wartości zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych koryguje się z zastosowaniem współczynników przeliczeniowych odzwierciedlających stosunek masy produktu przeznaczonego do takiej produkcji do masy surowca wprowadzonego do procesu;
 - 2) jeżeli w procesie przetwarzania partii surowca powstaje więcej niż jeden produkt, który jest przeznaczony do produkcji biokomponentów, biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy, innych

paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, do każdego produktu stosuje się oddzielny współczynnik przeliczeniowy i osobny bilans masy.”;

28) w art. 28bf:

a) w ust. 1 wyrazy „art. 28ba–28bc” zastępuje się wyrazami „art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wykazanie spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 przez podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy odbywa się w szczególności zgodnie z art. 28i.”;

c) uchyla się ust. 3;

29) w art. 28c:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dokumentami umożliwiającymi zaliczenie biokomponentów, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu na poczet realizacji obowiązków, o których mowa w art. 23 ust. 1, art. 23b ust. 1 oraz art. 23c, wystawianymi na poszczególnych etapach wytwarzania biokomponentów, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu są:

- 1) dokument wystawiony przez producenta rolnego przewidziany przez uznany system certyfikacji;
- 2) poświadczenie;
- 3) świadectwo;
- 4) dokument wystawiony przez podmiot, który pozyskuje po raz pierwszy odpady, pozostałości lub pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa, przewidziany przez uznany system certyfikacji.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, potwierdzają spełnienie przez:

- 1) biomasę lub biokomponenty kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonego w art. 28b;

- 2) inne paliwa odnawialne, ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu lub gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonego:
 - a) w art. 28b¹ – dla innych paliw odnawialnych lub
 - b) w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.) – dla ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu.”;
- 30) w art. 28h ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Świadectwo zawiera:
 - 1) oznaczenie firmy podmiotu wystawiającego świadectwo, jego siedziby i adresu;
 - 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu wystawiającego świadectwo;
 - 3) indywidualny numer świadectwa;
 - 4) wskazanie uznanego systemu certyfikacji lub innego dokumentu, o którym mowa w art. 28c ust. 2, potwierdzającego spełnienie:
 - a) kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych – dotyczącego biokomponentów będących przedmiotem świadectwa,
 - b) kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych – dotyczącego innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu będących przedmiotem świadectwa;
 - 5) informacje o ilości i rodzaju biokomponentów, w tym wytworzonych z surowców wymienionych w załączniku 1 do ustawy, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu wskazanych w świadectwie;
 - 6) oświadczenie o spełnieniu:
 - a) kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych przez biokomponenty wskazane w świadectwie,
 - b) kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych przez inne paliwa odnawialne, ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu i gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu wskazane w świadectwie;

- 7) datę uruchomienia instalacji, z której pochodzi partia biokomponentów, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu wskazana w świadectwie;
 - 8) wartość energetyczną biokomponentów, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu wyrażoną w MJ/kg;
 - 9) informację dotyczącą poziomu emisji gazów cieplarnianych partii biokomponentów, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu wskazanych w świadectwie;
 - 10) wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych;
 - 11) wykaz poświadczeń lub dokumentów, o których mowa w art. 28c ust. 2, wykorzystanych na potrzeby wystawienia świadectwa.”;
- 31) w art. 28i ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Weryfikacja, o której mowa w ust. 1, polega na ustaleniu, czy ilość biokomponentów, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu wskazana w świadectwie odpowiada ilości odpowiednio biokomponentów, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu wskazanej w poświadczeniach lub dokumentach, o których mowa w art. 28c ust. 2, posiadanych przez podmiot wystawiający świadectwo, oraz czy te poświadczenia lub dokumenty są wiarygodne.”;
- 32) art. 28j otrzymuje brzmienie:
- „Art. 28j. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może żądać przedstawienia dokumentów i informacji dotyczących:
- 1) realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego,
 - 2) dostarczenia przez operatora infrastruktury ładowania lub przewoźnika kolejowego energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii objętej umową, o której mowa w art. 21c ust. 1, do pojazdów drogowych lub kolejowych
- z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.”;
- 33) w art. 28l:
- a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) posiadać tytuł prawny do dysponowania uznanym systemem certyfikacji;”,
 - b) w ust. 4 w pkt 3 wyrazy „certyfikacji oraz okres jej ważności” zastępuje się wyrazami „certyfikacji, okres jej ważności oraz ścieżkę certyfikacji”;
- 34) w art. 28p w ust. 1 w zdaniu drugim po wyrazach „uznany system certyfikacji” dodaje się wyrazy „oraz jest zgodna ze ścieżką certyfikacji, której dotyczy zgoda administratora systemu certyfikacji”;
- 35) w art. 28q w ust. 2 w zdaniu pierwszym po wyrazach „Rzeczypospolitej Polskiej” dodaje się wyrazy „oraz z państw trzecich”;
- 36) w art. 28r:
- a) w ust. 1:
 - w pkt 1 po wyrazach „uznanego systemu certyfikacji” dodaje się wyrazy „wraz ze wskazaniem ścieżki certyfikacji”,
 - w pkt 3 lit. b otrzymuje brzmienie:
 - „b) udokumentowane doświadczenie w zakresie obliczania emisji gazów cieplarnianych dla wskazanych przez administratora systemu certyfikacji ścieżek certyfikacji lub stosowania wymogów uznanego systemu certyfikacji;”,
 - dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
 - „4) spełniać jedno z wymagań nakładanych na jednostki certyfikujące określonych w aktach wykonawczych Komisji Europejskiej wydanych na podstawie art. 30 ust. 8 dyrektywy 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.), w tym:
 - a) posiadać akredytację w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2022 r. poz. 1854 oraz z 2024 r. poz. 1089), zwaną dalej „akredytacją”, udzieloną przez Polskie Centrum Akredytacji lub inną krajową jednostkę akredytującą w rozumieniu art. 2 pkt 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie

- (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30, z późn. zm.⁷⁾) lub
- b) być uznaną przez właściwy organ w zakresie objętym dyrektywą 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.) lub w określonym zakresie systemu dobrowolnego.”,
- b) w ust. 4:
- po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) wskazanie ścieżki certyfikacji, której dotyczy zgoda administratora systemu certyfikacji;”,
 - po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
„4a) informację o uzyskaniu akredytacji oraz zakresie tej akredytacji;”,
- c) w ust. 5 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) kopię dokumentu potwierdzającego uzyskanie akredytacji.”,
- d) dodaje się ust. 11 w brzmieniu:
„11. W przypadku zawieszenia, ograniczenia zakresu lub cofnięcia akredytacji jednostka certyfikująca w okresie zawieszenia, ograniczenia zakresu lub cofnięcia akredytacji nie może wykonywać działalności gospodarczej, o której mowa w art. 28q ust. 1, w zakresie, w jakim zawieszono lub cofnięto akredytację, lub ograniczono jej zakres.”;
- 37) po art. 28r dodaje się art. 28ra w brzmieniu:
„Art. 28ra. Polskie Centrum Akredytacji lub inna krajowa jednostka akredytująca w rozumieniu art. 2 pkt 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 przekazują w terminie 14 dni organowi rejestrowemu informację o jednostkach certyfikujących, którym zawieszono lub cofnięto akredytację, lub ograniczono jej zakres.”;
- 38) w art. 28s w ust. 1 wyrazy „art. 28r ust. 4 pkt 1–4” zastępuje się wyrazami „art. 28r ust. 4 pkt 1–4a i informację, o której mowa w art. 28ra”;
- 39) w art. 28u po ust. 1b dodaje się ust. 1c i 1d w brzmieniu:
„1c. W przypadku:

⁷⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 169 z 25.06.2019, str. 1.

1) ograniczenia zakresu akredytacji,

2) zawieszenia akredytacji

– organ rejestrowy z urzędu dokonuje zmiany wpisu w rejestrze jednostek certyfikujących i wydaje zaświadczenie o dokonaniu tej zmiany.

1d. Po upływie terminu zawieszenia akredytacji organ rejestrowy z urzędu dokonuje zmiany wpisu w rejestrze jednostek certyfikujących i wydaje zaświadczenie o dokonaniu tej zmiany.”;

40) art. 28x otrzymuje brzmienie:

„Art. 28x. Jednostka certyfikująca wydaje certyfikat zgodnie z zasadami określonymi przez uznany system certyfikacji.”;

41) w art. 29 w ust. 1 w pkt 3 wyraz „wymagań” zastępuje się wyrazem „zakazów”;

42) w art. 30:

a) w ust. 1 w pkt 1:

– lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) biomasy wykorzystanej do wytworzenia biokomponentów, ze wskazaniem:

- surowców rolniczych pozyskanych na podstawie umów kontraktacji, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1,
- biomasy pozyskanej na podstawie umów dostawy, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2,
- surowców rolniczych pozyskanych z produkcji własnej wytwórców lub biomasy otrzymywanej przez wytwórców w prowadzonych przez nich procesach przetwarzania surowców rolniczych lub biomasy,
- biomasy spełniającej i niespełniającej kryteriów zrównoważonego rozwoju,
- biomasy uprawniającej do podwójnego zaliczenia do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, ze wskazaniem rodzajów surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy,

- podmiotów, o których mowa w art. 11 ust. 1, dostarczających poszczególne rodzaje biomasy, a w przypadku zakupu surowców rolniczych, łącznej ilości poszczególnych rodzajów tych surowców dostarczanych przez producentów rolnych,

- kraju pochodzenia – w przypadku surowców rolniczych, a także surowców rolniczych wykorzystanych do wytworzenia biomasy, spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju,
 - kraju wytworzenia – w przypadku biomasy innej niż wytworzona z surowców rolniczych,”
 - w lit. c uchyla się tiret drugie,
- b) w ust. 1b:
- w pkt 1 uchyla się lit. d,
 - w pkt 3 uchyla się lit. b,
 - w pkt 5 wyrazy „odpadów lub pozostałości, wykorzystanych” zastępuje się wyrazami „biomasy innej niż wytworzona z surowców rolniczych, wykorzystanej”,
- c) w ust. 2b w pkt 1 uchyla się lit. d,
- d) po ust. 2f dodaje się ust. 2g w brzmieniu:
- „2g. W przypadku niezłożenia przez podmiot sprawozdający sprawozdania, o którym mowa w ust. 1b, albo oświadczenia, o którym mowa w ust. 2e, organ rejestrowy wzywa podmiot sprawozdający do ich złożenia w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia wezwania, z pouczeniem, że niezłożenie sprawozdania albo oświadczenia w wyznaczonym terminie skutkuje wykreśleniem z rejestru podmiotów sprawozdających.”;
- 43) w art. 30a w ust. 1 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3) surowców rolniczych pozyskanych z produkcji własnej wytwórców lub biomasy otrzymywanej przez wytwórców w prowadzonych przez nich procesach przetwarzania surowców rolniczych lub biomasy, lub
- 4) surowców rolniczych lub biomasy pozyskanych w inny sposób niż określony w pkt 1–3, w tym surowców, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy.”;
- 44) w art. 30b:
- a) w ust. 1:
- pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) ilości i rodzajów innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności

prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw lub zużytych przez nie na potrzeby własne;”,

- w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7–10 w brzmieniu:
 - „7) wysokości udziałów biokomponentów, o których mowa w art. 23 ust. 10 i 12, oraz udziału biokomponentów, o którym mowa w art. 23c;
 - 8) ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej przez nie do pojazdów drogowych lub kolejowych;
 - 9) ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej do pojazdów drogowych lub kolejowych przez operatora infrastruktury ładowania oraz przewoźnika kolejowego, o której mowa w art. 21c ust. 1;
 - 10) ilości i rodzajów paliw lotniczych i paliw żeglugowych rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw lub zużytych przez nie na potrzeby własne, z określeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach.”,

b) w ust. 1a uchyla się pkt 2–4,

c) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy wraz ze sprawozdaniami, o których mowa w ust. 1, przekazują Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki świadectwa potwierdzające spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, inne paliwa odnawialne, ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu i gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1.”,

d) w ust. 3:

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) ilości i rodzajów innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw lub zużytych przez nie na potrzeby własne;”,

- w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej przez nie do pojazdów drogowych lub kolejowych;

- 6) ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej do pojazdów drogowych lub kolejowych przez operatora infrastruktury ładowania oraz przewoźnika kolejowego, o której mowa w art. 21c ust. 1.”,
- e) w ust. 5:
- w pkt 1 po wyrazach „biopaliw ciekłych” dodaje się wyrazy „, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu”,
 - w pkt 2 po wyrazach „pkt 1 i 2” dodaje się wyrazy „oraz dla innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, o których mowa w ust. 3 pkt 3”,
 - w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) wskazań systemu pomiarowego umożliwiającego pomiar zużycia energii elektrycznej i przekazywanie danych pomiarowych z tego systemu do systemu zarządzania stacją ładowania w czasie zbliżonym do rzeczywistego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych, lub wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego dostarczającego energię do urządzenia zasilania elektrotrakcyjnego.”,
- f) w ust. 7 po wyrazach „biopaliw ciekłych” dodaje się wyrazy „, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej do pojazdów drogowych lub kolejowych”;
- 45) po art. 30b dodaje się art. 30c w brzmieniu:
- „Art. 30c. Administrator systemu certyfikacji, a także wytwórcy, przetwórcy, pośrednicy oraz podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy przekazują informacje umożliwiające nadzór nad rynkiem biokomponentów, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz innych paliw odnawialnych do unijnej bazy danych. Przekazywane informacje obejmują dane określone w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/996 z dnia 14 czerwca 2022 r. w sprawie zasad weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz kryteriów niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów.”;

46) w art. 31b:

- a) uchyla się ust. 1 i 2,
- b) w ust. 4 wyrazy „1 i 3, oraz w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 2,” zastępuje się wyrazem „3”;

47) po art. 31c dodaje się art. 31d w brzmieniu:

„Art. 31d. Uznane systemy certyfikacji na podstawie danych otrzymywanych od jednostek certyfikujących i od podmiotów gospodarczych przekazują Komisji Europejskiej sprawozdanie zawierające informacje zawarte w załączniku III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/996 z dnia 14 czerwca 2022 r. w sprawie zasad weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz kryteriów niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów oraz dane dotyczące zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 oraz kryteriami ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonymi w art. 28b, art. 28b¹ oraz art. 135a ust. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”;

48) w art. 33:

- a) w ust. 1:
 - w pkt 1c po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „, lub wydaje certyfikaty w zakresie ścieżki certyfikacji, której nie obejmuje wpis do tego rejestru”,
 - po pkt 1c dodaje się pkt 1ca w brzmieniu:
„1ca) wydaje certyfikaty bez posiadania akredytacji;”,
 - uchyla się pkt 1e,
 - pkt 2a otrzymuje brzmienie:
„2a) będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, operatorem infrastruktury ładowania lub przewoźnikiem kolejowym, odmawia udzielenia informacji lub przedstawienia dokumentów, o których mowa w art. 28j;”,
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) będąc wytwórcą wytwarza biokomponenty z biomasy pozyskiwanej w inny sposób niż na podstawie umów kontraktacji lub dostawy, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1 i 2, lub z produkcji własnej, lub surowców, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, których udział przekracza w skali roku 25 % całości biokomponentów wytworzonych przez tego wytwórcę;”,

- po pkt 5a dodaje się pkt 5aa i 5ab w brzmieniu:
 - „5aa) będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 23c;
 - 5ab) będąc operatorem infrastruktury ładowania lub przewoźnikiem kolejowym, o których mowa w art. 21c ust. 2, naruszył zobowiązanie, o którym mowa w tym przepisie;”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, kara pieniężna wynosi 50 % wartości netto biokomponentów wytworzonych z biomasy pozyskiwanej w inny sposób niż na podstawie umów kontraktacji lub dostawy, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1 i 2, lub z produkcji własnej, lub z surowców, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, których udział przekracza w skali roku 25 % całości biokomponentów wytworzonych przez tego wytwórcę.”,
- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, wysokość kary oblicza się według wzoru:

$$K = A \times W \times (N - R) / 100 \%$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- K – wysokość kary, wyrażoną w złotych,
- A – współczynnik równy 0,20, wyrażony w złotych/MJ,
- W – wartość energetyczną paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, stosowanych w transporcie drogowym lub kolejowym, rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot podlegający karze, a także zużytych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium, liczoną za rok kalendarzowy, w którym ten podmiot nie zrealizował obowiązku wynikającego z art. 23 ust. 1, wyrażoną w MJ; wartość energetyczną poszczególnych biokomponentów i paliw ciekłych określa się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 23 ust. 3,
- N – wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego, do którego realizacji był obowiązany podmiot podlegający karze, wyrażoną w procentach,

R – wysokość zrealizowanego udziału innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużytych przez podmiot podlegający karze na potrzeby własne na tym terytorium i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej do pojazdów drogowych lub kolejowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym objętej umową, o której mowa w art. 21c ust. 1, w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym lub kolejowym, rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na tym terytorium lub zużytych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium w roku kalendarzowym, w którym podmiot podlegający karze nie zrealizował obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, wyrażoną w procentach.”,

d) ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 5, nie może być niższa niż 10 000 zł i nie może przekroczyć 15 % przychodu ukaranego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna jest związana z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji, wysokość kary nie może być niższa niż 10 000 zł i nie może przekroczyć 15 % przychodu ukaranego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.”,

e) po ust. 5a dodaje się ust. 5aa w brzmieniu:

„5aa. W przypadku gdy ukarany podmiot w roku poprzedzającym rok wymierzenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 5, nie osiągnął przychodu, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, wymierzając karę pieniężną, uwzględnia ostatni ustalony przychód osiągnięty przez ten podmiot, a jeżeli kara pieniężna jest związana z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji – ostatni ustalony przychód z działalności koncesjonowanej.”,

f) po ust. 8 dodaje się ust. 8a i 8b w brzmieniu:

„8a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5aa, wysokość kary pieniężnej oblicza się według wzoru:

$$K = A \times W \times (Z - R) / 100 \%$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- K – wysokość kary, wyrażoną w złotych,
- A – współczynnik równy 0,05, wyrażony w złotych/MJ,
- W – wartość energetyczną paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot podlegający karze, a także zużytych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium, liczoną za rok kalendarzowy, w którym ten podmiot nie zrealizował obowiązku wynikającego z art. 23c, wyrażoną w MJ; wartość energetyczną poszczególnych biokomponentów i paliw ciekłych określa się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 23 ust. 3,
- Z – minimalny udział biokomponentów zaawansowanych, do którego zapewnienia był obowiązany podmiot podlegający karze, wyrażony w procentach,
- R – wysokość zrealizowanego udziału biokomponentów zaawansowanych zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych na

terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużytych przez podmiot podlegający karze na potrzeby własne na tym terytorium w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na tym terytorium lub zużytych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium w roku kalendarzowym, w którym podmiot podlegający karze nie zrealizował obowiązku, o którym mowa w art. 23c, wyrażoną w procentach.

8b. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5ab, wysokość kary pieniężnej wynosi 10 000 zł.”,

g) w ust. 9 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w zakresie pkt 2a, 2b, 4a, 5, 5aa–5b, 6a, 8a, 8aa, 8d i 8e – Prezes Urzędu Regulacji Energetyki.”;

49) w art. 35a dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Udział biokomponentów zaawansowanych, o którym mowa w art. 23c, nie może być mniejszy niż:

- 1) 1 % – w roku 2026;
- 2) 1 % – w roku 2027;
- 3) 1 % – w roku 2028;
- 4) 1 % – w roku 2029;
- 5) 3,5 % – od roku 2030.”;

50) art. 35c otrzymuje brzmienie:

„Art. 35c. Wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego wynosi:

- 1) 9,2 % – w roku 2025;
- 2) 10 % – w roku 2026;
- 3) 10 % – w roku 2027;
- 4) 10 % – w roku 2028;
- 5) 10 % – w roku 2029.”;

51) w art. 35d dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2–8 w brzmieniu:

„2. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy może zrealizować obowiązek, o którym mowa w art. 23 ust. 1, w latach 2026–2029, uiszczając opłatę zastępczą, jeżeli

wykaże, że w roku kalendarzowym, którego dotyczył ten obowiązek, zrealizował Narodowy Cel Wskaźnikowy na minimalnym poziomie.

3. Minimalny poziom realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego wynosi:

- 1) 88 % – w roku 2026,
- 2) 90 % – w roku 2027,
- 3) 92 % – w roku 2028,
- 4) 95 % – w roku 2029

– obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1.

4. Opłatę zastępczą, o której mowa w ust. 2, oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozj \times W \times (N - P)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- Oz – wysokość opłaty zastępczej, wyrażoną w złotych,
- Ozj – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 0,014, wyrażoną w złotych/MJ,
- W – wartość energetyczną paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot uiszczający opłatę zastępczą, a także zużytych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium, liczoną za rok kalendarzowy, w którym ten podmiot skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w ust. 2, wyrażoną w MJ; wartość energetyczną poszczególnych biokomponentów i paliw ciekłych określa się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 23 ust. 3,
- N – wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego, do którego realizacji był obowiązany podmiot uiszczający opłatę zastępczą, wyrażoną w procentach,
- P – wysokość zrealizowanego udziału innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i

biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużytych przez podmiot uiszczający opłatę zastępczą na potrzeby własne na tym terytorium i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczanej do pojazdów drogowych lub kolejowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym objętej umową, o której mowa w art. 21c ust. 1, w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w danym roku kalendarzowym w transporcie drogowym lub kolejowym, rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na tym terytorium lub zużytych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium w roku kalendarzowym, w którym podmiot uiszczający opłatę zastępczą skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w ust. 2, wyrażoną w procentach.

5. Opłatę zastępczą uiszcza się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w terminie 60 dni od zakończenia roku kalendarzowego, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 23 ust. 1.

6. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przedstawia ministrowi właściwemu do spraw klimatu i Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informację o wpłatach z tytułu opłat zastępczych dokonywanych za dany rok kalendarzowy do końca marca roku następującego po roku, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 23 ust. 1.

7. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przedstawia ostatnią informację, o której mowa w ust. 6, do końca marca 2030 r.

8. Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy wraz ze sprawozdaniami, o których mowa w art. 30b ust. 1, przekazują Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki kopie dowodów wpłaty z tytułu opłaty zastępczej, o której mowa w ust. 2.”;

52) w załączniku nr 1 do ustawy:

a) w części A:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Surowce, których wkład w realizację celów określonych w art. 23 ust. 1 i art. 23c ust. 1, jest uznawany za dwukrotność ich wartości energetycznej:”;

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3) bioodpady pochodzące z gospodarstw domowych selektywnie zbierane w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 24 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.⁸⁾);”,
- pkt 6 otrzymuje brzmienie:
 - „6) obornik, gnojówka, gnojowica, osad ściekowy i pomiot ptasi;”,
- pkt 15 otrzymuje brzmienie:
 - „15) frakcja biomasy z odpadów i pozostałości z leśnictwa i działów przemysłu powiązanych z leśnictwem, np. kora, gałęzie, trzebież, liście, igły, wierzchołki drzew, trociny, strużyny, ług czarny i ług powarzelny, osad włóknisty, lignina i olej talowy;”,
- uchyla się pkt 18–20,
- dodaje się pkt 21–25 w brzmieniu:
 - „21) oleje fuzlowe z destylacji alkoholowej;
 - 22) metanol surowy uzyskany w wyniku roztwarzania masy celulozowej siarczanowej pochodzącej z procesu produkcji pulpy drzewnej;
 - 23) międzyplony, takie jak rośliny międzyplonowe i uprawy okrywowe uprawiane na obszarach, na których ze względu na krótki okres wegetacji produkcja roślin spożywczych i pastewnych jest ograniczona do jednego zbioru, pod warunkiem że ich stosowanie nie powoduje popytu na dodatkowe grunty oraz pod warunkiem zachowania zawartości materii organicznej w glebie, jeżeli są wykorzystywane do produkcji biokomponentów w sektorze lotnictwa;
 - 24) rośliny uprawiane na terenach poważnie zdegradowanych, z wyjątkiem roślin spożywczych i pastewnych, jeżeli są wykorzystywane do produkcji biokomponentów w sektorze lotnictwa;
 - 25) sinice.”,
- b) w części B:
 - w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3–6 w brzmieniu:
 - „3) zniszczone uprawy, które nie nadają się do wykorzystania w łańcuchu żywnościowym lub paszowym, z wyłączeniem substancji, które zostały

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1597, 1688, 1852 i 2029 oraz z 2024 r. poz. 1834, 1911 i 1914.

w sposób zamierzony zmodyfikowane lub zanieczyszczone w celu uznania ich za zniszczone uprawy;

- 4) ścieki komunalne i ich pochodne inne niż osad ściekowy;
- 5) rośliny uprawiane na terenach poważnie zdegradowanych, z wyłączeniem roślin spożywczych i pastewnych oraz surowców wymienionych w części A niniejszego załącznika, jeżeli nie są wykorzystywane do produkcji biokomponentów w sektorze lotnictwa;
- 6) międzyplony, takie jak rośliny międzyplonowe i uprawy okrywowe, z wyłączeniem surowców wymienionych w części A niniejszego załącznika, uprawiane na obszarach, na których ze względu na krótki okres wegetacji produkcja roślin spożywczych i pastewnych jest ograniczona do jednego zbioru, pod warunkiem że ich stosowanie nie powoduje popytu na dodatkowe grunty oraz pod warunkiem zachowania zawartości materii organicznej w glebie, jeżeli nie są wykorzystywane do produkcji biokomponentów w sektorze lotnictwa.”;

53) załączniki nr 2 i 3 do ustawy otrzymują brzmienie określone odpowiednio w załącznikach nr 1 i 2 do niniejszej ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, 834, 859, 1847 i 1881) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3:
 - a) w pkt 3b część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– określone w rozdziale 3 w załączniku A do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.⁹⁾), niezależnie od ich przeznaczenia, a także ciekłe paliwo węglowe pochodzące z recyklingu, w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 10b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. ...), których szczegółowy wykaz określają przepisy wydane na podstawie art. 32 ust. 6;”

⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 258 z 30.09.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 50 z 22.02.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 131 z 01.05.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 292 z 10.11.2017, str. 3, Dz. Urz. UE L 325 z 16.12.2019, str. 43, Dz. Urz. UE L 20 z 31.01.2022, str. 208 oraz Dz. Urz. UE L 2024/264 z 18.01.2024.

- b) w pkt 45 w lit. b w tiret trzecim średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się tiret czwarte w brzmieniu:

„– przerobu pochodzących ze źródeł nieodnawialnych, ciekłych i stałych strumieni odpadów, które nie nadają się do odzysku materiałów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.¹⁰⁾) zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami określoną w tej ustawie, lub gazu odlotowego z procesów technologicznych, lub gazu spalinowego, które powstały jako nieuniknione i niezamierzone następstwo procesu produkcyjnego;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 401 w ust. 7:
 - a) pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) wpływy z tytułu opłaty zastępczej, o której mowa w art. 35d ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i 1946 oraz z 2025 r. poz. ...);”;
 - b) uchyla się pkt 18 i 19;
- 2) w art. 401c w ust. 9c:
 - a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 401 ust. 7 pkt 16–19” zastępuje się wyrazami „art. 401 ust. 7 pkt 16 i 17”,
 - b) w pkt 13 wyrazy „o której mowa w art. 23 ust. 1a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych” zastępuje się wyrazami „o której mowa w art. 35d ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych”.

Art. 4. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2024 r. poz. 1209, 1940 i 1946) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 1 w pkt 1 w lit. d skreśla się przecinek i uchyla się pkt 2;
- 2) w art. 2 w ust. 1:
 - a) pkt 7 i 7a otrzymują brzmienie:

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1597, 1688, 1852 i 2029 oraz z 2024 r. poz. 1834, 1911 i 1914.

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 834, 1089, 1222, 1847, 1853, 1881, 1914, 1940 i 1946.

- „7) sprężony gaz ziemny (CNG) – mieszaninę sprężonych gazów węglowodorowych, głównie metanu C1, w tym sprężony biometan, o którym mowa w art. 2 pkt 3c ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, 1847 i 1881 oraz z 2025 r. poz. ...), stosowaną w silnikach przystosowanych do spalania tego paliwa, oznaczony kodem CN 2711 21 00 lub CN 2711 29 00;
- 7a) skroplony gaz ziemny (LNG) – mieszaninę skroplonych gazów węglowodorowych, głównie metanu C1, w tym skroplony biometan, o którym mowa w art. 2 pkt 3c ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, stosowaną w silnikach przystosowanych do spalania tego paliwa, oznaczony kodem CN 2711 11 00 lub CN 2711 19 00;”;
- b) uchyla się pkt 28–30,
- c) pkt 30a i 30b otrzymują brzmienie:
- „30a) eksport – eksport w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1542, 1598 i 1723 oraz z 2024 r. poz. 1681);
- 30b) dostawa wewnątrzwspólnotowa – dostawę wewnątrzwspólnotową w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym;”;
- d) uchyla się pkt 31, 32 i 34–36;
- 3) uchyla się rozdział 2a;
- 4) w art. 35a uchyla się pkt 7, 8, 12 i 13;
- 5) uchyla się art. 35b;
- 6) w art. 35c:
- a) w ust. 1 wyrazy „8 i 11–14” zastępuje się wyrazami „11 i 14”,
- b) uchyla się ust. 3 i 4;
- 7) w art. 35d w ust. 1 uchyla się pkt 2;
- 8) w art. 35e:
- a) w ust. 1 wyrazy „oraz 9–14” zastępuje się wyrazami „, 9–11 i 14”,
- b) uchyla się ust. 1a–1c.

Art. 5. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, 1847 i 1881) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1:

- a) w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) zasady potwierdzania spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dla biopłynów i paliw z biomasy.”;
 - b) w ust. 2 po wyrazach „z wyłączeniem przepisów rozdziałów 5 i 6” dodaje się wyrazy „ , przepisów dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu lub na wytwarzaniu biometanu z biogazu oraz przepisów dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego na potrzeby wytwarzania biometanu lub na wytwarzaniu biometanu z biogazu rolniczego”;
- 2) w art. 2:
- a) w pkt 2 w lit. a wyrazy „produktów ubocznych rolnictwa” zastępuje się wyrazami „pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa”;
 - b) po pkt 4a dodaje się pkt 4aa w brzmieniu:
„4aa) całkowita nominalna moc cieplna – ilość energii wprowadzonej w paliwie do wszystkich źródeł spalania paliw w danej instalacji odnawialnego źródła energii w jednostce czasu przy jej nominalnym obciążeniu określonej w dokumentacji technicznej wszystkich urządzeń wytwórczych zainstalowanych w tej instalacji;”;
 - c) po pkt 26 dodaje się pkt 26a–26d w brzmieniu:
„26a) paliwa gazowe z biomasy – paliwa gazowe wytworzone z biomasy wykorzystywane do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu;
26b) paliwa stałe z biomasy – paliwa stałe wytworzone z biomasy wykorzystywane do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu;
26c) paliwa z biomasy – paliwa gazowe z biomasy oraz paliwa stałe z biomasy;
26d) odpady – odpady w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.¹²⁾), z wyłączeniem substancji lub produktów, które zostały w sposób zamierzony zmodyfikowane lub zanieczyszczone w celu uznania za odpady;”;
 - d) po pkt 27² dodaje się pkt 27³ w brzmieniu:

¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1597, 1688, 1852 i 2029 oraz z 2024 r. poz. 1834, 1911 i 1914.

„27³) pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa – pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 11b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;”;

3) w art. 44:

a) w ust. 3:

– w pkt 6 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) biopłyyny, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 135a ust. 2;”;

– w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) wykorzystano biomasę, która nie spełnia kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonego w art. 135a ust. 3 – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8.”;

b) uchyla się ust. 4;

4) w art. 45:

a) w ust. 2 w pkt 7 w treści oświadczenia:

– w pkt 3 skreśla się wyrazy „ , lub biopłyyny, które spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju, określone w art. 28b–28bc ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych”;

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) do wytworzenia energii elektrycznej wykorzystano paliwa z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8 ustawy wymienionej w pkt 2, lub biopłyyny w instalacji odnawialnego źródła energii, które spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 135a ust. 2 lub 3 ustawy wymienionej w pkt 2 odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy;”;

- b) uchyla się ust. 3,
 - c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku wytwórcy energii elektrycznej wytworzonej z paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, lub z biopłynów w instalacjach odnawialnego źródła energii, do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się informację określającą nazwę administratora systemu certyfikacji oraz jednostki certyfikującej w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 34 i 35 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, która wystawiła certyfikat, oraz numer tego certyfikatu wraz z datą wydania oraz terminem jego ważności.”;
- 5) w art. 46 w ust. 1 w zdaniu pierwszym wyrazy „lub 3” zastępuje się wyrazami „lub nie dołączono informacji, o której mowa w art. 45 ust. 3a”;
- 6) w art. 70b:
- a) w ust. 3 w pkt 6 w treści oświadczenia w lit. e kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f w brzmieniu:

„f) do wytworzenia energii elektrycznej wykorzystywane będą paliwa z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, które spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 135a ust. 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”;
 - b) w ust. 4 w pkt 2 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) z paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, dołącza się informację określającą nazwę administratora systemu certyfikacji oraz jednostki certyfikującej w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 34 i 35 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, która wystawiła certyfikat, oraz numer tego certyfikatu wraz z datą wydania oraz terminem jego ważności;”;
- 7) w art. 70h:
- a) w ust. 3 w pkt 6 w treści oświadczenia po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) do wytworzenia energii elektrycznej będą wykorzystywane paliwa z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, które spełniają kryteria

zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 135a ust. 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;”,

- b) w ust. 4 w pkt 4 kropkę zastępuje się wyrazami „ , oraz” i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
- „5) informację określającą nazwę administratora systemu certyfikacji oraz jednostki certyfikującej w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 34 i 35 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, która wystawiła certyfikat, oraz numer tego certyfikatu wraz z datą wydania oraz terminem jego ważności – w przypadku instalacji, o których mowa w art. 135a ust. 8.”;
- 8) w art. 71 w ust. 3 w treści oświadczenia w pkt 1 lit. g otrzymuje brzmienie:
- „g) paliwa z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8 ustawy wymienionej w lit. e, lub biopłyny, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 135a ust. 2 lub 3 ustawy wymienionej w lit. e odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy;”;
- 9) w art. 73 w ust. 2 w pkt 1 lit. g otrzymuje brzmienie:
- „g) paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, lub biopłynów, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 135a ust. 2 lub 3 odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy;”;
- 10) w art. 75 w ust. 4 w pkt 4 w treści oświadczenia w pkt 1 lit. g otrzymuje brzmienie:
- „g) paliwa z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8 ustawy wymienionej w lit. e, lub biopłyny, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 135a ust. 2 lub 3 ustawy wymienionej w lit. e odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy;”;
- 11) w art. 79 w ust. 3 w pkt 9 w treści oświadczenia w pkt 1 lit. g otrzymuje brzmienie:

- „g) paliwa z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8 ustawy wymienionej w lit. e, lub biopłyny, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 135a ust. 2 lub 3 ustawy wymienionej w lit. e odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy;”;
- 12) w art. 83d w ust. 3 w pkt 1 lit. g otrzymuje brzmienie:
- „g) paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, lub biopłynów, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 135a ust. 2 lub 3 odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy;”;
- 13) w art. 83h w ust. 3 w pkt 7 w treści oświadczenia w pkt 1 lit. g otrzymuje brzmienie:
- „g) paliwa z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8 ustawy wymienionej w lit. e, lub biopłynów, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 135a ust. 2 lub 3 ustawy wymienionej w lit. e odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy;”;
- 14) w art. 83m w ust. 3 w pkt 6 w treści oświadczenia w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
- „5) wytwarzając biometan w instalacji odnawialnego źródła energii, będą stosował surowce, biogaz lub biogaz rolniczy umożliwiające spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.”;
- 15) w art. 93 po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3c w brzmieniu:
- „3a. Do obliczenia wartości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a, w przypadku jej wytworzenia z paliw z biomasy lub z biopłynów, wytwórca wykazuje jedynie tę część energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która została wytworzona z paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, lub z biopłynów w instalacji odnawialnego źródła energii, które spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o

biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 135a ust. 2 lub 3 odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy.

3b. Do obliczenia wartości biometanu, o której mowa w ust. 2 pkt 2 lit. b, wytwórca wykazuje jedynie tę część biometanu z odnawialnych źródeł energii, która została wytworzona z surowców, biogazu lub biogazu rolniczego umożliwiających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

3c. W przypadku energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej paliwa z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, lub biopłyny w instalacji odnawialnego źródła energii, lub biometan w instalacji odnawialnego źródła energii do wniosku o pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, wytwórca dołącza informację określającą nazwę administratora systemu certyfikacji oraz jednostki certyfikującej w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 34 i 35 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, która wystawiła certyfikat, oraz numeru tego certyfikatu wraz z datą wystawienia i terminem jego ważności.”;

16) art. 117 otrzymuje brzmienie:

„Art. 117. 1. W przypadku ciepła wytworzonego z paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, lub z biopłynów w instalacji odnawialnego źródła energii przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 116 ust. 1, jest obowiązane do zakupu tego ciepła, pod warunkiem że paliwa z biomasy lub biopłyny wykorzystane do jego wytworzenia spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 135a ust. 2 lub 3 odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy.

2. Podmiot oferujący ciepło wytworzone z paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, lub z biopłynów w instalacji odnawialnego źródła energii przedsiębiorstwu energetycznemu, o którym mowa w art. 116 ust. 1, potwierdza spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy wymienionej w ust. 1 oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 135a ust. 2 lub 3 odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy przy wykorzystaniu:

- 1) poświadczeń w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 40 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
 - 2) dokumentów wystawionych w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w kraju trzecim, pod warunkiem że zostały wystawione w ramach uznanego systemu certyfikacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 33 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
 - 3) dokumentów wystawionych przez producenta rolnego w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 17a ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych przewidzianych przez uznany system certyfikacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 33 tej ustawy;
 - 4) dokumentów wystawionych przez podmiot, który pozyskuje odpady, pozostałości w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 11c ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych lub pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa po raz pierwszy zgodnie z wymaganiami uznanego systemu certyfikacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 33 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
 - 5) dokumentów wystawionych w kraju trzecim, pod warunkiem że Unia Europejska zawarła z tym krajem umowę, na mocy której uznaje się, że biomasa wytworzona w tym kraju spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju;
 - 6) dokumentów potwierdzających spełnienie bilansu masy przewidzianych przez uznany system certyfikacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 33 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.”;
- 17) w art. 129 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
- „5. Energię elektryczną, ciepło lub chłód wytworzone z paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, lub z biopłynów w instalacji odnawialnego źródła energii uwzględnia się przy obliczaniu udziału, o którym mowa w ust. 1, jedynie gdy te paliwa z biomasy lub te biopłyny spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 135a w ust. 2 lub 3 odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy.”;
- 18) uchyla się art. 130;
- 19) po rozdziale 6 dodaje się rozdział 6a w brzmieniu:

„Rozdział 6a

Potwierdzanie spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dla biopłynów i paliw z biomasy

Art. 135a. 1. Paliwa z biomasy wykorzystywane w instalacjach, o których mowa w ust. 8, lub biopłyny wykorzystywane w instalacjach odnawialnego źródła energii wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub chłód, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5, spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w:

- 1) ust. 2 – dla biopłynów, albo
- 2) ust. 3 – dla paliw z biomasy wykorzystywanych w instalacjach, o których mowa w ust. 8.

2. Biopłyny wykorzystywane w instalacjach wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub chłód spełniają kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jeżeli ograniczenie emisji tych gazów wynosi co najmniej:

- 1) 50 % – w przypadku ich wytworzenia w instalacjach będących w eksploatacji w dniu 5 października 2015 r. lub wcześniej;
- 2) 60 % – w przypadku ich wytworzenia w instalacjach oddanych do eksploatacji w okresie od dnia 6 października 2015 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.;
- 3) 65 % – w przypadku ich wytworzenia w instalacjach oddanych do eksploatacji od dnia 1 stycznia 2021 r.

3. Paliwa z biomasy wykorzystywane w instalacjach, o których mowa w ust. 8, spełniają kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jeżeli ograniczenie emisji tych gazów wynosi co najmniej:

- 1) 70 % – w przypadku wykorzystania paliw z biomasy w instalacjach odnawialnych źródeł energii oddanych do eksploatacji w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2025 r.;
- 2) 80 % – w przypadku wykorzystania paliw z biomasy w instalacjach odnawialnych źródeł energii oddanych do eksploatacji od dnia 1 stycznia 2026 r.

4. Paliwa z biomasy wykorzystywane w instalacjach, o których mowa w ust. 8, lub biopłyny wykorzystywane w instalacjach odnawialnego źródła energii spełniają jedynie kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w ust. 2 lub 3, jeżeli

są wytwarzane z odpadów lub pozostałości w rozumieniu art. 2 pkt 11c ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, z wyłączeniem odpadów pochodzących z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa lub pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa.

5. Jeżeli do wytworzenia energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, o których mowa w ust. 1, zostały wykorzystane odpady komunalne, stosuje się jedynie kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w ust. 2 lub 3.

6. Instalacje odnawialnych źródeł energii, o których mowa w ust. 2 i 3, uznaje się za oddane do eksploatacji od dnia rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania w danej instalacji energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z paliw z biomasy lub biopłynów, z wyłączeniem energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z paliw z biomasy lub biopłynów wytworzonych w okresie rozruchu technologicznego tej instalacji.

7. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych oblicza się zgodnie z zasadami określonymi w przypadku:

- 1) biopłynów – w załączniku nr 2 do ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 2) paliw z biomasy – w załączniku do ustawy.

8. Wymogi w zakresie kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w ust. 1 i 3, dla paliw z biomasy stosuje się do:

- 1) paliw gazowych z biomasy, które są wykorzystywane w instalacjach odnawialnego źródła energii, oddanych do eksploatacji po 31 grudnia 2023 r., wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub chłód o całkowitej nominalnej mocy cieplnej instalacji wynoszącej co najmniej 2 MW;
- 2) paliw stałych z biomasy, które są wykorzystywane w instalacjach odnawialnego źródła energii, oddanych do eksploatacji po 31 grudnia 2020 r., wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub chłód o całkowitej nominalnej mocy cieplnej instalacji wynoszącej co najmniej 20 MW.

9. W przypadku instalacji odnawialnego źródła energii do wytwarzania energii elektrycznej z paliw z biomasy, w których całkowita nominalna moc cieplna instalacji nie została określona w dokumentacji, o której mowa w art. 2 pkt 4aa, wyznacza się ją jako iloczyn mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji oraz sprawności elektrycznej

urządzeń wytwórczych do wytwarzania energii elektrycznej określonych w dokumentacji technicznej wszystkich urządzeń zainstalowanych w tej instalacji odnawialnego źródła energii.

Art. 135b. 1. Potwierdzenie, że paliwa z biomasy wykorzystywane w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, lub biopłyny wykorzystywane w instalacjach odnawialnego źródła energii wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub chłód spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 135a ust. 2 lub 3 odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy odbywa się na podstawie poświadczeń lub dokumentów, o których mowa w art. 117 ust. 2.

2. Potwierdzenie spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w ust. 1, odbywa się przez system bilansu masy, o którym mowa w art. 28be ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

3. W sprawach dotyczących potwierdzenia spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju i kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w ust. 1, oraz zasad wykonywania działalności gospodarczej w zakresie udzielania zgody na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 33 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wydawania certyfikatów, w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą, stosuje się przepisy rozdziałów 4a i 4b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.”;

20) dodaje się załącznik do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku nr 3 do niniejszej ustawy.

Art. 6. W ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1505) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 po pkt 14 dodaje się pkt 14a w brzmieniu:

„14a) paliwie z biomasy – rozumie się przez to paliwa z biomasy, o których mowa w art. 3 pkt 21a rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066;”;

2) w art. 86:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. W przypadku przyjęcia w raporcie na temat wielkości emisji współczynnika emisyjnego wynoszącego zero dla wykorzystywanych do spalania biopaliw,

biopłynów lub paliw z biomasy prowadzący instalację lub operator statku powietrznego jest obowiązany do wykazania spełniania:

- 1) kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i 1946 oraz z 2025 r. poz. ...) oraz
- 2) kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonego w art. 28b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych – w przypadku biopaliw wykorzystywanych do wykonywania operacji lotniczych, a w przypadku biopłynów i paliw z biomasy wykorzystywanych do produkcji energii elektrycznej, ciepła i chłodu – określonego w art. 135a ust. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, 1847 i 1881 oraz z 2025 r. poz. ...).

4. Wykazanie spełniania kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 28b tej ustawy oraz w art. 135a ust. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii odbywa się na podstawie:

- 1) świadectwa w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 39 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych – w przypadku biopaliw wykorzystywanych do wykonywania operacji lotniczych;
- 2) poświadczenia w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 40 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych lub dokumentu, o którym mowa w art. 28c ust. 1 pkt 1 lub 4 tej ustawy – w przypadku innym niż wymieniony w pkt 1.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 3, nie dotyczy biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy, które na podstawie art. 38 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066 nie podlegają obowiązkowi spełniania kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych lub kryteriów ograniczania emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 28b tej ustawy lub art. 135a ust. 2 lub 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”;

3) po art. 141b dodaje się art. 141ba w brzmieniu:

„Art. 141ba. 1. W przypadku wykorzystywania w 2024 r. do spalania biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy, które na podstawie art. 38 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066 podlegają kryteriom zrównoważonego rozwoju lub kryteriom ograniczania emisji gazów cieplarnianych, prowadzący instalację lub operator statku powietrznego, który w raporcie na temat wielkości emisji za 2024 r. przyjmuje dla tych biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy współczynnik emisyjny wynoszący zero, wykazuje spełnienie tych kryteriów za pomocą poświadczeń wydanych w ramach systemu certyfikacji zatwierdzonego przez Komisję Europejską w drodze decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 4 dyrektywy 2018/2001, lub w ramach systemu krajowego ocenionego przez Komisję Europejską jako spełniający warunki na podstawie art. 30 ust. 6 akapit trzeci tej dyrektywy.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, prowadzący instalację lub operator statku powietrznego może wykazać spełnianie kryteriów zrównoważonego rozwoju lub kryteriów ograniczania emisji gazów cieplarnianych za pomocą poświadczeń wydanych w ramach systemu certyfikacji, który uzyskał wstępną pozytywną ocenę Komisji Europejskiej w toku postępowania, o którym mowa w art. 30 ust. 5 dyrektywy 2018/2001, jeżeli:

- 1) poświadczenia te zostały wydane w okresie pomiędzy wydaniem wstępnej pozytywnej oceny Komisji Europejskiej a wydaniem decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 4 dyrektywy 2018/2001;
- 2) system certyfikacji został zatwierdzony w 2022 r. w drodze decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 4 dyrektywy 2018/2001.

3. Poświadczenia, o których mowa w ust. 2, zachowują ważność po wejściu w życie decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 4 dyrektywy 2018/2001.

4. Poświadczenia, o których mowa w ust. 1 i 2, potwierdzają spełnienie przez biopaliwa, biopłyny lub paliwa z biomasy kryteriów zrównoważonego rozwoju lub kryteriów ograniczania emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 38 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066 w stosownych przypadkach w odniesieniu do etapów ich pozyskiwania, wytwarzania lub przetwarzania.

5. Do raportu na temat wielkości emisji, o którym mowa w ust. 1, przepisów art. 86 ust. 3 i 4 nie stosuje się.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 402 i 1572) w art. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wpływów z tytułu opłaty zastępczej, o której mowa w art. 35d ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach, biopaliwach i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i 1946 oraz z 2025 r. poz. ...), w wysokości 55 % wpływów z tej opłaty;”.

Art. 8. 1. Do realizacji i rozliczenia obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, za okres przed dniem wejścia w życie art. 1 pkt 14 lit. a niniejszej ustawy, oraz w zakresie kar pieniężnych za nieprzestrzeganie tego obowiązku za ten okres, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Opłaty zastępcze, o których mowa w art. 23 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1, uiszczone na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej po dniu wejścia w życie art. 1 pkt 14 lit. b niniejszej ustawy z tytułu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, stanowią przychód tego Funduszu i są uwzględniane przy ustalaniu wysokości zobowiązania określonego w art. 401c ust. 9c ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym.

3. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przekazuje w terminie do dnia 31 marca 2026 r. kwotę stanowiącą 55 % wpływów z tytułu opłat zastępczych, o których mowa w art. 23 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1, uiszczonych po dniu wejścia w życie art. 1 pkt 14 lit. b niniejszej ustawy z tytułu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, na Fundusz rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej.

Art. 9. Podmioty certyfikowane, które wdrożyły system bilansu masy spełniający wymagania określone w art. 28be ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, dostosują ten system do wymagań określonych w art. 28be ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10. Postępowania wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 28bf ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 umarza się.

Art. 11. Certyfikaty wydane przed dniem 1 kwietnia 2025 r. przez jednostki certyfikujące nieposiadające akredytacji, o której mowa w art. 28r ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują ważność do upływu okresu, na jaki zostały wydane.

Art. 12. 1. Administrator systemu certyfikacji, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 28k ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, może prowadzić działalność gospodarczą w zakresie udzielania zgody na korzystanie z tego systemu w zakresie biokomponentów, biopłynów i paliw z biomasy, jeżeli ten zakres jest objęty decyzją Komisji Europejskiej o uznaniu systemu certyfikacji na podstawie art. 30 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r. (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, z późn. zm.¹³⁾)).

2. Administrator systemu certyfikacji, o którym mowa w ust. 1, składa wniosek, o którym mowa w art. 28l ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Administrator systemu certyfikacji, o którym mowa w ust. 1, informuje jednostkę certyfikującą, która posiada zgodę na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji udzieloną przez tego administratora, o zmianie wpisu w rejestrze, o którym mowa w art. 28k ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 14 dni od dnia zmiany wpisu w tym rejestrze.

4. Administratora systemu certyfikacji, o którym mowa w ust. 1, który nie złożył wniosku o zmianę wpisu w rejestrze, o którym mowa w art. 28k ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie określonym w ust. 2, po upływie tego terminu uznaje się za wpisanego do tego rejestru ze wskazaniem ścieżki certyfikacji dla biokomponentów.

Art. 13. 1. Jednostka certyfikująca, która w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy jest wpisana do rejestru jednostek certyfikujących, o którym mowa w art. 28q ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, może prowadzić działalność gospodarczą w zakresie ścieżek certyfikacji objętych pisemną zgodą administratora systemu certyfikacji, o której mowa w art. 28r ust. 1 pkt 1 tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Jednostka certyfikująca, o której mowa w ust. 1, składa wniosek, o którym mowa w art. 28r ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie miesiąca od dnia zmiany wpisu w rejestrze, o której mowa w art. 11 ust. 3.

¹³⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 311 z 25.09.2020, str. 11, Dz. Urz. UE L 41 z 22.02.2022, str. 37, Dz. Urz. UE L 139 z 18.05.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1405 z 17.05.2024.

3. Jednostkę certyfikującą, o której mowa w ust. 1, która nie złożyła wniosku o zmianę wpisu w rejestrze jednostek certyfikujących, o którym mowa w art. 28q ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie określonym w ust. 2, organ rejestrowy po upływie tego terminu wykreśla z tego rejestru.

Art. 14. Do wniosków o wpis do rejestru jednostek certyfikujących, o którym mowa w art. 28q ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 28r i art. 28s ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz art. 28ra ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 15. Sprawozdania, o których mowa w art. 30 ust. 1, 1b i 2b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, składa się po raz pierwszy za pierwszy kwartał 2026 r.

Art. 16. Sprawozdania, o których mowa w art. 31b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, oraz oświadczenia, o których mowa w art. 31b ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, za miesiąc marzec 2025 r. składa się do dnia 30 kwietnia 2025 r.

Art. 17. Do naruszeń obowiązków, o których mowa w art. 35a pkt 7, 8, 12 i 13 ustawy zmienianej w art. 4, przez podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny do dnia 31 grudnia 2024 r., do postępowań w sprawie nałożenia na nie kary pieniężnej oraz do przekazywania wpływów z tych kar stosuje się przepisy dotychczasowe. Przepisu art. 189g ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) nie stosuje się.

Art. 18. 1. Do energii elektrycznej wytworzonej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 44 i art. 45 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do energii elektrycznej wytworzonej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 44 i art. 45 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 19. 1. Do deklaracji, o których mowa w art. 70b ust. 1, art. 70h ust. 1, art. 71 ust. 1 i art. 83m ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio art. 70b ust. 3 pkt 6 i ust. 4 pkt 2 lit. c, art. 70h ust. 3 pkt 6 i ust. 4 pkt 5, art. 71 ust. 3 i art. 83m ust. 3 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Do wniosków, o których mowa w art. 75 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 5, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 75 ust. 4 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 20. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 22 ust. 6 i art. 23 ust. 1e i 3 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 22 ust. 6 i art. 23 ust. 1e i 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 28h ust. 2 i art. 30b ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 28h ust. 2 i art. 30b ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 21. 1. Maksymalny limit wydatków Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na lata 2025–2034, będący skutkiem finansowym wejścia w życie rozdziału 3a oraz art. 35a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 9 531 170,00 zł, w tym w:

- 1) 2025 r. – 950 000,00 zł;
- 2) 2026 r. – 936 630,00 zł;
- 3) 2027 r. – 940 630,00 zł;
- 4) 2028 r. – 944 630,00 zł;
- 5) 2029 r. – 948 630,00 zł;
- 6) 2030 r. – 953 130,00 zł;
- 7) 2031 r. – 957 630,00 zł;
- 8) 2032 r. – 962 130,00 zł;
- 9) 2033 r. – 966 630,00 zł;
- 10) 2034 r. – 971 130,00 zł.

2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego kwartału.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1 oraz w przypadku, gdy w okresie od początku roku kalendarzowego do dnia dokonania ostatniej oceny, o której mowa w

ust. 2, część limitu rocznego przypadającego proporcjonalnie na ten okres zostanie przekroczona co najmniej o 10 %, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Prezes Urzędu Regulacji Energetyki.

Art. 22. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2025 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 6 pkt 3, który wchodzi w życie z dniem 20 marca 2025 r.;
- 2) art. 4 pkt 3 w zakresie art. 30h–30j w uchylanym rozdziale 2a oraz art. 5 pkt 7, 12, 13 i 15, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2025 r.;
- 3) art. 1 pkt 2 lit. a tiret trzecie w zakresie dodawanych pkt 3e i 3f, pkt 3 lit. l, lit. o oraz lit. t w zakresie, w jakim przepis ten dotyczy dodawanego pkt 32c, pkt 7, pkt 12, pkt 14 lit. a–f i h–j, pkt 16, pkt 19 lit. f, pkt 21, pkt 29, pkt 32, pkt 42–44, pkt 48 lit. a tiret czwarte–szóste i lit. b–g, pkt 49, pkt 51 i pkt 52 lit. a tiret pierwsze, art. 3 pkt 1 lit. a i pkt 2 lit. b oraz art. 7, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.;
- 4) art. 1 pkt 14 lit. d, art. 3 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. a, art. 4 pkt 3 w zakresie oznaczenia i tytułu uchylanego rozdziału 2a i art. 30k w uchylanym rozdziale 2a oraz art. 4 pkt 4–8, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2030 r.

**ZASADY OBLICZANIA OGRANICZENIA EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH
W CYKLU ŻYCIA BIOKOMPONENTU I BIOPŁYNU W ROZUMIENIU ART. 2 PKT 4
USTAWY Z DNIA 20 LUTEGO 2015 R. O ODNAWIALNYCH ŹRÓDŁACH ENERGII**

I.1. Do obliczania ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia biokomponentu i biopłynu w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, 1847 i 1881 oraz z 2025 r. poz. ...), zwanego dalej „biopłynem”, mają zastosowanie następujące definicje:

- 1) „wartość rzeczywista” – oznacza wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do niektórych lub wszystkich etapów określonego procesu wytwarzania i zużycia biokomponentu i biopłynu, wyznaczoną zgodnie z metodyką ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dla biokomponentów i biopłynów;
- 2) „wartość typowa” – oznacza szacunkową wartość emisji gazów cieplarnianych i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku danej ścieżki produkcji biokomponentów i biopłynów, która to wartość jest reprezentatywna dla zużycia w Unii Europejskiej;
- 3) „wartość standardowa” – oznacza wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wyznaczoną w oparciu o wartość typową, która może być stosowana zamiast wartości rzeczywistej.

I.2. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia biokomponentu i biopłynu oblicza się przez zastosowanie:

- 1) wartości standardowej, jeżeli wartość standardowa ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do niektórych lub wszystkich etapów określonego procesu wytwarzania i zużycia biokomponentu lub biopłynu została określona w części II.1. lub II.2. i jeżeli wartość e_i dla tych biokomponentów lub biopłynów obliczona zgodnie z metodyką określoną w części II.3. w pkt 7 jest równa zero lub jest mniejsza od zera, lub
- 2) wartości rzeczywistej obliczonej zgodnie z metodyką określoną w części II.3., lub
- 3) wartości będącej sumą czynników wzoru, o którym mowa w części II.3. w pkt 1, gdzie szczegółowe wartości standardowe określone w części II.4. lub II.5. mogą być użyte dla niektórych czynników, a wartości rzeczywiste, obliczone zgodnie z metodami określonymi w części II.3., dla wszystkich innych czynników.

**II.1. WARTOŚCI TYPOWE I WARTOŚCI STANDARDOWE DLA BIOKOMPONENTÓW
WYTWARZANYCH BEZ EMISJI NETTO DWUTLENKU WĘGLA W ZWIĄZKU ZE ZMIANĄ
SPOSOBU UŻYTKOWANIA GRUNTÓW**

Biokomponent	Typowe wartości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych [%]	Standardowe wartości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych [%]
bioetanol z buraka cukrowego (bez biogazu z wywaru gorzelniczego, gaz ziemny jako paliwo technologiczne w konwencjonalnym kotle)	67	59

bioetanol z buraka cukrowego (z biogazem z wywaru gorzelniczego, gaz ziemny jako paliwo technologiczne w konwencjonalnym kotle)	77	73
bioetanol z buraka cukrowego (bez biogazu z wywaru gorzelniczego, gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	73	68
bioetanol z buraka cukrowego (z biogazem z wywaru gorzelniczego, gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	79	76
bioetanol z buraka cukrowego (bez biogazu z wywaru gorzelniczego, węgiel brunatny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	58	47
bioetanol z buraka cukrowego (z biogazem z wywaru gorzelniczego, węgiel brunatny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	71	64
bioetanol z kukurydzy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w konwencjonalnym kotle)	48	40
bioetanol z kukurydzy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	55	48
bioetanol z kukurydzy (węgiel brunatny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	40	28
bioetanol z kukurydzy (pozostałości z leśnictwa jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	69	68
bioetanol z innych zbóż z wyłączeniem kukurydzy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w konwencjonalnym kotle)	47	38
bioetanol z innych zbóż z wyłączeniem kukurydzy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	53	46
bioetanol z innych zbóż z wyłączeniem kukurydzy (węgiel brunatny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	37	24
bioetanol z innych zbóż z wyłączeniem kukurydzy (pozostałości z leśnictwa jako nośnik	67	67

energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni ^(*)		
bioetanol z trzciny cukrowej	70	70
część ze źródeł odnawialnych eteru etylo-tert-butylowego (ETBE)	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	
część ze źródeł odnawialnych eteru etylo-tert-amylowego (TAEE)	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	
estry metylowe kwasów tłuszczowych z ziaren rzepaku	52	47
estry metylowe kwasów tłuszczowych ze słonecznika	57	52
estry metylowe kwasów tłuszczowych z soi	55	50
estry metylowe kwasów tłuszczowych z oleju palmowego (otwarty staw ściekowy)	32	19
estry metylowe kwasów tłuszczowych z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	51	45
estry metylowe kwasów tłuszczowych ze zużytego oleju kuchennego	88	84
estry metylowe kwasów tłuszczowych z wytopionych tłuszczów zwierzęcych ^(**)	84	78
hydrorafinowany olej roślinny z ziaren rzepaku	51	47
hydrorafinowany olej roślinny ze słonecznika	58	54
hydrorafinowany olej roślinny z soi	55	51
hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego (otwarty staw ściekowy)	34	22
hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	53	49
hydrorafinowany olej ze zużytego oleju kuchennego	87	83
hydrorafinowany olej z wytopionych tłuszczów zwierzęcych	83	77
czysty olej roślinny z ziaren rzepaku	59	57
czysty olej roślinny ze słonecznika	65	64
czysty olej roślinny z soi	63	61
czysty olej roślinny z oleju palmowego (otwarty staw ściekowy)	40	30
czysty olej roślinny z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	59	57
czysty olej ze zużytego oleju kuchennego	98	98

^(*) Wartości standardowe dla procesów wykorzystujących kogenerację (CHP) obowiązują wyłącznie w przypadku, gdy całe ciepło technologiczne jest dostarczane przez kogenerację (CHP).

(**) Ma zastosowanie wyłącznie do biokomponentów wyprodukowanych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego sklasyfikowanych jako surowiec kategorii 1 i 2 zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nie przeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 276 z 20.10.2010, str. 33, Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 86, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 170 z 26.06.2019, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem (WE) 1069/2009”.

II.2. PRZEWIDYWANE WARTOŚCI TYPOWE I WARTOŚCI STANDARDOWE DLA PRZYSZŁYCH BIOKOMPONENTÓW, KTÓRE NIE WYSTĘPOWAŁY LUB WYSTĘPOWAŁY JEDYNIJE W NIEWIELKICH IŁOŚCIACH NA RYNKU W 2016 R., PRODUKOWANYCH BEZ EMISJI NETTO DWUTLENKU WĘGLA W ZWIĄZKU ZE ZMIANĄ SPOSOBU UŻYTKOWANIA GRUNTÓW

Ścieżka produkcji biokomponentów	Typowe wartości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych [%]	Standardowe wartości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych [%]
bioetanol ze słomy pszenicy	85	83
olej napędowy wytwarzany metodą Fischera-Tropscha z odpadów drzewnych w instalacji wolnostojącej	85	85
olej napędowy wytwarzany metodą Fischera-Tropscha z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	82	82
benzyna wytwarzana metodą Fischera-Tropscha z odpadów drzewnych w instalacji wolnostojącej	85	85
benzyna wytwarzana metodą Fischera-Tropscha z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	82	82
eter dimetylowy (DME) z odpadów drzewnych w instalacji wolnostojącej	86	86
eter dimetylowy (DME) z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	83	83
biometanol z odpadów drzewnych w instalacji wolnostojącej	86	86
biometanol z drewna uprawianego	91	91
biometanol z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	83	83
węglowodory syntetyczne wytwarzane metodą Fischera-Tropscha w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	89	89
benzyna wytwarzana metodą Fischera-Tropscha w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	89	89

eter dimetylowi (DME) wytwarzany w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	89	89
metanol wytwarzany w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	89	89
część ze źródeł odnawialnych eteru metylo-tert-butylowego (MTBE)	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	

II.3. METODYKA

- 1) Emisję gazów cieplarnianych spowodowaną wytwarzaniem i zużyciem biokomponentów i biopłynów oblicza się w następujący sposób:

- a) emisje gazów cieplarnianych spowodowane wytwarzaniem i zużyciem biokomponentów oblicza się w następujący sposób:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

E – całkowitą emisję spowodowaną stosowaniem paliwa,

e_{ec} – emisję spowodowaną wydobyciem surowców lub uprawą biomasy,

e_l – emisję w ujęciu rocznym spowodowaną zmianami ilości pierwiastka węgla w związku ze zmianą sposobu użytkowania gruntów,

e_p – emisję spowodowaną procesami technologicznymi,

e_{td} – emisję spowodowaną transportem i dystrybucją,

e_u – emisję spowodowaną stosowaniem paliwem,

e_{sca} – wartość ograniczenia emisji spowodowanego akumulacją pierwiastka węgla w glebie dzięki lepszej gospodarce rolnej,

e_{ccs} – ograniczenie emisji spowodowane wychwytywaniem dwutlenku węgla i jego zatłoczeniem do podziemnego składowiska dwutlenku węgla w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 5a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2024 r. poz. 1290),

e_{ccr} – ograniczenie emisji spowodowane wychwytywaniem dwutlenku węgla i jego zastępowaniem; przy dokonywaniu obliczeń nie uwzględnia się emisji związanej z produkcją maszyn i urządzeń,

- b) emisje gazów cieplarnianych spowodowane wytwarzaniem i stosowaniem biopłynów oblicza się w podobny sposób jak w przypadku biokomponentów (E), ale z rozszerzeniem potrzebnym, aby uwzględnić przekształcenie energii w produkowaną energię elektryczną lub grzewczą i chłodniczą, w następujący sposób:

- w przypadku instalacji energetycznych produkujących tylko ciepło:

$$EC_h = \frac{E}{\eta_h},$$

- w przypadku instalacji energetycznych produkujących tylko energię elektryczną:

$$EC_{el} = \frac{E}{\eta_{el}},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$EC_{h,el}$ – całkowitą emisję gazów cieplarnianych z końcowego produktu energetycznego,

E – całkowitą emisję gazów cieplarnianych pochodzącą z biopłynu przed konwersją końcową,

η_{el} – sprawność elektryczną zdefiniowaną jako roczna ilość wyprodukowanej energii elektrycznej podzielona przez roczny wsad biopłynów na podstawie jego wartości energetycznej,

η_h – sprawność cieplną zdefiniowaną jako roczna ilość wytworzonego ciepła użytkowego podzielona przez roczny wsad biopłynów na podstawie jego wartości energetycznej,

– w przypadku energii elektrycznej lub mechanicznej pochodzącej z instalacji energetycznych produkujących ciepło użytkowe razem z energią elektryczną lub mechaniczną:

$$EC_{el} = \frac{E}{\eta_{el}} \left(\frac{C_{el} \times \eta_{el}}{C_{el} \times \eta_{el} + C_h \times \eta_h} \right),$$

– w przypadku ciepła użytkowego pochodzącego z instalacji energetycznych produkujących ciepło razem z energią elektryczną lub mechaniczną:

$$EC_h = \frac{E}{\eta_h} \left(\frac{C_h \times \eta_h}{C_{el} \times \eta_{el} + C_h \times \eta_h} \right),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$EC_{h,el}$ – całkowitą emisję gazów cieplarnianych z końcowego produktu energetycznego,

E – całkowitą emisję gazów cieplarnianych pochodzącą z biopłynu przed konwersją końcową,

η_{el} – sprawność elektryczną zdefiniowaną jako roczna ilość wyprodukowanej energii elektrycznej podzielona przez roczny wsad biopłynów na podstawie jego wartości energetycznej,

η_h – sprawność cieplną zdefiniowaną jako roczna ilość wytworzonego ciepła użytkowego podzielona przez roczny wsad biopłynów na podstawie jego wartości energetycznej,

C_{el} – część energii w energii elektrycznej lub energii mechanicznej ustaloną na poziomie 100% ($C_{el} = 1$),

C_h – sprawność cyklu Carnota (część energii w cieple użytkowym).

Sprawność cyklu Carnota C_h , w przypadku ciepła użytkowego w różnych temperaturach definiuje się jako:

$$C_h = \frac{T_h - T_0}{T_h},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

T_h – temperaturę, mierzoną w skali bezwzględnej (Kelvina), ciepła użytkowego w miejscu wytworzenia,

T_0 – temperaturę otoczenia, ustaloną na poziomie 273,15 K (0 °C).

Jeżeli nadwyżka ciepła jest przenoszona do ogrzewania budynków, w temperaturze poniżej 150 °C (423,15 K), C_h można również zdefiniować w następujący sposób:

C_h = sprawność cyklu Carnota w cieple w temperaturze 150 °C (423,15 K), czyli: 0,3546.

Do celów tych obliczeń mają zastosowanie następujące definicje:

- „kogeneracja (CHP)” – oznacza jednoczesne wytwarzanie w jednym procesie energii termicznej i energii elektrycznej lub mechanicznej,
- „ciepło użytkowe” – oznacza ciepło wytworzone w celu zaspokojenia ekonomicznie uzasadnionego zapotrzebowania na energię cieplną do celów ogrzewania i chłodzenia,
- „ekonomicznie uzasadnione zapotrzebowanie” – oznacza zapotrzebowanie, które nie przekracza potrzeb w zakresie ogrzewania lub chłodzenia i które w innej sytuacji zostałoby zaspokojone w warunkach rynkowych.

2) Emisja gazów cieplarnianych z biokomponentów i biopłynów jest wyrażana w następujący sposób:

a) emisja gazów cieplarnianych z biokomponentów (E) jest wyrażona w gramach ekwiwalentu CO₂ na MJ paliwa, gCO₂eq/MJ,

b) emisja gazów cieplarnianych z biopłynów (EC) jest wyrażana w gramach ekwiwalentu CO₂ na MJ końcowego produktu energetycznego (ciepła lub energii elektrycznej), gCO₂eq/MJ.

W przypadku gdy ciepło i chłód są wytwarzane wraz z energią elektryczną, emisje rozdziela się między energię cieplną i energię elektryczną (pkt 1 lit. b), bez względu na to, czy energia cieplna jest w rzeczywistości wykorzystywana do ogrzewania czy chłodzenia¹⁾.

W przypadku gdy emisja gazów cieplarnianych spowodowana wydobyciem surowców lub uprawą biomasy e_{ec} jest wyrażona w jednostce gCO₂eq/suchą tonę tego surowca lub biomasy, przeliczenie na gramy ekwiwalentu CO₂ na MJ paliwa, gCO₂eq/MJ, przeprowadza się w następujących sposób²⁾:

$$e_{ec\text{paliwo}} \left[\frac{gCO_2eq}{MJ \text{ paliwo}} \right]_{ec} = \frac{e_{ec\text{surowiec}_a} \text{ lub } e_{ec\text{biomasa}_a} \left[\frac{gCO_2eq}{t_{sucha}} \right]}{LHV_a \left[\frac{MJ \text{ surowiec lub biomasa}}{t_{sucha} \text{ surowca lub biomasy}} \right]} \times \text{współczynnik paliwo / surowiec}_a \text{ lub } \text{biomasa}_a \times \text{współczynnik alokacji paliwa}_a,$$

gdzie:

$$\text{współczynnik alokacji paliwa}_a = \left[\frac{\text{Energia w paliwie}}{\text{Energia paliwa} + \text{energia w współproduktach}} \right]$$

$\text{współczynnik paliwo / surowiec}_a \text{ lub } \text{biomasa}_a = [\text{Ilość MJ surowca lub biomasy wymagana do produkcji 1 MJ paliwa}]$.

¹⁾ Do chłodzenia (powietrza lub wody) za pomocą agregatów absorpcyjnych jest wykorzystywane ciepło lub ciepło odpadowe. Dlatego należy obliczać wyłącznie emisje związane z energią cieplną produkowaną na MJ ciepła, bez względu na to, czy rzeczywistym końcowym zastosowaniem tej energii jest ogrzewanie czy chłodzenie za pomocą agregatów absorpcyjnych.

²⁾ Wzór służący do obliczenia emisji gazów cieplarnianych spowodowanych wydobyciem surowców lub uprawą biomasy e_{ec} opisuje przypadki, w których dany surowiec lub biomasa jest przekształcany w biokomponenty w jednym etapie. W przypadku bardziej złożonych łańcuchów dostaw do obliczania emisji gazów cieplarnianych spowodowanych wydobyciem surowców lub uprawą biomasy e_{ec} są potrzebne dostosowania dla produktów pośrednich.

Emisję na suchą tonę surowca lub biomasy oblicza się w następujący sposób:

$$E_{ecsurowiec_a} \text{ lub } E_{ecbiomasa_a} \left[\frac{gCO_2eq}{t_{sucha}} \right] = \frac{e_{ecsurowiec_a} \text{ lub } e_{ecbiomasa_a} \left[\frac{gCO_2eq}{t_{mokra}} \right]}{(1 - \text{zawartość wilgoci})}.$$

- 3) Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia biokomponentów i biopłynów oblicza się w następujący sposób:

- a) ograniczenie emisji gazów cieplarnianych z biokomponentów:

$$\text{OGRANICZENIE} = (E_{F(t)} - E_B)/E_{F(t)},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

E_B – całkowitą emisję w cyklu życia biokomponentu,

$E_{F(t)}$ – całkowitą emisję w cyklu życia kopalnego odpowiednika biokomponentu w przypadku transportu,

- b) ograniczenie emisji gazów cieplarnianych dzięki wytwarzaniu energii cieplnej, chłodniczej i energii elektrycznej z biopłynów:

$$\text{OGRANICZENIE} = (EC_{F(h\&c, el)} - EC_{B(h\&c, el)})/EC_{F(h\&c, el)},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$EC_{B(h\&c, el)}$ – całkowitą emisję z wytwarzania ciepła lub energii elektrycznej,

$EC_{F(h\&c, el)}$ – całkowitą emisję ze stosowania kopalnego odpowiednika biopłynów do wytwarzania ciepła użytkowego lub energii elektrycznej.

- 4) Gazy cieplarniane uwzględnione dla celów pkt 1 to CO₂, N₂O i CH₄. Do obliczenia równoważnika CO₂ gazom przypisuje się następujące wartości:

CO₂: 1,

N₂O: 298,

CH₄: 25.

- 5) Emisja spowodowana wydobyciem surowców lub uprawą biomasy – e_{ec} , obejmuje emisje spowodowane samym procesem wydobycia lub uprawy, gromadzeniem surowców, odpadami i wyciekami, produkcją chemikaliów i produktów stosowanych w procesie wydobycia lub uprawy. Wyklucza się wychwytywanie CO₂ w trakcie uprawy biomasy. Szacunkową emisję z upraw biomasy rolniczej można określić na podstawie średnich dla emisji z upraw określonych dla województw w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 28b ust. 6 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych lub informacji na temat szczegółowych wartości standardowych dla emisji z upraw określonych w niniejszym załączniku, stosowanych jako alternatywa dla wartości rzeczywistych. W przypadku braku odpowiednich informacji dopuszcza się obliczanie średnich na podstawie lokalnych praktyk rolniczych z wykorzystaniem np. danych z grupy gospodarstw, alternatywnie do stosowania wartości rzeczywistych.

- 6) Do celów wyliczenia ograniczenia emisji gazów cieplarnianych gazów cieplarnianych dzięki lepszemu gospodarce rolnej (e_{sca}), np. redukcji upraw lub uprawie bezpłужnej, poprawie płodozmianu, stosowaniu uprawy okrywowej, w tym zarządzania pozostałościami pożniwnymi oraz stosowania organicznych polepszaczy gleby (np. kompostu, produktu fermentacji obornika), uwzględnia się tylko w przypadku, gdy istnieją solidne i wiarygodne dowody, że nastąpił wzrost ilości pierwiastka węgla w glebie lub że prawdopodobnie nastąpi on w okresie, w którym przedmiotowe surowce były uprawiane, przy uwzględnieniu emisji powstałych w sytuacji, gdy takie praktyki prowadzą do zwiększonego stosowania nawozów i herbicydów. Pomiaru ilości pierwiastka węgla w glebie mogą stanowić taki dowód, np. przez pierwszy pomiar przed uprawą i kolejne pomiary w regularnych odstępach co kilka lat. W takim przypadku, zanim będzie dostępny drugi pomiar, wzrost ilości pierwiastka węgla w glebie szacuje się na podstawie reprezentatywnych eksperymentów lub modeli gleby. Od drugiego pomiaru pomiary stanowią podstawę stwierdzenia faktu wzrostu ilości pierwiastka węgla w glebie i wielkości tego wzrostu.
- 7) Emisje gazów cieplarnianych w ujęciu rocznym spowodowane zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów, oznaczone symbolem „ e_i ”, oblicza się, równo rozdzielając całkowitą emisję tych gazów na 20 lat. Wielkość tych emisji oblicza się według wzoru:

$$e_i = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B^{3)},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

e_i – emisję gazów cieplarnianych w ujęciu rocznym, spowodowaną zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów, mierzona jako masa [g] równoważnika CO₂ w przeliczeniu na jednostkę energii wytworzonej z biokomponentu [MJ]; grunty uprawne⁴⁾ i uprawy wieloletnie⁵⁾ uznaje się za jeden sposób użytkowania gruntów,

CS_R – zasoby węgla na jednostkę powierzchni związane z referencyjnym użytkowaniem gruntów, mierzone jako masa [t] zasobów węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące zarówno glebę, jak i roślinność; referencyjne użytkowanie gruntów oznacza użytkowanie gruntów w styczniu 2008 r. lub w okresie 20 lat przed uzyskaniem surowca, w zależności od tego, która data jest późniejsza,

CS_A – zasoby węgla na jednostkę powierzchni związane z rzeczywistym użytkowaniem gruntów, mierzone jako masa [t] zasobów węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące zarówno glebę, jak i roślinność; w przypadkach gdy zasoby węgla gromadzą się przez okres przekraczający jeden rok, wartość CS_A jest obliczana jako szacowane zasoby węgla na jednostkę powierzchni po 20 latach lub kiedy uprawy osiągną dojrzałość, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej,

P – wydajność upraw, mierzona ilością energii wytwarzanej z biokomponentu na jednostkę powierzchni w jednym roku,

e_B – premię o wartości 29 gCO₂eq/MJ za biokomponent dodawaną, jeżeli biomasa jest otrzymywana z rekultywowanych terenów zdegradowanych i spełnia warunki określone w pkt 8.

³⁾ Współczynnik otrzymany przez podzielenie masy molowej CO₂ (44,010 g/mol) przez masę molową węgla (12,011 g/mol) wynosi 3,664.

⁴⁾ Grunty uprawne zgodnie z definicją Międzyrządowego Zespołu do spraw Zmian Klimatu (IPCC).

⁵⁾ Uprawy wieloletnie definiuje się jako uprawy wieloletnie z łodygami zwykle niepodlegającymi corocznym zbiorom, takie jak zagajnik o krótkiej rotacji i uprawy palmy olejowej.

- 8) Premia o wartości 29 gCO_{2eq}/MJ jest dodawana, jeżeli tereny:
- a) w styczniu 2008 r. nie były wykorzystywane do działalności rolniczej lub jakiegokolwiek innej oraz
 - b) są terenami poważnie zdegradowanymi, w tym wcześniej wykorzystywanymi do celów rolniczych, przy czym przez „tereny poważnie zdegradowane” rozumie się tereny, które w dłuższym okresie zostały w dużym stopniu zasolone lub które są szczególnie mało zasobne w substancje organiczne i uległy poważnej erozji.

Premia o wartości 29 gCO_{2eq}/MJ ma zastosowanie przez okres nieprzekraczający 20 lat, licząc od daty przekształcenia terenów do celów rolniczych, pod warunkiem że zostanie zapewnione w odniesieniu do terenów określonych w lit. b regularne zwiększanie ilości pierwiastka węgla oraz znaczne ograniczenie erozji oraz zmniejszenie zanieczyszczenia gleby w odniesieniu do terenów określonych w lit. b.

Ilość pierwiastka węgla w ziemi jest obliczana na podstawie wytycznych zawartych w decyzji Komisji Europejskiej 2010/33/UE z dnia 10 czerwca 2010 r. w sprawie wytycznych dotyczących obliczania zasobów węgla w ziemi do celów załącznika V do dyrektywy 2009/28/WE (Dz. Urz. UE L 151 z 17.06.2010, str. 19).

- 9) Emisja spowodowana procesami technologicznymi – e_p , obejmuje emisje spowodowane samymi procesami technologicznymi, odpadami i wyciekami oraz produkcją chemikaliów lub produktów stosowanych w procesach technologicznych, w tym emisji CO₂ odpowiadających zawartości węgla w surowcach pochodzenia kopalnego, niezależnie od tego, czy rzeczywiście zostały spalone w ramach procesu technologicznego.

W obliczeniach zużycia energii elektrycznej wyprodukowanej poza zakładem wytwarzającym paliwo, natężenie emisji gazów cieplarnianych spowodowane produkcją i dystrybucją tej energii uznaje się jako równe średniemu natężeniu emisji spowodowanej produkcją i dystrybucją energii elektrycznej na terenie kraju. Jako wyjątek od powyższej zasady producenci mogą stosować średnią wartość w odniesieniu do energii elektrycznej produkowanej w pojedynczym zakładzie, jeżeli ten zakład nie jest podłączony do sieci elektroenergetycznej.

Emisja spowodowana procesami technologicznymi obejmuje również emisje z procesu suszenia produktów i materiałów pośrednich.

- 10) Emisja spowodowana transportem i dystrybucją – e_{td} , obejmuje emisje spowodowane transportem i magazynowaniem surowców oraz półproduktów, a także magazynowaniem i dystrybucją wyrobów gotowych. Niniejszy punkt nie obejmuje emisji spowodowanych przez transport i dystrybucję, które należy uwzględnić zgodnie z pkt 5.

- 11) Emisję spowodowaną stosowanym paliwem – e_u , uznaje się za zerową dla biokomponentów i biopłynów.

Emisję gazów cieplarnianych innych niż CO₂ (N₂O i CH₄) pochodzącą ze stosowanego paliwa włącza się do współczynnika e_u dla biopłynów.

- 12) Ograniczenie emisji dzięki wychwytywaniu CO₂ i jego podziemnemu składowaniu – e_{ccs} , które nie zostało uwzględnione już w e_p , odnosi się wyłącznie do emisji, której uniknięto przez wychwytywanie i sekwestrację emitowanego CO₂ bezpośrednio związanego z wydobywaniem, transportem, przetworzeniem i dystrybucją paliwa, o ile składowanie jest zgodne z ustawą z

dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze w zakresie geologicznego składowania dwutlenku węgla.

- 13) Ograniczenie emisji dzięki wychwytywaniu dwutlenku węgla i jego zastępowaniu – e_{ccr} , wiąże się bezpośrednio z wytwarzaniem biokomponentu lub biopłynu, któremu jest przypisywane, i odnosi się wyłącznie do emisji, której uniknięto przez wychwytywanie CO_2 , w którym pierwiastek węgla pochodzi z biomasy i jest stosowany w celu zastąpienia CO_2 pochodzenia kopalnego, stosowanego w produktach handlowych i w usługach.
- 14) W przypadku gdy układ kogeneracyjny – dostarczający ciepło lub energię elektryczną do procesu produkcji paliwa, z którego pochodzą obliczane emisje – wytwarza nadwyżkę energii elektrycznej lub nadwyżkę ciepła użytkowego, emisję gazów cieplarnianych dzieli się między energię elektryczną i ciepło użytkowe na podstawie temperatury ciepła (która świadczy o użyteczności ciepła). Użytkową część ciepła oblicza się, mnożąc jego wartość energetyczną przez sprawność cyklu Carnota C_h obliczaną w następujący sposób:

$$C_h = \frac{T_h - T_0}{T_h},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

T_h – temperaturę, mierzoną w skali bezwzględnej (Kelvina), ciepła użytkowego w miejscu wytworzenia,

T_0 – temperaturę otoczenia, ustaloną na poziomie 273,15 K (0 °C).

Jeżeli nadwyżka ciepła jest przenoszona do ogrzewania budynków, w temperaturze poniżej 150 °C (423,15 K), C_h można również zdefiniować w następujący sposób:

C_h = sprawność cyklu Carnota w cieple w temperaturze 150 °C (423,15 K), czyli: 0,3546.

Do celów tego obliczenia stosuje się rzeczywistą sprawność, zdefiniowaną jako roczna produkcja energii mechanicznej, elektrycznej i ciepła podzielona odpowiednio przez roczny nakład energii.

Do celów tych obliczeń mają zastosowanie następujące definicje:

- „kogeneracja” (CHP) – oznacza jednoczesne wytwarzanie w jednym procesie energii termicznej i energii elektrycznej lub mechanicznej,
- „ciepło użytkowe” – oznacza ciepło wytworzone w celu zaspokojenia ekonomicznie uzasadnionego zapotrzebowania na energię cieplną do celów ogrzewania i chłodzenia,
- „ekonomicznie uzasadnione zapotrzebowanie” – oznacza zapotrzebowanie, które nie przekracza potrzeb w zakresie ogrzewania lub chłodzenia i które w innej sytuacji zostałoby zaspokojone w warunkach rynkowych.

- 15) Jeżeli w procesie wytwarzania paliwa równocześnie powstaje paliwo, dla którego oblicza się emisje, oraz jeden lub więcej produktów („współprodukty”), emisję gazów cieplarnianych dzieli się między paliwo lub jego produkt pośredni i współprodukty proporcjonalnie do ich zawartości energetycznej (określonej na podstawie wartości energetycznej dolnej w przypadku współproduktów innych niż energia elektryczna i ciepło). Intensywność emisji gazów cieplarnianych związanej z nadwyżką ciepła lub nadwyżką energii elektrycznej jest taka sama jak intensywność emisji gazów cieplarnianych związanej z ciepłem lub energią elektryczną

wykorzystywanymi do produkcji paliw i jest ustalana na podstawie obliczeń intensywności emisji gazów cieplarnianych związanej ze wszystkimi nakładami i emisjami, w tym z surowcem wprowadzanym do układu kogeneracyjnego, kotła lub innego urządzenia wytwarzającego ciepło lub energię dla procesu produkcji paliwa, i z pochodzącymi z niego emisjami CH₄ i N₂O. W przypadku kogeneracji energii elektrycznej i ciepła obliczeń dokonuje się zgodnie z pkt 14.

- 16) W obliczeniach, o których mowa w pkt 15, emisje do podziału to $e_{ec} + e_l + e_{sca} +$ te części e_p , e_{ld} , e_{ccs} i e_{ccr} , które mają miejsce przed fazą produkcji, w której powstaje współprodukt, i w jej trakcie.

W przypadku biokomponentów w obliczeniach uwzględnia się wszystkie produkty uboczne. Odpadom i pozostałościom nie przypisuje się emisji. W obliczeniach współprodukty, mające negatywną wartość energetyczną, uznaje się za posiadające zerową wartość energetyczną.

Odpady i pozostałości, w tym wierzchołki i gałęzie drzew, słomę, plewy, kolby oraz wyłoki, łupiny orzechów i pozostałości powstałe w innych procesach przetwórczych, w tym surową (nierafinowaną) glicerynę, uznaje się za materiały nieemitujące żadnych gazów cieplarnianych w całym cyklu życia, aż do momentu ich zebrania, bez względu na to, czy są przetwarzane na produkty pośrednie przed przekształceniem w produkt końcowy.

W przypadku paliw wytwarzanych w rafineriach, innych niż zakłady przetwórcze w połączeniu z kotłami lub układami kogeneracyjnymi dostarczającymi ciepło lub energię elektryczną do zakładów przetwórczych, jednostką analityczną do celów obliczeniowych, o których mowa w pkt 15, jest rafineria.

- 17) W przypadku biokomponentów w obliczeniach, o których mowa w pkt 3, wartość kopalnego odpowiednika biokomponentu ($E_{F(i)}$) wynosi 94 gCO_{2eq}/MJ.

W przypadku biopłynów stosowanych do produkcji energii elektrycznej, w obliczeniach, o których mowa w pkt 3, wartość odpowiednika kopalnego ($EC_{F(e)}$) wynosi 183 gCO_{2eq}/MJ.

W przypadku biopłynów stosowanych do produkcji ciepła użytkowego, a także do produkcji ciepła lub chłodu, w obliczeniach, o których mowa w pkt 3, wartość odpowiednika kopalnego ($EC_{F(h\&c)}$) wynosi 80 gCO_{2eq}/MJ.

II.4. SZCZEGÓŁOWE WARTOŚCI STANDARDOWE EMISJI DLA BIOKOMPONENTÓW I BIOPLYNÓW

Szczegółowe wartości standardowe emisji dla uprawy biomasy do wytwarzania biokomponentów i biopłynów „ e_{ec} ” zgodnie z definicją w części II.3., w tym emisje N₂O z gleby

Biokomponenty i biopłyny	Typowe wartości emisji gazów cieplarnianych [gCO _{2eq} /MJ]	Standardowe wartości emisji gazów cieplarnianych [gCO _{2eq} /MJ]
bioetanol z buraka cukrowego	9,6	9,6
bioetanol z kukurydzy	25,5	25,5
bioetanol z innych zbóż z wyłączeniem kukurydzy	27,0	27,0
bioetanol z trzciny cukrowej	17,1	17,1

część ze źródeł odnawialnych eteru etylo-tert-butyłowego (ETBE)	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	
część ze źródeł odnawialnych eteru etylo-tert-amylowego (TAEE)	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	
estry metylowe kwasów tłuszczowych z ziaren rzepaku	32,0	32,0
estry metylowe kwasów tłuszczowych ze słonecznika	26,1	26,1
estry metylowe kwasów tłuszczowych z soi	21,2	21,2
estry metylowe kwasów tłuszczowych z oleju palmowego	26,2	26,2
estry metylowe kwasów tłuszczowych z zużytego oleju roślinnego	0	0
estry metylowe kwasów tłuszczowych z wytopionych tłuszczów zwierzęcych ^(*)	0	0
hydrorafinowany olej roślinny z ziaren rzepaku	33,4	33,4
hydrorafinowany olej roślinny ze słonecznika	26,9	26,9
hydrorafinowany olej roślinny z soi	22,1	22,1
hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego	27,4	27,4
hydrorafinowany olej ze zużytego oleju kuchennego	0	0
hydrorafinowany olej z wytopionych tłuszczów zwierzęcych ^(*)	0	0
czysty olej roślinny z ziaren rzepaku	33,4	33,4
czysty olej roślinny ze słonecznika	27,2	27,2
czysty olej roślinny z soi	22,2	22,2
czysty olej roślinny z oleju palmowego	27,1	27,1
czysty olej ze zużytego oleju kuchennego	0	0

^(*) Ma zastosowanie wyłącznie do biokomponentów wyprodukowanych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego sklasyfikowanych jako surowiec kategorii 1 i 2 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009, w odniesieniu do których emisje związane z higienizacją jako część wytapiania nie są brane pod uwagę.

Szczegółowe wartości standardowe dla upraw „ec” – tylko dla emisji N₂O z gleby

Biokomponenty i biopłyny	Typowe wartości emisji gazów cieplarnianych [gCO _{2eq} /MJ]	Standardowe wartości emisji gazów cieplarnianych [gCO _{2eq} /MJ]
bioetanol z buraka cukrowego	4,9	4,9
bioetanol z kukurydzy	13,7	13,7
bioetanol z innych zbóż z wyłączeniem kukurydzy	14,1	14,1
bioetanol z trzciny cukrowej	2,1	2,1

część ze źródeł odnawialnych eteru etylo-tert-butyłowego (ETBE)	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	
część ze źródeł odnawialnych eteru etylo-tert-butyłowego (TAEE)	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	
estry metylowe kwasów tłuszczowych z ziaren rzepaku	17,6	17,6
estry metylowe kwasów tłuszczowych ze słonecznika	12,2	12,2
estry metylowe kwasów tłuszczowych z soi	13,4	13,4
estry metylowe kwasów tłuszczowych z oleju palmowego	16,5	16,5
estry metylowe kwasów tłuszczowych z zużytego oleju roślinnego	0	0
estry metylowe kwasów tłuszczowych z wytopionych tłuszczów zwierzęcych ^(*)	0	0
hydrorafinowany olej roślinny z ziaren rzepaku	18,0	18,0
hydrorafinowany olej roślinny ze słonecznika	12,5	12,5
hydrorafinowany olej roślinny z soi	13,7	13,7
hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego	16,9	16,9
hydrorafinowany olej ze zużytego oleju kuchennego	0	0
hydrorafinowany olej z wytopionych tłuszczów zwierzęcych ^(*)	0	0
czysty olej roślinny z ziaren rzepaku	17,6	17,6
czysty olej roślinny ze słonecznika	12,2	12,2
czysty olej roślinny z soi	13,4	13,4
czysty olej roślinny z oleju palmowego	16,5	16,5
czysty olej ze zużytego oleju kuchennego	0	0

(*) Ma zastosowanie wyłącznie do biokomponentów wyprodukowanych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego sklasyfikowanych jako surowiec kategorii 1 i 2 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009, w odniesieniu do których emisje związane z higienizacją jako część wytapiania nie są brane pod uwagę.

Szczegółowe wartości standardowe dla procesu technologicznego „e_p” zgodnie z definicją w części II.3.

Biokomponenty i biopłyny	Typowe wartości emisji gazów cieplarnianych [gCO _{2eq} /MJ]	Standardowe wartości emisji gazów cieplarnianych [gCO _{2eq} /MJ]
bioetanol z buraka cukrowego (bez biogazu z wywaru gorzelniczego, gaz ziemny jako paliwo technologiczne w konwencjonalnym kotle)	18,8	26,3

bioetanol z buraka cukrowego (z biogazem z wywaru gorzelniczego, gaz ziemny jako paliwo technologiczne w konwencjonalnym kotle)	9,7	13,6
bioetanol z buraka cukrowego (bez biogazu z wywaru gorzelniczego, gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	13,2	18,5
bioetanol z buraka cukrowego (z biogazem z wywaru gorzelniczego, gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	7,6	10,6
bioetanol z buraka cukrowego (bez biogazu z wywaru gorzelniczego, węgiel brunatny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	27,4	38,3
bioetanol z buraka cukrowego (z biogazem z wywaru gorzelniczego, węgiel brunatny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	15,7	22,0
bioetanol z kukurydzy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w konwencjonalnym kotle)	20,8	29,1
bioetanol z kukurydzy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	14,8	20,8
bioetanol z kukurydzy (węgiel brunatny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	28,6	40,1
bioetanol z kukurydzy (pozostałości z leśnictwa jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	1,8	2,6
bioetanol z innych zbóż z wyłączeniem kukurydzy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w konwencjonalnym kotle)	21,0	29,3
bioetanol z innych zbóż z wyłączeniem kukurydzy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	15,1	21,1
bioetanol z innych zbóż z wyłączeniem kukurydzy (węgiel brunatny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	30,3	42,5
bioetanol z innych zbóż z wyłączeniem kukurydzy (pozostałości z leśnictwa jako nośnik	1,5	2,2

energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni ^(*)		
bioetanol z trzciny cukrowej	1,3	1,8
część ze źródeł odnawialnych eteru etylo-tert-butylowego (ETBE)	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	
część ze źródeł odnawialnych eteru etylo-tert-amylowego (TAEE)	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	
estry metylowe kwasów tłuszczowych z ziaren rzepaku	11,7	16,3
estry metylowe kwasów tłuszczowych ze słonecznika	11,8	16,5
estry metylowe kwasów tłuszczowych z soi	12,1	16,9
estry metylowe kwasów tłuszczowych z oleju palmowego (otwarty staw ściekowy)	30,4	42,6
estry metylowe kwasów tłuszczowych z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	13,2	18,5
estry metylowe kwasów tłuszczowych ze zużytego oleju kuchennego	9,3	13,0
estry metylowe kwasów tłuszczowych ze wytopionych tłuszczów zwierzęcych ^(**)	13,6	19,1
hydrorafinowany olej roślinny z ziaren rzepaku	10,7	15,0
hydrorafinowany olej roślinny ze słonecznika	10,5	14,7
hydrorafinowany olej roślinny z soi	10,9	15,2
hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego (otwarty staw ściekowy)	27,8	38,9
hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	9,7	13,6
hydrorafinowany olej ze zużytego oleju kuchennego	10,2	14,3
hydrorafinowany olej z wytopionych tłuszczów zwierzęcych ^(**)	14,5	20,3
czysty olej roślinny z ziaren rzepaku	3,7	5,2
czysty olej roślinny ze słonecznika	3,8	5,4
czysty olej roślinny z soi	4,2	5,9
czysty olej roślinny z oleju palmowego (otwarty staw ściekowy)	22,6	31,7
czysty olej roślinny z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	4,7	6,5
czysty olej ze zużytego oleju kuchennego	0,6	0,8

^(*) Wartości standardowe dla procesów wykorzystujących kogenerację (CHP) obowiązują wyłącznie w przypadku, gdy całe ciepło technologiczne jest dostarczane przez kogenerację (CHP).

(**) Ma zastosowanie wyłącznie do biokomponentów wyprodukowanych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego sklasyfikowanych jako surowiec kategorii 1 i 2 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009, w odniesieniu do których emisje związane z higienizacją jako część wytapiania nie są brane pod uwagę.

Szczegółowe wartości standardowe tylko dla ekstrakcji oleju (są one już uwzględnione w wartościach szczegółowych dla emisji z procesów technologicznych).

Biokomponenty i biopłyny	Typowe wartości emisji gazów cieplarnianych [gCO _{2eq} /MJ]	Standardowe wartości emisji gazów cieplarnianych [gCO _{2eq} /MJ]
estry metylowe kwasów tłuszczowych z ziaren rzepaku	3,0	4,2
estry metylowe kwasów tłuszczowych ze słonecznika	2,9	4,0
estry metylowe kwasów tłuszczowych z soi	3,2	4,4
estry metylowe kwasów tłuszczowych z oleju palmowego (otwarty staw ściekowy)	20,9	29,2
estry metylowe kwasów tłuszczowych z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	3,7	5,1
estry metylowe kwasów tłuszczowych ze zużytego oleju kuchennego	0	0
estry metylowe kwasów tłuszczowych z wytopionych tłuszczów zwierzęcych ^(*)	4,3	6,1
hydrorafinowany olej roślinny z ziaren rzepaku	3,1	4,4
hydrorafinowany olej roślinny ze słonecznika	3,0	4,1
hydrorafinowany olej roślinny z soi	3,3	4,6
hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego (otwarty staw ściekowy)	21,9	30,7
hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	3,8	5,4
hydrorafinowany olej ze zużytego oleju kuchennego	0	0
hydrorafinowany olej z wytopionych tłuszczów zwierzęcych ^(*)	4,3	6,0
czysty olej roślinny z ziaren rzepaku	3,1	4,4
czysty olej roślinny ze słonecznika	3,0	4,2
czysty olej roślinny z soi	3,4	4,7
czysty olej roślinny z oleju palmowego (otwarty staw ściekowy)	21,8	30,5
czysty olej roślinny z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	3,8	5,3
czysty olej ze zużytego oleju kuchennego	0	0

^(*) Ma zastosowanie wyłącznie do biokomponentów wyprodukowanych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego sklasyfikowanych jako surowiec kategorii 1 i 2 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009, w odniesieniu do których emisje związane z higienizacją jako część wytapiania nie są brane pod uwagę.

Szczegółowe wartości standardowe dla transportu i dystrybucji „e_{td}” zgodnie z definicją w części II.3.

Biokomponenty i biopłyny	Typowe wartości emisji gazów cieplarnianych [gCO _{2eq} /MJ]	Standardowe wartości emisji gazów cieplarnianych [gCO _{2eq} /MJ]
bioetanol z buraka cukrowego (bez biogazu z wywaru gorzelniczego, gaz ziemny jako paliwo technologiczne w konwencjonalnym kotle)	2,3	2,3
bioetanol z buraka cukrowego (z biogazem z wywaru gorzelniczego, gaz ziemny jako paliwo technologiczne w konwencjonalnym kotle)	2,3	2,3
bioetanol z buraka cukrowego (bez biogazu z wywaru gorzelniczego, gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	2,3	2,3
bioetanol z buraka cukrowego (z biogazem z wywaru gorzelniczego, gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	2,3	2,3
bioetanol z buraka cukrowego (bez biogazu z wywaru gorzelniczego, węgiel brunatny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	2,3	2,3
bioetanol z buraka cukrowego (z biogazem z wywaru gorzelniczego, węgiel brunatny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	2,3	2,3
bioetanol z kukurydzy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w konwencjonalnym kotle)	2,2	2,2
bioetanol z kukurydzy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	2,2	2,2
bioetanol z kukurydzy (węgiel brunatny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	2,2	2,2
bioetanol z kukurydzy (pozostałości z leśnictwa jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	2,2	2,2
bioetanol z innych zbóż z wyłączeniem kukurydzy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w konwencjonalnym kotle)	2,2	2,2
bioetanol z innych zbóż z wyłączeniem kukurydzy (gaz ziemny jako nośnik energii do	2,2	2,2

procesów technologicznych w elektrociepłowni ^(*)		
bioetanol z innych zbóż z wyłączeniem kukurydzy (węgiel brunatny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni ^(*))	2,2	2,2
bioetanol z innych zbóż z wyłączeniem kukurydzy (pozostałości z leśnictwa jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni ^(*))	2,2	2,2
bioetanol z trzciny cukrowej	9,7	9,7
część ze źródeł odnawialnych eteru etylo-tert-butyłowego (ETBE)	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	
część ze źródeł odnawialnych eteru etylo-tert-amylowego (TAEE)	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	
estry metylowe kwasów tłuszczowych z ziaren rzepaku	1,8	1,8
estry metylowe kwasów tłuszczowych ze słonecznika	2,1	2,1
estry metylowe kwasów tłuszczowych z soi	8,9	8,9
estry metylowe kwasów tłuszczowych z oleju palmowego (otwarty staw ściekowy)	6,9	6,9
estry metylowe kwasów tłuszczowych z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	6,9	6,9
estry metylowe kwasów tłuszczowych ze zużytego oleju kuchennego	1,9	1,9
estry metylowe kwasów tłuszczowych z wytopionych tłuszczów zwierzęcych ^(**)	1,7	1,7
hydrorafinowany olej roślinny z ziaren rzepaku	1,7	1,7
hydrorafinowany olej roślinny ze słonecznika	2,0	2,0
hydrorafinowany olej roślinny z soi	9,2	9,2
hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego (otwarty staw ściekowy)	7,0	7,0
hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	7,0	7,0
hydrorafinowany olej ze zużytego oleju kuchennego	1,7	1,7
hydrorafinowany olej z wytopionych tłuszczów zwierzęcych ^(**)	1,5	1,5
czysty olej roślinny z ziaren rzepaku	1,4	1,4
czysty olej roślinny ze słonecznika	1,7	1,7
czysty olej roślinny z soi	8,8	8,8

czysty olej roślinny z oleju palmowego (otwarty staw ściekowy)	6,7	6,7
czysty olej roślinny z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	6,7	6,7
czysty olej ze zużytego oleju kuchennego	1,4	1,4

(*) Wartości standardowe dla procesów wykorzystujących kogenerację (CHP) obowiązują wyłącznie w przypadku, gdy całe ciepło technologiczne jest dostarczane przez kogenerację (CHP).

(**) Ma zastosowanie wyłącznie do biokomponentów wyprodukowanych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego sklasyfikowanych jako surowiec kategorii 1 i 2 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009, w odniesieniu do których emisje związane z higienizacją jako część wytapiania nie są brane pod uwagę.

Szczegółowe wartości standardowe tylko dla transportu i dystrybucji paliwa końcowego. Są one już uwzględnione w tabeli „Szczegółowe wartości standardowe dla transportu i dystrybucji „e_{id}” zgodnie z definicją w części II.3.”, ale poniższe wartości są przydatne dla podmiotów gospodarczych, które deklarują rzeczywiste emisje z transportu tylko w odniesieniu do transportu zbóż i olejów.

Biokomponenty i biopłyny	Typowe wartości emisji gazów cieplarnianych [gCO _{2eq} /MJ]	Standardowe wartości emisji gazów cieplarnianych [gCO _{2eq} /MJ]
bioetanol z buraka cukrowego (bez biogazu z wywaru gorzelniczego, gaz ziemny jako paliwo technologiczne w konwencjonalnym kotle)	1,6	1,6
bioetanol z buraka cukrowego (z biogazem z wywaru gorzelniczego, gaz ziemny jako paliwo technologiczne w konwencjonalnym kotle)	1,6	1,6
bioetanol z buraka cukrowego (bez biogazu z wywaru gorzelniczego, gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	1,6	1,6
bioetanol z buraka cukrowego (z biogazem z wywaru gorzelniczego, gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	1,6	1,6
bioetanol z buraka cukrowego (bez biogazu z wywaru gorzelniczego, węgiel brunatny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	1,6	1,6
bioetanol z buraka cukrowego (z biogazem z wywaru gorzelniczego, węgiel brunatny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	1,6	1,6
bioetanol z kukurydzy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w konwencjonalnym kotle)	1,6	1,6

bioetanol z kukurydzy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	1,6	1,6
bioetanol z kukurydzy (węgiel brunatny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	1,6	1,6
bioetanol z kukurydzy (pozostałości z leśnictwa jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	1,6	1,6
bioetanol z innych zbóż z wyłączeniem kukurydzy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w konwencjonalnym kotle)	1,6	1,6
bioetanol z innych zbóż z wyłączeniem kukurydzy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	1,6	1,6
bioetanol z innych zbóż z wyłączeniem kukurydzy (węgiel brunatny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	1,6	1,6
bioetanol z innych zbóż z wyłączeniem kukurydzy (pozostałości z leśnictwa jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	1,6	1,6
bioetanol z trzciny cukrowej	6,0	6,0
część ze źródeł odnawialnych eteru etylo-tert-butylowego (ETBE)	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	
część ze źródeł odnawialnych eteru etylo-tert-amylowego (TAEF)	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	
estry metylowe kwasów tłuszczowych z ziaren rzepaku	1,3	1,3
estry metylowe kwasów tłuszczowych ze słonecznika	1,3	1,3
estry metylowe kwasów tłuszczowych z soi	1,3	1,3
estry metylowe kwasów tłuszczowych z oleju palmowego (otwarty staw ściekowy)	1,3	1,3
estry metylowe kwasów tłuszczowych z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	1,3	1,3
estry metylowe kwasów tłuszczowych ze zużytego oleju kuchennego	1,3	1,3
estry metylowe kwasów tłuszczowych z wytopionych tłuszczów zwierzęcych ^(**)	1,3	1,3
hydrorafinowany olej roślinny z ziaren rzepaku	1,2	1,2

hydrorafinowany olej roślinny ze słonecznika	1,2	1,2
hydrorafinowany olej roślinny z soi	1,2	1,2
hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego (otwarty staw ściekowy)	1,2	1,2
hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	1,2	1,2
hydrorafinowany olej ze zużytego oleju kuchennego	1,2	1,2
hydrorafinowany olej z wytopionych tłuszczów zwierzęcych ^(**)	1,2	1,2
czysty olej roślinny z ziaren rzepaku	0,8	0,8
czysty olej roślinny ze słonecznika	0,8	0,8
czysty olej roślinny z soi	0,8	0,8
czysty olej roślinny z oleju palmowego (otwarty staw ściekowy)	0,8	0,8
czysty olej roślinny z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	0,8	0,8
czysty olej ze zużytego oleju kuchennego	0,8	0,8

^(*) Wartości standardowe dla procesów wykorzystujących kogenerację (CHP) obowiązują wyłącznie w przypadku, gdy całe ciepło technologiczne jest dostarczane przez kogenerację (CHP).

^(**) Ma zastosowanie wyłącznie do biokomponentów wyprodukowanych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego sklasyfikowanych jako surowiec kategorii 1 i 2 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009, w odniesieniu do których emisje związane z higienizacją jako część wytapiania nie są brane pod uwagę.

Całkowita wartość dla uprawy, procesu technologicznego, transportu i dystrybucji

Biokomponenty i biopłyny	Typowe wartości emisji gazów cieplarnianych [gCO _{2eq} /MJ]	Standardowe wartości emisji gazów cieplarnianych [gCO _{2eq} /MJ]
bioetanol z buraka cukrowego (bez biogazu z wywaru gorzelniczego, gaz ziemny jako paliwo technologiczne w konwencjonalnym kotle)	30,7	38,2
bioetanol z buraka cukrowego (z biogazem z wywaru gorzelniczego, gaz ziemny jako paliwo technologiczne w konwencjonalnym kotle)	21,6	25,5
bioetanol z buraka cukrowego (bez biogazu z wywaru gorzelniczego, gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	25,1	30,4
bioetanol z buraka cukrowego (z biogazem z wywaru gorzelniczego, gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	19,5	22,5

bioetanol z buraka cukrowego (bez biogazu z wywaru gorzelniczego, węgiel brunatny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	39,3	50,2
bioetanol z buraka cukrowego (z biogazem z wywaru gorzelniczego, węgiel brunatny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	27,6	33,9
bioetanol z kukurydzy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w konwencjonalnym kotle)	48,5	56,8
bioetanol z kukurydzy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	42,5	48,5
bioetanol z kukurydzy (węgiel brunatny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	56,3	67,8
bioetanol z kukurydzy (pozostałości z leśnictwa jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	29,5	30,3
bioetanol z innych zbóż z wyłączeniem kukurydzy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w konwencjonalnym kotle)	50,2	58,5
bioetanol z innych zbóż z wyłączeniem kukurydzy (gaz ziemny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	44,3	50,3
bioetanol z innych zbóż z wyłączeniem kukurydzy (węgiel brunatny jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	59,5	71,7
bioetanol z innych zbóż z wyłączeniem kukurydzy (pozostałości z leśnictwa jako nośnik energii do procesów technologicznych w elektrociepłowni) ^(*)	30,7	31,4
bioetanol z trzciny cukrowej	28,1	28,6
część ze źródeł odnawialnych eteru etylo-tert-butylowego (ETBE)	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	
część ze źródeł odnawialnych eteru etylo-tert-amylowego (TAEE)	takie same wartości jak dla wybranego bioetanolu	
estry metylowe kwasów tłuszczowych z ziaren rzepaku	45,5	50,1
estry metylowe kwasów tłuszczowych ze słonecznika	40,0	44,7

estry metylowe kwasów tłuszczowych z soi	42,2	47,0
estry metylowe kwasów tłuszczowych z oleju palmowego (otwarty staw ściekowy)	63,5	75,7
estry metylowe kwasów tłuszczowych z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	46,3	51,6
estry metylowe kwasów tłuszczowych ze zużytego oleju kuchennego	11,2	14,9
estry metylowe kwasów tłuszczowych z wytopionych tłuszczów zwierzęcych ^(**)	15,3	20,8
hydrorafinowany olej roślinny z ziaren rzepaku	45,8	50,1
hydrorafinowany olej roślinny ze słonecznika	39,4	43,6
hydrorafinowany olej roślinny z soi	42,2	46,5
hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego (otwarty staw ściekowy)	62,2	73,3
hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	44,1	48,0
hydrorafinowany olej ze zużytego oleju kuchennego	11,9	16,0
hydrorafinowany olej z wytopionych tłuszczów zwierzęcych ^(**)	16,0	21,8
czysty olej roślinny z ziaren rzepaku	38,5	40,0
czysty olej roślinny ze słonecznika	32,7	34,3
czysty olej roślinny z soi	35,2	36,9
czysty olej roślinny z oleju palmowego (otwarty staw ściekowy)	56,3	65,4
czysty olej roślinny z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	38,4	57,2
czysty olej ze zużytego oleju kuchennego	2,0	2,2

(*) Wartości standardowe dla procesów wykorzystujących kogenerację (CHP) obowiązują wyłącznie w przypadku, gdy całe ciepło technologiczne jest dostarczane przez kogenerację (CHP).

(**) Ma zastosowanie wyłącznie do biokomponentów wyprodukowanych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego sklasyfikowanych jako surowiec kategorii 1 i 2 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009, w odniesieniu do których emisje związane z higienizacją jako część wytapiania nie są brane pod uwagę.

II.5. PRZEWIDYWANE SZCZEGÓŁOWE WARTOŚCI DLA PRZYSZŁYCH BIOKOMPONENTÓW I BIOPŁYNÓW, KTÓRE NIE WYSTĘPOWAŁY LUB WYSTĘPOWAŁY W NIEWIELKICH IŁOŚCIACH NA RYNKU W 2016 R.

Szczegółowe wartości standardowe dla upraw „e_{ec}” zgodnie z definicją w części II.3., w tym emisje N₂O (w tym emisje spowodowane rozdrabnianiem odpadów drzewnych lub drewna z upraw)

Biokomponenty i biopłyny	Typowe wartości emisji gazów cieplarnianych [gCO _{2eq} /MJ]	Standardowe wartości emisji gazów

		cieplarnianych [gCO _{2eq} /MJ]
bioetanol ze słomy pszenicy	1,8	1,8
olej napędowy wytwarzany metodą Fischera-Tropscha z odpadów drzewnych instalacji wolnostojącej	3,3	3,3
olej napędowy wytwarzany metodą Fischera-Tropscha z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	8,2	8,2
benzyna wytwarzana metodą Fischera-Tropscha z odpadów drzewnych w instalacji wolnostojącej	8,2	8,2
benzyna wytwarzana metodą Fischera-Tropscha z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	12,4	12,4
eter dimetylowy (DME) z odpadów drzewnych w instalacji wolnostojącej	3,1	3,1
eter dimetylowy (DME) z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	7,6	7,6
biometanol z odpadów drzewnych w instalacji wolnostojącej	3,1	3,1
biometanol z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	7,6	7,6
węglowodory syntetyczne wytwarzane metodą Fischera-Tropscha w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	2,5	2,5
benzyna wytwarzana metodą Fischera-Tropscha w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	2,5	2,5
eter dimetylowy (DME) wytwarzany w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	2,5	2,5
metanol wytwarzany w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	2,5	2,5
część ze źródeł odnawialnych eteru metylo-tert-butylowego (MTBE)	takie same wartości jak dla wybranego biometanolu	

Szczegółowe wartości standardowe dla emisji N₂O z gleby

Biokomponenty i biopłyny	Typowe wartości emisji gazów cieplarnianych [gCO _{2eq} /MJ]	Standardowe wartości emisji gazów cieplarnianych [gCO _{2eq} /MJ]
bioetanol ze słomy pszenicy	0	0
olej napędowy wytwarzany metodą Fischera-Tropscha z odpadów drzewnych instalacji wolnostojącej	0	0

olej napędowy wytwarzany metodą Fischera-Tropscha z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	4,4	4,4
benzyna wytwarzana metodą Fischera-Tropscha z odpadów drzewnych w instalacji wolnostojącej	0	0
benzyna wytwarzana metodą Fischera-Tropscha z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	4,4	4,4
eter dimetylowy (DME) z odpadów drzewnych w instalacji wolnostojącej	0	0
eter dimetylowy (DME) z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	4,1	4,1
biometanol z odpadów drzewnych w instalacji wolnostojącej	0	0
biometanol z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	4,1	4,1
węglowodory syntetyczne wytwarzane metodą Fischera-Tropscha w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	0	0
benzyna wytwarzana metodą Fischera-Tropscha w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	0	0
eter dimetylowy (DME) wytwarzany w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	0	0
metanol wytwarzany w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	0	0
część ze źródeł odnawialnych eteru metylo-tert-butylowego (MTBE)	takie same wartości jak dla wybranego biometanolu	

Szczegółowe wartości standardowe dla procesów technologicznych „e_p” zgodnie z definicją w części II.3.

Biokomponenty i biopłyny	Typowe wartości emisji gazów cieplarnianych [gCO _{2eq} /MJ]	Standardowe wartości emisji gazów cieplarnianych [gCO _{2eq} /MJ]
bioetanol ze słomy pszenicy	4,8	6,8
olej napędowy wytwarzany metodą Fischera-Tropscha z odpadów drzewnych w instalacji wolnostojącej	0,1	0,1
olej napędowy wytwarzany metodą Fischera-Tropscha z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	0,1	0,1

benzyna wytwarzana metodą Fischera-Tropscha z odpadów drzewnych w instalacji wolnostojącej	0,1	0,1
benzyna wytwarzana metodą Fischera-Tropscha z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	0,1	0,1
eter dimetylowy (DME) z odpadów drzewnych w instalacji wolnostojącej	0	0
eter dimetylowy (DME) z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	0	0
biometanol z odpadów drzewnych w instalacji wolnostojącej	0	0
biometanol z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	0	0
węglowodory syntetyczne wytwarzane metodą Fischera-Tropscha w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	0	0
benzyna wytwarzana metodą Fischera-Tropscha w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	0	0
eter dimetylowy (DME) wytwarzany w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	0	0
metanol wytwarzany w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	0	0
część ze źródeł odnawialnych eteru metylo-tert-butylowego (MTBE)	takie same wartości jak dla wybranego biometanolu	

Szczegółowe wartości standardowe dla transportu i dystrybucji „e_{td}” zgodnie z definicją w części II.3.

Biokomponenty i biopłyny	Typowe wartości emisji gazów cieplarnianych [gCO _{2eq} /MJ]	Standardowe wartości emisji gazów cieplarnianych [gCO _{2eq} /MJ]
bioetanol ze słomy pszenicy	7,1	7,1
olej napędowy wytwarzany metodą Fischera-Tropscha z odpadów drzewnych w instalacji wolnostojącej	10,3	10,3
olej napędowy wytwarzany metodą Fischera-Tropscha z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	8,4	8,4
benzyna wytwarzana metodą Fischera-Tropscha z odpadów drzewnych w instalacji wolnostojącej	10,3	10,3
benzyna wytwarzana metodą Fischera-Tropscha z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	8,4	8,4

eter dimetylowy (DME) z odpadów drzewnych w instalacji wolnostojącej	10,4	10,4
eter dimetylowy (DME) z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	8,6	8,6
biometanol z odpadów drzewnych w instalacji wolnostojącej	10,4	10,4
biometanol z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	8,6	8,6
węglowodory syntetyczne wytwarzane metodą Fichera-Tropscha w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	7,7	7,7
benzyna wytwarzana metodą Fichera-Tropscha w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	7,9	7,9
eter dimetylowy (DME) wytwarzany w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	7,7	7,7
metanol wytwarzany w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	7,9	7,9
część ze źródeł odnawialnych eteru metylo-tert-butyłowego (MTBE)	takie same wartości jak dla wybranego biometanolu	

Szczegółowe wartości standardowe tylko dla transportu i dystrybucji paliw końcowego. Są one już uwzględnione w tabeli „Szczegółowe wartości standardowe dla transportu i dystrybucji „e_{td}” zgodnie z definicją w części II.3.”, ale poniższe wartości są przydatne dla podmiotów gospodarczych, które deklarują rzeczywiste emisje z transportu tylko w odniesieniu do transportu surowców.

Biokomponenty i biopłyny	Typowe wartości emisji gazów cieplarnianych [gCO _{2eq} /MJ]	Standardowe wartości emisji gazów cieplarnianych [gCO _{2eq} /MJ]
bioetanol ze słomy pszenicy	1,6	1,6
olej napędowy wytwarzany metodą Fichera-Tropscha z odpadów drzewnych instalacji wolnostojącej	1,2	1,2
olej napędowy wytwarzany metodą Fichera-Tropscha z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	1,2	1,2
benzyna wytwarzana metodą Fichera-Tropscha z odpadów drzewnych w instalacji wolnostojącej	1,2	1,2
benzyna wytwarzana metodą Fichera-Tropscha z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	1,2	1,2

eter dimetylowy (DME) z odpadów drzewnych w instalacji wolnostojącej	2,0	2,0
eter dimetylowy (DME) z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	2,0	2,0
biometanol z odpadów drzewnych w instalacji wolnostojącej	2,0	2,0
biometanol z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	2,0	2,0
węglowodory syntetyczne wytwarzane metodą Fichera-Tropscha w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	2,0	2,0
benzyna wytwarzana metodą Fischera-Tropscha w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	2,0	2,0
eter dimetylowy (DME) wytwarzany w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	2,0	2,0
metanol wytwarzany w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	2,0	2,0
część ze źródeł odnawialnych eteru metylo-tert-butyłowego (MTBE)	takie same wartości jak dla wybranego biometanolu	

Całkowita wartość dla uprawy, procesów technologicznych, transportu i dystrybucji

Biokomponenty i biopłyny	Typowe wartości emisji gazów cieplarnianych [gCO _{2eq} /MJ]	Standardowe wartości emisji gazów cieplarnianych [gCO _{2eq} /MJ]
bioetanol ze słomy pszenicy	13,7	15,7
olej napędowy wytwarzany metodą Fischera-Tropscha z odpadów drzewnych w instalacji wolnostojącej	13,7	13,7
olej napędowy wytwarzany metodą Fischera-Tropscha z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	16,7	16,7
benzyna wytwarzana metodą Fischera-Tropscha z odpadów drzewnych w instalacji wolnostojącej	13,7	13,7
benzyna wytwarzana metodą Fischera-Tropscha z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	16,7	16,7
eter dimetylowy (DME) z odpadów drzewnych w instalacji wolnostojącej	13,5	13,5
eter dimetylowy (DME) z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	16,2	16,2

biometanol z odpadów drzewnych w instalacji wolnostojącej	13,5	13,5
biometanol z drewna z upraw w instalacji wolnostojącej	16,2	16,2
węglowodory syntetyczne wytwarzane metodą Fichera-Tropscha w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	10,2	10,2
benzyna wytwarzana metodą Fischera-Tropscha w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	10,4	10,4
eter dimetylowi (DME) wytwarzany w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	10,2	10,2
metanol wytwarzany w procesie gazyfikacji łągu czarnego przeprowadzanym w celulozowni	10,4	10,4
część ze źródeł odnawialnych eteru metylo-tert-butyłowego (MTBE)	takie same wartości jak dla wybranego biometanolu	

Załącznik nr 2

Część A. Tymczasowe szacowane emisje surowców dla biokomponentów, biopłynów i paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, 1847 i 1881 oraz z 2025 r. poz. ...), zwanych dalej „paliwami z biomasy”, wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów ($\text{gCO}_2\text{eq/MJ}$)¹⁾

Grupa surowców	Średnia ^(*)	Zakres między percentylami uzyskany z analizy wrażliwości ^(**)
Rośliny wysokoskrobiowe	12	8–16 km
Rośliny cukrowe	13	4–17 km
Rośliny oleiste	55	33–66 km

^(*) Przedstawione średnie wartości stanowią średnią ważoną indywidualnie modelowanych wartości dotyczących surowców.

^(**) Przedstawiony zakres oddaje 90 % wyników przy użyciu wartości 5. i 95. percentyla wynikających z analizy. Percentyl 5. oznacza wartość, poniżej której stwierdzono 5 % obserwacji (tj. 5 % łącznych danych wykazało wyniki poniżej 8, 4 i 33 $\text{gCO}_2\text{eq/MJ}$). Percentyl 95. oznacza wartość, poniżej której stwierdzono 95 % obserwacji (tj. 5 % łącznych danych wykazało wyniki powyżej 16, 17 i 66 $\text{gCO}_2\text{eq/MJ}$).

Część B. Biokomponenty, biopłyny i paliwa z biomasy, w przypadku których szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów są uznawane za zerowe.

W przypadku biokomponentów, biopłynów i paliw z biomasy produkowanych z następujących kategorii surowców uznaje się, że ich szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów wynoszą zero:

- 1) surowce niewymienione w części A niniejszego załącznika;
- 2) surowce, których produkcja prowadzi do bezpośredniej zmiany użytkowania gruntów, tj. zmiany jednej z następujących klas pokrycia terenu stosowanych przez Międzyrządowy Zespół do spraw Zmian Klimatu (IPCC): grunty leśne, użytki zielone, tereny podmokłe, grunty zabudowane lub inne grunty, na klasę gruntów uprawnych lub upraw wieloletnich²⁾. W takim przypadku wartość emisji wynikającej z bezpośredniej zmiany użytkowania gruntów (e_1) należy obliczać zgodnie z pkt 7 w części II.3. załącznika nr 2 do ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i 1946 oraz z 2025 r. poz. ...).

¹⁾ Przedstawione średnie wartości stanowią średnią ważoną indywidualnie modelowanych wartości dotyczących surowców. Wielkość wartości w niniejszym załączniku podlega szeregowi założeń (odnoszących się np. do postępowania z produktami ubocznymi, kształtowania się plonów, zasobów węgla i przemieszczania produkcji innych towarów, itd.) stosowanych w modelach ekonomicznych opracowanych w celu oszacowania tych emisji. Mimo że w związku z powyższym dokładne scharakteryzowanie zakresu niepewności wiążącego się z takimi szacowanymi wielkościami nie jest możliwe, przeprowadzono analizę metodą Monte Carlo, czyli analizę wrażliwości tych rezultatów w oparciu o przypadkową zmienność głównych parametrów.

²⁾ Uprawy wieloletnie definiuje się jako uprawy wieloletnie z łodygami zwykle niepodlegającymi corocznym zbiorom, takie jak zagajnik o krótkiej rotacji i uprawy palmy olejowej.

ZASADY OBLICZANIA OGRANICZENIA EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH W PRZYPADKU PALIW Z BIOMASY

I.1. Do obliczania ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw z biomasy mają zastosowanie następujące definicje:

- 1) „wartość rzeczywista” – oznacza wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do niektórych lub wszystkich etapów określonego procesu wytwarzania i zużycia paliwa z biomasy, wyznaczoną zgodnie z metodyką ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dla paliwa z biomasy;
- 2) „wartość typowa” – oznacza szacunkową wartość emisji gazów cieplarnianych i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku danej ścieżki produkcji paliw z biomasy, która to wartość jest reprezentatywna dla zużycia w Unii Europejskiej;
- 3) „wartość standardowa” – oznacza wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wyznaczoną w oparciu o wartość typową, która może być stosowana zamiast wartości rzeczywistej.

I.2. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliwa z biomasy oblicza się przez zastosowanie:

- 1) wartości standardowej, jeżeli wartość standardowa ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do niektórych lub wszystkich etapów określonego procesu wytwarzania i zużycia paliwa z biomasy została określona w części II.1. lub II.2. i jeżeli wartość e_i dla tych paliw z biomasy obliczona w sposób określony w części II.3. w pkt 7 jest równa zero lub jest mniejsza od zera lub
- 2) wartości rzeczywistej obliczonej zgodnie z metodyką określoną w części II.3., lub
- 3) wartości będącej sumą czynników wzoru, o którym mowa w części II.3. w pkt 1, gdzie szczegółowe wartości standardowe określone w części II.4. lub II.5. mogą być użyte dla niektórych czynników, a wartości rzeczywiste, obliczone zgodnie z metodami określonymi w części II.3., dla wszystkich innych czynników.

II.1. WARTOŚCI TYPOWE I WARTOŚCI STANDARDOWE DLA PALIW Z BIOMASY WYTWARZANYCH BEZ EMISJI NETTO DWUTLENKU WĘGLA W ZWIĄZKU ZE ZMIANĄ SPOSOBU UŻYTKOWANIA GRUNTÓW

ZRĘBKII					
System produkcji paliwa z biomasy	Odległość transportu	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość typowa		Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość standardowa	
		Ciepło [%]	Energia elektryczna [%]	Ciepło [%]	Energia elektryczna [%]
Zrębki z pozostałości z leśnictwa	1 – 500 km	93	89	91	87
	500 – 2 500 km	89	84	87	81

	2 500 – 10 000 km	82	73	78	67
	powyżej 10 000 km	67	51	60	41
Zrębki z zagajnika o krótkiej rotacji (eukaliptus)	2 500 – 10 000 km	77	65	73	60
Zrębki z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – z nawożeniem)	1 – 500 km	89	83	87	81
	500 – 2 500 km	85	78	84	76
	2 500 – 10 000 km	78	67	74	62
	powyżej 10 000 km	63	45	57	35
Zrębki z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – bez nawożenia)	1 – 500 km	91	87	90	85
	500 – 2 500 km	88	82	86	79
	2 500 – 10 000 km	80	70	77	65
	powyżej 10 000 km	65	48	59	39
Zrębki z drewna z pni	1 – 500 km	93	89	92	88
	500 – 2 500 km	90	85	88	82
	2 500 – 10 000 km	82	73	79	68
	powyżej 10 000 km	67	51	61	42
Zrębki z pozostałości przemysłowych	1 – 500 km	94	92	93	90
	500 – 2 500 km	91	87	90	85
	2 500 – 10 000 km	83	75	80	71
	powyżej 10 000 km	69	54	63	44

GRANULAT DRZEWNY						
System produkcji paliwa z biomasy		Odległość transportu	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość typowa		Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość standardowa	
			Ciepło [%]	Energia elektryczna [%]	Ciepło [%]	Energia elektryczna [%]
Brykiet lub granulat drzewny z pozostałości z leśnictwa	Przypadek 1	1 – 500 km	58	37	49	24
		500 – 2 500 km	58	37	49	25
		2 500 – 10 000 km	55	34	47	21
		powyżej 10 000 km	50	26	40	11
	Przypadek 2a	1 – 500 km	77	66	72	59
		500 – 2 500 km	77	66	72	59
		2 500 – 10 000 km	75	62	70	55
		powyżej 10 000 km	69	54	63	45
	Przypadek 3a	1 – 500 km	92	88	90	85
		500 – 2 500 km	92	88	90	86
		2 500 – 10 000 km	90	85	88	81
		powyżej 10 000 km	84	76	81	72
Brykiet lub granulat drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (eukaliptus)	Przypadek 1	2 500 – 10 000 km	52	28	43	15
	Przypadek 2a	2 500 – 10 000 km	70	56	66	49
	Przypadek 3a	2 500 – 10 000 km	85	78	83	75
Brykiet lub granulat drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – z	Przypadek 1	1 – 500 km	54	32	46	20
		500 – 10 000 km	52	29	44	16

nawożeniem)		powyżej 10 000 km	47	21	37	7
	Przypadek 2a	1 – 500 km	73	60	69	54
		500 – 10 000 km	71	57	67	50
		powyżej 10 000 km	66	49	60	41
	Przypadek 3a	1 – 500 km	88	82	87	81
		500 – 10 000 km	86	79	84	77
		powyżej 10 000 km	80	71	78	67
Brykiet lub granulat drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – bez nawożenia)	Przypadek 1	1 – 500 km	56	35	48	23
		500 – 10 000 km	54	32	46	20
		powyżej 10 000 km	49	24	40	10
	Przypadek 2a	1 – 500 km	76	64	72	58
		500 – 10 000 km	74	61	69	54
		powyżej 10 000 km	68	53	63	45
	Przypadek 3a	1 – 500 km	91	86	90	85
		500 – 10 000 km	89	83	87	81
		powyżej 10 000 km	83	75	81	71
Drewno z pni	Przypadek 1	1 – 500 km	57	37	49	24
		500 – 2 500 km	58	37	49	25
		2 500 – 10 000 km	55	34	47	21
		powyżej 10 000 km	50	26	40	11
	Przypadek 2a	1 – 500 km	77	66	73	60

		500 – 2 500 km	77	66	73	60
		2 500 – 10 000 km	75	63	70	56
		powyżej 10 000 km	70	55	64	46
	Przypadek 3a	1 – 500 km	92	88	91	86
		500 – 2 500 km	92	88	91	87
		2 500 – 10 000 km	90	85	88	83
		powyżej 10 000 km	84	77	82	73
	Brykiet lub granulat drzewny z pozostałości przemysłu drzewnego	Przypadek 1	1 – 500 km	75	62	69
500 – 2 500 km			75	62	70	55
2 500 – 10 000 km			72	59	67	51
powyżej 10 000 km			67	51	61	42
Przypadek 2a		1 – 500 km	87	80	84	76
		500 – 2 500 km	87	80	84	77
		2 500 – 10 000 km	85	77	82	73
		powyżej 10 000 km	79	69	75	63
Przypadek 3a		1 – 500 km	95	93	94	91
		500 – 2 500 km	95	93	94	92
		2 500 – 10 000 km	93	90	92	88
		powyżej 10 000 km	88	82	85	78

Przypadek 1 odnosi się do procesów, w których ciepło technologiczne do granulatora dostarcza kocioł na gaz ziemny. Energia elektryczna do granulatora pochodzi z sieci.

Przypadek 2a odnosi się do procesów, w których ciepło technologiczne dostarcza kocioł na zrębki drzewne zasilany wstępnie osuszonymi zrębkami. Energia elektryczna do granulatora pochodzi z sieci.

Przypadek 3a odnosi się do procesów, w których energię elektryczną i ciepło do granuladora dostarcza instalacja pracująca w kogeneracji (CHP) zasilana wstępnie osuszonymi zrębkami.

ROLNICZE ŚCIEŻKI PRODUKCJI					
System produkcji paliwa z biomasy	Odległość transportu	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość typowa		Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość standardowa	
		Ciepło [%]	Energia elektryczna [%]	Ciepło [%]	Energia elektryczna [%]
Pozostałości z rolnictwa o gęstości < 0,2 t/ m ³ (*)	1 – 500 km	95	92	93	90
	500 – 2 500 km	89	83	86	80
	2 500 – 10 000 km	77	66	73	60
	powyżej 10 000 km	57	36	48	23
Pozostałości z rolnictwa o gęstości > 0,2 t/ m ³ (**)	1 – 500 km	95	92	93	90
	500 – 2 500 km	93	89	92	87
	2 500 – 10 000 km	88	82	85	78
	powyżej 10 000 km	78	68	74	61
Pelet ze słomy	1 – 500 km	88	82	85	78
	500 – 10 000 km	86	79	83	74
	powyżej 10 000 km	80	70	76	64
Brykiety z wyłoczyn z trzciny cukrowej	500 – 10 000 km	93	89	91	87
	powyżej 10 000 km	87	81	85	77
Śruta poekstrakcyjna palmowa	powyżej 10 000 km	20	-18	11	-33
Śruta poekstrakcyjna palmowa (zerowe emisje CH ₄ z olejarni)	powyżej 10 000 km	46	20	42	14

(*) Ta grupa materiałów obejmuje pozostałości z rolnictwa o niskiej gęstości objętościowej i w jej skład wchodzi w szczególności materiały, takie jak: kostki słomy, łuski owsiane, łuska ryżowa i wyłoczyny z trzciny cukrowej w belach.

(**) Grupa pozostałości z rolnictwa o większej gęstości objętościowej obejmuje w szczególności materiały, takie jak: kolby kukurydzy, łupiny orzecha, łuski soi, łupiny ziaren palmowych.

BIOGAZ DO PRODUKCJI ENERGII ELEKTRYCZNEJ				
System produkcji paliwa z biomasy		Wariant technologiczny	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość typowa	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość standardowa
			Ciepło [%]	Ciepło [%]
Mokry obornik ^(*)	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku ^(**)	146	94
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku ^(***)	246	240
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	136	85
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	227	219
	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	142	86
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	243	235
Kukurydza – cała roślina ^(****)	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	36	21
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	59	53
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	34	18
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	55	47
	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	28	10
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	52	43
Biodopady	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	47	26

		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	84	78
		Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	43	21
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	77	68
	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	38	14
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	76	66

(*) Wartości dla wytwarzania biogazu z obornika obejmują emisje ujemne w przypadku ograniczenia emisji związanego z obróbką surowego obornika. Wartość e_{sca} uznaje się za równą $-45 \text{ gCO}_2\text{eq/MJ}$ obornika użytego do fermentacji beztlenowej.

(**) Składowanie produktu pofermentacyjnego w otwartych zbiornikach powoduje dodatkowe emisje CH_4 i N_2O . Wielkość tych emisji zmienia się w zależności od warunków pogodowych, rodzajów podłoża i wydajności fermentacji.

(***) Składowanie w zamkniętym zbiorniku oznacza, że produkt będący rezultatem procesu fermentacji jest składowany w gazoszczelnym zbiorniku, a dodatkowy biogaz uwalniany podczas składowania uznaje się za odzyskany do celów wytwarzania dodatkowej energii elektrycznej lub biometanu. Proces ten nie wiąże się z emisją gazów cieplarnianych.

(****) Termin „kukurydza – cała roślina” oznacza kukurydzę pastewną zakiszoną w celu konserwacji.

Przypadek 1 odnosi się do ścieżek wytwarzania, w których energię elektryczną i ciepło potrzebne do procesu dostarcza turbina elektrociepłowni.

Przypadek 2 odnosi się do ścieżek wytwarzania, w których energia elektryczna potrzebna do procesu jest pobierana z sieci, a ciepło technologiczne dostarcza turbina elektrociepłowni.

Przypadek 3 odnosi się do ścieżek wytwarzania, w których energia elektryczna potrzebna do procesu jest pobierana z sieci, a ciepło technologiczne dostarcza kocioł na biogaz. Ten przypadek odnosi się do niektórych instalacji, w których turbina elektrociepłowni nie znajduje się na miejscu i biogaz jest sprzedawany, lecz nie poddany procesowi oczyszczenia w celu uzyskania biometanu.

BIOGAZ DO WYTWARZANIA ENERGII ELEKTRYCZNEJ – MIESZANKI OBORNIKA I KUKURYDZY				
System wytwarzania paliwa z biomasy		Wariant technologiczny	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość typowa	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość standardowa
			Ciepło [%]	Ciepło [%]
Obornik – 80 % kukurydza – 20 %	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	72	45
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	120	114
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	67	40
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	111	103
	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	65	35
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	114	106
Obornik – 70 % kukurydza – 30 %	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	60	37
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	100	94
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	57	32
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	93	85
	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	53	27
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	94	85
Obornik – 60 % kukurydza – 40 %	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	53	32
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	88	82
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	50	28
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	82	73

	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	46	22
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	81	72

BIOMETAN WYKORZYSTYWANY W TRANSPORCIE ^(*)			
System wytwarzania biometanu	Wariant technologiczny	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość typowa	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość standardowa
		Ciepło [%]	Ciepło [%]
Mokry obornik	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	117	72
	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	133	94
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	190	179
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	206	202
Kukurydza – cała roślina	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	35	17
	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	51	39
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	52	41
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	68	63
Biodopady	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	43	20
	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	59	42

	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	70	58
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	86	80

(*) Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w przypadku biometanu odnosi się tylko do sprężonego biometanu w porównaniu z odpowiednikiem kopalnym w transporcie wynoszącym 94 gCO₂eq/MJ.

BIOMETAN – MIESZANKI OBORNIKA I KUKURYDZY(*)			
System wytwarzania biometanu	Wariant technologiczny	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość typowa	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość standardowa
		Ciepło [%]	Ciepło [%]
Obornik – 80 % kukurydza – 20 %	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych(**)	62	35
	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych(***)	78	57
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	97	86
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	113	108
Obornik – 70 % kukurydza – 30 %	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	53	29
	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	69	51
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	83	71
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	99	94
Obornik – 60 % kukurydza – 40 %	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	48	25

	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	64	48
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	74	62
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	90	84

(*) Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w przypadku biometanu odnosi się tylko do sprężonego biometanu w porównaniu z odpowiednikiem kopalnym w transporcie wynoszącym 94 gCO₂eq/MJ.

(**) Kategoria ta obejmuje następujące kategorie technologii oczyszczenia biogazu w celu uzyskania biometanu: adsorpcja zmiennociśnieniowa (Pressure Swing Adsorption – PSA), płuczka wodna (Pressure Water Scrubbing – PWS), separacja: membranowa, kriogeniczna i fizyczna. Obejmuje ona emisję 0,03 MJ CH₄/MJ biometanu wynikającą z emisji metanu w gazach odlotowych.

(***) Kategoria ta obejmuje następujące kategorie technologii oczyszczenia biogazu w celu uzyskania biometanu: płuczka wodna (PWS), jeżeli woda pochodzi z recyklingu, adsorpcję zmiennociśnieniową (PSA), separację: chemiczną, fizyczną, membranową i kriogeniczną. W tej kategorii nie bierze się pod uwagę emisji (jeżeli w gazach odlotowych obecny jest metan, ulega on spalaniu).

II.2. METODYKA

- 1) Emisję gazów cieplarnianych spowodowaną wytwarzaniem i zużyciem paliw z biomasy oblicza się w następujący sposób:
 - a) Emisję gazów cieplarnianych spowodowaną wytwarzaniem i zużyciem paliw z biomasy przed przetworzeniem w energię elektryczną, ciepło lub chłód oblicza się w następujący sposób:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

E – całkowitą emisję spowodowaną wytworzeniem paliwa przed przetworzeniem w energię,

e_{ec} – emisję spowodowaną wydobyciem lub uprawą surowców,

e_l – emisję w ujęciu rocznym spowodowaną zmianami ilości pierwiastka węgla w związku ze zmianą sposobu użytkowania gruntów,

e_p – emisję spowodowaną procesami technologicznymi,

e_{td} – emisję spowodowaną transportem i dystrybucją,

e_u – emisję spowodowaną zużywaniem paliwem,

e_{sca} – wartość ograniczenia emisji spowodowanego akumulacją pierwiastka węgla w glebie dzięki lepszej gospodarce rolnej,

e_{ccs} – ograniczenie emisji spowodowane wychwytywaniem dwutlenku węgla i jego zatłoczeniem do podziemnego składowiska dwutlenku węgla w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 5a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2024 r. poz. 1290),

e_{ccr} – ograniczenie emisji spowodowane wychwytywaniem dwutlenku węgla i jego zastępowaniem.

Przy dokonywaniu obliczeń nie uwzględnia się emisji związanej z produkcją maszyn i urządzeń.

- b) W przypadku współfermentacji różnych substratów w biogazowni do celów wytwarzania biogazu lub biometanu wartości typowe i standardowe emisji gazów cieplarnianych oblicza się w następujący sposób:

$$E = \sum_1^n S_n \times E_n,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

E – emisję gazów cieplarnianych na MJ biogazu lub biometanu wytworzonego w procesie współfermentacji określonej mieszanki substratów,

S_n – udział surowca n w wartości energetycznej,

E_n – emisję w gCO_2/MJ dla ścieżki n zgodnie z częścią II.4. niniejszego załącznika. Jeżeli jako substrat stosuje się obornik zwierzęcy, jest dodawana premia o wartości $45 \text{ gCO}_2\text{eq}/\text{MJ}$ obornika ($-54 \text{ kg CO}_2\text{eq}/\text{t}$ świeżej masy), ze względu na lepszą gospodarkę rolną i lepsze zarządzanie obornikiem.

$$S_n = \frac{P_n \times W_n}{\sum_1^n P_n \times W_n},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

P_n – produkcję energii [MJ] na kilogram mokrego wsadu surowca n . Do obliczenia wartości typowych i standardowych stosuje się następujące wartości P_n :

$P(\text{kukurydza})$: $4,16 \text{ [MJ}_{\text{biogazu}}/\text{kg}_{\text{mokrej kukurydzy przy wilgotności 65 \%}}]$,

$P(\text{obornik})$: $0,50 \text{ [MJ}_{\text{biogazu}}/\text{kg}_{\text{mokrego obornika przy wilgotności 90 \%}}]$,

$P(\text{bioodpady})$: $3,41 \text{ [MJ}_{\text{biogazu}}/\text{kg}_{\text{mokrych bioodpadów przy wilgotności 76 \%}}]$,

W_n – współczynnik ważenia substratu n zdefiniowany jako:

$$W_n = \frac{I_n}{\sum_1^n I_n} \times \left(\frac{1-AM_n}{1-SM_n} \right),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

I_n – roczny wsad do komory fermentacyjnej substratu n [tona świeżej masy],

AM_n – średnią roczną wilgotność substratu n [kg wody / kg świeżej masy],

SM_n – standardową wilgotność dla substratu n . W odniesieniu do substratu SM_n stosuje się następujące wartości:

$SM(\text{kukurydza})$: $0,65 \text{ [kg}_{\text{wody}}/\text{kg}_{\text{świeżej masy}}]$,

$SM(\text{obornik})$: $0,90 \text{ [kg}_{\text{wody}}/\text{kg}_{\text{świeżej masy}}]$,

$SM(\text{bioodpady})$: $0,76 \text{ [kg}_{\text{wody}}/\text{kg}_{\text{świeżej masy}}]$,

- c) W przypadku współfermentacji substratów n w biogazowni do celów wytwarzania energii elektrycznej lub biometanu, rzeczywistą emisję gazów cieplarnianych związaną z biogazem i biometanem oblicza się w następujący sposób:

$$E = \sum_1^n S_n \times (e_{ec,n} + e_{td,surowiec,n} + e_{l,n} - e_{sca,n}) + e_p + e_{td,produkt} + e_u - e_{ccs} - e_{ccr},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

E – całkowitą emisję spowodowaną wytwarzaniem biogazu i biometanu przed przetworzeniem w energię,

S_n – udział surowca n we frakcji wsadu do komory fermentacyjnej,

$e_{ec,n}$ – emisję spowodowaną wydobyciem lub uprawą surowca n ,

$e_{td,surowiec,n}$ – emisję spowodowaną transportem surowca n do komory fermentacyjnej,

$e_{l,n}$ – emisję w ujęciu rocznym spowodowaną zmianami ilości pierwiastka węgla w związku ze zmianą sposobu użytkowania gruntów, w odniesieniu do surowca n ,

$e_{sca,n}$ – wartość ograniczenia emisji dzięki lepszej gospodarce rolnej w przypadku surowca n ; w przypadku $e_{sca,n}$ jest dodawana premia o wartości 45 gCO₂eq/MJ obornika ze względu na lepszą gospodarkę rolną i lepsze zarządzanie obornikiem, w przypadku gdy stosuje się obornik zwierzęcy jako substrat do wytwarzania biogazu i biometanu,

e_p – emisję spowodowaną procesami technologicznymi,

$e_{td,produkt}$ – emisję spowodowaną transportem i dystrybucją biogazu lub biometanu,

e_u – emisję spowodowaną zużywaniem paliwem, tj. gazy cieplarniane emitowane podczas spalania,

e_{ccs} – ograniczenie emisji spowodowane wychwytywaniem dwutlenku węgla i jego zatłoczeniem do podziemnego składowiska dwutlenku węgla w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 5a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze,

e_{ccr} – ograniczenie emisji spowodowane wychwytywaniem dwutlenku węgla i jego zastępowaniem.

- d) Emisję gazów cieplarnianych spowodowaną zużywaniem paliw z biomasy do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, w tym przekształcaniem energii w energię elektryczną lub ciepłą lub chłód, oblicza się w następujący sposób:

– w przypadku instalacji energetycznych wytwarzających tylko ciepło:

$$EC_h = \frac{E}{\eta_h},$$

– w przypadku instalacji energetycznych wytwarzających tylko energię elektryczną:

$$EC_{el} = \frac{E}{\eta_{el}},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$EC_{h,el}$ – całkowitą emisję gazów cieplarnianych z końcowego produktu energetycznego,

E – całkowitą emisję gazów cieplarnianych pochodzącą z paliwa przed konwersją końcową,

η_{el} – sprawność elektryczną zdefiniowaną jako roczna ilość wytworzonej energii elektrycznej, podzieloną przez roczny wsad paliwowy na podstawie jego wartości energetycznej,

η_h – sprawność cieplną zdefiniowaną jako roczna ilość wytworzonego ciepła użytkowego podzielona przez roczny wsad paliwowy na podstawie jego wartości energetycznej,

– w przypadku energii elektrycznej lub mechanicznej pochodzącej z instalacji energetycznych wytwarzających ciepło użytkowe razem z energią elektryczną lub mechaniczną:

$$EC_{el} = \frac{E}{\eta_{el}} \left(\frac{C_{el} \times \eta_{el}}{C_{el} \times \eta_{el} + C_h \times \eta_h} \right),$$

– w przypadku ciepła użytkowego pochodzącego z instalacji energetycznych wytwarzających ciepło razem z energią elektryczną lub mechaniczną:

$$EC_h = \frac{E}{\eta_h} \left(\frac{C_h \times \eta_h}{C_{el} \times \eta_{el} + C_h \times \eta_h} \right),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$EC_{h, el}$ – całkowitą emisję gazów cieplarnianych z końcowego produktu energetycznego,

E – całkowitą emisję gazów cieplarnianych pochodzącą z paliwa przed konwersją końcową,

η_{el} – sprawność elektryczną zdefiniowaną jako roczna ilość wytworzonej energii elektrycznej podzieloną przez roczny nakład energii na podstawie jego wartości energetycznej,

η_h – sprawność cieplną zdefiniowaną jako roczna ilość wytworzonego ciepła użytkowego podzielona przez roczny nakład energii na podstawie jego wartości energetycznej,

C_{el} – część egzergii w energii elektrycznej lub energii mechanicznej ustalona na poziomie 100 % ($C_{el} = 1$),

C_h – sprawność cyklu Carnota (część egzergii w cieple użytkowym).

Sprawność cyklu Carnota C_h , w przypadku ciepła użytkowego w różnych temperaturach definiuje się jako:

$$C_h = \frac{T_h - T_0}{T_h},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

T_h – temperaturę, mierzoną w skali bezwzględnej (Kelvina), ciepła użytkowego w miejscu wytworzenia,

T_0 – temperaturę otoczenia, ustaloną na poziomie 273,15 K (0 °C).

Jeżeli nadwyżka ciepła jest przenoszona do ogrzewania budynków, w temperaturze poniżej 150 °C (423,15 K), C_h można również zdefiniować w następujący sposób:

C_h = sprawność cyklu Carnota w cieple w temperaturze 150 °C (423,15 K), czyli: 0,3546.

Do celów tych obliczeń mają zastosowanie następujące definicje:

- „kogeneracja” (CHP) – oznacza jednoczesne wytwarzanie w jednym procesie energii termicznej i energii elektrycznej lub mechanicznej,
- „ciepło użytkowe” – oznacza ciepło wytworzone w celu zaspokojenia ekonomicznie uzasadnionego zapotrzebowania na energię cieplną do celów ogrzewania i chłodzenia,

- „ekonomicznie uzasadnione zapotrzebowanie” – oznacza zapotrzebowanie, które nie przekracza potrzeb w zakresie ogrzewania lub chłodzenia i które w innej sytuacji zostałoby zaspokojone w warunkach rynkowych.
- 2) Emisja gazów cieplarnianych pochodzących z paliw z biomasy jest wyrażana w następujący sposób:
- a) emisja gazów cieplarnianych z paliw z biomasy (E) jest wyrażona w gramach ekwiwalentu CO₂ na MJ paliwa, gCO₂eq/MJ,
 - b) emisja gazów cieplarnianych z ciepła lub energii elektrycznej wytworzonych z paliw z biomasy (EC) jest wyrażana w gramach ekwiwalentu CO₂ na MJ końcowego produktu energetycznego (ciepła lub energii elektrycznej), gCO₂eq/MJ.

W przypadku gdy ciepło i chłód są wytwarzane wraz z energią elektryczną, emisje gazów cieplarnianych rozdziela się między energię cieplną i energię elektryczną (pkt 1 lit. d), bez względu na to, czy energia cieplna jest w rzeczywistości wykorzystywana do ogrzewania czy chłodzenia.¹⁾

W przypadku gdy emisja gazów cieplarnianych spowodowana wydobyciem lub uprawą surowców e_{ec} jest wyrażona w jednostce gCO₂eq/suchą tonę tego surowca, przeliczenie na gramy ekwiwalentu CO₂ na MJ paliwa, gCO₂eq/MJ, przeprowadza się w następujących sposób:²⁾

$$e_{ec\text{paliwo}} \left[\frac{gCO_2eq}{MJ \text{ paliwo}} \right]_{ec} = \frac{e_{ec\text{surowiec}} \left(\frac{gCO_2eq}{t_{sucha}} \right)}{LHV_a \left(\frac{MJ_{surowiec}}{t_{sucha \text{ surowca}}} \right)} \times \text{współczynnik paliwo/surowiec}_a \times \text{współczynnik alokacji paliwa}_a,$$

gdzie:

$$\text{Współczynnik alokacji paliwa}_a = \left[\frac{\text{Energia w paliwie}}{\text{Energia paliwa} + \text{energia we współproduktach}} \right],$$

Współczynniki paliwo/surowiec_a = [Ilość MJ surowca wymagana do wytworzenia 1 MJ paliwa].

Emisję na suchą tonę surowca oblicza się w następujący sposób:

$$E_{ec\text{surowiec}} \left[\frac{gCO_2eq}{t_{sucha}} \right] = \left[\frac{e_{ec\text{surowiec}} \left[\frac{gCO_2eq}{t_{mokra}} \right]}{(1 - \text{zawartość wilgoci})} \right].$$

¹⁾ Do chłodzenia (powietrza lub wody) za pomocą agregatów absorpcyjnych jest wykorzystywane ciepło lub ciepło odpadowe. Dlatego należy obliczać wyłącznie emisje związane z energią cieplną wytwarzaną na MJ ciepła, bez względu na to, czy rzeczywistym końcowym zastosowaniem tej energii jest ogrzewanie czy chłodzenie za pomocą agregatów absorpcyjnych.

²⁾ Wzór służący do obliczenia emisji gazów cieplarnianych spowodowanych wydobyciem lub uprawą surowców e_{ec} opisuje przypadki, w których dany surowiec jest przekształcany w biopaliwa w jednym etapie. W przypadku bardziej złożonych łańcuchów dostaw do obliczania emisji gazów cieplarnianych spowodowanych wydobyciem lub uprawą surowców e_{ec} są potrzebne dostosowania dla produktów pośrednich.

- 3) Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych pochodzących z paliw z biomasy oblicza się w następujący sposób:

- a) ograniczenie emisji gazów cieplarnianych z paliw z biomasy stosowanych jako paliwa transportowe:

$$\text{OGRANICZENIE} = (E_{F(t)} - E_B)/E_{F(t)},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$E_{F(t)}$ – całkowitą emisję w cyklu życia kopalnego odpowiednika paliwa z biomasy w przypadku transportu,

E_B – całkowitą emisję w cyklu życia paliw z biomasy stosowanych jako paliwa transportowe,

- b) ograniczenie emisji gazów cieplarnianych dzięki wytwarzaniu energii cieplnej, chłodniczej i energii elektrycznej z paliw z biomasy:

$$\text{OGRANICZENIE} = (EC_{F(h\&c, el)} - EC_{B(h\&c, el)})/EC_{F(h\&c, el)},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$EC_{F(h\&c, el)}$ – całkowitą emisję ze stosowania kopalnego odpowiednika paliwa z biomasy do wytwarzania ciepła użytkowego lub energii elektrycznej,

$EC_{B(h\&c, el)}$ – całkowitą emisję z wytwarzania ciepła lub energii elektrycznej.

- 4) Gazy cieplarniane uwzględnione dla celów pkt 1 to CO₂, N₂O i CH₄. Do obliczenia równoważnika CO₂ gazom przypisuje się następujące wartości:

CO₂: 1,

N₂O: 298,

CH₄: 25.

- 5) Emisja spowodowana wydobyciem lub uprawą surowców – e_{ec} obejmuje emisje spowodowane samym procesem wydobycia lub uprawy, gromadzeniem surowców, odpadami i wyciekami, produkcją chemikaliów i produktów stosowanych w procesie wydobycia lub uprawy. Wyklucza się wychwytywanie CO₂ w trakcie uprawy surowców. Szacunkową emisję z upraw biomasy rolniczej można określić na podstawie średnich dla emisji z upraw określonych dla województw w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 28b ust. 6 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i 1946 oraz z 2025 r. poz. ...) lub informacji na temat szczegółowych wartości standardowych dla emisji z upraw określonych w niniejszym załączniku, stosowanych jako alternatywa dla wartości rzeczywistych. W przypadku braku odpowiednich informacji dopuszcza się obliczanie średnich na podstawie lokalnych praktyk rolniczych z wykorzystaniem np. danych z grupy gospodarstw, alternatywnie do stosowania wartości rzeczywistych. Szacunkową emisję z upraw i pozyskiwania biomasy leśnej można określić na podstawie średnich wartości emisji dla uprawy i pozyskiwania obliczonych dla określonych obszarów geograficznych na poziomie krajowym, alternatywnie do stosowania wartości rzeczywistych.
- 6) Do celów wyliczenia ograniczenia emisji gazów cieplarnianych gazów cieplarnianych dzięki lepszemu gospodarce rolnej (e_{sca}), np. redukcji upraw lub uprawie bezpłужnej, poprawie

plodozmianu, stosowaniu uprawy okrywowej, w tym zarządzania pozostałościami poźniwnymi oraz stosowania organicznych polepszaczy gleby (np. kompostu, produktu fermentacji obornika), uwzględnia się tylko w przypadku, gdy istnieją solidne i wiarygodne dowody, że nastąpił wzrost ilości pierwiastka węgla w glebie lub że prawdopodobnie nastąpi on w okresie, w którym przedmiotowe surowce były uprawiane, przy uwzględnieniu emisji powstałych w sytuacji, gdy takie praktyki prowadzą do zwiększonego stosowania nawozów i herbicydów. Pomiary ilości pierwiastka węgla w glebie mogą stanowić taki dowód, np. przez pierwszy pomiar przed uprawą i kolejne pomiary w regularnych odstępach co kilka lat. W takim przypadku, zanim dostępny będzie drugi pomiar, wzrost ilości pierwiastka węgla w glebie szacuje się na podstawie reprezentatywnych eksperymentów lub modeli gleby. Od drugiego pomiaru pomiary stanowią podstawę stwierdzenia faktu wzrostu ilości pierwiastka węgla w glebie i wielkości tego wzrostu.

- 7) Emisje gazów cieplarnianych w ujęciu rocznym spowodowane zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów, oznaczone symbolem „ e_l ”, oblicza się, równo roz dzielając całkowitą emisję tych gazów na 20 lat. Wielkość tych emisji oblicza się według wzoru:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B^{3)},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

e_l – emisję gazów cieplarnianych w ujęciu rocznym, spowodowaną zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów, mierzona jako masa [g] równoważnika CO₂ w przeliczeniu na jednostkę energii wytworzonej z paliwa z biomasy [MJ]; grunty uprawne⁴⁾ i uprawy wieloletnie⁵⁾ uznaje się za jeden sposób użytkowania gruntów,

CS_R – zasoby węgla na jednostkę powierzchni związane z referencyjnym użytkowaniem gruntów, mierzone jako masa [t] zasobów węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące zarówno glebę, jak i roślinność; referencyjne użytkowanie gruntów oznacza użytkowanie gruntów w styczniu 2008 r. lub w okresie 20 lat przed uzyskaniem surowca, w zależności od tego, która data jest późniejsza,

CS_A – zasoby węgla na jednostkę powierzchni związane z rzeczywistym użytkowaniem gruntów, mierzone jako masa [t] zasobów węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące zarówno glebę, jak i roślinność; w przypadkach, gdy zasoby węgla gromadzą się przez okres przekraczający jeden rok, wartość CS_A jest obliczana jako szacowane zasoby węgla na jednostkę powierzchni po 20 latach lub kiedy uprawy osiągną dojrzałość, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej,

P – wydajność upraw, mierzona ilością energii wytwarzanej z paliwa z biomasy na jednostkę powierzchni w jednym roku,

e_B – premię o wartości 29 gCO₂eq/MJ za paliwo z biomasy dodawaną, jeżeli biomasa jest otrzymywana z rekultywowanych terenów zdegradowanych i spełnia warunki określone w pkt 8.

- 8) Premia o wartości 29 gCO₂eq/MJ jest dodawana, jeżeli tereny:

- a) w styczniu 2008 r. nie były wykorzystywane do działalności rolniczej lub jakiegokolwiek innej, oraz

³⁾ Współczynnik otrzymany przez podzielenie masy molowej CO₂ (44,010 g/mol) przez masę molową węgla (12,011 g/mol) wynosi 3,664.

⁴⁾ Grunty uprawne zgodnie z definicją Międzyrządowego Zespołu do spraw Zmian Klimatu (IPCC).

⁵⁾ Uprawy wieloletnie definiuje się jako uprawy wieloletnie z łodygami zwykle niepodlegającymi corocznym zbiorom, takie jak zagajnik o krótkiej rotacji i uprawy palmy olejowej.

- b) są terenami poważnie zdegradowanymi, w tym wcześniej wykorzystywanymi do celów rolniczych; termin „tereny poważnie zdegradowane” oznacza tereny, które w dłuższym okresie zostały w dużym stopniu zasolone lub które są szczególnie mało zasobne w substancje organiczne i uległy poważnej erozji.

Premia o wartości 29 gCO_{2eq}/MJ ma zastosowanie przez okres nieprzekraczający 20 lat, licząc od daty przekształcenia terenów do celów rolniczych, pod warunkiem że zostanie zapewnione regularne zwiększanie ilości pierwiastka węgla oraz znaczne ograniczenie erozji w odniesieniu do terenów określonych w lit. b oraz zmniejszenie zanieczyszczenia gleby w odniesieniu do terenów określonych w lit. b.

Ilość pierwiastka węgla w ziemi jest obliczana na podstawie wytycznych zawartych w decyzji Komisji 2010/335/UE z dnia 10 czerwca 2010 r. w sprawie wytycznych dotyczących obliczania zasobów węgla w ziemi do celów załącznika V do dyrektywy 2009/28/WE (Dz. Urz. UE L 151 z 17.06.2010, str. 19).

- 9) Emisja spowodowana procesami technologicznymi – e_p , obejmuje emisje spowodowane samymi procesami technologicznymi, odpadami i wyciekami oraz produkcją chemikaliów lub produktów stosowanych w procesach technologicznych, w tym emisji CO₂ odpowiadających zawartości węgla w nakładach pochodzenia kopalnego, niezależnie od tego, czy rzeczywiście zostały spalane w ramach procesu.

W obliczeniach zużycia energii elektrycznej wytworzonej poza zakładem wytwarzającym paliwo stałe lub paliwo gazowe z biomasy natężenie emisji gazów cieplarnianych spowodowane produkcją i dystrybucją tej energii elektrycznej uznaje się jako równe średniemu natężeniu emisji spowodowanej produkcją i dystrybucją energii elektrycznej na terenie kraju. Jako wyjątek od powyższej zasady wytwórcy mogą stosować średnią wartość w odniesieniu do energii elektrycznej wytwarzanej w pojedynczym zakładzie, jeśli zakład ten nie jest podłączony do sieci elektroenergetycznej.

Emisja spowodowana procesami technologicznymi obejmuje również emisje z procesu suszenia produktów i materiałów pośrednich.

- 10) Emisja spowodowana transportem i dystrybucją – e_{td} , obejmuje emisje spowodowane transportem i magazynowaniem surowców oraz półproduktów, a także magazynowaniem i dystrybucją wyrobów gotowych. Niniejszy punkt nie obejmuje emisji spowodowanych przez transport i dystrybucję, które należy uwzględnić zgodnie z pkt 5.

- 11) Emisję spowodowaną zużywaniem paliwem – e_u , uznaje się za zerową dla paliw z biomasy. Emisję gazów cieplarnianych innych niż CO₂ (N₂O i CH₄) pochodzącą z zużywanego paliwa włącza się do współczynnika e_u .

- 12) Ograniczenie emisji dzięki wychwytywaniu CO₂ i jego podziemnemu składowaniu – e_{ccs} , które nie zostało uwzględnione już w e_p , odnosi się wyłącznie do emisji, której uniknięto przez wychwytywanie i sekwestrację emitowanego CO₂ bezpośrednio związanego z wydobywaniem, transportem, przetworzeniem i dystrybucją paliwa z biomasy, o ile składowanie jest zgodne z ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze⁶⁾ w zakresie geologicznego składowania dwutlenku węgla.

⁶⁾ Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniającą dyrektywę Rady 85/337/EWG, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE,

- 13) Ograniczenie emisji dzięki wychwytywaniu CO₂ i jego zastępowaniu – e_{ccr}, wiąże się bezpośrednio z wytwarzaniem paliwa z biomasy, któremu jest przypisywane, i odnosi się wyłącznie do emisji, której uniknięto przez wychwytywanie CO₂, w którym pierwiastek węgla pochodzi z biomasy i jest stosowany w celu zastąpienia CO₂ pochodzenia kopalnego, stosowanego w produktach handlowych i w usługach.
- 14) W przypadku gdy układ kogeneracyjny – dostarczający ciepło lub energię elektryczną do procesu wytwarzania paliwa z biomasy, z którego pochodzą obliczane emisje – wytwarza nadwyżkę energii elektrycznej lub nadwyżkę ciepła użytkowego, emisję gazów cieplarnianych dzieli się między energię elektryczną i ciepło użytkowe na podstawie temperatury ciepła (która świadczy o użyteczności ciepła). Użytkową część ciepła oblicza się, mnożąc jego wartość energetyczną przez sprawność cyklu Carnota C_h, obliczaną w następujący sposób:

$$C_h = \frac{T_h - T_0}{T_h},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

T_h – temperaturę, mierzoną w skali bezwzględnej (Kelvina), ciepła użytkowego w miejscu wytworzenia,

T₀ – temperaturę otoczenia, ustaloną na poziomie 273,15 K (0 °C).

Jeżeli nadwyżka ciepła jest przenoszona do ogrzewania budynków, w temperaturze poniżej 150 °C (423,15 K), C_h można również zdefiniować w następujący sposób:

C_h = sprawność cyklu Carnota w cieple w temperaturze 150 °C (423,15 K), czyli: 0,3546.

Do celów tego obliczenia stosuje się rzeczywistą sprawność, zdefiniowaną jako roczna produkcja energii mechanicznej, elektrycznej i ciepła podzielona odpowiednio przez roczny nakład energii.

Do celów tych obliczeń zastosowanie mają następujące definicje:

- „kogeneracja” (CHP) – oznacza jednoczesne wytwarzanie w jednym procesie energii termicznej i energii elektrycznej lub mechanicznej,
- „ciepło użytkowe” – oznacza ciepło wytworzone w celu zaspokojenia ekonomicznie uzasadnionego zapotrzebowania na energię cieplną do celów ogrzewania i chłodzenia,
- „ekonomicznie uzasadnione zapotrzebowanie” – oznacza zapotrzebowanie, które nie przekracza potrzeb w zakresie ogrzewania lub chłodzenia i które w innej sytuacji zostałoby zaspokojone w warunkach rynkowych.

- 15) Jeżeli w procesie wytwarzania paliwa z biomasy równocześnie powstaje paliwo, dla którego oblicza się emisje, oraz jeden lub więcej produktów („współproduktów”), emisję gazów cieplarnianych dzieli się między paliwo lub jego produkt pośredni i współprodukty proporcjonalnie do ich zawartości energetycznej (określonej na podstawie wartości energetycznej dolnej w przypadku współproduktów innych niż energia elektryczna i ciepło). Intensywność emisji gazów cieplarnianych związana z nadwyżką ciepła lub nadwyżką energii elektrycznej jest taka sama jak intensywność emisji gazów cieplarnianych związana z ciepłem

2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, z późn. zm.).

lub energią elektryczną wykorzystywanymi do wytwarzania paliwa z biomasy i jest ustalana na podstawie obliczeń intensywności emisji gazów cieplarnianych związanej ze wszystkimi nakładami i emisjami, w tym z surowcem wprowadzanym do układu kogeneracyjnego, kotła lub innego urządzenia wytwarzającego ciepło lub energię dla procesu wytwarzania paliwa, i z pochodzącymi z niego emisjami CH_4 i N_2O . W przypadku kogeneracji (CHP) energii elektrycznej i ciepła obliczeń dokonuje się zgodnie z pkt 14.

- 16) W obliczeniach, o których mowa w pkt 15, emisje do podziału to $e_{ec} + e_l + e_{sca} + te$ części e_p , e_{td} , e_{ccs} i e_{ccr} , które mają miejsce przed fazą produkcji, w której powstaje współprodukt, i w jej trakcie. Jeżeli w odniesieniu do tych współproduktów jakiejkolwiek emisje przypisano do wcześniejszych faz produkcji w cyklu życia, uwzględnia się jedynie tę część emisji, którą przypisano do pośredniego produktu paliwowego w ostatniej fazie produkcji, a nie całość emisji.

W przypadku biogazu i biometanu w obliczeniach uwzględnia się wszystkie współprodukty, które nie wchodzą w zakres pkt 7. Odpadom, pozostałościom i pozostałościom z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa nie przypisuje się emisji. W obliczeniach współprodukty, mające negatywną wartość energetyczną, uznaje się za posiadające zerową wartość energetyczną.

Odpady, pozostałości i pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa, w tym wierzchołki i gałęzie drzew, słomę, plewy, kolby i łupiny orzechów i pozostałości powstałe w innych procesach przetwórczych, w tym surową (nierafinowaną) glicerynę i wyłoczyny z trzciny cukrowej, uznaje się za materiały nieemitujące żadnych gazów cieplarnianych w całym cyklu życia, aż do momentu ich zebrania, bez względu na to, czy są przetwarzane na produkty pośrednie przed przekształceniem w produkt końcowy.

W przypadku paliw z biomasy wytwarzanych w rafineriach, innych niż zakłady przetwórcze, w połączeniu z kotłami lub układami kogeneracyjnymi dostarczającymi ciepło lub energię elektryczną do zakładów przetwórczych, jednostką analityczną do celów obliczeniowych, o których mowa w pkt 15, jest rafineria.

- 17) W przypadku paliw z biomasy zużywanych do wytwarzania energii elektrycznej w obliczeniach, o których mowa w pkt 3, wartość odpowiednika kopalnego ECF(el) wynosi 183 $\text{gCO}_2\text{eq/MJ}$ energii elektrycznej.

W przypadku paliw z biomasy zużywanych do wytwarzania ciepła użytkowego, a także do celów wytwarzania ciepła i chłodu, w obliczeniach, o których mowa w pkt 3, wartość odpowiednika kopalnego ECF(h) wynosi 80 $\text{gCO}_2\text{eq/MJ}$ ciepła.

W przypadku paliw z biomasy zużywanych do wytwarzania ciepła użytkowego, w którym można wykazać bezpośrednie fizyczne zastąpienie węgla, w obliczeniach, o których mowa w pkt 3, wartość odpowiednika kopalnego ECF(h) wynosi 124 $\text{gCO}_2\text{eq/MJ}$ ciepła.

W przypadku paliw z biomasy stosowanych jako paliwa transportowe w obliczeniach, o których mowa w pkt 3, wartość odpowiednika kopalnego ECF(t) wynosi 94 $\text{gCO}_2\text{eq/M}$.

II.3. SZCZEGÓŁOWE WARTOŚCI EMISJI DLA PALIW Z BIOMASY

BRYKIET LUB GRANULAT DRZEWNY									
System wytwarzania paliwa z biomasy	Odległość transportu	Emisja gazów cieplarnianych – wartość typowa (gCO ₂ eq/MJ)				Emisja gazów cieplarnianych – wartość standardowa (gCO ₂ eq/MJ)			
		Uprawa	Procesy technologiczne	Transport	Emisja gazów innych niż CO ₂ spowodowana zużywaniem paliwem	Uprawa	Procesy technologiczne	Transport	Emisja gazów innych niż CO ₂ spowodowana zużywaniem paliwem
Zrębki z pozostałości z leśnictwa	1 – 500 km	0,0	1,6	3,0	0,4	0,0	1,9	3,6	0,5
	500 – 2 500 km	0,0	1,6	5,2	0,4	0,0	1,9	6,2	0,5
	2 500 – 10 000 km	0,0	1,6	10,5	0,4	0,0	1,9	12,6	0,5
	powyżej 10 000 km	0,0	1,6	20,5	0,4	0,0	1,9	24,6	0,5
Zrębki z zagajnika o krótkiej rotacji (eukaliptus)	2 500 – 10 000 km	4,4	0,0	11,0	0,4	4,4	0,0	13,2	0,5
Zrębki z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – z nawożeniem)	1 – 500 km	3,9	0,0	3,5	0,4	3,9	0,0	4,2	0,5
	500 – 2 500 km	3,9	0,0	5,6	0,4	3,9	0,0	6,8	0,5
	2 500 – 10 000 km	3,9	0,0	11,0	0,4	3,9	0,0	13,2	0,5
	powyżej 10 000	3,9	0,0	21,0	0,4	3,9	0,0	25,2	0,5

	km								
Zrębki z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – bez nawożenia)	1 – 500 km	2,2	0,0	3,5	0,4	2,2	0,0	4,2	0,5
	500 – 2 500 km	2,2	0,0	5,6	0,4	2,2	0,0	6,8	0,5
	2 500 – 10 000 km	2,2	0,0	11,0	0,4	2,2	0,0	13,2	0,5
	powyżej 10 000 km	2,2	0,0	21,0	0,4	2,2	0,0	25,2	0,5
Zrębki z drewna z pni	1 – 500 km	1,1	0,3	3,0	0,4	1,1	0,4	3,6	0,5
	500 – 2 500 km	1,1	0,3	5,2	0,4	1,1	0,4	6,2	0,5
	2 500 – 10 000 km	1,1	0,3	10,5	0,4	1,1	0,4	12,6	0,5
	powyżej 10 000 km	1,1	0,3	20,5	0,4	1,1	0,4	24,6	0,5
Zrębki z pozostałości przemysłu drzewnego	1 – 500 km	0,0	0,3	3,0	0,4	0,0	0,4	3,6	0,5
	500 – 2 500 km	0,0	0,3	5,2	0,4	0,0	0,4	6,2	0,5
	2 500 – 10 000 km	0,0	0,3	10,5	0,4	0,0	0,4	12,6	0,5
	powyżej 10 000 km	0,0	0,3	20,5	0,4	0,0	0,4	24,6	0,5

BRYKIET LUB GRANULAT DRZEWNY									
System wytwarzania paliwa z biomasy	Odległość transportu	Emisja gazów cieplarnianych – wartość typowa (gCO ₂ eq/MJ)				Emisja gazów cieplarnianych – wartość standardowa (gCO ₂ eq/MJ)			
		Uprawa	Procesy technologiczne	Transport i dystrybucja	Emisja gazów innych niż CO ₂ spowodowana zużywanym paliwem	Uprawa	Procesy technologiczne	Transport i dystrybucja	Emisja gazów innych niż CO ₂ spowodowana zużywanym paliwem
Brykiet lub pelet drzewny z pozostałości z leśnictwa (przypadek 1)	1 – 500 km	0,0	25,8	2,9	0,3	0,0	30,9	3,5	0,3
	500 – 2 500 km	0,0	25,8	2,8	0,3	0,0	30,9	3,3	0,3
	2 500 – 10 000 km	0,0	25,8	4,3	0,3	0,0	30,9	5,2	0,3
	powyżej 10 000 km	0,0	25,8	7,9	0,3	0,0	30,9	9,5	0,3
Brykiet lub pelet drzewny z pozostałości z leśnictwa (przypadek 2a)	1 – 500 km	0,0	12,5	3,0	0,3	0,0	15,0	3,6	0,3
	500 – 2 500 km	0,0	12,5	2,9	0,3	0,0	15,0	3,5	0,3
	2 500 – 10 000 km	0,0	12,5	4,4	0,3	0,0	15,0	5,3	0,3
	powyżej 10 000 km	0,0	12,5	8,1	0,3	0,0	15,0	9,8	0,3
Brykiet lub pelet drzewny z pozostałości z leśnictwa (przypadek 3a)	1 – 500 km	0,0	2,4	3,0	0,3	0,0	2,8	3,6	0,3
	500 – 2 500 km	0,0	2,4	2,9	0,3	0,0	2,8	3,5	0,3
	2 500 – 10 000 km	0,0	2,4	4,4	0,3	0,0	2,8	5,3	0,3

	powyżej 10 000 km	0,0	2,4	8,2	0,3	0,0	2,8	9,8	0,3
Brykiet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (eukaliptus – przypadek 1)	2 500 – 10 000 km	3,9	24,5	4,3	0,3	3,9	29,4	5,2	0,3
Brykiet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (eukaliptus – przypadek 2a)	2 500 – 10 000 km	5,0	10,6	4,4	0,3	5,0	12,7	5,3	0,3
Brykiet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (eukaliptus – przypadek 3a)	2 500 – 10 000 km	5,3	0,3	4,4	0,3	5,3	0,4	5,3	0,3
Brykiet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – z nawożeniem – przypadek 1)	1 – 500 km	3,4	24,5	2,9	0,3	3,4	29,4	3,5	0,3
	500 – 10 000 km	3,4	24,5	4,3	0,3	3,4	29,4	5,2	0,3
	powyżej 10 000 km	3,4	24,5	7,9	0,3	3,4	29,4	9,5	0,3
Brykiet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – z nawożeniem – przypadek 2a)	1 – 500 km	4,4	10,6	3,0	0,3	4,4	12,7	3,6	0,3
	500 – 10 000 km	4,4	10,6	4,4	0,3	4,4	12,7	5,3	0,3
	powyżej 10 000 km	4,4	10,6	8,1	0,3	4,4	12,7	9,8	0,3
Brykiet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – z nawożeniem – przypadek 3a)	1 – 500 km	4,6	0,3	3,0	0,3	4,6	0,4	3,6	0,3
	500 – 10 000 km	4,6	0,3	4,4	0,3	4,6	0,4	5,3	0,3
	powyżej 10 000 km	4,6	0,3	8,2	0,3	4,6	0,4	9,8	0,3
Brykiet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – bez nawożenia – przypadek 1)	1 – 500 km	2,0	24,5	2,9	0,3	2,0	29,4	3,5	0,3
	500 – 2 500 km	2,0	24,5	4,3	0,3	2,0	29,4	5,2	0,3

przypadek 1)	2 500 – 10 000 km	2,0	24,5	7,9	0,3	2,0	29,4	9,5	0,3
Brykiet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – bez nawożenia – przypadek 2a)	1 – 500 km	2,5	10,6	3,0	0,3	2,5	12,7	3,6	0,3
	500 – 10 000 km	2,5	10,6	4,4	0,3	2,5	12,7	5,3	0,3
	powyżej 10 000 km	2,5	10,6	8,1	0,3	2,5	12,7	9,8	0,3
Brykiet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – bez nawożenia – przypadek 3a)	1 – 500 km	2,6	0,3	3,0	0,3	2,6	0,4	3,6	0,3
	500 – 10 000 km	2,6	0,3	4,4	0,3	2,6	0,4	5,3	0,3
	powyżej 10 000 km	2,6	0,3	8,2	0,3	2,6	0,4	9,8	0,3
Brykiet lub pelet drzewny z drewna z pni (przypadek 1)	1 – 500 km	1,1	24,8	2,9	0,3	1,1	29,8	3,5	0,3
	500 – 2 500 km	1,1	24,8	2,8	0,3	1,1	29,8	3,3	0,3
	2 500 – 10 000 km	1,1	24,8	4,3	0,3	1,1	29,8	5,2	0,3
	powyżej 10 000 km	1,1	24,8	7,9	0,3	1,1	29,8	9,5	0,3
Brykiet lub pelet drzewny z drewna z pni (przypadek 2a)	1 – 500 km	1,4	11,0	3,0	0,3	1,4	13,2	3,6	0,3
	500 – 2 500 km	1,4	11,0	2,9	0,3	1,4	13,2	3,5	0,3
	2 500 – 10 000 km	1,4	11,0	4,4	0,3	1,4	13,2	5,3	0,3
	powyżej 10 000 km	1,4	11,0	8,1	0,3	1,4	13,2	9,8	0,3
Brykiet lub pelet drzewny z drewna z pni (przypadek 3a)	1 – 500 km	1,4	0,8	3,0	0,3	1,4	0,9	3,6	0,3
	500 – 2 500 km	1,4	0,8	2,9	0,3	1,4	0,9	3,5	0,3

	2 500 – 10 000 km	1,4	0,8	4,4	0,3	1,4	0,9	5,3	0,3
	powyżej 10 000 km	1,4	0,8	8,2	0,3	1,4	0,9	9,8	0,3
Brykiet lub pelet drzewny z pozostałości przemysłu drzewnego (przypadek 1)	1 – 500 km	0,0	14,3	2,8	0,3	0,0	17,2	3,3	0,3
	500 – 2 500 km	0,0	14,3	2,7	0,3	0,0	17,2	3,2	0,3
	2 500 – 10 000 km	0,0	14,3	4,2	0,3	0,0	17,2	5,0	0,3
	powyżej 10 000 km	0,0	14,3	7,7	0,3	0,0	17,2	9,2	0,3
Brykiet lub pelet drzewny z pozostałości przemysłu drzewnego (przypadek 2a)	1 – 500 km	0,0	6,0	2,8	0,3	0,0	7,2	3,4	0,3
	500 – 2 500 km	0,0	6,0	2,7	0,3	0,0	7,2	3,3	0,3
	2 500 – 10 000 km	0,0	6,0	4,2	0,3	0,0	7,2	5,1	0,3
	powyżej 10 000 km	0,0	6,0	7,8	0,3	0,0	7,2	9,3	0,3
Brykiet lub pelet drzewny z pozostałości przemysłu drzewnego (przypadek 3a)	1 – 500 km	0,0	0,2	2,8	0,3	0,0	0,3	3,4	0,3
	500 – 2 500 km	0,0	0,2	2,7	0,3	0,0	0,3	3,3	0,3
	2 500 – 10 000 km	0,0	0,2	4,2	0,3	0,0	0,3	5,1	0,3
	powyżej 10 000 km	0,0	0,2	7,8	0,3	0,0	0,3	9,3	0,3

ROLNICZE ŚCIEŻKI WYTWARZANIA									
System wytwarzania paliwa z biomasy	Odległość transportu	Emisja gazów cieplarnianych – wartość typowa (gCO ₂ eq/MJ)				Emisja gazów cieplarnianych – wartość standardowa (gCO ₂ eq/MJ)			
		Uprawa	Procesy technologiczne	Transport dystrybucja	Emisja gazów innych niż CO ₂ spowodowana zużywanym paliwem	Uprawa	Procesy technologiczne	Transport dystrybucja	Emisja gazów innych niż CO ₂ spowodowana zużywanym paliwem
Pozostałości z rolnictwa o gęstości <0,2 t/m ³	1 – 500 km	0,0	0,9	2,6	0,2	0,0	1,1	3,1	0,3
	500 – 2 500 km	0,0	0,9	6,5	0,2	0,0	1,1	7,8	0,3
	2 500 – 10 000 km	0,0	0,9	14,2	0,2	0,0	1,1	17,0	0,3
	powyżej 10 000 km	0,0	0,9	28,3	0,2	0,0	1,1	34,0	0,3
Pozostałości z rolnictwa o gęstości > 0,2 t/m ³	1 – 500 km	0,0	0,9	2,6	0,2	0,0	1,1	3,1	0,3
	500 – 2 500 km	0,0	0,9	3,6	0,2	0,0	1,1	4,4	0,3
	2 500 – 10 000 km	0,0	0,9	7,1	0,2	0,0	1,1	8,5	0,3
	powyżej 10 000 km	0,0	0,9	13,6	0,2	0,0	1,1	16,3	0,3
Pelet ze słomy	1 – 500 km	0,0	5,0	3,0	0,2	0,0	6,0	3,6	0,3
	500 – 10 000 km	0,0	5,0	4,6	0,2	0,0	6,0	5,5	0,3

	powyżej 10 000 km	0,0	5,0	8,3	0,2	0,0	6,0	10,0	0,3
Brykiet z wytłoczyn z trzciny cukrowej	500 – 10 000 km	0,0	0,3	4,3	0,4	0,0	0,4	5,2	0,5
	powyżej 10 000 km	0,0	0,3	8,0	0,4	0,0	0,4	9,5	0,5
Śruta poekstrakcyjna palmowa	powyżej 10 000 km	21,6	21,1	11,2	0,2	21,6	25,4	13,5	0,3
Śruta poekstrakcyjna palmowa (zerowe emisje CH ₄ z olejarni)	powyżej 10 000 km	21,6	3,5	11,2	0,2	21,6	4,2	13,5	0,3

SZEGÓŁOWE WARTOŚCI STANDARDOWE DLA BIOGAZU DO WYTWARZANIA ENERGII ELEKTRYCZNEJ												
System wytwarzania paliwa z biomasy		Technologia	WARTOŚĆ TYPOWA [gCO ₂ eq/MJ]					WARTOŚĆ STANDARDOWA [gCO ₂ eq/MJ]				
			Uprawa	Procesy technologiczne	Emisja gazów innych niż CO ₂ spowodowana zużywanym paliwem	Transport	Jednostki z tytułu stosowania obornika	Uprawa	Procesy technologiczne	Emisja gazów innych niż CO ₂ spowodowana zużywanym paliwem	Transport	Jednostki z tytułu stosowania obornika
Mokry obornik ^(*)	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	0,0	69,6	8,9	0,8	-107,3	0,0	97,4	12,5	0,8	-107,3
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	0,0	0,0	8,9	0,8	-97,6	0,0	0,0	12,5	0,8	-97,6
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	0,0	74,1	8,9	0,8	-107,3	0,0	103,7	12,5	0,8	-107,3
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	0,0	4,2	8,9	0,8	-97,6	0,0	5,9	12,5	0,8	-97,6
	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w	0,0	83,2	8,9	0,9	-120,7	0,0	116,4	12,5	0,9	-120,7

		otwartym zbiorniku										
		Produkt pofermenta- cyjny w zamkniętym zbiorniku	0,0	4,6	8,9	0,8	-108,5	0,0	6,4	12,5	0,8	-108,5
Kukurydza – cała roślina ^(**)	Przypa- dek 1	Produkt pofermenta- cyjny w otwartym zbiorniku	15,6	13,5	8,9	0,0 ^(***)	—	15,6	18,9	12,5	0,0	—
		Produkt pofermenta- cyjny w zamkniętym zbiorniku	15,2	0,0	8,9	0,0	—	15,2	0,0	12,5	0,0	—
	Przypa- dek 2	Produkt pofermenta- cyjny w otwartym zbiorniku	15,6	18,8	8,9	0,0	—	15,6	26,3	12,5	0,0	—
		Produkt pofermenta- cyjny w zamkniętym zbiorniku	15,2	5,2	8,9	0,0	—	15,2	7,2	12,5	0,0	—
	Przypa- dek 3	Produkt pofermenta- cyjny w otwartym zbiorniku	17,5	21,0	8,9	0,0	—	17,5	29,3	12,5	0,0	—

		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	17,1	5,7	8,9	0,0	—	17,1	7,9	12,5	0,0	—
Biodopady	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	0,0	21,8	8,9	0,5	—	0,0	30,6	12,5	0,5	—
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	0,0	0,0	8,9	0,5	—	0,0	0,0	12,5	0,5	—
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	0,0	27,9	8,9	0,5	—	0,0	39,0	12,5	0,5	—
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	0,0	5,9	8,9	0,5	—	0,0	8,3	12,5	0,5	—
	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	0,0	31,2	8,9	0,5	—	0,0	43,7	12,5	0,5	—
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	0,0	6,5	8,9	0,5	—	0,0	9,1	12,5	0,5	—

(*) Wartości dla wytwarzania biogazu z obornika obejmują emisje ujemne w przypadku ograniczenia emisji związanego z obróbką surowego obornika. Wartość e_{sca} uznaje się za równą -45 gCO₂eq/MJ obornika użytego do fermentacji beztlenowej.

(**) Termin „kukurydza – cała roślina” oznacza kukurydzę pastewną zakiszoną w celu konserwacji.

(***) Transport surowców rolnych do zakładu przetwórczego jest, zgodnie z metodyką określoną w sprawozdaniu Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 25 lutego 2010 r. dotyczącym wymagań w odniesieniu do zrównoważonego zastosowania biomasy stałej i gazowej do celów wytwarzania energii elektrycznej, ciepła i chłodu (opublikowane: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=celex:52010DC0011>, (COM/2010/0011)), uwzględniony w wartości „uprawy”. Wartość dla transportu dla kiszonki z kukurydzy odpowiada za 0,4 gCO₂eq/MJ biogazu.

SZCZEGÓŁOWE WARTOŚCI STANDARDOWE DLA BIOMETANU														
System wytwarzania biometanu	Wariant technologiczny		WARTOŚĆ TYPOWA [gCO ₂ eq/MJ]						WARTOŚĆ STANDARDOWA [gCO ₂ eq/MJ]					
			Uprawa	Procesy technologiczne	Oczyszczanie	Transport	Sprężanie na stacjach paliw	Jednostki z tytułu stosowania obornika	Uprawa	Procesy technologiczne	Oczyszczanie	Transport	Sprężanie na stacjach paliw	Jednostki z tytułu stosowania obornika
Mokry obornik	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	bez spalania gazów odlotowych	0,0	84,2	19,5	1,0	3,3	-124,4	0,0	117,9	27,3	1,0	4,6	-124,4
		ze spalaniem gazów odlotowych	0,0	84,2	4,5	1,0	3,3	-124,4	0,0	117,9	6,3	1,0	4,6	-124,4
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	bez spalania gazów odlotowych	0,0	3,2	19,5	0,9	3,3	-111,9	0,0	4,4	27,3	0,9	4,6	-111,9

		ze spala- niem gazów odloto- wych	0,0	3,2	4,5	0,9	3,3	-111,9	0,0	4,4	6,3	0,9	4,6	-111,9
Kuku- rydza – cała roślina	Produkt pofermenta- cyjny w otwartym zbiorniku	bez spalania gazów odloto- wych	18,1	20,1	19,5	0,0	3,3	—	18,1	28,1	27,3	0,0	4,6	—
		ze spala- niem gazów odloto- wych	18,1	20,1	4,5	0,0	3,3	—	18,1	28,1	6,3	0,0	4,6	—
	produkt pofermenta- cyjny w zamkniętym zbiorniku	bez spalania gazów odloto- wych	17,6	4,3	19,5	0,0	3,3	—	17,6	6,0	27,3	0,0	4,6	—
		ze spala- niem gazów odloto- wych	17,6	4,3	4,5	0,0	3,3	—	17,6	6,0	6,3	0,0	4,6	—
Biood- pady	Produkt pofermenta- cyjny w otwartym zbiorniku	bez spalania gazów odloto- wych	0,0	30,6	19,5	0,6	3,3	—	0,0	42,8	27,3	0,6	4,6	—

		ze spala- niem gazów odloto- wych	0,0	30,6	4,5	0,6	3,3	—	0,0	42,8	6,3	0,6	4,6	—
	Produkt pofermenta- cyjny w zamkniętym zbiorniku	bez spalania gazów odloto- wych	0,0	5,1	19,5	0,5	3,3	—	0,0	7,2	27,3	0,5	4,6	—
		ze spala- niem gazów odloto- wych	0,0	5,1	4,5	0,5	3,3	—	0,0	7,2	6,3	0,5	4,6	—

II.4. CAŁKOWITE WARTOŚCI TYPOWE I STANDARDOWE DLA ŚCIEŻEK WYTWARZANIA PALIW Z BIOMASY

System wytwarzania paliwa z biomasy	Odległość transportu	Emisja gazów cieplarnianych – wartość typowa (gCO ₂ eq/MJ)	Emisja gazów cieplarnianych – wartość standardowa (gCO ₂ eq/MJ)
Zrębki z pozostałości z leśnictwa	1 – 500 km	5	6
	500 – 2 500 km	7	9
	2 500 – 10 000 km	12	15
	powyżej 10 000 km	22	27
Zrębki z zagajnika o krótkiej rotacji (eukaliptus)	2 500 – 10 000 km	16	18
Zrębki z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – z nawożeniem)	1 – 500 km	8	9
	500 – 2 500 km	10	11
	2 500 – 10 000 km	15	18
	powyżej 10 000 km	25	30
Zrębki z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – bez nawożenia)	1 – 500 km	6	7
	500 – 2 500 km	8	10
	2 500 – 10 000 km	14	16
	powyżej 10 000 km	24	28
Zrębki z drewna z pni	1 – 500 km	5	6
	500 – 2 500 km	7	8
	2 500 – 10 000 km	12	15
	powyżej 10 000 km	22	27
Zrębki z pozostałości przemysłowych	1 – 500 km	4	5
	500 – 2 500 km	6	7
	2 500 – 10 000 km	11	13
	powyżej 10 000 km	21	25
Brykiet lub pelet drzewny z pozostałości z leśnictwa (przypadek 1)	1 – 500 km	29	35
	500 – 2 500 km	29	35
	2 500 – 10 000 km	30	36
	powyżej 10 000 km	34	41
Brykiet lub pelet drzewny z	1 – 500 km	16	19

pozostałości z leśnictwa (przypadek 2a)	500 – 2 500 km	16	19
	2 500 – 10 000 km	17	21
	powyżej 10 000 km	21	25
Brykiet lub pelet drzewny z pozostałości leśnictwa (przypadek 3a)	1 – 500 km	6	7
	500 – 2 500 km	6	7
	2 500 – 10 000 km	7	8
	powyżej 10 000 km	11	13
Brykiet lub pelet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (eukaliptus – przypadek 1)	2 500 – 10 000 km	33	39
Brykiet lub pelet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (eukaliptus – przypadek 2a)	2 500 – 10 000 km	20	23
Brykiet lub pelet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (eukaliptus – przypadek 3a)	2 500 – 10 000 km	10	11
Brykiet lub pelet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – z nawożeniem – przypadek 1)	1 – 500 km	31	37
	500 – 10 000 km	32	38
	powyżej 10 000 km	36	43
Brykiet lub pelet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – z nawożeniem – przypadek 2a)	1 – 500 km	18	21
	500 – 10 000 km	20	23
	powyżej 10 000 km	23	27
Brykiet lub pelet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – z nawożeniem – przypadek 3a)	1 – 500 km	8	9
	500 – 10 000 km	10	11
	powyżej 10 000 km	13	15
Brykiet lub pelet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – bez nawożenia – przypadek 1)	1 – 500 km	30	35
	500 – 10 000 km	31	37
	powyżej 10 000 km	35	41
Brykiet lub pelet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – bez nawożenia – przypadek 2a)	1 – 500 km	16	19
	500 – 10 000 km	18	21
	powyżej 10 000 km	21	25

Brykiet lub pelet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – bez nawożenia – przypadek 3a)	1 – 500 km	6	7
	500 – 10 000 km	8	9
	powyżej 10 000 km	11	13
Brykiet lub pelet drzewny z drewna z pni (przypadek 1)	1 – 500 km	29	35
	500 – 2 500 km	29	34
	2 500 – 10 000 km	30	36
	powyżej 10 000 km	34	41
Brykiet lub pelet drzewny z drewna z pni (przypadek 2a)	1 – 500 km	16	18
	500 – 2 500 km	15	18
	2 500 – 10 000 km	17	20
	powyżej 10 000 km	21	25
Brykiet lub pelet drzewny z drewna z pni (przypadek 3a)	1 – 500 km	5	6
	500 – 2 500 km	5	6
	2 500 – 10 000 km	7	8
	powyżej 10 000 km	11	12
Brykiet lub pelet drzewny z pozostałości przemysłu drzewnego (przypadek 1)	1 – 500 km	17	21
	500 – 2 500 km	17	21
	2 500 – 10 000 km	19	23
	powyżej 10 000 km	22	27
Brykiet lub pelet drzewny z pozostałości przemysłu drzewnego (przypadek 2a)	1 – 500 km	9	11
	500 – 2 500 km	9	11
	2 500 – 10 000 km	10	13
	powyżej 10 000 km	14	17
Brykiet lub pelet drzewny z pozostałości przemysłu drzewnego (przypadek 3a)	1 – 500 km	3	4
	500 – 2 500 km	3	4

	2 500 – 10 000 km	5	6
	powyżej 10 000 km	8	10

Przypadek 1 odnosi się do procesów, w których ciepło technologiczne do granulatora dostarcza kocioł na gaz ziemny. Energia elektryczna do procesów technologicznych jest nabywana z sieci.

Przypadek 2a odnosi się do procesów, w których ciepło technologiczne do granulatora dostarcza kocioł opalany zrębkami. Energia elektryczna do procesów technologicznych jest nabywana z sieci.

Przypadek 3a odnosi się do procesów, w których ciepło i energię elektryczną do granulatora dostarcza instalacja pracująca w kogeneracji (CHP) zasilana zrębkami.

System wytwarzania paliwa z biomasy	Odległość transportu	Emisja gazów cieplarnianych – wartość typowa (gCO ₂ eq/MJ)	Emisja gazów cieplarnianych – wartość standardowa (gCO ₂ eq/MJ)
Pozostałości z rolnictwa o gęstości <0,2 t/m ³ (*)	1 – 500 km	4	4
	500 – 2 500 km	8	9
	2 500 – 10 000 km	15	18
	powyżej 10 000 km	29	35
Pozostałości z rolnictwa o gęstości > 0,2 t/m ³ (**)	1 – 500 km	4	4
	500 – 2 500 km	5	6
	2 500 – 10 000 km	8	10
	powyżej 10 000 km	15	18
Pelet ze słomy	1 – 500 km	8	10
	500 – 10 000 km	10	12
	powyżej 10 000 km	14	16
Brykiet z wyłoczyn z trzciny cukrowej	500 – 10 000 km	5	6
	powyżej 10 000 km	9	10
Śruta poekstrakcyjna palmowa	powyżej 10 000 km	54	61

Śruta poekstrakcyjna palmowa (zerowe emisje CH ₄ z olejarni)	powyżej 10 000 km	37	40

(*) Ta grupa materiałów obejmuje pozostałości z rolnictwa o niskiej gęstości objętościowej i w jej skład wchodzi w szczególności materiały, takie jak: bele słomy, łuski owsiane, łuska ryżowa i wyłoczyny z trzciny cukrowej w belach.

(**) Grupa pozostałości rolniczych o większej gęstości objętościowej obejmuje w szczególności materiały, takie jak: kolby kukurydzy, łupiny orzecha, łuski soi, łupiny ziaren palmowych.

WARTOŚCI TYPOWE I WARTOŚCI STANDARDOWE – BIOGAZ DO WYTWARZANIA ENERGII ELEKTRYCZNEJ				
System wytwarzania biogazu	Wariant technologiczny		Wartość typowa	Wartość standardowa
			Emisja gazów cieplarnianych (gCO ₂ eq/MJ)	Emisja gazów cieplarnianych (gCO ₂ eq/MJ)
Biogaz z mokrego obornika do wytwarzania energii elektrycznej	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku ^(*)	-28	3
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku ^(**)	-88	-84
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	-23	10
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	-84	-78
	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	-28	9
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	-94	-89
Biogaz z kukurydzy (cała roślina) do wytwarzania energii elektrycznej	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	38	47
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	24	28
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	43	54
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	29	35

	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	47	59
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	32	38
Biogaz z bioodpadów do wytwarzania energii elektrycznej	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	31	44
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	9	13
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	37	52
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	15	21
	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	41	57
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	16	22

(*) Składowanie produktu pofermentacyjnego w otwartych zbiornikach powoduje dodatkowe emisje metanu, których wielkość zmienia się w zależności od warunków pogodowych, rodzajów podłoża i wydajności fermentacji. W niniejszych wyliczeniach ich wielkości uznaje się za równe i wynoszące: 0,05 MJ CH₄/MJ w przypadku biogazu z obornika, 0,035 MJ CH₄/MJ w przypadku biogazu z kukurydzy i 0,01 MJ CH₄/MJ w przypadku biogazu z bioodpadów.

(**) Składowanie w zamkniętym zbiorniku oznacza, że produkt będący rezultatem procesu fermentacji jest składowany w gazoszczelnym zbiorniku, a dodatkowy biogaz uwalniany podczas składowania uznaje się za odzyskany do celów wytwarzania dodatkowej energii elektrycznej lub biometanu.

WARTOŚCI TYPOWE I WARTOŚCI STANDARDOWE DLA BIOMETANU			
System wytwarzania biometanu	Wariant technologiczny	Emisja gazów cieplarnianych – wartość typowa (gCO ₂ eq/MJ)	Emisja gazów cieplarnianych – wartość standardowa (gCO ₂ eq/MJ)
Biometan z mokrego obornika	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych(*)	-20	22

	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych ^(**)	-35	1
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	-88	-79
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	-103	-100
Biometan z kukurydzy (cała roślina)	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	58	73
	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	43	52
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	41	51
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	26	30
Biometan z bioodpadów	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	51	71
	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	36	50
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	25	35
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	10	14

(*) Kategoria ta obejmuje następujące kategorie technologii oczyszczania biogazu w celu uzyskania biometanu: absorpcja zmiennociśnieniowa (Pressure Swing Adsorption – PSA), płuczka wodna (Pressure Water Scrubbing – PWS), separacja: membranowa, kriogeniczna i fizyczna. Obejmuje ona emisję 0,03 MJ CH₄/MJ biometanu wynikającą z emisji metanu w gazach odlotowych.

(**) Kategoria ta obejmuje następujące kategorie technologii oczyszczania biogazu w celu uzyskania biometanu: płuczka wodna (PWS), jeżeli woda pochodzi z recyklingu, adsorpcję zmiennociśnieniową (PSA), separację: chemiczną, fizyczną, membranową i kriogeniczną. W tej kategorii nie bierze się pod uwagę emisji (jeżeli w gazach odlotowych obecny jest metan, ulega on spalaniu).

WARTOŚCI TYPOWE I WARTOŚCI STANDARDOWE – BIOGAZ DO WYTWARZANIA ENERGII ELEKTRYCZNEJ – MIESZANKI OBORNIKA I KUKURYDZY: EMISJA GAZÓW CIEPLARNIANYCH (PROPORCJE PODANE NA PODSTAWIE ŚWIEŻEJ MASY)				
System wytwarzania biogazu		Wariant technologiczny	Emisja gazów cieplarnianych – wartość typowa (gCO ₂ eq/MJ)	Emisja gazów cieplarnianych – wartość standardowa (gCO ₂ eq/MJ)
Obornik – 80 % kukurydza – 20 %	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	17	33
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	-12	-9
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	22	40
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	-7	-2
	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	23	43
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	-9	-4
Obornik – 70 % kukurydza – 30 %	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	24	37
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	0	3
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	29	45
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	4	10
	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	31	48
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	4	10
Obornik – 60 % kukurydza – 40 %	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	28	40

		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	7	11
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	33	47
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	12	18
	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	36	52
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	12	18

Przypadek 1 odnosi się do ścieżek wytwarzania, w których energię elektryczną i ciepło potrzebne do procesu dostarcza turbina elektrociepłowni.

Przypadek 2 odnosi się do ścieżek wytwarzania, w których energia elektryczna potrzebna do procesu jest pobierana z sieci, a ciepło technologiczne dostarcza turbina elektrociepłowni.

Przypadek 3 odnosi się do ścieżek wytwarzania, w których energia elektryczna potrzebna do procesu jest pobierana z sieci, a ciepło technologiczne dostarcza kocioł na biogaz. Ten przypadek odnosi się do niektórych instalacji, w których turbina elektrociepłowni nie znajduje się na miejscu i biogaz jest sprzedawany, lecz nie poddany procesowi oczyszczenia w celu uzyskania biometanu.

WARTOŚCI TYPOWE I WARTOŚCI STANDARDOWE – BIOMETAN – MIESZANKI OBORNIKA I KUKURYDZY: EMISJA GAZÓW CIEPLARNIANYCH (PROPORCJE PODANE NA PODSTAWIE ŚWIEŻEJ MASY)			
System wytwarzania biometanu	Wariant technologiczny	Wartość typowa	Wartość standardowa
		(gCO ₂ eq/MJ)	(gCO ₂ eq/MJ)
Obornik – 80 % kukurydza – 20 %	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	32	57
	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	17	36
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	-1	9
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	-16	-12

Obornik – 70 % kukurydza – 30 %	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	41	62
	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	26	41
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	13	22
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	-2	1
Obornik – 60 % kukurydza – 40 %	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	46	66
	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	31	45
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	22	31
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	7	10

Jeżeli sprężony biometan jest stosowany jako paliwo stosowane w transporcie, do wartości typowych należy dodać wartość 3,3 gCO₂eq/MJ biometanu, a do wartości standardowych należy dodać wartość 4,6 gCO₂eq/MJ biometanu.

UZASADNIENIE

Podjęte przez Unię Europejską, zwaną dalej „UE”, międzynarodowe zobowiązania w ramach Porozumienia paryskiego do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 9 maja 1992 r., przyjętego w Paryżu dnia 12 grudnia 2015 r. (Dz. U. z 2017 r. poz. 36) (podczas 21. sesji Konferencji Stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu), a także przyjęte w 2013 r. unijne ramy polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 obligują państwa członkowskie do podjęcia wysiłku na rzecz ograniczenia negatywnego wpływu swoich gospodarek na stan środowiska, w tym na ograniczenie emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. o 40 % w stosunku do 1990 r. W ramach Europejskiego Zielonego Ładu w 2019 r. Komisja Europejska, zwana dalej „KE”, zaproponowała podniesienie tego celu – tj. ograniczenie emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. o minimum 55 % w porównaniu do 1990 r. oraz osiągnięcie zerowego poziomu emisji gazów cieplarnianych w roku 2050.

Sektor transportu jest odpowiedzialny za zużycie jednej trzeciej energii końcowej w UE, z czego znaczna część pochodzi z ropy naftowej. W 2023 r. transport był odpowiedzialny za 25 % emisji gazów cieplarnianych w UE i jest jedynym z sektorów, w którym poziom emisji wzrósł w porównaniu do 1990 r.¹⁾ Osiągnięcie celu ogólnego, jakim jest zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych w UE, wymaga podjęcia wysiłków na rzecz ograniczenia emisyjności sektora transportu. Jednym z proponowanych działań jest zwiększenie na podstawie art. 25 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą REDII”, udziału energii odnawialnej w transporcie do poziomu 14 % w 2030 r., przy użyciu m.in. biopaliw, w tym biopaliw zaawansowanych, odnawialnych paliw pochodzenia niebiologicznego (ang. RFNBO), ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu (ang. RCF), a także zwiększenie roli odnawialnej energii elektrycznej stosowanej w transporcie.

Projekt ustawy wdraża także dyrektywę delegowaną Komisji (UE) 2024/1405 z dnia 14 marca 2024 r. zmieniającą załącznik IX do dyrektywy (UE) 2018/2001 w odniesieniu do dodawania surowców do produkcji biopaliw i biogazu (Dz. Urz. UE L 2024/1405 z 17.05.2024) oraz zapewnia stosowanie rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/1640 z dnia 5 czerwca

¹⁾ Źródło: <https://www.eea.europa.eu> (dostęp 01.2024).

2023 r. w sprawie metodyki wyznaczania udziału biopaliwa i biogazu na potrzeby transportu, będących produktem przetwarzania we wspólnym procesie biomasy i paliw kopalnych (Dz. Urz. UE L 205 z 18.08.2023, str. 1) oraz w mniejszym zakresie służy stosowaniu pięciu innych rozporządzeń unijnych.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw, zwany dalej „projektowaną ustawą”, transponuje do polskiego prawa dyrektywę REDII w zakresie wykorzystania w transporcie niskoemisyjnych paliw oraz energii elektrycznej, a także:

- 1) określa poziomy Narodowego Celu Wskaźnikowego, zwanego dalej „NCW”, na kolejne lata – z uwzględnieniem możliwości branży paliwowej i sektora transportu, zgodnie z wyznaczonymi celami zapewnienia minimalnego udziału odnawialnych źródeł energii, zwanych dalej „OZE”, w transporcie określonymi w dyrektywie REDII, oraz wyznacza mechanizmy nadzoru, w tym finansowe, związane z brakiem realizacji wskazanych udziałów minimalnych;
- 2) uwzględnia wymóg dyrektywy REDII dotyczący maksymalnego udziału biokomponentów pozyskiwanych z surowców spożywczych lub pastewnych wykorzystywanych do realizacji celu udziału odnawialnej energii w sektorze transportu;
- 3) uwzględnia wymóg dyrektywy REDII dotyczący minimalnego udziału zaawansowanych biokomponentów, w tym biometanu, wytwarzanych z surowców wskazanych w części A w załączniku IX do dyrektywy REDII w sektorze transportu;
- 4) uzupełnia katalog paliw, którymi można realizować NCW, o ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu, gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu, biokomponenty gazowe oraz biokomponenty zaawansowane, pozyskiwane dzięki zagospodarowaniu pozostałości, produktów ubocznych z procesów przetwórczych, odpadów zamiast ich składowania, na rzecz prowadzenia gospodarki w obiegu zamkniętym;
- 5) wskazuje biometan, w tym wprowadzony do sieci gazowej, który w celu końcowego zużycia trafił na stacje np. CNG, jako paliwo umożliwiające realizację NCW;
- 6) uwzględnia w realizacji NCW energię elektryczną z OZE – wytwarzaną w instalacjach OZE w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, z późn. zm.), zwaną dalej „ustawą OZE”, i wykorzystywaną w transporcie (energia elektryczna z OZE), w tym przy wykorzystaniu mechanizmu

umów zaliczania energii elektrycznej odnawialnej w poczet realizacji celu OZE w transporcie (NCW);

- 7) zapewnia ciągłość funkcjonowania mechanizmów monitoringu spełniania kryteriów zrównoważonego rozwoju, w tym funkcjonowania uznanych przez KE w drodze decyzji dobrowolnych systemów certyfikacji, zachowania ważności wydanych poświadczeń, certyfikatów, świadectw, prowadzących do wzajemnego uznawania na obszarze UE certyfikowanych surowców i towarów;
- 8) reguluje wymagania dotyczące spełniania kryteriów zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do biokomponentów, biopłynów i paliw z biomasy wykorzystywanych w instalacjach odnawialnego źródła energii wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub chłód wytwarzanych z biomasy;
- 9) dokonuje korekt porządkowych lub dostosowawczych wynikających z potrzeby większej precyzji części przepisów.

Celem projektowanej ustawy jest wdrożenie dyrektywy REDII w zakresie przepisów dotyczących paliw transportowych – zapewnienie rozwoju rynku paliw transportowych w kierunku zwiększenia wykorzystania energii odnawialnej oraz zmniejszenia emisyjności sektora transportu. Równie istotne jest stworzenie warunków dla rozwoju technologii biokomponentów zaawansowanych, w tym biometanu, jak również zaliczanie w poczet celu odnawialnej energii elektrycznej wykorzystanej w pojazdach – co jest konieczne do realizacji wysokich celów OZE w transporcie. Wymienione działania będą miały pozytywny wpływ na utrzymanie właściwego poziomu bezpieczeństwa paliwowego państwa przy jednoczesnym zapewnieniu niezbędnego czasu na przeprowadzenie inwestycji, przebudowę infrastruktury logistycznej, dywersyfikację źródeł i sposobów dostaw różnych niskoemisyjnych nośników energii odnawialnych stosowanych w sektorze transportu.

Działania podjęte na podstawie przedmiotowego projektu wpłyną pozytywnie na stabilizację działania łańcuchów dostaw, stabilizację cen surowców energetycznych oraz nośników energii wykorzystywanych w transporcie, zmniejszą ekspozycję sektora paliw i transportu na wahania i zawirowania na światowych rynkach surowcowych, a także ustabilizują możliwości prowadzenia inwestycji w niskoemisyjne rozwiązania stosowane w transporcie, w najbliższej perspektywie, tj. do roku 2030.

Ponadto kolejnym celem projektowanej ustawy jest uchylenie przepisów ustalających w krajowym porządku prawnym mechanizm tzw. Narodowego Celu Redukcyjnego, zwanego dalej „NCR”. NCR stanowi obowiązek dla przedsiębiorców, importujących bądź

produkujących paliwa transportowe wprowadzane na polski rynek, prowadzenia działań mających na celu obniżenie emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia tych paliw. Mechanizm NCR ma swoje źródło w prawodawstwie unijnym – dyrektywa 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnosząca się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 93/12/EWG (Dz. Urz. WE L 350 z 28.12.1998, str. 58) , zwana dalej „FQD”, w art. 7a wymaga od państw członkowskich redukcji emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw transportowych o 6 % w stosunku do poziomu emisji z roku 2010 (bazowego). Efektem implementacji FQD są m.in. przepisy, które wprowadziły NCR do ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2024 r. poz. 1209, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą o systemie”.

W dniu 18 października 2023 r. została przyjęta dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylająca dyrektywę Rady (UE) 2015/652 (Dz. Urz. UE L 2023/2413 z 31.10.2023), zwana dalej „REDIII”, która w art. 3 pkt 4 uchyla art. 7a FQD, tym samym znosząc obowiązek redukcji emisji gazów cieplarnianych, z którego wynika NCR.

Obecnie obowiązek redukcji emisji gazów cieplarnianych w paliwach transportowych wynikający z NCR został nałożony na podmioty produkujące lub importujące paliwa transportowe, które trwale wyzbywają się ich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – takich podmiotów jest około 40. NCR jest realizowany w dużej mierze przez wykorzystanie biokomponentów w paliwach i biopaliwach ciekłych, co jest również wymagane przez Narodowy Cel Wskaźnikowy (NCW) ustanowiony w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, z późn. zm.). Ponadto NCR stanowi dodatkowe obciążenie dla podmiotów działających na rynku paliw, które po uchyleniu art. 7a FQD nie ma podstawy do jego nałożenia, zawartej w prawie Unii Europejskiej. Należy także zauważyć, że REDIII uchylająca obowiązek wynikający z art. 7a FQD określa inne, bardzo restrykcyjne cele w zakresie zawartości odnawialnej energii w paliwach transportowych oraz redukcji emisji z tych paliw, co oznacza, że podmioty działające na rynku paliw będą zmuszone do zwiększenia wysiłków mających na celu zwiększenie OZE w paliwach transportowych, a co za tym idzie do ograniczenia emisji z tych paliw. Biorąc powyższe pod uwagę, pojawiła się potrzeba uchylenia obowiązku NCR. W celu uchylenia NCR w stosunku do obowiązujących przepisów zostaną dokonane zmiany w ustawie o systemie oraz ustawie z

dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, z późn. zm.), zwanej dalej „POŚ”.

Uzasadnienie szczegółowe

I. Zmiany w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych

Wprowadzono zmiany w odnośniku do tytułu ustawy

Projekt zmiany ustawy przewiduje wdrożenie w zakresie swojej regulacji dyrektywy REDII, która zastąpiła dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 16, z późn. zm.). W adresie publikacyjnym dyrektywy REDII nie została uwzględniona dyrektywa REDIII, która będzie wdrażana co do zasady odrębnym projektem ustawy.

Ponadto odnośnik uwzględnia 6 rozporządzeń unijnych, których stosowaniu służy projektowana ustawa.

Wprowadzono zmiany w art. 1 i art. 3a

W art. 1 dokonano szeregu zmian związanych z rozszerzeniem lub zmianą zakresu ustawy, w tym w szczególności:

- 1) w ust. 1 pkt 1 wskazano, że zasady wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biokomponentów nie dotyczą biometanu, również jeżeli jest on wytwarzany w celu wykorzystania w sektorze transportu; w efekcie wprowadzonego przepisu działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania biometanu (niezależnie od jego przeznaczenia) jest uregulowana w przepisach ustawy OZE;
- 2) w dodawanych pkt 3e i 3f w ust. 1 wskazano, iż ustawa reguluje zasady uwzględniania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu w określaniu i realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego;
- 3) w ust. 1a rozszerzono fragmenty dotyczące stosowania przepisów ustawy o biopaliwa ciekłe, inne paliwa odnawialne oraz o ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu i gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu i jednocześnie usunięto z zakresu stosowania przepisów ustawy paliwa oraz wodór;

- 4) w ust. 2 doprecyzowano katalog wyłączeń z przepisów ustawy w zakresie paliw ciekłych nabywanych z przeznaczeniem do rezerw strategicznych lub pochodzących z rezerw strategicznych, o których mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1598, z późn. zm.) oraz nabywanych z przeznaczeniem do zapasów agencyjnych lub pochodzących z zapasów agencyjnych, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1281).

W związku z wprowadzeniem regulacji, zgodnie z którymi zasady prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biometanu regulowane są w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – zmieniono brzmienie art. 3a uwzględniające powyższe ustalenia. W pozostałych kwestiach pozostawiono brzmienie (w pkt 2), zgodnie z którym do pozostałej działalności regulowanej, nieuregulowanych w ustawie, stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.).

I.1. Zmiany w definicjach pojęć ustawowych w art. 2

W celu dostosowania definicji w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych do dyrektywy REDII wprowadzono następujące zmiany:

Doprecyzowano definicję biomasy

Zmiana porządkuje dotychczasową definicję biomasy w celu wskazania rodzajów surowców kwalifikujących się do tego terminu zgodnie z treścią dyrektywy REDII oraz przy jednoczesnym uwzględnieniu krajowej specyfiki i terminologii stosowanej w obowiązujących przepisach prawa. Zgodnie z treścią proponowanej definicji biomasa to substancja, która ulega biodegradacji, jest pochodzenia biologicznego i zaliczają się do niej substancje roślinne lub zwierzęce.

Jednocześnie biomasa stanowi część:

- 1) produktów, odpadów lub pozostałości – pochodzących z działów przemysłu powiązanych z rolnictwem, rybołówstwem, akwakulturą lub leśnictwem,
- 2) produktów lub odpadów – pochodząca z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa,
- 3) pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa,

- 4) odpadów lub pozostałości, w tym odpadów komunalnych, odpadów lub pozostałości przemysłowych oraz odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków
– w tym substancje roślinne lub zwierzęce.

Zgodnie z zaproponowanym powyżej doprecyzowaniem w zakresie:

- a) pkt 1) powyżej – do biomasy zalicza się:
- wszelkiego rodzaju produkty, w tym produkty uboczne w rozumieniu art. 10 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.),
 - odpady w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 31 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych lub
 - pozostałości w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 11c ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych
 - pod warunkiem, że ww. surowce pochodzą z działów przemysłu powiązanych z rolnictwem, rybołówstwem, akwakulturą lub leśnictwem;
- b) pkt 2) powyżej – do biomasy zalicza się wszelkiego rodzaju produkty lub odpady, które pochodzą bezpośrednio z sektorów rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa, a więc surowce powstałe przed różnego rodzaju procesami przetwórczymi;
- c) pkt 3) powyżej – do biomasy zalicza się pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 11b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, a więc surowce powstałe przed różnego rodzaju procesami przetwórczymi;
- d) pkt 4) powyżej – do biomasy zalicza się również wszelkiego rodzaju odpady w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 31 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, niezależnie od sektora (przy założeniu, że spełniają wymogi w zakresie biodegradowalnego charakteru oraz pochodzenia biologicznego), w tym w szczególności:
- odpady komunalne w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach,
 - odpady w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 31 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych,
 - pozostałości, w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 11c ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz
 - odpady powstające z procesów uzdatniania wody i oczyszczania ścieków

– powyższa kategoria obejmuje zatem ww. surowce, które są pochodzenia biologicznego i ulegają biodegradacji, i zaliczają się do definicji biomasy niezależnie od tego czy pochodzą z sektorów rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa lub akwakultury.

Dodatkowo planowane jest ujednolicenie treści definicji biomasy zawartej w ustawie z treścią proponowaną w ustawie OZE – pełne ujednolicenie nastąpi w ramach projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii (UD89).

Wyodrębniono definicję biomasy rolniczej i biomasy leśnej

Zmiana wynika z dokonanego w dyrektywie REDII rozróżnienia biomasy ze względu na pochodzenie. Pojęcie biomasa zawiera zarówno biomasę pochodzącą z rolnictwa, łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi, jak również z leśnictwa i łowiectwa, a także rybołówstwa i akwakultury oraz z powiązanych z nimi działami przemysłu.

Zmieniono definicję biokomponentów

Zmiana ta wynika z wprowadzonego w dyrektywie REDII podziału na biopaliwa („ciekłe paliwa dla transportu, wytwarzane z biomasy”) oraz paliwa z biomasy („paliwa gazowe i stałe wytworzone z biomasy”), które mogą mieć różne zastosowanie, również w transporcie. Dotychczasowa definicja biopaliw z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 16, z późn. zm.), zwanej dalej „REDI”, obejmowała zarówno ciekłe, jak i gazowe paliwa stosowane w transporcie, produkowane z biomasy, co rzutowało na definicję biokomponentów zawartą w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. W celu wdrożenia ww. zmian w projekcie ustawy, w definicji biokomponentów, wskazano podział na biokomponenty ciekłe oraz biokomponenty gazowe, do których zalicza się biometan w rozumieniu art. 2 pkt 3c ustawy OZE (w tym skroplony lub sprężony). Jednocześnie za biokomponenty wytworzone z biomasy uznaje się te wytworzone z biomasy rolniczej, jak i biomasy leśnej zgodnie z dokonany w projekcie ustawy podziałem.

Dodatkowo wskazano, że biokomponenty mogą być wykorzystywane do wytwarzania paliw, paliw lotniczych i paliw żeglugowych, zaś w przypadku biokomponentów gazowych mogą służyć do mieszania z kopalnymi odpowiednikami biokomponentu, bez konieczności posiadania koncesji na wytwarzanie paliw. Dotyczy to m.in. biometanu, który może być dodawany do skroplonego lub sprężonego gazu ziemnego, i jest zgodne z dodatkowymi zmianami wprowadzonymi w przepisach niniejszego projektu dotyczącymi kwestii m.in.

parametrów jakościowych dla LNG i CNG stosowanych w transporcie, które zawierają również biometan.

Dodano definicję biometanu

Doprecyzowano również biokomponent gazowy, jakim jest biometan. Definicja biometanu wprowadza odesłanie do definicji biometanu, zawartej w art. 2 pkt 3c ustawy OZE, w celu zapewnienia spójności pojęciowej obu ustaw.

W ramach definicji biokomponentów dokonano również doprecyzowania definicji biowodoru

Zmiana polega na dookreśleniu, że jest to wodór wytworzony z biomasy, w tym z biometanu, który jest oczyszczonym gazem pochodzącym z biomasy. Zmiana ma na celu doprecyzowanie pojęcia biowodoru, który będzie wykorzystywany jako biokomponent do produkcji paliw, np. w procesach hydrokrakingu i hydroodsiarczania, w których biowodór wytworzony z biometanu wbudowuje się w cząsteczki paliw stosowanych w transporcie. Ten proces technologiczny będzie szczególnie istotny dla wypełnienia obowiązków związanych z realizacją NCW przez podmioty posiadające instalacje do wytwarzania paliw z ropy naftowej.

Powyższa zmiana ma na celu uniknięcie stosowania w obrocie prawnym wąskiej interpretacji definicji biowodoru, jako pochodzącego bezpośrednio z biomasy, z pominięciem etapu pośredniego, jakim jest np. wytworzenie go z biometanu pochodzącego z biomasy. Zmiana ma na celu zapewnienie, aby krajowi wytwórcy paliw ciekłych zyskali pewność zaliczania paliw wytworzonych w przedstawionym powyżej procesie technologicznym do realizacji NCW.

Dodano definicję biokomponentów zaawansowanych

W związku z wprowadzeniem w dyrektywie REDII definicji zaawansowanych biopaliw, tj. wytworzonych z surowców określonych w części A w załączniku IX do tej dyrektywy, w projekcie ustawy przewidziano dodanie nowej definicji biokomponentów zaawansowanych w rozumieniu dyrektywy REDII. Są to biokomponenty wytworzone z surowców, o których mowa w części A załącznika nr 1 do ustawy. Załącznik nr 1 część A jest zaś odpowiednikiem części A załącznika IX do dyrektywy REDII. Lista surowców w załączniku została uzupełniona zgodnie z treścią dyrektywy o nowe rodzaje surowców, m.in.: frakcję biomasy z odpadów i pozostałości z leśnictwa i działów przemysłu powiązanych z leśnictwem, jak np. kora, gałęzie.

Dodano definicję ciekłego paliwa węglowego pochodzącego z recyklingu i gazowego paliwa węglowego pochodzącego z recyklingu

Dyrektywa REDII przewidywała możliwość realizacji przez państwo członkowskie celu udziału energii odnawialnej w końcowym zużyciu energii w sektorze transportu także przez udział paliw węglowych pochodzących z recyklingu (RCF). Propozycja definicji z art. 1 w pkt 4 lit. f ma na celu wprowadzenie regulacji umożliwiających uwzględnianie ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu stosowanych w transporcie w realizacji NCW.

Rynek paliw węglowych pochodzących z recyklingu w Polsce jest w początkowej fazie rozwoju, zakłada się jednak, że – z uwagi m.in. na możliwość wykorzystania w realizacji NCW – wzrośnie zainteresowanie inwestorów wytwarzaniem tego typu paliw. Z ogólnodostępnych informacji wynika, że prawdopodobnie najpopularniejszymi kierunkami rozwoju tego sektora będzie przetwarzanie tworzyw sztucznych – zużytych plastików i gum, np. w procesie pirolizy oraz przez wykorzystanie wielkopieczowych gazów odpadowych pochodzenia kopalnego. Przepisy dotyczące regulowania działalności polegającej na wytwarzaniu i przywozie nowego rodzaju paliw węglowodorowych zostały określone w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą – Prawo energetyczne”.

Dodano definicję energii elektrycznej z OZE

Definicja określa energię elektryczną z OZE jako energię elektryczną wytworzoną w instalacjach OZE w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy OZE. Powyższa zmiana, projektowana w art. 1 pkt 3e definicja ma na celu umożliwianie zaliczania energii elektrycznej z OZE, dostarczanej w drodze ładowania lub za pośrednictwem sieci trakcyjnej, do realizacji celów OZE w transporcie, zgodnie ze wskazaniem dyrektywy REDII promującej taką formę realizacji celów środowiskowych.

Zmieniono definicję roślin wysokoskrobiowych

W celu zachowania pełnej zgodności z definicją dyrektywy REDII, doprecyzowano istniejącą definicję w ten sposób, że wskazano, że w przypadku zbóż nie ma znaczenia, czy są wykorzystywane tylko ziarna czy całe rośliny – zboża, rośliny bulwiaste i korzeniowe, a także cebulowe. Dokonano zmian redakcyjnych przepisu w celu zapewnienia większej czytelności.

Dodano definicje roślin spożywczych lub pastewnych

Definicja została wprowadzona w dyrektywie REDII, w której określono maksymalny dopuszczalny udział biokomponentów z tych roślin, jaki może zostać uwzględniony przy obliczaniu realizacji celu 14 % udziału energii odnawialnej w końcowym zużyciu energii w sektorze transportu. Maksymalny dopuszczalny udział biokomponentów z roślin spożywczych lub pastewnych uwzględniono w projektowanych przepisach, które zostały omówione w innej części uzasadnienia.

Wprowadzono zmiany w definicji „pozostałość z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa lub leśnictwa” oraz w definicji „pozostałość z przetwarzania”

W związku ze zmianami w definicjach ww. pojęć w dyrektywie REDII w stosunku do pojęć w dyrektywie REDI wprowadzono następujące zmiany w definicjach:

W art. 2 pkt 11b pojęcie „pozostałość z przetwarzania” zastąpiono pojęciem „pozostałości”, co odpowiada dokładnie zmianom wprowadzonym przez dyrektywę REDII, bez zmiany intencji definiowanego pojęcia, która nie uległa istotnym zmianom w stosunku do dyrektywy REDI. Należy wskazać, że do pojęcia „pozostałości” odnosi się np. wprowadzona do ustawy nowa definicja roślin spożywczych i pastewnych oraz zmieniona definicja niespożywczego materiału celulozowego. Przez dokonaną zmianę zostanie zapewniona spójność terminologiczna we wskazanych definicjach. W celu zapewnienia tej spójności została także w tym zakresie dostosowana definicja pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa.

Dodano definicję operatora infrastruktury ładowania oraz przewoźnika kolejowego

Operator infrastruktury ładowania zgodnie z ustawową definicją to operator stacji ładowania w rozumieniu art. 2 pkt 27 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1289, z późn. zm.) oraz podmiot eksploatujący infrastrukturę ładowania drogowego transportu publicznego. Natomiast przewoźnik kolejowy – to przewoźnik kolejowy w rozumieniu art. 4 pkt 9 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 697, z późn. zm.). Wprowadzone zmiany umożliwiają wykonanie obowiązku wynikającego z przepisów dyrektywy REDII w sprawie możliwości wykazania dostarczenia energii elektrycznej z OZE przez podmioty działające w ww. zakresie – transportu drogowego i kolejowego, i rozliczenia tej energii w realizacji NCW.

Dodano definicje związane z procesem dostarczania energii elektrycznej do pojazdów

Definicja ładowania została określona przez odesłanie do art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych. Określono też proces dostarczania energii elektrycznej do pojazdu drogowego lub kolejowego przez dostarczenie tej energii elektrycznej: w drodze ładowania – w przypadku pojazdu drogowego oraz za pośrednictwem sieci trakcyjnej – w przypadku pojazdu kolejowego w rozumieniu ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym.

Regulacje umożliwiają wykonanie obowiązku wynikającego z przepisów dyrektywy REDII w sprawie możliwości wykazania sposobu dostarczenia energii elektrycznej z OZE – dla potrzeb transportu drogowego i kolejowego.

Wprowadzono zmiany w definicji NCW oraz podmiotu realizującego NCW

Konieczność tych zmian wynika z wprowadzenia regulacji przewidujących możliwość realizacji NCW przez inne paliwa odnawialne, biokomponenty zawarte w paliwach oraz nowe grupy paliw: ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu i gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu oraz przez energię elektryczną z OZE, stosowanych w transporcie, które zgodnie z dyrektywą REDII mogą być uwzględniane w liczniku przy obliczaniu udziału energii odnawialnej w końcowym zużyciu energii w sektorze transportu liczonej według wartości energetycznej. Projektowana ustawa wprowadza te grupy paliw i energii elektrycznej z OZE do licznika w strukturze udziału NCW.

W związku z potrzebą uwzględnienia przepisów dyrektywy REDII określającej zasady obliczania udziału OZE w transporcie wymagającej uwzględnienie w liczniku tego udziału wartości energetycznej wszystkich rodzajów energii ze źródeł odnawialnych dostarczanych do wszystkich sektorów transportu, dokonano modyfikacji definicji podmiotu realizującego NCW oraz uwzględniono możliwość realizacji NCW przez stosowanie odnawialnych zamienników paliw lotniczych.

Za paliwa lotnicze uznaje się przy tym: benzyny lotnicze o kodzie CN 2710 12 31, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 12 70 lub paliwa typu nafty do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 19 21.

Z kolei z uwagi na wynikającą z REDII możliwość uwzględnienia w rozliczeniu NCW odnawialnych zamienników paliw żeglugowych, wskazuje się jako paliwa żeglugowe następujące ich rodzaje: CN 27101943, CN 27101946, CN 27101947, CN 27101962,

CN 27079999, CN 27101966, CN 27101966, CN 27101967, CN 27101967, CN 27101245, CN 27101249, CN 27111100.

Z uwagi na przyjęty w projektowanej ustawie sposób dochodzenia do unijnego celu zapewnienia do 2030 r. 14 % udziału energii odnawialnej w transporcie, który polega m.in. na promowaniu zużycia ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz biokomponentów zaawansowanych, w tym biometanu, został zmieniony zakres definicji podmiotu realizującego NCW. Z uwagi na potrzebę uszczelnienia możliwości rozporządzania paliwami ciekłymi lub biopaliwami ciekłymi uszczegółowiono czynność rozporządzenia nimi przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej po raz pierwszy – co eliminuje możliwość podwójnego rozliczenia tej samej partii biokomponentów. Podobnej zmiany doprecyzowującej dokonano w ustawie o systemie.

Zmieniono definicję odpadów oraz dodano definicję bioodpadów

Potrzeba zmiany definicji odpadów wynika z odrębnego ujęcia w dyrektywie REDII definicji odpadów i dodania definicji bioodpadów, w konstrukcji której dyrektywa REDII stosuje odesłanie do odpowiednich definicji zawartych w dyrektywie 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz. Urz. L 312 z 22.11.2008, str. 3, z późn. zm.). Rozróżnienie tych pojęć odnosi się np. do katalogu surowców z załącznika IX do dyrektywy REDII, który został wdrożony do ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych w załączniku nr 1. W związku z powyższym, definicje te zostały odpowiednio wdrożone w art. 2 pkt 31 oraz 31a, z zastosowaniem odniesienia do odpowiednich definicji ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.). Zgodnie z tą ustawą przez odpady rozumie się każdą substancję lub przedmiot, których posiadacz pozbywa się, zamierza się pozbyć lub do których pozbycia się jest obowiązany. Ze względu na występujące w przeszłości przypadki prób oszustw, z definicji odpadów wyłączono substancje oraz przedmioty (różne rodzaje substancji, produktów lub pozostałości np. z rolnictwa, produkcji, przetwórstwa), w sposób zamierzony zmodyfikowane lub intencyjnie zanieczyszczone w celu uznania ich za odpady. Jednocześnie, w celu promocji działań zmierzających do zagospodarowania na cele transportowe NCW faktycznych odpadów oraz minimalizacji możliwych nadużyć, wskazano, że odpadów nie stanowią substancje, które zostały w sposób zamierzony zmodyfikowane lub zanieczyszczone w celu uznania ich za odpady.

Wytwórca lub przetwórca biokomponentów może pozyskać odpady oraz bioodpady na podstawie umowy: z podmiotem prowadzącym zbieranie lub przetwarzanie odpadów na podstawie zezwolenia, z pośrednikiem w obrocie odpadami lub mogą zostać wykorzystane odpady wytworzone w ramach prowadzonej działalności.

Natomiast przez bioodpady rozumie się ulegające biodegradacji odpady z ogrodów i parków, odpady żywności i kuchenne z gospodarstw domowych, gastronomii, w tym restauracji, stołówek oraz zakładów zbiorowego żywienia, biur, hurtowni i jednostek handlu detalicznego, a także podobne odpady z zakładów produkujących lub wprowadzających do obrotu żywność – wytworzone przez wytwórcę w ramach prowadzonej przez niego działalności lub w wyniku bytowania (art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach).

Zmieniono i rozszerzono definicję niespożywczego materiału celulozowego

Wprowadzone zmiany polegają na rozszerzeniu definicji zgodnie z jej brzmieniem w dyrektywie REDII, który obejmuje zarówno celulozę, jak i hemicelulozę. Ponadto przeredagowano przepis w celu zapewnienia jego większej czytelności.

Zmodyfikowano definicję zużytego oleju kuchennego

W związku z tym, że:

- 1) rynek zużytego oleju kuchennego jest rynkiem globalnym, a inne państwa członkowskie w większości nie definiują szczegółowo zużytego oleju kuchennego, wykorzystywanego do biopaliw pozwalających wykonać cel OZE w transporcie;
- 2) dyrektywa REDII nie zawiera definicji zużytego oleju kuchennego;
- 3) jednostki certyfikujące (które działają na podstawie dyrektywy REDII, a nie regulacji krajowych) i określają na podstawie zatwierdzonych przez Komisję (KE) dokumentacji systemowych, czy dany surowiec jest zużytym olejem kuchennym

– zaproponowano zmiany w definicji i zasadach obrotu surowcem określanym jako UCO.

Projekt uwzględnia postulaty branży paliwowej odnoszące się do zgłaszanych problemów z pozyskaniem na rynku krajowym surowca określanego jako zużyte oleje kuchenne (UCO) i przedstawiane argumenty. Zaproponowano modyfikację obowiązującej definicji, która w praktyce, m.in. przez ograniczenia obrotu UCO wprowadzone w treści art. 11 w zakresie odstąpienia od konieczności zawierania umów na okres co najmniej jednego roku, nie stymulowała rozwoju krajowej bazy pozyskania surowców zaawansowanych ani budowy krajowych instalacji wytwarzających z nich biokomponenty.

Jednocześnie, w celu przeciwdziałania możliwości nadużyć, definicja została rozszerzona o postanowienia wskazujące, że za zużyty olej kuchenny nie uważa się oleju, tłuszczu lub ich mieszaniny, których ilość lub wartość przewyższa ilość lub wartość produktu głównego powstającego w wyniku czynności prowadzonych w związku z produkcją lub przetwarzaniem produktów spożywczych.

Sygnalizowana potrzeba zwiększenia udziału biokomponentów zaawansowanych w realizacji istotnie rosnących celów OZE w transporcie oraz koszty związane z brakiem spełnienia obowiązków NCW, wymaga dostosowania definicji i procesu obrotu tymi surowcami do nowych okoliczności rynkowych, np. wprowadzenia ograniczeń dla surowców spożywczych. Równocześnie wdrożono nowe narzędzia kontroli rynku, np. unijną bazę danych, usprawniającą monitoring obrotu zrównoważonymi surowcami.

Należy podkreślić, że nadzór nad zrównoważonym charakterem surowców i prawidłowością deklaracji, przedstawianych przez przedsiębiorców w tym zakresie, pełnią uznane przez KE dobrowolne systemy certyfikacji oraz jednostki je nadzorujące. Powyższe oznacza, że całkowite ryzyko zakwestionowania możliwości uwzględnienia zaliczania biokomponentów wytworzonych z UCO do NCW spoczywa na podmiocie zobowiązanym do realizacji NCW, w tym kary za brak realizacji celu NCW oraz inne potencjalne ryzyka z tego wynikające.

Wprowadzono zmiany w definicji uznanego systemu certyfikacji, podmiotu certyfikowanego oraz dodano definicję ścieżki certyfikacji

Z uwagi na wdrożenie w projektowanej ustawie przepisów regulujących kwestie kryteriów zrównoważonego rozwoju, które dotyczą także biopłynów, oraz paliw gazowych i paliw stałych z biomasy (art. 9 – zmiana ustawy OZE), w celu skoncentrowania w jednym rejestrze administratorów systemu certyfikacji podmiotów, które dysponują uznanym systemem dotyczącym wszystkich, jak i tylko niektórych produktów, do których odnoszą się kryteria zrównoważonego rozwoju wprowadzone projektowaną ustawą, wprowadzono pojęcie tzw. **ścieżek certyfikacji**, które odpowiadają zakresowi działania danego systemu certyfikacji, który został wskazany w uzyskanej przez administratora decyzji KE. Wprowadzona zmiana w definicji doprecyzowuje wymagania dla wszystkich nośników energii objętych KZR oraz określa zakresy certyfikacji wykonywane przez jednostkę certyfikującą, obejmujące prawo do wydawania certyfikatów podmiotom certyfikowanym zajmującym się wytwarzaniem biokomponentów, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, jak też biopłynów lub paliw z biomasy.

Wprowadzone rozwiązanie służy uniknięciu konieczności tworzenia pięciu odrębnych rejestrów administratorów dotyczących ww. nośników energii. Z tych samych przyczyn wprowadzono zmiany w definicji podmiotu certyfikującego oraz odpowiednie zmiany dotyczące właściwego rejestru podmiotów certyfikujących.

Ponadto zmiany w definicji uznanego systemu certyfikacji, świadectwa i poświadczeń przewidują odwołania do nowych przepisów, które określają zmienione kryteria zrównoważonego rozwoju oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, w tym określonych na podstawie wydanych rozporządzeń Komisji, np. rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/1185 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 przez ustanowienie minimalnego progu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku pochodzących z recyklingu paliw węglowych oraz przez określenie metodyki oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, uzyskanego dzięki odnawialnym ciekłym i gazowym paliwom transportowym pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzącym z recyklingu paliwom węglowym (Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2023, str. 20), obejmujące odpowiednio także nowo wprowadzane dla transportu kategorie energii, np.: ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu, gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu, inne paliwa odnawialne, paliwa z biomasy, inne paliwa odnawialne.

Wprowadzono zmiany w definicji certyfikatu, świadectwa i poświadczenia

Dotychczasowa definicja certyfikatu została uzupełniona o ścieżkę certyfikacji. W przypadku definicji poświadczenia została ona uzupełniona o przepisy dotyczące innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych z recyklingu, biopłynów i paliw z biomasy, zgodnie z przyjętym założeniem o odpowiednim stosowaniu przepisów projektowanej ustawy dotyczących kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych do biopłynów, biogazu i paliw stałych z biomasy oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych do innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych z recyklingu. Definicje świadectwa i poświadczenia uzupełniono o kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, określone zgodnie z postanowieniem dyrektywy REDII.

Ponadto pojęcie poświadczenia zostało rozszerzone o dokument bądź umowę, o których mowa w art. 28c ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz art. 117 ust. 2 pkt 5 ustawy OZE, a więc o dokumenty wystawione w kraju trzecim, pod warunkiem że UE zawarła z tym krajem umowę, na mocy której uznaje się, że

biomasa wytworzona w tym kraju spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju. Rozwiązanie to pozwoli na stosowanie analogicznych rozwiązań przy poświadczaniu spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biopłyny i paliwa z biomasy wykorzystywane do wytwarzania energii elektrycznej oraz ciepła i chłodu.

Wprowadzono definicję unijnej bazy danych

Zgodnie z definicją unijna baza danych to rozwiązanie, o którym mowa w art. 28 ust. 2 dyrektywy REDII, umożliwiające monitorowanie wytwarzania oraz transferu innych paliw odnawialnych, biopaliw ciekłych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i biokomponentów zawartych w paliwach stosowanych we wszystkich rodzajach transportu oraz obrotu nimi, które kwalifikują się, aby zaliczyć je na poczet realizacji celów określonych w art. 23 ust. 1, art. 23b ust. 1 oraz art. 23d ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Baza jest narzędziem identyfikowalności, które ma na celu zapewnienie przejrzystości funkcjonowania rynku oraz ograniczenie ryzyka występowania nieprawidłowości lub nieuprawnionego podwójnego liczenia jednostek energii zaliczanych na poczet realizacji NCW.

Przepis umożliwi włączenie krajowych podmiotów obowiązanych do realizacji NCW do europejskiego systemu uszczelniającego wprowadzanie do obrotu oraz obrót surowcami i odnawialnymi nośnikami energii dla transportu, zgodnie z planem KE stopniowo już od 2024 r. Uruchomienie przez KE bazy danych nakłada na podmioty zobowiązane, jednostki certyfikujące, systemy dobrowolne, a także organy nadzoru nowe obowiązki w zakresie wprowadzania stosownych informacji oraz monitoringu ich prawidłowości i rzetelności – w założeniu system powinien wzmocnić i usprawnić dotychczasowy obieg informacji w całym łańcuchu wartości, w tym obieg dokumentów PoS (ang. Proof of Sustainability) od momentu pozyskania surowca, wytworzenia, np. biopaliw, i ich finalnego zaliczenia do realizacji celu OZE w transporcie.

Wprowadzono zmianę wynikającą ze zmiany kodu nomenklatury scalonej, dalej kod CN, dla oleju napędowego

Zgodnie z zapisami Rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2024/2522 z dnia 23 września 2024 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. U. UE L, 2024/2522 z 31.10.2024 r.) zmieniony zostaje w art. 21 ust. 3 ustawy o

biokomponentach i biopaliwach ciekłych kod CN dla oleju napędowego, obecnie oznaczonego kodem: CN 2710 19 44.

I.2. Zmiany dotyczące funkcjonowania rejestrów wytwórców biokomponentów oraz rejestru podmiotów sprowadzających oraz sprawozdawczości

W art. 11 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych wprowadza się zmiany wynikające z dodania do katalogu dostępnych źródeł pozyskiwania biomasy (wyszczególnionej w dyrektywie REDII np. biomasy leśnej), a także ze zwiększonej roli pozyskiwania energii z odpadów i bioodpadów. Z tego względu art. 11, regulujący źródła biomasy wykorzystywanej do wytwarzania biokomponentów, wymagał uaktualnienia. Pierwotnym celem wprowadzenia art. 11 w ustawie o biokomponentach i biopaliwach ciekłych było zapewnienie stabilności producentów biomasy rolniczej dostarczających na potrzeby wytwarzania biokomponentów. Przepis był wprowadzany w sytuacji, gdy biomasa rolnicza stanowiła kluczowy rodzaj surowców wykorzystywanych do wytwarzania biokomponentów.

Wdrożenie dyrektywy REDII jest natomiast związane z wprowadzeniem nowych wysokich celów w zakresie OZE w sektorze transportu jednocześnie w powiązaniu z nakładanymi limitami w zakresie możliwości wykorzystania surowców określanych jako spożywcze i pastewne. Powyższe okoliczności wymagają istotnego rozszerzenia katalogu surowców dostępnych dla wytwórców biokomponentów oraz wprowadzenia regulacji umożliwiających szersze wykorzystanie odpadów i pozostałości służących do wytwarzania biokomponentów.

Takie rozwiązanie zapewni zachowanie konkurencyjności krajowych wytwórców biokomponentów względem dostawców zagranicznych oraz umożliwi inwestycje i efektywniejszy rozwój wytwarzania biokomponentów zaawansowanych w Polsce.

Celem zmian wprowadzanych w zakresie regulacji art. 11 jest:

- 1) zachowanie obecnych przepisów art. 11 w zakresie określenia sposobów pozyskiwania biomasy rolniczej wraz z wymogami dochowania ilości tej biomasy pozyskanej zgodnie z wymogami art. 11 (utrzymanie status quo) oraz
- 2) wyłączenie z ww. katalogu surowców służących do wytwarzania biokomponentów tych, które nie stanowią biomasy rolnej i nie pochodzą od producentów rolnych oraz pośredników. Do surowców tych zalicza się: biomasę leśną, odpady oraz pozostałości przemysłowe pochodzenia biologicznego.

Surowce wymienione w pkt 1 powyżej nie będą podlegały obowiązkom w zakresie pozyskania tych surowców określonych w przepisach art. 11 ust. 2 projektu ustawy, tj. nie będzie

konieczności ich pozyskania w ramach umowy zawieranej na okres nie krótszy niż jeden rok (wyłączenie). Zaproponowane podejście wprowadza dodatkowe zmiany w przepisach projektu, w tym w treści sankcji z tytułu braku spełnienia postanowień art. 11 określonej w art. 30 projektu ustawy.

Jednocześnie wprowadzone rozwiązanie pozwoli zachować dotychczasowy model zabezpieczenia producentów rolnych dostarczających biomasę na potrzeby wytwarzania biokomponentów przy jednoczesnym uelastycznieniu sektora w zakresie pozyskiwania pozostałych surowców (biomasy), która nie spełnia kryteriów biomasy rolniczej.

W ust. 1 pkt 3 zaproponowano usunięcie wyrazów „na cele inne niż paliwowe”, gdyż takie brzmienie przepisu nie uwzględniało biomasy pozyskiwanej przez wytwórców biokomponentów z własnych procesów produkcyjnych, np. gliceryny powstającej podczas procesów estryfikacji, wolnych kwasów tłuszczowych powstających w tych procesach czy też wywarów gorzelnianych powstających w procesach przetwarzania surowców. Nie ma formalnej różnicy czy wytwórca biomasy przetwarza surowce na potrzeby inne niż paliwowe – np. zakład spirytusowy, czy na potrzeby paliwowe – np. biorafineria.

Został dodany ust. 4 stanowiący o wyłączeniu z obowiązku zawartego w art. 11 w stosunku do biokomponentów zaawansowanych. W przypadku zagranicznych dostaw surowców z załącznika nr 1 do ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, powyższe wymagania prowadziłyby do sztucznego wydłużenia łańcucha dostaw o pośrednika i zawyżały w ten sposób cenę surowca, co mogłoby skutkować także wyższą ceną paliw dla końcowego odbiorcy.

Przy okazji nowelizacji art. 11 konsekwentnie zostały również wprowadzone zmiany w art. 30 dotyczącym sprawozdawczości wytwórców, podmiotów sprowadzających oraz podmiotów realizujących NCW. Zmiany te wynikają przede wszystkim z rozróżnienia w dyrektywie REDII biomasy rolniczej i biomasy leśnej. W przypadku biomasy leśnej wskazano warunki, które muszą być spełnione, aby jej wykorzystanie było uprawnione do zaliczenia do realizacji NCW, w tym m.in.: wskazano na konieczność posiadania umów, na podstawie których pozyskuje się tę biomasę, spełnianie kryteriów zrównoważonego rozwoju, określenie rodzajów surowca, w tym z wyszczególnieniem surowców wskazanych w załączniku nr 1 tej ustawy, a także określenie kraju pochodzenia poszczególnych surowców. Powyższe informacje muszą być przekazywane w sprawozdaniach do KOWR.

Jednocześnie uchyla się wymaganie dotyczące sporządzania informacji dla KOWR dotyczącej poziomu emisji gazów cieplarnianych dla biokomponentów spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju, które jest zbędnym obciążeniem przedsiębiorcy, gdyż takie informacje są weryfikowane w ramach procesu certyfikacji, jak również podyktowane potrzebą wyrównania obowiązków między podmiotami realizującymi NCW, tj. wytwórcami biokomponentów, a nabywcami, którzy to mogą nie posiadać odpowiedniej wiedzy w tym zakresie.

W art. 11a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych wprowadzono korektę dotychczasowego przepisu uwzględniającą postulat branżowy dotyczący umożliwienia wykorzystywania do wytwarzania estrów metylowych oraz biowęglowodórów ciekłych również pozostałości z procesów produkcji z działów przemysłu powiązanych z rolnictwem, które zgodnie z obecnymi przepisami nie mogły być przez wytwórców stosowane do wytwarzania biokomponentów. Zaproponowana zmiana jest ukierunkowana na doprecyzowanie kwestii pozyskiwania biomasy będącej produktem działów przemysłu powiązanych z rolnictwem i będącej jednocześnie produktem ubocznym z procesów przetwórczych, a nie olejem pochodzenia roślinnego (niezależnie od tego czy zgodnie z deklaracją jego dostawcy olej ten ma cechy jadalności czy jest to tzw. olej techniczny). Propozycja dokonuje uszczegółowienia dotychczasowych przepisów w tym zakresie, umożliwiając wykorzystywanie do wytwarzania biokomponentów m.in. takich surowców jak: wolne kwasy tłuszczowe, które stanowią pozostałość z procesów wytwórczych oleju rzepakowego, ale nie są olejami roślinnymi i jako takie mogą pochodzić z tłoczni przetwarzającej nasiona rzepaku, a więc z działów przemysłu powiązanych z rolnictwem.

I.3. Zmiany dotyczące realizacji NCW

W związku z wprowadzeniem w dyrektywie REDII obowiązku zapewnienia 14-procentowego udziału minimalnego OZE w transporcie do 2030 r., a także określonych wymagań co do realizacji tego obowiązku, były konieczne następujące zmiany w dotychczas funkcjonującym w polskim obrocie prawnym systemie realizacji NCW:

1. Poszerzenie grupy paliw uwzględnianych w liczniku NCW o ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu i gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu oraz energię elektryczną pochodzącą z odnawialnych źródeł energii – stosowanych we wszystkich rodzajach transportu.

Nowym produktem, który w dyrektywie REDII fakultatywnie może być wykorzystany do realizacji celów w zakresie udziału OZE w transporcie, są ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu i gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu. W przedmiotowym projekcie przyjęto więc, że te paliwa zostaną również włączone do realizacji NCW, co zbuduje zapotrzebowanie na surowiec odpadowy służący do ich produkcji, co następnie powinno prowadzić do usprawnienia jego zbioru z rynku. W konsekwencji dodanie tych paliw do katalogu ułatwi wykonanie ambitnego celu, poprawienie funkcjonowania gospodarki odpadami oraz tworzyw sztucznych, promowanie gospodarki o obiegu zamkniętym, a także przyczyni się do zmniejszenia uzależnienia Polski od importu paliw kopalnych na rzecz wykorzystania ich odnawialnych odpowiedników. Celem popularyzacji wykorzystania energii elektrycznej w transporcie, w tym energii elektrycznej z OZE, dopuszczono również wykorzystanie energii elektrycznej z OZE w realizacji NCW, chociaż już w ramach dyrektywy REDI była ona wykorzystywana do wykazywania realizacji celu OZE w transporcie w ramach sprawozdawczości na poziomie państw członkowskich UE, kierowanej do Eurostatu.

2. Określenie wysokości NCW w latach 2025–2030. Według przedmiotowego projektu nowa wysokość NCW została określona na rok 2025 i lata kolejne.

W dodawanym do ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych art. 35c określa wysokość NCW w kolejnych latach, uwzględniając możliwości operacyjne polskiego sektora paliwowego oraz transportowego, w tym konieczność rozpoczęcia inwestycji w odpowiednią infrastrukturę logistyczną, a także dywersyfikację źródeł i dróg dostaw różnych niskoemisyjnych nośników energii odnawialnej stosowanej w transporcie, przy jednoczesnym zabezpieczeniu bezpieczeństwa paliwowego państwa. Poziom 14,9 % jest docelowym poziomem realizowanym już w 2030 r.

3. Nowa delegacja ustawowa do wydania rozporządzenia w sprawie wartości energetycznej poszczególnych biokomponentów, biopaliw ciekłych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, innych paliw odnawialnych, paliw ciekłych i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii. W związku ze zmianą definicji NCW jest konieczne poszerzenie grupy produktów objętych przedmiotowym rozporządzeniem o ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu i gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu oraz energię elektryczną z OZE. Jednocześnie projekt ustawy, między innymi z uwagi na rozszerzenie zakresu przedmiotowego ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych o energię elektryczną z OZE, zastępuje określenie „wartości opałowej” określeniem „wartości energetycznej”.

Wskazano, że na podstawie art. 21a ust. 5 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych minister właściwy do spraw energii będzie ogłaszał, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” średni udział energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w całości zużytej energii elektrycznej brutto, co umożliwi systematyczne zwiększanie udziału odnawialnej energii elektrycznej zaliczanej do realizacji celu NCW.

Aby zachować ciągłość prawa, obowiązujące przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 11 lipca 2020 r. w sprawie wartości opałowej poszczególnych biokomponentów i paliw ciekłych (Dz. U. poz. 1278)) zostało utrzymane w mocy do dnia wejścia w życie rozporządzenia wydanego na podstawie nowego upoważnienia ustawowego, ale nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

4. Ustanowienie maksymalnego udziału biokomponentów wytworzonych z roślin spożywczych lub pastewnych (tzw. biokomponentów I generacji). Jednym z celów dyrektywy REDII było ograniczanie wykorzystania na cele transportowe tradycyjnych biokomponentów wytwarzanych wielkoskalowo, np. z soi, oleju palmowego, kukurydzy czy rzepaku, w celach minimalizacji ogólnych skutków bezpośredniej i pośredniej zmiany użytkowania gruntów, a także minimalizacji wpływu sektora biopaliw na łańcuch dostaw żywności i pasz oraz poziom cen żywności. Powyższe ryzyka zostały zminimalizowane przez działanie systemów nadzoru, tj. certyfikacji, weryfikujących przestrzeganie kryteriów zrównoważonego rozwoju i emisji. W art. 26 ust. 1 dyrektywy REDII wyznacza się maksymalny udział biokomponentów wytworzonych z roślin spożywczych i pastewnych w końcowym zużyciu energii w transporcie drogowym i kolejowym na poziomie nie wyższym niż 1 punkt procentowy udziału tych biokomponentów w transporcie drogowym i kolejowym osiągniętym w referencyjnym 2020 r., z jednoczesnym zastrzeżeniem, że poziom ten zgodnie z dyrektywą REDII nie może przekraczać 7 %.

Zgodnie z danymi zawartymi w sprawozdaniu SHARES²⁾, służącym raportowaniu przez państwa członkowskie postępów w realizacji dyrektywy REDI i REDII, udział biokomponentów wytworzonych z roślin spożywczych i pastewnych w końcowym zużyciu

²⁾ Sprawozdania SHARES są dostępne pod adresem:
https://ec.europa.eu/eurostat/documents/38154/4956088/SUMMARY-results-SHARES_2021.xlsx/a3ec29ed-95d3-8dfd-6f2f-4acd1eafdc91?t=1673009663750.

energii w transporcie w Polsce w 2020 r. wyniósł 5,1 %. Biorąc pod uwagę znaczący udział krajowego sektora rolnego w realizacji celu OZE w transporcie w Polsce przyjęto, że limit wykorzystania biokomponentów wytworzonych z roślin spożywczych i pastewnych powinien zostać ustanowiony na maksymalnym, dopuszczalnym dyrektywą poziomie, to jest 6,1 %.

5. Ograniczenie udziału biokomponentów wytworzonych ze zużytego oleju kuchennego i tłuszczu zwierzęcych, zgodnie ze wskazaniem art. 27 dyrektywy REDII. Przyjęto, że do celów obliczenia licznika udział biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych produkowanych z surowców wymienionych w części B w załączniku IX do dyrektywy REDII ogranicza się do 3,4 % wartości energetycznej tych paliw zużytych na rynku w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie – drogowym i kolejowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przy czym wartość ta wynika z zastosowania wskaźnika z dyrektywy 1,7 % oraz jednoczesnego zastosowania mnożnika x2, zgodnie z możliwością na jaką wskazuje dyrektywa REDII. Należy wskazać, że w uzasadnionych okolicznościach państwa członkowskie mogą wystąpić do KE o zatwierdzenie propozycji zmiany limitu, jednak obecnie takie okoliczności nie występowały.

6. Określenie minimalnego udziału biokomponentów zaawansowanych w realizacji NCW. Biokomponenty zaawansowane, obok energii elektrycznej, są wskazywane w dyrektywie REDII jako najważniejsze sposoby wykorzystania OZE w transporcie. Dla podkreślenia szczególnej roli biokomponentów zaawansowanych dyrektywa REDII wprowadza obowiązek osiągnięcia minimalnego udziału biokomponentów zaawansowanych w końcowym zużyciu energii w transporcie na poziomie 1 % w latach 2025–2029 i 3,5 % w 2030 r. Projektowana ustawa przewiduje konieczność zapewnienia minimalnego udziału biokomponentów zaawansowanych do realizacji NCW na poziomie co najmniej 3,5 % od 2030 r.

Natomiast w treści art. 23 ust. 2a zmienianej ustawy doprecyzowano, że mnożnika dla biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (w tym biokomponentów zaawansowanych) nie stosuje się w przypadku naturalnych surowców spożywczych, które w wyniku zamierzonego lub niezamierzonego działania, w tym niezapewnienia odpowiednich warunków produkcji, przechowywania, transportu lub przetwarzania, niewynikającego z działania siły wyższej, nabyły cechy uniemożliwiające ich przeznaczenie do spożycia lub przestały spełniać wymogi dopuszczające te surowce do spożycia. Wprowadzenie pojęcia „niewynikającego z działania siły wyższej” miało na celu umożliwienie zastosowania surowców zniszczonych na skutek klęsk żywiołowych, np. powodzi.

Dodatkowo, w ramach dodania ust. 3 do art. 23c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, wprowadzono upoważnienie ustawowe dające możliwość określenia przez ministra właściwego do spraw rolnictwa listy surowców kwalifikujących się do zaliczenia ich do kategorii pozostałości, pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa, mając na uwadze potencjał surowcowy przemysłu rolno-spożywczego oraz dostępność tych surowców w łańcuchu żywnościowym ludzi i zwierząt.

7. Zmiany w sprawozdawczości podmiotów realizujących NCW. W związku z wprowadzonymi w niniejszym projekcie zmianami w sposobie realizacji NCW i koniecznością ustanowienia sprawnego systemu nadzoru nad realizacją tego celu, jest konieczne przeprowadzenie przeglądu i dostosowania obecnie funkcjonujących obowiązków sprawozdawczych podmiotów realizujących NCW, tj. sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 30b ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 30b ust. 3 ww. ustawy.

W związku z powyższym sprawozdanie roczne, o którym mowa w art. 30b ust. 1 tej ustawy, zostanie poszerzone o informacje dotyczące:

- 1) ilości i rodzajów ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw lub zużytych na potrzeby własne;
- 2) ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej do pojazdów drogowych lub pojazdów kolejowych, wykorzystanej na cele transportowe – z rozróżnieniem na energię dostarczoną samodzielnie przez podmiot realizujący NCW, jak i przez operatora infrastruktury ładowania lub przewoźnika kolejowego, w ramach umowy zawartej z podmiotem realizującym NCW;
- 3) ilości i rodzajów paliw lotniczych i paliw żeglugowych rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw lub zużytych przez nie na potrzeby własne, z określeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach.

Natomiast sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w art. 30b ust. 3 ustawy, zostanie poszerzone o dane dotyczące ilości i rodzajów ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych przez podmiot

realizujący NCW na potrzeby własne oraz dane dotyczące ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej do pojazdów drogowych lub pojazdów kolejowych, wykorzystanej na cele transportowe energii elektrycznej odnawialnej.

W związku ze zmianą zakresu sprawozdawczości kwartalnej będzie konieczne wydanie nowego rozporządzenia w sprawie wzoru przedmiotowego sprawozdania. Projektowana ustawa utrzymuje w mocy obecnie obowiązujące rozporządzenie wydane na podstawie art. 30b ust. 6 (tj. rozporządzenie Ministra Energii z dnia 3 czerwca 2019 r. w sprawie wzoru sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy w zakresie dotyczącym paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych (Dz. U. poz. 1113)) do dnia wejścia w życie nowego rozporządzenia, ale nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

I.4. Zmiany związane z implementacją kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w przepisach dyrektywy REDII

Zmiany w obowiązujących przepisach ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych ujęte w projektowanej ustawie dotyczą w szczególności kwestii wynikających z wprowadzenia przez dyrektywę REDII przepisów dotyczących kryteriów zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do paliw z biomasy oraz biopłynów, a także wyodrębnienia z grupy kryteriów zrównoważonego rozwoju kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych.

Spełnienie przedmiotowych kryteriów zrównoważonego rozwoju, dotyczących źródła pochodzenia biomasy oraz minimalnych, wymaganych zgodnie z postanowieniami dyrektywy REDII, poziomów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jak również ich weryfikacja, jest też warunkiem umożliwiającym zaliczenie energii wyprodukowanej z paliw z biomasy lub z biopłynów do celów transportowych (biogaz, biometan), elektroenergetyki (drewno), ciepła lub chłodu oraz udzielanie wsparcia finansowego dla ich wykorzystywania.

Niniejsza transpozycja przepisów dyrektywy REDII umożliwi realizację określonego w niej celu dla transportu, w zakresie zapewnienia udziału energii z OZE w części dotyczącej paliw z biomasy. Zakres regulacji obejmie wszystkie podmioty prowadzące działalność gospodarczą związaną z wytwarzaniem paliw z biomasy, funkcjonujących na poszczególnych etapach tego procesu, czyli producentów rolnych, pośredników, przetwórców, wytwórców, podmioty sprowadzające, jak również przedsiębiorców zajmujących się wytwarzaniem i wprowadzaniem paliw z biomasy. Zakres regulacji obejmuje również administratorów systemów certyfikacji

oraz jednostki certyfikujące, zarejestrowane we właściwych rejestrach prowadzonych przez Dyrektora Generalnego KOWR.

W związku z koniecznością implementacji art. 29 dyrektywy REDII, który zawiera poszerzone w stosunku do dyrektywy REDI kryteria zrównoważonego rozwoju i kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, odnoszące się do biopaliw, biopłynów oraz paliw z biomasy, projektowana ustawa wprowadza kompleksowe regulacje mające na celu pełne wdrożenie w tym zakresie regulacji REDII do ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

Zmiany w art. 28a

W zakresie art. 28a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych kryteria zaliczenia biokomponentów uzupełniono o warunek braku wcześniejszego zaliczenia tych substancji do realizacji celu dyrektywy REDII, jakim jest zapewnienie 14 % udziału energii odnawialnej w transporcie oraz minimalnego wkładu biokomponentów zaawansowanych i biogazu w końcowym zużyciu energii w transporcie. Przepis ma zapobiegać wielokrotnemu zaliczaniu tych samych substancji przez podmioty realizujące NCW, co byłoby sprzeczne z celem dyrektywy REDII, określonym w art. 26 ust. 1 akapit pierwszy i czwarty.

W art. 28a ust. 2, który dotyczy zasad zaliczania biokomponentów pochodzących z odpadów i pozostałości, uzupełniono o pozostałości z rybołówstwa. Ponadto uzupełniono w art. 28a w ust. 2 pkt 2 o nowy warunek braku wcześniejszego zaliczenia tych substancji do realizacji celu dyrektywy REDII. Zmiana wdraża art. 29 ust. 1 akapit drugi zdanie pierwsze dyrektywy REDII. Dodany do art. 28a ust. 2a wdraża art. 29 ust. 1 akapit drugi zdanie drugie dyrektywy, przez wskazanie, że zasady te stosuje się także do odpadów i pozostałości pochodzących z rolnictwa, akwakultury lub rybołówstwa, które zanim zostaną przetworzone w biokomponenty są najpierw przetwarzane w inną substancję lub produkt.

Dodany w art. 28a ust. 2b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych określa, że kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych obowiązują bez względu na pochodzenie geograficzne biomasy, wdrażając art. 29 ust. 1 akapit piąty dyrektywy.

Zmiana w art. 28a w ust. 3 dotyczy zaktualizowania przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych określających kryteria zrównoważonego rozwoju oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych.

Uchylenie w art. 28a ust. 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych wynika z konieczności usunięcia z systemu prawa przepisu dotyczącego spełnienia przez biokomponenty kryteriów zrównoważonego rozwoju, który nie posiada obecnie treści normatywnej. W obecnym stanie prawnym przepis odsyła do krajowych celów, o których mowa w art. 20a ust. 2 pkt 1 i 1a ustawy – Prawo energetyczne, które to przepisy zostały uchylone w 2015 r.

Dodane w art. 28a ust. 5 i 6 określają wymagania w odniesieniu do ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz innych paliw odnawialnych, które również mogą być zaliczane podmiotowi realizującemu NCW na poczet realizacji obowiązków.

Zmiany w art. 28b

W celu wdrożenia art. 29 ust. 10 akapit pierwszy lit. a–c dyrektywy REDII, w art. 28b ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych określono, że biokomponenty i paliwa gazowe z biomasy spełniają kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jeżeli ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w wyniku wykorzystania tych biokomponentów wynosi co najmniej:

- 1) 50 % – w przypadku wytworzenia w instalacjach będących w eksploatacji w dniu 5 października 2015 r. lub wcześniej;
- 2) 60 % – w przypadku wytworzenia w instalacjach oddanych do eksploatacji w okresie od dnia 6 października 2015 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.;
- 3) 65 % – przypadku wytworzenia w instalacjach oddanych do eksploatacji od dnia 1 stycznia 2021 r.

W celu wdrożenia akapitu drugiego został dodany w art. 28b ust. 1a, zgodnie z którym instalację uznaje się za będącą w eksploatacji od momentu rozpoczęcia fizycznego wytwarzania biokomponentów.

Uchylenie w art. 28b ust. 2 i 2a jest zmianą następczą związaną ze zmianą ust. 1 w art. 28b.

W art. 28b w ust. 3 dodano ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia biopłynów, który oblicza się zgodnie z zasadami określonymi w załączniku nr 2 do ustawy.

W art. 28b w ust. 4 wskazano, że do obliczenia emisji gazów cieplarnianych spowodowanych uprawą surowców rolniczych przeznaczanych do wytworzenia biokomponentów, paliw z biomasy lub biopłynów stosuje się:

- 1) wartości standardowe ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w załączniku nr 2 do ustawy – w przypadku biokomponentów i biopłynów,
- 2) w załączniku nr 3 do ustawy w przypadku paliw z biomasy lub
- 3) wartości emisji gazów cieplarnianych umieszczone w wykazie, ogłoszonym na podstawie ust. 6, lub wartości rzeczywiste dla tych upraw, które oblicza się zgodnie z metodyką określoną w części II.3 załącznika nr 2 do ustawy lub w części II.2 załącznika nr 3 do ustawy.

Dodanie art. 28b¹

W celu określenia minimalnych kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dla innych paliw odnawialnych wprowadzono art. 28b¹, a także wymagania w zakresie energii elektrycznej wykorzystywanej do wytwarzania innych paliw odnawialnych bezpośrednio albo do wytwarzania produktów pośrednich. Określono zakres ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wynikający ze stosowania innych paliw odnawialnych, na poziomie co najmniej 70 %, zgodnie z art. 25 ust. 2 dyrektywy REDII.

Zmiana ta wynika z rozszerzenia w dyrektywie REDII kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych na paliwa wyprodukowane w procesach innych niż przerób biomasy. Art. 28b¹ odnosi się do tego kryterium w zakresie innych paliw odnawialnych. Wprowadza również zasady uwzględniania wartości energetycznej innych paliw odnawialnych w realizacji NCW, w zależności od tego, z jakiej energii elektrycznej zostały one wyprodukowane (czy energia z sieci, czy z bezpośredniego podłączenia do instalacji wytwarzającej energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii).

Zmiany w art. 28ba

Przepis ten dotyczy określenia kryteriów zrównoważonego rozwoju w zakresie bioróżnorodności. W celu wdrożenia art. 29 ust. 3 dyrektywy REDII rozszerzono dotychczasowy zakres przepisu art. 28ba ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych o doprecyzowanie, że kryterium to odnosi się do biokomponentów wytworzonych z biomasy rolniczej. Ponadto dodano kryteria związane z terenami o wysokiej różnorodności biologicznej.

Zmiany w art. 28bb

Przepis określa kryterium ochrony terenów zasobnych w duże ilości pierwiastka węgla. Zmiany dotyczą doprecyzowania, że te kryteria dotyczą biokomponentów, które zostały wytworzone z biomasy rolniczej. Przepis wdraża art. 29 ust. 4 dyrektywy REDII.

W art. 28bc określono kryterium ochrony torfowisk dla biokomponentów wytworzonych z biomasy rolniczej.

W art. 28bca określono zasady dotyczące kryterium wpływu upraw na jakość gleby.

Zgodnie z art. 29 ust. 2 dyrektywy REDII, aby odpady oraz pozostałości z rolnictwa wykorzystywane do wytwarzania biokomponentów, biopłynów i paliw z biomasy mogły zostać zaliczone do celów OZE lub mogły zostać objęte mechanizmami wsparcia w zakresie pomocy publicznej powinny być produkowane zgodnie z zasadami ochrony powierzchni gleby, o których mowa w art. 101 pkt 4 POŚ oraz zasadami dotyczącymi zachowania zasobów pierwiastka węgla w glebie.

Spełnienie ww. wymogów może zostać potwierdzone w sytuacji, gdy producent rolny działa w oparciu o krajowy plan zachowania żyzności gleb lub, w przypadku braku jego sporządzenia, w oparciu o indywidualny plan gospodarki glebą, sporządzony zgodnie z wytycznymi określonymi w art. 28bca ust. 2 projektu ustawy.

Z analizy obowiązujących regulacji i wymogów wynika, że w warunkach krajowych nie ma potrzeby sporządzania odrębnego krajowego planu zachowania żyzności gleb, stąd nie wprowadzono delegacji określającej organ zobowiązany do wydania ww. dokumentu. Uznano, że wystarczającym będzie przygotowanie wykazu obowiązujących aktów prawnych, z których wynikają obowiązki dla producentów rolnych do postępowania zgodnie z zasadami ochrony powierzchni gleby oraz regułami monitorowania ww. obowiązków. W tym celu Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi przygotuje komunikat, w którym przedstawiony zostanie szczegółowy wykaz obowiązków nakładanych na producentów rolnych, których stosowanie na terenie kraju gwarantuje spełnienie obowiązków w zakresie monitorowania wpływu produkcji rolnej na jakość gleby i zasoby pierwiastka w glebie. Przedmiotowy komunikat zawierający wykaz przepisów składających się na krajowy plan zachowania żyzności gleb zostanie umieszczony na stronie internetowej resortu Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

W art. 28bcb określono kryterium zrównoważonej gospodarki leśnej dla biokomponentów wytworzonych z biomasy leśnej.

Zmiany w art. 28bcc

W ust. 1 określono kryterium niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów dla biokomponentów, biopłynów i paliw wytworzonych z biomasy.

W ust. 2 przyjęto, że przy obliczaniu spełnienia kryterium, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się tymczasowe szacowane emisje surowców określone w załączniku nr 3 do ustawy.

W art. 28bcd określono odpowiednie stosowanie kryteriów zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcc do biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy OZE i paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 25c tej ustawy.

Uchylenie art. 28bd

W związku z brakiem kryteriów zrównoważonej gospodarki rolnej w dyrektywie REDII, projekt uchyla art. 28bd ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Kryteria te zostały wprowadzone do porządku krajowego w związku z implementacją art. 17 ust. 6 dyrektywy REDI. Pozostawienie w mocy tego przepisu skutkowałoby jednak nadmiarowością regulacyjną przepisów krajowych wobec przepisów dyrektywy REDII.

Zmiany w art. 28be

W przepisie dokonano zmian redakcyjnych związanych z zasadami stosowania bilansu masy, które dostosowują odwołania do nowych jednostek redakcyjnych w odniesieniu do kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych, możliwości wykorzystywania systemu bilansu masy, w szczególności w odniesieniu do możliwości mieszania partii surowców o różnej wartości energetycznej w celu dalszego przetworzenia, zapewnienia, aby każda dostawa była zaliczana tylko do celów obliczenia końcowego zużycia brutto energii ze źródeł odnawialnych oraz zawiera informacje, czy na rzecz produkcji danej dostawy udzielono wsparcia.

Zmiany w art. 28bf

W przepisie dokonano zmian redakcyjnych, które dostosowują odwołania do nowych jednostek redakcyjnych. Ponadto uchylono ust. 3, który dotyczy uchylanego art. 28bd.

I.5. Zmiany dotyczące systemu certyfikacji

Uwagi ogólne

Projektowana ustawa wprowadza rozszerzenie dotychczasowego systemu rejestrowania działalności gospodarczej prowadzonej przez administratorów systemów certyfikacji oraz jednostki certyfikujące. Rozszerzenie to wprowadzono w związku z:

- 1) zawartą w dyrektywie REDII możliwością rozszerzenia zakresu działalności uznanych systemów certyfikacji oraz jednostek certyfikujących o ścieżkę certyfikacji dla paliw

z biomasy, innych paliw odnawialnych lub paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz

- 2) koniecznością uregulowania działalności gospodarczej w zakresie certyfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju prowadzonej w oparciu o ścieżkę certyfikacji dla biopłynów.

Zaproponowane w projektowanej ustawie rozwiązanie umożliwia prowadzenie w jednym rejestrze administratorów systemów certyfikacji wszystkich administratorów, niezależnie od ścieżki certyfikacji (biokomponenty, biopłyny, paliwa z biomasy, inne paliwa odnawialne, ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu, gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu), dla której uznany system certyfikacji uzyskał decyzję KE.

W celu doprecyzowania zakresu certyfikacji objętej decyzją KE znajdującej się w gestii uznanego systemu certyfikacji wprowadzono definicję ścieżki certyfikacji, która będzie wykorzystywana na użytek przepisów dotyczących weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju. Zgodnie z jej treścią zarówno administrator systemu certyfikacji, jak również jednostka certyfikująca prowadzą działalność gospodarczą w określonym zakresie, który może obejmować konkretną ścieżkę certyfikacji. Przy czym należy mieć na uwadze, że ww. zakres może, w zależności od zakresu decyzji KE, obejmować jedną, kilka lub wszystkie potencjalne ścieżki certyfikacji.

Wskazana przez administratora ścieżka certyfikacji wykonywana przez jednostkę certyfikującą obejmuje prawo do wydawania certyfikatów podmiotom certyfikowanym zajmującym się wytwarzaniem biokomponentów, biopłynów, paliw z biomasy, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub uczestnikom łańcucha certyfikacji zajmującym się pozyskiwaniem, obrotem, przetworzeniem biomasy na potrzeby wytwarzania ww.

Ponadto w projekcie doprecyzowuje się pojęcie jednostki certyfikującej, wskazując na ograniczenie prowadzonej przez nie działalności gospodarczej do zakresu wyznaczonego przez ścieżkę certyfikacji.

Uzasadnienie szczegółowe

Zmiany w art. 28j

W związku z wprowadzeniem możliwości realizacji NCW przez podmiot zobowiązany przy udziale odnawialnej energii elektrycznej dostarczonej do sektora transportu drogowego lub kolejowego przez operatora infrastruktury ładowania oraz przewoźnika kolejowego,

rozszerzono kompetencje Prezesa URE o możliwość weryfikacji dokumentów i informacji dotyczących tej energii.

Zmiany w art. 28l

Zasady kontroli kryteriów zrównoważonego rozwoju uzupełniono o zasady określające ścieżkę certyfikacji. W art. 28l w ust. 1 rozszerzono warunki, do jakich spełnienia są obowiązani administratorzy systemu certyfikacji, o zatwierdzony okres ważności systemu certyfikacji w zakresie spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, biopłyny, paliwa z biomasy, inne paliwa odnawialne, ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu i gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu.

Zmiany w art. 28p

Zasady kontroli kryteriów zrównoważonego rozwoju uzupełniono o zasady określające zgodność ze ścieżką certyfikacji, której dotyczy zgoda administratora systemu certyfikacji. Przepis ten dotyczy zakresu kontroli jednostek certyfikujących przeprowadzanej przez administratora systemu certyfikacji. Uściśla się wymagania dotyczące kontroli jednostek certyfikujących o weryfikację, czy certyfikacja przeprowadzana przez jednostki certyfikujące nie wykracza poza ścieżkę certyfikacji, której dotyczy zgoda administratora.

Zmiany w art. 28r i dodanie art. 28ra

W art. 28r ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych dokonuje się uszczegółowienia obowiązków jednostki certyfikującej wynikających z konieczności informowania o ścieżce jej certyfikacji. Pisemna zgoda administratora systemu certyfikacji na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji powinna zawierać określenie zakresu certyfikacji. Natomiast osoby zatrudnione przez jednostkę certyfikującą powinny dysponować udokumentowanym doświadczeniem w zakresie obliczania emisji gazów cieplarnianych dla wskazanych przez administratora systemu certyfikacji ścieżek certyfikacji lub stosowania wymogów uznanego systemu certyfikacji.

W ust. 4 dodano nowy wymóg w zakresie wpisu do rejestru jednostek certyfikujących, jakim jest wskazanie ścieżki certyfikacji, której dotyczy zgoda administratora systemu certyfikacji.

Ponadto, realizując wymogi rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/996 z dnia 14 czerwca 2022 r. w sprawie zasad weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych oraz kryteriów niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz. Urz. UE L 168 z 27.06.2022, str. 1), zwanego

dalej „rozporządzeniem 2022/996”, jednostki certyfikujące zostały zobowiązane (dodawany pkt 4 w art. 28r ust. 1 tej ustawy) do przedstawienia informacji o uzyskaniu akredytacji Polskiego Centrum Akredytacji lub innej krajowej jednostki akredytującej innego państwa członkowskiego oraz o zakresie tej akredytacji, albo informacji potwierdzającej uznanie tej jednostki przez właściwy organ w zakresie objętym dyrektywą REDII lub w określonym zakresie systemu dobrowolnego.

Zgodnie z treścią przepisów rozporządzenia 2022/996 wymagania w zakresie posiadania przez jednostkę certyfikującą akredytacji uzależnia możliwość prowadzenia przez tę jednostkę działalności w zakresie certyfikacji przedsiębiorców. W związku z powyższym brak posiadania akredytacji, jej cofnięcie lub zawieszenie oznacza, że administrator dobrowolnego systemu certyfikacji (w Polsce jest to administrator systemu certyfikacji) jest zobowiązany, na podstawie procedur objętych decyzją KE dotyczącą uznania danego systemu za zgodny z przepisami dyrektywy REDII, do natychmiastowego wstrzymania upoważnienia dla takiej jednostki certyfikującej do wydawania certyfikatów potwierdzających spełnienie KZR.

Zmiany w art. 28x

Zmiany w przepisie dotyczącym wydania certyfikatu mają na celu uproszczenie procedur przez rezygnację się z przepisu dotyczącego obowiązku złożenia pisemnego wniosku w celu otrzymania certyfikatu wydawanego przez jednostkę certyfikującą, pozostawiając kwestie sposobu wydawania certyfikatów do uzgodnienia z wymaganiami uznanego systemu certyfikacji.

I.6. Zmiany w związku z wprowadzeniem do ustawy możliwości realizacji obowiązku NCW przy wykorzystaniu energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych

Biorąc pod uwagę przewidywany rozwój energetyki OZE, elektromobilności, a także uwzględniając bariery technologiczne w realizacji 14-procentowego celu OZE w transporcie, w tym w drodze blendingu paliw, konieczne jest wdrożenie w przedmiotowym projekcie rozwiązań pozwalających podmiotom realizującym NCW na włączanie do realizacji swojego celu również energii elektrycznej pochodzącej ze źródeł odnawialnych, dostarczanej do pojazdów drogowych i kolejowych.

W dotychczasowej praktyce nie stosowano rozwiązań pozwalających na realizację NCW przy użyciu energii elektrycznej, chociaż była ona uwzględniana w rozliczeniach państw członkowskich z realizacji obowiązków wynikających z dyrektywy REDI na poziomie

sprawozdań kierowanych do EUROSTATU (sprawozdania SHARES). W związku z powyższym w projektowanej ustawie wprowadzono następujące zmiany:

- 1) dodano rozdział 3a regulujący szczegółowe zasady obliczania udziału energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w transporcie (wzór – ustalenia rzeczywistej ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej do pojazdów drogowych lub kolejowych), zasady wykazania wykorzystanej energii elektrycznej w ramach określonych sposobów przyłączenia lub dostaw energii, zasady wykazywania i zaliczania na poczet realizacji NCW energii elektrycznej z OZE dostarczonej do transportu przez operatorów infrastruktury ładowania oraz przewoźników kolejowych, którzy nie są obowiązani do realizacji NCW;
- 2) przewidziano coroczne wydawanie przez ministra właściwego do spraw energii obwieszczenia wskazującego ilość energii odnawialnej w energii elektrycznej stosowanej do wyliczenia stopnia realizacji NCW. Zgodnie z art. 21a ust. 2 dodawanym do ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, do celów obliczenia udziału energii elektrycznej z OZE w energii elektrycznej dostarczonej do pojazdów drogowych lub kolejowych należy uwzględnić okres dwóch lat poprzedzających rok poprzedzający rok dostarczenia energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) dodano art. 21c regulujący szczegółowe zasady, na jakich operator infrastruktury ładowania oraz przewoźnik kolejowy mogą wesprzeć podmiot obowiązany w realizacji NCW – co umożliwia promocje wykorzystania energii elektrycznej odnawialnej przez możliwość uzyskiwania korzyści z jej stosowania i powinno przyczynić się do większych inwestycji w tym sektorze;
- 4) określono zasady zapewnienia na stacjach ładowania oraz przez przewoźników kolejowych – deklarujących wsparcie w realizacji NCW, określonego udziału energii elektrycznej z OZE, potwierdzonego gwarancjami pochodzenia;
- 5) dostosowano przepisy sprawozdawcze w zakresie określonym w części dotyczącej NCW, w szczególności wskazując, że przekazywanie do Urzędu Regulacji Energetyki informacji przez operatora infrastruktury ładowania oraz przewoźnika kolejowego, w tym o wyrażeniu zgody na zaliczenie przez podmiot realizujący NCW energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej przez nich do pojazdów drogowych lub kolejowych, może odbywać się przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej (art. 21c ust. 3, 4, 7 i 8);

- 6) w art. 21d projektu dodano uprawnienie dla Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki do przeprowadzania kontroli operatora infrastruktury ładowania oraz przewoźnika kolejowego, w zakresie umów, informacji i oświadczeń oraz informację dotyczącą sposobu przeprowadzania kontroli – co umożliwia weryfikację poprawności zaliczenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii na poczet realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego;
- 7) dostosowano przepisy karne w zakresie wskazanym powyżej.

Ponadto w celu zapewnienia pełnej implementacji dyrektywy REDII zakłada się wprowadzenie w projektowanej ustawie zasad obliczania udziału energii elektrycznej z OZE wykorzystywanej w transporcie, w tym przede wszystkim możliwości uwzględnienia w rozliczeniach mnożników wskazanych w art. 27 ust. 2 lit. b dyrektywy REDII: 4-krotności energii elektrycznej wykorzystywanej w transporcie drogowym oraz 1,5-krotności energii elektrycznej wykorzystywanej w transporcie kolejowym.

Uwzględniając fakt, iż część energii elektrycznej z OZE może być dostarczona do pojazdów drogowych lub transportu kolejowego przez podmioty niezobowiązane do realizacji celu OZE w transporcie, proponuje się wprowadzenie mechanizmów pozwalających na wykazanie wykorzystania tych ilości przez podmioty realizujące NCW we współpracy z operatorem infrastruktury ładowania pojazdów oraz przewoźnikiem kolejowym. Wprowadzenie tego rozwiązania z jednej strony ułatwi podmiotom zobowiązanym rozliczenie realizacji celu OZE w transporcie przez rozszerzenie możliwych do wykorzystania instrumentów, zapewni, że ilość energii objętej umową nie będzie przedmiotem innej umowy, której skutkiem byłoby wielokrotne zaliczanie tej samej energii na poczet realizacji NCW, z drugiej zaś stworzy system wspierający rozwój elektromobilności oraz wzrost zapotrzebowania ze strony transportu na odnawialną energię elektryczną. Cena ww. instrumentu (gwarancji pochodzenia) będzie uzależniona od popytu.

I.7. Zmiany w przepisach dotyczących kar pieniężnych w rozdziale 7

W zakresie przepisów karno-administracyjnych dokonano między innymi następujących zmian:

- 1) w art. 33 w ust. 1 zmienia się punkt 1c oraz 2a i 3; dodaje się pkt 1ca oraz pkt 5aa i 5ab określające między innymi kary za:
 - a) wydawanie certyfikatów w zakresie ścieżki certyfikacji, której nie obejmuje wpis do rejestru,

- b) wydawanie certyfikatów bez posiadania akredytacji,
 - c) naruszenie obowiązku dotyczącego minimalnego udziału biokomponentów zaawansowanych,
 - d) naruszenie obowiązków dotyczących operatorów infrastruktury ładowania lub przewoźników kolejowych, którzy chcą wesprzeć podmiot realizujący NCW, przez udzielenie zgody na zaliczenie energii elektrycznej z OZE;
- 2) wprowadzono przepisy określające wysokość kar za naruszenie nowych obowiązków;
 - 3) uzupełniono kompetencje Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki do wymierzania kar w zakresie nowych obowiązków ustawowych.

I.8. Zmiany w przepisach epizodycznych, przejściowych i końcowych w rozdziale 9

Główne zmiany w zakresie przepisów epizodycznych dotyczą:

- 1) określenia poziomów realizacji obowiązków określonych w art. 23 ust. 1 i art. 23c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, tj. dotyczących realizacji NCW oraz udziału biokomponentów zaawansowanych dla lat 2025–2030;
- 2) dodania art. 43 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych wskazującego, że sprawozdanie roczne podmiotu zobowiązanego do realizacji NCW, określone w art. 30b tej ustawy, po raz pierwszy sporządza się według wprowadzonych zmian za 2025 rok.

I.9. Zmiany w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych

Zaktualizowana została treść załącznika nr 1 do ww. ustawy.

Załącznik ten podzielony jest na dwie części: A i B. Część A określa surowce, których wkład w realizację celu uznawany jest za dwukrotność ich wartości energetycznej, natomiast część B określa surowce, których wkład w realizację celu również uznawany jest za dwukrotność, jednak wymienione w tej części załącznika surowce mogą stanowić maksymalnie 1,7 % całkowitego udziału OZE w transporcie danego kraju.

Dotychczasowa treść załącznika nr 1 do ustawy odpowiadała załącznikowi IX dyrektywy 2009/28/WE. W obecnej treści lista surowców, zarówno w części A, jak i w części B, została dostosowana do obowiązującej listy surowców załącznika IX dyrektywy RED II, zgodnie z brzmieniem nadanym dyrektywą delegowaną Komisji (UE) 2024/1405 z dnia 14 marca 2024 r.

zmieniającą załącznik IX do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do dodawania surowców do produkcji biopaliw i biogazu.

W części A załącznika nr 1 do ww. ustawy zostały doprecyzowane surowce, których wkład w realizację celów określonych w art. 23 ust. 1 i art. 23c ust. 1 ww. ustawy jest uznawany za dwukrotność ich wartości energetycznej, obejmujące bioodpady, obornik oraz frakcję biomasy z odpadów i pozostałości z leśnictwa i działów przemysłu powiązanych z leśnictwem. Usunięto inne paliwa odnawialne, wychwytywanie i wykorzystywanie dwutlenku węgla oraz bakterie. Do listy surowców określonych w części A załącznika nr 1 do ww. ustawy dodano natomiast: oleje fuzlowe z destylacji alkoholowej, metanol surowy uzyskany w wyniku roztwarzania masy celulozowej siarczanowej pochodzącej z procesu produkcji pulpy drzewnej, międzyplony, takie jak rośliny międzyplonowe i uprawy okrywowe uprawiane na obszarach, na których ze względu na krótki okres wegetacji produkcja roślin spożywczych i pastewnych jest ograniczona do jednego zbioru i pod warunkiem, że ich stosowanie nie powoduje popytu na dodatkowe grunty oraz pod warunkiem zachowania zawartości materii organicznej w glebie, jeżeli są wykorzystywane do produkcji biopaliw w sektorze lotnictwa. Dodano także rośliny uprawiane na terenach poważnie zdegradowanych, z wyjątkiem roślin spożywczych i pastewnych, jeżeli są wykorzystywane do produkcji biopaliw w sektorze lotnictwa, oraz sinice.

W części B dodano: zniszczone uprawy, które nie nadają się do wykorzystania w łańcuchu żywnościowym lub paszowym, z wyłączeniem substancji, które zostały w sposób zamierzony zmodyfikowane lub zanieczyszczone w celu zapewnienia zgodności z niniejszą definicją; ścieki komunalne i pochodne inne niż osad ściekowy, rośliny uprawiane na terenach poważnie zdegradowanych, z wyłączeniem roślin spożywczych i pastewnych oraz surowców wymienionych w części A niniejszego załącznika, jeżeli nie są wykorzystywane do produkcji biopaliw w sektorze lotnictwa, międzyplony, takie jak rośliny międzyplonowe i uprawy okrywowe, z wyłączeniem surowców wymienionych w części A niniejszego załącznika uprawiane na obszarach, na których ze względu na krótki okres wegetacji produkcja roślin spożywczych i pastewnych jest ograniczona do jednego zbioru i pod warunkiem, że ich stosowanie nie powoduje popytu na dodatkowe grunty oraz pod warunkiem zachowania zawartości materii organicznej w glebie, jeżeli nie są wykorzystywane do produkcji biopaliw w sektorze lotnictwa.

Należy podkreślić, że rozszerzenie katalogu surowców istotnie przyczyni się do zwiększenia możliwości wytwarzania biokomponentów zaawansowanych i realizacji celów wynikających z dyrektywy REDII.

I.10. Zmiany w załączniku nr 2 do ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych

Dokonano zmian w treści załącznika nr 2 do ww. ustawy, który otrzymał tytuł: Zasady obliczania ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia biokomponentu i biopłynu w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

W szczególności w ramach wprowadzonych zmian dokonano aktualizacji postanowień dotychczasowego załącznika z treścią załącznika nr V dyrektywy REDII (m.in. w zakresie nowych wartości standardowych dla poszczególnych biokomponentów) oraz dodano do treści załącznika wskazanie, iż dotyczy on również biopłynów, o których mowa w ustawie OZE.

I.11. Zmiany w załączniku nr 3 do ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych

Zaktualizowano również treść załącznika nr 3 do ww. ustawy zawierającego informacje na temat tymczasowych szacowanych emisji dla biokomponentów i biopłynów, które wynikają z pośredniej zmiany użytkowania gruntów. W związku ze zmianami wprowadzonymi w treści analogicznego załącznika nr VIII dyrektywy REDII, w treści załącznika nr 3 do ustawy wskazano, iż dotyczy on również paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c ustawy OZE.

II. Zmiany w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne

W związku z umożliwieniem realizacji NCW za pomocą ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu było konieczne również wprowadzenie nadzoru nad wytwarzaniem i importem tych paliw oraz nad obrotem tymi paliwami. Przedstawione rozwiązanie wdrożono w ustawie – Prawo energetyczne, wskazując ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu i gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu jako paliwo wytwarzane z innych surowców niż z przerobu ropy naftowej, co pociąga za sobą obowiązek koncesyjny oraz potrzebę nadzoru przewozu i magazynowania tego nowego rodzaju paliw. Wprowadzenie niniejszych regulacji zwiększa wiedzę organów biorących udział w nadzorze nad rynkiem paliw ciekłych na temat dopiero rozwijającego się w Polsce sektora ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, ogranicza możliwości rozwoju szarej strefy w tym obszarze.

Zmiana w art. 3 pkt 3b ustawy – Prawo energetyczne polega na dodaniu do części wspólnej wyrazów „oraz od surowców użytych do ich wytworzenia”, co pozwoli na uznanie za paliwo

ciekłe również paliwa wyprodukowanego z odpadów. Dzięki temu zostanie umożliwione nabycie wewnątrzwspólnotowe oraz import takich paliw, a jednocześnie rozszerzy się obowiązek koncesyjny na dokonywanie tych czynności. Przez tę zmianę nie zmieni się wykaz paliw ciekłych, których nabycie wspólnotowe lub import zostanie objęte koncesją. Ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu i gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu będą odpowiadały paliwom wytworzonym w sposób tradycyjny pod względem fizycznym, chemicznym, wymogom jakości i kodom CN. Oznacza to, że rozporządzenie wydawane na podstawie art. 32 ust. 6 ww. ustawy nie będzie wymagało zmiany.

III. Zmiany w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (POŚ)

W ww. ustawie wprowadza się zmiany polegające na zastąpieniu odwołania do art. 23 ust. 1a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych odwołaniem do art. 35d ust. 1 tej ustawy. Zmiana ta wynika ze stopniowego wygaszenia, a tym samym przeniesienia przepisów dotyczących tzw. opłaty zastępczej do przepisów epizodycznych w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Dokonano również zmian wynikających z przeniesienia przepisów dotyczących opłaty zastępczej do przepisów epizodycznych. Ponadto w art. 3 projektu zostaną dokonane zmiany w POŚ polegające na uchyleniu art. 401 ust. 7 pkt 18 i 19, które stanowią o tym, że przychodami Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej są wpływy z opłaty zastępczej (wynikające z uchylanego art. 37a ust. 1 ustawy o systemie) oraz wpływy z kar za brak osiągnięcia NCR (z uchylanego art. 35a pkt 7 i 8 ustawy o systemie). Do powyższych zmian zostanie dostosowana treść art. 401c ust. 9c POŚ.

IV. Zmiany w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

W art. 4 projektu zostaną dokonane zmiany w ustawie o systemie przez dostosowanie definicji paliw gazowych, tj. sprężonego gazu ziemnego (CNG) oraz skroplonego gazu ziemnego (LNG), w celu zapewnienia swobodnego mieszania tych paliw gazowych pochodzenia mineralnego z ich odnawialnym odpowiednikiem.

Dokonano również uchylenia przepisów opisujących Narodowy Cel Redukcyjny i służących egzekucji tego obowiązku, m.in. uchylone zostaną definicje zawarte w art. 2 pkt 28–30, 31, 32 i 34–36, które mają zastosowanie wyłącznie do przepisów dotyczących NCR. Uchyła rozdział

2a (art. 30b–30k) opisujący mechanizm NCR, zasady jego stosowania oraz podmioty zobowiązane do jego realizacji.

Ponadto w art. 35a opisującym podmioty podlegające karze uchylone zostaną pkt 7, 8, 12, 13 odnoszące się do NCR, uchylony zostanie także art. 35b, który dotyczy określenia kary pieniężnej w przypadku niewykonania NCR przez podmioty wspólnie przystępujące do realizacji tego obowiązku. Co więcej, dostosowana zostanie treść art. 35c, art. 35d i art. 35e, tak aby usunąć odniesienia do mechanizmu NCR.

V. Zmiany w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (ustawa OZE)

1. Uwagi ogólne

Wprowadzono pojęcie „pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury oraz leśnictwa” oraz pojęcie „pozostałości” wraz z odesłaniem do analogicznych definicji w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. W konsekwencji dostosowano siatkę pojęciową w definicji biogazu rolniczego.

Zmiany w obowiązujących przepisach ujęte w projekcie ustawy obejmujące zmiany dotyczące ustawy OZE dotyczą w szczególności kwestii wynikających z wprowadzenia przez dyrektywę REDII przepisów dotyczących kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do paliw z biomasy oraz zmian w zakresie ww. wymogów dla biopłynów wykorzystywanych na potrzeby wytwarzania energii elektrycznej oraz ciepła lub chłodu.

Zgodnie z wymogami dyrektywy REDII paliwa z biomasy wykorzystywane w instalacjach odnawialnych źródeł energii wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub chłód:

- 1) z paliw gazowych z biomasy w instalacjach odnawialnych źródeł energii, oddanych do eksploatacji po 31 grudnia 2023 r., o całkowitej nominalnej mocy cieplnej tej instalacji wynoszącej co najmniej 2 MW lub
- 2) z paliw stałych z biomasy które są wykorzystywane w instalacji odnawialnego źródła energii, oddanej do eksploatacji po 31 grudnia 2020 r., w instalacji o całkowitej nominalnej mocy cieplnej tej instalacji wynoszącej co najmniej 20 MW

oraz biopłyny wykorzystywane w instalacjach wytwarzających energię elektryczną (niezależnie od wielkości tej instalacji) są zobowiązane spełniać kryteria zrównoważonego rozwoju oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych potwierdzające,

że wytworzona w ten sposób energia elektryczna w jak najmniejszym stopniu wpływa na stan środowiska naturalnego.

Obowiązek spełnienia kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych jest dodatkowo uzależniony od daty oddania do eksploatacji instalacji odnawialnych źródeł energii, co jest uregulowane w art. 29 ust. 10 REDII, a w przypadku projektu nowelizacji ustawy OZE w dodawanym art. 135a ust. 2 (dla biopłynów) oraz ust. 3 (dla paliw z biomasy). Zaproponowany w projekcie nowelizacji ustawy OZE system weryfikacji spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych opiera się na systemach dobrowolnych, które zgodnie z przepisami dyrektywy REDII są uznawane w drodze decyzji przez KE (art. 30 ust. 4 dyrektywy REDII). Systemy te posiadają procedury gwarantujące, że podmioty działające w ich ramach i stosujące się do wymogów danego dobrowolnego systemu certyfikacji, wprowadzają na rynek produkty spełniające kryteria zrównoważonego rozwoju oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych.

Spełnienie przedmiotowych kryteriów, dotyczących źródła pochodzenia biomasy oraz minimalnych, wymaganych zgodnie z postanowieniami dyrektywy REDII, poziomów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jak również ich weryfikacja, będzie warunkiem umożliwiającym:

- 1) zaliczenie energii elektrycznej, ciepła lub chłodu wytworzonych z paliw z biomasy oraz z biopłynów do celów w zakresie odnawialnych źródeł energii (zmiany wprowadzone w art. 129 ustawy OZE) oraz
- 2) udzielanie określonego rodzaju wsparcia finansowego wskazanego w art. 69a ustawy OZE.

Dokonano uzupełnienia zakresu przedmiotowego ustawy OZE, wskazując, że wyłączenie, o którym mowa w art. 1 ust. 2, nie ma zastosowania dla przepisów dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu lub na wytwarzaniu biometanu z biogazu oraz przepisów dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego na potrzeby wytwarzania biometanu lub na wytwarzaniu biometanu z biogazu rolniczego.

2. Uzasadnienie szczegółowe

W art. 1 dostosowane zostaje brzmienie ust. 2 – wyjaśniającego, że przepisów ustawy OZE nie stosuje się do biokomponentów, paliw ciekłych oraz biopaliw ciekłych, które mają zastosowanie w transporcie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Jednocześnie przepis niniejszego ustępu precyzuje

wyłączenia od tej zasady, które dotyczą przepisów rozdziałów 5 i 6, a będą dotyczyły także przepisów dotyczących:

- 1) prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu lub na wytwarzaniu biometanu z biogazu oraz
- 2) prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego na potrzeby wytwarzania biometanu lub na wytwarzaniu biometanu z biogazu rolniczego.

W celu dostosowania obecnie obowiązujących pojęć ustawowych do definicji zawartych w dyrektywie REDII, w art. 2 ustawy OZE wprowadzono nowe definicje, takie jak: paliwa z biomasy, paliwa gazowe z biomasy, paliwa stałe z biomasy, odpady oraz całkowita nominalna moc cieplna.

Zgodnie z zaproponowaną definicją paliwa z biomasy to paliwa gazowe z biomasy lub paliwa stałe z biomasy. Pojęcie to zostało wdrożone zgodnie z regulacjami dyrektywy REDII, która wprowadzając je umożliwiła m.in.: zaadresowanie dla tych paliw odrębnych, w stosunku do biokomponentów i biopłynów, ścieżek certyfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju.

Istotnym elementem wdrożenia przepisów REDII w zakresie kryteriów zrównoważonego rozwoju jest wprowadzenie definicji całkowitej nominalnej mocy cieplnej. Jak wskazano powyżej, zgodnie z art. 29 ust. 1 REDII, wymogi w zakresie obowiązku wykazania kryteriów zrównoważonego rozwoju dla paliw z biomasy uzależnione są od wartości całkowitej nominalnej mocy cieplnej instalacji odnawialnych źródeł energii, w których wykorzystywane są paliwa z biomasy. W związku z powyższym:

- 1) w dodawanym pkt 4aa w art. 2 ustawy OZE wskazano, że całkowita nominalna moc cieplna stanowi ilość energii wprowadzonej w paliwie do wszystkich źródeł spalania paliw w danej instalacji odnawialnego źródła energii w jednostce czasu przy jej nominalnym obciążeniu określoną w dokumentacji technicznej urządzeń wytwórczych zainstalowanych w tej instalacji;
- 2) w projektowanym art. 135a ust. 9 ustawy OZE doprecyzowano sposób postępowania w przypadku, gdy wartości nominalnej mocy cieplnej instalacji odnawialnych źródeł energii służącej do wytwarzania energii elektrycznej nie sposób określić na podstawie dokumentacji technicznej, wskazując możliwość jej wyznaczenia jako iloczyn mocy zainstalowanej elektrycznej określonej w art. 2 pkt 19b ustawy OZE oraz sprawności elektrycznej urządzeń wytwórczych do wytwarzania energii elektrycznej, określonych w dokumentacji technicznej wszystkich urządzeń zainstalowanych w tej instalacji odnawialnego źródła energii.

Powyższe wskazuje, że pojęcie nominalnej mocy cieplnej instalacji odnawialnych źródeł energii jest związane z energią zawartą w paliwie, które jest dostarczane do tej instalacji, a nie prostą sumą energii wytwarzanej w tej instalacji, która nie uwzględnia wszystkich strat związanych z procesem wytwórczym. W dokumentacji technicznej, np. w przypadku urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej w skojarzeniu z biogazu, będzie to wartość energii doprowadzonej do urządzenia, a nie suma mocy elektrycznej oraz dostępnej mocy cieplnej urządzenia, ponieważ obie te wartości uwzględniają jedynie sprawność całkowitą urządzenia i pomijają straty powstające podczas pracy kogeneratora.

W celu wdrożenia przepisu art. 29 ust. 1 REDII w ustawie OZE wprowadzono zmiany, zgodnie z którymi brak spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w instalacjach wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub chłód z paliw z biomasy lub biopłynów, uniemożliwia zaliczenie tej energii do uzyskania wsparcia finansowego w postaci systemów wsparcia lub rozliczeń określonych w art. 69a ustawy OZE i zaliczenia udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto ze wszystkich źródeł w art. 129 ustawy OZE.

Poza ww. zmianami, jako konsekwencja uzależnienia udzielenia wsparcia finansowego dla energii elektrycznej wytwarzanej z paliw z biomasy (w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8 ustawy OZE) oraz biomasy, w treści ustawy wprowadzono szereg zmian w zakresie treści oświadczeń oraz deklaracji uczestników mechanizmów wsparcia wskazanych w art. 69a ustawy OZE.

Zmiany te zostały wprowadzone w przepisach dotyczących:

- 1) świadectw pochodzenia (zmiany w treści art. 44 i art. 45 ustawy OZE);
- 2) systemu wsparcia, o którym mowa w art. 70a ust. 2, w zakresie sprzedaży niewykorzystanej a wprowadzonej do sieci energii elektrycznej (feed in premium) wytworzonej z biogazu, w tym z biogazu rolniczego lub biomasy (zmiany w treści art. 70b ustawy OZE – złożone do dnia wejścia w życie ustawy oświadczenia na podstawie art. 70b zachowują moc, mimo że zmieniła się zawartość tych oświadczeń);
- 3) systemu wsparcia operacyjnego dla instalacji, o których mowa w art. 70h ustawy OZE – z zastrzeżeniem wejścia w życie przepisu od dnia 1 lipca 2025 r.;
- 4) aukcyjnego systemu wsparcia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii (zmiany w treści art. 71, 73, 75 i 79 ustawy OZE);

- 5) systemu aukcyjnego wsparcia operacyjnego w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii (zmiany w treści art. 83d i 83h ustawy OZE) – z zastrzeżeniem wejścia w życie przepisu od dnia 1 lipca 2025 r.;
- 6) systemu wsparcia feed in premium dla wytwarzania biometanu, o którym mowa w art. 83l ustawy OZE (zmiany w treści art. 83m);
- 7) zasad rozliczania ujemnego salda określonych w przepisach art. 93 ustawy OZE – dodanie ust. 3a–3c.

W szczególności w przypadku art. 93 w dodawanym ust. 3b doprecyzowano, że do obliczenia wartości biometanu uprawniającego do rozliczenia ujemnego salda należy wykorzystać jedynie surowce, biogaz lub biogaz rolniczy umożliwiające spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju. Przy czym wprowadzenie pojęć biogaz i biogaz rolniczy jest celowe, ponieważ uwzględnia ona sytuację w przypadku, których wytwórca biometanu wytwarza go w oparciu o biogaz lub biogaz rolniczy pozyskiwany z rynku.

Zmiany w zakresie rozliczenia ujemnego salda wchodzi w życie w dniu 1 lipca 2025 r. (zgodnie z treścią art. 21 pkt 4 projektu ustawy), co w praktyce oznacza, że wytwórcy energii elektrycznej z paliw z biomasy lub biopłynów, którzy zostali zobowiązani do spełniania kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, będą mieli trzy miesiące od dnia wejścia w życie ustawy na uzyskanie certyfikatu umożliwiającego spełnienie obowiązków wprowadzanych w dodawanych ust. 3a do 3c do artykułu 93 ustawy o odnawialnych źródłach energii.

Dokonano również zmiany art. 117 i art. 129 określających prawa i obowiązki związane z wytwarzaniem ciepła, chłodu i energii elektrycznej z paliw z biomasy.

Do ustawy OZE został również wprowadzony nowy rozdział pt. „Potwierdzanie spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dla biopłynów i paliw z biomasy” określający w sposób szczegółowy kryteria zrównoważonego rozwoju oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dla biopłynów i paliw z biomasy. Treść rozdziału 6a zawiera również wskazanie szczegółowych warunków dotyczących spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju, w tym określenie dokumentów, które potwierdzają spełnienie ww. wymagań.

Treść art. 135a precyzuje, co należy rozumieć pod pojęciem:

- 1) kryteriów zrównoważonego rozwoju, przez wprowadzenie odwołania do przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1) oraz
- 2) kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, których spełnienie jest wymagane wobec paliw z biomasy stosowanych jedynie w instalacjach odnawialnych źródeł energii określonych w art. 135a ust. 8 ustawy OZE, oraz biopłynów (w przypadku biopłynów niezależnie od wielkości instalacji odnawialnego źródła energii) – wykorzystywanych do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu.

W projektowanym art. 135a ustawy OZE w treści ust. 2 i 3 wprowadzono progi obowiązkowego minimalnego ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wymagane w instalacjach wykorzystujących biopłyn oraz paliwa z biomasy objęte obowiązkiem wykazania kryteriów zrównoważonego rozwoju, wraz z doprecyzowaniem ww. poziomu w zależności od daty, od której określona instalacja odnawialnych źródeł energii została oddana do eksploatacji.

W treści projektowanych art. 135a ust. 4 i 5 ustawy OZE zostały zawarte istotne wyłączenia znajdujące się w treści art. 29 ust. 1 REDII, dotyczące wykorzystywania na potrzeby wytwarzania paliw z biomasy oraz biopłynów objętych obowiązkiem spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju jako surowców odpadów lub pozostałości, z wyłączeniem odpadów pochodzących z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa lub pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa, jeżeli zostały wytworzone z odpadów komunalnych – w takim przypadku w instalacjach, które stosują tego rodzaju paliwa, jest niezbędne spełnienie tylko i wyłącznie kryteriów ograniczenia emisji, natomiast nie ma obowiązku potwierdzania kryteriów zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

W projektowanym art. 135a ust. 6 ustawy OZE uregulowano kwestię terminu oddania instalacji do eksploatacji precyzując, że chodzi o dzień rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania w danej instalacji energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z paliw z biomasy lub biopłynów. W szczególności nie należy go utożsamiać z procesem rozruchu technologicznego, który zazwyczaj towarzyszy uruchamianiu tego rodzaju instalacji OZE.

Rozpoczęcie działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu energii oznacza *de facto* jej fizyczne wytwarzanie i wprowadzanie do sieci. Działalność gospodarcza polegająca na

wytwarzaniu biopłynów polega *de facto* na rozpoczęciu ich wytwarzania. W przeciwieństwie do instalacji wytwarzającej energię elektryczną, w przypadku której sprzedaż wytworzonej energii następuje w dniu rozpoczęcia jej wytwarzania (wprowadzenie do sieci), termin sprzedaży biopłynów może nastąpić w terminie znacznie późniejszym ze względu na możliwości ich magazynowania. Najlepszym dającym się określić terminem rozpoczęcia eksploatacji instalacji wytwarzającej biopłyn jest termin rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej. Mimo, że dzień faktycznego rozpoczęcia produkcji biopłynów może nastąpić po dniu rozpoczęcia działalności gospodarczej, należy założyć, że nastąpi to niezwłocznie, ponieważ jest to celem podejmowanego przez przedsiębiorcę przedsięwzięcia gospodarczego. Tym bardziej, że poczynione nakłady inwestycyjne będą wymagały ich niezwłocznego zbilansowania wypracowanymi zyskami.

Dodatkowo art. 135a ust. 2 w pkt 1 ustawy OZE rozstrzyga, że chodzi o instalację wytwarzającą biopłyn, a nie instalację wytwarzającą energię elektryczną, ciepło lub chłód. Pozwoli to na uniknięcie ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych.

W projektowanym art. 135a ust. 7 ustawy OZE doprecyzowano, że istotne z punktu widzenia wymogów nakładanych na paliwa z biomasy oraz biopłyn wykorzystywane do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła oraz chłodu zasady obliczania ograniczenia emisji gazów cieplarnianych oblicza się zgodnie z wytycznymi zawartymi w załączniku do ustawy OZE, w zakresie paliw z biomasy. Natomiast w związku z tym, że metodyka obliczania ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dla biopłynów była dotychczas uregulowana w załączniku nr 2 do ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, razem z metodyką przewidzianą dla biokomponentów, zasadne jest nierozdzielanie tej materii do uregulowania w dwóch różnych ustawach, zwłaszcza, że obie metodyki są identyczne, w związku z czym przewidziano odesłanie do załącznika nr 2 do ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

W dodawanym art. 135a ust. 8 ustawy OZE doprecyzowano, istotne z punktu widzenia kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wskazanych w dyrektywie REDII, wymogi w zakresie instalacji OZE, w których wykorzystuje się paliwa z biomasy. Zgodnie z przepisami dyrektywy REDII obowiązek wykazania kryteriów zrównoważonego rozwoju jest zaadresowany w przypadku:

- 1) paliw gazowych z biomasy, do instalacji oddanych do eksploatacji po 31 grudnia 2023 r., wytwarzających energię elektryczną w instalacjach o całkowitej mocy cieplnej instalacji wynoszącej co najmniej 2 MW;

- 2) paliw stałych z biomasy, do instalacji oddanych do eksploatacji po 31 grudnia 2020 r., wytwarzających energię elektryczną w instalacjach o całkowitej mocy cieplnej instalacji wynoszącej co najmniej 20 MW.

Dodatkowo należy wskazać, że zgodnie z wytycznymi w sprawie pomocy państwa na ochronę klimatu i środowiska oraz cele związane z energią z 2022 roku („CEEAG”) oraz przewidzianym w nich okresie na dostosowanie istniejących programów pomocowych, a także rozporządzeniem Komisji (UE) 2023/1315 z dnia 23 czerwca 2023 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 651/2014 uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu („zmieniony GBER”) instalacje, które będą przystępować do odnośnych programów pomocowych (odpowiednio system aukcyjny i system FiT/FiP) po 31 grudnia 2023 r. są zobowiązane zapewniać zgodność produkowanego w nich biogazu i biometanu z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych – określonymi w dyrektywie REDII. Powyższe uwzględnia przepis art. 135a ust. 8. Warto również zwrócić uwagę, że zgodnie z przepisami dyrektywy REDII do celów statystycznych nie zalicza się energii elektrycznej z paliw z biomasy, jeżeli nie spełniły one kryteriów zrównoważonego rozwoju. W konsekwencji przyjęcia zaproponowanego w ustawie rozwiązania energia elektryczna wytworzona w biogazowniach objętych obowiązkiem KZR i działających przed 1 stycznia 2024 r. nie będzie zaliczana do statystyki publicznej jako realizująca cel OZE. Jednakże należy podkreślić, że udział ten w całości energii elektrycznej z OZE wytwarzanej w kraju jest znikomy i nie przekracza wartości 0,6–0,8 % energii OZE wytworzonej w danym roku w Polsce.

Art. 135b w ust. 1 projektu ustawy OZE precyzuje, jakie dokumenty służą potwierdzaniu spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych przez biopłyny i paliwa z biomasy (stosowane w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8) ustawy OZE.

Jako ww. dokumenty wskazany został zamknięty katalog, składający się z poświadczeń lub dokumentów, o których mowa w art. 117 ust. 2 ustawy OZE.

W projektowanym art. 135b ust. 2 ustawy OZE doprecyzowane zostało, że potwierdzenie spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych odbywa się przez system bilansu masy. W tym zakresie wskazano odwołanie do art. 28be ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, w którym to artykule pojęcie „bilansu masy” zostało szczegółowo doprecyzowane w związku ze zmianami, jakie w tym zakresie wprowadza dyrektywa REDII.

Istotne wskazania dotyczące postępowania podmiotów w zakresie wykazywania spełnienia obowiązków kryteriów zrównoważonego rozwoju i redukcji emisji gazów cieplarnianych zostały zawarte w ust. 3, w którym wskazano, że w zakresie spraw dotyczących weryfikacji ww. wymogów, które nie zostały szczegółowo uregulowane w ustawie OZE, należy stosować przepisy ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

3. Dodanie załącznika do ustawy OZE

W związku z wprowadzeniem w przepisach ustawy OZE wymogów w zakresie wykazania ograniczenia emisji gazów cieplarnianych do przepisów ustawy dodano nowy załącznik zatytułowany „Zasady obliczania ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku paliw z biomasy”. Przedmiotowy załącznik zawiera postanowienia zawarte w załączniku nr VI dyrektywy REDII.

Przedmiotowy załącznik określa w szczególności:

- 1) definicje pojęć: wartość rzeczywista, wartość typowa, wartość standardowa oraz wyjaśnienie sposobu obliczenia ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku zużycia paliw z biomasy;
- 2) wartości typowe oraz standardowe ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dla paliw z biomasy;
- 3) szczegółową metodykę wyznaczania emisji gazów cieplarnianych spowodowaną wytwarzaniem i zużyciem paliw z biomasy;
- 4) szczegółowe wartości emisji dla paliw z biomasy;
- 5) szczegółowe wartości standardowe dla biogazu do wytwarzania energii elektrycznej;
- 6) szczegółowe wartości standardowe dla biometanu;
- 7) całkowite wartości typowe i standardowe dla ścieżek wytwarzania paliw z biomasy.

Regulacje zawarte w załączniku do ustawy OZE umożliwiają wyznaczenie emisji gazów cieplarnianych dla paliw z biomasy oraz precyzują zasady wykorzystania wartości standardowych lub rzeczywistych w poszczególnych obliczeniach.

VI. Zmiany w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych

Wprowadzone zmiany mają na celu uzupełnienie przepisów dotyczących systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych wynikających z wdrożenia zasad weryfikacji spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku paliw z biomasy. Kwestia ww. kryteriów jest istotna w przypadku

niniejszej ustawy zmienianej w zakresie raportowania przez prowadzących instalację albo operatorów statku powietrznego wielkości emisji. Zgodnie z art. 86 ust. 3, jeżeli ww. podmioty zużywają biopaliwa i biopłyny, mogą przyjąć, że emisje tych paliw są równe zero, pod warunkiem, że przedstawią dokumenty potwierdzające, że te biopaliwa i biopłyny spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju i kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

W związku z powyższym wprowadzono następujące zmiany w przepisach ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych:

- 1) w art. 3 – dodano definicję paliw z biomasy – wprowadzono odwołanie do definicji zawartej w art. 3 pkt 21a rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 2012/601 (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 423 z 15.12.2020, str. 37);
- 2) w art. 86:
 - a) do wykazu paliw, dla których można zastosować współczynnik emisji wynoszący zero, dodano paliwa z biomasy,
 - b) dokonano wyodrębnienia z kryteriów zrównoważonego rozwoju kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, zgodnie z modelem przyjętym w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych,
 - c) zaktualizowano odniesienia do przepisów określających kryteria zrównoważonego rozwoju i kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych – poszerzono katalog o kryteria dla biomasy leśnej oraz wprowadzono nowe odniesienia dla kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych – odpowiednio do ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych w przypadku biopaliw i biogazu zużywanego w transporcie oraz do ustawy OZE – w przypadku biopłynów i paliw z biomasy, wykorzystywanych do produkcji energii elektrycznej, ciepła i chłodu,
 - d) zaktualizowano wykaz dokumentów potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych,

- e) dodano wyłączenie od wymogu spełniania kryteriów zrównoważonego rozwoju dla biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy wyprodukowanych z odpadów i pozostałości innych niż pozostałości z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa i leśnictwa;
- 3) w porównaniu do art. 141b ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, który dotyczył 2023 r., rozszerzono dopuszczone systemy certyfikacji o systemy krajowe ocenione przez Komisję Europejską jako spełniające warunki na podstawie art. 30 ust. 6 akapit trzeci dyrektywy 2018/2001, ponieważ na podstawie art. 30 ust. 6 dyrektywy 2018/2001 systemy te muszą być nawzajem uznawane;
- 4) dodawany jest przepis przejściowy art. 141ba. Z uwagi na ostateczny termin raportowania wielkości emisji za rok 2024 (tj. 31 marca 2025 r.) zachodzi konieczność sankcjonowania poświadczeń wydanych w ramach systemu certyfikacji, który został zatwierdzony przez KE w drodze decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 4 dyrektywy REDII, zgodnie z wymogiem przewidzianym w art. 38 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066. Również analogicznie do 2023 r. (uregulowanego w art. 141b ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych) zasadne jest dopuszczenie stosowania poświadczeń potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz redukcji emisji gazów cieplarnianych dla biomasy spalanej w roku 2024, wydawanych w ramach systemów certyfikacji, które pierwotnie dysponowały jedynie wstępną pozytywną oceną Komisji Europejskiej, a następnie uzyskały decyzję KE, o której mowa w art. 30 ust. 4 dyrektywy 2018/2001. Sankcjonowanie takich poświadczeń również w 2024 r. wydaje się być uzasadnione, ponieważ nie można wykluczyć, że w 2024 r. była spalana biomasa zakupiona jeszcze w 2022 r. (w większości przypadków spełnianie wymagań KZR w przypadku takiej biomasy będzie potwierdzona poświadczeniami wydanymi w ramach systemów, które dysponowały jedynie wstępną pozytywną oceną z uwagi na to, że pierwsze decyzje KE, o których mowa w art. 30 ust. 4 dyrektywy 2018/2001, zostały wydane dopiero pod koniec 2022 r.).

VII. Zmiana w ustawie z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 402, z późn. zm.)

W ww. ustawie wprowadza się zmianę w art. 5 pkt 2 polegającą na zastąpieniu odwołania do art. 23 ust. 1a ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych odwołaniem do art. 35d ust. 1

tej ustawy. Zmiana ta wynika ze stopniowego wygaszenia, a tym samym przeniesienia w przedmiotowej ustawie przepisów dotyczących tzw. opłaty zastępczej do przepisów epizodycznych w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

VIII. Przepisy przejściowe

Art. 8

Przepis wiąże się ze stopniową likwidacją opłaty zastępczej, za pomocą której można częściowo realizować NCW, a tym samym z przeniesieniem przepisów ustanawiających opłatę zastępczą z przepisów merytorycznych ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych do przepisów epizodycznych tej ustawy. Zawarta zostaje również informacja o stosowaniu dotychczasowych przepisów w kontekście realizacji i rozliczenia obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz w zakresie kar pieniężnych za nieprzestrzeganie tego obowiązku. Reguluje się również pozostałe techniczne kwestie wynikające z przeniesienia przepisu.

Art. 9

W związku z wdrożeniem nowych przepisów dotyczących bilansu masy, służącego do weryfikacji spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jest konieczne wprowadzenie przepisu pozwalającego podmiotom certyfikowanym na dostosowanie. Niniejszy artykuł wskazuje, że podmioty certyfikowane powinny tego dokonać w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

Art. 10

W związku z uchyleniem przepisu dotyczącego kryterium zrównoważonej gospodarki rolnej w ustawie zmienianej w art. 1 projektowanej ustawy, a tym samym uchyleniem przepisu dotyczącego postępowań dotyczących weryfikacji spełnienia tego kryterium przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, jest konieczne umorzenie tych postępowań.

Art. 11

Przepis potwierdza, że certyfikaty wydane przed dniem 1 stycznia 2025 r. przez jednostki certyfikujące nieposiadające akredytacji, o której mowa w art. 28r ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, zachowują ważność do upływu okresu, na jaki zostały wydane.

Art. 12

W przepisie uregulowano obowiązek administratora systemu certyfikacji, który w dniu wejścia w życie ustawy jest wpisany do rejestru, do złożenia wniosku o zmianę danych w rejestrze systemów certyfikacji w terminie 1 miesiąca od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

W celu kontynuacji działalności w zakresie administrowania systemem certyfikacji będzie konieczne złożenie wniosku o zmianę danych w rejestrze, z uwzględnieniem decyzji KE o uznaniu systemu certyfikacji na podstawie przepisów dyrektywy REDII, a także z uwzględnieniem ścieżki certyfikacji. Termin na złożenie wniosku wynosi 1 miesiąc od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

W celu zagwarantowania pełnej ciągłości działań systemu certyfikacji administrator systemu certyfikacji będzie obowiązany do poinformowania jednostki certyfikującej, która posiada zgodę na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji udzieloną przez tego administratora, o decyzji KE o uznaniu systemu certyfikacji wydanej na podstawie przepisów dyrektywy REDII w ciągu 14 dni od dnia zmiany wpisu w rejestrze.

Art. 13 i 14

Przepisy regulują kwestie przejściowe dotyczące administratorów systemów oraz jednostek certyfikujących.

Jednostki certyfikujące, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy są wpisane do rejestru jednostek certyfikujących, o którym mowa w art. 28q ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, mogą w dalszym ciągu prowadzić działalność gospodarczą w zakresie ścieżek certyfikacji objętych pisemną zgodą administratora systemu certyfikacji, o której mowa w art. 28r ust. 1 pkt 1 tej ustawy.

W sytuacji gdy administrator systemu poinformuje o zmianie wpisu w rejestrze, o którym mowa w art. 28k ust. 1 ustawy, jednostka certyfikująca ma miesiąc od dnia zmiany wpisu w rejestrze na złożenie wniosku, o którym mowa w art. 28r ust. 4 tej ustawy. W przypadku niezłożenia ww. wniosku we wskazanym terminie organ rejestrowy wykreśla jednostkę certyfikującą z rejestru.

Jednostki certyfikujące, w sytuacji gdy złożyły wnioski o wpis do rejestru, które nie zostały rozpatrzone przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, są obowiązane do uzyskania akredytacji Polskiego Centrum Akredytacji lub innej krajowej jednostki akredytującej innego państwa członkowskiego, o której mowa w art. 28r ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o

biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Wobec tych jednostek stosuje się przepisy art. 28ra i art. 28s tej ustawy.

Art. 15

Przepisy regulują kwestie terminu składania po raz pierwszy zgodnie z przepisami zmienianej ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych sprawozdań kwartalnych, o których mowa w art. 30 ust. 1, 1b i 2b tej ustawy.

Art. 16

W związku z uchyleniem od dnia 1 kwietnia 2025 r. art. 31b ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych zniesiono obowiązek dotyczący składania przez jednostki certyfikujące miesięcznych sprawozdań Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, w których zawierano informacje na temat wydanych lub cofniętych certyfikatów (ust. 1) oraz oświadczeń o braku wydania lub cofnięcia certyfikatów (ust. 2).

W art. 15 projektowanej ustawy wprowadzono przepis przejściowy wskazujący termin złożenia po raz ostatni ww. sprawozdań lub oświadczeń za miesiąc marzec 2025 r. – do dnia 30 kwietnia 2025 r.

Art. 17

Art. 17 projektowanej ustawy wskazuje, że do naruszeń obowiązków, o których mowa w art. 35a pkt 7, 8, 12 i 13 ustawy o systemie (obowiązki dotyczące realizacji NCR i obowiązków sprawozdawczych), przez podmioty realizujące NCR do dnia 31 grudnia 2024 r., do postępowań w sprawie nałożenia na nie kary pieniężnej oraz do przekazywania wpływów z tych kar stosuje się przepisy dotychczasowe. Ponadto wskazuje się, że nie stosuje się art. 189g ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572). Ten przepis ma na celu zapewnienie, że do wszystkich podmiotów realizujących NCR w 2024 r. Prezes URE będzie miał możliwość egzekwowania ewentualnych kar za uchybienia w realizacji lub sprawozdawczości dotyczących NCR także po upływie kilku lat od roku uchybienia.

Art. 18

Przepisy przejściowe związane z wprowadzaniem zmian w oświadczeniach składanych pod rygorem art. 233 § 6 Kodeksu karnego zgodnie z art. 44 i 45 ustawy OZE.

Art. 19

Przepisy przejściowe związane ze zmianami ustawy OZE, w tym deklaracji, o których mowa w art. 70b ust. 1, art. 70h ust. 1, art. 71 ust. 1 i art. 83m ust. 1 oraz wniosków, o których mowa w art. 75 ust. 4 ustawy o odnawialnych źródłach energii. Przepis stanowi, że do deklaracji oraz wniosków, w przypadku spraw wszczętych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie nowelizacji, należy stosować przepisy OZE w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą.

Art. 20

Przepis przewiduje:

- 1) w ust. 1, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 22 ust. 6 i art. 23 ust. 1e i 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie zmienionych przepisów ustawowych, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 2) w ust. 2, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 28h ust. 2 i art. 30b ust. 6 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie zmienionych przepisów art. 28h ust. 2 i art. 30b ust. 6 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Zaproponowana długość okresu przejściowego zabezpiecza rynek przed ryzykiem wygaśnięcia rozporządzeń dotychczasowych i braku możliwości realizacji określonych obowiązków, np. w zakresie potwierdzenia jakości biokomponentów.

Art. 21

Określa maksymalny limit wydatków Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, będący skutkiem finansowym wejścia w życie regulacji.

Art. 22

Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 kwietnia 2025 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 6 pkt 3, który wchodzi w życie z dniem 20 marca 2025 r.;
- 2) art. 4 pkt 3 w zakresie art. 30h–30j w uchylanym rozdziale 2a oraz art. 5 pkt 7, 12, 13 i 15, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2025 r.;

- 3) art. 1 pkt 2 lit. a tiret trzecie w zakresie dodawanych pkt 3e i 3f, pkt 3 lit. l, lit. o oraz lit. t w zakresie, w jakim przepis ten dotyczy dodawanego pkt 32c, pkt 7, pkt 12, pkt 14 lit. a–f i h–j, pkt 16, pkt 19 lit. f, pkt 21, pkt 29, pkt 32, pkt 42–44, pkt 48 lit. a tiret czwarte–szóste i lit. b–g, pkt 49, pkt 51 i pkt 52 lit. a tiret pierwsze, art. 3 pkt 1 lit. a i pkt 2 lit. b oraz art. 7, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.;
- 4) art. 1 pkt 14 lit. d, art. 3 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. a, art. 4 pkt 3 w zakresie oznaczenia i tytułu uchylanego rozdziału 2a i art. 30k w uchylanym rozdziale 2a oraz art. 4 pkt 4–8, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2030 r.

Ze względu na kwartalne obowiązki sprawozdawcze oraz biorąc pod uwagę merytoryczną złożoność projektu ustawy, zaproponowano powyższe *vacatio legis*.

Wyjątek określony w pkt 1 dotyczy art. 6 pkt 3 projektu. Przepis ten sankcjonuje zeroemisyjność biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy spalanych w roku 2024 na podstawie poświadczeń wydanych w ramach systemu certyfikacji zatwierdzonych decyzją Komisji Europejskiej. Termin na złożenie raportu na temat wielkości emisji zgodnie z art. 86 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych upływa z dniem 31 marca za rok poprzedni. W związku z powyższym, skoro dodawany przepis art. 141ba dotyczy spalanych zeroemisyjnych paliw w roku 2024 przez podmioty objęte systemem EU ETS, zasadnym jest, aby regulacja ta weszła w życie przed upływem końcowego terminu składania tego raportu, tj. przed dniem 31 marca 2025 r.

Wyjątki wskazane w pkt 2 w zakresie art. 5 pkt 7, 12, 13 i 15 są bezpośrednio powiązane z przepisami art. 70h, art. 83d oraz art. 83h, które zostały dodane ustawą z dnia 17 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1762, z późn. zm.). Ww. ustawa odsunęła termin wejścia w życie wsparcia operacyjnego dla instalacji odnawialnego źródła energii do dnia 1 lipca 2025 r., dlatego też zmiany ww. przepisów zmienianych niniejszą ustawą wymagają tożsamego *vacatio legis*.

Wyjątki wskazane w pkt 3 wynikają przede wszystkim z faktu, że większość obowiązków zawartych w projekcie ustawy jest rozliczana w okresie rocznym, co sprawia, że najwłaściwszą datą wejścia w życie przepisów regulujących ww. obowiązki będzie 1 stycznia 2026 r. Ponadto jest to uzasadnione złożonym pod względem merytorycznym przedmiotem projektowanej ustawy oraz znacznymi obowiązkami nakładanymi na przedsiębiorców działających na rynku paliw. Spełnienie nowych obowiązków przez podmioty realizujące NCW wymaga podjęcia przez nie odpowiednich działań przygotowawczych.

Wyjątek wskazany w pkt 4 w zakresie art. 1 pkt 14 lit. d dotyczy wysokości NCW od 2030 r. Jest to przepis materialny zawarty w zasadniczej części ustawy. Przepis ten wejdzie w życie w 2030 r., jednak będzie funkcjonował w obrocie prawnym już od 2025 r. – od momentu opublikowania ustawy. Z kolei, tak jak wspomniano powyżej, ścieżka dochodzenia do optymalnej wysokości NCW została wyznaczona w przepisie epizodycznym – art. 35c określającym wysokość NCW na poszczególne lata.

W odniesieniu do przepisów uchylających NCR terminem referencyjnym jest 1 kwietnia 2025 r. – a więc dzień wejścia w życie projektu ustawy, wraz z tym dniem uchylony zostanie obowiązek realizacji NCR – co, w związku z tym, że jest to obowiązek rozliczany rocznie, oznacza, że rok 2024 będzie ostatnim, w którym należało realizować ten obowiązek. Uchylany wraz z rozdziałem 2a art. 30g ust. 2 i 3 ustawy o systemie mówi o obowiązku przekazania do Rady Ministrów, a następnie do Komisji Europejskiej zbiorczego raportu rocznego. Ze względu na brzmienie art. 4 ust. 1 dyrektywy REDIII nie ma obowiązku przekazywania Komisji sprawozdania rocznego za rok 2024, w związku z czym art. 30g ust. 2 i 3 ustawy o systemie zostanie uchylony wraz z obowiązkiem realizacji NCR, tj. od dnia 1 kwietnia 2025 r. W tym samym dniu będzie uchylony również art. 30f ustawy o systemie, ponieważ uprawnienia Prezesa URE do czynności kontrolnych, które w praktyce są zastąpione uprawnieniami kontrolnymi z art. 30k ustawy o systemie, co sprawia że przepis ten należy uchylić od dnia 1 stycznia 2025 r. Ponadto, ze względu na specyfikę systemu regulującego funkcjonowanie NCR, musiały zostać uwzględnione różne terminy wejścia w życie przepisów uchylających poszczególne przepisy dotyczące NCR:

- 1) art. 30g ust. 1 i 1a ustawy o systemie (art. 21 pkt 1 projektowanej ustawy) zostaną uchylone z dniem 1 kwietnia 2025 r., zgodnie z terminem wejścia w życie projektu ustawy;
- 2) art. 30h–30j ustawy o systemie (art. 21 pkt 2 projektowanej ustawy) zostaną uchylone z dniem 1 lipca 2025 r. Termin ten wynika ze specyfiki tych przepisów, które będą niezbędne do wykonania obowiązków sprawozdawczych za rok 2024;
- 3) uchylenie art. 30k i zmiany w art. 35a–35e ustawy o systemie oraz zmiany w art. 401 i art. 401c POŚ (art. 21 pkt 3 projektowanej ustawy) wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2030 r. Ustalony termin wejścia w życie dla tych przepisów wynika z potrzeby zapewnienia Prezesowi URE egzekwowanie otrzymania odpowiednich dokumentów dotyczących NCR oraz prowadzenia postępowań w sprawie ewentualnego wymierzenia kar wynikających z uchybień w realizacji NCR za rok 2024. Ze względu na specyfikę

rozliczeń NCR za rok 2024 (ostatni objęty obowiązkiem NCR) weryfikacja złożonych sprawozdań i ewentualne wszczęcie postępowań może nastąpić dopiero po dniu 30 czerwca 2025 r. (termin złożenia sprawozdań). Oznacza to, że aby skutecznie wyegzekwować przestrzeganie dotychczasowych przepisów dla obowiązku NCR za 2024 r., muszą być zachowane odpowiednie przepisy uprawniające URE do podejmowania działań. Okres do 2030 roku ma zapewnić wystarczający czas na przeprowadzenie i zakończenie ewentualnych postępowań.

Inne

Z uwagi na przedmiot regulacji ustawa będzie w mniejszym stopniu wpływać na mikroprzedsiębiorców, a w większym na działalność małych i średnich przedsiębiorców. Przewidywany wpływ projektowanej regulacji został opisany w Ocenie Skutków Regulacji.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega w tym zakresie notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projektowana regulacja nie wymaga notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) projekt został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia, zgodnie z § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806).

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Miłosz Motyka – Podsekretarz Stanu Osoby do kontaktu Tomasz Pańczyszyn – kierownik w Zespole Biokomponentów i Biopaliw Ciekłych Ministerstwa Klimatu i Środowiska: Tomasz.Panczyszyn@klimat.gov.pl Jakub Kowalski – główny specjalista w Zespole Biokomponentów i Biopaliw Ciekłych Ministerstwa Klimatu i Środowiska: Jakub.Kowalski@klimat.gov.pl	Data sporządzenia: 23.12.2024 r. Źródło: Wdrożenie prawa UE Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, z późn. zm.) Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UC28

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przygotowanie projektu ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw wynika z potrzeby transpozycji prawa Unii Europejskiej (UE) w zakresie sektora transportu, do krajowego porządku prawnego, tj. dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, zwanej dalej „dyrektywą RED II” lub „dyrektywą 2018/2001”. Poza wdrożeniem dyrektywy 2018/2001, przygotowany projekt wskazuje możliwe krajowe ścieżki rozwoju rynku niskoemisyjnych paliw transportowych w kierunku zwiększenia wykorzystania energii odnawialnej, zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych (GHG) z sektora transportu, a także stworzenia warunków dla rozwoju technologii biokomponentów zaawansowanych, jak również wykorzystanie w pojazdach drogowych i kolejowych energii elektrycznej ze źródeł OZE – przy utrzymaniu właściwego poziomu bezpieczeństwa paliwowego państwa.

Przyjęta perspektywa, tj. okres do 2030 r., zapewni niezbędny czas na przeprowadzenie inwestycji, przebudowę infrastruktury logistycznej, dywersyfikację źródeł i dróg dostaw różnych niskoemisyjnych nośników energii odnawialnej stosowanych w transporcie.

Sektor paliw transportowych jest zdominowany przez paliwa węglowodorowe pochodzenia kopalnego – olej napędowy, benzyny silnikowe i gaz płynny LPG. Zapewnienie neutralności klimatycznej wymaga wprowadzenia zmian we wszystkich obszarach gospodarki, w tym zmiany struktury paliw transportowych. Polityka w tym obszarze polega przede wszystkim na zwiększaniu udziału paliw odnawialnych w paliwach zużywanych przez transport. Obszar ten jest regulowany przez przepisy UE. Do dnia 30 czerwca 2021 r. dokumentem obowiązującym na poziomie unijnym dotyczącym ww. kwestii była dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 16, z późn. zm.), zwana dalej „dyrektywą RED”. Dyrektywa RED zobowiązywała państwa członkowskie UE do zapewnienia w 2020 r. udziału paliw odnawialnych w paliwach wykorzystanych w transporcie – drogowym i kolejowym, na poziomie co najmniej 10 %.

Dyrektywa RED w sektorze transportu została wdrożona do polskiego porządku prawnego ustawą z dnia 21 marca 2014 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 457). Narzędziem służącym zapewnieniu realizacji wyznaczonego celu był wprowadzony w ww. ustawie Narodowy Cel Wskaźnikowy, zwany dalej „NCW”, określający minimalny udział paliw odnawialnych i biokomponentów zawartych w paliwach stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw zużytych w ciągu roku w transporcie.

Podmiotami zobowiązanymi do realizacji NCW zostały przedsiębiorstwa paliwowe – tj. wytwórcy, importerzy lub nabywcy wewnątrzwspólnotowi paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, którzy:

- 1) rozporządzają nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw lub biopaliw ciekłych lub
- 2) zużywają je na własne potrzeby, z wyłączeniem przewozu paliw przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1542, z późn. zm.).

W ramach wdrożenia dyrektywy RED zakładano, iż 10 % udział energii ze źródeł odnawialnych w transporcie realizowany będzie dwoma ścieżkami:

- 1) przez obowiązkową realizację NCW oraz
- 2) przez systematyczny wzrost stosowania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w transporcie kolejowym lub drogowym.

Przyjęto także, iż udział ww. ścieżek w realizacji celu w 2020 r. będzie następujący: 8,5 % – w ramach realizacji obowiązku NCW oraz dodatkowe 1,5 % – w ramach wykorzystania w transporcie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, zwanej dalej „OZE”.

Zgodnie z art. 22a ust. 4–6 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, z późn. zm.) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, zwany dalej „URE”, prowadzi wykaz podmiotów, które są obowiązane do realizacji NCW w danym roku kalendarzowym, natomiast zgodnie z ust. 1 ww. przepisu podmiot, który w danym roku kalendarzowym dokonał czynności skutkującej powstaniem obowiązku realizacji NCW jest zobowiązany powiadomić o tym Prezesa URE w terminie 14 dni od dokonania tej czynności. Wykaz podmiotów obowiązanych do realizacji NCW jest publicznie dostępny w Biuletynie Informacji Publicznej URE. W wykazie obecnie zarejestrowanych jest 18 przedsiębiorców¹⁾.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami łańcuch dostaw biokomponentów służących do realizacji NCW podlega nadzorowi Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, zwanego dalej „KOWR”. Wytwórcy biokomponentów i biopaliw są obowiązani do wpisania się do dedykowanego rejestru prowadzonego przez Dyrektora Generalnego KOWR. Zgodnie z ww. rejestrem branżę krajowych producentów biokomponentów tworzy obecnie 20 podmiotów²⁾.

W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych przyjęto przepisy mające na celu zapewnienie realizacji NCW za pomocą biokomponentów pochodzących głównie z krajowej zrównoważonej produkcji. W ww. rejestrze prowadzonym przez Dyrektora Generalnego KOWR jest obecnie zarejestrowanych 7 wytwórców estrów metylowych wykorzystywanych na cele transportowe.

Ze względów ekonomicznych do realizacji NCW wykorzystywane są przede wszystkim biokomponenty wyprodukowane z roślin spożywczych i pastewnych, tzw. biopaliwa I generacji. W przypadku oleju napędowego wykorzystuje się estry metylowe kwasów tłuszczowych, które są wytwarzane z olejów roślinnych, wytworzonych np. z rzepaku, spełniającego kryteria zrównoważonego rozwoju, zwane dalej „KZR”³⁾.

Innymi surowcami do produkcji estrów, należącymi do grupy biokomponentów zaawansowanych, uprawniających do podwójnego zaliczania ich energii przy realizacji NCW są: zużyty olej kuchenny (UCO), a także odpady i pozostałości roślinne lub tłuszcze zwierzęce. Do produkcji estrów metylowych⁴⁾ zużywanych w transporcie wykorzystuje się głównie, wspomniane powyżej, oleje roślinne (92 % ogółu surowców wykorzystanych do produkcji estrów: GENI i zaawansowanych) oraz zużyty olej kuchenny i tłuszcze (8 %).

¹⁾ <https://rejesty.ure.gov.pl/o/17> – stan na dzień 12.11.2024 r.

²⁾ 20 podmiotów w rejestrze wytwórców – stan na dzień 14.10.2024 r.

³⁾ Dane zagregowane KOWR dotyczące ilości biokomponentów wytworzonych, a następnie rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych biokomponentów, lub przeznaczonych do wytworzenia paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych.

⁴⁾ Sprawozdanie z działalności Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa za 2023 r.

W 2023 r. wytworzono 971,2 tys. ton estrów metylowych, w tym 70,5 tys. ton estrów stanowiły biokomponenty zaawansowane. Warto wskazać, że wykorzystanie UCO do wytworzenia estrów systematycznie wzrasta, z poziomu ok. 22 tys. ton w 2018 r. do stanu obecnego ok 74,5 tys. ton w 2023 r.

Produkcja estrów na cele transportowe generowała zapotrzebowanie na surowce rolne w szacowanej ilości – ok. 2,1 mln ton rzepaku, z którego wytworzono 870 tys. ton oleju rzepakowego.

Zgodnie z prowadzonym przez Dyrektora Generalnego KOWR rejestrem w 2023 r. wytworzono 310,9 tys. ton bioetanolu na cele transportowe (w tym 28,4 tys. ton bioetanolu stanowiły biokomponenty uprawniające do ich podwójnego zaliczenia do realizacji NCW).

Do produkcji bioetanolu wykorzystano głównie:

- kukurydzę (59,1 % ogółu wykorzystanych surowców: GENI i zaawansowanych),
- zawiesinę skrobi odpadowej o kodzie odpadu CN 02 03 80,
- pozostałości produkcyjne skrobi z przetwórstwa pszenicy,
- a także destylaty, w tym destylaty z odpadów i pozostałości, odpady spożywcze, melasy.

Krajowi wytwórcy bioetanolu dysponują łączną mocą wytwórczą na poziomie około 1 165 mln litrów rocznie, tj. ok. 906 tys. ton rocznie, której wykorzystanie zależy od wielu czynników: dostępności i cen surowców do produkcji, zapotrzebowania ze strony odbiorców, aktywności importerów. Szansą na poprawienie stopnia wykorzystania krajowych mocy wytwórczych bioetanolu jest ustanowiony od dnia 1 stycznia 2024 r. obowiązek zwiększenia udziału biokomponentów w benzynach silnikowych 95-oktanowych skutkujący efektywnym wprowadzeniem do sprzedaży 95-oktanowej benzyny o oznaczeniu E10, która zawiera do 10 % bioetanolu.

Cele OZE w transporcie mogą być realizowane także przez wykorzystanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii. Polityka w zakresie zwiększenia stosowania OZE w transporcie, w tym energii elektrycznej w transporcie, była realizowana dotychczas głównie przez implementację dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE z dnia 22 października 2014 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych (Dz. Urz. UE L 307 z 28.10.2014, str. 1, z późn. zm.), tj. opracowanie i przyjęcie w dniu 29 marca 2017 r. przez Radę Ministrów „Krajowych ram polityki rozwoju paliw alternatywnych w Polsce” oraz uchwalenie ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1289, z późn. zm.), zwaną dalej „ustawą o elektromobilności”, jak też ustawy z dnia 6 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. poz. 1356) – realizujących ww. cele ujęte w Krajowych ramach polityki rozwoju paliw alternatywnych w Polsce.

Ustawa o elektromobilności określa m.in. obowiązki jednostek samorządu terytorialnego dotyczące wymiany floty użytkowanych pojazdów oraz transportu publicznego na pojazdy nisko- lub zeroemisyjne oraz cele w zakresie rozbudowy infrastruktury do zasilania pojazdów.

Zgodnie z art. 35 ustawy o elektromobilności jednostki samorządu terytorialnego, z wyłączeniem gmin i powiatów, których liczba mieszkańców nie przekracza 50 000, zostały zobowiązane do zapewnienia udziału pojazdów elektrycznych we flocie użytkowanych pojazdów w wysokości co najmniej 22 % liczby użytkowanych pojazdów.

Art. 60 ustawy o elektromobilności wskazuje na konieczność zapewnienia minimalnej liczby punktów ładowania i tankowania gazu (CNG) zlokalizowanych w obszarach gęsto zaludnionych, za które uznano 32 aglomeracje miejskie, oraz wzdłuż Transeuropejskiej Sieci Transportowej (TEN-T).

Wsparcie rozwoju niskoemisyjnego transportu zapewniają także środki pochodzące z opłaty zastępczej przekazywanej przez podmioty zobowiązane do realizacji NCW zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, kierowane do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zwanego dalej „NFOŚiGW”, ze wskazaniem celów dyspozycji środków, przeznaczonych na rozwój rynku paliw alternatywnych.

Tabela 1. Poziom realizacji przez Polskę celu OZE w transporcie w latach 2019–2022 r.

Cel OZE w transporcie	2019	2020	2021	2022
Realizacja RES –T (UE PL)	5,42 %	5,77 %	5,68 %	5,79 %
Udział energii elektrycznej z OZE w transporcie	0,87 %	0,67 %	0,75 %	0,87 %
Udział biopaliw (w tym Gen. II – bez uwzględnienia mnożnika)	4,55 % (Gen. II 0,16 %)	5,10 % (Gen. II 0,36 %)	4,92 % (Gen. II 0,14 %)	4,93 % (Gen. II 0,15 %)

Źródło: SHARES, 02.2024 r.

Obecnie cel OZE w transporcie w Rzeczypospolitej Polskiej jest realizowany przede wszystkim przy wykorzystaniu biopaliw I generacji. Realizacja ww. celów NCW w 2022 r. wymagała dodawania do oleju napędowego lub benzyn silnikowych biokomponentów w ilości: 1,378 mln ton estrów (w tym 274 tys. ton jako samodzielne paliwo (tzw. B100)), 0,306 mln ton bioetanolu oraz ok. 9,7 tys. ton biowęglowodorów ciekłych – pochodzących głównie ze zrównoważonej krajowej produkcji (dane URE, 2022 r.).

Udział biopaliw zaawansowanych, tj. paliw z surowców wskazanych w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych w 2022 r. był minimalny i obejmował przede wszystkim zużyty olej kuchenny (UCO).

Udział energii elektrycznej z OZE wykorzystanej w pojazdach wynosi ok. 0,9 %, w dominującej części wynika z jej wykorzystania w transporcie kolejowym. Flotę pojazdów z napędem elektrycznym stanowi 100,7 tys. aut, w tym 52,4 tys. z napędem wyłącznie elektrycznym – BeV (2024⁵), jednak ich udział w krajowej flocie pozostaje znikomy.

Udział energii elektrycznej wykorzystanej w transporcie obliczany jest z uwzględnieniem instrumentu istotnie zachęcającego do rozwoju elektromobilności, przez:

- możliwość zastosowania w obliczeniach mnożnika dla energii elektrycznej zużytej w transporcie kolejowym (do 2020 r. w wysokości x2,5; od 2021 r. mnożnik wynosi x1,5) oraz
- mnożnika dla energii elektrycznej zużytej w transporcie drogowym (do 2020 r. x5; od 2021 r. x4).

Do 2020 r. była możliwość stosowania w obliczeniach współczynnika określającego średni udział energii elektrycznej wytworzonej z OZE w UE, który był korzystniejszy od rzeczywistego współczynnika krajowego. Obecnie w obliczeniach realizacji celu OZE w transporcie należy stosować krajowy współczynnik udziału energii OZE zawartej w energii elektrycznej, co oznacza, że wykonanie celu jest trudniejsze: niższy poziom stosowanych mnożników oraz niższe wartości rzeczywistych współczynników udziału energii OZE w PL.

Czynniki utrudniające realizację przez Rzeczpospolitą Polską celu OZE w transporcie:

- 1) ujawnienie części rynku paliwowego w związku z walką z szarą strefą – skutek podjętych działań legislacyjnych zwiększających kontrolę oraz porządkujących obrót paliwami transportowymi, odnotowano wzrost oficjalnego zużycia paliw transportowych. Wzrost zużycia paliw ujawnił wyzwania logistyczne, np. niewystarczającą wydajność instalacji blendingu w relacji do zapotrzebowania;
- 2) ograniczenia wynikające z możliwości stosowania biokomponentów I generacji w paliwach do wielkości określonych w normach dotyczących jakości paliw – tzw. blending wall;
- 3) niedostateczna podaż biokomponentów zaawansowanych, z powodu nierozwiniętych systemów odzyskiwania odpadów olejowych z rynku, zarówno odpadów komunalnych, jak i z przemysłu spożywczego oraz niedostatecznie wykorzystane nowe technologie – ze względu na wysokie koszty wdrożenia i produkcji;
- 4) nieznaczny rozwój elektromobilności wynikający z wysokich kosztów (koszty pojazdów, koszty rozwoju sieci energetycznych oraz punktów ładowania), braku regulacji dotyczących zasad uwzględnienia energii elektrycznej w rozliczeniu celu OZE w transporcie na poziomie krajowym;

⁵) PSPA – raport elektromobilności – styczeń 2024.

- 5) wciąż wysoki udział paliw kopalnych w wytwarzaniu energii elektrycznej – tylko ograniczony ułamek energii elektrycznej zastosowanej w transporcie – kolejowym i drogowym jest uwzględniany w rozliczeniach;
- 6) różnice w metodologii rozliczania celu OZE na poziomie unijnym a krajowym, np. w zakresie estrów metylowych kwasów tłuszczowych stosowanych jako B100;
- 7) funkcjonowanie mechanizmu opłaty zastępczej (w latach 2020–2022 aż 20 % NCW mogło być realizowane przez uiszczenie opłaty zastępczej), wpłacanej przez podmioty zobowiązane na rzecz NFOŚiGW;
- 8) wciąż rosnąca r/r konsumpcja paliw ciekłych – wyprzedająca możliwości blendowania paliw, oraz ograniczenia blendingu w okresie zimy (mniejsze wykorzystanie tradycyjnych biokomponentów: estrów metylowych oraz bioetanolu).

Zgodnie z przepisami dyrektywy RED II Rzeczpospolita Polska, jako kraj członkowski UE, jest obowiązana do osiągnięcia w 2030 r. co najmniej 14-procentowego udziału OZE w końcowym zużyciu energii w sektorze transportu – drogowego i kolejowego, zwanego dalej „udziałem minimalnym OZE w transporcie”. Jednocześnie dyrektywa RED II dla biokomponentów i biopaliw tradycyjnych, tj. pozyskiwanych z surowców spożywczych lub pastewnych, zawartych w paliwach stosowanych we wszystkich rodzajach transportu ustanowiła limit, w ramach którego państwa członkowskie mogą je uwzględniać w realizacji minimalnego udziału. Udział tradycyjnych biokomponentów i biopaliw nie może przekraczać o więcej niż o 1 punkt procentowy ich udziału w końcowym zużyciu energii w sektorach transportu – drogowego i kolejowego osiągniętego w referencyjnym roku 2020.

Dyrektywa RED II określa wyższe cele dla stosowania we wszystkich rodzajach transportu zaawansowanych biokomponentów i biopaliw, których udział liczony według wartości opałowej powinien wynieść co najmniej 0,2 % w 2022 r., co najmniej 1 % w 2025 r. i min. 3,5 % w 2030 r.

Dyrektywa RED II wprowadza też zmiany w zasadach rozliczenia energii elektrycznej w transporcie oraz rozszerza stosowanie kryteriów zrównoważonego rozwoju (KZR) i kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych (GHG) na biopłyny i paliwa z biomasy, wykorzystywane w produkcji energii elektrycznej, ciepła i chłodu w instalacjach odnawialnego źródła energii – co zostało wprowadzone w przepisach projektu ustawy implementującej. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z paliw z biomasy w instalacjach wymagać będzie spełnienia KZR. Dyrektywa wprowadziła też zmiany w załączniku IX, wskazującym surowce zaawansowane uprawniające do podwójnego rozliczenia celu w transporcie i wartości energetyczne wytworzonych z nich biopaliw i biokomponentów.

Działania ujęte w ramach dyrektywy RED II są wpisane jako kolejny etap realizacji długoterminowej, określonej do 2050 r., nadrzędnej strategii „Fit for 55” Europy neutralnej dla środowiska i klimatu.

Realizacja celów z dyrektywy RED II wymaga przebudowy rynku paliw wykorzystywanych w sektorze transportu, co wymaga aktywnej polityki państwa w zakresie regulacji oraz systemów wsparcia. Flotę krajowych pojazdów stanowią zasadniczo samochody z napędem spalinowym. W końcu 2022 r. liczba zarejestrowanych samochodów wyniosła 26,5 mln i była większa o +2,3 % niż rok wcześniej. Na 1000 mieszkańców przypadało 701 samochodów (w 2021 r. – 682). Struktura krajowej floty ogranicza możliwości szybkiej realizacji ambitnych celów w zakresie dekarbonizacji sektora transportowego. Wielkość rynku pojazdów, niski poziom wymiany floty oraz niewielki udział aut elektrycznych (BeV i PHeV) – determinują wciąż dużą konsumpcję paliw kopalnych i wysokie miejsce w rankingu ich zużycia wśród państw UE. Konsumpcja paliw w Polsce w 2023 r. wyniosła ok. 5,4 mln ton benzyn silnikowych i 19,2 mln ton oleju napędowego – produkowanych z ropy naftowej.

Obniżenie emisyjności paliw tradycyjnych jest realizowane przez mieszanie (blendowanie) paliw z przerobu ropy z biokomponentami. Możliwość dodawania biokomponentów ograniczają m.in.: normy jakości i wymagania opracowane w celu standaryzacji i zapewnienia bezpieczeństwa. Jednocześnie postęp technologiczny i dostępność komercyjna nowych innowacyjnych rozwiązań umożliwiają także zastępowanie

paliw tradycyjnych ich odnawialnymi alternatywami, np. HVO wytwarzane z uwodornionych olejów, bioCNG, bioLNG, bioLPG, które mogą stanowić biopaliwa samoistne, niepodlegające ograniczeniom blendingu.

Innym przykładem innowacji jest możliwość wykorzystania biopaliw II generacji wytwarzanych z biomasy odpadowej, np. niskoemisyjnego biometanu. Polska posiada znaczący potencjał wytwórczy biometanu, wytwarzanego z biogazu w oparciu o krajowe surowce, np. pozostałości z sektora rolno-spożywczego. Do produkcji biogazu w kraju w największym stopniu są wykorzystywane substraty nieprzydatne do produkcji żywności czy pasz: wywar gorzelniany (21 %), pozostałości z przetwórstwa owoców i warzyw (21 %), gnojowica (27 %). Możliwość wielkoskalowego wykorzystania biometanu bez konieczności importu surowców jest istotnym atutem dla rozwoju tego sektora i realizacji NCW.

Krajowi producenci paliw prowadzą inwestycje mające na celu rozwój technologii biopaliw zaawansowanych, np. produkcji biokomponentów ze zużytego oleju spożywczego (UCO) lub wielkoskalowego wytwarzania biometanu – jednak wciąż są to projekty na etapie wdrożenia.

Rozwój rynku pojazdów elektrycznych postępuje, jednak tempo nie jest adekwatne do potrzeb wynikających z celów OZE w transporcie. W Polsce na koniec września 2024 r. było zarejestrowanych łącznie ok. 128 tys. pojazdów elektrycznych, w tym 52 % stanowiły samochody w pełni elektryczne (BeV)⁶⁾. Park elektrycznych autobusów (e-busów⁷⁾) – na koniec listopada 2023 r. liczył ok. 1120 pojazdów. Równoległe do floty pojazdów z napędem elektrycznym rozwija się również infrastruktura ładowania. Pod koniec września br. w Polsce funkcjonowało 7962 ogólnodostępnych stacji ładowania pojazdów elektrycznych. Szybkie stacje ładowania prądem stałym (DC) miały 42 % udział w rynku, a 58 % stanowiły ładowarki prądu przemiennego (AC) o mocy mniejszej lub równej 22 kW. Poza infrastrukturą ładowania rozwój elektromobilności w skali globalnej wymaga obniżenia kosztów zakupu baterii, aut, ofert koncernów motoryzacyjnych w zakresie dostępnych modeli.

Elektromobilność jest postrzegana w polityce UE jako kluczowy instrument dekarbonizacji transportu, fundamentalny dla realizacji celów w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych.

Wprowadzane regulacje wspierają rozwój rynku samochodów elektrycznych, w tym w szczególności należy wskazać – dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/WE z dnia 22 października 2014 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1161 z dnia 20 czerwca 2019 r. zmieniającą dyrektywę 2009/33/WE w sprawie promowania ekologicznie czystych i energooszczędnych pojazdów transportu drogowego (Dz. Urz. UE L 188 z 12.07.2019, str. 116) oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1242 z dnia 20 czerwca 2019 r. określającego normy emisji CO₂ dla nowych pojazdów ciężkich oraz zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 595/2009 i (UE) 2018/956 oraz dyrektywę Rady 96/53/WE (Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 202). Należy zaznaczyć, iż większość z tych przepisów została znowelizowana w ramach pakietu „Fit for 55”, który podwyższył przyjęte wcześniej cele. W praktyce wdrożenie ww. przepisów tworzy presję na szybką rozbudowę floty przy równoczesnym obowiązku rozbudowy infrastruktury ładowania pojazdów elektrycznych.

W opublikowanym przez Komisję Europejską w grudniu 2019 r. Europejskim Zielonym Ładzie dekarbonizacja sektora transportowego stanowi jeden z filarów transformacji energetycznej i przejścia na gospodarkę niskoemisyjną. Do 2050 r. na poziomie europejskim założono redukcję emisji gazów cieplarnianych w transporcie o 90 %. Operacjonalizację Europejskiego Zielonego Ładu – m.in. w zakresie dekarbonizacji transportu – ma zapewnić pakiet legislacyjny „Fit for 55”, opublikowany przez KE 14 lipca 2021 r., a także wprowadzona rewizja⁸⁾ dyrektywy RED II.

⁶⁾ Licznik Elektromobilności uruchomiony przez PZPM i PSPA <https://pspa.com.pl/tag/licznik-elektromobilnosci/>

⁷⁾ <https://www.money.pl/gospodarka/szybko-rosnie-liczba-e-autobusow-w-polsce-tempo-spadnie-przez-ceny-pradu-6854353613081152a.html>

⁸⁾ https://energy.ec.europa.eu/topics/renewable-energy/renewable-energy-directive-targets-and-rules/renewable-energy-directive_en#timeline-for-renewable-energy-in-the-eu

Wskazane powyżej ścieżki realizacji celów w transporcie, tj. przez wykorzystanie biopaliw II generacji oraz energii elektrycznej ze źródeł OZE, są w Rzeczypospolitej Polskiej jeszcze w początkowej fazie rozwoju, a ich wdrożenie będzie wymagać znacznego wysiłku – organizacyjnego i finansowego. Wstępne potrzeby finansowe w tym zakresie wskazano w rozdziale 6.

Realizacja zobowiązań wynikających z wdrażanej dyrektywy RED II w zakresie energii odnawialnej stosowanej w transporcie, wymaga wytyczenia krajowej ścieżki realizacji i wypracowania optymalnych regulacji prawnych, które będą stymulować zintegrowany rozwój niskoemisyjnego transportu.

Dyrektywa 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnosząca się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 93/12/EWG (Dz. Urz. UE L 350 z 28.12.1998, str. 58), zwana dalej „FQD”, w art. 7a wymaga od państw członkowskich redukcji emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw transportowych o 6 % w stosunku do poziomu emisji z roku 2010 (bazowego). Efektem implementacji FQD są m.in. przepisy, które wprowadziły do ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zwanej dalej „ustawą o systemie”. Narodowy Cel Redukcyjny, zwany dalej „NCR”. Obowiązek redukcji emisji gazów cieplarnianych w paliwach transportowych wynikający z NCR został nałożony na podmioty produkujące lub importujące paliwa transportowe, które trwale wyzbywają się ich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – takich podmiotów jest około 40.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylająca dyrektywę Rady (UE) 2015/652, zwana dalej „RED III”, w art. 3 pkt 4 uchyliła art. 7a FQD, a tym samym zniosła obowiązek redukcji emisji gazów cieplarnianych, z którego wynika NCR.

NCR jest realizowany w dużej mierze przez wykorzystanie biokomponentów i biopaliw, co jest również wymagane przez NCW, uregulowany w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Ponadto NCR stanowi dodatkowe obciążenie dla podmiotów działających na rynku paliw, które po uchyleniu art. 7a FQD, nie ma podstawy w prawie UE. Należy także zauważyć, że RED III uchylająca obowiązek wynikający z art. 7a FQD określa inne, bardzo restrykcyjne cele w zakresie zawartości odnawialnej energii w paliwach transportowych oraz redukcji emisji z tych paliw, co oznacza, że podmioty działające na rynku paliw będą zmuszone do zwiększenia wysiłków mających na celu zwiększenie OZE w paliwach transportowych, a co za tym idzie do ograniczenia emisji z tych paliw. Biorąc powyższe pod uwagę, pojawiła się potrzeba uchylenia obowiązku NCR.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji i oczekiwany efekt

Rozwiązaniem kwestii, które zostały opisane w pkt 1, jest nowelizacja ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

Wejście w życie projektowanych rozwiązań pozwoli na rozwój krajowego sektora, w szczególności paliw alternatywnych, np. biometanu i innych niskoemisyjnych alternatyw, np. energii elektrycznej z OZE – spowoduje szybsze wypieranie obecnie wykorzystywanych importowanych paliw kopalnych.

Proponowane zmiany przyczynią się do realizacji wymagań dyrektywy RED II, ograniczą negatywny wpływ sektora paliw i transportu na środowisko, co jest kluczowe dla osiągnięcia faktycznej poprawy jakości powietrza oraz wykazania realizacji celów w zakresie redukcji emisji ogółem.

W analizowanej perspektywie, tj. do 2030 r., w związku z upowszechnianiem się stosowania w transporcie odnawialnej energii elektrycznej oraz ze stosowaniem paliw gazowych, np. biometanu, a w przyszłości także innych paliw odnawialnych, biowodoru, można spodziewać się ograniczenia poziomu konsumpcji paliw transportowych, w tym tych z przerobu ropy naftowej. Zakładane istotne zwiększenie stosowania energii elektrycznej w sektorze transportu wpłynie w analizowanej perspektywie na strukturę zużycia paliw ciekłych, będących bazą dla dalszej możliwości stosowania biokomponentów i biopaliw ciekłych – w szczególności estrów i bioetanolu.

Projektowane rozwiązania pozwalają jednocześnie na przygotowanie się podmiotów zobowiązanych do kolejnych wyzwań związanych z potrzebą wdrażania strategii długoterminowych („Fit for 55”), zwiększających nacisk na kwestie redukcji emisji. Projektowana regulacja daje możliwość podejmowania przez podmioty autonomicznych i optymalnych z ekonomicznego punktu widzenia decyzji inwestycyjnych dotyczących wyboru technologii zwiększenia udziału OZE w paliwach transportowych oraz elastyczny czas na ich realizację.

Propozycje szczegółowe projektu ustawy obejmują:

- a) określenie corocznych poziomów NCW do 2030 r., tzw. ścieżka dojścia,
- b) określenie limitów dla stosowania biokomponentów I generacji do zaliczenia do NCW,
- c) określenie minimalnego udziału biokomponentów zaawansowanych w realizacji NCW,
- d) uwzględnienie możliwości realizacji NCW z wykorzystaniem innych niskoemisyjnych paliw np. ciekłych i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu (RCF), innych paliw odnawialnych – paliw odnawialnych niebiologicznego pochodzenia (RFNBO),
- e) wdrożenie mechanizmu zaliczenia energii elektrycznej ze źródeł OZE zużytej w transporcie do NCW,
- f) uruchomienie nowego mechanizmu umożliwiającego zaliczanie energii elektrycznej odnawialnej zużytej w transporcie – drogowym i kolejowym, przez przystąpienie do udziału w realizacji NCW przez operatorów ogólnodostępnych stacji ładowania pojazdów oraz przewoźników kolejowych,
- g) stopniowe wygaszanie mechanizmu funkcjonowania możliwości realizacji NCW za pomocą opłaty zastępczej,
- h) określenie zasad poświadczania KZR w podziale na biomasę rolniczą i leśną,
- i) zapewnienie stosowania KZR oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopłynów, paliw z biomasy, z których jest wytwarzana energia elektryczna, ciepło i chłód w instalacjach odnawialnego źródła energii, objęta systemami wsparcia przewidzianymi w ustawie o odnawialnych źródłach energii,
- j) zapewnienie stosowania KZR oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopłynów i paliw z biomasy, które będą wykorzystywane do określonych w dyrektywie RED II celów OZE w sektorach energii innych niż transport.

Projekt ustawy dokonuje również korekt porządkowych lub dostosowawczych wynikających z potrzeby zapewnienia większej precyzji części przepisów w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, z późn. zm.).

Proponowane w projekcie ustawy działania wdrażające postanowienia dyrektywy 2018/2001 mają istotne znaczenie w kontekście stabilizacji działania krajowego sektora paliw oraz transportu w obliczu wyzwań dotyczących realizacji celów Europejskiego Zielonego Ładu, jak również dla zapewnienia bezpieczeństwa paliwowego państwa, przez dywersyfikację dostaw nośników energii i paliw dla transportu, które w większym niż dotychczas stopniu będą oparte na krajowych źródłach energii oraz surowców, z mniejszą potrzebą importu ropy i paliw.

a) Określenie poziomu NCW

Zakłada się wprowadzenie do krajowych regulacji wyznaczonego w dyrektywie RED II celu dotyczącego osiągnięcia minimalnego udziału energii odnawialnej w transporcie. Podmioty realizujące NCW są obowiązane do zapewnienia wzrostu udziału paliw z odnawialnych źródeł energii we wprowadzanych przez nie na rynek paliwach transportowych. W 2030 r. udział ten, po uwzględnieniu mnożników przewidzianych dla energii elektrycznej i biokomponentów zaawansowanych, wyniesie 14,9 %, zapewniając faktyczną realizację celu OZE-T na wymaganym przez dyrektywę 2018/2001 poziomie.

Działania w zakresie określenia poziomów NCW na kolejne okresy obejmują mechanizmy i narzędzia już funkcjonujące w przepisach ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, w szczególności te określone dla najbliższych lat – do 2024 r. włącznie oraz uzupełniają cele na kolejne lata do 2030 r. Opóźnienie w realizacji NCW w latach ubiegłych zostało uwzględnione w harmonogramie NCW na kolejne lata. Projekt ustawy zakłada stopniowe podnoszenie celu NCW.

Tabela 2. Wartości NCW dla poszczególnych lat ujęte w projekcie ustawy

Rok	Plan NCW [%]
2025	9,2 %
2026	10,0 %
2027	10,0 %
2028	10,0 %
2029	10,0 %
2030	14,9 %

Źródło: Wartości wg ustawy obowiązujące zgodnie z propozycją projektu ustawy.

Założono realizację ww. określonego celu OZE przede wszystkim na wykorzystaniu: biokomponentów spożywczych lub pastewnych (tzw. I generacji), biokomponentów zaawansowanych oraz energii elektrycznej. Ze względu na brak rynku paliw wodorowych (RFNBO), paliw z recyklingu (RCF) oraz początkowy etap rozwoju technologii produkcji paliw syntetycznych, przyjęto, że te paliwa w rozważanej perspektywie nie będą stanowiły widocznej części paliw, jakkolwiek przepisy nie wyłączają możliwości ich stosowania w rozliczeniu realizacji NCW.

Przyjęcie planu braku wzrostu poziomu NCW w latach, w których nie jest określony cel przez dyrektywę RED II, umożliwia stabilny i stopniowy rozwój rynków: biokomponentów zaawansowanych oraz zwłaszcza energii elektrycznej stosowanej w transporcie – drogowym i kolejowym. Takie podejście pozwala na podejmowanie decyzji w zakresie planowanych inwestycji, ich finansowaniu oraz realizacji w celu zapewnienia osiągnięcia udziału OZE w transporcie wyznaczonego dla referencyjnego 2030 r.

b) Udział biokomponentów I generacji (wytworzonych z surowców spożywczych i pastewnych)

Zgodnie z art. 26 ust. 1 dyrektywy 2018/2001 do obliczenia końcowego zużycia brutto energii ze źródeł odnawialnych oraz minimalnego udziału energii odnawialnej w sektorze transportu udział biopaliw i biopłynów, jak również paliw z biomasy zużytych w transporcie – jeżeli są one produkowane z roślin spożywczych i pastewnych, nie może przekroczyć o więcej niż 1 % [p.p.] udziału takich paliw w końcowym zużyciu energii w sektorach transportu drogowego i kolejowego osiągniętego w 2020 r.

Biorąc pod uwagę powyższe ograniczenia, proponuje się wprowadzenie limitu stosowania biokomponentów I generacji w rozliczeniu NCW na poziomie 6,1 % ich udziału w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych wprowadzonych na rynek przez poszczególne podmioty zobowiązane do realizacji NCW (liczone wg wartości energetycznej).

Proponowany udział biokomponentów I generacji w rozliczeniu NCW przez zobowiązane podmioty odpowiada realizacji celu RES-T przez Polskę w 2020 r. wg sprawozdania SHARES-EU oraz powiększonemu o 1 % [p.p.] i wynosi 6,1 %.

Realizacja NCW za pomocą biokomponentów I generacji na wyznaczonym poziomie przy wciąż rosnącym popycie na paliwa ciekłe oznacza w praktyce utrzymanie wysokiego zapotrzebowania na biokomponenty, a tym samym również na surowce do ich produkcji. Kwestia jest szczególnie istotna z uwagi na potrzebę stabilizacji funkcjonowania krajowego łańcucha dostaw, sektora rolno-spożywczego, dostarczającego większość surowców do wytwarzania zrównoważonych biokomponentów – do realizacji NCW.

Tabela 3. Konsumpcja biokomponentów I generacji

rok	Ilość [ton]	
	Bioetanol	Ester
2021	273 683	1 297 295
2022	299 487	1 148 391
–		
2025	481 172	984 049
2030	488 248	996 461

Źródło: Dla lat 2021–2022 Raport Prezesa URE, dla lat 2025 i 2030 – prognoza MKiŚ.

c) Określenie udziału biokomponentów zaawansowanych, w tym biometanu

Projekt ustawy określa minimalny udział biokomponentów zaawansowanych (wytworzonych z surowców określonych w części A załącznika nr 1, która odpowiada załącznikowi IX do dyrektywy RED II) w realizacji NCW na poziomie co najmniej 3,5 % ogólnej ilości paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych zużytych w transporcie – drogowym i kolejowym. Zgodnie ze wskazaniem dyrektywy RED II projekt ustawy zakłada ścieżkę dojścia dla biokomponentów zaawansowanych zużywanych w transporcie od poziomu 1 % w 2025 r. do 3,5 % w docelowym 2030 r. Przyjęcie rozwiązań daje podstawę do rozwoju biokomponentów zaawansowanych.

W rozliczeniu celu minimalnego udziału paliw zaawansowanych może być wykorzystany także biometan zaawansowany używany do produkcji biowodoru, który jest zużywany przy produkcji paliw lub biometanu wykorzystany w postaci paliwa samoistnego bioCNG oraz bioLNG, jako zamiennik kopalnego odpowiednika. Biometan stosowany w procesie produkcji paliw pozwala zastępowanie gazu ziemnego (GZ) i redukcję emisji z tradycyjnych paliw transportowych.

Zakłada się wykorzystanie ok. 150–300 tys. Nm³ rocznie biometanu jako paliwa samoistnego – substytutu LNG lub CNG (estymacje własne), w oparciu o dobrowolne decyzje podmiotów zobowiązanych. Duży potencjał redukcyjny biometanu jako paliwa samoistnego może wspomagać realizację celów redukcji wynikających obecnie ze stosowania gazu ziemnego.

Wykorzystanie biometanu w postaci paliwa samoistnego bioCNG/bioLNG pozwala na efektywniejsze rozliczenie NCW niż przetwarzanie biometanu w procesach rafineryjnych (efektywność wykorzystania biowodoru z biometanu do wytworzenia paliw jest zależna od wielu parametrów i waha się w przedziale od ok. 60 % do 75 %) – jednakże jest ograniczone do poziomu krajowego popytu na tego rodzaju paliwa, który w Polsce wciąż jest niewielki. Wykorzystanie biometanu zaawansowanego pozwala uzyskać znaczny poziom redukcji emisji – w przypadku niektórych ścieżek produkcji nawet 202 %, przy zapewnieniu odpowiedniej technologii produkcji i dystrybucji, m.in. stosowaniu zamkniętych układów wytwarzania z surowców pozyskiwanych w okolicy bliskiej odbiorcy czy odgazowaniu pofermentu (wg Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego).

Z tego względu ta opcja wykorzystania biometanu nie wymaga dedykowanego wsparcia regulacyjnego. Brak przepisów bezpośrednio zobowiązujących do wykorzystania bioCNG lub bioLNG służy uelastycznieniu systemu – dostarczenia możliwości realizacji celu również za pomocą tego paliwa gazowego. Działania prowadzone przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska dotyczące zbadania możliwości wykorzystania biometanu do celów transportowych potwierdziły, że w perspektywie 2030 r. biometan może być jednym z nielicznych powszechnie dostępnych nośników energii, umożliwiających realizację minimalnych celów w zakresie udziału odnawialnych źródeł energii w sektorze transportu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Warunkiem powszechnego stosowania biometanu jest koordynacja kluczowych elementów rynku: zapewnienia stabilnego długookresowego mechanizmu wsparcia wytwórców biometanu na cele transportu (1), zapewnienia logistyki przesyłu lub dostaw do odbiorcy (fizycznych lub wirtualnych) (2), zbudowania stabilnego zapotrzebowania, np. z sektora transportu (3).

Projekt ustawy ma na celu wskazanie kierunków rozwoju zapewniających stabilne zapotrzebowanie na biokomponenty i biopaliwa zaawansowane, w tym biometan, co pozwoli realizować nie tylko cele wynikające z NCW, ale jednocześnie z Narodowego Celu Redukcyjnego (NCR), a pośrednio również cele w zakresie zagospodarowania uciążliwych środowiskowo materiałów i surowców odpadowych.

d) Realizacja NCW z wykorzystaniem innych niskoemisyjnych nośników energii

Rozbudowa katalogu ścieżek uwzględnianych przy realizacji NCW, m.in.: o ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu i gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu, biometan, biokomponenty zaawansowane, zwiększa możliwości i prawdopodobieństwo realizacji podwyższonego poziomu celu.

Proponuje się zatem wprowadzenie zmiany definicji NCW w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych:

Narodowy Cel Wskaźnikowy – minimalny udział innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczanej do pojazdów drogowych lub kolejowych w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, zużywanych w danym roku kalendarzowym w transporcie drogowym lub kolejowym, liczony według wartości energetycznej.

Proponowane rozwiązania tworzą bazę prawną dla rozwoju rynku paliw odnawialnych, powinny ułatwić realizację obowiązków w zakresie osiągnięcia w 2030 r. minimalnego 3,5 % udziału biokomponentów wytworzonych z surowców zgodnie z załącznikiem nr 1 ustawy (biokomponentów zaawansowanych), jak i celu łącznego NCW.

Projekt rozszerza katalog rozwiązań o możliwość zaliczenia w NCW ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu (RCF) opisanych w dyrektywie RED II, co umożliwi zagospodarowanie nieprzydatnych dotychczas materiałów i frakcji węglowodorowych. Definicja obejmuje paliwa węglowe wytworzone ze źródeł nieodnawialnych: ciekłych i stałych strumieni odpadów, które nie nadają się do odzysku, oraz gazów odlotowych z procesów technologicznych, gazów spalinyowych, powstałych jako nieuniknione i niezamierzone następstwo produkcji w instalacjach przemysłowych.

e) Zaliczenie energii elektrycznej ze źródeł OZE zawartej w energii wykorzystywanej w transporcie do realizacji celu OZE w transporcie oraz określenie zasad jej rozliczania

W celu zapewnienia realizacji 14 % celu określonego dyrektywą 2018/2001 w projekcie ustawy zostaną wprowadzone mechanizmy ułatwiające zastosowanie energii elektrycznej wyprodukowanej z odnawialnych źródeł energii w rozliczeniu NCW przez podmioty zobowiązane. Promowanie rozwoju elektromobilności, zachęcanie podmiotów do powszechnego stosowania odnawialnej energii elektrycznej – jest spójne ze strategiami wdrażanymi w innych państwach członkowskich UE.

Tabela 4. Prognoza rozwoju elektromobilności w Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2024–2030.

Rok	Prognozowana liczba samochodów elektrycznych [w tys. szt.]	Roczne zapotrzebowanie na energię elektryczną w transporcie [GWh]
2024	127,9	581
2025	194,1	873
2026	293,4	1307
2027	442,3	1950
2028	665,8	2906
2029	1 000,9	4326
2030	1 503,8	6433

Źródło: opracowanie własne MKiŚ.

Projekt ustawy uwzględnia mechanizmy ułatwiające wykorzystanie energii elektrycznej z OZE zużytej w transporcie – drogowym lub kolejowym, w rozliczeniu NCW. Implementacja przepisów zawartych w art. 27 dyrektywy RED II, umożliwiających wykorzystanie w rozliczeniu realizacji celu OZE w transporcie energii elektrycznej uzyskanej z bezpośredniego podłączenia do instalacji wytwarzającej odnawialną energię elektryczną i dostarczaną do pojazdów (zaliczenie tej energii elektrycznej w całości jako odnawialnej), jak też

energii elektrycznej, która pochodzi z instalacji, która jest podłączona do sieci, lecz można udowodnić, że dana energia elektryczna została dostarczona ze źródeł OZE.

Mając na celu określenie i uzupełnienie szczegółowych zasad rozliczenia wykorzystania energii elektrycznej, projekt ustawy przewiduje możliwość określenia metodyki i kryteriów oceny spełniania wymogów w drodze rozporządzenia wykonawczego do ustawy, a także metodykę oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych uzyskanego dzięki innym paliwom odnawialnym, z uwzględnieniem stanu wiedzy technicznej w tym zakresie. W celu pełnej implementacji dyrektywy zakłada się wprowadzenie w projekcie ustawy zasad obliczania udziału energii elektrycznej z OZE wykorzystywanej w transporcie z możliwością uwzględnienia w rozliczeniach mnożników wskazanych w art. 27 ust. 2 lit. b dyrektywy RED II: 4-krotności energii elektrycznej wykorzystywanej w transporcie drogowym oraz 1,5-krotności energii elektrycznej wykorzystywanej w transporcie kolejowym.

f) Umożliwienie zaliczania energii elektrycznej odnawialnej zużytej w transporcie – drogowym i kolejowym, przez przystąpienie do udziału w realizacji NCW przez operatorów ogólnodostępnych stacji ładowania pojazdów oraz przewoźników kolejowych

Uwzględniając fakt, iż część energii elektrycznej z OZE może być dostarczona do pojazdów – drogowych lub transportu kolejowego – przez podmioty niezobowiązane do realizacji celu OZE w transporcie, proponuje się wprowadzenie mechanizmów pozwalających na wykazanie wykorzystania tych ilości przez podmioty realizujące NCW we współpracy z operatorem infrastruktury ładowania pojazdów lub przewoźnikiem kolejowym.

Wprowadzenie rozwiązania z jednej strony ułatwi podmiotom zobowiązanym rozliczenie realizacji celu OZE w transporcie, przez rozszerzenie wachlarza możliwych do wykorzystania instrumentów, z drugiej zaś tworzy system wspierający rozwój elektromobilności przez wzrost zapotrzebowania ze strony transportu na energię elektryczną z OZE. Cena ww. uprawnienia będzie uzależniona od popytu i podaży na ww. instrumenty.

g) Stopniowe wygaszanie mechanizmu opłaty zastępczej

Funkcjonowanie opłaty zastępczej w systemie NCW stanowi odpowiedź na ograniczenia w rozwoju technologii umożliwiających realizację NCW w stopniu wyższym niż jest to możliwe przy wykorzystaniu biopaliw I generacji. Korzystając z powyższej możliwości, podmioty zobowiązane do realizacji NCW zmniejszają koszty niewykonania pełnego celu OZE w transporcie, jednak mechanizm obniża systemowo poziom realizacji przez Rzeczpospolitą Polską celu OZE w transporcie raportowany przez Komisję (KE) w sprawozdaniach SHARES.

Jednocześnie, uwzględniając potrzebę zapewnienia elastyczności, jaką stwarza opłata zastępcza, w okresie przejściowym, tj. do 2030 r., zakłada się, że zniesienie ww. opłaty będzie następować zgodnie z następującym harmonogramem:

Tabela 5. Minimalny poziom realizacji NCW uprawniający do skorzystania z mechanizmu opłaty zastępczej

Rok	Poziom realizacji NCW
2024	85 %
2025	85 %
2026	88 %
2027	90 %
2028	92 %
2029	95 %

Źródło: opracowanie własne MKiŚ.

Modyfikacja zasad wykorzystania technologii współwodornienia w procesie realizacji NCW przez podmioty zobowiązane

W sytuacji gdy poziom obowiązku przekracza poziom „blending wall”, zachodzi konieczność poszukiwania alternatywnych sposobów realizacji celu. Stosowanie w biopaliwach ciekłych innych rodzajów biokomponentów niż estry oraz bioetanol, takich jak: biowęglowodory ciekłe, np. HVO, inne paliwa odnawialne – zwiększa elastyczność realizacji wyższych celów.

Zakłada się kontynuację wykorzystywania biowęglowodórów ciekłych w rozliczeniu NCW, znosząc jednak od 2024 r. ograniczenie ustawowe w zakresie możliwości ich stosowania w rozliczeniu NCW (w latach 2020–2022 udział biowęglowodórów nie mógł przekroczyć 0,45 %, natomiast w 2023 r.⁹⁾ wartości 0,9 %). Tej zmianie będzie towarzyszyć pozaustawowe wzmocnienie nadzoru nad obrotem surowcami wykorzystywanymi do produkcji oraz biowęglowodórami za pośrednictwem uznanych systemów certyfikacji oraz docelowo – unijnej bazy danych wdrażanej przez Komisję Europejską.

Od 2017 r. podmioty zobowiązane wykazują w realizacji NCW wykorzystanie biowęglowodórów ciekłych w ilości: 11 278 ton – zawartych w oleju napędowym i benzynach, jednak w 2021 r. jedynie 8031 ton, a w 2023 r. – 5300 ton. Powyższe dane wskazują na istnienie potencjału, który może być wykorzystany do wyższej realizacji celu OZE w transporcie, opcja wymaga jednak wsparcia i inwestycji.

h) Określenie zasad uznawania biomasy leśnej w realizacji celu OZE

W związku z wprowadzeniem w dyrektywie RED II rozróżnienia na biomasę rolniczą i biomasę leśną niezbędne jest wprowadzenie odpowiednich regulacji pozwalających na wykorzystanie biokomponentów, biopłynów i paliw z biomasy wytworzonych z biomasy leśnej, z odpadów i pozostałości z produkcji rolniczej, np. słomy, a także określenie dwóch odrębnych ścieżek weryfikacji spełnienia KZR przez biokomponenty, biopłyny oraz paliwa z biomasy wytworzone z biomasy rolniczej i biomasy leśnej.

Proponuje się wprowadzenie obowiązku, aby wytwórca takich odpadów lub pozostałości tworzył plan zarządzania wpływem na jakość gleby i zasoby pierwiastka węgla w glebie.

i) Zapewnienie stosowania KZR oraz ograniczeń emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopłynów i paliw z biomasy

Projekt ustawy odnosi się do kwestii uwzględniania wymagań określonych w dyrektywie RED II dotyczących spełniania KZR oraz kryteriów ograniczeń emisji gazów cieplarnianych przez biopłyny i paliwa z biomasy, które co do zasady będą podlegać certyfikacji podobnie jak biokomponenty, przy ich stosowaniu do realizacji celów OZE w sektorach innych niż w transporcie, a w przypadku paliw z biomasy, w tym biogazu/biometanu – w realizacji NCW. Projekt ustawy przewiduje odpowiednie zmiany przepisów w tym zakresie w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

Projektowane przepisy uwzględniają ponadto rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/996 z dnia 14.06.2022 r. w sprawie zasad weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz kryteriów niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, wydane na podstawie art. 30 ust. 8 dyrektywy RED II. Rozporządzenie to stanowi, że jednostki certyfikujące prowadzące audyty w imieniu systemu dobrowolnego, tj. prowadzące działalność w zakresie wydawania certyfikatów na zgodność z KZR i kryteriami ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy, mogą prowadzić taką działalność jedynie po uzyskaniu akredytacji krajowej jednostki akredytującej zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającym wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającym rozporządzenie (EWG) nr 339/93, albo jeśli zostaną uznane przez właściwy organ w zakresie objętym dyrektywą 2018/2001 lub w określonym zakresie systemu dobrowolnego. W związku z powyższym projekt przewiduje wprowadzenie obowiązku uzyskania odpowiedniego wpisu w rejestrze jednostek certyfikujących prowadzonym przez KOWR.

Dokonanie korekt porządkowych lub dostosowawczych wynikających z potrzeby większej precyzji części przepisów

W projekcie ustawy zostaną dokonane także zmiany o charakterze porządkowym i dostosowawczym, w tym dostosowane zostaną definicje takich pojęć, jak: biomasa, odpady, uznany system certyfikacji czy certyfikat. W związku z poszerzeniem grupy produktów, które będą mogły zostać wzięte pod uwagę na poczet realizacji NCW, była konieczna zmiana definicji samego NCW, a także wprowadzenie nowych definicji takich produktów, jak: biokomponenty zaawansowane, biometan, ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu i gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu czy energia elektryczna ze źródeł OZE.

Zostaną również zmienione załączniki do ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, dostosowujące je do następujących zmian wprowadzonych w dyrektywie RED II w stosunku do dyrektywy RED:

- załącznik nr 1 – zaktualizowany zgodnie z załącznikiem IX do dyrektywy RED II,
- załącznik nr 2 – zaktualizowany zgodnie z załącznikiem V do dyrektywy RED II,
- załącznik nr 3 – implementujący załącznik VIII dyrektywy RED II.

W związku z koniecznością zapewnienia stosowania KZR oraz kryteriów ograniczeń emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do paliw z biomasy było konieczne dodanie do ustawy o odnawialnych źródłach energii nowego załącznika dotyczącego zasad obliczania wpływu paliw z biomasy względem ich odpowiedników kopalnych, na emisję gazów cieplarnianych (załącznik VI do dyrektywy RED II).

Przyjęte w projekcie ustawy rozwiązania są zgodne z kierunkiem rozwoju i ewolucji rynku UE, sygnalizują kierunki koniecznych krajowych inwestycji, np. w obszarze wykorzystania na cele transportowe biometanu oraz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, a także wdrażają w pełni postanowienia przepisów dyrektywy 2018/2001 do krajowej legislacji.

Regulacje zwiększają prawdopodobieństwo osiągnięcia przyjętych do 2030 r. zobowiązań dla osiągnięcia minimalnego 14 % udziału odnawialnej energii stosowanej w sektorze transportu. Regulacja zabezpiecza także stabilne funkcjonowanie łańcucha dostaw, stworzenie konkurencyjnych warunków rozwoju różnych technologii oraz dywersyfikację źródeł paliw i energii, przy jednoczesnym zachowaniu ekonomicznej dostępności tych różnych nośników energii – paliw ciekłych i gazowych.

j) Uchylenie NCR

Rekomendowanym rozwiązaniem w kwestii NCR jest dokonanie zmian w ustawie o systemie oraz ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, zwanej dalej „POŚ”, które zakładają uchylenie przepisów odnoszących się do realizacji obowiązku NCR. Największe zmiany dotyczą ustawy o systemie, gdzie uchylony zostanie Rozdział 2a „Zasady monitorowania oraz stosowania niektórych środków ograniczania emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw stosowanych w transporcie i energii elektrycznej stosowanej w pojazdach samochodowych” oraz przepisy z nim powiązane. Ponadto w POŚ zostaną dokonane zmiany dostosowujące treść przepisów do braku przychodów z NCR.

Analizy wykazały, że celu projektu nie da się osiągnąć za pomocą innych środków.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Z uwagi na różne uwarunkowania państw członkowskich, różne przyjęte krajowe strategie, wielkości rynków czy dostępną infrastrukturę – poszczególne państwa członkowskie wykazują zróżnicowane postępy w realizacji celów przyjętych jeszcze dyrektywą RED. Niektóre kraje wykazały przekroczenie wykonania planu, np. Szwecja, podczas gdy zdecydowana większość – aż ¾ państw nie osiągnęła złożonego na 2020 r. 10 % udziału energii odnawialnej zużytej w transporcie.

Kraje UE były zobowiązane do wdrożenia także postanowień dyrektywy RED II – status i zakres wdrożenia do dnia 30 czerwca 2021 r. został określony przez Komisję Europejską w wynikach kontroli sprawozdań państw członkowskich UE.

W krajach UE monitoringiem działań w zakresie spełniania wymagań środowiskowych – w szczególności w obszarze spełniania wymagań kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz redukcji emisji, weryfikacji

⁹⁾ Zgodnie z przyjętą w dniu 27 października 2022 r. nowelizacją dla roku 2023, pod adresem: http://orka.sejm.gov.pl/proc9.nsf/ustawy/2541_u.htm

poprawności prowadzenia bilansu masy, a także spełniania wymagań w obszarze kryteriów zrównoważonego rozwoju pod potrzeby systemu handlu emisjami EU ETS zajmują się, podobnie jak w Rzeczypospolitej Polskiej, uznane systemy certyfikacji, w tym międzynarodowe: ISCC, SURE, RedCERT, które działają także w kraju. Według stanu na 02.2024 r. w Polsce poza wzmiankowanymi powyżej działa także czwarty, krajowy system, tj. KZR INiG, który aktywny jest również poza granicami kraju, np. w Republice Czeskiej. Rola systemów certyfikacji polega na nadzorze wytwórców i dostawców surowców oraz biopaliw i biokomponentów, paliw z biomasy i biopłynów wykorzystywanych w sektorze transportu, elektroenergetyce, ciepła i chłodu – do realizacji celów OZE. Systemy monitorują działania w zakresie spełniania wymagań środowiskowych – w szczególności w obszarze spełniania wymagań kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz redukcji emisji gazów cieplarnianych, weryfikują poprawność prowadzenia bilansu masy, a także spełnianie wymagań w obszarze kryteriów zrównoważonego rozwoju na potrzeby systemu handlu emisjami EU ETS.

Wykorzystanie biogazu/biometanu w transporcie w państwach członkowskich UE

Użyteczność biogazu/biometanu w poszczególnych państwach członkowskich UE jest zróżnicowana. Stosowanie biometanu jest kształtowane przez krajowe strategie, uzależnione od uwarunkowań lokalnych i dostępności surowców oraz – co jest szczególnie istotne w przypadku paliwa gazowego – posiadaną infrastrukturą funkcjonujących sieci dystrybucji gazu (zapewniającą chłonność i możliwość stałego odbioru wytworzonego gazu), wielkością floty, a także infrastrukturą tankowania (stacji CNG/LNG).

W krajach unijnych w 2023 r. funkcjonowało ok. 4100 stacji CNG oraz 650 stacji LNG, z czego znaczna część jest już obecnie zasilana biometanem. Duży potencjał biometanu w zakresie redukcji emisji został dostrzeżony przez Komisję Europejską oraz Europejskie Stowarzyszenie Biometanu, które powołały wspólną inicjatywę dla stworzenia warunków przyspieszonego do 2030 r. rozwoju tego sektora (BIP-EBA). Zdaniem inicjatywy biometan może odegrać szczególnie dużą rolę w dekarbonizacji transportu ciężkiego oraz transportu komunalnego i miejskiego.

W państwach członkowskich UE w 2022 r. wykorzystywano do celów transportowych ok. 2,5 mld m³ biometanu. Liderami wykorzystania tego biopaliwa do celów transportowych są: Szwecja, Niemcy oraz Norwegia.

Największym europejskim rynkiem konsumpcji gazu ziemnego w postaci CNG są Włochy (1,4 mld m³ CNG wykorzystywanego co roku do napędu ok. 1,1 mln aut). Potencjał rozwoju sektora biometanu w oparciu o posiadaną infrastrukturę jest tam wzmacniany w ramach programu pomocowego nr SA.48424 (2017/N), wydanego decyzją Komisji Europejskiej z dnia 1 marca 2018 r. – (ang. *Italy – Support scheme for the production and distribution of advanced biomethane and other adv. biofuels for use in the transport sector*).

W modelu szwedzkim, bazującym na bezpośrednim wykorzystaniu biogazu, korzysta ponad trzydzieści szwedzkich miast, aż 80,3 % biogazu jest zużywane w transporcie, co zapewnia udział ok. 10 % realizacji całego celu OZE w transporcie. Paliwo jest wykorzystywane bez zatlaczania do sieci dystrybucyjnych, wprost ze stacji tankowania ulokowanych na terenie zakładów przewozowych, głównie w transporcie zbiorowym, tj. komunikacji miejskiej i komunalnej (<http://scandinavianbiogas.com/en/about-biogas/>).

W Niemczech, będących największym producentem europejskiego biogazu (53,6 % udział w konsumpcji biogazu ogółem), na cele transportowe jest wykorzystywane tylko 2,5 % biogazu zużytego w tym kraju.

W długiej perspektywie działań prośrodowiskowych realizowanych w ramach przyjętych perspektyw, tj.: do 2030 r. (dyrektywa RED II) oraz dłuższej: do 2050 r. (Europejski Zielony Ład), poszczególne państwa członkowskie, wykazują odmienne strategie realizacji oraz zróżnicowany stopień akceptacji społecznej dla coraz ambitniejszych celów klimatycznych. Możliwość realizacji celów jest determinowana także różnym stopniem dojrzałości technologicznej, przemysłowej, a zwłaszcza ekonomicznej poszczególnych państw. Istotny jest również stopień dostępu do surowców energetycznych oraz źródeł nisko(zero)emisyjnej odnawialnej energii, posiadana infrastruktura i flota pojazdów, czy wreszcie wielkość wewnętrznego rynku. Wszystkie powyższe elementy, finalnie determinują zakres oraz tempo możliwych do przeprowadzenia zmian oraz determinują koszty konieczne do podjęcia działań na indywidualnym poziomie poszczególnych państw. Polska plasuje się na szóstym miejscu w UE w zużyciu energii w transporcie za Niemcami, Francją, Włochami

– co pokazuje skalę wyzwania związaną z wdrożeniem polityki długoterminowej (do 2050 r.) i duże koszty transformacji.

Wykorzystanie odnawialnej energii elektrycznej w transporcie w państwach UE

Innym wielkoskalowym rozwiązaniem umożliwiającym dekarbonizację jest elektryfikacja transportu. W UE auta elektryczne stanowiły 14,2 % wszystkich sprzedawanych pojazdów, przegoniły diesle (13,7 %).

Przykładowo, na największym rynku transportowym UE (rynku niemieckim) podejmowane są obserwowane działania zwiększające wykorzystanie w transporcie energii elektrycznej ze źródeł OZE. Sprzedaż aut elektrycznych utrzymuje się na imponującym poziomie, ok. 500 tys. pojazdów w 2023 r.

Obecnie na rynek trafia tam już nawet ok. 60 tys. elektrycznych (eV) i hybrydowych (BHeV) aut miesięcznie, co powoduje, że już co piąte (ok. 19 %) nowe auto trafiające na rynek niemiecki może korzystać z energii elektrycznej, w tym zasilane z intensywnie rozwijanych i dostępnych źródeł OZE. Działania wspierające wymianę floty to między innymi rozbudowa inteligentnej infrastruktury do ładowania samochodów elektrycznych: publiczne i prywatne stacje, tzw. „smart wallbox”. Dalszy wzrost zainteresowania nabywców zakupem aut elektrycznych – konsumentów będzie kształtowane przez relację kosztu zakupu i używania pojazdów elektrycznych względem innych odnawialnych alternatyw.

Wykorzystanie biopaliw w transporcie w państwach UE

We Francji, będącej po USA, Brazylii i Niemczech, czwartym na świecie producentem biopaliw, z udziałem w światowej produkcji ok. 2 mln ton biopaliw rocznie – powszechnie są stosowane mniej emisyjne paliwa, np. w postaci blendów: benzyn E5 zawierających do 5 % objętości bioetanolu lub 15 % ETBE, benzyn E10 zawierających do 10 % objętości etanolu (od 2009 r.) lub 22 % ETBE, czy oleju napędowego B7 o zawartości do 7 % objętości FAME, B10 o objętości do 10 % FAME, a także promowany cenowo super etanol E85 zawierający między 65 % a 85 % etanolu. Benzyna E10 jest najczęściej sprzedawanym paliwem na rynku francuskim z ok. 50 % udziałem.

Według prognoz liczba aut we Francji wzrośnie w latach 2020–2050 z około 33 milionów do około 39 milionów (dane Ministerstwa Klimatu i Środowiska). Wymiana floty, budowa infrastruktury dla paliw alternatywnych jest procesem obliczonym na lata, natomiast szybka redukcja emisji na tak dużych rynkach jest możliwa przez masowe stosowanie paliw z podwyższoną zawartością biokomponentów lub zastępowanie paliw tradycyjnych ich odnawialnymi, niskoemisyjnymi odpowiednikami.

Rynek paliwowy UE

Różne modele predykcyjne wskazują, że w perspektywie 2030 r. paliwa oparte o ropę będą jeszcze nadal powszechnie wykorzystywane w Unii Europejskiej, a ich udział będzie stanowił nadal powyżej 83 % energii zużywanej w transporcie (<https://www.euractiv.com/section/agriculture-food/news/oil-will-still-drive-europes-cars-by-2030-data-show/>).

W zużyciu energii w transporcie w UE w 2022 r. dominowały paliwa kopalne: olej napędowy (diesel: 59,8 %; 8 386 PJ), kolejno benzyna (petrol: 23,3 %; 3 271 PJ) i lekki olej (gas oil: 9,7 %; 1 363 PJ), natomiast skroplony gaz ropopochodny (LPG), gaz ziemny – sprężony (CNG) i skroplony (LNG) stanowiły łącznie 2 % (275 PJ).

Duży i utrzymujący się na niektórych rynkach popyt na produkty ropopochodne, tj. benzyny, ON, LPG, oznacza, że w okresie przejściowym transformacji, tj. w okresie wymiany floty pojazdów, w tym samym czasie w państwach UE-27 należy dostarczać dla transportu jak największe ilości niskoemisyjnych suplementów paliw kopalnych, np. zaawansowanych biopaliw i biokomponentów (estry, bioetanol, HVO, biometan). Obecnie jednak zużycie biopaliw w państwach członkowskich UE jest zdominowane przez:

- biodiesel, tj. estry metylowe kwasów tłuszczowych (FAME),
- kolejno przez bioetanol,
- hydro-rafinowany olej roślinny, tzw. HVO,
- pozostałe, np. bio – *ETBE* (eter bioetylowo-tert-butyłowy) czy biogaz.

W przypadku biopaliw i biokomponentów fundamentalne znaczenie w odniesieniu do spełnienia wymagań w zakresie spełniania KZR ma wykazany potencjał redukcji emisji gazów cieplarnianych (GHG) – min. 65 % (od 2021 r.), który zależy w dużym stopniu od surowców użytych do ich wytworzenia. Kwestie te są szczegółowo określone przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1513 z dnia 9 września 2015 r. zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L Nr 239 z 15.09.2015, str. 1, z późn. zm.).

Regulacje odnoszące się do obowiązku z art. 7a FQD w innych państwach UE

Ze względu na różnorodne sposoby implementacji art. 7a FQD państwa członkowskie UE różnią się systemami egzekwującymi wykonanie obowiązku wynikającego z ww. przepisu – NCR jest specyficznym rozwiązaniem przyjętym przez Polskę. W projekcie uchylane są indywidualne rozwiązania stosowane już w prawodawstwie polskim, tym samym nie zaistniała potrzeba przeprowadzenia analizy porównawczej z innymi krajami w przedmiotowym zakresie.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty realizujące NCW	18	Prezes URE, stan na 12.11.2024 r.	Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania biokomponentów, biometanu, energii elektrycznej odnawialnej oraz zaliczanie tych nośników energii do celu NCW (rozliczanie obowiązków NCW możliwych do wykonania przez <u>zobowiązane podmioty paliwowe</u>)
Wytwórcy biokomponentów	20	Rejestr wytwórców, KOWR, stan na 14.10.2024 r.	Określenie obowiązków NCW na poziomie gwarantującym co najmniej dotychczasową konsumpcję biokomponentów oraz zaadresowanie konieczności stosowania surowców z załącznika nr 1 do ustawy, do produkcji biokomponentów zaawansowanych
Wytwórcy biometanu z biogazu lub biogazu rolniczego na cele transportowe	Nawet kilkaset jednostek wytwórczych	Własne	Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania biometanu, który może być zatłaczany do sieci gazowych, dostaw dla odbiorców z sektora transportu (rafinerie, stacje tankowania CNG lub LNG)
Wytwórcy wykorzystujący paliwa z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8	Trudne do oszacowania	Własne	Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8 wymagać będzie spełnienia KZR
Wytwórcy odnawialnej energii elektrycznej na cele transportowe	Kilka tysięcy jednostek wytwórczych	Własne	Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania energii elektrycznej stosowanej w transporcie, ze źródeł wytwórczych przyłączonych bezpośrednio do instalacji odbiorców z sektora transportu (rafinerii, instalacji CNG/wodorowe, stacji ładowania aut, sieci trakcyjnych)
Operatorzy infrastruktury ładowania pojazdów elektrycznych oraz przewoźnicy kolejowi	Nawet kilkadziesiąt podmiotów – z przewagą dominujących jednostek	Własne	Działalność w zakresie obsługi stacji ładowania pojazdów oraz instalacji wykorzystania odnawialnej energii elektrycznej w sektorze transportu – drogowym i kolejowym
Podmioty sprowadzające	27	Wykaz prowadzony przez Dyrektora Generalnego KOWR, stan na 21.11.2024 r.	Możliwość składania oświadczeń w miejsce sprawozdań, uwzględnienie także wytwórców biometanu, w tym zaawansowanego.
Jednostki certyfikujące	13	Wykaz prowadzony przez Dyrektora Generalnego KOWR, stan na 20.02.2024 r.	Obowiązek nadzoru wytwórców i przekazywania sprawozdań okresowych, z uwzględnieniem rozszerzonego katalogu biokomponentów zaawansowanych

Administratorzy systemów certyfikacji	3	Wykaz prowadzony przez Dyrektora Generalnego KOWR, stan na 23.08.2023 r.	Obowiązek przekazywania aktualnych dokumentów systemowych, sprawozdań okresowych oraz nadzór nad działaniem systemu
Dostawcy surowców, biomasy, w tym odpadów biodegradowalnych	ok. 150 tys. gospodarstw rolnych, w tym – dostawców zrównoważonej biomasy	GUS	Dostawy zrównoważonej biomasy tradycyjnej (spełniającej kryteria: KZR, ILUC), ale także surowców z załącznika nr 1 do ustawy. Utrzymanie dostaw na poziomie gwarantującym co najmniej dotychczasowe wykorzystanie do realizacji NCW
Dyrektor Generalny KOWR	1	Własne	Prowadzenie kontroli i monitorowania rynku biokomponentów, biopaliw ciekłych i biopaliw gazowych, nadzór nad przedsiębiorcami zajmującymi się wytwarzaniem biokomponentów, biopaliw ciekłych i biopaliw gazowych, z uwzględnieniem biometanu
Prezes Urzędu Regulacji Energetyki	1	Własne	Prowadzenie kontroli i monitorowania realizacji NCW, poszerzonego o wykorzystanie biometanu w produkcji rafineryjnej oraz energii elektrycznej odnawialnej zużytej w transporcie. Zmniejszenie obciążenia przez uchylenie obowiązku nadzoru nad wykonywaniem NCR (w tym prowadzenia postępowań o ukaranie i weryfikacja złożonych sprawozdań) oraz obowiązku sporządzania raportu rocznego z realizacji NCR
Podmioty wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami ciekłymi przy wykorzystaniu stacji paliw ciekłych	Ok. 3 700	Rejestr stacji paliw ciekłych Prezesa URE	Obowiązek udostępniania miejsc tankowania paliw, zasilania pojazdów nośnikami energii ujętymi w projekcie ustawy
Podmioty wykonujące działalność gospodarczą w zakresie oferowania gazu ziemnego (CNG, LNG) do celów napędowych	(odpowiednio: 28, 36)	Wg https://cng-ling.pl/Stacje-CNG-LNG/stacje-cng-ling.wr.html ; https://pplng.pl/wiecej-o-ling/stacje-tankowania-ling-w-polsce/	Obowiązek udostępniania miejsc tankowania paliwem gazowym, zasilania pojazdów nośnikami energii ujętymi w projekcie ustawy, udostępniania informacji o udziale energii OZE w paliwach
Minister właściwy ds. transportu – Ministerstwo Infrastruktury	1	Własne	Dysponent Funduszu rozwoju przewozów autobusowych (FRPA) w zakresie skutków finansowych dla FRPA po zmianach w funkcjonowaniu opłaty zastępczej stanowiącej obecnie ok. 1/8 przychodów FRPA – wpływ ok. 100 mln zł rocznie
Fundusz rozwoju przewozów autobusowych	1	Własne	Finansowanie rozwoju przewozów autobusowych w ramach budżetu FRPA pod nadzorem MI, zgodnie z art. 15 projektu ustawy
Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej	1	Własne	Stopniowe ograniczanie przychodów z tytułu opłaty zastępczej
Szef Krajowej Administracji Skarbowej	1	-	Zmniejszenie obciążenia administracyjnego, przez uchylenie obowiązku przekazywania Prezesowi URE sprawozdania rocznego nt. ilości gazu skroplonego (LPG), oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, benzyn lotniczych, paliw typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych oraz wodoru importowanych oraz sprowadzonych w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego

Podmioty realizujące NCR	Ok. 40	Urząd Regulacji Energetyki	Zmniejszenie obciążenia administracyjnego przez brak obowiązku składania sprawozdań rocznych z realizacji NCR do Prezesa URE. Zmniejszenie kosztów prowadzonej działalności w przypadku brakujących poziomów redukcji emisji, podmioty nie będą zmuszone do wykupywania projektów redukcji emisji w segmencie wydobywczym (tzw. Upstream Emission Reduction) lub opłacania opłaty zastępczej lub kar

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy był przedmiotem uzgodnień, konsultacji oraz opiniowania.

Projekt ustawy, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, a także udostępniony bezpośrednio administracji, podmiotom i organizacjom branżowym, w szczególności przekazany do konsultacji (z terminem 21 dni) następującym podmiotom:

- 1) Aramco Fuels Poland Sp. z o.o.;
- 2) Instytut Badań i Rozwoju Motoryzacji BOSMAL;
- 3) Instytut Chemii Przemysłowej;
- 4) Instytut Nafty i Gazu;
- 5) Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych;
- 6) Instytut Transportu Samochodowego;
- 7) Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie;
- 8) Izba Gospodarcza Gazownictwa;
- 9) Krajowa Izba Biegłych Rewidentów;
- 10) Krajowa Izba Biopaliw;
- 11) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 12) Krajowa Izba Paliw Alternatywnych;
- 13) Krajowa Rada Gorzelnictwa i Produkcji Biopaliw;
- 14) Krajowe Zrzeszenia Producentów Rzepaku;
- 15) Orlen S.A.;
- 16) PERN S.A.;
- 17) Polska Izba Biomasy;
- 18) Polska Izba Gospodarcza Energii Odnawialnej i Rozproszonej;
- 19) Polska Izba Motoryzacji;
- 20) Polska Izba Gazu Płynnego;
- 21) Polska Izba Paliw Płynnych;
- 22) Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego;
- 23) Polska Organizacja Gazu Płynnego;
- 24) Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego;
- 25) Polskie Stowarzyszenie Biogazu;
- 26) Polskie Stowarzyszenie Biometanu;
- 27) Polskie Stowarzyszenie Producentów Biogazu Rolniczego;
- 28) Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju;
- 29) Przemysłowy Instytut Motoryzacji;
- 30) Rafineria Gdańska S.A.;
- 31) Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego;
- 32) Związek Gorzelników Polskich.

Projekt został przekazany do zaopiniowania na 21 dni następującym podmiotom:

- 1) Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa;
- 2) Polskie Centrum Akredytacji;

- 3) Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 4) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 5) Urząd Regulacji Energetyki.

Z uwagi na zakres projektu ustawy, który zasadniczo jest inicjatywą wynikającą z konieczności wdrożenia dyrektywy 2018/2001, lecz może dotyczyć praw i interesów związków pracodawców, projekt został przekazany do opiniowania (z terminem 21 dni) przez reprezentatywne organizacje pracodawców, termin uległ skróceniu ze względu na ważny interes publiczny (ustawa stanowi implementację dyrektywy RED II, której termin wdrożenia upłynął w dniu 31 maja 2021 r.):

- 1) Konfederacja Lewiatan;
- 2) Pracodawcy RP;
- 3) Związek Rzemiosła Polskiego (ZRP);
- 4) Związek Pracodawców Business Centre Club (BCC –ZP);
- 5) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców (ZPP);
- 6) Federacja Przedsiębiorców Polskich (FPP).

Projekt ustawy nie podlegał opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż nie dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 949).

Projekt ustawy nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.), wobec czego nie wymagał opiniowania przez Radę Dialogu Społecznego.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy zadań związków zawodowych, projekt nie podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostały omówione w raporcie z konsultacji, zawierającym zestawienie przedstawionych stanowisk lub opinii i odniesienie się do nich przez organ wnioskujący, udostępnionym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	-31,15	-70,77	-100,78	-117,97	-126,54	-129,32	-129,32	-129,32	-129,32	-129,32	-1 093,82
budżet państwa, w tym:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- URE	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki, w tym:	0	-31,15	-70,77	-100,78	-117,97	-126,54	-129,32	-129,32	-129,32	-129,32	-129,32	-1 093,82
- NFOŚiGW	0	-31,15	-70,77	-100,78	-117,97	-126,54	-129,32	-129,32	-129,32	-129,32	-129,32	-1 093,82
Wydatki ogółem	0	0,95	0,94	0,94	0,94	0,95	0,95	0,96	0,96	0,97	0,97	9,531
budżet państwa, w tym:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- URE	0	0,95	0,94	0,94	0,94	0,95	0,95	0,96	0,96	0,97	0,97	9,531
pozostałe jednostki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem		-32,10	-71,71	-101,72	-118,91	-127,49	-130,27	-130,28	-130,28	-130,29	-130,29	-1 103,341
budżet państwa, w tym:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- URE	0	0,95	0,94	0,94	0,94	0,95	0,95	0,96	0,96	0,97	0,97	9,531
pozostałe jednostki, w tym:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

- NFOŚiGW	0	-31,15	-70,77	-100,78	-117,97	-126,54	-129,32	-129,32	-129,32	-129,32	-129,32	-1 093,82
Źródła finansowania	Po stronie URE szacowany wzrost wydatków od 2025 r. wynika z poszerzenia zakresu zadań nadzoru nad realizacją NCW z wykorzystaniem w transporcie energii elektrycznej, biometanu oraz RCF. Dotychczas nadzór URE nad realizacją NCW odbywał się jedynie w zakresie biokomponentów i biopaliw ciekłych. Na zasadzie analogii przyjęto, że w celu prawidłowej realizacji nowych zadań, obejmujących nowe sektory – żeglugę oraz awiację, należy utworzyć 5 nowych etatów. Wydatki związane z finansowaniem od 2025 r. nowych etatów będą pokryte z części budżetowej 50 – Urząd Regulacji Energetyki, których sfinansowanie wymagać będzie zwiększenia dotychczasowego limitu wydatków Prezesa URE, co będzie się wiązało z ubieganiem się dysponenta o dodatkowe środki na realizację nowych obowiązków. Szczegóły w tym zakresie zawarte zostały w art. 21 projektu ustawy zawierającym maksymalne limity wydatków Prezesa URE na lata 2025–2034 będące skutkiem finansowym wejścia w życie przepisów projektu ustawy. Po stronie KOWR wzrost wydatków wynika z poszerzenia zakresu zadań związanych z rejestracją administratorów systemu certyfikacji oraz jednostek certyfikujących w oparciu o trzy ścieżki certyfikacji (dla biokomponentów – dotychczas, a także dodawane nowe ścieżki certyfikacji dla biopłynów i paliw z biomasy). Poszerzenie grupy podmiotów podlegających kontroli na podstawie art. 29 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, jak też znaczące rozszerzenie zakresu sprawozdawczości kierowanej do Dyrektora Generalnego KOWR przez jednostki certyfikujące spowoduje potrzebę obsługi dwukrotnie większej ilości wydawanych certyfikatów KZR. Przyjęto, że w celu prawidłowej realizacji tych zadań należy utworzyć w KOWR dwa nowe etaty, co powoduje konieczność zmodyfikowania budżetu wewnętrznego. Działania KOWR będą finansowane w ramach corocznego limitu środków przekazywanych przez Zasób Własności Rolnej Skarbu Państwa (ZWRSP) na funkcjonowanie KOWR, bez potrzeby ich zwiększania – tj. <u>bez potrzeby dodatkowego obciążania budżetu państwa</u>.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Utworzenie dodatkowych miejsc pracy dla komórki merytorycznej jest niezbędne w szczególności ze względu na konieczność: – skutecznego egzekwowania wykonania znacznie rozbudowanego obowiązku realizacji NCW, z uwzględnieniem dodatkowych rodzajów paliw i energii elektrycznej, dodatkowych limitów surowcowych, rozbudowanej sprawozdawczości oraz kontroli operatorów infrastruktury ładowania oraz przewoźników kolejowych, – skutecznej obsługi regulacyjnej (koncesjonowanie, obsługa rejestru podmiotów przywożących, kontrole, obsługa sprawozdawczości) podmiotów zobowiązanych do posiadania koncesji Prezesa URE w zakresie paliw ciekłych, bądź wpisu do rejestru podmiotów przywożących, realizowanych na podstawie ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, z późn. zm.), w związku z rozszerzeniem definicji paliw ciekłych zaproponowanym w art. 2 pkt 1 lit. a projektu ustawy oraz rozszerzeniem definicji wytwarzania paliw ciekłych zaproponowanym w art. 2 pkt 1 lit. b tiret pierwsze projektu ustawy. Obsługi tej będzie wymagało dodatkowo ok. 100 podmiotów. Natomiast 1 etat potrzebny jest do zapewnienia obsługi nowych koncesjonariuszy (w tym: opłaty koncesyjne, kary pieniężne) oraz obsługi logistyczno-technicznej (rejestracja korespondencji, obsługa informatyczna). Nowe zadania Prezesa URE zawarte w projekcie											

ustawy wymagać będą zmiany (rozwoju) systemów: Bazy URE (w tym zmiany zakresu wymiany danych z systemem Platforma Paliwowa) oraz Rejestrów URE.

Realizacja nowych zadań zaadresowanych do ww. etatów ma charakter interdyscyplinarny i wymagać będzie eksperckiej wiedzy w zakresie m.in. ekonomii, wpływu wielu czynników w długim okresie, realizacji NCW, uwarunkowań rynku biopaliw i energii elektrycznej uwzględnianej w realizacji celu oraz uwarunkowań prawnych prowadzenia działalności w tym zakresie. W związku z powyższym, niezbędne będzie zatrudnienie pracowników posiadających odpowiednie wykształcenie i doświadczenie.

Realizowane działania będą wiązały się z dodatkowymi kosztami po stronie URE. Do obliczeń kosztów etatów przyjęto wartości dotyczące kosztów nowych etatów dostarczone przez URE:

Pozycja 1 – koszty infrastruktury:

- wynajem powierzchni biurowej, koszty energii elektrycznej, sprząatanie, itp.;
- utworzenie stanowiska pracy (w tym niezbędnej infrastruktury) oraz utrzymanie (szkolenia, itp.).

Pozycja 2 – koszty osobowe:

Zgodnie z informacjami przekazanymi przez URE bazującymi na doświadczeniu w zakresie obsługi spraw niezbędne dla skutecznej realizacji nowych zadań będzie zatrudnienie dodatkowych 4 osób na stanowiskach eksperckich oraz jednej na stanowisku obsługowym. Tabela zawiera zestawienie kosztów w ww. zakresie, kwoty finansowe są wyrażone w tys. zł.

Tabela 6. Koszt utworzenia 5 nowych stanowisk (URE, 2024)

Pozycja	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034
Pozycja 1 (tys zł)	0,00	225,00	150,00	154,00	158,00	162,00	166,50	171,00	175,50	180,00	184,50
Pozycja 2 (tys zł)	0,00	725,00	786,63	786,63	786,63	786,63	786,63	786,63	786,63	786,63	786,63
suma (tys zł)	0,00	950,00	936,63	940,63	944,63	948,63	953,13	957,63	962,13	966,63	971,13

Na potrzeby tabeli liczby zaokrąglono.

Modyfikacja obowiązków wynikających z przyjętych zwiększonych obligatoryjnych celów może przyczynić się do zmian wpływów do NFOŚiGW (wpływy z tytułu opłaty zastępczej do NFOŚiGW) w perspektywie dziesięcioletniej oraz do budżetu, w przypadku gdyby podmioty nie wywiązywały się w pełni z realizacji nałożonych obowiązków (wpływy z kar do Budżetu Państwa).

Pozyskiwane środki z tytułu opłaty zastępczej od 15 podmiotów realizujących NCW kształtowały się na poziomie 204 mln zł za 2022 r., w tym 45 % wpływów dla Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz 55 % wpływów dla Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej (NFOŚiGW).

Przewiduje się spadek wpływów z opłaty zastępczej w najbliższych latach. Jednocześnie przyjęto, że większa elastyczność w zakresie możliwości wykonania celu, dopuszczenie nowych paliw: RCF, RFNBO, możliwość współrealizacji NCW z wykorzystaniem energii elektrycznej z OZE powinna skutkować istotnie wyższym poziomem rzeczywistej realizacji celu NCW. Konsekwencją będą pomniejszone wpływy do celowego NFOŚiGW w latach kolejnych, aż do ich wygaszenia po 2030 r.

Na potrzeby obliczenia zmiany poziomu wpływów z tytułu opłaty zastępczej wykorzystano następujące zmienne:

– prognozę wykorzystania energii w sektorze transportu w latach 2024–2030 przygotowaną przez Agencję Rynku Energii na potrzeby Krajowego Planu w dziedzinie Energii i Klimatu – KPEiK,

Tabela 7. Prognoza zużycia energii paliw do roku 2030

Dane w ktoe	2023 (rok referencyjny)	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
Sektor transportu PL	23 327	23 211	23 494	23 351	23 029	22 656	22 234	21 830
Zmiana % względem 2023	-	-0,50 %	0,71 %	0,1 %	-2,38 %	-2,96 %	-4,92 %	-6,86 %

Źródło: Agencja Rynku Energii.

– poziom NCW możliwy do realizacji przez opłatę zastępczą w danym roku,

Tabela 8. Założenie dot. dopuszczalnej realizacji NCW w ramach opłaty zastępczej

	2022	2024	2025	2026	2027	2028	2029	>2030
% NCW możliwy do realizacji za pomocą opłaty zastępczej	20 %	15 %	15 %	12 %	10 %	8 %	5 %	0 %

Źródło: opracowanie własne MKiŚ.

– poziom referencyjny opłaty zastępczej przyjęto dla 2023 r.

Wysokość prognozowaną wpływów z tytułu opłaty zastępczej obliczono na podstawie wzoru wyprowadzonego ze wzoru na obliczenie opłaty zastępczej zawartego w art. 23 ust. 6 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych:

Opłata zastępcza = jednostkowa opłata zastępcza 0,014 zł/MJ x wartość energetyczna zużytych paliw (benzyny silnikowe + olej napędowy) x NCW możliwy do realizacji za pomocą opłaty zastępczej.

Jako punkt odniesienia w obliczeniu zmian wynikających z projektu ustawy wybrano wpływy NFOŚiGW z tytułu opłaty zastępczej w 2023 r., tj. 173,30 mln zł. Przedstawiona w pkt 6 OSR zmiana poziomu wpływów z tytułu opłaty zastępczej jest różnicą między wysokością wpływów w 2023 r. i prognozowaną wysokością wpływów w kolejnych latach, wyliczoną na podstawie ww. zmiennych.

Tabela 9. Prognoza wpływów z opłaty zastępczej

Rok	NCW zrealizowane za pomocą opłaty zastępczej	Opłata zastępcza [mln zł]	Dynamika zużycia energii względem 2023r.	Opłata zastępcza z uwzględnioną dynamiką wykorzystania energii w sektorze transportu [mln zł]	RÓŻNICA (utracone dochody) [mln zł]
2023	20 %	173,30 zł	-	173,30 zł	

	2024	15 %	129,98 zł	-0,50 %	129,32 zł	0,00 zł
	2025	15 %	97,48 zł	0,71 %	98,17 zł	-31,15 zł
	2026	12 %	58,49 zł	0,10 %	58,55 zł	-70,77 zł
	2027	10 %	29,24 zł	-2,38 %	28,55 zł	-100,78 zł
	2028	8 %	11,70 zł	-2,96 %	11,35 zł	-117,97 zł
	2029	5 %	2,92 zł	-4,92 %	2,78 zł	-126,54 zł
	2030	0 %	0,00 zł	-6,86 %	0,00 zł	-129,32 zł
	2031	0 %	0,00 zł		0,00 zł	-129,32 zł
	2032	0 %	0,00 zł		0,00 zł	-129,32 zł
	2033	0 %	0,00 zł		0,00 zł	-129,32 zł
	2034	0 %	0,00 zł		0,00 zł	-129,32 zł
	suma					-1 093,82 zł

Źródło: opracowanie własne MKiŚ.

Przewiduje się, że wpływy z tytułu opłaty zastępczej będą się systematycznie obniżać, z uwzględnieniem wielkości zużycia energii w sektorze transportu, np. do poziomu 97,5 mln zł w 2025 r. Dla tego samego roku utracony przychód z tytułu opłaty względem roku zero (2024) wyniesie 31,2 mln zł. Szacowane wpływy mają miejsce w roku następnym po roku, którego dotyczy obowiązek NCW.

Utracone przez NFOŚiGW w latach 2025–2034 środki będą dotyczyć kwoty -601,6 mln zł, przekazywanej do FRPA oraz kwoty -492,2 mln zł stanowiącej przychód zobowiązania wieloletniego „Fundusz Niskoemisyjnego Transportu”.

Uchylenie NCR może mieć wpływ na zmniejszenie przychodów NFOŚiGW z tytułu kar za niezrealizowanie celu NCR. Wysokość potencjalnie utraconych wpływów z tego tytułu nie jest możliwa do oszacowania, ponieważ zgodnie z dotychczas obowiązującymi przepisami obowiązek NCR może być realizowany za pomocą różnorodnych instrumentów.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, a także osoby niepełnosprawne oraz starsze

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2024 r.)	duże przedsiębior- stwa							10 400
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							1 300

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							Szacowany koszt przeprowadzonych inwestycji do 2030 r. alokowany do ceny litra paliwa to ok. 8 gr.
	osoby niepełnosprawne i starsze							nie dotyczy
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projekt ustawy będzie miał pozytywny wpływ na konkurencyjność krajowych podmiotów dostarczających energię stosowaną w sektorze transportu, w tym w paliwach i biopaliwach ciekłych, przez generowanie zdolności wytwórczych konkurujących ze sobą technologii paliwowych. Wysokość niezbędnych inwestycji podmiotów zobowiązanych została określona na podstawie udostępnionych publicznie informacji, tj. kosztów i przybliżonych terminów realizacji inwestycji realizujących cele ustawowe NCW, realizowanych i planowanych przez największe podmioty sektora paliwowego realizujące NCW. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że decyzje inwestycyjne są podejmowane dynamicznie, tj. ostateczne wartości, uwzględniające uwarunkowania rynkowe wynikające z kształtu przyjętej regulacji, mogą się różnić od tych szacowanych w momencie tworzenia OSR do projektu ustawy. Należy zwrócić uwagę, że plany inwestycyjne podmiotów w konkretne technologie stanowią element przewagi konkurencyjnej, stąd stosowane technologie oraz szacowane kwoty mają jedynie przybliżony charakter. Wśród rozpatrywanych inwestycji dominujące są deklaracje rozwinięcia następujących technologii: • wytwarzanie biometanu (ok. 80 % nakładów) do wykorzystania: – jako biokomponent, tj. źródło biowodoru przy produkcji paliw ciekłych (1) lub alternatywnie; – jako samoistne biopaliwo gazowe (2) w instalacjach CNG/LNG; • rozwój i uruchomienie produkcji paliw RFNBO (ok. 15 % nakładów), tj. odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego; – przykładem takiego paliwa jest wodór odnawialny pozyskiwany w drodze elektrolizy z wykorzystaniem odnawialnej energii elektrycznej, wykorzystywany dalej jako samoistne paliwo lub przy produkcji innych paliw; oraz • wytwarzanie paliwa HVO (ok. 5 % nakładów) hydrowy rafinowanych olejów roślinnych (HVO) – wykorzystywanego jako samoistne paliwo do silników wysokoprężnych. Przyjęto, iż rozwój elektromobilności będzie się odbywał w oparciu o inne regulacje, w tym przede wszystkim przepisy ustawy o elektromobilności oraz programy realizowane w ramach Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, jak np.: „Mój elektryk” czy „Zielony transport publiczny”. Specyfika rozwoju elektroenergetyki odnawialnej ujęta jest w ramach przepisów ustawy o odnawialnych źródłach energii. W związku z powyższym koszty realizacji udziału odnawialnej energii elektrycznej w strukturze zużycia paliw transportowych nie zostały włączone do niniejszej oceny. Proponowane						

		rozwiązania przyspieszą wykorzystanie odnawialnych źródeł energii w sektorze transportu, wesprą realizację NCW. Poczynione inwestycje dla realizacji celów określonych projektem ustawy przyczynią się do wzrostu konkurencyjności sektora na arenie międzynarodowej (Unii Europejskiej). Na tym etapie rozwoju rynku trudno jest jednoznacznie określić wartość potrzebnych do 2030 r. inwestycji, gdyż ich poziom jest skorelowany z wieloma czynnikami, w tym m.in.: z postępem i efektywnością dostępnych wielkoskalowo technologii oraz politykami, np.: modyfikowanymi regulacjami w ramach rewizji dyrektyw: RED II oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE z dnia 22 października 2014 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych. Projekt przyczyni się do zmniejszenia obciążenia administracyjnego podmiotów zaliczających się do podmiotów realizujących NCR przez uchylenie obowiązków sprawozdawczych.
sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw		Proponowane rozwiązania wesprą rozwój odnawialnych źródeł energii dla sektora transportu, przyczynią się do realizacji NCW. Proponowane rozwiązania wzmocnią i ułatwią wdrażanie systemu hierarchicznego gospodarowania odpadami oraz wdrażanie gospodarki o obiegu zamkniętym, w mniejszym stopniu zależnej od importu. Projekt ustawy wpływa pośrednio na strukturę paliw wykorzystywanych do transportu przez mobilizację i promocję nowych, alternatywnych paliw, np. rozwój rynku biometanu, RFNBO, energii elektrycznej, daje szansę dla innowacji, rozwoju dynamicznych przedsiębiorstw technologicznych. Trudno jest jednak przewidzieć liczbę nowych wyspecjalizowanych podmiotów, które wejdą na rynek w wyniku wdrożenia projektowanych przepisów. Jednocześnie należy zauważyć, że zmiany w trendzie dotyczącym konsumpcji energii przez sektor transportu, wypieranie paliw tradycyjnych z przerobu ropy (PB, ON, LPG) przez odnawialne odpowiedniki, będzie powodować w długiej perspektywie również zmiany dotyczące zapotrzebowania na tradycyjne biokomponenty: estry oraz bioetanol – blendowane z tymi paliwami. W perspektywie do 2030 r. nie stwierdzono istotnego wpływu projektu ustawy na zapotrzebowanie na tradycyjne biokomponenty oraz surowce używane do ich wytworzenia, pochodzące od krajowych przedsiębiorców głównie z upraw: rzepaku – z ok. 630 tys. ha; kukurydzy – z ok. 80 tys. ha.
rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe		Przyjęte w projekcie ustawy rozwiązania zmniejszą z jednej strony czynniki wpływające na niestabilność cen na rynkach surowcowych, przez zwiększenie udziału oraz wykorzystywania krajowych surowców i nośników zrównoważonej energii, natomiast mogą także, analogicznie do skutków wdrażania dyrektywy w innych państwach UE rodzić dodatkową presję na większą partycypację obywateli w realizacji celów środowiskowych, skutkującą stosowaniem instrumentów fiskalnych w celu zachęcania do intensywniejszego korzystania z odnawialnych paliw, kosztem ich tradycyjnych kopalnych odpowiedników. W estymacji wpływu kosztów inwestycji OZE na cenę paliw przyjęto założenie, że koszty inwestycji, tj. suma projektów OZE składająca się na kwotę 11,7 mld zł, które będą wprost przenoszone przez podmioty zobowiązane do realizacji celu OZE w transporcie na całość wolumenu sprzedawanych paliw.

		Uwzględniono średni roczny wolumen sprzedawanych na rynku odbiorcom końcowym (czyli zużywanych w transporcie) paliw transportowych (benzyn silnikowych oraz oleju napędowego) na poziomie ok. 30 mln m ³ dla rozpatrywanego okresu – tj. od 2022 r. do 2030 r., obliczony na podstawie danych statystycznych dla 2020 r. oraz prognozy zużycia paliw przygotowanej przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych, uzupełnionej przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska na rok 2030. Koszty koniecznych inwestycji alokowany do zakładanej do 2030 r. konsumpcji paliw wskazuje uśrednioną wielkość wpływu tych nakładów na średnią cenę paliw, na szacowanym wg ww. założeń poziomie ok. +8 groszy/litr paliwa.
	osoby niepełnosprawne	Brak wpływu.
	osoby starsze	Brak wpływu.
Niemierzalne		Wzrost świadomości społeczeństwa na temat roli i znaczenia odnawialnych nośników energii wykorzystywanych w gospodarce, świadomości potrzeby zmniejszenia uciążliwości i emisji z sektora transportu.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Koszty dostosowania rynku do realizacji nowych obowiązków wprowadzonych do ustawy poniosą przedsiębiorcy – podmioty zobowiązane NCW. Należy przyjąć, iż wprowadzane regulacje nie będą obciążać pozostałych przedsiębiorców, przyczynią się do zwiększenia świadomości wszystkich beneficjentów sektora paliw i transportu dotyczącej realizacji celów, przez systematyczny wzrost udziału zrównoważonej energii.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz: Wejście w życie projektu ustawy może skutkować potrzebą przeglądu mechanizmu nadzoru funkcjonowania rynku paliwowego, spełniania obowiązków regulacyjnych i informacyjnych przez podmioty realizujące NCW oraz wytwarzające energię, w tym energię elektryczną z OZE wykorzystywaną w sektorze transportu. Przewiduje się, że przekazywane przez podmioty dokumenty i informacje będą mogły być dostarczane w formie elektronicznej przy zachowaniu rygoru podpisu elektronicznego. Uchylone zostaną obowiązki sprawozdawcze dla podmiotów realizujących NCR, co oznacza brak potrzeby przekazywania do URE dokumentów i sprawozdań sporządzonych na potrzeby NCR.		

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana regulacja pozytywnie wpłynie na rynek pracy przez zwiększenie zapotrzebowania na dodatkowe zatrudnienie w analizowanej perspektywie, zarówno w sektorze energetyki oraz transportu, sektorze zagospodarowywania odpadów, a także w innych powiązanych sektorach gospodarki – związanych z łańcuchem dostaw krajowych komponentów (surowców, materiałów, podzespołów, produktów) koniecznych do wytworzenia energii wykorzystywanej w transporcie, np. biopaliw zaawansowanych, biometanu, RFNBO, energii elektrycznej z OZE.

Oparcie dostaw surowców o lokalne, rozproszone źródła wpisuje się w długoterminową politykę UE wdrażania gospodarki niskoemisyjnej funkcjonującej w zamkniętym obiegu (przy spożytkowaniu pełnego łańcucha wartości) i wymaga specjalistycznych kompetencji zarówno w obszarze dostaw surowców, nośników energii oraz ich przetwarzania, sprzętów i urządzeń oraz ich serwisowania, nadzoru funkcjonowania rynku. Wykorzystanie surowców zaawansowanych, paliw alternatywnych będzie wymagać prowadzenia wysokospecjalistycznych badań i analiz, co będzie prowadzić do dalszego zwiększania kompetencji pracowniczych na wspólnotowym rynku. Nowe miejsca pracy w innowacyjnych sektorach gospodarki stymulują aktywność i konieczność budowania nowych kompetencji na rynku pracy (wyższe płace i kwalifikacje, niższa emigracja zarobkowa), wpłyną korzystnie na kształtowanie się gospodarki (PKB) oraz jej konkurencyjność międzynarodową. Liczba miejsc pracy w łańcuchu wartości będzie wynikać ze stopnia integracji różnych technologii (zrównoważonych biokomponentów, odnawialnej energii elektrycznej, w przyszłości technologii wodorowych) zaprzęgniętych do wspólnej – w ramach wszystkich członków Unii Europejskiej (UE-27) – realizacji ambitnych celów OZE w transporcie drogowym i kolejowym, przyjętych do realizacji przez państwa członkowskie UE w perspektywie do 2030 r. Większe wykorzystanie krajowych zasobów osobowych wynikające z wdrażania niniejszego projektu ustawy będzie korzystne dla gospodarki.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne
☒ sytuacja i rozwój regionalny
☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe

☐ demografia
☐ mienie państwowe
☐ inne: ...

☐ informatyzacja
☒ zdrowie

Omówienie wpływu

Projekt ustawy będzie miał pozytywny wpływ na środowisko naturalne, zwłaszcza w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych do atmosfery w związku z ograniczeniem wykorzystania paliw kopalnych (importowanej ropy naftowej) oraz w związku z zagospodarowaniem surowców o charakterze odpadowym. Powyższe jest związane z faktem, że regulacja wdroży mechanizmy mające na celu zwiększenie powszechności stosowania bioenergii, biokomponentów, paliw odnawialnych, a tym samym zwiększy udział zrównoważonych i niskoemisyjnych nośników energii wykorzystanych w transporcie. Regulacja przyczyni się także do zwiększenia bezpieczeństwa paliwowego państwa, przez oparcie o krajowe źródła surowców i energii wykorzystanej do wytworzenia paliw.

Warunki krajowe umożliwiają realizację postanowień niniejszej ustawy w większości w oparciu o krajowy potencjał zrównoważonych surowców, lokalnie pozyskiwane m.in.: odpady ulegające biodegradacji z przemysłu rolno-spożywczego lub komunalne, co jednocześnie ułatwi ich zagospodarowywanie. Regulacja wpłynie korzystnie na aktywizację i rozwój regionów w zakresie przetwarzania i utylizacji odpadów, zmniejszy uciążliwość środowiskową, emisje gazów i pyłów (GHG), związane z tym koszty zdrowotne – z korzyścią dla jakości życia przyszłych pokoleń.

Wykorzystywanie bioenergii z rozproszonych na terenie kraju źródeł, energii zużywanej w pobliżu źródła jej wytworzenia, również wpłynie pozytywnie na aktywizację i rozwój

	lokalnych społeczności, pozwoli dodatkowo zmniejszyć koszty środowiskowe z transportu paliw, a tym samym zmniejszyć emisje wynikające z wydobywania kopalin, ich transportu ze świata i dystrybucji paliw na terenie Unii Europejskiej.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie zasadniczo z dniem 1 kwietnia 2025 r. Proponowane zmiany mają wieloletni skutek, określają zobowiązania i warunki ich realizacji w perspektywie obecnej dekady, jednocześnie nakreślają ramy dla mechanizmów, które będą stosowane w długoterminowej perspektywie. Należy wskazać, że Komisja Europejska (w ramach rewizji dyrektywy RED II) w dniu 14 lipca 2021 r., w kontekście realizacji Polityki Europejskiego Zielonego Ładu (2050), przyjęła dla omawianej perspektywy czasowej jeszcze wyższe cele w zakresie OZE w transporcie, zwłaszcza w zakresie redukcji emisji oraz udziału energii odnawialnej w sektorze transportu. Trwają także prace związane z nowelizacjami innych strategicznych dokumentów: dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32, z późn. zm.). W związku z powyższym należy wskazać, że kolejne projekty nowelizacji ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych będą musiały uwzględniać nowe sektory transportu, określać cele także dla sektora żeglugi i transportu lotniczego.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ewaluacja efektów projektu ustawy będzie prowadzona w sposób ciągły, w tym w ramach monitoringu rynku prowadzonego przez Dyrektora Generalnego KOWR oraz Prezesa URE, jak też na poszczególnych etapach rozwoju przez ministerstwa właściwe do spraw energii. Przyjęte rozwiązania zapewnią sprawniejszą kontrolę bieżących zjawisk zachodzących na rynku, wskażą możliwe kierunki rozwoju, w zakresie możliwości realizacji celów OZE i zmniejszenia uciążliwości sektora transportu, a także wzmocnią wykorzystanie krajowego potencjału: surowców, infrastruktury, floty pojazdów, przemysłu. Podstawowym miernikiem ewaluacji będzie stopień realizacji krajowego celu w referencyjnym 2025 r. oraz realizacja celów OZE w transporcie przyjętych przepisami dyrektywy RED II, tj. potrzeba osiągnięcia min. 14 % udziału energii odnawialnej w końcowym zużyciu energii w sektorze transportu do 2030 roku.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

RAPORT Z KONSULTACJI

projektu ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (UC28)

1. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt został przekazany do konsultacji publicznych w dniu 21 maja 2024 r. z terminem zgłaszania uwag w ciągu 21 dni następującym podmiotom:

- 1) Aramco Fuels Poland Sp. z o.o.;
- 2) Instytut Badań i Rozwoju Motoryzacji BOSMAL;
- 3) Instytut Chemii Przemysłowej;
- 4) Instytut Nafty i Gazu;
- 5) Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych;
- 6) Instytut Transportu Samochodowego;
- 7) Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie;
- 8) Izba Gospodarcza Gazownictwa;
- 9) Krajowa Izba Biegłych Rewidentów;
- 10) Krajowa Izba Biopaliw;
- 11) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 12) Krajowa Izba Paliw Alternatywnych;
- 13) Krajowa Rada Gorzelnictwa i Produkcji Biopaliw;
- 14) Krajowe Zrzeszenia Producentów Rzepaku;
- 15) Orlen S.A.;
- 16) PERN S.A.;
- 17) Polska Izba Biomasy;
- 18) Polska Izba Gospodarcza Energii Odnawialnej i Rozproszonej;
- 19) Polska Izba Motoryzacji;
- 20) Polska Izba Gazu Płynnego;
- 21) Polska Izba Paliw Płynnych;
- 22) Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego;
- 23) Polska Organizacja Gazu Płynnego;
- 24) Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego;
- 25) Polskie Stowarzyszenie Biogazu;
- 26) Polskie Stowarzyszenie Biometanu;
- 27) Polskie Stowarzyszenie Producentów Biogazu Rolniczego;
- 28) Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju;
- 29) Przemysłowy Instytut Motoryzacji;
- 30) Rafineria Gdańska S.A.;
- 31) Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego;
- 32) Związek Gorzelników Polskich.

Ministerstwo Klimatu i Środowiska

Projekt został przekazany do zaopiniowania w dniu 21 maja 2024 r. z terminem zgłaszania uwag w ciągu 21 dni do następującym podmiotom:

- 1) Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa;
- 2) Polskie Centrum Akredytacji;
- 3) Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 4) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 5) Urząd Regulacji Energetyki.

Z uwagi na zakres projektu, który dotyczy praw i interesów związków pracodawców, projekt podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców. Projekt został przekazany (21 dni) do następujących reprezentatywnych organizacji pracodawców:

- 1) Pracodawcy RP;
- 2) Konfederacja Lewiatan;
- 3) Związek Rzemiosła Polskiego;
- 4) Związek Pracodawców Business Centre Club;
- 5) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 6) Federacja Przedsiębiorców Polskich;
- 7) Polskie Towarzystwo Gospodarcze.

Projekt ustawy nie podlegał opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż nie dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 949).

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.), wobec czego nie wymagał zaopiniowania przez RDS.

Projekt ustawy nie wymagał przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Do projektu zgłoszono łącznie 181 uwag w ramach procesu opiniowania i konsultacji, których autorami były 22 podmioty.

W opiniowaniu uwagi zgłosili:

- 1) Konfederacja Lewiatan
- 2) Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa
- 3) Urząd Regulacji Energetyki

Zestawienia uwag oraz stanowisko Ministerstwa Klimatu i Środowiska stanowią załączniki do niniejszego raportu.

2. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projektowana regulacja nie będzie wymagać notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702, z późn. zm.), której dokona Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Oprócz tego, projekt ustawy nie wymaga przedłożenia innym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w

Ministerstwo Klimatu i Środowiska

celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień, o których mowa w uchwale nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

3. **Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku.**

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Załączniki:

1. Tabela zgłoszonych uwag w procesie konsultacji publicznych wraz ze stanowiskiem MKiŚ
2. Tabela zgłoszonych uwag w procesie opiniowania wraz ze stanowiskiem MKiŚ

Uwagi z konsultacji publicznych
do projektu ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw
(nr UC28 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów)

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
1.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 1 projektu UC28 (tytuł ustawy o biokomponentach, tytuł rozdziału 4. ustawy o biokomponentach)	Zgodnie propozycją tytuł ustawy otrzymuje brzmienie: „o biokomponentach, biopaliwach i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie”. Taka propozycja nie uwzględnia innych paliw odnawialnych (RFNBO) ani pochodzących z recyklingu paliw węglowych. Na marginesie należy zwrócić uwagę, że w przypadku wejścia w życie ustawy w zaproponowanym brzmieniu ustawa będzie oznaczana jako „ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach, biopaliwach i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie”, co powoduje wrażenie, jakby od 2006 r. w transporcie funkcjonowała elektromobilność, podczas gdy przedmiotowa ustawa służy transpozycji dyrektywy RED II z 2018 r., a dyrektywa RED I pochodzi 2009 r. Analogiczna uwaga dotyczy tytułu rozdziału 4 ustawy o biokomponentach.	Proponujemy uwzględnienie wszystkich nowych kategorii paliw odnawialnych w tytule ustawy oraz w tytule rozdziału 4. ustawy. Niemniej, enumeratywne wyliczenie wszystkich kategorii z osobna nie wydaje się zasadne, bowiem zgodnie z § 18 Zasad techniki prawodawczej przedmiot ustawy określa się możliwie najzwężej, jednakże w sposób adekwatnie informujący o jej treści. Jednocześnie pragniemy zwrócić uwagę, że w dalszej części uwag proponujemy wprowadzenie definicji pojęcia uwzględniającego zbiorczo wszystkie paliwa odnawialne wykorzystywane w transporcie, których udział liczony jest w obliczaniu Narodowego Celu Wskaźnikowego. W tym miejscu należy również wskazać, że zasadne i celowe jest wydanie nowej ustawy, z nową datą, tytułem i przedmiotem regulacji.	Uwaga nieuwzględniona Nazwa wskazuje na główne elementy regulowane w projekcie, więc nie ma potrzeby wymieniać wszystkich paliw. Należy również wskazać, że uwaga w zakresie wydania nowej ustawy wykracza poza ograniczony zakres projektu dotyczący wdrożenia dyrektywy REDII.
2.	Polska Koalicja Biopaliw i Pasz Białkowych	art. 1 pkt 1 i konsekwentnie pozostałe przepisy ust. odnoszące się do zmiany tytułu ustawy (m.in. w art. 5, 6, 7 i 8 projektu)	Zmiana tytułu ustawy jest niewłaściwa, pomija bowiem inne sposoby realizacji NCW wprowadzane (lub dotychczas obecne obok biokomponentów i biopaliw ciekłych) niniejszą nowelizacją ponad energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii.	Proponujemy pozostawić obecne brzmienie tytułu ustawy lub zmienić na korespondujący z nazwą dyrektywy UE: „1) o energii ze źródeł odnawialnych stosowanych w transporcie”.	Uwaga nieuwzględniona Tytuł nawiązuje do utrwalonej historycznie nazwy, dodając odnawialną energię elektryczną jako kluczowy nowy element implementowany do realizacji celów OZE w transporcie

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
3.	Polska Koalicja Biopaliw i Pasz Białkowych	art. 1 pkt 2, dot. odnośnik nr 1	Zakres aktów delegowanych i wykonawczych KE, któremu służy niniejsza ustawa jest niepełny i jako taki powinien zostać uzupełniony, w konsekwencji uzupełnione powinny zostać również same przepisy merytoryczne ustawy.	Po pkt 5 odnośnik nr 1 do ustawy powinien zostać rozszerzony o następujące pozycje (wraz ze wskazaniem w nawiasie po tytule aktu właściwego numer Dz. Urz. UE): „6) rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2023/1640 z dnia 5 czerwca 2023 r. w sprawie metodyki wyznaczania udziału biopaliwa i biogazu na potrzeby transportu, będących produktem przetwarzania we wspólnym procesie biomasy i paliw kopalnych (...); 7) rozporządzenie wykonawcze komisji (UE) 2024/805 z dnia 7 marca 2024 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/996 w odniesieniu do daty rozpoczęcia stosowania art. 11 ust. 1 tego rozporządzenia (...); 8) dyrektywa delegowana Komisji (UE) 2024/1405 z dnia 14 marca 2024 r. zmieniająca załącznik IX do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do dodawania surowców do produkcji biopaliw i biogazu”.	Uwaga uwzględniona
4.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 3 lit. a projektu UC28 (propozycja wprowadzenia w art. 1 w ust. 1 ustawy o biokomponentach nowego pkt 3f)	Skoro projekt przewiduje dodanie w zakresie przedmiotowym ustawy o biokomponentach punktu 3e dotyczącego uwzględniania energii elektrycznej z OZE stosowanej w transporcie w realizacji NCW, to analogiczny punkt powinien dotyczyć innych paliw odnawialnych (RFNBO) i paliw węglowych pochodzących z recyklingu (RCF).	Proponujemy dodanie w art. 1 ust. 1 ustawy o biokomponentach nowego pkt 3f wzorem pkt 3e w brzmieniu: „3f) uwzględniania innych paliw odnawialnych oraz paliw węglowych pochodzących z recyklingu stosowanych w transporcie w realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego”. Jednocześnie warto zauważyć, że dalszej części tabeli wskazaliśmy, że „w celu zachowania maksymalnej spójności z	Uwaga uwzględniona częściowo Uwzględniono w zakresie wprowadzenia proponowanego nowego pkt 3f. Natomiast w zakresie zmiany nazw i definicji stosowanych w projekcie uwaga nieuwzględniona. Wprowadzenie nowej nazwy dla definicji pojęcia: „inne paliwa odnawialne” nie jest koniecznością. Nie ma potrzeby aby nazwy (definicje) poszczególnych pojęć

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
				postanowieniami dyrektyw należałoby rozważyć dostosowanie pojęć używanych w ustawie o biokomponentach do pojęć używanych przez dyrektywy, w tym przede wszystkim poprzez zastąpienie pojęcia „inne paliwa odnawialne” pojęciem „odnawialne ciekłe i gazowe paliwa transportowe pochodzenia niebiologicznego”. W przypadku uwzględnienia tej drugiej uwagi należy odpowiednio dostosować brzmienie proponowanego pkt 3f.	stosowanych w ustawie były w pełni zbieżne (co do litery tożsame) z definicjami zawartymi w dyrektywie. Jednocześnie, mając na uwadze, że ww. definicja jest korygowana w REDIII – podniesiona w uwadze kwestia zostanie poruszona ponownie w ramach implementacji RED III.
5.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 3 lit. c projektu UC28 (zmiana art. 1 ust. 2 ustawy o biokomponentach) Uwaga ogólna (ustawa o biokomponentach oraz inne ustawy)	W ramach wykonywania działalności (określonej ustawą z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych, ustawą z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz statutem tej agencji wykonawczej) Rządowa Agencja Rezerw Strategicznych (RARS) m.in. dokonuje zakupu, jak i sprzedaży paliw ciekłych, które przeznaczone są do rezerw strategicznych oraz do utworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych, jak również realizuje pomoc oraz wsparcie podmiotom prawa międzynarodowego publicznego (np. pomoc i wsparcie dla Ukrainy w zakresie dostaw paliw). Celem realizacji tych zadań RARS dokonuje zakupu paliw ciekłych zawierając stosowne umowy z podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą na rynku paliw ciekłych, która regulowana jest przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne. Jednocześnie na podmiotach działających na	Istotne jest jednoznaczne uregulowanie statusu RARS, czy jako podmiot podlega obowiązkom obciążającym podmioty działające na rynku paliw ciekłych. Należy także wprowadzić jednoznaczną kwalifikację wolumenów paliw ciekłych sprzedawanych (lub przekazanych na skutek innych czynności rozporządzających) na rzecz RARS przez podmioty dokonujące tych czynności mając na względzie wskazane w uwadze obowiązki dot. rynku paliw ciekłych. Obecnie mamy wyłączenie tylko w ustawie o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, przy braku takich wyłączeń na poziomie podobnych obowiązków wynikających np. z ustawy o efektywności energetycznej lub ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Ponadto, przy wprowadzaniu wyłączeń należy uwzględnić ich szerszy zakres (np. zakup paliw ciekłych nie tylko na potrzeby rezerw strategicznych i zapasów agencyjnych, ale np. zakup paliw	Uwaga nieuwzględniona Uwaga wykraczająca poza implementację RED II.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			ryнку paliw ciekłych ciążą obowiązki określone przepisami: • ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym wskazującej na obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przez producentów i handlowców oraz uiszczania opłaty zapasowej finansującej koszty tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych przez RARS; • ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych przewidującej m.in. obowiązek realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego (NCW); • ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przewidującej m.in. obowiązek realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego (NCR); • ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej przewidującej m.in. obowiązek podmiotu paliwowego w zakresie realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej u odbiorcy końcowego lub rozliczenia wykonania obowiązku w zakresie nierealizowanym świadectwami efektywności energetycznej/opłatą zastępczą. Na gruncie wyżej wskazanych ustaw status podmiotów zobowiązanych do realizacji poszczególnych obowiązków został określony (zdefiniowany) odpowiednio w: 1) ustawie o zapasach jako producent: - przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom,	ciekłych w celu pomocy i wsparcia innych podmiotów/organów).	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów; oraz handlowiec: (a) przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, (b) osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która, nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną; 2) ustawie o biokomponentach i biopaliwach ciekłych jako przedsiębiorca w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców; podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy - każdy podmiot, w tym mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, który: (a) rozporządza nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych lub		

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			(b) zużywa je na potrzeby własne na tym terytorium (...); 3) ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jako przedsiębiorca w rozumieniu ustawy - Prawo przedsiębiorców wykonujący działalność gospodarczą w zakresie: (a) wytwarzania, transportowania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu paliw, (b) wprowadzania do obrotu paliw stałych; oraz podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny: - każdy podmiot, w tym mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), oleju do silników statków żeglugi śródlądowej lub wodoru, który: (-) rozporządza nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw lub (-) zużywa je na potrzeby własne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (...); 4) ustawie o efektywności energetycznej jako podmiot paliwowy - każdy podmiot, w tym mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych. Powyższe wskazuje, że realizacja obowiązków zawartych w ustawie o biokomponentach i		

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			biopaliwach ciekłych, ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawie o efektywności energetycznej spoczywa na każdym podmiocie dokonującym, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, który rozporządza nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych. Jednocześnie należy wskazać, że tylko w ustawie o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (art. 1 ust. 2 tej ustawy) zostało przewidziane wyłączenie stosowania tej regulacji do paliw ciekłych: (1) przeznaczonych lub pochodzących z rezerw strategicznych w rozumieniu ustawy o rezerwach strategicznych podlegających wymianie albo sprzedaży ze względu na upływający termin przydatności ich do użycia, którego przekroczenie może w szczególności spowodować utratę parametrów jakościowych określonych w przepisach odrębnych; (2) pochodzących z rezerw strategicznych podlegających udostępnieniu, sprzedaży albo nieodpłatnemu przekazaniu, o których mowa odpowiednio w art. 18, 22 i 23 ustawy o rezerwach strategicznych; (3) przeznaczonych lub pochodzących z zapasów agencyjnych, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy o zapasach podlegających wymianie z przyczyn, o których mowa w pkt 1, lub zamianie. W naszej ocenie zachodzą wątpliwości, czy podmiot taki jak RARS podlega pod realizację wyżej wymienionych obowiązków, a także czy		

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			wolumeny rozporządzane na rzecz RARS mogą być wyłączone z tych obowiązków (mając na uwadze np. wyłączenie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych). Celem wyeliminowania tych wątpliwości istnieje potrzeba uregulowania wprost statusu RARS na poziomie ustawy o rezerwach strategicznych, czy też na poziomie pozostałych wyżej wymienionych ustaw. Co więcej, status RARS jest istotny wobec wszystkich podmiotów dokonujących sprzedaży lub innych czynności rozporządzających skutkujących trwałym wyzbyciem paliw ciekłych na rzecz RARS, które zobowiązane są do realizacji powyżej określonych obowiązków regulacyjnych. Wobec powyższego istnieje wątpliwość, czy wolumeny paliw ciekłych sprzedanych lub zbytych poprzez dokonanie innych czynności rozporządzających na rzecz RARS są objęte wyżej wymienionymi obowiązkami i czy przedsiębiorcy dokonujący czynności rozporządzających na rzecz RARS mogą nie zaliczać tych wolumenów jako podstawy do wykazania realizacji obowiązków wskazanych w ustawie o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawie o efektywności energetycznej, czy ustawie o zapasach. Zatem w sytuacji, gdy przykładowo przedsiębiorca dokona sprzedaży lub innej czynności rozporządzającej skutkujących trwałym wyzbyciem paliw ciekłych na rzecz RARS na terytorium Polski (sprzedaż krajowa), a następnie to paliwo zostaje przez RARS bezpośrednio		

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			przekazane poza granice kraju, to ten wolumen nie powinien być obciążany wyżej wskazanymi obowiązkami. Tutaj należy mieć na względzie także kwestię, że paliwa ciekłe przeznaczone do sprzedaży dla RARS mogą mieć zarówno pochodzenie krajowe, jak i zagraniczne.		
6.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 4 lit. a projektu UC 28 (zmiana art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o biokomponentach)	Zaproponowana w ustawie o biokomponentach i biopaliwach ciekłych definicja biomasy jest odmienna od definicji biomasy zawartej w art. 2 pkt 3c ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (zwanej dalej „ustawą o OZE”). Tymczasem obie ustawy będą zawierały wzajemne odesłania względem siebie (np. w zakresie definicji pojęcia „biometan”). Przykładowo zatem, w sytuacji gdy projekt stanowi, że biokomponentem gazowym jest: biometan w rozumieniu art. 2 pkt 3c ustawy o OZE, a także skroplony biometan i sprężony biometan, to oznacza, że ten pierwszy pochodzi z biomasy, o której mowa w art. 2 pkt 3 ustawy o OZE, a drugi i trzeci z biomasy, o której mowa w ustawie o biokomponentach. Projektowana definicja jest także różna od definicji biomasy z dyrektywy RED (art. 2 pkt 24). Wskazuje bowiem na możliwość wykorzystywania biomasy z łowiectwa, a dział ten nie jest wymieniony w dyrektywie RED. Jakkolwiek z uzasadnienia nie wynika skąd takie rozszerzenie siatki pojęciowej względem RED, niemniej – jak można się domyślać – rozwiązanie takie skutkuje możliwością wykorzystywania jako biomasy do produkcji biopaliw np. zwierząt odstrzelonych zgodnie z Prawem łowieckim. Tymczasem dyrektywa RED II nie przewiduje sposobu postępowania z produktami, odpadami,	W celu zachowania spójności pomiędzy obiema ustawami, proponujemy ujednolicenie definicji pojęcia „biomasa” w obu aktach prawnych, z tego względu, że obie ustawy służą implementacji art. 2 pkt 24 dyrektywy RED II. Proponujemy także usunięcie działu „łowiectwo”, który nie wynika z ww. przepisu i nie służy wykonaniu dyrektywy RED II.	Uwaga kierunkowo uwzględniona Definicja pojęcia „biomasa” będzie ujednolicona pomiędzy ustawą OZE a ustawą o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Względem obowiązującej wersji w ustawie o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, definicja została uporządkowana oraz doprecyzowana w celu dostosowania definicji zawartej w dyrektywie RED II do krajowych realiów oraz porządku prawnego.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			pozostałościami z łowiectwa (tak jak np. w przypadku produktów z rolnictwa czy leśnictwa – z jakich terenów może pochodzić biomasa). Nie będzie zatem jasne, jak przypisywać kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych do biopaliw i paliw z biomasy, zgodnie z art. 29 RED II i załącznikami do dyrektywy. Ponadto, inne przepisy ustawy o biokomponentach, odwołujące się do kryteriów zrównoważonego rozwoju i kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, np. projektowany art. 28a ust. 2, odwołują się do odpadów pochodzących z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa, ale pomijają łowiectwo.		
7.	Polska Izba Gospodarki Odpadami	art. 1 ust. 4 lit. a)	Zgodnie z piśmiennictwem, nowa definicja ma być dostosowaniem polskich przepisów do dyrektywy RED II. Poniżej definicja z dyrektywy: „biomasa” oznacza ulegającą biodegradacji frakcję produktów, odpadów lub pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa, łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi, z leśnictwa i powiązanych działów przemysłu, w tym rybołówstwa i akwakultury, a także ulegającą biodegradacji frakcję odpadów, w tym odpadów przemysłowych i miejskich pochodzenia biologicznego. Proponowana w projekcie nowelizacji zmiana definicji biomasy w ustawie o biokomponentach i biopaliwach ciekłych w zakresie odpadów komunalnych nie wprowadza żadnej modyfikacji. Pewne niuanse dotyczą odpadów/pozostałości przemysłowych. W aktualnej definicji jest mowa o biodegradowalnej części odpadów przemysłowych. W nowej o pozostałościach (a nie	biomasa – ulegające biodegradacji części produktów, odpadów lub pozostałości pochodzenia biologicznego z: a. rolnictwa, łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi, b. leśnictwa i łowiectwa, c. rybołówstwa i akwakultury – oraz powiązanych z nimi działów przemysłu, a także ulegające biodegradacji części odpadów komunalnych lub odpadów i pozostałości przemysłowych pochodzenia biologicznego.	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			odpadach) przemysłowych pochodzenia biologicznego. Dodatkowo, podkreślono, że pozostałości przemysłowe muszą być pochodzenia biologicznego (tak jakby biodegradacji ulegały również pozostałości innego pochodzenia).		
8.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 4 lit. c projektu UC28 (art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o biokomponentach)	W ocenie ORLEN S.A. zawarta w art. 1 pkt 4 lit. c projektu UC 28 definicja pojęcia „bio propan” powinna uwzględniać fakt, że może on zostać wytworzony również inaczej niż w procesie współuwodornienia, na przykład w procesie uwodornienia olejów roślinnych.	W art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o biokomponentach proponujemy wprowadzenie następującej definicji: „bio propan – skroplony propan C3 wytworzony z biomasy”.	Uwaga uwzględniona
9.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 4 lit. c projektu UC 28 (zmiana art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy o biokomponentach) art. 1 pkt 20 projektu UC28 (zmiana art. 23 ust. 1 ustawy o biokomponentach) art. 9 pkt 1 lit. b projektu UC28 (zmiana art. 1 ust. 2 ustawy o OZE)	Projektowany art. 1 ust. 2 ustawy o OZE stanowi, że: „2. Przepisów ustawy nie stosuje się do biokomponentów, paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i biopaliw gazowych zużywanych w transporcie, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach, biopaliwach i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie (Dz. U. z 20220204 r. poz. 40320 i 2411 oraz ...), zwanej dalej „ustawą o biokomponentach, biopaliwach i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie”, z wyłączeniem przepisów rozdziałów 5 i 6 oraz przepisów dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biometanu.”. Uzasadnienie nie wyjaśnia rozszerzenia zakresu tego przepisu o zwrot „oraz przepisów dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biometanu”.	1. Postulujemy, by obowiązki podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania biometanu oraz podmiotu wprowadzającego do obrotu paliwa z udziałem biometanu były jasno sprecyzowane w systemie prawa, według następującej systematyki: a) tylko w ustawie o OZE powinna być uregulowana problematyka wytwarzania biometanu bez względu na jego przeznaczenie, b) w ustawie o biokomponentach powinna być ujęta kwestia zaliczania biometanu na poczet NCW i spełniania kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz ograniczenia emisji gazów cieplarnianych; c) w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw powinny być określone wymagania jakościowe dla paliw z udziałem biometanu – LNG oraz CNG oraz metody badania i pobierania próbek, d) w Prawie energetycznym – kwestie koncesji dla biometanu i zatłaczania biometanu do sieci;	Uwaga uwzględniona częściowo W zakresie pkt 1 oraz 3-5 uwaga uwzględniona. W zakresie propozycji nr 2 uwaga nieuwzględniona – wykracza poza zakres tematyczny ustawy oraz nie dotyczy wdrożenia dyrektywy REDII.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			Z literalnego brzmienia przepisu można wydedukować, że w sytuacji, gdy biometan (stanowiący w projekcie UC28 biokomponent gazowy i biopaliwo gazowe) jest wytwarzany w instalacji OZE z przeznaczeniem do transportu, to ustawa OZE ma zastosowanie w całości. To oznacza, że podmiot gospodarczy planujący produkcję biometanu jako biokomponentu gazowego zużywanego do wytworzenia paliw w transporcie lub jako samoistnego biopaliwa gazowego będzie obciążony skumulowanym obowiązkiem wpisu do rejestru wytwórców biometanu prowadzonego przez Prezesa URE oraz rejestru wytwórców biokomponentów prowadzonego przez Dyrektora Generalnego KOWR na podstawie ustawy o biokomponentach. Takie rozwiązanie powoduje praktyczne problemy dla podmiotów planujących wytwarzanie biometanu zużywanego w transporcie. Jednocześnie jest ono sprzeczne ze stanowiskiem MKIŚ zawartym w piśmie z dnia 23 maja 2024 r. które otrzymaliśmy w odpowiedzi na zapytania dotyczące regulacji biometanowych. Jedna z odpowiedzi potwierdzała, że z uwagi na fakt, że obie ustawy – ustawa o OZE oraz ustawa o biokomponentach – stanowią dwa odrębne reżimy prawne, to w sytuacji opisanej powyżej już na podstawie obecnie obowiązujących przepisów istnieje skumulowany obowiązek wpisu do obu rejestrów, a „MKIŚ podejmuje starania mające na celu odpowiednich warunków dla wsparcia wykorzystania polskiego potencjału w zakresie produkcji biometanu”, co miało znaleźć odzwierciedlenie m.in. w projekcie UC28. Żeby zobrazować ten problem praktyczny należy zadać sobie pytanie, czy wytwórca biometanu przed rozpoczęciem planowanej działalności	e) w ustawie o elektromobilności i paliwach alternatywnych – kwestia infrastruktury służącej do tankowania paliw z udziałem biometanu. W tym celu optymalne byłoby ograniczenie obowiązków rejestrowych do jednego rejestru – tj. rejestru wytwórców biogazu prowadzonego przez Prezesa URE na podstawie ustawy o OZE. Rejestr ten obejmuje już jednak wytwarzanie biometanu bez względu na przeznaczenie. Dodatkowy wpis do rejestru wytwórców biokomponentów nie jest zatem zasadny ani celowy. W tym celu proponuje się dodanie w art. 4 ustawy o biokomponentach nowego ust. 3 w brzmieniu: „3. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biometanu”. 2. Warto przy tym – na gruncie Prawa energetycznego – rozważyć jaki zakres obowiązków koncesyjnych powinien obciążać wspomnianych przedsiębiorców (obecnie koncesja wymagana jest na obrót, magazynowanie oraz dystrybucję lub przesył biometanu, bez względu na jego przeznaczenie). To oznaczałoby, że także wytwórca biometanu powinien posiadać koncesję na obrót paliwem gazowym i ewentualnie na jego magazynowanie. 3. W naszej ocenie, w celu realizacji obowiązku NCW powinien być liczony udział biometanu, a nie biometanu jako	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			powinien deklarować jednoznacznie przeznaczenie biometanu i na jakich zasadach miałby to przeznaczenie ustalić. Przykładowo – czy powinien ustalić pierwszego odbiorcę biometanu czy liczy się końcowe zużycie tego produktu. Przypuśćmy, że przedsiębiorca z sektora przemysłu kupuje biometan od wytwórcy z przeznaczeniem do procesów przemysłowych (transport następuje siecią gazową), a następnie odsprzedaże ten produkt do podmiotu realizującego NCW, który skrapla biometan i od razu wprowadza go do obrotu na stacji paliw – jako bioLNG (paliwo samoistne) lub dolewa do dystrybutora z LNG i sprzedaje odbiorcy końcowemu jako mieszankę w dowolnych proporcjach. Ten przykład obrazuje więc dwojaki problem: 1) wytwórca nie wie, czy wytwarza biokomponent, tj. czy zachodzi zbieg wpisu do rejestru wytwórców biometanu prowadzonego przez Prezesa URE oraz rejestru wytwórców biokomponentów prowadzonego przez Prezesa KOWR, a także czy w sprawozdaniu do Prezesa URE musi wykazać ilość biometanu sprzedanego na potrzeby NCW. Zbieg obowiązków rejestrowych ogranicza jego działalność, a dodatkowo Prawo energetyczne wymaga od niego koncesji na obrót paliwem gazowym (i ewentualnie na magazynowanie). 2) podmiot realizujący NCW nie wie w momencie zakupu biometanu, czy przedmiotem umowy jest biokomponent gazowy czy biopaliwo gazowe? Konieczność deklaracji ogranicza jego działalność, bowiem dopiero na późniejszym etapie będzie decydował, czy wykorzysta biometan jako	biokomponentu, bowiem wskazane przykłady obrazują jak bardzo komplikuje się przy takiej konstrukcji proces wytwarzania i wprowadzania do obrotu biometanu. Być może rozwiązaniem jest to, by usunąć z ustawy kwalifikację biometanu, biometanu skroplonego i biometanu sprężonego jako biokomponentów (w przepisach ogólnych), a w art. 23 ust. 1 ustawy określić, że liczony jest udział biometanu w paliwach wprowadzanych do obrotu. Należy przeanalizować przy tym zasadność kwalifikowania biometanu jako „biopaliwa gazowego” skoro wymagania jakościowe ma według projektowanego art. 22¹ ustawy o biokomponentach, określać inna ustawa, a jednocześnie Projektodawca wprost wyłączył z art. 22 ust. 6 ustawy o biokomponentach obowiązek wydania rozporządzenia określającego wymagania jakościowe dla biopaliw gazowych. Udział biometanu byłby liczony na zasadzie bilansu masy. Należałoby w tej sytuacji zbadać jednak wpływ na inne przepisy powiązane z tą regulacją. 4. Przed nawias (poza definicję biokomponentów gazowych) – jak odrębna definicja legalną – powinien być wyciągnięty biometan, tj. że jest to biometan w rozumieniu art. 2 pkt 3c ustawy o OZE, a jednocześnie proponujemy usunięcie z ustawy pojęcia „skroplony biometan” i „sprężony biometan”, bowiem wiemy już czym jest	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			biokomponent czy jako paliwo samoistne, a w razie niewykorzystania na stacji paliw LNG/bioLNG, może jeszcze przywrócić postać gazową biometanu i wtłoczyć do sieci gazowej bądź sprzedać jako CNG/bioCNG. Ta możliwość różnorakiego wykorzystania powinna być zapewniona, bowiem sprzedaż biometanu będzie zależała od warunków gospodarczych w danej chwili. Również w sytuacji tego podmiotu Prawo energetyczne wymaga koncesji na obrót paliwem gazowym (i ewentualnie na magazynowanie). Z uzasadnienia projektu wynika, że wdrożenie dyrektywy RED II ma na celu zapewnienie rozwoju rynku paliw transportowych w kierunku zwiększenia OZE i zmniejszenia emisyjności, a także stworzenie warunków dla rozwoju technologii biokomponentów zaawansowanych, w tym biometanu. W obecnym stanie prawnym zaliczenie paliw z udziałem biometanu na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (tzw. NCW), jest znacznie utrudnione. Wynika to z szeregu regulacji powiązanych z tym przepisem, a także faktem, że biometan funkcjonuje w 4 odrębnych reżimach prawnych: na gruncie ustawy o OZE, ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz Prawa energetycznego. Obowiązki przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania biometanu w instalacji OZE oraz w zakresie sprzedaży paliw do transportu są niejednoznaczne bądź kumulują się. Dodatkowo brak rozporządzeń wykonawczych określających przede wszystkim wymagania jakościowe dla	biometan i że jego istotę, substraty, proces wytwarzania, opisuje ustawa OZE, a przymiotniki wskazują tylko na stan skupienia - skroplony lub sprężony – a te nie wymagają definiowania. 5. Istnieje ryzyko, że to podmiot wytwarzający biometan w celu jego sprzedaży dostawcy paliw, który to faktycznie realizuje NCW, będzie podmiotem wprowadzającym produkt pierwszy raz do obrotu na terytorium RP. Należy zapewnić, by nie było tak, że w konsekwencji wprowadzenia zmian do przepisów ustawy podmiot wytwarzający wyłącznie biometan stanie się podmiotem realizującym NCW (jak może to mieć miejsce obecnie). Podsumowując należy wskazać, że te zmiany są ściśle powiązane ze skuteczną implementacją RED II – bowiem cel OZE w transporcie wzrasta, natomiast przedsiębiorcy obciążeni w Polsce obowiązkiem w zakresie NCW muszą mieć skuteczne narzędzia by realizować ten obowiązek i unikać kar. Nałożenie kar nie będzie bowiem zasadne, w sytuacji gdy przepisy krajowe uniemożliwiają produkcję i wprowadzenie do obrotu na rodzinnym rynku w pełni odnawialnego zamiennika gazu ziemnego na potrzeby transportu. Implementacja RED II nie może ograniczyć się zatem tylko do zwiększenia obowiązku i nałożenia kar za jego niezrealizowanie. Jest to bardzo złożony proces technologiczny i bardzo	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			biometanu, co jest niezgodnie z § 13 Zasad techniki prawodawczej, zgodnie z którym wraz z projektem ustawy przygotowuje się projekty rozporządzeń o znaczeniu podstawowym dla jej funkcjonowania. To wszystko utrudnia wykorzystanie biometanu w transporcie. Niestety przedmiotowy projekt nie tylko nie porządkuje tych kwestii, ale niekiedy je komplikuje. Z analiz prawnych, opartych o różne scenariusze wykorzystania biometanu w transporcie, które prowadził dotychczas ORLEN S.A. wynika, że jedyny możliwy wariant zaliczenia biometanu na poczet NCW polega na zakupie biometanu jako samoistnego paliwa – biopaliwa ciekłego (według projektu UCE 28 – biopaliwa gazowego) za granicą i wprowadzeniu go pierwszy raz do obrotu na terytorium RP bezpośrednio na stacji paliw. Analizy wykluczają możliwość zaliczenia przez ORLEN S.A. na poczet NCW: 1) biometanu zakupionego od innego podmiotu jako biokomponentu gazowego wytworzonego na terytorium RP (z uwagi na brak wymagań jakościowych w rozporządzeniu z art. 22 ust. 6 ustawy o biokomponentach), 2) biometanu zakupionego od innego podmiotu jako biokomponentu gazowego wytworzonego poza terytorium RP (ORLEN S.A. nie prowadzi blendingu z LNG lub CNG w osobnej instalacji do wytwarzania paliw), 3) biometanu zakupionego od innego podmiotu jako samoistnego paliwa gazowego na terytorium RP (bo pierwsze wprowadzenie do obrotu na terytorium RP zostałyby dokonane przez inny podmiot i to on zostałby uznany za podmiot realizujący NCW).	skomplikowany łańcuch dostaw biometanu do stacji paliw, a przepisy powinny uwzględniać wszelkie możliwe scenariusze jego sprzedaży do transportu. Z RED II nie wynika konieczność kwalifikowania biometanu jako biokomponentu – liczone jest wykorzystanie biometanu jako paliwa gazowego z biomasy zużytego w transporcie. Podsumowując należy wskazać, że te zmiany są ściśle powiązane ze skuteczną implementacją RED II – bowiem cel OZE w transporcie wzrasta, natomiast przedsiębiorcy obciążeni w Polsce obowiązkiem w zakresie NCW muszą mieć skuteczne narzędzia by realizować ten obowiązek i unikać kar. Nałożenie kar nie będzie bowiem zasadne, w sytuacji gdy przepisy krajowe uniemożliwiają produkcję i wprowadzenie do obrotu na rodzinnym rynku w pełni odnawialnego zamiennika gazu ziemnego na potrzeby transportu. Implementacja RED II nie może ograniczyć się zatem tylko do zwiększenia obowiązku i nałożenia kar za jego niezrealizowanie. Jest to bardzo złożony proces technologiczny i bardzo skomplikowany łańcuch dostaw biometanu do stacji paliw, a przepisy powinny uwzględniać wszelkie możliwe scenariusze jego sprzedaży do transportu. Z RED II nie wynika konieczność kwalifikowania biometanu jako biokomponentu – liczone jest	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			Jakikolwiek biometan wytworzony obecnie w Polsce nie może być wykorzystany w transporcie ani jako bioLNG ani jako bioCNG ani jako mieszanka z LNG lub CNG, a także zaliczony na poczet NCW, co jest sprzeczne z art. 25 ust. 1 i art. 27 ust. 1 dyrektywy RED II. W przypadku biometanu nie mamy do czynienia z typowym procesem blendingu paliw ani też prawo nie określa poziomu blendingu biometanu z LNG lub CNG (jak np. w przypadku benzyny silnikowej E10). Nie jest możliwe powielenie tego modelu dla paliw z udziałem metanu/biometanu. W praktyce wygląda to tak, że podmiot realizujący NCW zakupuje biometan i nie prowadzi w odrębnej instalacji procesu wytworzenia paliwa. Nie będzie to więc „wytworzenie paliwa gazowego, o którym mowa w art. 1 pkt 45 Prawa energetycznego. Przepis art. 23 ust. 1 ustawy o biokomponentach w zaproponowanym brzmieniu w naszej ocenie nieprawidłowo transponuje art. 25 ust. 1 i 27 ust. 2 dyrektywy RED II, bowiem warunkuje możliwość zaliczenia biometanu na poczet NCW od jego kwalifikacji jako biokomponentu, podczas gdy biometan nie jest komponowany z paliwami gazowymi – LNG lub CNG, tak jak w przypadku innych biokomponentów i blendingu z paliwami ciekłymi. Nawet jeśli przyjąć, że liczony jest udział np. biometanu skroplonego jako biokomponentu, to należy zauważyć, że wytwórca biometanu z przeznaczeniem do transportu nie zawsze będzie go sam skraplał – może to zrobić inny podmiot w skraplarce przyłączonej do sieci gazowej.	wykorzystanie biometanu jako paliwa gazowego z biomasy zużytego w transporcie.	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			Wówczas pojawia się pytanie czy któryś z tych podmiotów wytworzył w ogóle biokomponent. Należy też zauważyć, że sytuacja opisana wyżej w pkt 3 obrazuje problem w którym to podmiot wytwarzający biometan wprowadza pierwszy raz na terytorium RP do obrotu wytworzone paliwo samoistne (w projekcie biopaliwo gazowe składające się w 100% biometanu). Może należałoby zatem doprecyzować w przepisach, że podmiotem realizującym NCW w rozumieniu ustawy nie jest jakikolwiek podmiot wprowadzający biometan do obrotu, tylko ten podmiot, który dystrybuuje paliwo na stacji paliw – na potrzeby własne lub do ogólnego użycia. Warto też zauważyć, że nieprawidłowy jest podział biokomponentów gazowych zaproponowany w nowym art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy o biokomponentach na: biometan w rozumieniu ustawy o OZE, biometan skroplony i biometan sprężony. Skroplenie i sprężenie to tylko stan skupienia tego samego produktu – biometanu, o którym mowa w ustawie o OZE. Tymczasem skroplony biometan i sprężony biometan są tutaj definiowane jako coś odrębnego, co jest zupełnie zbędne.		
10.	PSB	art. 1 pkt 4 lit d)	Wspomniany przez Ustawodawcę i dodany na stronie RCL Załącznik nr 1 nosi nazwę „ZASADY OBLICZANIA OGRANICZENIA EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH W CYKLU ŻYCIA BOKOMPLEMENTU I BIOPŁYNU W ROZUMIENIU ART. 2 PKT 4 USTAWY Z DNIA 20 LUTEGO 2015 R. O ODNAWIALNYCH ŹRÓDŁACH ENERGII” i nie dotyczy surowców ze wspomnianego artykułu.		Wyjaśnienie do uwagi Niewłaściwa interpretacja nr załącznika do projektu ustawy; projekt stanowi: „3a) biokomponenty zaawansowane – biokomponenty, które zostały wytworzone z surowców, o których mowa w części A załącznika nr 1 do

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			Co więcej, wspomniany prawidłowy załącznik w ogóle nie został zamieszczony w dokumentach na stronie RCL. Brak prawidłowego załącznika.		ustawy;”, nie zaś do projektu ustawy. Załącznik nr 1 do ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, w dniu przestania projektu do konsultacji publicznych pozostał bez zmian, dlatego nie został zamieszczony na stronie RCL.
11.	PSB	art. 1 pkt 4 lit d)	Brak definicji pojęcia "biopaliwa zaawansowane". Z uwagi na fakt, iż w RED II znajduje się taka definicja („zaawansowane biopaliwa” oznaczają biopaliwa produkowane z surowców wymienionych w załączniku IX część A). W ocenie PSB, w ustawie powinno znaleźć się precyzyjne określenie biopaliw zaawansowanych. Wprowadzenie takiej definicji jest nie tylko istotne dla przepisów krajowych, ale także nie budziłoby wątpliwości w kontekście zgodności z dyrektywą RED II. Brak powyższej definicji może prowadzić do niejasności interpretacyjnych.	biopaliwa zaawansowane - biopaliwa, które zostały wytworzone z surowców, o których mowa w części A załącznika nr 1 do ustawy;” lub 3a biokomponenty zaawansowane - inaczej biopaliwa zaawansowane - wytworzone z surowców, o których mowa w części A załącznika nr 1 do ustawy;”	Uwaga nieuwzględniona Definicja biokomponentów zaawansowanych została wprowadzona do projektu ustawy w art. 1 pkt 4 lit. b: „3a) biokomponenty zaawansowane – biokomponenty, które zostały wytworzone z surowców, o których mowa w części A załącznika nr 1 do ustawy;”, zatem określa czym są biokomponenty zaawansowane. W ustawie o biokomponentach i biopaliwach ciekłych nie występuje pojęcie biopaliw – wykorzystywane jest termin biokomponenty właśnie.
12.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 4 lit. f projektu UC28 (obowiązujący art. 2 ust. 1 pkt 10a ustawy o biokomponentach i nowy art. 2 ust. 1 pkt 10c ustawy o biokomponentach)	Stosowana w ramach ustawy o biokomponentach definicja pojęcia „paliw”, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 10a ustawy o biokomponentach, powinna uwzględniać także paliwa wykorzystywane w transporcie lotniczym i morskim. Wydaje się, że wobec zmian zaproponowanych w projekcie UC28, w tym wyodrębnienia nowych kategorii paliw (np. biopaliw gazowych), zasadne i celowe jest usunięcie odwołania do definicji „paliw” z art. 2	Należy rozszerzyć definicję pojęcia „paliw”, która stosowana jest na potrzeby ustawy o biokomponentach oraz ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwzględnieniem nowowprowadzonych kategorii paliw, w tym m.in. biopaliw gazowych. Proponujemy, by na potrzeby ustawy o biokomponentach została stworzona odrębna definicja paliw, do których	Uwaga uwzględniona Definicja paliw odwołująca się do przepisów ustawy o monitorowaniu i kontrolowaniu jakości paliw nie będzie przedmiotem korekt w projekcie, z uwagi na dodatkowe zmiany jakie byłyby związane z tym działaniem. Natomiast, mając na uwadze zasadność podnoszonego

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
		h) art. 6 projektu UC 28 (zmiana ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw)	ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i sformułowanie odrębnej definicji na potrzeby tej ustawy. Ponadto, ponownej analizy wymaga także definicja „paliw” z ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W takiej sytuacji biopaliwa gazowe pozostawałyby w całości poza zakresem regulacji także tej drugiej ustawy. Jednocześnie już w obecnym stanie prawnym jest tak, że obie ustawy w zakresie paliw i biokomponentów odsyłają do siebie wzajemnie, co utrudnia stosowanie przepisów. Nowelizacja wprowadza jeszcze większe rozbieżności siatki pojęciowej. W konsekwencji w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw będzie definicja paliw, paliw ciekłych paliw stałych, paliw stałych niesortowanych, LNG, CNG i LPG, a w ustawie o biokomponentach – paliw gazowych, biopaliw gazowych, biopaliw ciekłych, innych paliw odnawialnych, paliw węglowych pochodzących z recyklingu i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii. Podział ten nie jest logiczny.	mogłyby zbiorczo odnosić się z kolei inne przepisy, przede wszystkim dotyczące Narodowego Celu Wskaźnikowego, a także by uwzględniała ona paliwa wykorzystywane w transporcie lotniczym i morskim. Definicja paliw powinna też uwzględniać „inne paliwa odnawialne”, a pojęcie to powinno być zgodne z definicją zawartą w dyrektywie RED II. Uwaga w tym zakresie została przedstawiona w dalszej części tabeli, gdzie wskazywaliśmy, że „w celu zachowania maksymalnej spójności z postanowieniami dyrektyw należałoby rozważyć dostosowanie pojęć używanych w ustawie o biokomponentach do pojęć używanych przez dyrektywę, w tym przede wszystkim poprzez zastąpienie pojęcia „inne paliwa odnawialne” pojęciem „odnawialne ciekłe i gazowe paliwa transportowe pochodzenia niebiologicznego”.	postulatu przez uwagodawcę, odpowiednio rozszerzona zostanie definicja Narodowego Celu Wskaźnikowego (oraz pozostałych przepisów towarzyszących) uwzględniająca podnoszone w uwadze wyodrębnienie nowych kategorii paliw, tj. paliw lotniczych i paliw żeglugowych.
13.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 4 lit. f projektu UC28 (zmiana art. 2 ust. 1 pkt 10d ustawy o biokomponentach)	Zgodnie z projektowanym art. 2 ust. 1 pkt 10d ustawy o biokomponentach, zawierającym definicję legalną pojęcia „paliwa węglowe pochodzące z recyklingu” oznaczają „paliwa ciekłe wytworzone w procesie, o którym mowa w art. 3 pkt 45 lit. b tiret czwarte ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266), lub paliwa gazowe wytworzone w procesie, o którym mowa w art. 3 pkt 45 lit. c tej ustawy”. Należy zauważyć, że powyższa definicja nie jest zgodna z definicją zawartą w art. 2 pkt 35 dyrektywy RED II:	Proponuje się nadanie projektowanemu art. 2 ust. 1 pkt 10d ustawy o biokomponentach następującego brzmienia: „10d) pochodzące z recyklingu paliwa węglowe – paliwa w stanie ciekłym lub gazowym, produkowane z: a) pochodzących ze źródeł nieodnawialnych ciekłych lub stałych strumieni odpadów, które nie nadają się do odzysku materiałów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15a ustawy z dnia 14 grudnia	Uwaga uwzględniona częściowo Uwaga zostaje uwzględniona w zakresie stwierdzonego braku spójności definicji paliw gazowych w ustawie prawo energetyczne i ustawie o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Zostaną w związku z powyższym odpowiednio przeformułowane przepisy. Odnosząc się do pozostałej treści uwagi, ze względu na początkowy

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			„pochodzące z recyklingu paliwa węglowe” oznaczają paliwa ciekłe lub gazowe, które są produkowane z pochodzących ze źródeł nieodnawialnych ciekłych lub stałych strumieni odpadów nienadających się do odzyskiwania materiałów zgodnie z art. 4 dyrektywy 2008/98/WE lub z pochodzącego ze źródeł nieodnawialnych gazu odlotowego z procesów technologicznych i gazu spalinowego powstałych jako nieuniknione i niezamierzone następstwo procesu produkcyjnego w instalacjach przemysłowych; Definicja ta odwołuje się co prawda do paliw ciekłych i paliw gazowych, jednak żadne z tych pojęć nie jest zdefiniowane w tej dyrektywie, co powoduje, że paliwa węglowe pochodzące z recyklingu są kategorią otwartą, uwzględniającą różne możliwości ich wytworzenia. Tymczasem w polskim systemie prawa, w tym w Prawie energetycznym, do których odwołuje się definicja, istnieje obecnie kategoria „paliw ciekłych” i „paliw gazowych”, która jest w innym reżimie prawnym i służy innym celom. Definicja „paliw ciekłych”, tylko odmienna od Prawa energetycznego, jest zawarta w ustawie o biokomponentach, która odsyła z kolei do ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Co więcej, projekt UC28 wprowadza także w ustawie o biokomponentach kategorię „paliw gazowych”, które obejmują tylko LNG i CNG w rozumieniu ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Tym samym będzie ona odmienna od definicji paliw gazowych z Prawa energetycznego.	2012 r. o odpadach zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami określoną w tej ustawie, b) pochodzącego ze źródeł nieodnawialnych gazu odlotowego z procesów technologicznych i gazu spalinowego powstałych jako nieuniknione i niezamierzone następstwo procesu produkcyjnego w instalacjach przemysłowych”. Jednocześnie należy zwrócić uwagę na poprzednią uwagę, która wyraża potrzebę sformułowania ogólnej definicji „paliw” na potrzeby ustawy o biokomponentach.	etap rozwoju tego rodzaju paliw, wydaje się zasadne ograniczenie listy paliw gotowych wytwarzanych w tej technologii do tych najbardziej realnych. W ramach rozwoju rynku możliwa będzie dalsza analiza i ekspansja listy o nowe paliwa gotowe. Dodatkowo należy zauważyć, że wspomniany przez uwagodawcę wodór nie jest paliwem węglowym – nie może być więc jako taki dopuszczony do tej kategorii paliw.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			W konsekwencji kategoria paliw węglowych pochodzących z recyklingu staje się zamknięta i nieadekwatna do celów dyrektywy RED II, a także niespójna z definicją z tej dyrektywy i nie będzie uwzględniała przykładowo „wodoru”, który nie należy ani do „paliw ciekłych” ani „paliw gazowych”.		
14.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 4 projektu UC28 (art. 2 ust. 1 pkt 23 i kolejne ustawy z o biokomponentach)	Ustawa o biokomponentach w art. 2 ust. 1 pkt 23 i kolejnych przepisach posługuje się definicją inne paliwa odnawialne, które oznaczają paliwa pochodzące z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1436, 1597, 1681 i 1762), z wyłączeniem paliw pochodzących z biomasy, stosowane w transporcie. W związku z implementacją przepisów dyrektywy RED II należałoby rozważyć zastąpienie ww. definicji pojęcia „inne paliwa odnawialne”, zawartą w tej dyrektywie definicją pojęcia „odnawialne ciekłe i gazowe paliwa transportowe pochodzenia niebiologicznego”. Zgodnie z dyrektywą oznaczają one paliwa ciekłe lub gazowe wykorzystywane w sektorze transportu inne niż biopaliwa lub biogaz, których wartość energetyczna pochodzi ze źródeł odnawialnych innych niż biomasa (art. 2 pkt 36 dyrektywy RED II). Wprowadzona dyrektywą RED III zmiana zmieniła ww. definicję w następujący sposób: „paliwa odnawialne pochodzenia niebiologicznego” oznaczają paliwa ciekłe i gazowe, których wartość energetyczna pochodzi ze źródeł odnawialnych innych niż biomasa.	W celu zachowania maksymalnej spójności z postanowieniami dyrektyw należałoby rozważyć dostosowanie pojęć używanych w ustawie o biokomponentach do pojęć używanych przez dyrektywę, w tym przede wszystkim poprzez zastąpienie pojęcia „inne paliwa odnawialne” pojęciem „odnawialne ciekłe i gazowe paliwa transportowe pochodzenia niebiologicznego”.	Uwaga nieuwzględniona Wprowadzenie nowej nazwy dla definicji pojęcia: „inne paliwa odnawialne” nie jest koniecznością; nie ma potrzeby aby nazwy (definicje) poszczególnych pojęć stosowanych w ustawie były w pełni zbieżne (co do litery tożsame) z definicjami zawartymi w dyrektywie. Dobrym w tym przypadku przykładem jest definicja pojęcia biopaliwa (REDII) i (biokomponenty i biopaliwa ciekłe z uBIO). Jednocześnie, mając na uwadze, że ww. definicja jest korygowana w REDIII – podniesiona w uwadze kwestia zostanie poruszona ponownie w ramach implementacji RED III.
15.	Aramco Fuels Poland Sp. z o.o.	art. 1 ust.. 4 lit g, dot. art. 2 ust 1 pkt 11	Proponujemy dodanie do katalogu biopaliw ciekłych bioamoniaku oraz biowodoru Aramco (stanowisko do uwagi): Należy	bioetanol, biometanol, biobutanol, ester, bioeter dimetylowy, czysty olej roślinny, biowęglowodory ciekłe, biowodór,	Uwaga nieuwzględniona

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			maksymalizować katalog narzędzi do realizacji celów wynikających z ustawy.	bioamoniak oraz bio propan-butan, stanowiące samoistne paliwa	Biowodór nie jest biopaliwem ciekłym. Ponadto propozycja wykracza poza dyrektywę RED II.
16.	Związek Producentów Cukru	art. 1 pkt 4 lit. j	W art. 2 ust. 1 pkt 11b i 11c są definicje dotyczące pozostałości. Wprowadzanie dodatkowych oznaczeń jak w pkt 2) wskazywałoby, że definicje w pkt 11a i 11b nie są wyczerpujące i ustawodawca przewiduje jeszcze inne rodzaje pozostałości.	W art. 2 ust. 1 pkt 2) ustawy o biokomponentach proponujemy wykreślenie przymiotników przy wskazywaniu pozostałości, tj. pozostałości „pochodzenia biologicznego” i pozostałości „przemysłowych”.	Uwaga nieuwzględniona Wykreślenie proponowanych przymiotników nie zapewniłoby prawidłowego wdrożenia REDII w zakresie wskazanych definicji. Przykładowo pozostałości w definicji biomasy – są pozostałościami pochodzenia biologicznego – inaczej definicja biomasy zostałaby rozszerzona (niezgodnie z treścią REDII) również o substancje nie biodegradowalne.
17.	Związek Producentów Cukru	art. 1 pkt 4 lit. k		Proponujemy art. 1 pkt 4 lit. k projektu ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych nadać nowe brzmienie art. 2 ust. 1 pkt 11c: „11c) pozostałości – substancje biodegradowalne, które pochodzą z procesu produkcyjnego i nie są produktem końcowym tego procesu oraz nie są podstawowym celem takiego procesu produkcyjnego, a proces produkcyjny nie został w sposób zamierzony zmodyfikowany w celu wytworzenia tych substancji, w tym wysłodki buraczane lub pozostałości, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32b lit e) ustawy. - po art. 16 dodać art. 17 w brzmieniu: „Art. 17. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2023 r. poz.	Uwaga nieuwzględniona Precyzowanie pojęcia „pozostałości” polegające na wskazaniu enumeratywnym konkretnych surowców (np. wysłodki buraczane) stanowi element nieprawidłowego wdrożenia dyrektywy REDII. Zgodnie z przyjętym w Polsce modelem weryfikacji KZR, to systemy dobrowolne są odpowiedzialne za weryfikację statusu surowców, w tym potwierdzenie ich „pozostałościowego” charakteru. Weryfikacja ta jest prowadzona zgodnie z dokumentacją przyjętą przez dany dobrowolny system certyfikacji (zaakceptowaną przez KE) i zazwyczaj wymagają podjęcia dodatkowych czynności

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
				1587) w art. 2 po pkt 13 dodaje się pkt 14 w brzmieniu: „14) pozostałości w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 11c ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych”. - art. 17 do 31 nadać kolejne numery od 18 do 32.	potwierdzających, np. fakt, iż dany surowiec kwalifikowany jako pozostałość, nie ma alternatywnego wykorzystania poza sektorem energetyki. Konsekwencją nieprawidłowej interpretacji ww. terminu może być zakwestionowanie zrównoważonego charakteru paliw lub energii wytworzonej z surowców nieprawidłowo wskazanych jako „pozostałość” z uwagi na niewłaściwe określenie poziomu redukcji emisji gazów cieplarnianych, które dla pozostałości wynosi 0 na moment pozyskania surowca a dla współproduktu ma określoną wartość wynikającą z alokacji emisji poczynionej po procesie przetwórczym. Ponadto nie jest zasadne dodanie do katalogu pozostałości określonych w art. 2 pkt 11c projektu ustawy surowców, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32b lit e) ustawy. Znajdują się tam bowiem surowce pochodzące bezpośrednio z rolnictwa (a nie z procesów produkcyjnych), które mieszczą się już w kategorii definicji pojęcia zawartego w art. 2 ust. 1 pkt 11b.
18.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 4 lit. n projektu UC28 (zmiana art. 2	Definicja legalna Narodowego Celu Wskaźnikowego jest rozbudowana, a napisana ciągiem nieczytelna, bo nie wiadomo czy słowo	Proponowana zmiana legislacyjna: uporządkowanie na przestrzeni całej ustawy sformułowania „rozporządzenia	Uwaga nieuwzględniona Proponowane uporządkowanie definicji Narodowego Celu

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
		ust. 1 pkt 24 ustawy o biokomponentach	„stosowanych” odnosi się do odnawialnych źródeł energii czy do wszystkich elementów wymienionych przed. Sugeruje też, że paliwa węglowe mogą pochodzić z energii elektrycznej z OZE. Tymczasem musi być czytelne udział czego w czym liczymy do NCW. Warto też zauważyć, że w ustawie istnieje obecnie definicja legalna pojęcia „wprowadzenie do obrotu” oraz definicja „podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy”. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy o biokomponentach „wprowadzanie do obrotu” oznacza rozporządzenie biokomponentami lub paliwami przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się biokomponentów lub paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Po pierwsze pojęcie „wprowadzenie do obrotu” mogłoby być zastępczo stosowane na rozporządzanie paliwami i biokomponentami. Natomiast już na kanwie obowiązującej obecnie ustawy jawi się niekonsekwencja w stosowaniu zamiennym tych pojęć. Przykładowo rozdział 4 ustawy stanowi o działalności gospodarczej w zakresie wprowadzania do obrotu, podczas gdy art. 22 tego rozdziału mówi o jakości biokomponentów wprowadzanych do obrotu, a art. 23 tego rozdziału mówi o rozporządzaniu przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej się trwałym wyzbyciem paliw. Nie jest jasne czy zabieg taki jest celowy czy niezamierzony – ten drugi przepis oznacza de facto to samo, z tym tylko że nie zawiera się w nim sformułowanie „poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w rozumieniu przepisów o podatku	biokomponentem lub paliwem przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się biokomponentów lub paliw na terytorium RP” oraz definicji legalnej pojęcia „wprowadzanie do obrotu”, która obejmuje ww. rozporządzenie, z tym, że dodaje, że następuje ono „poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym”. Nie jest bowiem jasne dlaczego raz ustawodawca posługuje się całym sformułowaniem a w innych przypadkach skrótem. Jednocześnie uporządkowanie tych kwestii jest niezbędne w kontekście rozszerzenia ustawy i wprowadzania bardzo obszernych przepisów w zakresie NCW, które mogłyby wyglądać znacznie prościej i zapewnić czytelność ustawy. Proponuje się także wprowadzenie skrótów (definicji pojęć) na zbiorcze określenie tego, co powinno znaleźć się w liczniku i mianowniku działania matematycznego, które służy do obliczenia udziału OZE w paliwach zużywanych w transporcie. Przykładowo, proponujemy wprowadzenie definicji legalnych pojęcia „paliwo odnawialne” względnie „licznik NCW” oraz pojęcia „paliwa” względnie „mianownik NCW”, a także skrócenia definicji „NCW”, co pomogłoby	wskaźnikowego wydaje się legislacyjnie poprawne natomiast wymaga przeprowadzenia szeregu dodatkowych zmian w pozostałej części projektu wykraczających poza zakres obecnej regulacji. Możliwość zaproponowanego uproszczenia poprzez wprowadzenie zbiorczych definicji pojęć, skrótów itd. zostanie ponownie poddana analizie podczas prac legislacyjnych nad wdrożeniem dyrektywy RED III.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			akcyzowym”. Na marginesie warto zauważyć, że w obecnej definicji NCW, jak i w art. 25 RED II pomiędzy transportem drogowym a transportem kolejowym jest koniunkcja, nie alternatywa łączna.	uporządkować kwestię NCW w sposób podobny jak dzieje się w to w dyrektywie RED II. W dyrektywie tej obliczanie udziału OZE w transporcie składa się z dwóch części – zasadniczej (art. 25), która mówi o konieczności zapewnienia 14% udziału energii odnawialnej w końcowym zużyciu energii w transporcie, oraz szczegółowej (art. 27) określającej mechanizm obliczania tego udziału, z podziałem na licznik i mianownik. Taka konstrukcja, biorąc pod uwagę fakt, że projekt znacząco rozbudowuje już istniejący mechanizm NCW, wydaje się prosta i przejrzysta. „x) paliwo odnawialne (ewentualnie „licznik NCW”) –źródło energii odnawialnej w transporcie obejmujące inne paliwa odnawialne, biokomponenty, biopaliwa gazowe, paliwa węglowe pochodzące z recykling, energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii;” „24) Narodowy Cel Wskaźnikowy – minimalny udział paliw odnawialnych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu w ogólnej ilości paliw zużywanych w danym roku kalendarzowym w transporcie drogowym i kolejowym, liczony według wartości energetycznej;” „y) paliwa (ewentualnie „mianownik NCW”) – paliwa ciekłe, biopaliwa ciekłe, paliwa gazowe, biopaliwa gazowe, inne	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
				paliwa odnawialne, paliwa węglowe pochodzące z recyklingu i energia elektryczna;”.	
19.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 4 lit. n projektu UC28 (zmiana art. 2 ust. 1 pkt 25 ustawy o biokomponentach	W propozycji zmiany definicji „podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy” doprecyzowano, że rozporządzenie paliwami następuje po raz pierwszy na terytorium RP w następujący sposób: „podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy - każdy podmiot, w tym mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, który: a) rozporządza nimi po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych lub b) zużywa je na potrzeby własne na tym terytorium, z wyłączeniem przywozu paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym”. Obecnie wytwórca biometanu może wytwarzać go jako samoistne biopaliwo ciekłe i jeśli wprowadza je do obrotu bez względu na dalsze przeznaczenie, to staje się podmiotem realizującym NCW. Jakkolwiek biometan w projekcie UC28 staje się biopaliwem gazowym, to jednak ten przepis obrazuje problemowość wprowadzenia do obrotu danego paliwa przez	Należy zapewnić, w przypadku zmian przepisów ustawy aby konsekwencją tych zmian nie było by podmiot wytwarzający wyłącznie biometan stał się podmiotem realizującym NCW (jak może to mieć miejsce obecnie).	Uwaga uwzględniona

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			wytwórcę, który sprzedaje produkt dostawcom paliw, którzy rzeczywiście realizują NCW.		
20.	Polska Platforma LNG i bioLNG	art. 1 pkt.4) lit. n)	Zmianie uległ sposób liczenia Narodowego Celu Wskaźnikowego. Liczenie ma odbywać się według wartości energetycznej. Postulujemy aby uszczegółowić sposób liczenia na poziomie ustawowym. Czy liczenie ma się odbywać na podstawie ciepła spalania, wartości opałowej, energii pierwotnej energii końcowej? Na podstawie proponowanych przepisów nie da się oszacować poziomu obowiązku, jak również wartości wykorzystywanych do jego realizacji biokomponentów i biopaliw.		Uwaga nieuwzględniona z wyjaśnieniem Sposób liczenia Narodowego Celu Wskaźnikowego nie uległ zmianie. Zmiana, w art. 23b ust. 1, z wartości „opałowej” na wartość „energetyczną” nie powoduje zmian w zakresie dotychczasowego sposobu liczenia NCW, ponieważ oba pojęcia traktowane są w tym przypadku jako synonimy. Powyższa zmiana jest jedynie spowodowana włączeniem do NCW energii elektrycznej wobec której nieintuicyjne byłoby stosowanie pojęcia: „wartość opałowa”.
21.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 4 lit. s projektu UC28 (art. 2 ust. 1 pkt 32b ustawy o biokomponentach)	W art. 1 pkt 4 lit. s projektu UC 28, z definicji pojęcia „niespożywczy materiał celulozowy” niezasadnie usunięto łodygi roślin zbożowych, pomimo iż zostały one ujęte w art. 2 pkt 42 dyrektywy RED II.	Należy zapewnić zgodność definicji z art. 2 pkt 42 RED II.	Uwaga uwzględniona
22.	Polska Koalicja Biopaliw i Pasz Białkowych	art. 1 pkt 4 lit t, dot. art. 2 ust.1 pkt 32c	Propozycja usunięcia, zamiast modyfikacji, z treści ustawy definicji zużytego oleju kuchennego może istotnie zwiększać ryzyko nadużyć w obszarze fałszowania tego surowca wobec praktycznie pozbawienia się jakichkolwiek mechanizmów kontrolnych poza dobrowolnymi systemami certyfikacji. Szereg przypadków notowanych w krajach UE oraz krajach trzecich m.in. związane z rynkiem holenderskim przypadki wieloletnich fałszerstw UCO przez firmy posługujące się certyfikatami	„32c zużyty olej kuchenny – mieszanie olejów oraz tłuszczów stanowią odpad komunalny lub odpad przemysłowy powstały w wyniku czynności prowadzonych w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą związaną z produkcją lub przetwarzaniem produktów spożywczych, w wyniku której nastąpiła zmiana ich właściwości fizycznych i chemicznych”.	Uwaga kierunkowo uwzględniona
					W projekcie ustawy przywrócona zostanie definicja zużytego oleju kuchennego jednak w zmodyfikowanej formie w stosunku do dotychczasowej. W szczególności odstąpiono od wskazania, że UCO stanowi odpad o określonym kodzie odpadu. Jednocześnie monitorowane będą źródła pozyskiwania UCO oraz

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			ISCC czy otwarte w 2023 roku śledztwo OLAF przeciwko bośniackiej firmie Sistem Ecologia dobitnie pokazują, że państwo powinno mieć urzędowe narzędzia weryfikujące i monitorujące ten rynek niezależnie od certyfikacji KZR. Kompetencje w tym zakresie posiadane przez KOWR powinny być rozwijane np. poprzez tzw. czynności sprawdzające, a nie ograniczane, do czego sprowadzi się odstępianie od ustawowej definicji. Jednocześnie za właściwy ruch należy uznać rozszerzania rynku UCO dostępnego dla wytwórców biokomponentów na zużyty olej roślinny w ramach procesów przemysłowych ze ściśle określonych gałęzi przetwórstwa rolno-spożywczego, które faktycznie generują tego rodzaju odpady tłuszczowe. W tym kontekście postulujemy powrót do koncepcji rozwiązania przedstawionego w pierwotnej wersji projektu nowelizacji ustawy UC110 z dnia 11.02.2022 r.		prowadzony będzie nadzór nad obrotem tego surowca przez jednostki certyfikujące. Podmioty korzystające z UCO powinny mieć świadomość konsekwencji zakwestionowania surowca jako UCO w kontekście prawidłowości realizacji NCW.
23.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 4 lit. u projektu UC28 (art. 2 ust. 1 pkt 33 ustawy o biokomponentach)	Zawarta w art. 1 pkt 4 litera u projektu UC 28 definicja pojęcia „uznany system certyfikacji” nie obejmuje kryteriów dla niektórych kategorii paliw, jak np. dla innych paliw odnawialnych.	Proponuje się nadanie art. 2 ust. 1 pkt 33 ustawy o biokomponentach następującego brzmienia: „33) uznany system certyfikacji – zatwierdzony przez Komisję Europejską system certyfikacji, który w zależności od ścieżki certyfikacji gwarantuje spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1, kryteriów określonych w art. 28b¹ oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 28b lub rozporządzeniu Komisji 2023/1185 lub w art. 135a ust. 2 lub 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii”.	Uwaga kierunkowo uwzględniona Ostateczny wording przepisu zostanie dokonany w trakcie Komisji Prawniczej.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
24.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 4 lit. v projektu UC28 (art. 2 ust. 1 pkt 33a ustawy o biokomponentach)	Zaproponowana definicja pojęcia „unijna baza danych” nie jest zbieżna z definicją zawartą w dyrektywie RED II.	W celu zachowania spójności z definicją zawartą w dyrektywie RED II proponuje się nadać art. 2 ust. 1 pkt 33a ustawy o biokomponentach następującego brzmienia: „33a) unijna baza danych – baza danych, o której mowa w art. 28 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (w brzmieniu z dnia 24 grudnia 2018 r. (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, z późn. zm. ¹⁾)), zwanej dalej „dyrektywą 2018/2001”, umożliwiająca śledzenie innych paliw odnawialnych, biopaliw ciekłych, biopaliw gazowych, paliw węglowych pochodzących z recyklingu i biokomponentów zawartych w paliwach stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, które kwalifikują się do zaliczenia na poczet realizacji celów określonych w art. 23 ust. 1 oraz art. 23d;”.	Uwaga częściowo uwzględniona Uwaga uwzględniona w zakresie zmiany wyrazów: „umożliwiająca monitorowanie wytwarzania”, gdyż nie procesy wytwarzania są istotą unijnej bazy danych.
25.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 4 lit. w projektu UC28 (art. 2 ust. 1 pkt 34a ustawy o biokomponentach)	Zawarta w art. 1 pkt 4 litera w projekcie UC 28 definicja pojęcia „ścieżka certyfikacji” nie obejmuje kryteriów dla niektórych kategorii paliw.	Proponujemy, by art. 2 ust. 1 pkt 34a ustawy o biokomponentach otrzymał następujące brzmienie: „34a) ścieżki certyfikacji – wskazane przez administratora systemu certyfikacji zakresy certyfikacji wykonywanych przez jednostkę certyfikującą, obejmujące prawo do wydawania certyfikatów podmiotom certyfikowanym zajmującym się wytwarzaniem biokomponentów, innych paliw odnawialnych, biopaliw gazowych, paliw węglowych pochodzących z recyklingu, biopłynów w	Uwaga uwzględniona

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
				rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 25c tej ustawy lub pozostałym uczestnikom procesu certyfikacji zajmującym się pozyskiwaniem, obrotem lub przetwarzaniem biomasy na potrzeby wytwarzania biokomponentów, biopaliw gazowych , biopłynów lub paliw z biomasy;”.	
26.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 4 lit. z projekt UC28 (art. 2 ust. 1 pkt 39 ustawy o biokomponentach)	Zawarta w art. 1 pkt 4 litera z projektu UC 28 definicja pojęcia „świadectwo” nie obejmuje kryteriów dla niektórych kategorii paliw.	Proponujemy, by art. 2 ust. 1 pkt 39 ustawy o biokomponentach otrzymał następujące brzmienie: „39) „świadectwo – dokument wystawiany przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy potwierdzający, że wskazana w tym dokumencie ilość innych paliw odnawialnych lub biokomponentów zawartych w paliwach, biopaliw gazowych, paliw węglowych pochodzących z recyklingu rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych innych paliw odnawialnych lub biokomponentów zawartych w paliwach, biopaliw gazowych, paliw węglowych pochodzących z recyklingu przez ten podmiot na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużytych na tym terytorium na potrzeby własne, spełnia odpowiednio kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1, kryteria określone w art. 28b¹ oraz kryteria ograniczenia emisji gazów	Uwaga kierunkowo przyjęta Uwaga uwzględniona w zakresie uwzględnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych na mocy rozporządzenia 2023/1185.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
				cieplarnianych określone w art. 28b lub rozporządzeniu Komisji 2023/1185 lub w art. 135a ust. 2 lub 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;"	
27.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 4 lit. za projektu UC28 (art. 2 ust. 1 pkt 40 ustawy o biokomponentach)	Odnosząc się do zawartej w art. 1 pkt 4 lit. za projektu UC 28 definicji pojęcia „poświadczenie” sygnalizujemy, że odwołanie do art. 135b ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, zawarte w projekcie UC 28 wydaje się błędne, bowiem przepis ten nie zawiera takiej jednostki redakcyjnej. Jednocześnie, ze względu na konieczność wprowadzenia znacznej liczby zmian by uwzględnić wymagania dla wszystkich rodzajów paliw objętych projektem UC 28, po wprowadzeniu poprawek i w zależności od ich zakresu, wskazane będzie ponowne przeanalizowanie wszystkich postanowień projektu pod kątem zakresu zmian koniecznych do wprowadzenia dla wszystkich rodzajów paliw, by zachować spójność poszczególnych postanowień (np. art. 28 bf i przepisy, do których odsyła).	Proponuje się nadanie wprowadzeniu do wyliczenia w art. 2 ust. 1 pkt 40 ustawy o biokomponentach następującego brzmienia: „40) poświadczenie – dokument przewidziany przez uznany system certyfikacji lub umowę, o której mowa w art. 28c ust. 2 pkt 2 lub w art. 135b ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, potwierdzający, że wskazana w tym dokumencie ilość biomasy, biokomponentów, biopaliw gazowych, paliw węglowych pochodzących z recyklingu, bioptynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 25c tej ustawy lub innych paliw odnawialnych spełnia odpowiednio kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1, kryteria określone w art. 28b¹ oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone odpowiednio w:"	Uwaga uwzględniona kierunkowo Definicja zostanie uzupełniona o dodawane go projektu ustawy nowe kategorie energii odnawialnej stosowanej w transporcie i podlegającej KZR - analogicznie jak do poprzednich uwag. Ponadto zmieniono jednostkę redakcyjną we wprowadzeniu do wyliczenia: „40) poświadczenie – dokument przewidziany przez uznany system certyfikacji lub umowę, o której mowa w art. 28c ust. 2 pkt 2 lub w art. 135b ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (...)”
28.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 6 projektu UC28 (art. 11 ustawy o biokomponentach)	Biorąc pod uwagę obciążenia regulacyjne nakładane na podmioty realizujące NCW i dostawców paliw z innych państw członkowskich UE, zużyty olej kuchenny stanowi obecnie wysoce pożądany surowiec dla branży. Europa boryka się z poważnym niedoborem tych surowców. W celu	Wobec powyższego, proponuje się wprowadzenie w art. 1 pkt 6 projektu UC 28 nowej lit. d, która dodaje w art. 11 ustawy o biokomponentach nowy ust. 4 w brzmieniu:	Uwaga uwzględniona kierunkowo Pierwotnym celem wprowadzenia art. 11 w ustawie o biokomponentach i biopaliwach ciekłych było zapewnienie stabilności producentów biomasy

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			pokrycia wysokiego popytu w Unii Europejskiej na zużyty olej kuchenny, większość tego surowca jest importowana spoza kontynentu. Dostępne w Unii Europejskiej źródła tego surowca nie będą wystarczające, aby zaspokoić rosnący popyt po stronie dostawców paliw, którzy w coraz większym stopniu obciążeni są regulacjami, a lokalna podaż w Polsce jedynie w minimalnym stopniu może pokryć ten popyt. To powoduje, że konieczna będzie współpraca z rynkami światowymi w zakresie zakupu surowca. Rynek sprzedaży zużytego oleju kuchennego można przy tym scharakteryzować jako rynek sprzedawcy, na którym występuje wysoka konkurencja wśród kupujących. Surowce sprzedawane są głównie po stałej cenie, w oparciu o krótkoterminowe transakcje typu SPOT, stosowane są uproszczone kontrakty, brak oficjalnych indeksów. W związku z bardzo wysokim popytem, rotacja UCO (zwłaszcza z potwierdzoną, dobrą jakością) jest bardzo duża, co powoduje że rynek światowy aktywnie handluje tym surowcem każdego dnia. W kontekście opisanej powyżej sytuacji rynkowej, szczególnie problematyczne stają się przepisy art. 11 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 roku o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Z art. 11 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 17b, 18a i 19 tej ustawy wynika pośrednio obowiązek zakupu, na podstawie umowy dostawy, zużytego oleju kuchennego na potrzeby produkcji biokomponentów przy udziale w łańcuchu dostaw podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą w Polsce, tj. podmiotu wpisanego w Polsce do Krajowego Rejestru Sądowego albo Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (polskiego pośrednika lub przetwórcy).	„d) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Wymagania, o których mowa w ust. 1 do ust. 3 nie mają zastosowania do surowców, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy.” Ostateczne uzgodnione zmiany w art. 11, powinny zostać odzwierciedlone także w innych przepisach ustawy o biokomponentach, tj.: 1) art. 23 ust. 4 ustawy o biokomponentach, który powinien zostać dostosowany do nowego brzmienia art. 11 ustawy o biokomponentach (w ramach art. 1 pkt 20 projektu UC 28; zmiana może polegać m.in. na dodaniu surowców, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy jako kolejnego punktu po punkcie 3 i ew. innych dodawanych w projekcie UC28, w art. 23 ust. 4), 2) art. 30 ust. 1 ustawy o biokomponentach, który powinien zostać dostosowany do nowego brzmienia art. 11 ustawy o biokomponentach (w ramach art. 1 pkt 46 projektu UC28), 3) art. 30a ust. 1 ustawy o biokomponentach, który powinien zostać dostosowany do nowego brzmienia art. 11 ustawy o biokomponentach (w ramach art. 1 pkt 47 projektu UC28), 4) art. 33 ust. 1 pkt 3 i ust. 3 ustawy o biokomponentach, które powinny zostać dostosowane do nowego brzmienia art. 11 ustawy o biokomponentach (w ramach art. 1 pkt 52 projektu UC28).	rolniczej dostarczających na potrzeby wytwarzania biokomponentów. Przepis był wprowadzany w sytuacji, gdy biomasa rolnicza stanowiła kluczowy rodzaj surowców wykorzystywanych do wytwarzania biokomponentów. Wdrożenie dyrektywy REDII, jest natomiast związane z wprowadzeniem wysokich celów w zakresie OZE w sektorze transportu w powiązaniu z nakładanymi limitami w zakresie wykorzystania surowców o charakterze spożywczym i paszowym. Powyższe wymaga rozszerzenia katalogu surowców dostępnych dla wytwórców biokomponentów oraz wprowadzenia regulacji umożliwiających szersze wykorzystanie odpadów i pozostałości służących do wytwarzania biokomponentów. Takie rozwiązanie zapewni zachowanie konkurencyjności krajowych wytwórców biokomponentów względem dostawców zagranicznych oraz umożliwi efektywniejszy rozwój wytwarzania biokomponentów zaawansowanych w Polsce. Podsumowując, celem zmian wprowadzanych w zakresie regulacji art. 11 jest:

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			Dodatkowo, art. 11 ust. 2 ustawy przewiduje, że umowy takie są zawierane na okres nie krótszy niż 1 rok. Udział biokomponentów wytwarzanych z biomasy pozyskiwanej w sposób inny niż określony w art. 11 ust. 1 ustawy nie może przekraczać w skali roku 25% całości biokomponentów wytwarzanych przez wytwórcę. W przypadku zagranicznych dostaw zużytego oleju kuchennego, biorąc pod uwagę specyfikę tego rynku, powyższe wymagania są ekonomicznie nieuzasadnione. Prowadziłyby one do sztucznego wydłużenia łańcucha dostaw i zawyżały w ten sposób cenę surowca, co mogłoby skutkować także wyższą ceną paliw dla konsumentów, bez jakiegokolwiek uzasadnienia. Z punktu widzenia krajowych wytwórców biokomponentów omawiana regulacja utrudnia pozyskiwanie surowca spoza granic Polski, co jest szczególnie istotne w kontekście niewystarczającej jego podaży nie tylko Polsce, ale także w całej Europie. Podobne problemy dotyczą pozostałych surowców wymienionych w Załączniku nr 1 do ww. ustawy, których wykorzystania do produkcji biokomponentów wprost wymagają przepisy dyrektywy RED II transponowane projektem UC 28. Wyłączenie wymagań wynikających z art. 11 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych w stosunku do zakupu zużytego oleju kuchennego i innych surowców wymienionych w Załączniku nr 1 do ustawy jest zatem konieczne i uzasadnione sytuacją rynkową, jak i specyfiką tych surowców. Ułatwi to produkcję ekologicznych biokomponentów w Polsce i jednocześnie nie wpłynie negatywnie na uczestników łańcucha		- zachowanie obecnych przepisów art. 11 w zakresie określenia sposobów pozyskiwania surowców rolniczych wraz z wymogami dochowania ilości tej biomasy pozyskanej zgodnie z wymogami dotyczącymi rodzaju umowy (kontraktacja) oraz czasu trwania umowy (minimum rok) b) oraz wyłączenie z ww. katalogu surowców służących do wytwarzania biokomponentów tych surowców, które nie stanowią biomasy rolnej i nie pochodzą od producentów rolnych oraz pośredników; do surowców tych zalicza się: biomasę leśną, odpady oraz pozostałości przemysłowe pochodzenia biologicznego. Surowce wymienione w pkt b) powyżej nie będą natomiast podlegały obowiązkowi w zakresie pozyskania tych surowców określonych w przepisach art. 11 ust. 2 projektu ustawy, tj. nie będzie konieczności ich pozyskania w ramach umowy zawieranej na okres nie krótszy niż jeden rok. Wprowadzone rozwiązanie pozwoli zachować dotychczasowy model zabezpieczenia producentów rolnych dostarczających biomasę na potrzeby wytwarzania biokomponentów przy jednoczesnym uelastycznieniu sektora w zakresie pozyskiwania

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			dostaw oraz umożliwi bezpośredni import surowców do Polski.		pozostałych surowców (biomasy), która nie spełnia kryteriów biomasy rolniczej.
29.	NGL Wiater sp.k.	art. 1 pkt 6 projektu dot. art. 11 ust. bio	Jak zostało wskazane w uzasadnieniu do projektu ustawy, jednym z celów pośrednich projektu jest zwiększenie realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego za pomocą biokomponentów ze źródeł krajowych, poprzez zastosowanie „zasad promujących zrównoważone surowce pozyskiwane lokalnie – bez zbędnych emisji z transportu innych surowców z odległych destynacji”. Jak się wydaje, pierwotną rolą art. 11 było promowanie wykorzystania biomasy rolniczej w rozumieniu ustawy, w szczególności wykorzystanie w tym celu surowców rolniczych (zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, przez surowce rolnicze należy rozumieć produkty z rolnictwa lub ich części, uprawiane na użytkach rolnych, przeznaczone do wytwarzania biokomponentów). Należy wskazać, że podejście to nie jest wspierane przez postanowienia implementowanej dyrektywy RED 2. Pierwotne brzmienie art. 11 miało ułatwić stworzenie rynku biokomponentów rolniczych w Polsce. Dyrektywa RED 2 wprost jednak obecnie wskazuje, że w realizacji 14% udziału biokomponenty wytworzone z surowców rolniczych będą miały ograniczoną rolę (do poziomu 6,1% zgodnie z art. 23 ust. 10 projektowanej ustawy, w związku z art. 26 ust. 1 dyrektywy RED 2). Zgodnie z art. 1 pkt 6 projektu ustawy, art. 11 ust. 1 ustawy jest zmieniany poprzez rozszerzenie katalogu surowców, z których należy wytwarzać biokomponenty. Do katalogu dodane zostały:	6) w art. 11 : a) w ust. 1: - w pkt 2 skreśla się wyraz „dostawy”; - w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu: „4) biomasę leśną pozyskaną: a) na podstawie umowy zawartej między właścicielem, użytkownikiem wieczystym, posiadaczem samoistnym, użytkownikiem, zarządcą albo dzierżawcą lasu lub pozyskującym biomasę leśną z lasu a wytwórcą, przetwórcą lub pośrednikiem, lub b) z produkcji własnej wytwórców lub otrzymywaną przez wytwórców w prowadzonych przez nich procesach przetwarzania surowców leśnych lub biomasy leśnej na cele inne niż paliwowe; 5) odpady oraz bioodpady: a) pozyskane na podstawie umowy zawartej między pośrednikiem w obrocie odpadami, sprzedawcą odpadów lub wytwórcą odpadów w rozumieniu odpowiednio art. 3 ust. 1 pkt 20, 27 i 32 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, lub podmiotem prowadzącym zbieranie lub przetwarzanie odpadów na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 41 tej ustawy, lub podmiotem zwolnionym z obowiązku uzyskania zezwolenia na podstawie art. 45 tej ustawy a wytwórcą, przetwórcą lub pośrednikiem lub b) wytworzone przez wytwórcę w ramach prowadzonej przez niego działalności lub	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			biomasa leśna (pkt 4) oraz odpady i bioodpady (pkt 5), pozyskiwane na podstawie wskazanych w przepisach umów, od określonych rodzajowo podmiotów lub z produkcji własnej albo wytworzonych w ramach bytowania lub działalności wytwórcy. Ust. 3 tego artykułu w wersji zmienianej przez projekt wskazuje, że biokomponenty wytworzone z biomasy innej niż pozyskana w sposób określony w art. 11 ust. 1 pkt 1-4 mogą stanowić maksymalnie 25% ogólnej ilości wytworzonych biokomponentów. Przekroczenie tego limitu jest zagrożone karą na podstawie art. 33 ust. 1 pkt 3 ustawy. Artykuł 11 w wersji zmienianej przez projektowaną ustawę należy interpretować w związku z art. 23 ust. 4 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (w wersji zmienianej projektem), który dotyczy mechanizmu współczynnika redukcyjnego, a także projektowanych art. 23 ust. 10 oraz art. 23d (limit na biokomponenty wytworzone z roślin rolniczych i pastewnych oraz minimalny udział biokomponentów zaawansowanych). W ramach mechanizmu współczynnika redukcyjnego promowane jest wytwarzanie biokomponentów z surowców rolniczych i biomasy z wyłączeniem surowców wymienionych w części A załącznika nr 1 do ustawy, czyli de facto biokomponentów wytworzonych z roślin spożywczych lub pastewnych, które będą podlegały limitowi 6,1%. Stoi to w sprzeczności z dyrektywą RED 2 i pozostałymi postanowieniami projektu ustawy, które promują surowce wskazane w załączniku nr 1 części A (poprzez wprowadzenie udziału minimalnego 3,5% dla biokomponentów zaawansowanych oraz możliwość zastosowania	w wyniku bytowania.”; b) w ust. 2 po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „pkt 1”;	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			dotatkowego mnożnika) i ograniczają wykorzystanie roślin spożywczych lub pastewnych (wprowadzając limit na biokomponenty wytworzone z tych roślin w wysokości do 6,1%). Zastosowanie wartości procentowych w art. 11 ust. 3 ma ten skutek, że wymusza na wytwórcach biokomponentów zwiększanie całościowej produkcji biokomponentów z biomasy wymienionej w art. 11 pkt 1-4, w przypadku chęci zwiększenia produkcji biokomponentów z biomasy nieobjętej tym katalogiem. Jest to sytuacja tym trudniejsza, że przez stały limit 6,1% zapotrzebowanie na te biokomponenty będzie w rzeczywistości malało (w latach 2025-2030 realizacja 6,1-procentowego udziału tych biokomponentów będzie stanowiła coraz mniejszą część NCW – od 66,3% w 2025 r. do 40,9% w 2030 r. bez zastosowania współczynnika redukcyjnego), a wzrastało będzie zapotrzebowanie na biokomponenty zaawansowane, jako jedyne z biokomponentów, które nie mają narzuconego limitu, a określony udział minimalny, wynoszący 3,5% w 2030 r. W tym kontekście pozytywnie należy ocenić propozycję otwarcia możliwości wytwarzania biokomponentów z biomasy leśnej poprzez dodanie pkt 4 do art. 11 ust. 1 i jednocześnie wyprowadzenie biokomponentów z biomasy leśnej z limitu, o którym mowa w art. 11 ust. 3. Zmiana ta może okazać się jednak niewystarczająca, w celu przygotowania rynku wytwórców biokomponentów do osiągnięcia poziomu NCW w wysokości 14,9 % w 2030 r., a w szczególności do realizacji zapotrzebowania na biokomponenty zaawansowane oraz biokomponenty wytworzone z surowców		

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			wskazanych w części B załącznika nr 1 do ustawy. Dochodzi bowiem do wewnętrznej sprzeczności projektu – projekt promuje wykorzystanie biokomponentów z produkcji krajowej, jednocześnie pośrednio ograniczając możliwość produkcji biokomponentów zaawansowanych, które będą miały coraz większy wpływ na realizację NCW. W związku z powyższym proponuje się: 1) umożliwienie nabywania biomasy przez wytwórców od pośredników i przetwórców na podstawie dowolnej umowy (a nie wyłącznie na podstawie umowy dostawy); 2) wyłączenie odpadów i bioodpadów wskazanych w projektowanym pkt 5 z limitu, o którym mowa w art. 11 ust. 3. Przechodząc do proponowanej zmiany w ramach art. 11 ust. 1 pkt 2, na wstępie należy wskazać jaka relacja zachodzi pomiędzy tym punktem a pkt 1 oraz 5 w tym ustępie, a także jaka relacja zachodzi pomiędzy pkt 1 a surowcami wymienionymi w części A załącznika nr 1. Według definicji zawartych w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2, 31 i 32, a także biorąc pod uwagę brzmienie art. 11 ust. 3, zarówno w obecnym jak i projektowanym brzmieniu, należy przyjąć, że surowce rolnicze, odpady (o ile podlegają biodegradacji) i bioodpady stanowią rodzaj biomasy. Tak więc, gdyby przepis art. 11 ust. 1 pkt 2 brzmiał: „2) biomasę nabytą przez wytwórcę na podstawie umowy”, zawierałby w sobie również nabyte przez wytwórcę odpady i bioodpady, a także surowce rolnicze nabyte w sposób inny niż wskazany w pkt 1 i 3 tego ustępu. Przez wskazanie umowy dostawy jako jedynej akceptowalnej formy nabywania biomasy zgodnie z pkt 2, przepis ten znacząco ogranicza możliwości wytwarzania		

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			biokomponentów z biomasy innej niż surowce rolnicze. Badając relacje między art. 11 ust. 1 pkt 1, a surowcami wskazanymi w załączniku nr 1 części A, stwierdzić należy, że o ile na 17 kategorii surowców wymienionych w załączniku nr 1 części A, 9 kategorii ma związek z rolnictwem, ciężko wskazać, by któryś nich (poza słomą w pkt 5) mógł być uznany za produkt rolniczy, a w szczególności za produkt rolniczy nabyty w drodze umowy kontraktacji. Mówimy tu raczej o odpadach lub pozostałościach pochodzących z produkcji rolnej, a nie o produkcie rolnym, o którym mowa w art. 613 Kodeksu cywilnego. Według definicji zawartych w art. 2 ust. 1 pkt 18a i 19 ustawy zarówno pośrednik jak i przetwórca to przedsiębiorcy w rozumieniu Prawa przedsiębiorców. Umowa kontraktacji oraz umowa dostawy są natomiast umowami nazwanymi, a więc umowami uregulowanymi w Kodeksie cywilnym. Zgodnie z art. 605 Kodeksu cywilnego, przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczania częściami albo okresowo, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny. Zgodnie z art. 613 Kodeksu cywilnego, przez umowę kontraktacji producent rolny zobowiązuje się wytworzyć i dostarczyć kontraktującemu oznaczoną ilość produktów rolnych określonego rodzaju, a kontraktujący zobowiązuje się te produkty odebrać w terminie umówionym, zapłacić umówioną cenę oraz spełnić określone świadczenie dodatkowe, jeżeli umowa lub przepisy szczególne przewidują obowiązek spełnienia takiego świadczenia.		

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			Co więcej, wprowadzenie pośrednika jako podmiotu, od którego można nabywać biomasę jest wewnętrznie sprzeczne z ograniczeniem dotyczącym zawierania umowy kontraktacji lub dostawy. Umowy te, jako umowy nazwane, zawierają w swojej istocie zobowiązanie się do wytworzenia biomasy, a zgodnie z definicją w art. 2 ust. 1 pkt 19, pośrednik nie zajmuje się tego rodzaju działalnością. Podsumowując, w obecnym brzmieniu projektowanej ustawy, zarówno surowce wskazane w części A załącznika nr 1, jak i odpady oraz bioodpady znajdują się w zdecydowanej większości przypadków poza limitem 75%, o którym mowa w art. 11 ust. 3. Co więcej, artykuł ten wyłącza nabywanie biomasy na rynkach typu spot. Umożliwienie wytwórcom biokomponentów nabywania biomasy na podstawie dowolnej umowy (zawartej z pośrednikami lub przetwórcami), znacząco zwiększyłoby szanse na rozwój rynku wytwórców biokomponentów. Ponadto, zmniejszyłoby się uzależnienie wytwórców biokomponentów od dostępności surowców rolniczych oraz od konieczności wytwarzania biokomponentów, na które zapotrzebowanie zostanie ograniczone do 6,1% (poziom w ramach NCW), zgodnie z projektowanym art. 23 ust. 10. Jeżeli chodzi o proponowaną zmianę projektowanego brzmienia art. 11 ust. 2, wynika ona z dalszej potrzeby otworzenia rynku biokomponentów na rynek spot oraz po części wynika z proponowanej zmiany w art. 11 ust. 1 pkt 2 opisanej powyżej. Jeżeli chodzi o projektowaną zmianę art. 11 ust. 3, polega ona na wyłączeniu z limitu 25% również		

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			odpadów i bioodpadów opisanych w art. 11 ust. 1 pkt 5. Zastanawiający jest bowiem sam cel dodania w ust. 1 punktu 5, tylko po to, aby następnie włączyć biomasę opisaną w tym punkcie do katalogu surowców, które są zaliczane do limitu 25%. Dochodzi tu do wyszczególnienia konkretnych surowców, które mogłyby mieścić się w kategoriach surowców opisanych w pkt 1-4, a następnie włącza się je do opisywanego limitu. Biorąc pod uwagę powyższe, a także uwzględniając zwiększenie poziomu udziału minimalnego w dyrektywie RED 3 z 14% do 29%, proponuje się zmianę art. 1 pkt 6 projektu ustawy w brzmieniu zaproponowanym w niniejszej uwadze.		
30.	NGL Wiater sp.k.	-	W przypadku przyjęcia uwagi powyżej, konieczne będzie dostosowanie szeregu przepisów poprzez skreślenie wyrazu „dostawy” i wprowadzenie dodatkowych zmian redakcyjnych.		
31.	Instytut Nafty i Gazu	art. 1 pkt 6	b) z produkcji własnej wytwórców lub otrzymywaną przez wytwórców w prowadzonych przez nich procesach przetwarzania surowców leśnych lub biomasy leśnej na cele inne niż paliwowe;	Proponuje się usunięcie punktu. Pozostałości z procesów przetwórstwa drewna (np. z tartaków) nie są biomasą leśną. Nie jest jasne, kto jest wytwórcą.	Uwaga uwzględniona
32.	Polska Koalicja Biopaliw i Pasz Białkowych	art. 1 pkt 6-7	Ponad kwestię dostosowania tego przepisu do rozszerzonego zakresu definicji biomasy (zmienianym art. 2 ust. 1 pkt 2), jaka może mieć zastosowanie w produkcji estrów, proponujemy zmianę ukierunkowaną jednocześnie na doprecyzowanie kwestii pozyskiwania biomasy będącej produktem działów przemysłu powiązanych z rolnictwem i będącej jednocześnie produktem ubocznym bądź pozostałością z procesów przetwórczych. Celem ustanowienia przedmiotowego przepisu było ograniczenie nadużyć w obrocie olejami roślinnymi, głównie rzepakowym, polegającymi na	„Art. 11a. Zabrania się wytwórcom wykorzystywania biomasy z działów przemysłu powiązanych z rolnictwem, przy dostawie której została zastosowana stawka podatku od towarów i usług wyższa niż 5%, do wytwarzania estrów i biowęglowodorów ciekłych, chyba, że zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług powinna do takiej biomasy innej niż oleje pochodzenia roślinnego, być stosowana stawka wyższa niż 5%.”	Uwaga uwzględniona Przepis art. 11a będzie korygowany w kierunku propozycji nr 1 wskazanej w uwadze.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			wyłudzeniach zwrotu podatku VAT, co było szczególnie atrakcyjne w przypadku stosowania stawki 23% w odniesieniu do tzw. olejów technicznych (tj. oznaczanych tym mianem w celu rozróżnienia od oleju roślinnego przeznaczonego na cele spożywcze). Biomasa z przemysłu powiązanego z rolnictwem, ale nie objęta tak jak olej roślinny o cechach jadalności stawką preferencyjną w myśl ustawy o podatku VAT, objęta jest stawką 23%. Dotyczy to przykładowo wolnych kwasów tłuszczowych, które stanowią pozostałość z procesów wytwórczych oleju rzepakowego i jako takie mogą pochodzić z tłoczni przetwarzającej nasiona rzepaku.	lub: „Art. 11a. Zabrania się wytwórcom wykorzystywania biomasy z działu przemysłu powiązanego z rolnictwem będącej olejem roślinnym, przy dostawie której została zastosowana stawka podatku od towarów i usług wyższa niż 5%, do wytwarzania estrów i biowęglowodorów ciekłych.”	
33.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 9 projektu UC28 (art. 12i ustawy o biokomponentach)	Przewidziana w art. 1 pkt 9 projektu UC 28 sankcja wydaje się zbyt daleko idąca w stosunku do przewinienia.	Proponujemy usunięcie zmiany zaproponowanej w art. 1 pkt 9 projektu UC28.	Uwaga odrzucona Propozycja przedłożona przez KOWR pozostanie w treści projektu z uwagi na konieczność wykreślenia z rejestru podmiotów nie stosujących się do przepisów ustawy.
34.	Związek Producentów Cukru	art.. 1 pkt 13	W brzmieniu dotychczasowym obowiązek ten dotyczy odbiorców przemysłowych, dla których wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej wyniosła nie mniej niż 3%. W OSR projektodawca twierdzi, że utrzymane zostanie kryterium kwalifikacji przedsiębiorstwa jako odbiorcy przemysłowego w odniesieniu do minimalnego progu na poziomie 3% energochłonności. Jednak projekt ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii tego zapewnienia nie potwierdza. Ponadto produkcja cukru stanowi działalność w sektorze narażonym na znaczące ryzyko, o którym mowa w art. 4.11.3.1 Wytycznych CEEAG (Dz.U.U.E.2022.C.80.1), w związku z czym	W projekcie ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii w art. 1 pkt 13) w art. 53: ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1.Obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, w odniesieniu do odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3, których przeważającą działalnością gospodarczą jest działalność oznaczona jednym z kodów Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) wskazanych w art. 52 ust. 6 pkt 1 i dla których wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej wynosi nie mniej niż	Uwaga nieuwzględniona Przedłożona uwaga odnosi się do innego projektu

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			konieczne jest obniżenie minimalnego progu energochłonności do 2%, tj. do poziomu wynikającego z przepisów unijnych po to, by umożliwić przedsiębiorstwom sfinansowanie celów polityki energetycznej i polityki ochrony środowiska oraz zapewnić wsparcie na rzecz odnawialnych źródeł energii	2%: a. lit. a – wykonywany jest w odniesieniu do 15% ilości energii elektrycznej zakupionej przez niego na własny użytek w roku realizacji tego obowiązku, b. lit. b – wykonywany jest w odniesieniu do 25% ilości energii elektrycznej zakupionej przez niego na własny użytek w roku realizacji tego obowiązku”.	
35.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 17 projektu UC28 (art. 21a ust. 2 ustawy o biokomponentach)	Przewidziana w dyrektywie RED II zasada, zgodnie z którą: „Do celów obliczenia udziału odnawialnej energii elektrycznej w energii elektrycznej dostarczonej do pojazdów drogowych i kolejowych na potrzeby ust. 1 niniejszego artykułu, państwa członkowskie odnoszą się do dwuletniego okresu poprzedzającego rok dostarczenia energii elektrycznej na ich terytorium” została zmieniona w projekcie UC 28. Art. 1 pkt 17 projektu UC 28 przewiduje, że: „Art. 21a ust. 2. Do obliczenia udziału energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w energii elektrycznej dostarczonej do pojazdów drogowych lub kolejowych uwzględnia się średni udział energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w całości energii elektrycznej w okresie dwóch lat poprzedzających rok poprzedzający rok dostarczenia energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.” Tak sformułowany przepis, przy określaniu odpowiedniego udziału energii z odnawialnych źródeł, cofa się o dodatkowy rok względem dyrektywy RED II, co będzie rozwiązaniem niekorzystnym dla polskich podmiotów, zakładając zwiększający się z roku na rok udział odnawialnych źródeł energii w Polsce. W ocenie	Proponuje się nadanie art. 21a ust. 2 ustawy o biokomponentach następującego brzmienia: „Do obliczenia udziału energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w energii elektrycznej dostarczonej do pojazdów drogowych lub kolejowych uwzględnia się średni udział energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w całości energii elektrycznej w okresie dwóch lat poprzedzających rok dostarczenia energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.” Należy również doprecyzować co oznacza „dostarczenie” energii na potrzeby ww. przepisów. W ramach ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych funkcjonują różne kategorie podmiotów zaangażowanych w proces ładowania pojazdów, jak np. operator stacji ładowania, dostawca usługi ładowania, sprzedawca energii elektrycznej na potrzeby stacji ładowania	Uwaga nieuwzględniona Istnieje zrozumienie co do merytoryki przedstawionej uwagi, jednakże zgodnie z obowiązującymi zasadami statystyki publicznej nie ma możliwości publikacji udziału energii elektrycznej odnawialnej za rok ubiegły do 31 stycznia - takie dane są najwcześniej dostępne na jesieni - stąd cofnięcie o dodatkowy rok.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			ORLEN S.A. przepisy projektu UC 28 należy dostosować do zapisów dyrektywy RED II.		
36.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 17 projektu UC28 (art. 21a ust. 3, art. 21c ust. 3 i 7 ustawy o biokomponentach)	Naszym zdaniem z projektu UC 28 należy usunąć wymóg zakupu i umorzenia gwarancji pochodzenia, który został przewidziany w dodatkowych do ustawy o biokomponentach art. 21a ust. 3 oraz art. 21c ust. 3. Wymóg taki nie został przewidziany w dyrektywie RED II. Może on doprowadzić do sytuacji, w której polskie podmioty do realizacji NCW będą mogły zaliczyć mniej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii niż pozwala dyrektywa. Będzie on skutkował także dodatkowymi kosztami, których poniesienia nie wymaga dyrektywa RED II. Nadto, wymóg wpłynie negatywnie na ilość energii z OZE zużywanej w polskim sektorze transportu w statystykach prowadzonych na poziomie kraju. Należy jednocześnie podkreślić, że wymóg sam w sobie nie zapewni również, że energia z OZE zostanie wykorzystana jedynie w sektorze transportu, zatem nie osiągnie zamierzonego celu.	Rezygnacja z wprowadzania przepisów art. 21a ust. 3 oraz art. 21c ust. 3 o treści określonej w projekcie UC 28., a także nadanie art. 21c ust. 7 następującego brzmienia: „7. Dokumenty potwierdzające ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, operator infrastruktury ładowania oraz przewoźnik kolejowy przekazują podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy w terminie do dnia 31 stycznia roku następującego po roku, w którym dostarczono energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii do pojazdów drogowych lub kolejowych.” Należy natomiast przeanalizować możliwość wprowadzenia do art. 21a nowej jednostki redakcyjnej, która określałaby warunki na których podmiot realizujący NCW mógłby wykazywać udział energii elektrycznej z OZE wyższy niż wynikający z ust. 2 – np. poprzez zakup i umorzenie gwarancji pochodzenia. Podobnie, jeżeli podmiot realizujący NCW jest równocześnie producentem energii z OZE, to w rozliczeniu NCW mógłby zaliczać do 100% energii wyprodukowanej z OZE, jednak nie więcej niż ilość energii dostarczonej na potrzeby ładowania pojazdów elektrycznych na stacjach ładowania. Warto też rozważyć możliwość rozszerzenia mechanizmu, o którym mowa w art. 21c ustawy o	Uwaga częściowo uwzględniona Wymóg został wprowadzony w celu zapewnienia szerszego wsparcia rozwoju sektora OZE przez podmioty które korzystając z odnawialnej energii elektrycznej dostępnej w sieci (np. współrealizacja) nie przyczyniając się do jej wytworzenia. Pozostawiony został obowiązek zakupu gwarancji pochodzenia dla podmiotu udostępniającego odnawialną energię elektryczną na zasadzie umowy współrealizacji a więc w art. 21c ust. 3 i 7; natomiast usunięty został powszechny obowiązek zakupu zawarty w art. 21a ust. 3. Pozostałe propozycje zawarte w uwadze wykraczają poza możliwości jakie daje RED II.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
				biokomponentach, na właścicieli prywatnych punktów ładowania.	
37.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 17 projektu UC28 art. 1 pkt 20 lit. d i f projektu UC28 (art. 23 ust. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych)	Projekt UC 28 nie wprowadza także żadnych zasad dla rozliczenia w ramach NCW energii elektrycznej dostarczanej do innych środków transportu niż pojazdy drogowe lub kolejowe. Poza tym, projekt UC 28, w art. 1 pkt 20 lit. d i f, w których zmieniany jest art. 23 ust. 2 i 3 ustawy o biokomponentach nieprawidłowo ustala zasady dotyczące energii elektrycznej.	Kwestia zasad rozliczania w ramach NCW energii elektrycznej do środków transportu innych niż pojazdy drogowe lub kolejowe powinna zostać doregulowana poprzez przyjęcie np. analogicznych zasad jak dla transportu drogowego, w zakresie w jakim jest to możliwe i uzasadnione. Ponadto, art. 23 ust. 2 i 3 powinny uwzględnić zarówno wartość energetyczną energii elektrycznej z odnawialnych źródeł, jak i z pozostałych źródeł, tj. nieodnawialnych (skoro mianownik NCW uwzględnia energię elektryczną także z pozostałych źródeł). Przy czym, odpowiednie mnożniki powinny dotyczyć oczywiście wyłącznie energii elektrycznej z OZE, jak przewiduje dyrektywa RED II.	Uwaga nieuwzględniona Dyrektywa nie wskazuje na możliwość uwzględnienia innych środków komunikacji w sektorze transportu niż pojazdy drogowe lub kolejowe – dodatkowo należy wspomnieć, że na chwilę obecną opisane ogólnie w uwadze środki transportu nie są istotne z punktu widzenia możliwości wniesienia istotnego wkładu do poziomu realizacji celów OZE. Odnosząc się do drugiej części uwagi została ona częściowo zdezaktualizowana poprzez usunięcie w projekcie ustawy z mianownika NCW – energii elektrycznej.
38.	Polskie Stowarzyszenie Nowej Mobilności	art. 1 pkt 17 (21a)	Z ogromnym zadowoleniem przyjęliśmy, postulowane również przez środowisko reprezentowane przez PSNM, rozwiązania w zakresie kręgu podmiotów wskazanych w art. 21a projektu, poprzez jego rozszerzenie na operatorów stacji ładowania nie tylko o charakterze ogólnodostępnym. Jednocześnie rozumiemy, że w świetle mającego zastosowanie już rozporządzenia AFIR odesłanie w tym przepisie do definicji stacji ładowania w rozumieniu ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych powinno zostać zastąpione odesłaniem do odpowiedniej definicji AFIR. Tym samym powinno to realizować inny z postulatów PSNM, a mianowicie uwzględnienie w		Uwaga nieuwzględniona Uwzględnienie zaproponowanych rozwiązań do projektu UC28 wymagać będzie wprowadzenie dodatkowych zmian oraz analiz – nie jest możliwe na obecnym etapie prac. Temat zostanie ewentualnie ponownie rozpatrzony podczas wdrażania dyrektywy RED III.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			systemie podmiotów, które eksploatują stacje ładowania wyłącznie na własne potrzeby, w celach prywatnych, tj. bez świadczenia przez tę infrastrukturę usługi ładowania w rozumieniu dotychczas przyjmowanym w ustawie o elektromobilności i paliwach alternatywnych. Wspieramy takie rozumienie przepisów i stoimy na stanowisku, że dla zdynamizowania rozwoju elektromobilności w Polsce jest to bardzo istotna kwestia.		
39.	GreenWay Polska sp. z o.o.	art.. 1 pkt 17 (21c)	Podmioty zgłoszone do EIPA jako operatorzy infrastruktury ładowania dysponują zarówno stacjami będącymi ich własnością, jak i stacjami, które zostały wybudowane przez inne podmioty. W tym drugim przypadku właściciele takich stacji zlecają zarządzanie tymi stacjami podmiotom pełniącym rolę operatora stacji ładowania. Model ten powinien być zatem uwzględniony przy projektowanych przepisach. Proponowana zmiana ma na celu stworzenie mechanizmu, który pozwoli na czerpanie korzyści z wdrażanych regulacji przez właścicieli stacji (podmioty, który sfinansował budowę stacji ładowania), nawet jeżeli nie pełnią one rolę operatora stacji ładowania. Należy założyć, że rynek wykształtuje mechanizmy rozliczeniowe, które będą polegały na przekazywaniu środków pozyskanych przez operatora stacji z tytułu zaliczenia energii z OZE na poczet realizacji NCW do właściciela stacji. Takie rozwiązanie wydaje się optymalne w kontekście tego, że operatorzy stacji ładowania stworzą mechanizmy raportowania i rozliczania wykorzystywane w relacji z podmiotami realizującymi NCW, które będą mogły być stosowane również do rozliczeń z właścicielami pojedynczych stacji ładowania, dla	1. Operator infrastruktury ładowania oraz przewoźnik kolejowy mogą wyrazić, w drodze umowy, zgodę na zaliczenie przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej przez nich do pojazdów drogowych z wykorzystaniem infrastruktury ładowania stanowiących własność Operatora infrastruktury ładowania albo będących w jego zarządzaniu lub kolejowych na poczet realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego.	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			których pełnią oni rolę operatora stacji ładowania. Tworzenie osobnych mechanizmów rozliczeniowych pomiędzy podmiotami realizującymi NCW a właścicielami pojedynczych stacji (którzy nie pełnią roli operatora stacji ładowania) wydaje się znacznie mniej efektywne. Dodatkowo może to doprowadzić do sytuacji, że stacje takie zostaną wyłączone z wdrażanego mechanizmu.		
40.	GreenWay Polska sp. z o.o.	art. 1 pkt 17 (21c)	Proces ładowania pojazdów drogowych poprzez infrastrukturę ładowania operatorów, odbywa się obecnie w dwóch modelach. W pierwszym stacja ładowania jest przyłączana przez operatora stacji ładowania bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej i operator, zawierając umowy na dostawę energii do stacji ładowania, jest bezpośrednio odbiorcą końcowym. Drugi wariant to przyłączenie stacji do wewnętrznej linii zasilającej innego obiektu, którego posiadacz ma umowę na dostawę energii do obiektu i w tym zakresie to on jest odbiorcą końcowym. Takim przykładem są stacje ładowania w galeriach handlowych. Definicja stacji ładowania zawarta w art. 2 pkt 27 ustawy o elektromobilności też rozróżnia te dwie sytuacje. W ślad za tym również projektowane przepisy ustawy nie powinny wyłączać z proponowanych regulacji rozwiązań sporej części infrastruktury ładowania. Proponujemy zatem, aby uwzględnić infrastrukturę działającą w drugim wariantcie, ale umożliwić potwierdzenie wykorzystania energii w transporcie z wykorzystaniem dokumentów dotyczących umorzenia gwarancji pozyskanych przez odbiorcę końcowego innego niż operator infrastruktury ładowania. Kwestie zasad złożenia	Operator infrastruktury ładowania oraz przewoźnik kolejowy w umowie, o której mowa w ust. 1, zobowiązują się, że: 1) ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1, przekazanej podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy nie będzie przedmiotem innej umowy, której skutkiem byłoby zaliczenie tej samej energii na poczet realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego przez inny podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, oraz 2) ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii nie zostanie wykorzystana w innym niż transport sektorze będącym odbiorcą końcowym w rozumieniu art. 3 pkt 13a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, przy czym w przypadku, gdy Operator zapewnia energię elektryczną na potrzeby infrastruktury ładowania pośrednio przez inny podmiot, jako odbiorcę końcowego w rozumieniu art. 3 pkt 13a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, Operator składa to oświadczenie za zgodą tego podmiotu,	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			oświadczenia przez operatora powinny być regulowane na warunkach uzgodnionych między tymi podmiotami, np. w ramach umowy, która na dziś reguluje między nimi kwestie rozliczeniowe za energię służącą do ładowania pojazdów drogowych przez takie stacje. Proponowana zmiana będzie miała również zastosowanie w sytuacji, gdy podmiot będący operatorem stacji ładowania zarządza stacją należącą do podmiotu trzeciego. W takiej sytuacji również niezbędne będzie zastosowanie mechanizmu pozwalającego na potwierdzenie zużycia energii z wykorzystaniem dokumentów dotyczących umorzenia gwarancji pozyskanych przez odbiorcę końcowego innego niż operator infrastruktury ładowania.	na warunkach z nim uzgodnionych i potwierdza cel wykorzystania energii dokumentem umorzenia gwarancji przekazany przez ten podmiot będący odbiorcą końcowym.	
41.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 18 lit. b projektu UC 28 (proponycja wprowadzenia do projektu zmiany art. 22 ust. 1e i 1f ustawy o biokomponentach w związku z rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 24 czerwca 2020 r. w sprawie zawartości biokomponentów w powstałych w wyniku	Projekt UC 28 w obecnej treści pomija obowiązywanie opublikowanego 18 sierpnia 2023 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/1640 z dnia 5 czerwca 2023 r. w sprawie metodyki wyznaczania udziału biopaliwa i biogazu na potrzeby transportu, będących produktem przetwarzania we wspólnym procesie biomasy i paliw kopalnych. Zgodnie z art. 8 rozporządzenia jego przepisy weszły w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, tj. 7 września 2023 r. Rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich. Jednocześnie, rozporządzenie koliduje z rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 24 czerwca 2020 r. w sprawie zawartości biokomponentów powstałych w wyniku współuwodornienia, wydanym na		Uwaga uwzględniona W celu dostosowania przepisów ustawy do treści rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/1640 zmianie ulegnie delegacja do wydania rozporządzenia ministra właściwego ds. klimatu w zakresie: - wykreślenia z obecnej delegacji części przepisów pozwalających na obliczenie ilości produktów powstałych w wyniku współuwodornienia, - pozostawienia przepisów w zakresie określenia metodyki obliczania stopnia przeredagowania biomasy oraz minimalnego poziomu przeredagowania biomasy w procesie współuwodornienia.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
		współuwodornienia)	podstawie art. 23 ust. 1e ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Projekt UC 28 powinien zapewnić, by przepisy ustawy o biokomponentach (tj. m.in. art. 22 ust. 1e i 1 f) były kompatybilne z przepisami dotyczącymi metodyki wyznaczania udziału biopaliw i biogazu na potrzeby transportu wynikającymi z rozporządzenia delegowanego UE. Należy także usunąć konflikt pomiędzy tym rozporządzeniem delegowanym a rozporządzeniem krajowym.		Zachowanie możliwości stosowania współczynnika przereagowania powala na kontynuację zarządzania procesem produkcji i potwierdzanie właściwej jakości produktu, ale jednocześnie nie zwalnia wytwórcy z obowiązku wykazania udziału wytworzonych produktów i uzyskania certyfikatu jakości, przy spełnieniu wszelkich kryteriów wymaganych w ramach działania systemów certyfikacji KZR.
42.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 18 lit. b i 19 projektu UC 28 (zmiana art. 22 ust. 6 i nowy art. 22 ¹ w ustawie o biokomponentach)	Zgodnie z projektowanym art. 22 ust. 6 ustawy minister właściwy do spraw energii określi w drodze rozporządzenia, dla biokomponentów, z wyłączeniem biokomponentów wytwarzanych w procesie współuwodornienia oraz biopaliw gazowych wymagania jakościowe, metody badań ich jakości oraz sposób pobierania próbek. Stosownie zaś do art. 22¹. Do biopaliw gazowych stosuje się wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2: 1) pkt 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw – dla sprężonego biometanu; 2) pkt 5 ustawy wymienionej w pkt 1 – dla skroplonego biometanu; 3) pkt 7 ustawy wymienionej w pkt 1 – dla biowodoru.”; Pierwszy ze wskazanych przepisów zawiera wyłączenie dla „biopaliw gazowych”, pomimo iż dotyczy biokomponentów a nie paliw. Zatem jest to błąd logiczny. Brakuje uzasadnienia w tym zakresie. Wydaje się jednak, że w przypadku biometanu skutek będzie taki, że rozporządzenie dla biometanu jako biokomponentu gazowego (nie	1. W projektowanym art. 22 ust. 6 ustawy należy wykreślić sformułowanie „oraz biopaliw gazowych”. 2. Postulujemy także, by kwestia wymagań jakościowych dla paliw z udziałem biometanu została określona wprost w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Paliwo z udziałem biometanu powinno być traktowane na równi z LNG lub CNG, bez względu na to czy zawartość biometanu w paliwie wynosi 1, 10, 99 czy 100%, nie tylko jeśli chodzi o wymagania jakościowe. W naszej ocenie należy zatem zrezygnować z zaproponowanej konstrukcji określającej wymagania jakościowe dla paliw (poprzez odesłanie z jednej ustawy do drugiej), ale także dookreślenie, w art. 1 w ust. 1 pkt 7 i 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, że: 7) sprężony gaz ziemny (CNG) oznacza mieszaninę sprężonych gazów	Uwaga uwzględniona

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			jako biopaliwa gazowego samoistnego), i tak powinno być wydane, choć założenie projektodawcy wydaje się być odmienne. Ponadto, z takiej konstrukcji obu przepisów – art. 22 ust. 6 oraz art. 22(1) ustawy – wynika, że samoistne biopaliwa gazowe złożone w całości z biometanu powinny spełniać takie same normy jakościowe jak LNG (w przypadku biometanu skroplonego) oraz jak CNG (w przypadku sprężonego biometanu), a przypadku biowodoru – takie wymagania jak wodór. Jakkolwiek założenie pod względem merytorycznym wydaje się słuszne, bowiem nie jest zasadne – tak jak w obecnie obowiązującym stanie prawnym – odróżnienie paliwa zawierającego 100 % biometanu jako biopaliwa gazowego o innych wymaganiach jakościowych niż paliwo zawierające jakikolwiek inny udział biometanu (poniżej 100% w LNG lub CNG). W obu typach paliw mamy te same molekuły – CH₄, czyli metan pochodzący z gazu ziemnego lub z jego odnawialnego odpowiednika – biometanu. Niemniej na tle takiej konstrukcji jawią się dwa problemy: 1) Powyższa konstrukcja, tj. odesłanie w quasi przepisie upoważniającym do wydania rozporządzenia do innych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie odrębnej ustawy – ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, które w swojej treści nie zawierają i nie mogą z resztą zawierać delegacji do wydania wymagań jakościowych dla biopaliw gazowych, o których mowa w art. 22 ustawy o biokomponentach. Po pierwsze dlatego, że są to przepisy wykonawcze do odrębnej ustawy, a po drugie, z uwagi na fakt, że ta odrębna ustawa	węglowodorowych, głównie metanu C1, w tym sprężony biometan, stosowaną w silnikach przystosowanych do spalania tego paliwa, oznaczony kodem CN 2711 21 00; 7a) skroplony gaz ziemny (LNG) - mieszaninę skroplonych gazów węglowodorowych, głównie metanu C1, w tym skroplony biometan, stosowaną w silnikach przystosowanych do spalania tego paliwa, oznaczony kodem CN 2711 11 00. Powyższe uzupełnienie należy czytać w ten sposób, że CNG oraz LNG mogą pochodzić w całości lub części z biometanu. Proponujemy także dodanie do definicji legalnych pojęcia „biometan” jako oznaczający biometan w rozumieniu art. 2 pkt 3c ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 20222023 r. poz. 1378, 1383, 23701436, 1597, 1681 i 26871762). Takie rozwiązanie powodowałoby, że zarówno biometan jako samoistne biopaliwo gazowe, jak i mieszanka z LNG lub CNG byłby traktowany dokładnie tak samo jak LNG i CNG, jeśli chodzi o wymagania jakościowe, metody badania, pobierania próbek, a także byłaby jasność co do oznaczeń paliw na stajach paliw gazu ziemnego i informowania producentów pojazdów o rodzaju paliwa (na podstawie ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych) oraz kwalifikacja pod kod CN. Warto dodać, że	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			zawiera definicję legalną „paliw”, która nie obejmuje nawet „biopaliw gazowych”. Konstrukcja taka jest niezgodna z § 4 ust. 3, § 67 i § 71 Zasad techniki prawodawczej (ZTP). Zgodnie zaś z § 4 ust. 3 ZTP w ustawie nie można odsyłać do przepisów innych aktów normatywnych niż ustawa lub postanowienia umów międzynarodowych ratyfikowanych przez RP. W świetle zaś § 67 ZTP przepis upoważniający formułuje się w jednym artykule tak, aby można było powołać go jako podstawę prawą wydania rozporządzenia, a zgodnie z § 71 ZTP w przepisie upoważniającym nie zamieszcza się upoważnienia do wydawania rozporządzenia w stosunku do kilku ustaw. 2) Taka konstrukcja powoduje, że paliwa te mają określone w analogiczny sposób wymagania jakościowe (na podstawie art. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw), jednak nieuregulowane pozostają kwestie kodów CN, jakie należy przypisać tym paliwom. LNG i mieszanka LNG z dowolną ilością biometanu skroplonego będzie miała kod CN 2711 11 00, natomiast nie wiadomo jaki kod powinien mieć bioLNG jako samoistne biopaliwo gazowe. Podobnie w przypadku CNG i mieszanki CNG z dowolną ilością biometanu sprężonego – to kod CN 2711 21 00, nie jest jednak jasne jako kod przypisać do bioCNG jako samoistnego biopaliwa gazowego. Taka zmiana prawna jest też niewystarczająca, bowiem nie wiadomo jakie są sposoby pobierania próbek takich biopaliw gazowych ani jakie są metody badania jakości paliw (analogiczne przepisy dla LNG i CNG są w art. 19 i 19a oraz 26 i 26a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw). Co więcej, projekty rozporządzeń z art. 22 ust. 6	zgodnie z ustawą o elektromobilności i paliwach alternatywnych biometan jest zrównany z LNG i CNG, a także zgodnie z Prawem energetycznym biometan jest zrównany z gazem ziemnym jeśli jest załączany do sieci gazowej. W uzupełnieniu do powyższego należy załączyć do projektu ustawy projekt wymagań jakościowych dla paliwa LNG oraz projekt rozporządzenia z art. 19a i 26a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, określające sposoby pobierania próbek i metody badania jakości LNG. Akty wykonawcze w powyższym zakresie zostały wydane dla CNG. Należy podkreślić, by te zmiany były skoordynowane z przepisami ustawy o biokomponentach w zakresie liczenia NCW, tak by biometan nie był podwójnie liczony raz jako paliwo gazowe i raz jako biopaliwo gazowe. Zwracamy uwagę na konieczność zapewnienia spójności w siatce pojęciowej pomiędzy ustawami. Warto też dodać, że obecnie nie wynika z przepisów prawa powszechnie obowiązującego, z systemu informacji taryfy celnej (ISZTAR) ani z not wyjaśniających, jakie kody CN przypisać dla metanu (LNG/CNG) zawierającego domieszkę biometanu jako paliwa samoistnego ani dla biometanu jako biokomponentu dodanego do LNG lub CNG. Te kwestie są niezbędne do wyjaśnienia i doprecyzowania na poziomie prawa krajowego.	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			ustawy o biokomponentach (wymagania dla biometanu skroplonego i biometanu sprężonego jako biokomponentów gazowych) oraz projekt rozporządzenia z art. 3 ust. 2 pkt 5 (dla LNG) nie zostały dołączone do przedmiotowego projektu ustawy, zatem nadal – podobnie jak przez wiele lat, przez które właściwy minister zaniechał wydania aktów wykonawczych w tym zakresie – nie ma gwarancji, że wymagania jakościowe zostaną określone. Jest to niezgodne z § 72 ust. 2 Regulaminu pracy Rady Ministrów, zgodnie z którym do projektu stawy przewidującego wydanie aktów wykonawczych dołącza się obligatoryjnie projekty takich aktów o podstawowym znaczeniu dla proponowanej regulacji. Podsumowując, zaproponowana konstrukcja przepisów i niezłączenie projektów rozporządzeń do projektu ustawy, powodują, że problem braku wymagań jakościowych dla biometanu jako biokomponentu oraz biopaliwa gazowego (paliwo samoistne), a także dla paliwa – LNG, którego zamiennikiem może być bioLNG istnieje nadal. Ich brak zaburza konkurencyjność rynku, bowiem produkt wytworzony lub dopuszczony do obrotu poza Polską może być wykorzystywany do wytworzenia paliw lub wprowadzony do obrotu w Polsce jeśli spełnia wymagania w państwie pochodzenia. W konsekwencji realnie wprowadzenie biometanu do obrotu jako paliwa samoistnego – biopaliwa gazowego złożonego w 100% z biometanu i zaliczenie na poczet NCW będzie dalej niemożliwe.		
42.	Polska Koalicja Biopaliw i Pasz Białkowych	art. 1 pkt 19, dot. art. 22 ¹	Ustawie w kontekście brzmienia nowego art. 22 ¹ powinien towarzyszyć jednocześnie projekt stosownego rozporządzenia wykonawczego		Uwaga uwzględniona z wyjaśnieniem

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			określającego wymagania jakościowe dla biopaliw gazowych, którego jednocześnie wraz z ustawą wejście w życie będzie miał zasadnicze znaczenie dla praktycznych możliwości stosowania bioCNG oraz bioLNG w ramach realizacji NCW.		Tzw. pogładowe projekty rozporządzeń wykonawczych wymagane do danego procedowanego projektu nowelizacji ustawy
43.	Polska Platforma LNG i bioLNG	art. 1 pkt.19)	Na dzień dzisiejszy nie zostało wydane rozporządzenie w sprawie parametrów jakościowych i pomiarów jakości LNG i bioLNG. Zwracamy uwagę, że jest to istotna materia, która wymaga ostrożności regulacyjnej i zastosowania przepisów, które nie spowodują niemożności prowadzenia działalności tak jak to miało miejsce w przypadku pierwotnych planów Ministerstwa co do uregulowania tego obszaru.		przygotowywane są na etap KSRM, tj. w momencie w którym projekt zaczyna nabierać ostatecznego kształtu przed przekazaniem do prac parlamentarnych.
44.	Polska Koalicja Biopaliw i Pasz Białkowych	art. 1 pkt 20	W kontekście uwagi nr 2 w odniesieniu do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/1640 obecna delegacja ustawowa dotycząca efektywności procesów współuwodornienia musi zostać zmieniona, a samo rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 24 czerwca 2020 r. w sprawie zawartości biokomponentów powstałych w wyniku współuwodornienia powinno zostać uchylone.	Zmienić treść art. 23 ust. 1e doprecyzowując procedurę weryfikacji współczynników przetwarzania oraz tryb i formułę składania sprawozdań dotyczących wyników współprzetwarzania, a także szczegółowych informacji na temat dokładności i precyzji zastosowanej metody badawczej przewidzianej w rozporządzeniu delegowanego Komisji (UE) 2023/1640.	Uwaga częściowo uwzględniona Stanowisko do uwagi analogiczne jak w przypadku uwagi nr 41.
45.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 20 lit. c projektu UC28 (art. 23 ust. 1g ustawy o biokomponentach)	Określony w art. 1 pkt 20 lit. c poziom Narodowego Celu Wskaźnikowego od 2030 roku powinien wynosić 14 %. Taki poziom przewiduje dyrektywa RED II.	W art. 23 ust. 1g ustawy o biokomponentach powinien otrzymać brzmienie: „1g. Wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego wynosi 14 %.”	Uwaga nieuwzględniona Propozycja uwzględnia poziom NCW w związku z funkcjonowaniem w ustawie dodatkowych mechanizmów premiujących wykorzystanie NCW. Kwestie dotyczące ostatecznej wartości poziomu NCW w roku 2030 zostaną rozstrzygnięte w trakcie prac nad wdrożeniem REDIII, w którym wymagane

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
					poziomy celu OZE w transporcie są znacznie wyższe.
46.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 20 lit a – d projektu UC28 (zmiana art. 23 ust. 1 i 2 oraz nast. ustawy o biokomponentach)	Przepis dotyczący obliczania minimalnego udziału OZE w sektorze transportu powinien być uproszczony na skutek wykorzystania istniejących już pojęć takich jak „Narodowy Cel Wskaźnikowy”, „podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy” czy „wprowadzenie do obrotu”, a także przy wykorzystaniu nowych skrótów – na określenie katalogu paliw znajdujących się w liczniku i mianowniku działania matematycznego służącego do obliczenia minimalnego udziału. Jednocześnie w art. dotyczącym mnożników dla poszczególnych paliw, proponuje się przyjęcie dla innych paliw odnawialnych mnożnika z dyrektywy RED III – czyli 2-krotności ich wartości energetycznej.	Proponowana zmiana legislacyjna w powiązaniu z propozycjami w zakresie definicji legalnych: W naszej ocenie art. 23, z uwagi na uchylenie wielu ustępów i wprowadzenie nowych, powinien bezwzględnie otrzymać nowe brzmienie według schematu: przepis określający ile wynosi minimalny udział paliw odnawialnych w transporcie oraz jak wygląda licznik i mianownik działania matematycznego służącego do obliczania udziału -> jakie są mnożniki dla udziału poszczególnych paliw -> przepisy upoważniające do wydawania rozporządzeń. Schemat ten powinien jak najlepiej odzwierciedlać art. 25 i kolejne RED II. Przykładowo, początkowe przepisy art. 23 mogłyby wyglądać następująco: Art. 23 otrzymuje brzmienie: „1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany do zapewnienia co najmniej 14 % udziału paliw odnawialnych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu (licznik) w ogólnej ilości paliw zużywanych w danym roku kalendarzowym w transporcie drogowym i kolejowym (mianownik), liczonego według wartości energetycznej, zwanego dalej „udziałem minimalnym”. 2. Przy obliczeniu udziału minimalnego udział: 1) energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii uznaje się za równy 4-	Uwaga nieuwzględniona Istnieje zgoda w kwestii proponowanego uproszczenia i uporządkowania przepisów zawartych w artykule 23, jednak rozwiązanie wymagać będzie szerszej analizy i zostanie przeprowadzone przy okazji kolejnej nowelizacji ustawy ze szczególnym uwzględnieniem stanowiska URE w tym zakresie. Również w przypadku proponowanego przyjęcia dla innych paliw odnawialnych dwukrotności ich wartości energetycznej w ustępie 2 zostanie ono przeprowadzone w ramach implementacji dyrektywy RED III - w której dokonana została wspomniana zmiana.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
				krotności jej wartości energetycznej – w przypadku dostarczenia jej w drodze ładowania; 2) energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii uznaje się za równy 1,5-krotności jej wartości energetycznej – w przypadku dostarczenia jej do pojazdów kolejowych; 3) biokomponentów i biopaliw gazowych wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy oraz innych paliw odnawialnych uznaje się za równy 2-krotności ich wartości energetycznej; 4) biokomponentów, biopaliw gazowych, innych paliw odnawialnych i paliw węglowych pochodzących z recyklingu stosowanych w transporcie lotniczym i morskim uznaje się za równy 1,2-krotności ich wartości energetycznej. 3. [...], Należy mieć na względzie kolejne uwagi do art. 23 i nast., a także uwagę dotyczącą definicji pojęcia „inne paliwa odnawialne” w celu zapewnienia zgodności z definicją z dyrektywy RED II.	
47.	Aramco Fuels Poland Sp. z o.o.	art. 1 ust. 20 pkt c, dot. art. 23 ust 1g	Proponujemy dopasowanie wysokości Narodowego celu wskaźnikowego do poziomu określonego w dyrektywie RED II. Dyrektywa RED II określa poziom udziału energii odnawialnej w transporcie na poziomie 14%, jednocześnie zgodnie z Dyrektywą RED II, w przypadku gdy udział biopaliw i bioptynów, jak również paliw z biomasy zużywanych w transporcie, wyprodukowanych z roślin spożywczych i pastewnych w danym państwie członkowskim jest ograniczony do poziomu poniżej 7 % lub gdy państwo członkowskie	Wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego wynosi 13,1%	Uwaga nieuwzględniona Dyskusja na temat podnoszonych w uwadze kwestii będzie miała miejsce w ramach wdrożenia przepisów REDIII.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			postanowi dalej ograniczyć ten udział, może ono odpowiednio zmniejszyć udział minimalny, o którym mowa w art. 25 ust. 1 akapit pierwszy, o maksymalnie 7 punktów. Zgodnie z art. 1 ust. 20 pkt i projektu ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, udział, wytworzonych z roślin spożywczych lub pastewnych, biokomponentów zawartych w paliwach i biopaliw gazowych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych biokomponentów zawartych w paliwach i biopaliw gazowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium, liczony według wartości energetycznej, nie może być większy niż 6,1%, zatem jest mniejszy o 0,9pkt. proc od wyznaczonego poziomu 7%, stąd też jest uzasadnione obniżenie celu 14% o 0,9pkt. proc tj. do poziomu 13,1%.		
48.	NGL Wiater sp.k.	art. 1 pkt 20 lit. c Art. 23 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych	Zgodnie ze wskazanym przepisem, projektowana wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego od 2030 r. wynosi 14,9%. Dyrektywa RED 2 wskazuje jednak, że udział ten powinien wynosić przynajmniej 14%. Zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy, zwiększenie celu o 0,9 p.p. wynika z faktu zastosowania współczynnika redukcyjnego. Projekt jednak, jak zostało wskazane w uzasadnieniu do uwagi nr 1, określa poza Narodowym Celem Wskaźnikowym inne cele cząstkowe oraz limity zaliczania biokomponentów na poczet realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego.	20) w art. 23: c) po ust. 1f dodaje się ust. 1g w brzmieniu: „1g. Wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego wynosi 14%.”,	Uwaga nieuwzględniona Zmniejszenie roli mechanizmu współczynnika redukcji odbywa się stopniowo, dając czas podmiotom na zmianę struktury planowanej realizacji celu - przeprowadzenie inwestycji. Kwestie dotyczące ostatecznej wartości poziomu NCW w roku 2030 zostaną rozstrzygnięte w trakcie prac nad wdrożeniem REDIII, w którym wymagane poziomy celu OZE w transporcie są znacznie wyższe.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			Możemy przyjąć, że modelowe wypełnianie Narodowego Celu Wskaźnikowego, zwłaszcza przez duże podmioty, której najbardziej wpływają na rynek biokomponentów będzie opierało się na: 1) udziale biokomponentów wytworzonych z roślin spożywczych lub pastewnych w udziale 6,1% (limit wynikający z art. 23 ust. 10 projektowanej ustawy); 2) udziale biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w części B załącznika nr 1 do ustawy w wysokości bliskiej 3,4% (limit wynikający z art. 23 ust. 12, po zastosowaniu uznania mocy energetycznej tych biokomponentów za dwukrotność); 3) udziale biokomponentów wytworzonych z surowców wskazanych w części A załącznika nr 1 do ustawy w wysokości określonej w projektowanej ustawie dla danego roku, ostatecznie osiągającej poziom 3,5% w 2030 r.; 4) pewnym udziale energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wykorzystanej w transporcie, paliw węglowych pochodzących z recyklingu i innych paliw odnawialnych (w szczególności wodoru) w różnych proporcjach. Ze względu na wprowadzenie limitu na biokomponenty z roślin spożywczych i pastewnych oraz obowiązku na minimalny udział biokomponentów zaawansowanych, udział biokomponentów z roślin spożywczych i pastewnych będzie stopniowo ograniczany. Według obliczeń, przy modelowym założeniu wskazanym powyżej, w 2030 r. udział ten będzie stanowił około 60% realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego poprzez biokomponenty (nie licząc udziału wskazanego w pkt 4). Powyższe oznacza, że w 2030 r. niemożliwe		

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			będzie zastosowanie współczynnika redukcyjnego, a przepis stanie się martwy. W związku z tym, proponuje się zmniejszenie wysokości Narodowego Celu Wskaźnikowego do bazowej wysokości z dyrektywy RED 2 w wysokości 14%. W konsekwencji, należy rozważyć również kwestię ewentualnego uchylenia mechanizmu współczynnika redukcyjnego od 2030 r.		
49.	PSB	art. 1 pkt 20 lit c	W Uzasadnieniu do Ustawy pada stwierdzenie, iż poziom 14,9% ma być docelowym poziomem realizowanym w 2030 r. Sugerujemy, żeby ten rok pojawił się także w art. 23 ust. 1g.	Art. 23: po ust. 1f dodaje się ust. 1g: „1g. Wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego w 2030 roku wynosi 14,9%.”	Uwaga bezzasadna Przepis art. 23 ust. 1g określa poziom Narodowego Celu Wskaźnikowego obowiązujący na poszczególne lata i na stałym poziomie. Poziom ten obowiązuje na dany rok, w sytuacji gdy inne przepisy ustawy, w szczególności przepisy epizodyczne, nie określą innego poziomu NCW na kolejne lata. Art. 35c z kolei określa poziom NCW na lata 2025-2029, które definiują trajektorię realizacji NCW do roku 2030. Zatem pierwszym rokiem, w którym NCW wyniesie 14,9% będzie rok 2030. Dodatkowo, jeżeli ustawodawca nie określi szczegółowych poziomów NCW na kolejne lata, po roku 2030 – wciąż obowiązywać będzie poziom określony zgodnie z art. 23 ust. 1g.
50.	Polskie Stowarzyszenie Nowej Mobilności	art. 1 pkt 20 lit d	Pozytywnie odbieramy propozycję ujętą w art. 23 ust. 2 pkt. 1, która zakłada, że udział energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii uznaje się za równy 4-krotności jej wartości		Uwaga nieuwzględniona Dyskusja na temat podnoszonych w uwadze kwestii będzie miała

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			energetycznej – w przypadku dostarczenia jej w drodze ładowania. Przedmiotowe rozwiązanie również będzie stymulować operatorów infrastruktury ładowania do podejmowania współpracy z podmiotami zobowiązanymi do realizacji NCW. Dostrzegając pozytywne rozwiązania przewidziane w projekcie ustawy nie sposób jednak nie wspomnieć również o przepisach, których naszym zdaniem brakuje w projekcie lub które – w obecnie proponowanej formie – są niewystarczające i wymagają wprowadzenia zmian lub kompleksowego uregulowania. Jednym z tych rozwiązań jest kwestia ilości energii elektrycznej wykorzystanej do ładowania pojazdów elektrycznych, która może być przedmiotem współpracy operatora infrastruktury ładowania z podmiotem zobowiązanym do realizacji NCW. Powinno to, w naszej opinii, odnosić się do rzeczywistej ilości energii elektrycznej z OZE wykorzystanej w danej stacji ładowania w tym celu, a nie być zależne od udziału energii z OZE w całości energii elektrycznej dostarczonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Uważamy także, że dla pełnego wdrożenia dyrektywy RED III jest bardzo uzasadnione opracowanie już na etapie prac legislacyjnych nad projektem kompleksowych przepisów, wzorem np. gwarancji pochodzenia energii elektrycznej, pozwalających na wydawanie operatorom infrastruktury ładowania jednostek carbon credits, które byłyby w łatwy sposób przedmiotem obrotu.		miejsce w ramach wdrożenia przepisów REDIII.
51.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 20 lit. g projektu UC 28 (zmiana art. 23	W art. 1 pkt 20 lit. g projekt wprowadza zmianę do art. 23 ust. 4 ustawy o biokomponentach, polegającą na dodaniu sformułowania „liczonych	Proponujemy następującą treść art. 1 pkt 20 lit. g projektu UC 28:	Wyjaśnienie do uwagi Wskazana w uwadze zmiana wprowadzana w art. 1 pkt 20 lit. g

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
		ust. 4 ustawy o biokomponentach	według wartości energetycznej tych biokomponentów, z wyłączeniem biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy”. W naszej ocenie zmiana ta będzie skutkowała brakiem możliwości skorzystania z mechanizmu redukcji Narodowego Celu Wskaźnikowego („NCW”) w przypadku biokomponentów z instalacji produkcyjnych uruchomionych lub realizowanych w Polsce, m.in. w Grupie ORLEN (UCOME z Orlen Południe, bioetanol lignocelulozowy, HVO z UCO w zakładzie produkcyjnym w Płocku), produkowanych z biomasy pozyskiwanej na podstawie umowy zawartej między wytwórcą a pośrednikiem lub przetwórcą. Rozumiemy intencję projektodawcy, który z uwagi na ograniczoną dostępność biokomponentów z załącznika 1 i jednocześnie zwiększone zapotrzebowanie biokomponentów w ramach ogólnych celów rosnących w kolejnych latach, proponuje wyłączenie załącznika 1, także mając na względzie niewystarczającą podaż krajowych biokomponentów. Jednocześnie wnioskujemy o doprecyzowanie tych zasad, zgodnie z przedstawioną przez nas propozycją, by uniknąć wątpliwości interpretacyjnych, które może generować projektowany przepis. Ponadto, wprowadzenie w opisywanym art. 1 pkt 20 lit. g projektu UC 28 zmiany w zasadach obliczania progu biokomponentów uprawniających do zastosowania współczynnika redukcyjnego poprzez przyjęcie wartości energetycznej biokomponentów zamiast dotychczas stosowanego w utrwalonej praktyce interpretacyjnej procenta wagowego oznacza, iż wejście w życie tej zmiany wymusi na podmiotach	„w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „nie mniej niż 70% biokomponentów” dodaje się wyrazy „liczonych w stosunku do ogólnej ilości wytworzonych z roślin spożywczych lub pastewnych biokomponentów zawartych w paliwach stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, wykorzystanych w realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego”	projektu UC28 zostanie wykreślona w całości z projektu.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			realizujących NCW zakupienie dodatkowego wolumenu estrów. Występująca na rynku ograniczona dostępność estrów, potwierdzona doświadczeniami z procesów zakupowych, uzasadnia odstępnie od tej zmiany albo odroczenie wprowadzenia tak istotnej dla rynku zmiany, która byłaby sygnałem inwestycyjnym dla producentów estrów do stopniowego zwiększania produkcji, co jednocześnie zmniejszyłoby presję na podnoszenie ceny brakującego biokomponentu. Z kolei konieczność kupienia brakujących już biokomponentów oznacza ich wyższą cenę, która przełoży się na wyższą cenę paliw dostępnych na rynku. Należy również podkreślić, że przedmiotowa zmiana stawia producentów bioetanolu w gorszej pozycji konkurencyjnej w stosunku do producentów estrów, z uwagi na różnicę w wartościach energetycznych biokomponentów (27 MJ/kg bioetanol wobec 37 MJ/kg estry).		
52.	Polska Koalicja Biopaliw i Pasz Białkowych	art. 1 pkt 20 lit. g, dot. art. 23 ust. 4	Proponowana zmiana brzmienia art. 23 ust. 4 istotnie ograniczy zainteresowanie podmiotów paliwowych zakupem krajowych biokomponentów zaawansowanych mogących mieć zastosowanie w realizacji NCW z wykorzystaniem współczynnika redukcyjnego. Pomimo, że jedynie 6 spośród 17 podmiotów paliwowych realizujących NCW stosuje współczynnik redukcyjny (źródło: Raport Prezesa URE za 2023 rok), to są one odpowiedzialne za zakup od wytwórców zdecydowanej większości krajowych biokomponentów. Wyłączenie surowców z Załącznika nr 1 do ustawy istotnie spowolni lokalny rozwój zarówno na etapie wytwórców, jak i m.in. podmioty dostarczające surowce, w tym kolekcjonujące zużyty olej	Usunąć pkt g) z treści projektu ustawy.	Uwaga uwzględniona

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			kuchenny (przykład importu UCOME z Chin do innych krajów UE). Niezależnie od powyższego stoimy na stanowisku, że jako projekt stricte mający na celu implementację dyrektywy 2018/2001 oraz służący stosowaniu aktów prawa UE jej towarzyszących, nie powinien implikować na zasady obligatoryjnego blendingu oraz mechanikę realizacji NCW zdeterminowaną przepisami ustawy nie odnoszącymi do prawodawstwa wspólnotowego. Przedmiotowa zasada powinna w szczególności dotyczyć kwestii współczynnika redukcyjnego.		
53.	NGL Wiater sp.k.	art. 1 pkt 20 lit. g Art. 23 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych	Propozycja zmiany art. 23 ust. 4 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych jest niejasna i wymaga doprecyzowania. Zgodnie z obecnym brzmieniem tego przepisu, aby móc skorzystać z mechanizmu współczynnika redukcyjnego, 70% biokomponentów ma być wytworzone z biomasy wskazanej w pkt 1-3 tego ustępu. Co więcej, ze względu na niskie wykorzystanie innych paliw odnawialnych, 70% udziału biokomponentów wytworzonych z biomasy wskazanej w pkt 1-3 stanowi blisko 70% realizacji całego Narodowego Celu Wskaźnikowego. Ze względu na szereg zmian proponowanych w projekcie ustawy, przede wszystkim ze względu na dodanie definicji „biokomponentów zaawansowanych”, stanowiących szczególny rodzaj biokomponentów oraz wprowadzenie obowiązku zapewnienia minimalnego udziału tych biokomponentów, a także poszerzenie katalogu źródeł energii, które można wykorzystywać na poczet realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego (obecnie katalog ten obejmuje	Nie dotyczy	Wyjaśnienie do uwagi Wskazana w uwadze zmiana wprowadzana w art. 1 pkt 20 lit. g projektu UC28 zostanie wykreślona w całości z projektu.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			inne paliwa odnawialne i biokomponenty), pośrednio zmienia się również brzmienie tego artykułu. Z brzmienia przepisu wynika, że mechanizm współczynnika redukcyjnego polega na obliczeniu iloczynu współczynnika redukcyjnego w wysokości 0,85 i NCW (przyjęto 14,9% w 2030 r.). Wynik takiego działania jest jednak znacznie niższy niż 14%, a jak zostało wskazane w uzasadnieniu do projektu, zwiększenie NCW w 2030 r. do 14,9% z bazowego poziomu 14% z dyrektywy RED 2 wynika z utrzymania w mocy współczynnika redukcyjnego. Wobec tego powstaje pytanie, czy dodawany w projekcie fragment o wyłączeniu biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1, ma jeszcze inne znaczenie niż to wynikające z literalnego brzmienia przepisu, tj. wyłączenia tych biokomponentów na etapie obliczania spełnienia warunku udziału 70%, lub ewentualnie czy w ustawie znajdują się dodatkowe rozwiązania, które pozwoliły na zmniejszenie wysokości NCW. W związku z powyższym powstaje potrzeba dodatkowego wyjaśnienia w uzasadnieniu celu, jaki stoi za wprowadzeniem proponowanej zmiany oraz ewentualnego dostosowania i doprecyzowania omawianego przepisu.		
54.	Polska Koalicja Biopaliw i Pasz Białkowych	art. 1 pkt 20 lit. i, dot. art. 23 ust. 11	Wyłączenie surowców wymienionych w Załączniku nr 1 z limitu dla surowców spożywczych lub pastewnych, o którym mowa w ust. 10, jest merytorycznie bezzasadne i jako takie poddaje w wątpliwość oczywiste rozróżnienie formalne pomiędzy oba tymi źródłami biomasy stosowanymi w produkcji biokomponentów.	„i) dodaje się ust. 10-11 w brzmieniu: (...)”, oraz usunąć obecny ust. 11 z projektu i zmienić numerację dotychczasowego ust. 12 na ust. 11.	Uwaga nieuwzględniona W przepisach projektu ustawy (podobnie jak w przepisach REDII) nie ma jednoznacznego rozdzielenia pomiędzy surowcami z zał. nr 1 a surowcami spożywczymi lub paszowymi. Co więcej rozbudowujący się aktualnie zał. IX REDII, w tym

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
					również o takie rośliny jak poplony i międzyplony, może w tym zakresie stanowić dodatkowe źródło nieporozumień. Podsumowując ustęp może w pierwszym momencie wydawać się nadmiarowym, ale dzięki niemu przepis staje się klarowny.
55.	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	art. 1 pkt 20 lit. dot. art. 23b ust. 2a projektu	Ambitne cele wyznaczone w Dyrektywie RED II, w tym w obszarze biopaliw zaawansowanych, jak również ograniczenie stosowania biokomponentów wytworzonych w oparciu o surowce spożywcze nie są możliwe do osiągnięcia bez rozwoju biokomponentów wytwarzanych z surowców wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Stąd też istnieje pilna konieczność usunięcia barier regulacyjnych w ich wdrażaniu. W art. 23b ust. 3 pkt 2 ustalono poziom obowiązkowego blendingu dla oleju napędowego na 6,2%, natomiast w art. 23b ust. 2a wprowadzono zakaz jego realizacji biokomponentami powstałymi w wyniku współwodornienia, a także biokomponentami wytworzonymi z surowców, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy. Jednocześnie, projekt ustawy UC28, w art. 1 pkt 20 lit. i wprowadza ograniczenie użycia biokomponentów wytworzonych z roślin spożywczych lub pastewnych (dalej: pierwszej generacji) do maksymalnego poziomu 6,1%. Te dwie regulacje wzajemnie się wykluczają. Nie ma możliwości realizacji obowiązku z art. 23b ust. 3 pkt 2 przy zachowaniu maksymalnego poziomu biokomponentów pierwszej generacji określonego w UC28 Art. 1 pkt 20 lit. i.	Proponujemy wykreślenie przepisu Art. 23b ust. 2a.	Uwaga nieuwzględniona z wyjaśnieniem Na skutek analizy uwag do projektu UC28 podjęto decyzję o pozostawieniu delegacji wskazanej w art. 23b ust. 4, która umożliwia wydanie rozporządzenia w sprawie określenia niższego niż 6.2% biokomponentów w ON. Zgodnie z treścią artykułu 25d pkt 2 - minimalny udział biokomponentów, o którym mowa w art. 23b ust. 1, w oleju napędowym wynosi 5,2% w 2025 r. W związku z powyższym MKiS podejmie działania w celu przeprowadzenia konsultacji branżowych umożliwiających wydanie rozporządzenia w oparciu o art. 23b ust. 4.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			Aktualny przepis Art. 23b ust. 2a blokuje potencjalny rozwój biokomponentów zaawansowanych i uniemożliwia realizację ww. obowiązku, w związku z czym powinien zostać usunięty.		
56.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 21 lit. b projektu UC28 (zmiana art. 23b ust. 2a ustawy o biokomponentach)	Zgodnie z art. 14 pkt 2 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu, który wprowadził zmiany m.in. w art. 23b ust. 2a ustawy o biokomponentach, biokomponentów, które zostały wytworzone z surowców, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy o biokomponentach, nie uwzględnia się przy ustalaniu minimalnego udziału biokomponentów, o którym mowa w art. 23b ust. 1 ustawy o biokomponentach (tzw. obligatoryjny poziom blendingu). Takie podejście nie jest zgodnie z podstawowymi założeniami dyrektywy RED II, która wymusza ograniczenie wykorzystania biokomponentów wytworzonych z roślin spożywczych lub pastewnych na rzecz większego wykorzystywania biokomponentów, które zostały wytworzone z surowców, o których mowa m.in. w załączniku nr 1 do ustawy o biokomponentach. Dyrektywa wprowadza wymagany udział minimalny dla biokomponentów zaawansowanych. W naszej ocenie, w związku z implementacją dyrektywy RED II, dzisiejszy przepis art. 23b ust. 2a ustawy o biokomponentach powinien zostać uchylony (także w zakresie biokomponentów powstałych w wyniku współwodornienia). W przypadku nieuchylenia art. 23b ust. 2a ustawy o biokomponentach wymogi przewidziane w art. 23b ustawy o biokomponentach mogą bowiem okazać się w praktyce niewykonalne, mając na	Proponujemy wprowadzenie do projektu UC28, w ramach artykułu 1 pkt 21 litera b, przepisu w brzmieniu: „w art. 23b: b) uchyla się ust. 2a i ust. 4”.	Uwaga nieuwzględniona Wprowadzony przepis w art. 23b ust. 2a jest zgodny z przepisami REDII – jego ewentualne wykreślenie w ramach UC28 wykracza poza zakres przedłożenia dotyczącego wdrożenia REDII.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			względnie zmiany narzucone przez dyrektywę RED II, wymuszające zwiększone wykorzystanie surowców przewidzianych w ramach załącznika nr 1, implementowane w ramach projektu UC 28. Wytwarzanie i wykorzystywanie biokomponentów z surowców wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy o biokomponentach powinno być szczególnie promowane zgodnie z założeniami dyrektywy RED II. Projekt UC 28 powinien więc uchylić ww. przepis ustawy o biokomponentach.		
57.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 21 i pkt 55 projektu UC 28 (art. 23b ust. 3 pkt 2 oraz art. 35d ustawy o biokomponentach)	Obecnie minimalny udział biokomponentów, o którym mowa w art. 23b ust. 1, w oleju napędowym wynosi generalnie 6,2%, zgodnie z art. 23b ust. 3 ustawy o biokomponentach, z tym że w 2024 r. i 2025 r. udział wynosi ten 5,2%. Proponujemy, aby wspomniany udział wynosił 5,2% także w latach 2025 – 2027.	W tym celu należy odpowiednio zmodyfikować projektowany art. 35d ustawy o biokomponentach, w którym dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1, w celu przedłużenia wskaźnika 5,2% biokomponentów w oleju napędowym do 2027 r. włącznie.	Uwaga nieuwzględniona Propozycja wykracza poza zakres regulacji obejmującej wdrożenie REDII. Ponadto w uwadze brak jest uzasadnienia do przedłużenia derogacji ponad dotychczasowy okres – który został wprowadzony z dużym wyprzedzeniem i wskazaniem o jego tymczasowości. Z uwagi na kończący się z końcem 2025 r. okres obowiązywania derogacji dla ON w przepisach ustawy – w MKiS podjęte zostaną kroki w celu wydania rozporządzenia w oparciu o art. 23b ust. 4.
58.	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	art. 1 ust. 21 lit. b, dot. uchylenia Art. 23b ust. 4	Minister właściwy do spraw energii, powinien dysponować szybszą niż ustawowa ścieżką reakcji na zdarzenia rynkowe i kryzysowe w branży paliwowej. Proponujemy pozostawienie przepisu Art. 23b ust. 4 w dotychczasowym brzmieniu, tj. bez jego uchylenia proponowanego w nowelizacji	Postulujemy usunąć z projektu UC28 Art. 1 ust. 21 lit. b.	Uwaga uwzględniona

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
59.	Aramco Fuels Poland Sp. z o.o.	art. 1 ust. 21	Aktualny przepis stanowi, iż przy ustalaniu minimalnego udziału biokomponentów, o którym mowa w ust. 1, nie uwzględnia się biokomponentów powstałych w wyniku współuwodornienia, a także biokomponentów, które zostały wytworzone z surowców, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy. Przepis ten blokuje potencjalny rozwój biokomponentów zaawansowanych. Aramco (stanowisko do uwagi): Ambitne cele wyznaczone w Dyrektywie RED II w tym w obszarze biopaliw zaawansowanych, jak również ograniczenie stosowania biokomponentów wytworzonych w oparciu o surowce spożywcze nie są możliwe do osiągnięcia bez rozwoju biokomponentów wytwarzanych z surowców wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Stąd też istnieje pilna konieczność usunięcia barier regulacyjnych w ich wdrażaniu, a takimi barierami niewątpliwie są przedmiotowe przepisy.	Proponujemy wykreślenie przepisu	Uwaga nieuwzględniona Celem wdrażanej dyrektywy jest wzrost poziomu realizacji celu, nie zaś substytucja biopaliw I generacji produktami II generacji. Warto również przypomnieć, że wg raportów KE Polska jest krajem z jednym z najniższych poziomów realizacji celów OZE w transporcie w UE.
60.	Aramco Fuels Poland Sp. z o.o.	art. 1 pkt 20-21	Aktualny przepis stanowi, iż udział biokomponentów, o którym mowa w ust. 4a, nie może być wyższy niż 1,5%. Przepis ten blokuje potencjalny rozwój biokomponentów zaawansowanych. Aramco (stanowisko do uwagi): Ambitne cele wyznaczone w Dyrektywie RED II w tym w obszarze biopaliw zaawansowanych, jak również ograniczenie stosowania biokomponentów wytworzonych w oparciu o surowce spożywcze nie są możliwe do osiągnięcia bez rozwoju biokomponentów wytwarzanych z surowców wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Stąd też	Proponujemy wykreślenie przepisu	Uwaga bezzasadna Ustęp został wykreślony w projekcie ustawy przesłanym do konsultacji.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			istnieje pilna konieczność usunięcia barier regulacyjnych w ich wdrażaniu, a takimi barierami niewątpliwie są przedmiotowe przepisy.		
61.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 22 projektu UC28 (art. 23c ust. 1 ustawy o biokomponentach)	W art. 1 pkt 22 projektu UC 28, wprowadzenie do wyliczenia zawarte w art. 23c ust. 1 powinno otrzymać brzmienie: „Biokomponenty wytworzone z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy powinny spełniać kryteria zrównoważonego rozwoju określone w (...)”. Należy również rozważyć, które zasady z ustawy powinny mieć zastosowanie także do innych niż biokomponenty kategorii paliw zaliczanych do NCW, jak np. biopaliwa gazowe i odpowiednio dostosować przepisy ustawy.	Proponuje się nadać wprowadzeniu do wyliczenia w art. 23c ust. 1 ustawy o biokomponentach następującego brzmienia: „ Biokomponenty wytworzone z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy powinny spełniać kryteria zrównoważonego rozwoju określone w (...)”, ... a także ustalić zasady dotyczące innych niż biokomponenty kategorii paliw zaliczanych do NCW.	Wyjaśnienie do uwagi W ramach analizy uwag nadesłanych do projektu UC28 podjęto decyzję o wykreśleniu propozycji dot. wprowadzenia art. 23c ust. 1 – jako niepotrzebnego. Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 28a – aby biokomponenty mogły być zaliczone do NCW muszą spełniać KZRY i obowiązek ten dotyczy wszystkich rodzajów biokomponentów, również tych określonych w zał. nr 1 do ustawy.
62.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 22 projektu UC28 (art. 23c ust. 3 ustawy o biokomponentach)	Nowowprowadzony art. 23c. ust. 3 ustawy pozostawia wątpliwość, czy wymienione warunki w pkt 1 i 2 dotyczą biokomponentów, czy surowców do produkcji biokomponentów.	Proponujemy doprecyzowanie tego przepisu w następujący sposób: „3. Biokomponenty wytworzone z nabytych wewnątrzwspólnotowo lub importowanych surowców określonych w części B załącznika nr 1 do ustawy mogą być zaliczone na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, jeżeli biokomponenty te: (...)”.	Wyjaśnienie do uwagi W ramach analizy uwag nadesłanych do projektu UC28 podjęto decyzję o wykreśleniu propozycji dot. wprowadzenia art. 23c ust. 1-3
63.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 22 projektu UC28 (art. 23d ustawy o biokomponentach)	Projekt UC 28 w art. 1 pkt 22 dodaje do ustawy o biokomponentach m.in. art. 23d, zgodnie z którym „Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany do zapewnienia w danym roku kalendarzowym co najmniej minimalnego udziału biokomponentów zaawansowanych (...)”. W naszej ocenie we wspomianej jednostce redakcyjnej należy: a) w liczniku udziału uwzględnić także biopaliwa gazowe wytworzone z surowców, o których mowa w części A załącznika nr 1 do ustawy o biokomponentach,	W przypadku, gdy zmianie ulegnie przepis dotyczy konstrukcji NCW, należy tożsame zmiany w prowadzić w projektowany art. 23d ustawy o biokomponentach. Według aktualnej wersji projektu przepis powinien brzmieć: „Art. 23d. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany do zapewnienia w danym roku kalendarzowym co najmniej minimalnego udziału	Uwaga uwzględniona częściowo Przepis zawierający definicję biopaliw gazowych został usunięty z projektu. Należy jednak zaznaczyć, że w liczniku są uwzględnione biokomponenty gazowe, w tym wytworzone z surowców o których mowa w części A załącznika nr 1. Uwaga została częściowo uwzględniona w zakresie zmiany

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			b) z mianownika udziału usunąć inne paliwa odnawialne oraz energię elektryczną. Zgodnie z art. 25 ust. 1 akapit czwarty i piąty dyrektywy RED II: „W ramach udziału minimalnego, o którym mowa w akapicie pierwszym, wkład zaawansowanych biopaliw i biogazu wyprodukowanych z surowców wymienionych w załączniku IX część A jako udział w końcowym zużyciu energii w sektorze transportu ma wynieść co najmniej 0,2 % w 2022 r., co najmniej 1 % w 2025 r. oraz co najmniej 3,5 % w 2030 r. Państwa członkowskie mogą zwolnić dostawców paliw dostarczających paliwa w postaci energii elektrycznej lub odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego – w odniesieniu do tych paliw – z wymogu osiągnięcia minimalnego udziału zaawansowanych biopaliw i biogazu wyprodukowanych z surowców wymienionych w załączniku IX część A”. Przy projektowaniu art. 23d należy zatem uwzględnić powyższe zasady dyrektywy RED II. Trzeba mieć również na względzie, że projekt UC 28, w art. 1 pkt 4 lit. f wprowadza do ustawy o biokomponentach nową kategorię paliw, tj. biopaliwa gazowe obejmujące – skroplony biometan, sprężony biometan lub biowodór, stanowiące samoistne paliwa. Jednocześnie, paliwa te przestaną być kwalifikowane jako biopaliwa ciekłe, na skutek zmiany wprowadzanej w art. 1 pkt 4 lit. g. Wobec tego, biopaliwa gazowe, po zmianach, nie będą również wchodziły w zakres definicji paliw zawartej w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.	biokomponentów zaawansowanych zawartych w paliwach i biopaliw gazowych wytworzonych z surowców, o których mowa w części A załącznika nr 1 do ustawy stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, liczonego według wartości energetycznej, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych biokomponentów zawartych w paliwach lub biopaliw gazowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium, w ogólnej ilości paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, paliw gazowych, biopaliw gazowych i paliw węglowych pochodzących z recyklingu stosowanych w transporcie drogowym lub kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, paliw gazowych, biopaliw gazowych i paliw węglowych pochodzących z recyklingu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium.”;	mianownika NCW dotyczącej energii elektrycznej.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
64.	Polska Koalicja Biopaliw i Pasz Białkowych	art. 1 pkt 22 dot. nowego art. 23c ust. 2	Zastrzeżenie, o którym mowa w art. 23c ust. 2 uniemożliwiające realizację NCW przy pomocy biokomponentów wytworzonych z surowców odpadowych, jeśli powstały w wyniku zamierzonego działania prowadzącego do ich wytworzenia, powinno dotyczyć Załącznika nr 1 w całości, a nie jedynie części B. Nadużycia tego rodzaju mogą występować także w odniesieniu do surowców wymienionych w części A, w szczególności w przypadku pkt 4 i 7. Ponadto, w konsekwencji uwagi nr 2 dotyczącej rozszerzenia, jakim aktem prawa UE służy niniejsza ustawa, o dyrektywę delegowaną Komisji (UE) 2024/1405 z dnia 14 marca 2024 r. zmieniającą załącznik IX do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do dodawania surowców do produkcji biopaliw i biogazu, przepis wymaga przeformułowania, ponieważ np. międzyplony / plony okrywowe jako surowiec do produkcji zrównoważonych paliw lotniczych lub zaawansowanych biopaliw gazowych zawsze będą powstawać w wyniku zamierzonego działania. Takie sformułowanie powinno dotyczyć literalnie zużytego oleju kuchennego w części B oraz surowców, o których mowa w pkt 4 i 7 części A. Dodatkowo proponujemy stworzenie krajowego wykazu terenów poważnie zdegradowanych, na których mogłaby być prowadzona celowa uprawa roślin stanowiących surowce, o których mowa w lit. t) i u) części A i lit. e) i f) części B zrewidowanego Załącznika IX do dyrektywy RED2. Ta część ustawy efektywnie weszłaby w życie po opublikowaniu takiego wykazu np. w drodze rozporządzenia wykonawczego ministra właściwego do spraw środowiska.	„2. Biokomponenty wytworzone z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy nie mogą być zaliczone na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, jeżeli te surowce powstały w wyniku zamierzonego działania prowadzącego do ich wytworzenia, w tym niezapewnienia odpowiednich warunków produkcji, przechowywania, transportu lub przetwarzania, i nabyły cechy uniemożliwiające ich przeznaczenie do spożycia, z wyłączeniem międzyplonów oraz roślin uprawianych na terenach zdegradowanych, w przypadku których konieczne jest celowe działanie producenta.” lub: „2. Biokomponenty wytworzone z surowców określonych w części A pkt 4 i 7 oraz w części B pkt 1 załącznika nr 1 do ustawy nie mogą być zaliczone na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, jeżeli te surowce powstały w wyniku zamierzonego działania prowadzącego do ich wytworzenia, w tym niezapewnienia odpowiednich warunków produkcji, przechowywania, transportu lub przetwarzania, i nabyły cechy uniemożliwiające ich przeznaczenie do spożycia.” Wprowadzenie przepisu ustanawiającego delegację ustawową do wydania stosownego rozporządzenia wykonawczego w sprawie wykazu terenów poważnie zdegradowanych (jako nowy ust. 4 art. 23c)	Wyjaśnienie do uwagi Propozycje zawarte w projekcie art. 23c ust. 2 zostały, na skutek analizy nadesłanych uwag do projektu, usunięte w całości z treści UC28. Jeżeli chodzi o uwagę w zakresie wykazu terenów poważnie zdegradowanych – należy mieć na uwadze, że obecnie weryfikację tego rodzaju terenów prowadzą dobrowolne systemy certyfikacji. Prace nad takim wykazem wykraczają poza wdrożenie REDII i jednocześnie wymagają przeprowadzenia szerokich konsultacji w zakresie rodzaju i charakteru takich terenów. Inicjatywa zostanie podjęta w ramach kolejnej nowelizacji ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
65.	Polska Koalicja Biopaliw i Pasz Białkowych	art. 1 pkt 22 dot. nowego art. 23c	W kontekście uwagi nr 3 proponujemy nadać ministrowi właściwemu do spraw energii kompetencję do wydania rozporządzenia, w ramach którego określone zostaną przemysłowe źródła zużytego oleju kuchennego. Obecnie surowiec ten zawężony jest do odpadu komunalnego o kodzie 20 01 25, co eliminuje dostępne w Polsce źródła odpadu o praktycznie analogicznej charakterystyce fizyko-chemicznej. Otwarcie rynku na odpad przemysłowy nie może być jednak realizowane poprzez totalną liberalizację rynku UCO, rodzi to bowiem ogromne ryzyko nadużyć i nieuczciwe obniżenie konkurencyjności części produkcji biokomponentów opartych w głównej mierze na krajowym oleju rzepakowym. Dlatego proponujemy dodanie do nowego art. 23c kolejnego ustępu 4 w brzmieniu zaproponowanym w pierwotnym kształcie projektu UC110.	„4. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze, rozporządzenia szczegółowy wykaz: 1) odpadów komunalnych i przemysłowych, które mogą być uznane za zużyty olej kuchenny, 2) rodzajów działalności gospodarczej, w wyniku wykonywania których powstaje zużyty olej kuchenny - uwzględniając obowiązujące wymagania normatywne w zakresie klasyfikacji odpadów oraz statystyki publicznej.”.	Uwaga nieuwzględniona Przedstawiona uwaga wykracza poza zakres dyrektywy RED II i nie jest przedmiotem regulacji na tym etapie.
66.	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	art. 1 pkt 22 Art. 23d	Dyrektywa REDIII daje możliwość, aby dostawcy paliw realizujący również NCW w drodze dostarczania energii elektrycznej do transportu byli wyłączeni (w zakresie proporcjonalnym do zrealizowanych dostaw) z obowiązków dotyczących biopaliw zaawansowanych (art. 25(3)(a)). Postulujemy wprowadzenie tego mechanizmu już w tej nowelizacji, jako niesprzecznego z prawem UE (brak przeszkód, aby już w tej nowelizacji wprowadzać najbardziej oczekiwane zapisy RED 3).	W art. 1 pkt 22 UC28 proponujemy rozbudowę projektowanego art. 23d o ust. 2 o treści stanowiącej powtórzenie art. 25(3)(a) dyrektywy RED 3, tj.: „Ilość paliw będących przedmiotem obowiązku, o którym mowa w ust. 1 jest odpowiednio pomniejszana o wartość energetyczną dostarczonej przez dany podmiot energii elektrycznej oraz paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego do celów transportu.	Uwaga nieuwzględniona Uwaga wykracza poza zakres dyrektywy RED II i wymaga szerszych zmian w treści projektu. Podniesiona w uwadze kwestia będzie przedmiotem analizy w ramach prac dotyczących wdrożenia RED III.
67.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 27 projektu UC28 (art. 28b ust. 1 ustawy o biokomponentach)	W zakresie transpozycji do polskiego porządku prawnego rozwiązań dyrektywy RED II dotyczących odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego (w ustawie o biokomponentach i projekcie UC 28 - jak wskazano - tzw. inne paliwa	Proponuje się by art. 28b1 ustawy o biokomponentach otrzymał następujące brzmienie: „Art. 28b1. 1. Inne paliwa odnawialne spełniają kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jeżeli ograniczenie	Uwaga częściowo uwzględniona Uwaga uwzględniona w zakresie propozycji zawartych w literach a) oraz b). W zakresie propozycji przedstawionej w literze c) jest ona obecnie nieaktualna. W

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			odnawialne): a) błędnie uwzględniono wymagania Dyrektywy RED II i: - Rozporządzenia Delegowanego KE (UE) 2023/1184 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 przez ustanowienie unijnej metodyki określającej szczegółowe zasady produkcji odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego, - Rozporządzenia Delegowanego KE (UE) 2023/1185 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 poprzez ustanowienie minimalnego progu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku pochodzących z recyklingu paliw węglowych oraz poprzez określenie metodyki oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, uzyskanego dzięki odnawialnym ciekłym i gazowym paliwom transportowym pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzącym z recyklingu paliwom węglowym. Powyższe akty prawne są kluczowe dla odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego, a rozwiązania przyjmowane w dodawanym do ustawy o biokomponentach, w ramach art. 1 pkt 27 projektu UC 28, art. 28b1 – nie mogą odbiegać od zasad przewidzianych w tych rozporządzeniach delegowanych. Należy bowiem zwrócić uwagę, że wspomniane rozporządzenia delegowane szczegółowo regulują zasady kiedy energia elektryczna pozyskana poprzez linię bezpośrednią lub pozyskania z sieci może być uznana za w pełni odnawialną.	emisji tych gazów wynosi co najmniej 70%. 2. Do energii elektrycznej wykorzystywanej do wytwarzania innych paliw odnawialnych bezpośrednio albo do wytwarzania produktów pośrednich przepis art. 21a ust. 2 stosuje się odpowiednio. 3. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii uzyskana z bezpośredniego podłączenia do instalacji wytwarzającej energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii lub energia elektryczna, która została pobrana z sieci, może być w całości zaliczona jako energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, jeżeli jest zużywana do wytwarzania innych paliw odnawialnych, pod warunkiem spełnienia kryteriów określonych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2023/1184 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 przez ustanowienie unijnej metodyki określającej szczegółowe zasady produkcji odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego. 4. Ocena spełnienia kryterium, o którym mowa w ust.1, zostanie przeprowadzona zgodnie z rozporządzeniem Komisji 2023/1185. 5. Inne paliwa odnawialne mogą być zaliczone podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, również wtedy gdy są one	poprawionej propozycji projektu ustawy pojęcia takie jak: poświadczenie, ścieżka certyfikacji, itd. zostają uzupełnione o kwestie dotyczące innych paliw odnawialnych, tym samym dając im umocowanie ustawowe.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			Projekt UC 28 zawiera w dodawanym art. 28b1 odmienne zasady (od określonych w rozporządzeniach) dla bezpośredniego podłączenia. Projekt UC 28 nie przewiduje też odpowiednich zasad dla energii pobieranej z sieci, a jednocześnie odnosi się do energii pochodzącej z biomasy, której zgodnie z rozporządzeniami delegowanymi nie powinno się w ogóle uwzględniać w przypadku produkcji odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego. W tym kontekście należy również wskazać na aktualną definicję innych paliw odnawialnych z ustawy o biokomponentach, która również wyłącza paliwa uzyskiwane z biomasy z tej kategorii. b) nie uwzględniono wynikającej z dyrektywy RED II zasady, zgodnie z którą „państwa członkowskie uwzględniają (przy realizacji celu) odnawialne ciekłe i gazowe paliwa transportowe pochodzenia niebiologicznego również wtedy, gdy są one stosowane jako produkt pośredni w produkcji paliw konwencjonalnych” (art. 25 ust. 1 akapit trzeci dyrektywy RED II), c) w projekcie UC28 brak też umocowania ustawowego dla odpowiednich systemów certyfikacji innych paliw odnawialnych.	stosowane jako produkt pośredni w produkcji paliw.”	
68.	Aramco Fuels Poland Sp. z o.o.	art. 1 pkt 27 dot. art. 28b ¹ ust 4	Proponujemy doprecyzowanie przepisu. Propozycja ma na celu doprecyzowanie ram prawnych definiujących obszar innych paliw odnawialnych	Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, metodykę i kryteria oceny spełniania przez producentów innych paliw odnawialnych wymogów określonych w ust. 3 oraz metodykę oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych uzyskanego dzięki innym paliwom odnawialnym, uwzględniając stan wiedzy technicznej w tym zakresie	Uwaga nieuwzględniona Rozporządzenia delegowane zawarte w treści projektu ustawy obowiązują bezpośrednio. Delegacja ustawowa została wykorzystana w celu skutecznego i praktycznego wdrożenia przepisów - w przyszłości mogą być potrzebne uzupełnienia,

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
					doprecyzowania wskazujące na właściwe zastosowanie przepisów. Z uwagi na powyższe wskazany w projekcie przepis daje jedynie możliwość, a nie obowiązek wydania rozporządzenia.
69.	Aramco Fuels Poland Sp. z o.o.	art. 1 ust 27 pkt 4 dot. art. 23b ust 4	Proponujemy pozostawienie przepisu w dotychczasowym brzmieniu, tj. bez jego uchylecia proponowanego w nowelizacji Aramco (stanowisko do uwagi): Minister właściwy do spraw energii, powinien dysponować szybszą niż ustawowa ścieżką reakcji na zdarzenia rynkowe i kryzysowe w branży paliwowej.	Minister właściwy do spraw energii może określić, w drodze rozporządzenia, niższy niż określony w ust. 3, minimalny udział biokomponentów, o którym mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę techniczne możliwości branży paliwowej w zakresie dodawania biokomponentów do paliw ciekłych	Uwaga uwzględniona
70.	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	art. 1 ust. 27 dot. art. 28b ¹ ust 4	Zagadnienia, które zgodnie z projektowanym Art. 28b ¹ ust 4 miałyby być określone w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw energii, są już uregulowane unijnymi rozporządzeniami 2023/1184 i 2023/1185, więc nie powinny być w ogóle przedmiotem krajowego rozporządzenia. W związku z powyższym, nie widzimy uzasadnienia dla projektowanego Art. 28b ¹ ust. 4.	Postulujemy zmianę Art. 1 ust. 27 projektu UC28 poprzez usunięcie projektowanego Art. 28b ¹ ust. 4.	Uwaga nieuwzględniona Rozporządzenia delegowane wskazane w treści uwagi obowiązują bezpośrednio, tym niemniej w celu skutecznego wdrożenia przepisów w przyszłości mogą być potrzebne uzupełnienia/doprecyzowania wskazujące na właściwe zastosowanie przepisów. Wskazany w projekcie przepis daje jedynie możliwość, a nie obowiązek wydania rozporządzenia: "4. Minister właściwy do spraw energii <u>może</u> określić, w drodze rozporządzenia, metodykę i kryteria oceny spełniania (...)"
71.	Instytut Nafty i Gazu	pkt. 3 str. 28 art. 28 b ¹	Nałożenie dodatkowych wymagań ponad wymagania Rozporządzenia 2023/1184 utrudni tworzenie rynku wodoru odnawialnego.	Proponuje się usunięcie zapisu: „oraz pod warunkiem, że: 1) ta instalacja wytworzyła po raz pierwszy energię elektryczną później niż	Uwaga uwzględniona

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
				instalacja wytwarzająca inne paliwa odnawialne albo w tym samym dniu”.	
72.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 31 projektu UC28 (nowy art. 28bcc ustawy o biokomponentach)	W projekcie UC 28 brakuje określenia dopuszczalnego w Polsce udziału biopaliw, bioptynów lub paliw z biomasy o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów wyprodukowanych z roślin spożywczych i pastewnych, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla, który według dyrektywy RED II nie może przekraczać poziomu zużycia takich paliw w danym państwie członkowskim w 2019 roku, o ile nie zostały one certyfikowane jako biopaliwa, bioptyny lub paliwa z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Przepis art. 26 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy RED II stanowi, że „Do obliczenia końcowego zużycia brutto energii ze źródeł odnawialnych w danym państwie członkowskim, o którym mowa w art. 7, oraz udziału minimalnego, o którym mowa w art. 25 ust. 1 akapit pierwszy, udział biopaliw, bioptynów lub paliw z biomasy o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów wyprodukowanych z roślin spożywczych i pastewnych, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla, nie może przekraczać poziomu zużycia takich paliw w tym państwie członkowskim w 2019 r., o ile nie zostały one certyfikowane jako biopaliwa, bioptyny lub paliwa z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów zgodnie z niniejszym ustępem”. Zgodnie z akapitem drugim art. 26 ust. 2 dyrektywy RED II od dnia 31 grudnia 2023 r. do dnia 31 grudnia	Proponujemy, by w ramach art. 28bcc ustawy o biokomponentach dodano ust. 3, który ustanowi limit dla biokomponentów niespełniających wymienionych kryteriów, zgodnie z poziomem zużycia takich paliw w Polsce w 2019 roku, w następującym brzmieniu: „ust. 3 Udział biokomponentów niespełniających kryterium, o którym mowa w ust. 1 nie może przekroczyć (...)”.	Uwaga nieuwzględniona Nie ma potrzeby wprowadzania trajektorii wykorzystania biopaliw, bioptynów lub paliwa z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów – ponieważ ich wykorzystanie w 2019 r. w Polsce wynosiło 0%.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			2030 r. limit podlega stopniowemu obniżaniu do poziomu 0 %. Określenia trajektorii stopniowego zmniejszania wkładu na poczet celu określonego w art. 3 ust. 1 i udziału minimalnego, o którym mowa w art. 25 ust. 1 akapit pierwszy, wnoszonego przez biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów wyprodukowane z surowców, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla, powinna dokonać, w oddzielnym akcie delegowanym, Komisja Europejska, zgodnie z art. 26 ust. 2 akapit piąty dyrektywy RED II. W oparciu o art. 26 ust. 2 akapit czwarty dyrektywy RED II, wydano Rozporządzenie Delegowane Komisji (UE) 2019/807 z dnia 13 marca 2019 roku uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do określania surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (dalej: „Rozporządzenie Komisji 2019/807”). W Rozporządzeniu Komisji 2019/807 ustanowiono kryteria w odniesieniu do określania surowców o wysokim ryzyku pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów (dalej: „ILUC”), w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku ILUC.		

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			Rozporządzenie Komisji 2019/807 wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich. Z przepisów Rozporządzenia Komisji 2019/807, w szczególności z danych zawartych w załączniku do tego rozporządzenia, wynika, że wspomniane kryteria dla surowców o wysokim ryzyku ILUC są spełnione w przypadku palmy olejowej. Istotne jest zatem wprowadzenie w projekcie UC 28 obowiązujących w tym zakresie w Polsce limitów, zgodnie z przepisami dyrektywy RED II. Aktualna treść projektu UC 28 ogranicza bowiem polskich dostawców paliw bardziej niż wymaga tego dyrektywa RED II, na podstawie cytowanych powyżej zapisów. Takie ograniczenie wprowadza art. 1 pkt 31 projektu UC 28 w ramach dodawanego do ustawy o biokomponentach art. 28 bcc. Proponuje się by w ramach art. 28 bcc dodano ust. 3, który ustanowi limit dla biokomponentów niespełniających wymienionych kryteriów, zgodnie z poziomem zużycia takich paliw w Polsce w 2019 roku.		
73.	Instytut Nafty i Gazu	pkt 31 str. 30 Art. 28bca. 1	„Art. 28bca. 1. Uznaje się, że biokomponenty wytworzone z odpadów i pozostałości z rolnictwa spełniają kryterium ochrony powierzchni gleby, o którym mowa w art. 101 pkt 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54), jeżeli producent rolny opracował i stosuje plan zachowania żyzności gleb, w szczególności zachowania zasobów substancji organicznej, lub nie opracował tego planu, ale stosuje praktyki upraw zapewniające zachowanie jak najlepszego stanu gleby, w szczególności zasobów pierwiastka węgla w glebie.	Propozycja zmiany: „Art. 28bca. 1. Uznaje się, że biokomponenty, paliwa gazowe i paliwa z biomasy wytworzone z odpadów i pozostałości z rolnictwa spełniają kryterium ochrony powierzchni gleby, o którym mowa w art. 101 pkt 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54), jeżeli producenci rolni lub władze krajowe opracowały i mają wdrożone plany zachowania żyzności gleb i monitorowania jakości gleby, w szczególności zachowania zasobów substancji organicznej i stosowane są	Uwaga uwzględniona kierunkowo

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
				praktyki upraw zapewniające zachowanie jak najlepszego stanu gleby, w szczególności zasobów pierwiastka węgla w glebie.	
74.	Instytut Nafty i Gazu	pkt 31 str. 31 Art. 28bcc ust. 2	Art. 28bcc 2. Przy obliczaniu spełnienia kryterium, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się tymczasowe szacowane emisje surowców określone w załączniku nr 3 do ustawy.	Art. 28bcc 2. Przy obliczaniu spełnienia kryterium, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się dane wejściowe do obliczania emisji surowców określone w załączniku nr 3 do ustawy. Wyjaśnienie: Systemy dobrowolne nie mają możliwości wykorzystania innych emisji niż zatwierdzonych w drodze decyzji, można natomiast wykorzystać dane oficjalne: dane wejściowe do prowadzenia obliczeń własnych.	Uwaga uwzględniona
75.	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych	art. 1 pkt 33 - rozdział 4a art. 28be ust. 2 pkt. 5 projektu	Rozdział 4a dotyczy wszystkich systemów certyfikacyjnych, natomiast ten punkt w wymaganiach dla bilansu masy wydaje się dotyczyć tylko transportu, w innym wypadku jest niezrozumiały.	Propozycja doprecyzowania: „pkt. 5) W przypadku transportu zapewnia, aby każda dostawa była zaliczana tylko do celów obliczenia końcowego zużycia brutto energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz zawiera informacje, czy na rzecz produkcji danej dostawy udzielono wsparcia oraz jaki jest rodzaj systemu wsparcia, jeżeli zostało ono udzielone.”	Uwaga nieuwzględniona Zarówno wstęp do wspomnianego w uwadze przepisu jak również sama jego treść jednoznacznie wskazują, że dotyczy całości energii, a nie tylko tej wykorzystywanej w sektorze transportu. W związku z powyższym przedstawiona propozycja jest nieakceptowalna.
76.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 33 projektu UC28 (zmiana art. 28be ustawy o biokomponentach) art. 9 projektu UC28 (zmiana ustawy o OZE)	W obecnym systemie prawnym – art. 83l ustawy o OZE i nast. – istnieje mechanizm wsparcia feed-in-premium dla wytwórców biometanu w instalacji OZE do 1 MW mocy, którzy mogą sprzedać wybranemu podmiotowi biometan wprowadzony do sieci gazowej. Zgodnie z art. 83s ustawy o OZE biometanu, który uzyskał takie wsparcie, nie uwzględnia się do obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy o biokomponentach (obowiązek w zakresie NCW). Z powyższego należy wywieść wniosek, że	W związku z tym, że sieć gazowa jest najtańszym i najbardziej efektywnym środkiem transportu biometanu, konieczne jest: 1) uchylenie obowiązującego obecnie przepisu art. 83s w ustawie o OZE, który uniemożliwia w praktyce, by biometan wyprodukowany na wsparciu i przesłany siecią gazową, zakupiony np. przez Orlen S.A. od wytwórcy z instalacji do 1 MW, został zaliczony na poczet NCW. Nie jest	Uwaga częściowo uwzględniona Ad. 1) W tej części uwaga pozostaje nieuwzględniona System wsparcia <i>feed in premium</i> jest finansowany ze środków pochodzących z opłaty OZE, dotowanej przez odbiorców końcowych energii elektrycznej. Nie ma uzasadnienia aby skrośnię finansować w ten sposób

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			biometan wprowadzany do sieci gazowej może być zaliczany na poczet NCW, z wyjątkiem biometanu produkowanego w instalacji do 1 MW mocy, który uzyskał wsparcie. Zresztą zarówno w obecnym brzmieniu art. 23 ust. 1 ustawy o biokomponentach, jak i w proponowanym brzmieniu wskazywany jest udział biometanu, bez rozróżnienia na środek transportu. Takie rozwiązanie jest również zgodne z art. 25 ust. 2 lit. b dyrektywy RED III, zgodnie z którym, aby obliczyć cele, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), oraz udziały, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. b), państwa członkowskie mogą uwzględniać biogaz wprowadzany do krajowej infrastruktury przesyłu i dystrybucji gazu. Art. 30 ust. 1 dyrektywy RED III stanowi, jak weryfikować zgodność takiego biometanu z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Wynika z niego, że jeśli biometan, który ma być zaliczony na cele OZE (w tym m.in. cel OZE w transporcie), państwa członkowskie wymagają, by przedsiębiorcy wykazywali spełnianie KZR i ograniczenia GHG. „W tym celu państwa członkowskie wymagają stosowania systemu bilansu masy, który: a) umożliwia mieszanie – np. w kontenerze, w zakładzie przetwórczym lub logistycznym, w infrastrukturze lub obiekcie do przesyłu lub dystrybucji – partii surowców lub paliw o różnych właściwościach pod względem zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych; b) dopuszcza mieszanie partii surowców o różnej	jasne dlaczego ten przepis znalazł się w ustawie, nie wyjaśnia tego także uzasadnienie do projektu nowelizacji ustawy o OZE z 2023 r. (UC99); 2) zmiana ustawy o biokomponentach, w tym: a) jednoznaczne przesądzenie (np. w art. 23 ustawy), że biometan wprowadzony do sieci gazowej może być zaliczany na poczet NCW, chyba, że Projektodawca wyjaśni (np. w uzasadnieniu), że jest to możliwe w obecnie obowiązującym stanie prawnym i będzie możliwe w przypadku wejścia w życie projektowanej ustawy; b) przeformułowanie projektowanego art. 28b ust. 5 ustawy w następujący sposób: „5) zapewnia, aby każda dostawa była zaliczana tylko raz do celów obliczenia końcowego zużycia energii brutto ze źródeł odnawialnych oraz zawiera informacje, czy na rzecz produkcji danej dostawy udzielono wsparcia oraz jaki jest rodzaj systemu wsparcia, jeżeli zostało ono udzielone.” W zakresie tego przepisu należy dostosować brzmienie do siatki pojęciowej z ustawy o biokomponentach, bowiem na przestrzeni tej ustawy nie funkcjonuje np. pojęcie „końcowego zużycia energii brutto”	wykorzystanie biometanu w transporcie. Ograniczenie dotyczące zaliczenia do NCW biometanu wprowadzonego do sieci dotyczy tylko wyłączenie biometanu objętego wsparciem finansowanym z innych sektorów energii niż sektor transportu. Ad. 2a) Uzasadnienie do projektu zostanie uzupełnione o informacje wskazujące, że biometan wprowadzony do sieci gazowej może być zaliczony do NCW. ad. 2b) w tej części uwaga zostaje uwzględniona

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			wartości energetycznej w celu dalszego przetworzenia, pod warunkiem że wielkość partii jest dostosowana do ich wartości energetycznej; c) wymaga, aby informacje na temat właściwości dotyczących zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych, a także wielkości partii, o których mowa w lit. a), pozostały przypisane mieszance; oraz d) stanowi, że suma wszystkich partii wycofanych z mieszanki jest opisana jako posiadająca te same właściwości dotyczące zrównoważonego rozwoju i w takich samych ilościach jak suma wszystkich partii dodanych do mieszanki oraz zawiera wymóg, aby bilans ten został uzyskany w odpowiednim czasie. System bilansu masy zapewnia, by każda dostawa była zaliczana tylko raz w art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) lub c), do celów obliczenia końcowego zużycia brutto energii ze źródeł odnawialnych oraz zawiera informacje, czy na rzecz produkcji danej dostawy udzielono wsparcia oraz, jeżeli tak, jaki jest rodzaj systemu wsparcia.” Ten przepis został transponowany do projektowanego art. 28be ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, jednak naszym zdaniem nieprawidłowo pod względem legislacyjnym (w ustawie o biokomponentach nie ma mowy np. o „końcowym zużyciu energii brutto” – to nomenklatura z ustawy o OZE, art. 2 pkt 16 ustawy) oraz merytorycznym. Projektowany art. 28be ust. 2 pkt 5 stanowi bowiem, że: „Podmioty certyfikowane są obowiązane do wdrożenia systemu bilansu masy, który zapewnia, aby każda dostawa była zaliczana tylko do celów obliczenia końcowego zużycia		

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			brutto energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz zawiera informacje, czy na rzecz produkcji danej dostawy udzielono wsparcia oraz jaki jest rodzaj systemu wsparcia, jeżeli zostało ono udzielone.” Błędnie wskazano zatem, że chodzi o zaliczenie dostawy danego nośnika energii ogólnie do celów OZE, o których mowa w dyrektywie RED, zamiast wskazać, że chodzi o wykazanie, że dana dostawa konkretnego nośnika energii została zaliczona tylko raz na jeden z tych celów. Niepotrzebnie wskazano też, że chodzi o energię elektryczną. Nie ma zatem przeszkód, by biometan wymieszany w infrastrukturze sieciowej z gazem ziemnym został zaliczony na poczet celu OZE w transporcie, a także by miał udzielone wsparcie. Należy tylko wykazać, że dana partia biometanu jest zliczana tylko raz na dany cel OZE i wskazać, z jakiego systemu wsparcia skorzystał.		
77.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 35-36	W art. 28ea ustawy o biokomponentach, który zabrania podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy wystawiania poświadczeń dla biokomponentów zawartych w paliwach, które zostały wykorzystane przez ten podmiot do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, należy rozważyć wprowadzenie wyjątków od tej zasady w celu umożliwienia realizacji obowiązków wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2405 z dnia 18 października 2023 r. w sprawie zapewnienia równych warunków działania dla zrównoważonego transportu lotniczego (ReFuelEU Aviation), czy z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1805 dnia 13 września 2023 r. w sprawie stosowania paliw odnawialnych i niskoemisyjnych w	Wnoskujemy o wprowadzenie wyjątków od zasady wyrażonej w art. 28ea ustawy o biokomponentach zgodnie z ww. uwagą.	Uwaga nieuwzględniona zmiany do ust. BIO dot. paliw SAF są koordynowane przez Ministerstwo Infrastruktury w ramach projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze oraz niektórych innych ustaw (UC68)

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			transportie morskim oraz zmiany dyrektywy 2009/16/WE. Dokumenty mogą bowiem służyć do wykazania realizacji obowiązków także innym podmiotom niż podmioty realizujące NCW, jak np. dostawcy paliw lotniczych. Realizacja tych obowiązków nie stoi w konflikcie z realizacją NCW tą samą partią paliwa, zatem polskie przepisy powinny umożliwiać dokumentowanie wykonania wszystkich ww. obowiązków.		
78.	Polska Koalicja Biopaliw i Pasz Białkowych	art. 1 pkt 40 lit. a dot. nowego ust. 4 w art. 28r	Stoimy na stanowisku, że proponowany przepis obligujący jednostki certyfikujące do posiadania akredytacji w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nie odzwierciedla w pełni przepisów rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/996, a dokładnie art. 11 ust. 1, czemu służyć ma projektowana zmiana ustawy w tym zakresie. Pominięto bowiem kwestię możliwości uznania jednostki certyfikującej przez właściwy organ w zakresie objętym dyrektywą jako dopuszczona prawem UE alternatywa dla procesu akredytacji na zgodność z dobrowolnym systemem certyfikacji. Zgodnie z art. 288 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Rozporządzenia UE stanowią akty o zasięgu ogólnym, wiążące w całości i stosowane bezpośrednio w państwach członkowskich UE. Pragniemy nadmienić, iż skorzystanie z tzw. klauzuli opt-out nie ma zastosowania w przypadku przedmiotowego aktu prawnego. Art. 11 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/996 wskazuje, iż „jednostki certyfikujące muszą ponadto być akredytowane przez krajową jednostkę akredytującą zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 765/2008 lub uznane	„40) w art. 28r: a) w ust. 1: (...) - dodaje się pkt 5 w brzmieniu: 5) jeżeli jednostka certyfikująca posiada akredytację, o której mowa w pkt 4, może prowadzić działalność gospodarczą w zakresie wydawania certyfikatów na podstawie dowolnego systemu certyfikacji wpisanego do rejestru administratorów systemów certyfikacji.”.	Uwaga uwzględniona

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			przez właściwy organ w zakresie objętym dyrektywą (UE) 2018/2001 lub w określonym zakresie systemu dobrowolnego”. Tym samym wprowadza się ograniczenie dla jednostek certyfikujących prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polski, które nie funkcjonują w innych krajach unijnych. Obecnie istnieje możliwość uzyskania akredytacji w Polskim Centrum Akredytacji jedynie w zakresie systemu dobrowolnego certyfikacji KZR INiG System. Brak możliwości akredytacji jednostek certyfikujących na inne niż KZR INiG System dobrowolne systemy np. ISCC, REDcert, SURE, które dzisiaj funkcjonują na krajowym rynku, może doprowadzić do ograniczenia konkurencji i braku możliwości stosowania innych niż KZR INiG dobrowolnych systemów certyfikacji przez uczestników rynku w łańcuchu dostaw biopaliw, biomasy i biopłynów. Tym samym system KZR INiG System, który jako jedyny obecnie może podlegać akredytacji, będzie jedynym systemem, na zgodność z którym będą mogli certyfikować się przedsiębiorcy, co możliwość wyboru innego dobrowolnego standardu uznanego w drodze decyzji przez KE. Należałoby w związku z tym rozważyć wprowadzenie do ustawy przepisu wskazującego, że jeżeli jednostka certyfikująca posiada akredytację na jeden z dobrowolnych systemów wówczas dopuszcza się działalność certyfikacyjną w innych uznanych przez KE i zarejestrowanych w KOWR systemach dobrowolnych certyfikacji. Posiadanie akredytacji na jeden ze standardów dobrowolnych odnoszących się do Dyrektywy RED2 minimalizuje ryzyko nierzetelnego działania w innych dobrowolnych systemach np. ISCC, REDcert, SURE, dla których właściciele		

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			standardów prowadzą niezależny nadzór nad jednostkami certyfikującymi. Ponadto uważamy, że przepisy projektowanej ustawy budzą wątpliwości, czy w przypadku braku akredytacji jednostek certyfikujących na systemy dobrowolne (tj. ISCC, REDcert, SURE) biokomponenty zakupywane od producentów zagranicznych przez podmioty paliwowe realizujące NCW od innych zagranicznych uczestników rynku będą mogły być zaliczone w poczet realizacji tego obowiązku zmuszając podmioty zagraniczne do certyfikacji za zgodność z KZR INiG System jako jedyne, dla którego obecnie dostępna jest możliwość akredytacji w Polsce.		
79.	Instytut Nafty i Gazu	pkt 49 str. 41 Art. 30c	Art. 30c Administrator systemu certyfikacji, a także wytwórcy, przetwórcy, pośrednicy oraz podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy za pośrednictwem administratora systemu certyfikacji przekazują informacje umożliwiające nadzór nad rynkiem biokomponentów, biopaliw ciekłych, biopaliw gazowych, paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz innych paliw odnawialnych do unijnej bazy danych. Przekazywane informacje obejmują dane określone w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/996 z dnia 14 czerwca 2022 r. w sprawie zasad weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz kryteriów niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów.”;	Art. 30c Administrator systemu certyfikacji, a także wytwórcy, przetwórcy, pośrednicy oraz podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy ~~za pośrednictwem administratora systemu certyfikacji~~ przekazują informacje umożliwiające nadzór nad rynkiem biokomponentów, biopaliw ciekłych, biopaliw gazowych, paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz innych paliw odnawialnych do unijnej bazy danych. Przekazywane informacje obejmują dane określone w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/996 z dnia 14 czerwca 2022 r. w sprawie zasad weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz kryteriów niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów.”;	Uwaga uwzględniona

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
80.	Instytut Nafty i Gazu	pkt 51 str. 41 art. 31d	Art. 31d. Jednostki certyfikujące przekazują ministrowi właściwemu do spraw energii dane dotyczące zgodności uznanego systemu certyfikacji z kryteriami zrównoważonego rozwoju, określonymi w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1, oraz kryteriami ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, określonymi w art. 28b oraz art. 135a ust. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.	Niejasne jest co powinno być przedmiotem raportu	Uwaga uwzględniona Proponowany przepis zostanie doprecyzowany pod kątem wskazania zakresu raportu.
81.	NGL Wiater sp.k.	art. 1 pkt 52 lit. a tiret trzecie' (nowy przepis) i lit. aa (nowy przepis) Art. 33 ustawy BIO	W przypadku przyjęcia uwagi nr 1 (lp. 29 w niniejszej tabeli), należy dostosować art. 33 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 3 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych do zmian proponowanych w art. 1 pkt 6 projektu ustawy w proponowanym w uwadze nr 1 brzmieniu.	52) w art. 33: a) w ust 1: - pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) będąc wytwórcą wytwarza biokomponenty z biomasy pozyskiwanej w inny sposób niż wskazany w art. 11 ust. 1, których udział przekracza w skali roku 25% całości biokomponentów wytworzonych przez tego wytwórcę;”, aa) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, kara pieniężna wynosi 50% wartości netto biokomponentów wytworzonych z biomasy pozyskiwanej w inny sposób niż wskazany w art. 11 ust. 1, których udział przekracza w skali roku 25% całości biokomponentów wytworzonych przez tego wytwórcę.”,	Wyjaśnienie do uwagi Uwaga nr 1 (29 w tabeli) została przyjęta jednak została skonsumowana w inny niż proponowany sposób, co skutkuje brakiem zasadności uwzględnienia tej uwagi.
82.	NGL Wiater sp.k.	art. 1 pkt 52 lit. a tiret trzecie' (nowy przepis) i lit. aa (nowy przepis) Art. 33 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych	W przypadku nieprzyjęcia uwag Lp. 29 i Lp. 81 nr 1 i 2, należy dostosować art. 33 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 3 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych do zmian proponowanych w art. 1 pkt 6 projektu ustawy.	52) w art. 33: a) w ust 1: - pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) będąc wytwórcą wytwarza biokomponenty z biomasy pozyskiwanej w inny sposób niż wskazany w art. 11 ust. 1 pkt 1-4, których udział przekracza w skali roku 25% całości biokomponentów wytworzonych przez tego wytwórcę;”, aa) ust. 3 otrzymuje brzmienie:	Uwaga nieuwzględniona Uwaga alternatywna do uwagi z tabeli nr 29 i 81, które zostały kierunkowo uwzględnione.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
				„3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, kara pieniężna wynosi 50% wartości netto biokomponentów wytworzonych z biomasy pozyskiwanej w inny sposób niż niż wskazany w art. 11 ust. 1 pkt 1-4, których udział przekracza w skali roku 25% całości biokomponentów wytworzonych przez tego wytwórcę.”,	
83.	PSB	art. 1 pkt 52 lit. e	Rozumiemy, że w przypadku odesłania w ustępach 8a i 8b zaszcza literówka i zamiast odesłania do ust. 1 pkt 5ac i ust. 1 pkt 5ae powinno nastąpić odesłanie do ust.1 pkt 5aa i ust. 1 pkt 5ab.	Następnie, w art. 33 po ust. 8 dodaje się ust. 8a–8b w brzmieniu: 8a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5aa, wysokość kary pieniężnej oblicza się według wzoru (...) 8b. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5ab, wysokość kary pieniężnej wynosi 10 000 zł złotych.”,	Uwaga uwzględniona
84.	Polska Organizacja Biometanu	art. 1 pkt 52 lit. e	Nieprawidłowe odesłanie w ust. 8a, które wskazuje na ust. 1 pkt 5ac zamiast na ust. 1 pkt 5aa	8a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5aa, wysokość kary pieniężnej oblicza się według wzoru:	Uwaga uwzględniona
85.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 52 litera e projektu UC28 (zmiana art. 33 ust. 8a ustawy o biokomponentach)	Zmiana opisana w uwadze do projektowanego art. 23d ustawy o biokomponentach powinna zostać uwzględniona także w art. 1 pkt 52 litera e projektu UC28.	Proponowane brzmienie projektowanego art. 33 ust. 8a ustawy o biokomponentach: „8a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5aa, wysokość kary pieniężnej oblicza się według wzoru: $K = A \times W \times (Z - R) / 100\%$ gdzie poszczególne symbole oznaczają: K – wysokość kary, wyrażoną w złotych, A – współczynnik równy 0,05, wyrażony w złotych/MJ, W – wartość energetyczną paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, paliw gazowych, biopaliw gazowych i paliw węglowych pochodzących z recyklingu stosowanych w transporcie drogowym lub kolejowym, rozporządzonych przez podmiot podlegający karze przez dokonanie	Uwaga kierunkowo uwzględniona

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
				jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, paliw gazowych, biopaliw gazowych i paliw węglowych pochodzących z recyklingu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także zużytych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium, liczoną za rok, w którym ten podmiot nie zrealizował obowiązku wynikającego z art. 23d, wyrażoną w MJ, Z – minimalny udział biokomponentów zaawansowanych i biopaliw gazowych wytworzonych z surowców, o których mowa w części A załącznika nr 1 do ustawy, do którego zapewnienia był obowiązany podmiot podlegający karze, wyrażony w procentach, R – wysokość zrealizowanego udziału biokomponentów zaawansowanych zawartych w paliwach i biopaliw gazowych wytworzonych z surowców, o których mowa w części A załącznika nr 1 do ustawy stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych biokomponentów zaawansowanych zawartych w paliwach i biopaliw gazowych wytworzonych z surowców, o których mowa w części A załącznika nr 1 do ustawy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużywanych przez podmiot podlegający karze na potrzeby własne na tym terytorium w	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
				ogólnej ilości paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, paliw gazowych, biopaliw gazowych i paliw węglowych pochodzących z recyklingu stosowanych w transporcie drogowym lub kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, paliw gazowych, biopaliw gazowych i paliw węglowych pochodzących z recyklingu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot podlegający karze lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium w roku, w którym podmiot podlegający karze nie zrealizował obowiązku, o którym mowa w art. 23d, wyrażoną w procentach”.	
86.	PSB	art. 1 pkt. 52	Kara za brak realizacji NCW co do określonego procentu biokomponentów zaawansowanych jest taka sama jak brak realizacji określonego procentu dla biopaliw zaawansowanych. Przedstawiony problem dotyczy braku rozdzielenia pojęć "biokomponent zaawansowany" i "biopaliwo zaawansowane". Jeżeli ustawodawca przewiduje, że pojęcia te są tożsame, to w art. 35a powinny zostać wymienione oba		Uwaga bezzasadna Wyjaśniono w ramach poprzedniej uwagi umieszczonej w tabeli pod numerem 11.
87.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 53 projektu (zmiana art. 35a ust. 4 ustawy o biokomponentach)	Zmiana opisana w uwadze do projektowanego art. 23d ustawy o biokomponentach powinna zostać uwzględniona także w art. 1 pkt 53 projektu UC28.	W art. 35a ust. 4 ustawy o biokomponentach wprowadzenie powinno otrzymać brzmienie: „4. Udział biokomponentów zaawansowanych i biopaliw gazowych wytworzonych z surowców, o których mowa w części A załącznika nr 1 do	Uwaga nieuwzględniona - pojęcie biopaliw gazowych – zostało usunięte z treści projektu, - dodawanie zapisów o tym, że chodzi o biokomponenty zaawansowane, o których mowa w części A załącznika nr 1 do ustawy, jest bezzasadne w związku z

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
				ustawy, o którym mowa w art. 23d, nie może być mniejszy niż”.	wprowadzeniem definicji biokomponentów zaawansowanych.
88.	Polska Organizacja Biometanu	art. 1 pkt 53 (dot. art. 35a ustawy o bio)	W porównaniu do poprzedniego projektu nowelizacji (UC110) obniżono poziom udziału biokomponentów zaawansowanych w latach 2025-2029, co wydłuża proces ich wdrażania przez podmioty zobowiązane do realizacji NCW. Aktualne brzmienie propozycji: „4. Udział biokomponentów zaawansowanych, o którym mowa w art. 23d, nie może być mniejszy niż: 1) 1% – w roku 2025; 2) 1% – w roku 2026; 3) 1,5% – w roku 2027; 4) 2% – w roku 2028; 5) 2,5% – w roku 2029; 6) 3,5% – od roku 2030.”;	„4. Udział biokomponentów zaawansowanych, o którym mowa w art. 23d, nie może być mniejszy niż: 1) 1% – w roku 2025; 2) 1,5% – w roku 2026; 3) 2% – w roku 2027; 4) 2,5% – w roku 2028; 5) 3% – w roku 2029; 6) 3,5% – od roku 2030.”;	Uwaga niezrozumiała Wartości zawarte w art. 23d projektu UC28 są analogiczne do tych, które zostały wskazane w projekcie UC110.
89.	Polska Organizacja Biometanu	art. 1 pkt 55	Ustalony poziom opłaty zastępczej wynoszący 0,05 zł/MJ jest niewspółmiernie niski w porównaniu do kosztów pozyskania biokomponentów zaawansowanych, co w niedostateczny sposób zachęca do ich wykorzystania w ramach realizacji NCW. Innymi słowy, z ekonomicznego punktu widzenia korzystniej jest zapłacić karę pieniężną aniżeli realizować NCW poprzez stosowanie biokomponentów zaawansowanych. Chcielibyśmy odnieść do systemu wsparcia biometanu rolniczego (545 zł/MWh) i zaproponować poziom opłaty zastępczej wynoszący co najmniej 0,15 zł/MJ.		Uwaga nieuwzględniona Uwaga wykracza poza implementację dyrektywy RED II. Uwagodawca nie przedstawił wyliczeń potwierdzających jego tezę. Ponadto niezasadne jest odnoszenie się do ceny referencyjnej dla biometanu, ponieważ ona stanowi całkowity koszt nabycia biokomponentu - w ramach opłaty zastępczej należy odnosić się do różnicy w kosztach pomiędzy ceną nośnika konwencjonalnego a ceną biokomponentu zaawansowanego.
90.	Polska Koalicja Biopaliw i Pasz Białkowych	art. 1 pkt 53-54	Projekt ustawy pomija nowelizację art. 35b określający na 2023 rok m.in. limit dla biowęglowodorów ciekłych w realizacji NCW. W	„Art. 35b Udział biowęglowodorów ciekłych wykorzystanych przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy	Uwaga nieuwzględniona Przedstawiona opinia wykracza poza zakres dyrektywy REDII.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			krajowych realiach rynkowych 1pp NCW odpowiada mniej więcej 200 ktoe biokomponentów, w związku z czym – mając na uwadze m.in. anonowaną publicznie inwestycję Orlen S.A. w zakład wytwórczy biowęglowodórów ciekłych o mocy 300 tys. ton rocznie, jak również dotychczasowe wykorzystanie importowanego HVO w realizacji NCW, którego skala może wzrosnąć wraz ze zwiększającą się dostępnością tego produktu na rynku światowym, proponujemy kontynuowanie mechanizmu ograniczającego wolumenowo inkorporację HVO z importu, tak aby ewentualny szybki progres nie kanibalizował rodzimej produkcji biokomponentów. Ustanowienie limitu na najbliższe lata na poziomie 2% będzie odpowiadać ok. 150% wolumenu, jaki potencjalnie będzie w tych latach mógł zostać wytworzony w Polsce. Realizacja NCW poprzez o wiele droższe biowęglowodory (vs. estry metylowe FAME/RME) pochodzące z importu mija się co do zasady z celem, a dalsza dywersyfikacja sektora paliw transportowych odbywać się powinna głównie poprzez rodzimą produkcję. Większy potencjalnie napływ importowanego HVO to również ogromne ryzyko dla rozwoju rynku biometanu w Polsce, ponieważ szeroka jego dostępność o statusie zaawansowanego biokomponentu praktycznie wyłącza biometan – bez dedykowanego dla niego podcelu – spod jakiegokolwiek konkurencyjności. Naszą intencją nie jest zamykanie krajowego rynku na import HVO i np. rozwój dystrybucji biopaliwa HVO100 przez zainteresowane podmioty paliwowe, ale ograniczenie do minimum ryzyka agresywnej inkorporacji destabilizującej rodzimych łańcuch wytwórczy, w szczególności możliwej wobec brak	do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, liczony według wartości opałowej, w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium, nie może przekroczyć: 1) 2% - w latach 2025-2028 2) 3% - w latach 2029-2030”. Przepis można dodatkowo wzbogacić o możliwość weryfikacji in plus w drodze rozporządzenia wykonawczego ministra właściwego do spraw energii w przypadku uruchomienia kolejnych inwestycji HVO w Polsce. Do rozważania poddajemy również ewentualne wyłączenie spod przedmiotowego limitu krajowych biokomponentów („wytworzonych przez wytwórców”) produkowanych wraz z paliwami w rodzimych rafineriach ropy naftowej.	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			obostrzenia zastosowania min. 70% zakupu od krajowych wytwórców biokomponentów zaawansowanych.		
91.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 54 projektu (zmiana art. 35c ustawy o biokomponentach)	Proponujemy zmianę art. 35c w sposób uwzględniający zaproponowany poziom celu w latach 2025-2029.	Art. 35c. Wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego wynosi: 1) w roku 2025 – 9,2%; 2) w roku 2026 – 9,5 %; 3) w roku 2027 – 9,5 %; 4) w roku 2028 – 9,5 %; 5) w roku 2029 – 9,5 %.	Uwaga nieuwzględniona Należy wskazać, że już w 2020 poziom udziału OZE w transporcie narzucony przez Dyrektywę RED miał wynosić 10%.
92.	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	art. 1 pkt 54	Z uwagi na znaczne podniesienie NCW w kolejnych latach i wynikające z tego koszty realizacji obowiązku przez podmioty zobowiązane, przedsiębiorstwa będą starały się maksymalnie zoptymalizować koszty związane z wypełnieniem tego obowiązku. Postulujemy, aby umożliwić możliwość przeniesienia 'nadwykonania' obowiązku powyżej minimalnego NCW w danym roku (z uwzględnieniem opłaty zastępczej do roku 2029) na kolejny rok, co pozwoli zoptymalizować koszty związane z rosnącym poziomem NCW w kolejnych latach.	Postulujemy możliwość realizacji NCW poprzez przeniesienie części udziału innych paliw odnawialnych i biokomponentów i energii elektrycznej z OZE, zużytych w ciągu roku do wypełnienia obowiązku NCW w roku kolejnym. Sugerujemy aby maksymalny udział innych paliw odnawialnych i biokomponentów i energii elektrycznej z OZE wykorzystanych do realizacji celu w kolejnym roku nie był wyższy niż 1% celu dla danego roku, liczone według wartości energetycznej.	Uwaga nieuwzględniona Propozycja dotycząca przeniesienia „nadwykonania” wykracza poza zakres bezpośredniego wdrożenia REDII.
93.	Polska Organizacja Biometanu	art.1 pkt 52	Ustalony poziom opłaty zastępczej wynoszący 0,014 zł/MJ jest niewspółmiernie niski w porównaniu do kosztów pozyskania biokomponentów, co w niedostateczny sposób zachęca do ich wykorzystania w ramach realizacji NCW. Innymi słowy z ekonomicznego punktu widzenia korzystniej jest zapłacić opłatę zastępczą aniżeli realizować NCE poprzez stosowanie biokomponentów w szczególności tych zaawansowanych. Chcielibyśmy odnieść do systemu wsparcia biometanu rolniczego (545 zł /MWh) i		Uwaga nieuwzględniona Uwaga wykracza poza implementację dyrektywy RED II. Uwagodawca nie przedstawił wyliczeń potwierdzających jego tezę. Niezasadne jest odnoszenie się do ceny referencyjnej dla biometanu, ponieważ ona stanowi całkowity koszt nabycia biokomponentu - w ramach opłaty zastępczej odnosimy się do różnicy w kosztach pomiędzy ceną nośnika

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
94.	Polska Organizacja Biometanu	art. 1 pkt 55	zapropionować poziom opłaty zastępczej wynoszący co najmniej 0,15 zł/MJ. W porównaniu do poprzedniego projektu nowelizacji (UC110) obniżono minimalny poziom realizacji NCW w 2025 r. co umożliwia jego realizację poprzez uiszczenie opłaty zastępczej.	3. Minimalny poziom realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego wynosi: 1) w roku 2025 – 86%.	konwencjonalnego a ceną biokomponentu zaawansowanego. Uwaga niezrozumiała Wartości zawarte w art. 35d projektu UC28 są analogiczne do tych, które zostały wskazane w projekcie UC110.
95.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 55 projektu (art. 35d ust. 4 ustawy o biokomponentach) art. 1 pkt 52 lit. b projektu (art. 33 ust 5 ustawy o biokomponentach)	Należy wskazać, że projektowana treść art. 35d ust. 4 ustawy o biokomponentach nie została dostosowana do nowo projektowanego licznika i mianownika Narodowego Celu Wskaźnikowego, opisanych w projektowanej wersji art. 23 ust. 1 ustawy o biokomponentach. Podobnie dzieje się w przypadku art. 33 ust. 5 ustawy o biokomponentach.	Należy zachować pełną spójność pomiędzy ogólnymi regulacjami dotyczącymi NCW, a przepisami w zakresie opłaty zastępczej i przy projektowaniu przepisów o opłacie zastępczej uwzględnić paliwa, które są uwzględniane w ramach NCW. Pod tym samym kątem należy przeanalizować projektowaną treść art. 35d ust. 4 i art. 33 ust. 5 ustawy o biokomponentach, bowiem nie jest on do końca spójny z nową treścią art. 23 ust. 1 ustawy o biokomponentach.	Uwaga uwzględniona
96.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 56 projektu (załącznik nr 1 do ustawy o biokomponentach część A i część B)	Projekt UC 28 w ramach zmian wprowadzanych art. 1 pkt 56 w załączniku nr 1 do ustawy powinien transponować postanowienia opublikowanej w Dzienniku Urzędowym UE w dniu 17 maja 2024 roku dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2024/1405 z dnia 14 marca 2024 r. zmieniającej załącznik IX do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do dodawania surowców do produkcji biopaliw i biogazu. Wspomniana dyrektywa jest korzystna dla podmiotów realizujących NCW, bowiem: 1) w części A dodaje następujące surowce: „r) Oleje fuzlowe z destylacji alkoholowej; s) Metanol surowy uzyskany w wyniku roztwarzania masy celulozowej siarczanowej	Dodanie w załączniku 1 do ustawy dodatkowo: „1) w części A: „18) Oleje fuzlowe z destylacji alkoholowej; 19) Metanol surowy uzyskany w wyniku roztwarzania masy celulozowej siarczanowej pochodzącej z procesu produkcji pulpy drzewnej; 20) Międzyplony, takie jak rośliny międzyplonowe i uprawy okrywowe uprawiane na obszarach, na których ze względu na krótki okres wegetacji produkcja roślin spożywczych i pastewnych jest ograniczona do jednego zbioru i pod warunkiem, że ich stosowanie	Uwaga uwzględniona

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			pochodzącej z procesu produkcji pulpy drzewnej; t) Międzyplony, takie jak rośliny międzyplonowe i uprawy okrywowe uprawiane na obszarach, na których ze względu na krótki okres wegetacji produkcja roślin spożywczych i pastewnych jest ograniczona do jednego zbioru i pod warunkiem, że ich stosowanie nie powoduje popytu na dodatkowe grunty oraz pod warunkiem zachowania zawartości materii organicznej w glebie, jeżeli są wykorzystywane do produkcji biopaliw w sektorze lotnictwa; u) Rośliny uprawiane na terenach poważnie zdegradowanych, z wyjątkiem roślin spożywczych i pastewnych, jeżeli są wykorzystywane do produkcji biopaliw w sektorze lotnictwa; v) Sinice.”; 2) w części B dodaje następujące surowce: „c) Zniszczone uprawy, które nie nadają się do wykorzystania w łańcuchu żywnościowym lub paszowym, z wyłączeniem substancji, które zostały w sposób zamierzony zmodyfikowane lub zanieczyszczone w celu zapewnienia zgodności z niniejszą definicją; d) Ścieki komunalne i pochodne inne niż osad ściekowy; e) Rośliny uprawiane na terenach poważnie zdegradowanych, z wyłączeniem roślin spożywczych i pastewnych oraz surowców wymienionych w części A niniejszego załącznika, jeżeli nie są wykorzystywane do produkcji biopaliw w sektorze lotnictwa; f) Międzyplony, takie jak rośliny międzyplonowe i uprawy okrywowe, z wyłączeniem surowców wymienionych w części A niniejszego załącznika uprawiane na obszarach, na których ze względu na krótki okres wegetacji produkcja roślin spożywczych i pastewnych jest ograniczona do	nie powoduje popytu na dodatkowe grunty oraz pod warunkiem zachowania zawartości materii organicznej w glebie, jeżeli są wykorzystywane do produkcji biokomponentów lub biopaliw w sektorze lotnictwa; 21) Rośliny uprawiane na terenach poważnie zdegradowanych, z wyjątkiem roślin spożywczych i pastewnych, jeżeli są wykorzystywane do produkcji biokomponentów lub biopaliw w sektorze lotnictwa; 22) Sinice.; 2) w części B: „3) Zniszczone uprawy, które nie nadają się do wykorzystania w łańcuchu żywnościowym lub paszowym, z wyłączeniem substancji, które zostały w sposób zamierzony zmodyfikowane lub zanieczyszczone w celu zapewnienia zgodności z niniejszą definicją; 4) Ścieki komunalne i pochodne inne niż osad ściekowy; 5) Rośliny uprawiane na terenach poważnie zdegradowanych, z wyłączeniem roślin spożywczych i pastewnych oraz surowców wymienionych w części A niniejszego załącznika, jeżeli nie są wykorzystywane do produkcji biokomponentów lub biopaliw w sektorze lotnictwa; 6) Międzyplony, takie jak rośliny międzyplonowe i uprawy okrywowe, z wyłączeniem surowców wymienionych w części A niniejszego załącznika uprawiane na obszarach, na których ze względu na	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			jednego zbioru i pod warunkiem że ich stosowanie nie powoduje popytu na dodatkowe grunty oraz pod warunkiem zachowania zawartości materii organicznej w glebie, jeżeli nie są wykorzystywane do produkcji biopaliw w sektorze lotnictwa.” Szerszy katalog surowców zaliczanych podwójnie do NCW, nieobjętych limitem dla roślin spożywczych i pastewnych, zwiększa możliwości po stronie dostawców paliw, w szczególności biorąc pod uwagę rozpoczęcie stosowania od 1 stycznia 2025 głównych obowiązków wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2405 z dnia 18 października 2023 r. w sprawie zapewnienia równych warunków działania dla zrównoważonego transportu lotniczego (ReFuelEU Aviation). Tym samym konieczna jest jak najszybsza transpozycja zmian do załącznika nr 1 do ustawy, co powinno nastąpić w ramach prowadzonego projektu UC 28.	spożywczych i pastewnych jest ograniczona do jednego zbioru i pod warunkiem że ich stosowanie nie powoduje popytu na dodatkowe grunty oraz pod warunkiem zachowania zawartości materii organicznej w glebie, jeżeli nie są wykorzystywane do produkcji biokomponentów lub biopaliw w sektorze lotnictwa.”	
97.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 56 projektu (zmiana załącznika nr 1 do ustawy o biokomponentach w części A pkt 4)	Zgodnie z pkt 4 w części A załącznika 1 do ustawy o biokomponentach surowcem, którego wkład w realizację NCW jest uznawany za dwukrotność wartości energetycznej jest: „4) frakcja biomasy pochodząca z odpadów przemysłowych, nienadająca się do wykorzystania w łańcuchu żywnościowym ludzi i zwierząt, w tym materiał z detalu i hurtu oraz z przemysłu rolno-spożywczego, rybołówstwa i akwakultury, z wyłączeniem surowców wymienionych w części B niniejszego załącznika;”. Punkt ten uwzględnia jedynie biomasę pochodzącą z odpadów, a nie uwzględnia pozostałości. W naszej ocenie, możliwości wykorzystania także pozostałości pochodzących z procesów produkcyjnych powinny być jak najszersze, co	Proponujemy w art. 1 pkt 56 projektu dodać następującą zmianę pkt 4 w części A załącznika 1 do ustawy o biokomponentach: „w pkt 4 po wyrazach „odpadów przemysłowych” dodaje się wyrazy „i pozostałości”.	Uwaga nieuwzględniona Załącznik nr 1 do ustawy jest zgodny z załącznikiem do dyrektywy RED II. Jego rozszerzenie o pojęcie pozostałości będzie niezgodne z treścią REDII.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			powinno przełożyć się pozytywnie na efektywność tych procesów i zwiększenie na rynku dostępu do surowców dla biokomponentów zaawansowanych. Przykładem może być skrobia techniczna, która pochodzi z procesu przetwarzania produktów rolno-spożywczych takich jak pszenica, a która nie nadaje się do stosowania w łańcuchu żywnościowym lub paszowym. W oparciu o aktualną wiedzę skrobia techniczna (ang. starch slurry) jest powszechnie wykorzystywana do wytwarzania zaawansowanych produktów w rozumieniu dyrektywy RED II i kolejnej wersji – RED III w innych państwach UE. Innym przykładem jest możliwość wykorzystania wywarów gorzelnianych po odzyskaniu frakcji olejowej z procesu, w którym bazowym surowcem jest np. kukurydza. Zarówno więc skrobia techniczna, jak i wywary gorzelniane pozostają w tych przypadkach jedynie w pośrednim związku z produktami rolnymi i nie są one podstawowym celem procesów produkcyjnych. Możliwość ich dalszego procesowania w kierunku biokomponentów zaawansowanych wydaje się zasadna i celowa zgodnie z zasadami postępowania z odpadami i ich efektywnym wykorzystaniem w ramach gospodarki obiegu zamkniętego. Z tych względów wpisują się one w kategorię frakcji biomasy odpadowej lub pozostałościowej z procesów przemysłowych, a ich uwzględnienie w pkt 4 załącznika 1 do ustawy o biokomponentach zwiększyłoby – w naszej ocenie – możliwości wytwarzania biokomponentów zaawansowanych w Polsce.		
98.	ORLEN S.A.	art. 1 pkt 56 lit. c projektu	Zgodnie z projektowaną zmianą pkt 6 w części A w załączniku 1 do ustawy o biokomponentach	W celu usunięcia wątpliwości interpretacyjnych proponujemy nadanie	Uwaga uwzględniona

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
		(zmiana załącznika nr 1 do ustawy o biokomponentach w części A pkt 6)	określającego surowce i paliwa, których wkład w realizację NCW uznawany jest za dwukrotność ich wartości energetycznej, otrzymałby brzmienie: „6) obornik, gnojówka, gnojowica i osad ściekowy”. W naszej ocenie kierunek zmian jest słuszny, jednak niewystarczający, by zapewnić zgodność z załącznikiem IX do dyrektywy RED II. Ponieważ projekt nie zawiera uzasadnienia w tym zakresie, poniżej przedstawiamy stanowisko w zakresie transpozycji odpowiednika ww. przepisu w dyrektywie RED II, tj. lit. f w Części A w załączniku 9, który w polskiej wersji językowej brzmi: „f) Obornik i osad ściekowy;” natomiast w wersji anglojęzycznej: „(f) Animal manure and sewage sludge;”. Pojęcie obornik wydaje się znaczeniowo węższe od anglojęzycznego odpowiednika „animal manure”, ale i jego uzupełnienie o gnojowicę i gnojówkę wydaje się niewystarczające. W systemie prawa, tj. w art. 2 ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 105) w odniesieniu do definicji „nawozu naturalnego” istnieje bowiem rozróżnienie na: „a) obornik, gnojówka i gnojowica, b) pochodzące od zwierząt gospodarskich, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, odchody, z wyjątkiem odchodów pszczoł, bez dodatków innych substancji, c) guano.” Również w art. 16 pkt 30b ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1478) znajduje się definicja pojęcia „nawozów naturalnych” rozumianych jako nawozy	projektowanej lit. f w części A załącznika 1 do ustawy o biokomponentach następującego brzmienia: „6) obornik, gnojówka, gnojowica, osad ściekowy i pomiot ptasi”.	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			pochodzące od zwierząt gospodarskich – obornik, gnojówka, gnojowica, pomiot ptasi, przeznaczone do rolniczego wykorzystania, w tym również w formie przetworzonej: a) nawóz naturalny płynny: - gnojowica - mieszanina kału i moczu zwierząt z domieszką wody, - gnojówka - odciek z obornika (przefermentowany mocz zwierząt), b) nawóz naturalny stały: - obornik - mieszanina kału i moczu zwierząt wraz ze ściółką, w szczególności słomą, trocinami lub korą, - pomiot ptasi - odchody drobiu z bezściółkowego systemu utrzymywania zwierząt gospodarskich;”. Wobec tego, nie ma pewności jak interpretować lit. f w części A załącznika 1 w zaproponowanym przez Projektodawcę brzmieniu i czy tak opisana kategoria będzie obejmowała np. pomiot ptasi, rozumiany jako odchody drobiu ze ściółkowego lub bezściółkowego systemu utrzymywania zwierząt gospodarskich. Z naszego doświadczenia wynika, że bez doprecyzowania przepisu w praktyce mogą istnieć problemy z certyfikacją biometanu wytworzonego z biogazu pochodzącego z biomasy stanowiącej pomiot ptasi.		
99.	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	art.1 pkt 56	W związku z nowelizacją załącznika nr IX do Dyrektywy REDII (Dyrektywa Delegowana Komisji (UE) 2024/1405 z dnia 14 marca 2024 r. zmieniająca załącznik IX do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do dodawania surowców do produkcji biopaliw i biogazu) postulujemy odzwierciedlenie tego w załączniku 1 do ustawy zmienianej.	Postulujemy pełną implementację zmienionego załącznika nr IX do dyrektywy REDII poprzez dodanie wymienionych w nim surowców, wraz z wdrożeniem kryteriów opisanych w tym aktem prawnym.	Uwaga uwzględniona

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
100.	Polska Koalicja Biopaliw i Pasz Białkowych	art. 1 pkt 56 -57	W konsekwencji uwagi nr 2 zakres surowców wymienionych w części A i B załącznika powinien zostać dostosowany do treści dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2024/1405 z dnia 14 marca 2024 r. zmieniająca załącznik IX do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do dodawania surowców do produkcji biopaliw i biogazu.	dodać pkt 57) w nowym brzmieniu: „57) w załączniku nr 1 do ustawy w części B: (...)” i dalej stosownie do treści zmian w Załączniku IX do dyrektywy 2018/2001 (RED2); dotychczasowy pkt 57 projektu zmienić na pkt 58.	Uwaga uwzględniona
101.	ORLEN S.A.	art. 3 pkt 1 lit. b projektu (art. 3 pkt 45 Prawa energetycznego)	W art. 3 pkt 1 lit. b projektu UC 28 proponuje się zmianę w art. 3 pkt 45 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne. Należy mieć na uwadze, że dokładnie ta sama jednostka redakcyjna jest modyfikowana w ramach będącego przedmiotem konsultacji publicznych projektu UD 36 ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw. W art. 1 pkt 1 lit k. projektu UD 36 wprowadza się następującą zmianę dot. art. 3 pkt 45 Prawa energetycznego: „w pkt 45 w lit. b w tiret trzecie średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu: „c) produkcję wodoru;”	Należy zachować spójność zmian wprowadzanych projektami UC28 i UD36, które są procedowane równolegle.	Uwaga uwzględniona
102.	ORLEN S.A.	art. 3 pkt 1 lit. b projektu UC28 (zmiana art. 3 pkt 3a i 45 lit. a i lit. b tiret trzecie Prawa energetycznego) Art. 27 i 28 projektu UC28 (przepisy przejściowe)	Projekt UC28 przewiduje zmianę Prawa energetycznego w zakresie wdrożenia paliw pochodzących z odpadów tzw. „RCF” rozumianych jako paliwa węglowe pochodzące z recyklingu (zarówno w zakresie paliw ciekłych jak i paliw gazowych). Popierając w pełnym zakresie konieczność uregulowania rynku paliw z odpadów w Polsce stoimy na stanowisku, iż konieczne jest uzupełnienie zapisów w zakresie paliw gazowych na podobnych zasadach jak zostało to przyjęte dla paliw ciekłych, z uwzględnieniem odrębności dla rynku paliw ciekłych i gazowych m.in. w zakresie obowiązków koncesjonowania (np. w zakresie	Propozycje zmian legislacyjnych: 1. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. 2024 r. poz. 266) w art. 3 w pkt 45 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) produkcję paliw stałych, energii w procesie energetycznym oraz paliw gazowych, w tym produkcję paliw gazowych ze źródeł nieodnawialnych, z ciekłych lub stałych strumieni odpadów, które nie nadają się do odzysku materiałów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach zgodnie z hierarchią sposobów	Uwaga uwzględniona

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			koncesjonowania wytwarzania oraz zabezpieczeń majątkowych). Wprowadzenie niniejszych regulacji zwiększa wiedzę organów biorących udział w nadzorze na rynku paliw ciekłych i rynku paliw gazowych w zakresie rozwijającego się sektora paliw węglowych pochodzących z recyklingu i ogranicza możliwości rozwoju szary strefy w tym obszarze. Dodatkowo wskazujemy na odrębności w zakresie obowiązków wynikających z Prawa energetycznego w zakresie m.in. definicji paliw ciekłych i paliw gazowych w kontekście działalności koncesjonowanej, w stosunku do proponowanej definicji paliw węglowych z recyklingu, która miałaby znaleźć się w ustawie o biokomponentach, a odsyłającej do definicji paliw ciekłych i gazowych w Prawie energetycznym. W naszej ocenie te definicje nie powinny być ze sobą powiązane. Uwaga ta wiąże się z uwagą dotyczącą definicji legalnej „paliw węglowych z recyklingu” zaproponowanej w projekcie UC28 do ustawy o biokomponentach. Proponujemy zatem przepisy przejściowe dot. koncesjonowania w zakresie paliw gazowych. Przepisy przejściowe w zakresie paliw ciekłych zostały ujęte w przedmiotowym projekcie. Do rozważenia pozostaje, czy nie warto ujednolicić przepisów w zakresie paliw ciekłych określonych w art. 27 i 28 projektu UC28 do propozycji przepisów zaproponowanej dla paliw gazowych. I. W związku z projektowanymi zmianami do ustawy - Prawo energetyczne, w zakresie art. 3 pkt 45, polegającymi na dodaniu kolejnej jednostki redakcyjnej – lit. c, zmierzającymi do poszerzenia katalogu zawartego w normatywnej definicji	postępowania z odpadami określoną w tej ustawie, lub z gazu odlotowego z procesów technologicznych i gazu spalinowego, powstałych jako nieuniknione i niezamierzone następstwo procesu produkcyjnego w instalacjach przemysłowych,”. 2. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. 2024 r. poz. 266) w art. 3 w pkt 45 lit. b tiret czwarte otrzymuje brzmienie: „– przerobu pochodzących ze źródeł nieodnawialnych ciekłych lub stałych strumieni odpadów, które nie nadają się do odzysku materiałów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami określoną w tej ustawie, lub pochodzącego ze źródeł nieodnawialnych gazu odlotowego z procesów technologicznych i gazu spalinowego powstałych jako nieuniknione i niezamierzone następstwo procesu produkcyjnego w instalacjach przemysłowych”. 3. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. 2024 r. poz. 266) w art. 3 w pkt 3a po wyrazach „niezależnie od ich przeznaczenia” dodaje się wyrazy „oraz niezależnie od surowców użytych do ich wytworzenia”. 4. Propozycja brzmienia przepisów przejściowych do ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw:	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			„wytwarzania” o produkcję paliw gazowych ze źródeł nieodnawialnych [...] proponuje się rezygnację z dodawania lit. c na rzecz uszczegółowienia lit. a, w której przyjęto, że przez wytwarzanie rozumie się „produkcję paliw stałych, paliw gazowych lub energii w procesie energetycznym”. Jest to uzasadnione koniecznością uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych na etapie stosowania prawa, bowiem jeśli w lit. a i w projektowanej lit. c znajduje się odniesienie do „paliw gazowych”, z tym że uszczegółowienie z uwagi na surowce z jakich to paliwo gazowe jest produkowane przewiduje lit. c, to może pojawić się wątpliwość, czy w tym lit. c jest mowa o tym samym „paliwie gazowym” co w lit. a, albo czy paliwo gazowe, o którym mowa w lit. a to paliwo gazowe ze źródeł nieodnawialnych. Dodatkowo nie jest też jasne, o jakich paliwach gazowych jest mowa – choćby w kontekście projektowanego w pkt 45 lit. c odesłania do art. 3 ust. 1 pkt 15a ustawy o odpadach, a także czy produkcja tych paliw gazowych mieści się w definicji „paliw gazowych”, w sformułowaniu „inne rodzaje gazu palnego” (art. 3 pkt 3a Prawa energetycznego). II. W konsekwencji wprowadzenia powyższych zmian (wydaje się, że również przy opcji utrzymania lit. a i lit. c) oraz dla uspoźnienia regulacji zasadne jest przeformułowanie definicji „paliw gazowych”, zawartej w art. 3 pkt 3a Prawa energetycznego. Taka zmiana będzie spójna również ze zmianami proponowanymi przez Ministerstwo w zakresie uregulowania, że wytwarzanie oznacza również produkcję paliw gazowych ze źródeł nieodnawialnych, z ciekłych lub stałych strumieni odpadów, które nie nadają	Art. xxx. 1. Podmioty, prowadzące przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, działalność polegającą na przesyłaniu lub dystrybucji oraz obrocie paliwami gazowymi, w tym obrocie tymi paliwami z zagranicą, które w związku z wejściem w życie niniejszej ustawy, są obowiązane do uzyskania koncesji lub jej zmiany, składają wniosek o udzielenie lub zmianę koncesji w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. 2. W przypadku niezłożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie, o którym mowa w ust. 1, oraz prowadzenie działalności polegającej na przesyłaniu lub dystrybucji oraz obrocie paliwami gazowymi, w tym obrocie tymi paliwami z zagranicą po terminie, o którym mowa w ust. 1, stanowi prowadzenie działalności bez wymaganej koncesji albo z naruszeniem warunków udzielonej koncesji. 3. Do czasu uzyskania decyzji w przedmiocie wniosku, o którym mowa w ust. 1, podmioty, o których mowa w ust. 1, prowadzą działalność na dotychczasowych zasadach. Art. xxxx. 1. W przypadku złożenia wniosku o uzyskanie koncesji lub jej zmianę przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, które nie zostały rozpatrzone przed tym terminem, podmioty, o których mowa w art. xxx ust. 1, które w związku z wejściem w życie niniejszej ustawy, są obowiązane do	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			się do odzysku materiałów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami określoną w tej ustawie, lub z gazu odlotowego z procesów technologicznych lub z gazu spalinyowego, powstałych jako nieuniknione i niezamierzone następstwo procesu produkcyjnego. W istocie stanowi dopełnienie projektowanych zmian w pkt 45 lit. a. Ta zmiana odpowiada także zamianie definicji paliw ciekłych określonej w art. 3 pkt 3b. III. W związku z tym, że powyższe zmiany mogą prowadzić do powstania obowiązku złożenia wniosku o uzyskanie koncesji lub jej zmiany po stronie podmiotów, które do dnia wejścia w życie tej ustawy nie byłyby zobowiązane do uzyskania lub zmiany koncesji, należy rozważyć konieczność uregulowania stanów przejściowych, tak aby zapewnić tym podmiotom możliwość wykonywania działalności w sposób ciągły i niezakłócony, oraz nie obciążać ich nadmiernymi obowiązkami regulacyjnymi, a jednocześnie zapewnić im odpowiedni okres na dostosowanie się do zmieniającego otoczenia prawnego.	uzyskania koncesji lub jej zmiany, zgodnie z art. xxx ust. 1, składają w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nowy wniosek o uzyskanie koncesji lub jej zmianę. 2. Wnioski o uzyskanie koncesji lub jej zmianę, złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, które nie zostały rozpatrzone przed tym terminem, złożone przez podmioty, o których mowa w ust. 1, które w związku z wejściem w życie niniejszej ustawy, są obowiązane do uzyskania koncesji lub jej zmiany zgodnie z ust. 1, pozostawia się bez rozpoznania. 3. Złożenie nowego wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za złożony z zachowaniem terminów, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 3. 4. W przypadku niezłożenia nowego wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie, o którym mowa w ust. 1, oraz prowadzenie działalności polegającej na przesyłaniu lub dystrybucji oraz obrocie paliwami gazowymi, w tym obrocie tymi paliwami z zagranicą po terminie, o którym mowa w ust. 1, stanowi prowadzenie działalności bez wymaganej koncesji albo z naruszeniem warunków udzielonej koncesji. 5. Do czasu uzyskania decyzji w przedmiocie nowego wniosku, o którym mowa w ust. 1, podmioty, o których mowa w ust. 1, prowadzą działalność na dotychczasowych zasadach.	
103.	ORLEN S.A.	art. 6 projektu UC28	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r.	Proponujemy uchylić ze skutkiem od 1 stycznia 2025:	Uwaga uwzględniona kierunkowo

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
		(rozdział 2a ustawy z o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, art. 1 ust.1 pkt 2, art. 2 ust. 1 pkt 28, 29, 30, 31, 32, 34, 35, 36, art. 35a pkt 7,8,12, 13, art. 35b oraz art. 37a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw art. 35c, art. 35d i art. 35e ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw).	zmieniająca dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylająca dyrektywę Rady (UE) 2015/652 (tzw. RED III), w art. 3 wprowadziła zmiany w dyrektywie 98/70/WE odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych, polegające m.in. na uchyleniu art. 7a–7e dyrektywy 98/70/WE. Uchylona zostaje także Dyrektywa Rady (UE) 2015/652 z dnia 20 kwietnia 2015 r. ustanawiająca metody obliczania i wymogi w zakresie sprawozdawczości zgodnie z dyrektywą 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych. Uchylane przez Dyrektywę RED III przepisy stanowiły podstawę dla regulacji w zakresie Narodowego Celu Redukcyjnego zawartej w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w tym w szczególności w rozdziale 2a Zasady monitorowania oraz stosowania niektórych środków ograniczania emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw stosowanych w transporcie i energii elektrycznej stosowanej w pojazdach samochodowych. Mając na względzie rozwiązania przyjęte w ramach Dyrektywy RED III, zasadne i konieczne jest uchylenie przepisów o Narodowym Celu Redukcyjnym, zawartych ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w ramach zmian wprowadzanych do tej ustawy zgodnie z art. 6 projektu UC 28. W naszej ocenie prace legislacyjne w tym zakresie powinny być przeprowadzone niezwłocznie,	1) przepisy Rozdziału 2a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, 2) powiązane z nimi przepisy art. 1 ust.1 pkt 2, art. 2 ust. 1 pkt 28, 29, 30, 31, 32, 34, 35, 36, art. 35a pkt 7,8,12, 13, art. 35b oraz art. 37a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Dostosowania do powyższych zmian wymagałby także przepisy art. 35c, art. 35d i art. 35e ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Należy również wprowadzić stosowne przepisy przejściowe, zgodnie z którymi do wykonania i rozliczenia wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 30b za okres przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej, oraz w zakresie kar pieniężnych za niedopełnienie tego obowiązku stosuje się przepisy dotychczasowe. Przy czym ostatnim rokiem realizacji obowiązku powinien być rok 2024. Podobnie, do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej powinno stosować się przepisy dotychczasowe.	Przepisy dotyczące obowiązku realizacji NCR zostaną wykreślone z przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw od 1 stycznia 2025 r.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			niezależnie od prac nad implementacją pozostałych postanowień Dyrektywy RED III, których transpozycja co do zasady powinna nastąpić do 21 maja 2025 roku i będzie o wiele bardziej skomplikowanym procesem legislacyjnym. Niezależnie jednak od powyższego, w związku z wejściem w życie Dyrektywy RED III uchylającej stosowne przepisy dyrektywy 98/70/WE, brak uzasadnienia dla dalszego utrzymywania w polskim systemie prawnym obciążeń administracyjnych i finansowych związanych z koniecznością realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego, tak po stronie podmiotów realizujących Narodowy Cel Redukcyjny, jak i po stronie administracji publicznej. Potrzeby w zakresie zapewnienia odpowiedniego udziału energii odnawialnej w sektorze transportu są realizowane w ramach rozwiązań prawnych przewidzianych w nowelizowanej projektem UC 28 ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, regulującej m.in. Narodowy Cel Wskaźnikowy. W następstwie nowelizacji, ustawa ta wprowadzi jeszcze wyższe wymagane udziały energii odnawialnej w transporcie, wynikające z Dyrektywy RED II 2018/2001. Również więc i w tym zakresie regulacja Narodowego Celu Redukcyjnego nie stanowi dodatkowej wartości, a zwiększa jedynie obciążenia związane z koniecznością równoległej realizacji dwóch oddzielnych celów, co finalnie wpływa też na ceny paliw. Jednym z przykładów obciążeń jest realizacja Narodowego Celu Redukcyjnego („NCR”) poprzez certyfikaty zaświadczaające ograniczenie emisji CO2 przy wydobyciu ropy naftowej i gazu		

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			ziemnego (tzw. „UER”). Ograniczona dostępność certyfikatów i istotne ryzyka związane z ich pozyskiwaniem przemawiają za uchYLENIEM przepisów o NCR. W praktyce bowiem dopuszczona przez regulację możliwość realizacji NCR zakupem UER przekształciła się w konieczność ich wykorzystania w celu osiągnięcia wymaganego przez NCR 6% ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw, ponieważ stosowanie innych instrumentów realizacji NCR, tj. biokomponentów i biopaliw oraz wspólna realizacja NCR z importerami LPG, nie wystarcza do realizacji NCR na wymaganym ustawą poziomie. Jednak obiektywną przeszkodą w wykorzystaniu UER do realizacji NCR jest ww. ograniczona liczba dostępnych i satysfakcjonujących regulacyjnie UER. Certyfikaty te oferują wyłącznie dostawcy zagraniczni i są generowane przez projekty wydobywcze w sektorze ropy lub gazu zlokalizowane w Afryce, Azji, czy Ameryce Północnej. W szczególności brakuje stabilnego, zorganizowanego rynku (giełdy) UER i uprawnionych do oferowania UER dostawców, czego skutkiem jest konieczność samodzielnego poszukiwania i weryfikacji kontrahentów przez kupującego. Ponadto, wprowadzenie sankcji na LPG będzie wpływać na zwiększenie zapotrzebowania na UER, co niepotrzebnie zwiększy koszty paliw, nie skutkując jednocześnie pozytywnym efektem na rzeczywiste ograniczenie emisji w sektorze transportu w Polsce. Należy także podkreślić, że przepisy o Narodowym Celu Redukcyjnym nie służyły dotychczas i nie będą mogły służyć realizacji przepisów i wymagań kolejnych wersji dyrektywy		

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			RED dotyczących promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych. Nie są one dostosowane do wymagań przewidzianego przez Dyrektywę RED III celu redukcji emisji GHG w transporcie (14,5 % do 2030 roku) i mają swoje własne zasady w zakresie obliczania wymaganego ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, które nie są zgodne z zasadami tej dyrektywy. Ponadto, przepisy rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 4 lipca 2022 r. w sprawie metodyki obliczania emisji gazów cieplarnianych, określenia wskaźników ich emisji oraz wartości opałowej dla poszczególnych paliw i wartości energetycznej energii elektrycznej nie są dostosowane do rozwoju technologii poszczególnych paliw odnawialnych, np. w zakresie wykorzystania wodoru w sektorze transportu i obejmują tylko niektóre możliwe technologie wytwarzania takiego paliwa. W naszej ocenie zatem, obecnie nie ma żadnego uzasadnienia dla dalszego utrzymywania w Polsce dualizmu prawnego wynikającego z odmiennych zasad regulujących Narodowy Cel Redukcyjny oraz Narodowy Cel Wskaźnikowy.		
104.	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych	art. 9 pkt 17 – rozdział 3 a, art. 21 a pkt 4 ust bio	Przepis ten wprowadza zasadę, że „energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii uzyskaną z bezpośredniego podłączenia do instalacji wytwarzającej energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii i dostarczaną do pojazdów drogowych w całości zalicza się jako odnawialną.” Jako branża ciepłownicza postulujemy, żeby analogiczne zasady wprowadzić również dla potrzeb ustalania, czy system ciepłowniczy jest efektywny energetycznie.	Proponujemy rozszerzenie przedmiotowego zapisu również na energię elektryczną wykorzystywaną do produkcji ciepła i chłodu	Uwaga odrzucona Przepisy w zakresie zaliczenia energii elektrycznej z OZE wynikają wprost z REDII. Proponowany postulat w zakresie ciepłownictwa wykracza poza zakres wdrożenia ww. dyrektywy.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
105.	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych	art. 9 pkt 19 (art. 135 a pkt.3 ust. OZE)	Wymieniony artykuł transponuje dyrektywę RED II, wynika z niego, że wymóg spełnienia kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych nie dotyczy instalacji oddanych do eksploatacji przed 1 stycznia 2021. Niestety dyrektywa RED III, która mamy obowiązek transponować do 21 maja 2025 roku, wprowadza dalsze restrykcje, które będą obowiązywały systemy certyfikacyjne (i audytorów) certyfikowanych na poziomie Unii. W związku z powyższym wprowadzany przepis będzie obowiązywał przez bardzo krótki okres, a później systemy krajowe będą bazowały na przepisach unijnych.	-	Wyjaśnienie do uwagi Projekt zgodnie z zakresem wpisu do wykazu prac Rady Ministrów wdraża wymagania dyrektywy REDII. Kolejne wymagania, wynikające z nowelizacji tej dyrektywy będą przedmiotem osobnego przedłożenia i wejdą w życie dopiero w momencie ich wdrożenia do krajowych przepisów.
106.	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych	art. 9 pkt 19 (art. 135 b pkt.3 ust. OZE)	Brzmienie przepisu: „W sprawach dotyczących potwierdzenia spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w ust. 1, w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą, stosuje się przepisy rozdziału 4a i 4b ustawy o biokomponentach, biopaliwach i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie” - Przepis niezgodny z techniką legislacyjną, w ustawie OZE powinny być uregulowane wszelkie kwestie związane z OZE, a odesłanie do w/w ustawy powinno obowiązywać tylko w zakresie dodania uszczegółowienia, że odesłanie dotyczy poświadczania spełnienia kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz zasad wykonywania działalności gospodarczej w zakresie udzielania zgody na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji oraz wykonywania	Propozycja: „W sprawach dotyczących poświadczania spełnienia kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz zasad wykonywania działalności gospodarczej w zakresie udzielania zgody na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji oraz wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wydawania certyfikatów, stosuje się przepisy rozdziału 4a i 4b ustawy o biokomponentach, biopaliwach i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie”.	Uwaga uwzględniona

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			działalności gospodarczej w zakresie wydawania certyfikatów.		
107.	Polska Izba Gospodarki Odpadami	art. 9 pkt 19	W projektowanej ustawie nie zawarto odniesień do regulacji na poziomie UE dotyczących taksonomii (całościowa nazwa aktów w dalszej części uwagi), co może powodować ryzyko czy spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju według proponowanej ustawy będzie w odpowiedni sposób uwzględniło kryteria/warunki wskazane w rozporządzeniach UE dot. taksonomii. Zgodnie z definicją taksonomia to systematyka określająca ramy (warunki i kryteria) do uznawania inwestycji za zgodną ze zrównoważonym rozwojem. Projektowana ustawa wprowadza własne kryteria potwierdzania zrównoważonego rozwoju. Brak przepisów powodujących: w zależności od potrzeby / konieczności uwzględnienia wskazanych w taksonomii kryteriów bądź warunków (zwłaszcza dot. zmian klimatu, GOZ, kwestii wykazywania zero emisyjności), może wprowadzać dychotomię w regulacjach prawnych rangi krajowej i prawa UE. I w konsekwencji może doprowadzić to, do nierealizowania norm prawnych określających cele środowiskowe zrównoważonego rozwoju zapisanych w aktach prawnych dotyczących m.in. taksonomii Brak powyższych odniesień stanowi istotne ryzyko gospodarcze przejawiające się w braku pewności czy angażowanie kapitału (nakładów inwestycyjnych / operacyjnych) będzie uznane za zgodne z realizacją celów środowiskowych kreowanych na różnych poziomach zarządzania środowiskiem w UE (rozporządzenia dot. taksonomii vs. prawa krajowego np. projektowana ustawa).	Zawarcie w ustawie odniesień (przepisów kolizyjnych lub/i przepisów odsyłających) pozwalających na ustalenie potrzeby / konieczności spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju również w kontekście otoczenia prawnego jakim jest rozporządzenie UE 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 w zakresie technicznych kryteriów kwalifikacji (uzupełniających ww. rozporządzenie) w szczególności zawartych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2021/2139 z dnia 4 czerwca 2021 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 poprzez ustanowienie technicznych kryteriów kwalifikacji służących określeniu warunków, na jakich dana działalność gospodarcza kwalifikuje się jako wnosząca istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu lub w adaptację do zmian klimatu, a także określeniu, czy ta działalność gospodarcza nie wyrządza poważnych szkód względem żadnego z pozostałych celów środowiskowych (Dz. U. UE. L. z 2021 r. Nr 442, str. 1 z późn. zm.). Jednocześnie należy uwzględnić dotychczas wydane Techniczne Kryteria Kwalifikacji i akty uzupełniające	Wyjaśnienie do uwagi Przedmiotowa regulacja wprowadza rozwiązania zawarte w dyrektywie REDII, które są odrębne w odniesieniu do regulacji w zakresie taksonomii określonych w niniejszej uwadze.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			W sytuacji braku uwzględnienia uwagi zachodzi ryzyko, że obydwie regulacje będą miały własny system uznawania / potwierdzania inwestycji za zgodne ze zrównoważonym rozwojem. Chodzi zatem aby w projekcie ustawy odpowiednio uwzględnić kryteria/warunki taksonomii aby system potwierdzeń zgodności ze zrównoważonym rozwojem był przemyślany i spójny. W obecnej wersji projektu ustawy brak bezpośrednich odniesień do regulacji dot. taksonomii i w związku z tym może to powodować ww. ryzyka i konieczność złożonej rekonstrukcji norm prawnych w szeroko rozumianym prawie ochrony środowiska, co nie sprzyja pewności obrotu prawnego, zwłaszcza w obliczu konieczności raportowania zrównoważonego rozwoju i ujawnień taksonomicznych. Podsumowując w ustawie brak przepisów kolizyjnych lub/i przepisów odsyłających do rozporządzeń dot. taksonomii m.in.: rozporządzenia UE 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 m.in. w zakresie technicznych kryteriów kwalifikacji w szczególności zawartych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2021/2139 z dnia 4 czerwca 2021 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 poprzez ustanowienie technicznych kryteriów kwalifikacji służących określeniu warunków, na jakich dana działalność gospodarcza kwalifikuje się jako wnosząca istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu lub w adaptację do zmian klimatu, a także określeniu, czy ta działalność gospodarcza nie	systematykę taksonomii m.in. - Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2023/2486 z dnia 27 czerwca 2023 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 poprzez ustanowienie technicznych kryteriów kwalifikacji służących określeniu warunków, na jakich dana działalność gospodarcza kwalifikuje się jako wnosząca istotny wkład w zrównoważone wykorzystywanie i ochronę zasobów wodnych i morskich, w przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym, w zapobieganie zanieczyszczeniu i jego kontrolę lub w ochronę i odbudowę bioróżnorodności i ekosystemów, a także określeniu, czy ta działalność gospodarcza nie wyrządza poważnych szkód względem któregośkolwiek z innych celów środowiskowych, i zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/2178 w odniesieniu do publicznego ujawniania szczególnych informacji w odniesieniu do tych rodzajów działalności gospodarczej (Dz. U. UE. L. z 2023 r. poz. 2486). - Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2023/2485 z dnia 27 czerwca 2023 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2021/2139 ustanawiające dodatkowe techniczne kryteria kwalifikacji służące określeniu warunków, na jakich niektóre rodzaje działalności gospodarczej kwalifikują się jako wnoszące istotny wkład w łagodzenie	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			wyrządza poważnych szkód względem żadnego z pozostałych celów środowiskowych (Dz. U. UE. L. z 2021 r. Nr 442, str. 1 z późn. zm.). W ww. Technicznych Kryteriach Kwalifikacji określono dość ścisłe warunki uznawania określonych typów działalności za zgodna ze zrównoważonym rozwojem / zrównoważoną środowiskową (m.in. pod kątem wpływu na klimat, zero emisyjność) np. dla następujących działalności: 4.13. Wytwarzanie biogazu i biopaliw wykorzystywanych w transporcie oraz wytwarzanie biopłynów Opis działalności Wytwarzanie biogazu lub biopaliw wykorzystywanych oraz wytwarzanie biopłynów. 5.5. Zbieranie i transport odpadów innych niż niebezpieczne we frakcjach segregowanych u źródła 5.7. Fermentacja beztlenowa bioodpadów Opis działalności Budowa i eksploatacja instalacji przeznaczonych do przetwarzania selektywnie zebranych bioodpadów w procesie fermentacji beztlenowej na potrzeby produkcji i wykorzystania biogazu i produktów pofermentacyjnych lub substancji chemicznych. W zakresie tej działalności w ww. Technicznych Kryteriach Kwalifikacji wskazuje się że: „2. Wytworzony biogaz wykorzystuje się bezpośrednio do produkcji energii elektrycznej lub cieplnej bądź też uszlachetnia się go w celu uzyskania biometanu i wprowadzenia go do sieci gazu ziemnego lub wykorzystuje jako paliwo do pojazdów lub surowiec w przemyśle chemicznym” 5.10. Wychwytywanie i utylizacja gazu	zmian klimatu lub w adaptację do zmian klimatu, a także określeniu, czy działalność ta nie wyrządza poważnych szkód względem żadnego z pozostałych celów środowiskowych (Dz. U. UE. L. z 2023 r. poz. 2485)	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			składowiskowego Opis działalności Instalacja i eksploatacja infrastruktury do wychwytywania i utylizacji gazu składowiskowego na składowiskach zamkniętych na stałe lub w kwaterach składowania odpadów przy użyciu nowych lub dodatkowych specjalnych urządzeń i sprzętu technicznego zainstalowanych w trakcie zamykania lub po zamknięciu składowiska lub kwatery składowania odpadów. W zakresie tej działalności ww. Technicznych Kryteriach Kwalifikacji wskazano, że: 3. Wytworzony gaz składowiskowy wykorzystuje się jako biogaz do produkcji energii elektrycznej lub ciepłej bądź też uszlachetnia się go w celu uzyskania biometanu i wprowadzenia go do sieci gazu ziemnego lub wykorzystuje jako paliwo do pojazdów lub surowiec w przemyśle chemicznym.		
108.	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych	art. 10 pkt 1 – ustawa o handlu emisjami	W definicjach jest odwołanie do Rozporządzenia unijnego i tym samym wprowadza się kolejną definicję paliw z biomasy, spójną z tymi w ustawie o biokomponentach oraz ustawie OZE. Proponujemy ujednolicić.	-	Uwaga nieuwzględniona Ustawa o handlu emisjami definiuje paliwa z biomasy pod innym kątem.
109.	PSB	art. 31 pkt 1	Art. 31. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r., z wyjątkiem: 1) art. 1 pkt 20 lit. c, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2030 r. W obecnie obowiązującej Ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych nie istnieje art. pkt 20 lit. c.		Uwaga nieuwzględniona Odwołanie dotyczy numeracji zawartej w projekcie ustawy, a nie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.
110.	ORLEN S.A.	art. 31 projektu UC28 (termin wejścia w życie ustawy) art. 1 pkt 53, 54, 55 i kolejne	Z uwagi na fakt, że projekt UC 28 wprowadza rewolucyjne dla rynku paliwowego zmiany w zasadach realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, a jednocześnie dokończenie procesu legislacyjnego w bieżącym roku nie jest pewne, wnioskujemy o przesunięcie terminu	Z opisanych względów artykuł 31, we wprowadzeniu powinien wskazywać, że ustawa zasadniczo wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r., oraz przewidywać stosowne wyjątki od tej zasady, jak wskazano w dotychczasowych	Uwaga nieuwzględniona Z uwagi na prowadzone wobec Polski postępowanie związane z brakiem wdrożenia REDII i grożące z tego tytułu wysokie kary dzienne – opóźnienie w zakresie wejścia w

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
		projektu UC 28 (art. 35a ust. 4, art. 35c, art. 35d i nast. ustawy o biokomponentach)	wejścia w życie przepisów projektu UC 28 na dzień 1 stycznia 2026 roku. Przykładem takich zmian jest wprowadzenie limitu 6,1% dla biokomponentów wytworzonych z roślin spożywczych lub pastewnych, czy wymogu zapewnienia minimalnego udziału biokomponentów zaawansowanych, nieobowiązujących w dzisiejszym systemie prawnym. Tak samo można traktować proponowane zmiany w zasadach ustalania uprawnień do skorzystania z mechanizmu redukcji NCW, gdyby ostatecznie zostały wprowadzone do ustawy o biokomponentach. Proces dostosowania się do wprowadzanych zmian będzie procesem wymagającym i czasochłonnym dla podmiotów realizujących NCW, co powinno zostać odzwierciedlone w odpowiednim vacatio legis dla nowowprowadzanych, rewolucyjnych rozwiązań. Przygotowanie się do realizacji NCW na nowych zasadach wymaga co najmniej kilku miesięcy. Przykładowo, by zrealizować cele na kolejny rok, procesy kontraktacji trzeba zrealizować z kilkumiesięcznym wyprzedzeniem. Fakt, że proponowane regulacje są procedowane w ramach rządowego procesu legislacyjnego nie stanowi samoistnej i wystarczającej przesłanki do podjęcia stosownych działań w tym zakresie przez podmiot zobowiązany do realizacji NCW, które wiążą się z koniecznością ponoszenia znaczących kosztów. Nie wiadomo bowiem obecnie, jak ten proces legislacyjny się ukształtuje, czy zostanie zakończony w tym roku i jakie będą ostateczne zasady w zakresie realizacji NCW. Przesłankę do podjęcia działań będzie stanowiła dopiero przyjęta ustawa, a ta powinna mieć odpowiednie vacatio legis potrzebne na dostosowanie się do	punktach 1 i 2 art. 31 (dostosowania wymagałby jedynie termin z punktu 2). Art. 31 powinien uwzględniać także wcześniejsze wejście w życie niektórych zmian w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw opisanych w dalszej części tabeli (uchylenie przepisów o NCR). Dostosowane powinny zostać inne przepisy projektu UC 28 w zakresie, w jakim odwołują się do 2025 roku, np. art. 1 pkt 53, 54, 55 i kolejne. Jeżeli powyższa propozycja nie zostanie uwzględniona, konieczna będzie zmiana przynajmniej w art. 1 pkt 53, o następującej treści: „4. Udział biokomponentów zaawansowanych i biopaliw gazowych wytworzonych z surowców, o których mowa w części A załącznika nr 1 do ustawy, o którym mowa w art. 23d, nie może być mniejszy niż: 1) 1% – w roku 2026; 2) 1% – w roku 2027; 3) 1% – w roku 2028; 4) 1% – w roku 2029; 5) 3,5% – od roku 2030.”.	życie przepisów nie znajduje uzasadnienia.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			nowych obowiązków. Niezależnie od powyższego, w zakresie wymaganego projektem UC 28 minimalnego udziału biopaliw/biokomponentów wyprodukowanych z surowców wymienionych w załączniku IX część A dyrektywy 2018/2001/załączniku 1 do ustawy – zdajemy sobie sprawę, że minimalne poziomy tego udziału na lata 2025 i 2030 wynikają z przepisów Dyrektywy 2018/2001, stąd nie kwestionujemy poziomów wskazanych w przepisach dyrektywy. Niemniej jednak trzeba mieć na względzie, że wskazane tam poziomy minimalnego udziału takich paliw w warunkach polskich mogą okazać się trudne do zrealizowania, ze względu na niedostateczny rozwój rynków takich biokomponentów/biopaliw i niewystarczającą podaż surowców do ich produkcji.		
111.	Polska Platforma LNG i bioLNG	Załącznik 1 - część A	Brak podwójnego zaliczania strumieni odpadowych z rozpaku przeterminowanych produktów spożywczych jest zdecydowanym marnotrawstwem. Niemożność stosowania strumieni tego rodzaju będzie powodować, że mogą one trafiać na wysypiska odpadów zamiast być przerabiane na wartościowy produkt jakim są biopaliwa gazowe. Mnożnik powinien być stosowany w jak najszerszym zakresie dozwolonym przez prawo wspólnotowe.		Uwaga niezasadna Wbrew uwadze przeterminowane produkty spożywcze znajdują się katalogu surowców uprawniających do zaliczenia do biokomponentów zaawansowanych.
112.	ORLEN S.A.	Załącznik 1 do ustawy, cz. II.3. METODYKA, pkt 1 ppkt a, str. 5	W naszej ocenie zdefiniowanie składowej eu wzoru na emisję gazów cieplarnianych spowodowaną wytwarzaniem i zużyciem biokomponentów jako emisję spowodowaną stosowanym biokomponentem wydaje się błędna. Składowa eu wzoru przedstawia emisje spowodowaną stosowanym paliwem.	Proponujemy ponowną weryfikacją sposobu obliczania emisję gazów cieplarnianych spowodowanej produkcją i stosowaniem paliw transportowych, biopaliw i biopłynów oblicza pod kątem zgodności z dyrektywą RED II, zgodnie z którą: „eu oznacza emisję spowodowaną stosowanym paliwem”, a „E oznacza	Uwaga uwzględniona

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			Z kolei w metodyce opisanej w RED II symbol E we wzorze oznacza całkowitą emisję spowodowaną stosowaniem paliwa.	całkowitą emisję spowodowaną stosowanym paliwem".	
113.	ORLEN S.A.	Załącznik 3 do ustawy, cz. II.2. METODYKA, pkt 1, ppkt d, str. 15,	Przypadek odnoszący się do ciepła użytkowego pochodzącego z instalacji energetycznych wytwarzających ciepło razem z energią elektryczną lub mechaniczną, powinien zostać przytoczony od kolejnego myślnika, tak jak ma to miejsce w Dyrektywie REDII.	Propozycja zmiany redakcyjnej: zamiast oznaczenia (i) należy wstawić myślnik: „- w przypadku ciepła użytkowego pochodzącego z instalacji energetycznych wytwarzających ciepło razem z energią elektryczną lub mechaniczną: $EC_h = \frac{E}{\eta_h} \left(\frac{C_h * \eta_h}{C_{el} * \eta_{el} + C_h * \eta_h} \right),$ ”	Uwaga uwzględniona
114.	ORLEN S.A.	Uwaga ogólna (ustawa o biokomponentach)	Z uwagi na fakt, że: 1) projekt ustawy wprowadza bardzo liczne zmiany – zarówno uchyla wiele istotnych przepisów, jak i wprowadza nowe rozwiązania w zakresie rynku paliw, co bardzo ogranicza czytelność regulacji; 2) proponowane zmiany naruszają nie tylko konstrukcję i spójność ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, ale także innych powiązanych ustaw, w szczególności ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw; 3) ustawa o biokomponentach i biopaliwach ciekłych była już poprzednio wielokrotnie nowelizowana - rekomendujemy opracowanie projektu nowej ustawy stosownie do § 84 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 283).	Opracowanie nowej ustawy z nową datą, tytułem i przedmiotem pozostaje wobec powyższego zasadne i celowe.	Uwaga nieuwzględniona Z uwagi na pilną potrzebę wdrożenia dyrektywy REDII nie ma uzasadnienia dla opóźniania tego procesu poprzez prace nad zupełnie nowym projektem ustawy.
115.	ORLEN S.A.	Uwaga ogólna (ustawa o biokomponentach)	Obecnie z ustawy o biokomponentach nie wynika możliwość składania sprawozdań i informacji Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa oraz Prezesowi Urzędu	Proponujemy, by przesyłanie takich sprawozdań i informacji do ww. organów było możliwe w postaci elektronicznej i przesyłane za pośrednictwem środków	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, do postępowania przed

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			Regulacji Energetyki m.in. przez wytwórców biokomponentów i podmioty realizujące NCW w postaci elektronicznej.	komunikacji elektronicznej, analogicznie do rozwiązania przewidzianego w art. 30i ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.	Dyrektorem Generalnym KOWR stosuje się przepisy KPA. Art. 63 § 1 KPA stanowi, że podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) wnosi się na piśmie, za pomocą telefaksu lub ustnie do protokołu. Podania utrwalone w postaci elektronicznej wnosi się na adres do doręczeń elektronicznych lub za pośrednictwem konta w systemie teleinformatycznym organu administracji publicznej. Jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej, podania wniesione na adres poczty elektronicznej organu administracji publicznej pozostawia się bez rozpoznania. W związku z powyższym, KOWR już od dłuższego czasu przyjmuje dokumenty (wnioski, sprawozdania, informacje) składane przez przedsiębiorców drogą elektroniczną (przez ePUAP).
116.	ORLEN S.A.	Uwaga ogólna (ustawa o elektromobilności i paliwach alternatywnych – niezmieniana w projekcie UC28)	Chcemy podkreślić, że ORLEN S.A. jako dostawca paliw musi mieć pewność, na jakich zasadach wprowadzać paliwa z udziałem biometanu do obrotu, jak oznaczać dystrybutory i jak dostosować infrastrukturę w tym zakresie. W tym kontekście istotne jest, że niezmieniona została ustawa z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych. Przedmiotem ustawy są m.in. zasady rozwoju i funkcjonowania infrastruktury służącej do wykorzystania paliw alternatywnych w	Proponujemy zweryfikowanie ustawy o elektromobilności pod kątem propozycji zawartych w projekcie UC28 dla biometanu. W naszej ocenie tankowanie pojazdów paliwem z udziałem biometanu bez względu na jego udział (np. 1 lub 100%) powinno być zrównane z tankowaniem LNG lub CNG, pod względem kodów CN, wymagań jakościowych oraz funkcjonowania infrastruktury dla paliw z	Uwaga uwzględniona

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			transportie. Zgodnie z art. 2 pkt 11 ustawy „paliwa alternatywne” to energia elektryczna lub paliwa wykorzystywane do napędu silników pojazdów silnikowych, szynowych i pływających, stanowiące substytut dla paliw pochodzących z ropy naftowej lub otrzymywanych w procesach jej przetwórstwa, w szczególności wodor, biopaliwa ciekłe, paliwa syntetyczne i parafinowe, sprężony gaz ziemny (CNG), w tym pochodzący z biometanu, skroplony gaz ziemny (LNG), w tym pochodzący z biometanu, lub gaz płynny (LPG). Napełnianie zbiorników pojazdów samochodowych paliwem CNG lub LNG (w tym pochodzących z biometanu) stanowi – w świetle ustawy – tankowanie gazu ziemnego. CNG i LNG są natomiast rozumiane odpowiednio jako sprężony gaz ziemny w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 7 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz skroplony gaz ziemny w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 7a tejże ustawy. Paliwa te mają przypisane w tych definicjach kody CN – odpowiednio kod CN 2711 21 00 dla CNG oraz kod CN 2711 11 00 dla LNG. We wspomnianej definicji „paliw alternatywnych” brakuje biopaliw gazowych, a taką kategorię wprowadza projekt UC28. Projektodawca powinien zapewnić zatem spójność między ustawą o biokomponentach a ustawą o elektromobilności.	udziałem biometanu (w tym stacji tankowania). Molekuły gazu odnawialnego jakim jest biometan są w istocie tymi samymi molekułami co gaz ziemny – CH₄. Obecnie w tym zakresie brak zgodności pomiędzy obiema ustawami.	
117.	Tesla	Uwaga ogólna	W kontekście procesu legislacyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw jest istotne, aby: 1) Wszystkie duże stacje ładowania były kwalifikowane (publiczne/półpubliczne) – nie		Uwaga nieuwzględniona Uwaga wykracza poza zakres implementacji RED II, zostanie poddana analizie podczas procesu implementacji RED III.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			tylko ogólnodostępne stacje ładowania, bez ograniczeń dotyczących pomiarów 2)Kwalifikowane były prywatne stacje ładowania, jak również stacje ładowania przeznaczone dla ciężarówek/autobusów/autokarów 3)W przypadku samochodów osobowych, ciężarowych, autokarów, autobusów wartość eCredytu powinna wynosić: •Realistyczne wartości ryczałtowe dla posiadania BEV uwzględniające ekwiwalenty energii spoza CPO -Samochody osobowe: min. 2,5 MWh (50% spoza CPO) -Ciężarówki N1: 9k-60k km; (25 kWh-30 kWh)/100 km; 1,1 MWh-9 MWh (50% baza) -Ciężarówki N2: 60k km; 63 kWh/100km: 38 MWh (100% baza) -Ciężarówki N3: 60k-116k km; (117kWh - 131 kWh)/100 km: 70 MWh - 152 MWh (100% baza) -Autobusy: 60k km; 120 kWh/100 km: 72 MWh (100% baza) -Autokary: 96k km; 120 kWh/100 km: 115 MWh (100% baza) •Właścicielem eCredytu za prywatne ładowanie powinien być właściciel BEV (podobnie jak np. w Austrii lub Niemczech) z wartością ryczałtową ekwiwalentu energii -> uproszczone zarządzanie •System agregatorów dla aplikacji jest dobrym rozwiązaniem – indywidualni właściciele BEV nie powinni ubiegać się o kredyty -> uproszczone zarządzanie •Najbardziej optymalne zarządzanie, gdy agregatorzy eCredytów są ograniczeni do operatorów punktów ładowania (CPO) – mają oni interes w obsłudze wszystkich użytkowników BEV •W Austrii tylko CPO mogą aplikować -		

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			preferowany system, ponieważ jest prosty, łatwiejszy i angażuje mniej stron. Prowadzi do niższego ryzyka oszustw, gdy jest mniej uczestników rynku, jak również redukuje ryzyko podwójnego liczenia eCredytów •Nieoptymalny system został wdrożony w Niemczech, gdzie aplikować może każdy podmiot trzeci – w rezultacie w branży eCredytów działają setki firm 4)Zezwolenie na energię słoneczną/wietrzną - używanie certyfikatów odnawialnej energii (REC) lub gwarancji pochodzenia (GO) do dodatkowych kredytów zamiast tylko bezpośredniego połączenia z generacją energii odnawialnej do lokalizacji ładowania 5)Elastyczność -Bankowanie – certyfikowane eCredyty powinny być bardziej elastyczne i umożliwiać przenoszenie kredytów na kolejne lata dla optymalizacji możliwości konsumenckiej -Strony zobowiązane nie powinny przenosić deficytu (co stanowi znaczny problem w Niemczech) -Mechanizmy elastyczności dla stron zobowiązanych mogą prowadzić do nadużyć - np. Kredyty Emisji Upstream (co również stanowi znaczny problem w Niemczech) -Zamiast grupowania z obowiązującymi stronami celowe jest stworzenie prawdziwego rynku handlowego dla większej przejrzystości 6)Kontrola cen i administracja •Wysokie kary dla stron zobowiązanych (W Niemczech: €600/tCO₂eq) •Mechanizmy, jeśli program jest nadmiernie zaopatrzone: -Cena minimalna - \$200/MT + inflacja (\$230 dziś) -Mechanizm automatycznej korekty – w		

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			Kalifornii/Niemczech – jeśli program jest nadmiernie zaopatrzony, celowa krzywa jest również zwiększana •Przejrzyste terminy -Kiedy dane generacyjne są wymagane -Data transferu kredytów -Częstotliwość aplikacji -Opcjonalne kwartalne składanie wniosków zmniejsza presję na organy sprawdzające aplikacje -Wraz ze wzrostem rynku BEV rośnie generacja eCredytów -> kwartalne aplikacje pozwoliłyby CPO na szybkie spieniężenie kredytów i szybszy rozwój dodatkowej infrastruktury ładowania •Weryfikacja / Audyt Najmniejsze obciążenie administracyjne w systemie niemieckim/austriackim – audyt tylko na żądanie •Raportowanie – strona generacji eCredytów -Preferowany system – pojedyncze złożenie danych (podobnie jak w Niderlandach) -Preferowany system cyfrowy – gdzie przesyłamy dane na stronę internetową (w Niemczech wnioskodawca musi wysyłać pliki PDF przez email, co naraża na błędy) •Systemy handlowe – strona zgodności -Preferowany system typu „paperless” (podobnie jak w Niderlandach) •Jedno miejsce obsługi: preferowany jest pojedynczy podmiot rządowy odpowiedzialny za rejestrowanie i przenoszenie eCredytów do stron zobowiązanych (zamiast 2, jak np. w Niemczech)		
118.	POB PKBiPB, KIB, UPEBI, PIGEOR, PIG	Uwaga ogólna	Postulat o przywrócenie podcelu dla biometanu. Postulat legislacyjny usankcjonowania stosowania biometanu w ramach realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego w perspektywie do 2030 r.		Uwaga nieuwzględniona Przedstawiony postulat wykracza poza zakres dyrektywy REDII. Do uwzględnienia w ramach kolejnej nowelizacji (REDIII).

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
119.	Polska Izba Gospodarki Odpadami	Uwaga ogólna	W projekcie ustawy brak przepisów kolizyjnych lub/i przepisów odsyłających do rozporządzenia UE 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 m.in. w zakresie technicznych kryteriów kwalifikacji w szczególności zawartych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2021/2139 z dnia 4 czerwca 2021 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 poprzez ustanowienie technicznych kryteriów kwalifikacji służących określeniu warunków, na jakich dana działalność gospodarcza kwalifikuje się jako wnosząca istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu lub w adaptację do zmian klimatu, a także określeniu, czy ta działalność gospodarcza nie wyrządza poważnych szkód względem żadnego z pozostałych celów środowiskowych (Dz. U. UE. L. z 2021 r. Nr 442, str. 1 z późn. zm.). W ww. Technicznych Kryteriach Kwalifikacji określono dość ścisłe warunki uznawania określonych typów działalności za zgodną ze zrównoważonym rozwojem / zrównoważoną środowiskowo (m.in. pod kątem wpływu na klimat) np. dla działalności związanej z odpadami : 5.5. Zbieranie i transport odpadów innych niż niebezpieczne we frakcjach segregowanych u źródła Opis działalności Selektywne zbieranie i transport odpadów innych niż niebezpieczne w pojedynczych lub zmieszanych frakcjach w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu. Z motywu (32) Rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2021/2139 z dnia 4 czerwca 2021 r.	Konieczne jest zawarcie w ustawie odniesień (przepisów kolizyjnych lub/i przepisów odsyłających) pozwalających na ustalenie potrzeby / konieczności spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju również w kontekście otoczenia prawnego jakim jest rozporządzenie UE 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 w zakresie technicznych kryteriów kwalifikacji (uzupełniających ww. rozporządzenie) w szczególności zawartych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2021/2139 z dnia 4 czerwca 2021 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 poprzez ustanowienie technicznych kryteriów kwalifikacji służących określeniu warunków, na jakich dana działalność gospodarcza kwalifikuje się jako wnosząca istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu lub w adaptację do zmian klimatu. W szczególności w kontekście symbiozy GOZ i czystej energii (mitygacji do zmian klimatu) w określaniu poziomów efektywności środowiskowej należy uwzględnić również Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2023/2486 z dnia 27 czerwca 2023 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 poprzez ustanowienie technicznych kryteriów kwalifikacji służących	Uwaga nieuwzględniona Wykracza poza zakres wdrożenia dyrektywy REDII

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			(Dz. U. UE. L. z 2021 r. Nr 442, str. 1 z późn. zm.) wskazano, że emisje gazów cieplarnianych w Unii pochodzące z sektora dostaw wody, gospodarowania ściekami i odpadami oraz działalności związanej z rekultywacją są stosunkowo niewielkie. Sektor ten ma jednak ogromny potencjał w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w innych sektorach, w szczególności poprzez dostarczanie surowców wtórnych w celu zastąpienia surowców pierwotnych, poprzez zastąpienie produktów opartych na paliwach kopalnych, nawozów i energii, a także poprzez transport. Wspomniane techniczne kryteria kwalifikacji powinny również zapewniać zgodność wariantów przetwarzania odpadów z wyższymi poziomami hierarchii postępowania z odpadami również w kontekście kryteriów określonych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2023/2486 z dnia 27 czerwca 2023 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 poprzez ustanowienie technicznych kryteriów kwalifikacji służących określeniu warunków, na jakich dana działalność gospodarcza kwalifikuje się jako wnosząca istotny wkład w zrównoważone wykorzystywanie i ochronę zasobów wodnych i morskich, w przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym, w zapobieganie zanieczyszczeniu i jego kontrolę lub w ochronę i odbudowę bioróżnorodności i ekosystemów, a także określeniu, czy ta działalność gospodarcza nie wyrządza poważnych szkód względem któregośkolwiek z innych celów środowiskowych, i zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/2178 w odniesieniu do publicznego ujawniania szczególnych informacji w odniesieniu	określeniu warunków, na jakich dana działalność gospodarcza kwalifikuje się jako wnosząca istotny wkład w zrównoważone wykorzystywanie i ochronę zasobów wodnych i morskich, w przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym, w zapobieganie zanieczyszczeniu i jego kontrolę lub w ochronę i odbudowę bioróżnorodności i ekosystemów, a także określeniu, czy ta działalność gospodarcza nie wyrządza poważnych szkód względem któregośkolwiek z innych celów środowiskowych, i zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/2178 w odniesieniu do publicznego ujawniania szczególnych informacji w odniesieniu do tych rodzajów działalności gospodarczej (Dz. U. UE. L. z 2023 r. poz. 2486).	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			do tych rodzajów działalności gospodarczej (Dz. U. UE. L. z 2023 r. poz. 2486). Techniczne kryteria kwalifikacji powinny uwzględniać jako wnoszące istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu te rodzaje działalności, w ramach których przerabia się na surowce wtórne jednolicie określony minimalny odsetek zebranych oddzielnie i posortowanych odpadów innych niż niebezpieczne. W ustawie brak określania warunków i kryteriów definiujących poziomy efektywności środowiskowej powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami w kontekście hierarchii postępowania odpadami m.in. na zastosowania energetyczne – paliwa vs. odzysk materiałowy.		
120.	Polska Platforma LNG i bioLNG	Uwaga ogólna	W projekcie ustawy pojawia się możliwość realizacji celu wskaźnikowego przy użyciu paliw węglowych pochodzących z recyklingu. Są to paliwa powstające w procesie rafinacji podobnie jak klasyczne paliwa nieodnawialne i nie mają nic wspólnego z jakimkolwiek biokomponentami. Oczywiście wpływa to na możliwość zagospodarowania odpadów, ale celem ustawy jest promowanie bezemisyjnych, biologicznych i zrównoważonych paliw. Paliwa pochodzące z recyklingu zawsze charakteryzują się emisją gazów cieplarnianych netto na poziomie podobnym do paliw kopalnych, bo wykonano je z odpadów, których produkcja wymagała wysokiej emisji. Umożliwienie stosowania tych paliw będzie zmniejszać możliwości zastosowania rzeczywistych biokomponentów i biopaliw. Postulujemy rezygnację z możliwości stosowania paliw węglowych pochodzących z recyklingu do realizacji celu wskaźnikowego, lub znaczące		Uwaga nieuwzględniona Wdrożenie dyrektywy RED II wymaga ujęcia paliw RCF, które są ujęte w przepisach ww. dyrektywy. Jednocześnie paliwa RCF muszą spełniać wymagania dot. redukcji emisji GHG.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			ograniczenie możliwości ich stosowania aby realnie promować rozwój branży produkcji biokomponentów i biopaliw.		
121	Polska Platforma LNG i bioLNG	Uwaga ogólna	Dodanie transportu kolejowego do realizacji celu wskaźnikowego znacząco może zwiększyć popyt na energię elektryczną a zmniejszyć przez to popyt na biopaliwa gazowe i inne biopaliwa.		Uwaga nieuwzględniona Uwzględnienie transportu kolejowego wynika wprost z przepisów REDII – jego nieuwzględnienie podnoszone w uwadze naraża na zarzut nieprawidłowego wdrożenia dyrektywy.
122	Polska Platforma LNG i bioLNG	Uwaga ogólna	Całkowicie zrezygnowano z celu szczegółowego dla biometanu . Jest to wyraźny regres w stosunku do poprzedniego projektu (UC110). Brak takiego uregulowania nie stwarza de facto stabilnego rynku dla potencjalnych inwestorów biometanowych, co będzie powodować brak możliwości rzeczywistego rozwoju tego rynku i w rzeczywistości marnotrawstwo zasobów biomasy, które mogłyby być wykorzystywane w tym obszarze. Jednocześnie z rezygnacją z celu szczegółowego dla biometanu wprowadzono możliwość realizacji celu NCW przy użyciu paliw węglowych z recyklingu. Daje to wyraźny sygnał uczestnikom rynku biometanu, że realizacja celu NCW nie będzie istotnym czynnikiem rozwoju rynku, bo decydenci stawiają raczej na paliwa o niebiologicznym rodowodzie. Postulujemy przywrócenie celu szczegółowego dla biometanu na poziomie przynajmniej takim samym jak w poprzednim projekcie (UC110). Pojawienie się takiego celu pozwoli inwestorom na stabilne planowanie przychodów a co za tym idzie pozwoli na uzyskanie możliwości finansowania projektów biometanowych.		Uwaga nieuwzględniona Przedstawiony postulat wykracza poza zakres dyrektywy REDII. Do uwzględnienia w ramach kolejnej nowelizacji (REDIII).

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
123.	Związek Producentów Cukru	Uwaga ogólna	Ze względu na fakt, że paliwa z biomasy stanowią paliwo do produkcji energii w źródłach odnawialnych proponujemy zawrzeć zapis, który uprości rozumienie pochodzenia paliw wskazanych w ustawie.	Proponujemy, aby w projekcie ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw zawrzeć zapis zmieniający art. 1 ust. 1 pkt 6) 1a zgodnie z propozycją: Art. 1. ust. 1 pkt 6) 1a W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20) wprowadza się następujące zmiany: „Przepisy ustawy stosuje się do biokomponentów, paliw, wodoru oraz energii elektrycznej wykorzystywanych w transporcie oraz energii ze źródeł odnawialnych.”	Uwaga nieuwzględniona Paliwa z biomasy mieszczą się w zakresie tematycznym ustawy o Odnawialnych Źródłach Energii, nie wydaje się zasadnym dokonywać proponowanych zmian w opisie ustawy o biokomponentach.
124.	Związek Producentów Cukru	Uwaga ogólna	Zwracamy uwagę, że dodatkowym utrudnieniem dla producentów cukru jest procedura uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w związku z czym niezbędna jest ponowna weryfikacja katalogu przedsięwzięć w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Katalog tych przedsięwzięć jest bowiem znacznie bardziej restrykcyjny niż katalog przedsięwzięć wskazany w załączniku I i II Dyrektywy EIA (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko). Wobec powyższego wnosimy o uwzględnienie i zastosowanie katalogu ujętego w załączniku I i II Dyrektywy EIA. Pozwoli to na obniżenie czasochłonności procesu inwestycyjnego, który obecnie od momentu rozpoczęcia realizacji inwestycji do czasu uzyskania DŚU trwa od 1 roku do 3 lat.		Uwaga nieuwzględniona Uwaga wykraczająca poza zakres ustawy oraz dyrektywy RED II – zostanie przekazana do projektu zajmującego się wdrożeniem przepisów w zakresie permittingu.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
125.	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	Uwaga ogólna - definicje	Brak w treści ustawy precyzyjnego zdefiniowania odnawialnych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego.	Postulujemy zdefiniowanie odnawialnych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego w ustawie, zgodnie z definicją przyjętą w dyrektywie RED II tj. „paliwa ciekłe lub gazowe wykorzystywane w sektorze transportu inne niż biopaliwa lub biogaz, których wartość energetyczna pochodzi ze źródeł odnawialnych innych niż biomasa.”	Uwaga nieuwzględniona Określenie RFNBO wyjaśnia, że są to paliwa niebiologicznego pochodzenia - zatem nie są z biomasy jak np. biopaliwa lub biogaz. Natomiast kwestię, że są to paliwa ciekłe lub gazowe definiują rozporządzenia delegowane KE - m.in.: 2023/1184 i 2023/1185, określające zasady produkcji i metodyki oceny redukcji GHG.
126.	Instytut Nafty i Gazu	Uwaga ogólna - definicje	Z zapisów ustawy nie wynika jednoznacznie, który podmiot powinien być wytwórcą biokomponentu w przypadku modelu: zatłaczanie do sieci biometanu, następnie pobranie z sieci, skroplenie (produkcja bio LNG?) i dystrybucja bioLNG. Wyłączenie z obowiązku rejestracji przez KOWR lub zdefiniowanie podmiotu zobowiązanego do rejestracji w łańcuchu dostaw bio LNG.		Uwaga uwzględniona
127.	Polska Organizacja Biometanu	Uwaga dodatkowa	Poprzedni projekt nowelizacji (UC110) wprowadzał dodatkowy subcel dla biometanu w ramach obowiązku realizacji NCW w ramach biokomponentów zaawansowanych.	5. Podmiot, który posiada koncesję na wytwarzanie, w procesach przerobu ropy naftowej lub półproduktów rafinacji ropy naftowej i innych węglowodorów, paliw ciekłych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 10, obowiązany jest do zapewnienia w udziale, o którym mowa w ust. 4, udziału biowodoru wytworzonego z biometanu w wysokości nie mniejszej niż: 1) w roku 2025 - 0,1%; 2) w roku 2026 - 0,2%; 3) w roku 2027 - 0,4%; 4) w roku 2028 - 0,7%; 5) w roku 2029 - 1,1% - w ogólnej ilości paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych stosowanych w	Uwaga nieuwzględniona Przedstawione kwestie wykraczają poza zakres bezpośredniego wdrożenia dyrektywy REDII.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
				transportie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium.”;	
128.	Polska Koalicja Biopaliw i Pasz Białkowych	Uwaga dodatkowa	Zwracamy się niniejszym z postulatem legislacyjnego usankcjonowania stosowania biometanu w ramach realizacji NCW, a więc powrotu do koncepcji merytorycznie zbieżnej z tą, jaka pojawiła się już w pierwotnym projekcie ustawy Ministerstwa Klimatu i Środowiska (UC110) zobowiązującej krajowe rafinerie odrębnego celu obligatoryjnego dla biowodoru produkowanego z biometanu w ramach realizacji celu dla tzw. biopaliw zaawansowanych. Uważamy, że nałożenie zobowiązania na podmioty paliwowe częściowej realizacji NCW (co będzie wporst implikować przede wszystkim na realizację celu dla biopaliw zaawansowanych), ale tym razem już nie tylko poprzez biowodór, ale szeroki wachlarz produktów paliwowych z biometanu wychodzi jednocześnie naprzeciw konieczności zdeterminowania ściśle określonej ścieżki rozwojowej branży biogazowej w Polsce. Wydatnym przykładem efektywności tego typu rozwiązań są przepisy odnoszące się do obligatoryjnego blendingu biokomponentów w paliwach ciekłych, które nadają realny kształt realizacji NCW i jednocześnie model rozwojowy wytwarzanych w Polsce biopaliw transportowych. Z uwagi na specyfikę krajowego rynku paliw oraz strukturę ich produkcji i zużycia, w przypadku	Nie jesteśmy na tym etapie prac nad ustawą do samodzielnego zaproponowania kształtu stosownych przepisów w projekcie ustawy, w szczególności określenia ilościowego postulowanego celu dla biometanu w ramach realizacji NCW na ścieżce do 2030 roku. Uważamy, że kwestia ta powinna być przedmiotem międzybranżowego konsensusu oaz przedmiotem odrębnych ustaleń np. podjętych w ramach Rady Koordynacyjnej do spraw Rozwoju Sektora Biogazu i Biometanu. Za punkt wyjścia do takich prac mogą posłużyć przepisy zaproponowane w pierwotnym projekcie ustawy implementującej dyrektywy RED2 w obszarze transportu UC110, zgodnie z którymi cel dla rafinerii w odniesieniu do biowodoru miał wynosić: 1) w roku 2025 - 0,1%; 2) w roku 2026 - 0,2%; 3) w roku 2027 - 0,4%; 4) w roku 2028 - 0,7%; 5) w roku 2029 - 1,1%, aby osiągnąć w 2030 roku docelowy poziom 1,75%.	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			biometanu proponujemy niniejszym powrót do dobrej w opinii szeroko pojętej branży koncepcji ustanowienia podcelu ilościowego w poszczególnych latach na ścieżce NCW do 2030 roku umożliwiając jednocześnie jego realizację poprzez szerszy wachlarz produktowy tj. nie tylko biowodór (wykorzystywany jako bezpośrednie paliwo lub w procesach rafineryjnych), ale także biopaliwa gazowe bioLNG, bioCNG lub tzw. e-paliwa (zdefiniowane w ustawie jako inne paliwa odnawialne). Rynek wytwórczy biometanu potrzebuje takiego impulsu ze strony legislacji, jaki może zostać realnie określony jedynie w obszarze dekarbonizacyjnym transportu. Jednocześnie rynek paliwowy potrzebuje biometanu, tym niemniej brak stabilności w pierwszym okresie rozwoju tej technologii może skutecznie ograniczyć wykorzystanie ogromnego potencjału surowcowego i gospodarczego, jaki wyróżnia Polskę na tle wielu krajów UE. Biometan ze swoim potencjałem redukcyjnym, dzięki oparciu już teraz krajowej produkcji biogazu na odpadach biogenicznych i pozostałościach z rolnictwa, ma do odegrania ogromną rolę w realizacji celów klimatyczno-energetycznych UE w transporcie. Postulowane rozwiązanie w postaci określenia minimalnego udziału biometanu w paliwach transportowych to szansa na trwałe jego osadzenie w realiach NCW, w szczególności wobec wyłączenia celów transportowych spod mechanizmu wsparcia finansowego.	Dopuszczając produkcję biometanu w części z surowców rolnych (które mogą stanowić niezbędny dodatek nawet w przypadku instalacji typowo nastawionych na zagospodarowanie odpadów) być może należałoby rozważyć pewne obniżenie w/w poziomów, ponieważ w ramach bilansu masy pojawiać się będzie na rynku jednocześnie biometan tzw. konwencjonalny, a więc bez podwójnego naliczania, i co do zasady nie należy go eliminować z możliwości realizacji przedmiotowego podcelu NCW. Uważamy bowiem, że cel dla biometanu nie powinien być dedykowany jedynie do biopaliw zaawansowanych, w szczególności, że w jego produkcji mogą również występować surowce niespożywcze, ale jednocześnie niemieszczące się w zakresie Załącznika nr 1 do ustawy.	
129.	PSB	Uzasadnienie	W Uzasadnieniu do Ustawy pada zdanie: zmiany wskazane w pkt 1 dotyczą art. 1 pkt 20 lit. c, który określa wysokość NCW od 2030 r. " W ustawie oraz w projekcie brak jednak podanego artykułu.		Wyjaśnienie Odwołanie istnieje, dotyczy projektu ustawy, art. 1 pkt 20 lit. c, który stanowi: "po ust. 1f dodaje się ust. 1g w brzmieniu:

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
					„1g. Wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego wynosi 14,9%.”,
130.	ORLEN S.A.	Uzasadnienie i OSR	Należy zauważyć, że szereg zmian zaproponowanych w projekcie UC28 nie zostało wyjaśnionych w uzasadnieniu i OSR. Zauważyliśmy, że procedowany poprzednio projekt UC110 został zmodyfikowany w wyniku konsultacji, uwag i opiniowania, natomiast ani z tabel zawierających zestawienie uwag nie można wywnioskować wprowadzonych zmian, ani też nie zostały one opisane w uzasadnieniu. To przekłada się na trudności w zrozumieniu założeń, a w przyszłości przełoży się na trudności ze stosowaniem ustawy.	Proponujemy przegląd uzasadnienia i OSR pod kątem wyjaśnienia wszystkich rozwiązań zaproponowanych w przedmiotowym projekcie.	Uwaga uwzględniona
131.	ORLEN S.A.	Rozporządzenia do ustawy	Zgodnie z § 13 Zasad techniki prawodawczej „Jednocześnie z projektem ustawy przygotowuje się projekty rozporządzeń o znaczeniu podstawowym dla jej funkcjonowania”. Brakuje przede wszystkim projektów rozporządzeń, które pozwoliłyby określić wymagania jakościowe dla biometanu, a który skutkuje z kolei brakiem możliwości – zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Klimatu i Środowiska – wprowadzania do obrotu biometanu na cele transportowe. Należy zwrócić uwagę na fakt, że zgodnie z projektowanym art. 22 ¹ pkt 2 ustawy o biokomponentach do skroplonego biometanu stosuje się wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw określającego wymagania jakościowe dla skroplonego gazu ziemnego (LNG). Wobec braku tego rozporządzenia rodzima produkcja biometanu skroplonego dla transportu nie będzie możliwa także po wejściu w życie projektowanych	Zasadne i celowe pozostaje wydanie rozporządzeń związanych z funkcjonowaniem paliw odnawialnych w transporcie, a niezależnie także zweryfikowanie rozporządzenia z art. 22 ust. 5 ustawy o biokomponentach pod kątem wymogu, który nie jest możliwy do spełnienia przez wytwórcę biometanu wobec braku wymagań jakościowych dla biometanu w rozporządzeniu z art. 22 ust. 6 ustawy o biokomponentach.	Uwaga uwzględniona Przedmiotowe rozporządzenia zostaną przygotowane zgodnie z wymaganiami procesu legislacyjnego

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			przepisów UC28. ORLEN S.A. jako dostawca paliw nie może obecnie wykorzystywać wytworzonego w Polsce biometanu skroplonego ani jako samoistnego paliwa ani jako mieszanki z LNG w celu zaliczenia na poczet NCW, a sytuacji tej nie naprawia projekt UC28. Taki stan rzeczy wynika ze stanowiska Ministra Klimatu i Środowiska wyrażonego w piśmie z dnia 23 maja 2024 r. Zgodnie z tym stanowiskiem „Wydaje się, że całościowe odczytanie powołanego wyroku Sądu Najwyższego (wyrok z dnia 5 listopada 2008 r., sygn. akt III SK 7/08 – przypis autora) nie daje podstawy do twierdzenia, że wytwarzanie i wprowadzanie do obrotu skroplonego biometanu, w przypadku braku rozporządzenia wykonawczego określającego wymagania jakościowe dla niego, jak również wymagania jakościowe dla skroplonego gazu ziemnego (LNG) jest dozwolone”. Projekt UC28 umożliwił będzie tylko wprowadzenie do obrotu biometanu sprężonego jako samoistnego paliwa, bowiem obowiązują wymagania jakościowe dla sprężonego gazu ziemnego (CNG). Tymczasem realizacja NCW przy pomocy bioCNG nie jest jedynym scenariuszem ORLEN S.A. Najbardziej optymalnym rozwiązaniem jest transport biometanu siecią gazową, jednak wobec braku dostępu do sieci albo odmowami warunków przyłączenia dla instalacji służących do wytwarzania biometanu, w strategię Grupy ORLEN wpisuje się budowa tych instalacji wyposażonych dodatkowo w instalacje do skraplania biometanu i transport cysternami na stacje tankowania. Niemniej, ten scenariusz, wobec braku rozporządzenia jakościowego dla biometanu skroplonego i LNG, jawi się również jako niemożliwy do zrealizowania.		

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			Niezależnie od zmian wprowadzanych w projekcie UC28 (nie wiadomo, kiedy i w jakim kształcie wejdą w życie), postuluje się zmianę rozporządzenia z art. 22 ust. 5 ustawy o biokomponentach, które powinno zostać zmienione, bowiem zawiera wymóg załączenia do wniosku o wydanie certyfikatu jakości dla biokomponentu oświadczenia podmiotu ubiegającego się o wydanie certyfikatu o zachowaniu w okresie ważności certyfikatu zgodności jakości biokomponentu z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ust. 6 ustawy o biokomponentach. Wymóg ten nie jest możliwy do spełnienia w przypadku biometanu, bowiem rozporządzenie z art. 22 ust. 6 ustawy nie zawiera wymagań jakościowych dla biometanu.		

Uwagi z opiniowania
do projektu ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw
(nr UC28 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów)

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
1.	Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa	art. 1 pkt 4 lit a - akt zmieniany: Art. 2 ust. 1 pkt 2	W proponowanej definicji biomasy wyrażenie: „- oraz powiązanych z nimi działów przemysłu, a także ulegające biodegradacji części odpadów komunalnych lub pozostałości przemysłowych pochodzenia biologicznego;” zastąpić wyrażeniem: „- oraz powiązanych z nimi działów przemysłu, a także ulegające biodegradacji części odpadów lub pozostałości przemysłowych i komunalnych pochodzenia biologicznego;” Zaproponowana zmiana ma na celu uwzględnienie w definicji biomasy także odpadów pochodzących z przemysłu, który nie jest powiązany z rolnictwem, leśnictwem, łowiectwem, rybołówstwem i akwakulturą.	„2) biomasa – ulegające biodegradacji części produktów, odpadów lub pozostałości pochodzenia biologicznego z: a) rolnictwa, łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi, b) leśnictwa i łowiectwa, c) rybołówstwa i akwakultury - oraz powiązanych z nimi działów przemysłu, a także ulegające biodegradacji części odpadów lub pozostałości przemysłowych oraz odpadów komunalnych, pochodzenia biologicznego;”	Uwaga uwzględniona z wyjaśnieniem Definicja biomasy podlegać będzie dodatkowym korektom, natomiast kwestia uwzględnienia w nich zarówno odpadów jak i pozostałości przemysłowych zostanie uwzględniona.
2.	Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa	art. 1 pkt 4 lit. f	W dodanym punkcie 10e - definicji energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii po słowach „źródłach energii” proponuje się dodać słowa „stosowana w transporcie”. Zaproponowana zmiana ma celu doprecyzowanie wprowadzonej definicji energii elektrycznej na potrzeby ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.	„10e) energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii – energia elektryczna wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, stosowana w transporcie;”	Uwaga nieuwzględniona We wskazanym w uwadze miejscu znajduje się ogólne odniesienie do definicji pojęcia: „energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii”. Natomiast sam ww. termin jest wykorzystywany w przepisach projektu w wielu kontekstach, w tym również ogólnym – tj. dotyczącym sytuacji, w której ww. energia nie jest stosowana w transporcie. W tych przepisach projektu, w miejscach, w których ma to uzasadnienie, zastosowano dopisek „stosowana w transporcie”.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
3.	Urząd Regulacji Energetyki	art. 1 pkt 4 lit. f	Projektowana zmiana definicji wytwarzania jest niezrozumiała. Projektowany art. 3 pkt 45 lit. c ustawy – Prawo energetyczne ma następujące brzmienie: „c) produkcję paliw gazowych ze źródeł nieodnawialnych, z ciekłych i stałych strumieni odpadów, które nie nadają się do odzysku materiałów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami określoną w tej ustawie, lub z gazu odlotowego z procesów technologicznych lub z gazu spalinowego, powstałych jako nieuniknione i niezamierzone następstwo procesu produkcyjnego”. W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że w ustawie – Prawo energetyczne funkcjonuje definicja paliw gazowych (art. 3 pkt 3a). Definicja ta jest odmienna od projektowanej definicji paliw gazowych zawartej przedmiotowym projekcie w art. 1 pkt 4 lit. f (zmiana do ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych). Zgodnie z art. 3 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne, pod pojęciem paliwa gazowe należy rozumieć gaz ziemny wysokometanowy lub zaazotowany, w tym skroplony gaz ziemny oraz propan-butan lub inne rodzaje gazu palnego, dostarczane za pomocą sieci gazowej, a także biometan i biogaz rolniczy, niezależnie od ich przeznaczenia. Po drugie, w definicji wytwarzania zawartej w art. 3 pkt 45 ustawy – Prawo energetyczne, produkcja paliw gazowych została już wymieniona w lit. a. Zatem proponowana zmiana jest sformułowana wadliwie. W związku z brakiem uzasadnienia – nie sposób się do niej odnieść merytorycznie.		Uwaga uwzględniona Propozycja wprowadzenia zmiany w art. 3 pkt 45 ustawy – prawo energetyczne zostanie wykreślona z projektu ustawy.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
4.	Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa	art. 1 pkt 4 lit. g - akt zmieniany: Art. 2 ust. 11 pkt 11 lit. c	W proponowanym przepisie jako biopaliwa ciekłe stanowiące samoistne paliwa zostały wymienione m.in.: - bioeter dimetylowy - bio propan-butan. Jednocześnie, w projektowanym przepisie art. 1 pkt 4 lit. c) wskazano, że: - bioeter dimetylowy - bio propan-butan to biokomponenty gazowe. Przesądzenia wymaga czy: - bioeter dimetylowy - bio propan-butan należy klasyfikować jako substancje ciekłe czy gazowe, tj. jako biokomponenty ciekłe czy gazowe i w analogiczny sposób jako biopaliwa ciekłe czy gazowe.		Uwaga uwzględniona W celu ujednolicenia bioeter dimetylowy oraz bio propan-butan zostaną wykreślone z definicji biopaliw ciekłych.
5.	Urząd Regulacji Energetyki	art 1 pkt 4 lit. n	W art. 1 pkt 4 lit. n projektu ustawy przewidziano nowe brzmienie art. 2 ust. 1 pkt 24 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, tj. definicji „Narodowego Celu Wskaźnikowego”. W założeniu ma on oznaczać udział składników odnawialnych paliw i energii elektrycznej w strumieniu paliw i energii elektrycznej, jaki trafia do transportu drogowego i kolejowego. Nowością wśród składników odnawialnych jest pojawienie się paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, a wśród paliw i energii elektrycznej trafiających do transportu drogowego i kolejowego pojawienie się innych paliw odnawialnych, paliw węglowych pochodzących z recyklingu, paliw gazowych (CNG i LNG) i całej energii elektrycznej stosowanej w transporcie drogowym i kolejowym, niezależnie od pochodzenia tej energii.	-	Uwaga wyjaśniona Treść projektu zostanie uzupełniona m.in w celu uspoźnienia wprowadzanych zmian w zakresie definicji NCW, obowiązku NCW w art. 23 ust. 1 oraz definicji podmiotu realizującego NCW.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			Analogiczną zmianę zaproponowano w formule obowiązku realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego w art. 23 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, zmienianym w art. 1 pkt 20 projektu ustawy. To istotna zmiana, bowiem oznacza zwiększenie podstawy (mianownika) realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego o dodatkowe nośniki energii stosowane w transporcie drogowymi lub kolejowym (CNG, LNG, energia elektryczna), którymi rozporządzenie przez podmiot zobowiązany wymaga zapewnienia udziału składników odnawialnych, tj. realizacji tego celu. Tej zmianie w formule obowiązku oraz definicji Narodowego Celu Wskaźnikowego nie towarzyszy jednak adekwatna zmiana w definicji podmiotu zobowiązanego - podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, określonej w art. 2 ust. 1 pkt 25 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. W zakresie przedmiotowym obejmuje ona paliwa ciekłe i biopaliwa ciekłe, a nie obejmuje ww. nowych nośników energii (innych paliw odnawialnych, paliw węglowych pochodzących z recydingu, CNG, LNG, energii elektrycznej), które mają zostać wprowadzone do ww. formuły obowiązku. To może spowodować, iż wykonanie obowiązku realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego w zakresie nowych nośników energii nie będzie możliwe do wyegzekwowania. Zakres przedmiotowy definicji podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy powinien pozostać spójny z formułą obowiązku realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego w zakresie rodzajów nośników energii, które tworzą podstawę tego obowiązku. Tak jest w		

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			obowiązującym stanie prawnym – zarówno ww. definicja, jak i podstawa ww. obowiązku pokrywają się – dotyczą paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.		
6.	Urząd Regulacji Energetyki	art. 1 pkt 4 lit. n oraz art. 1 pkt 20	Niezależnie od powyższego należy zwrócić uwagę na pewną niekonsekwencję w propozycji rozszerzenia podstawy realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, wynikającej z propozycji zmiany art. 2 ust. 1 pkt 24 i art. 23 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Przyjęto bowiem, że dodaniu kolejnych składników odnawialnych realizujących Narodowy Cel Wskaźnikowy, tj. paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, ma towarzyszyć rozbudowa podstawy realizacji tego celu o nośniki energii, w strumieniu których te składniki odnawialne powinny wystąpić, tj. o paliwa węglowe pochodzące z recyklingu oraz energię elektryczną niezależnie od źródła pochodzenia, stosowane w transporcie drogowym i kolejowym. Niekonsekwencją w tym zakresie jest uwzględnianie biokomponentów - bio propanu i bio propanu butanu, wśród składników odnawialnych, a nieuwzględnienie w podstawie paliwa - gazu skroplonego (LPG), w którym te biokomponenty mogą występować. To zdaje się jedyny przypadek pary biokomponent – paliwo obarczone tą niekonsekwencją. W przypadku, gdy gaz skroplony (LPG) miałby zostać uwzględniony w podstawie realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, wynikającej z przyszłego brzmienia art. 2 ust. 1 pkt 24 i art. 23 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, wówczas należy rozpatrzyć również	-	Wyjaśnienie do stanowiska URE Przyjęte rozwiązanie jest celowe i zgodne z treścią art. 27 ust. 1 pkt a) dyrektywy REDII, zgodnie z którym: „Do celów obliczania udziałów minimalnych, o których mowa w art. 25 ust. 1 akapity pierwszy i czwarty, zastosowanie mają następujące zasady: a) do obliczenia mianownika, tj. wartości energetycznej paliw w transporcie drogowym i kolejowym dostarczanych do celów zużycia lub wykorzystania na rynku, uwzględnia się: benzynę, olej napędowy, gaz ziemny, biopaliwa, biogaz, odnawialne ciekłe i gazowe paliwa transportowe pochodzenia niebiologicznego, pochodzące z recyklingu paliwa węglowe oraz energię elektryczną dostarczane do sektorów transportu drogowego i kolejowego; Jak widać z powyższego cytatu – gaz skroplony (LPG) nie jest brany pod uwagę przy wyznaczaniu podstawy obowiązku OZE w sektorze transportu.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			korektę definicji podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, określoną w art. 2 ust. 1 pkt 25 ww. ustawy, polegającą na dodaniu kolejnego rodzaju działalności - wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego gazu skroplonego (LPG).		
7.	Urząd Regulacji Energetyki	art. 1 pkt 4 lit. n oraz Art. 1 pkt 20 oraz Art. 1 pkt 52	W projektowanych art. 2 ust. 1 pkt 24, art. 23 ust. 1 oraz art. 33 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, w odniesieniu do energii elektrycznej, przewidziano użycie określenia: „rozporządzana przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się”. W innym miejscu projektu ustawy - w proponowanym rozdziale 3a, mającym określać „zasady zaliczania energii z odnawialnych źródeł energii na poczet realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego”, użyto określenia: „dostarczana do pojazdów drogowych lub kolejowych”. Brak spójności trzech kluczowych grup przepisów: definicji, obowiązku, zasad zaliczania i kar, może spowodować, iż przepisy o wykorzystaniu energii elektrycznej do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, okażą się nieskuteczne. Konieczne jest ich uspoźnienie. Proponuje się zatem stosowanie jednolitego określenia: „dostarczana do pojazdów drogowych lub kolejowych”.	-	Uwaga uwzględniona częściowo W uzasadnionych miejscach projektu prowadzono korekty do przepisów ustawy, uwzględniając w przypadku energii elektrycznej konsekwentnie zastosowanie pojęcia: „dostarczania do pojazdów drogowych i kolejowych”. W szczególności: - w projektowanym art. 2 ust. 1 pkt 24 sformułowanie: „rozporządzana przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się”. , nie występuje. - W projektowanym art. 23 ust. 1 dostosowano definicję do zaleceń uwagodawcy. - W art. 33 wprowadzono konsekwentnie zmiany wynikające z doprecyzowania definicji powyżej. W proponowanym rozdziale 3a pozostawiono zapisy mówiące o „dostarczaniu do pojazdów drogowych i kolejowych” zgodnie z wersją przedłożoną do opiniowania.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
8.	Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa	art. 1 pkt 6 Art. 11 ust. 1 pkt 3	Proponuje się w ust. 1 pkt 3 po wyrazie „biomasy” usunąć słowa „na cele inne niż paliwowe”. Obecne brzmienie przepisu nie uwzględnia biomasy pozyskiwanej przez wytwórców biokomponentów z własnych procesów produkcyjnych prowadzonych na cele paliwowe (np. gliceryna powstająca podczas procesów estryfikacji, wolne kwasy tłuszczowe powstające w tych procesach czy też wywary gorzelniane powstające w procesach przetwarzania surowców rolniczych, w tym słomy, na bioetanol).	„3. Surowce rolnicze pozyskane z produkcji własnej wytwórców lub biomasę otrzymywaną przez wytwórców w prowadzonych przez nich procesach przetwarzania surowców rolniczych lub biomasy;”.	Uwaga uwzględniona
9.	Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa	art. 1 pkt 6 lit. a	W projektowanym przepisie art. 1 pkt 6 lit. a) należy dokonać analogicznych zmian, jak zaproponowana w pkt 8 niniejszej tabeli.	„b) z produkcji własnej wytwórców lub otrzymywaną przez wytwórców w prowadzonych przez nich procesach przetwarzania surowców leśnych lub biomasy leśnej;”.	Uwaga nieuwzględniona Przepis do którego odnosi się uwaga został usunięty z projektu ustawy.
10.	Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa	art. 1 pkt 6 lit. c - akt zmieniany: Art. 11 ust. 3	Proponuje się zastąpienie przepisu projektowanej ustawy: „c) w ust. 3 po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „pkt 1-4”; przepisem: „c) w ust. 3 po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „pkt 1-5”; Zaproponowana zmiana ma na celu objęcie parytetem również odpadów oraz bioodpadów wykazanych w dodanym pkt 5 do art. 11 ust 1 ustawy zmienianej w art. 1.	„3. Udział biokomponentów wytwarzanych z biomasy pozyskiwanej w sposób inny niż określony w ust. 1 pkt 1-5 nie może przekraczać w skali roku 25% całości biokomponentów wytwarzanych przez tego wytwórcę.”	Uwaga uwzględniona kierunkowo W projekcie zostaną wprowadzone zmiany mające na celu objęcie parytetem, o którym mowa w art. 11 ust. 3, wszystkich biokomponentów, w tym również tych wytworzonych z odpadów. Jednocześnie zmiana w art. 11 zostanie zredukowana tak aby zachować większą przejrzystość dotychczasowych przepisów w tym zakresie.
11.	Urząd Regulacji Energetyki	art. 1 pkt 17	Z art. 1 pkt 17 projektu ustawy, w zakresie dodawanego art. 21a ust. 3, wynika, iż podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany do zakupu i umorzenia gwarancji pochodzenia, w ilości odpowiadającej ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii pobranej z sieci.		uwaga kierunkowo uwzględniona. Obowiązek zakupu gwarancji pochodzenia nałożony na wszystkie podmioty zobowiązane do NCW zawarty w proponowanym artykule 21a ust. 3 zostanie usunięty z treści projektu.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			Z tego przepisu wynika, iż obowiązek zakupienia i umorzenia gwarancji pochodzenia dotyczy każdego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, także takiego, który nie dostarcza energii elektrycznej do pojazdów drogowych lub kolejowych, o ile tylko pobrał z sieci energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii. Jednak nie określono, w jaki sposób należy ustalić tę ilość.		
12.	Urząd Regulacji Energetyki	art. 1 pkt 17	1. W art. 1 pkt 17 projektu ustawy, w obrębie dodawanego rozdziału 3a, zaproponowano możliwość „wyrażenia zgody” przez operatora infrastruktury ładowania lub przewoźnika kolejowego, na „zaliczanie” przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej przez tego operatora lub przewoźnika do pojazdów drogowych lub kolejowych (art. 21c). W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, iż określenie możliwości wyrażenia ww. zgody nie jest tożsame z powstaniem prawnej możliwości wykorzystania do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego energii elektrycznej rozporządzonej albo dostarczonej do ww. pojazdów przez inny podmiot niż ten, który ją „zaliczy na poczet realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego”. Powstanie tej możliwości wymaga zredagowania odrębnego przepisu, z którego ta możliwość będzie wprost wynikała. Obowiązującą regułą, wynikającą z art. 23 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, w istniejącym oraz planowanym brzmieniu, jest kwalifikacja do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego tylko tych rozporządzeń i zużyć, których dokonał podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy.		Wyjaśnienie do uwagi Mając na uwadze dotychczasowy stan prac, w tym charakter i zakres uwag do proponowanego rozwiązania przedkładany na etapie prac nad projektem UC110 – nie wydaje się zasadne uzupełnianie projektu na obecnym etapie w kierunku wskazanym w uwagach.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			2. Możliwość wykorzystania obcych rozporządzeń nosi znamiona wspólnej realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego z innym podmiotem, a to nasuwa skojarzenie ze wspólną realizacją Narodowego Celu Redukcyjnego na podstawie ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, dotyczącego tych samych partii paliw ciekłych co Narodowy Cel Wskaźnikowy oraz energii elektrycznej stosowanej w pojazdach samochodowych, sprzedawanej odbiorcy końcowemu lub zużywanej przez ten podmiot na potrzeby własne. Wskazane jest by wprowadzając energię elektryczną do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, uczynić to w sposób możliwie bliski zasadom wykorzystania tej energii do realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego, co nie musi oznaczać powielenia istniejącej zasady, lecz stworzenie nowej spójnej reguły dopasowanej do tak bliskich sobie obowiązków.		
13.	Urząd Regulacji Energetyki	art. 1 pkt 17	W art. 1 pkt 17 projektu ustawy, w obrębie dodawanego 1. rozdziału 3a, w kolejnych jednostkach redakcyjnych następujących po proponowanym art. 21c ust. 1, w odniesieniu do możliwości „wyrażenia zgody” przez operatora infrastruktury ładowania lub przewoźnika kolejowego, używa się określenia: „przekazanie” energii elektrycznej podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy. Wydaje mi się, że określenie „przekazanie” w odniesieniu do energii elektrycznej, rozumiane jako: „dawać komuś coś, co było wcześniej w posiadaniu kogoś innego” (za: internetowy „Wielki słownik języka polskiego PAN”), nie jest użyte adekwatnie. Następstwem „wyrażenia zgody” na zaliczenie		

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, nie jest bowiem przeniesienie posiadania tej energii.		
14.	Urząd Regulacji Energetyki	art. 1 pkt 17	W art. 1 pkt 17 projektu ustawy, w dodawanym art. 21b, w opisie symbolu Uoze, powinno być: „średni udział energii elektrycznej” zamiast: „udział energii elektrycznej”.		Uwaga uwzględniona
15.	Urząd Regulacji Energetyki	art. 1 pkt 17	W art. 1 pkt 17 projektu ustawy, w dodawanym art. 21d, zaproponowano przepisy o kontroli operatorów infrastruktury ładowania oraz przewoźników kolejowych przez Prezesa URE. Proponuje się usunięcie tych przepisów i dodanie, jako art. 21d albo w obrębie art. 28j ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, przepisu, z którego będzie wynikała dla Prezesa URE możliwość żądania od operatorów infrastruktury ładowania oraz przewoźników kolejowych, informacji dotyczących dostarczenia energii elektrycznej do pojazdów drogowych i kolejowych, objętej zgodą, o której mowa w art. 21c ust. 1, w tym umów, informacji i oświadczeń, o których mowa w art. 21c. Praktyka rozliczeniowa obowiązku realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, wykorzystująca uprawnienie do żądania określonych dokumentów i informacji, wynikające z dedykowanego przepisu ustawowego, pokazuje, iż uprawnienie to jest wystarczające do sprawowania skutecznego nadzoru nad realizacją obowiązku. 2. W przypadku braku akceptacji ww. uwagi, proponuje się dodanie w obrębie projektowanego art. 21d ustępu o treści: „Kontrolę, o której mowa w ust. 1, przeprowadza się w siedzibie: a) Prezesa URE, na podstawie dokumentów i		Uwaga uwzględniona w zakresie propozycji nr 2 URE

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			wyjaśnień złożonych na piśmie na jego żądanie przez podmiot kontrolowany, lub b) podmiotu kontrolowanego.”.		
16.	Urząd Regulacji Energetyki	art. 1 pkt 20	W proponowanej zmianie brzmienia art. 23 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, w drugiej jej części, odnoszącej się do podstawy (mianownika) realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, odnośnie do paliw, użyto określenia: „zużywanych w danym roku kalendarzowym w transporcie drogowym lub kolejowym”, zamiast: „stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym”, jak jest obecnie. Zmiana ta sugeruje, iż paliwa stanowiące podstawę realizacji tego obowiązku, powinny być tymi, które są faktycznie zużywane w transporcie albo wręcz faktycznie zużyte w transporcie, co z reguły nie jest możliwe do stwierdzenia na etapie rozporządzenia nimi przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, który dokonuje ich wytworzenia lub sprowadzenia z zagranicy i nie dokonuje ich sprzedaży na stacji paliwowej lecz sprzedaży hurtowej, która nie wiąże się ze zużyciem w transporcie. Zaproponowana w projekcie ustawy sugestia powiązania powstania obowiązku realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego ze zużyciem w transporcie może w tej sytuacji doprowadzić do obejścia tego obowiązku. Proponuje się zatem pozostawienie określenia: „stosowanych w transporcie drogowym lub kolejowym” jak ma to miejsce obecnie. Dzięki temu zachowana zostanie także spójność terminologiczna w obrębie proponowanego art. 23 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, w którym, w innym miejscu		Uwaga uwzględniona

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			pozostawiono określenie „stosowanych we wszystkich rodzajach transportu”.		
17.	Konfederacja Lewiatan	art.1 pkt 20 ust. g dot. art. 23 ust. 4 ust. bio	Pozostawienie mechanizmu pozwalającego na obniżenie poziomu NCW do 85% wskaźnika bazowego, powoduje, że nawet przy podwyższonym do 14,9% celu podmioty realizujące NCW, z wykorzystaniem biokomponentów polskiego pochodzenia, nie będą zobowiązane do spełnienia wymogu wskazanego w dyrektywie REDII, tj. celu 14% udziału energii odnawialnej w końcowym zużyciu energii w sektorze transportu. Korzystając z tego mechanizmu podmioty zobowiązane będą miały możliwość realizowania NCW na zredukowanym poziomie 12,67% w 2030 roku. W praktyce większość podmiotów będzie korzystać z mechanizmu redukcji i w efekcie na poziomie krajowym poziom realizacji NCW będzie znacznie poniżej celu unijnego.	Postulujemy uchylenie możliwości realizacji zredukowanego NCW tj. art. 23 ust 4 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych i ustalenie jego docelowej wartości w 2030 roku na minimalnym poziomie wymaganym w dyrektywie REDII 14%. Taki mechanizm zapewni zgodność z implementowaną dyrektywą.	Uwaga nieuwzględniona W projekcie konsekwentnie przewidziano zachowanie współczynnika redukcji, co uzasadnia podwyższenie NCW na rok 2030.
18.	Konfederacja Lewiatan	art.1 pkt 21	W art. 23b ust. 3 (2) ustalono poziom obowiązkowego blendingu dla oleju napędowego na 6,2%, wprowadzając zakaz jego realizacji biokomponentami wytworzonymi z surowców, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy (art. 23b ust 2a.). Jednocześnie ustawa wprowadza ograniczenie użycia biokomponentów wytworzonych z roślin spożywczych lub pastewnych (dalej: pierwszej generacji) do maksymalnego poziomu 6,1%. Te dwie regulacje wzajemnie się wykluczają. Nie ma możliwości realizacji obowiązku z art. 23b ust. 3 (2) przy zachowaniu maksymalnego poziomu biokomponentów pierwszej generacji określonego w UC28 Art. 1 pkt 20 ust. i.	Postulujemy zmianę w art. 23b ust. 2a ustawy zmienianej: „Przy ustalaniu minimalnego udziału biokomponentów, o którym mowa w ust. 1, nie uwzględnia się biokomponentów powstałych w wyniku współwodornienia.”	Uwaga nieuwzględniona z wyjaśnieniem Wskazane wykluczanie się wzajemne zaproponowanych regulacji nie jest zgodne z prawdą biorąc pod uwagę całość przepisów aktualnej ustawy. Aktualnie i do końca roku 2025 – zgodnie z art. 35d ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych minimalny udział biokomponentów, o którym mowa w art. 23b ust. 1 wynosi 5,2% a nie 6,2% jak wskazano w ustawie. Jednocześnie z uwagi na kończący się z końcem 2025 r. okres obowiązywania ww. derogacji dla ON w przepisach ustawy – w MKiS

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			Dlatego postulujemy możliwość wykorzystania biokomponentów wskazanych w Załączniku nr 1 do realizacji obowiązku z art. 23b ust. 3 (2).		podjęte zostaną kroki w celu wydania rozporządzenia w oparciu o art. 23b ust. 4.
19.	Urząd Regulacji Energetyki	art. 1 pkt 22	W art. 1 pkt 22 projektu ustawy, w zakresie dodawanego art. 23c ust. 3 pkt 1, określono warunek zaliczenia na poczet realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, dotyczący biokomponentów wytworzonych z pewnych surowców, które to surowce zostały sprowadzone z zagranicy. Sprowadzenie z zagranicy oznacza, że surowce te znalazły się w Polsce, gdzie został z nich wytworzony biokomponent. Tym samym brzmienie tego przepisu jest ze sobą sprzeczne, ponieważ zakłada, że biokomponenty wytworzone (na terytorium Polski) z nabytych wewnątrzwspólnotowo lub importowanych surowców, mogą być zaliczone na poczet realizacji obowiązku, jeżeli zostały wytworzone na obszarze co najmniej jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej albo w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo poza obszarem państw członkowskich Unii Europejskiej i Europejskiego Obszaru Gospodarczego.	-	Wyjaśnienie do uwagi Po dodatkowej analizie, biorąc pod uwagę trudności w egzekwowaniu przepisów projektowanego art. 23c przez organy kontrolne oraz mając na uwadze potrzebę rozwoju rynku biokomponentów zaawansowanych w obliczu rosnących celów dla sektora transportu proponowany w projekcie ustawy art. 23c zostaje usunięty.
20.	Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa	art. 1 pkt 22	W ocenie KOWR, zmiana polegająca na dodaniu art. 23c ust. 2 do ustawy zmienianej w art. 1, jest niewystarczająca do skutecznego przeciwdziałania nieprawidłowościom w pozyskiwaniu zużytych olejów kuchennych (UCO), wykorzystywanych następnie do produkcji biokomponentów podwójnie zaliczanych do realizacji NCW.		Wyjaśnienie do uwagi Zgodnie ze stanowiskiem do uwagi powyżej (URE) propozycja wprowadzenia art. 23c do projektu ustawy zostaje wycofana – przez co propozycje zawarte w uwadze stają się bezpodstawne.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			Proponowany przepis ustawy w żaden sposób nie dookreśla jakie organy, na podstawie jakich przepisów oraz w oparciu o jakie przesłanki, będą rozstrzygać czy UCO powstało w wyniku „zamierzonego działania” oraz czy w ogóle powstawało. Wydaje się również, że jednostki certyfikujące działające w ramach uznanych systemów certyfikacji, na podstawie obecnych przepisów ustawy, również nie będą w stanie zakwestionować procedury fikcyjnego wytwarzania zużytego oleju kuchennego. W związku z powyższym postulujemy, aby w przepisach ustawy kompleksowo zostały uregulowane kwestie związane z pozyskiwaniem UCO, w tym m.in. wprowadzenie przepisów, które doprecyzują, że odpad w postaci UCO nie może przewyższać (ilością, wartością) produktu głównego wytwarzanego w danym przedsiębiorstwie. Ponadto, w przepisach ustawy należałoby zobowiązać jednostki certyfikujące do każdorazowej weryfikacji tego warunku, a także na każde żądanie KOWR.		
21.	Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa	art. 1 pkt 37 lit. a - akt zmieniany: Art. 28l ust. 1b pkt 1	Proponuje się dokonać zmiany redakcyjnej art. 28l ust. 1 pkt 1. W art. 2 ust. 1 pkt 33 ustawy zmienianej, zdefiniowano pojęcie uznanego systemu certyfikacji, więc powielenie tej definicji w art. 28l ust. 1 pkt 1 wydaje się zbędne.	„1) posiadać tytuł prawny do dysponowania uznanym systemem certyfikacji;”	Uwaga uwzględniona
22.	Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa	art. 1 pkt 46 lit. a - akt zmieniany: Art. 30 ust. 1	Proponuje się preredagowanie zaproponowanego brzmienia art. 30 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w celu usystematyzowania zakresu danych, które wytwórca będzie miał obowiązek wykazać w sprawozdaniu kwartalnym składanym do KOWR. Jednocześnie proponuje się, aby wytwórcy w sprawozdaniach kwartalnych nie wykazywali	„1. Wytwórcy, którzy w danym kwartale wytworzyli biokomponenty, a następnie rozporządzili nimi przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych biokomponentów, lub przeznaczyli je do wytworzenia paliw, są obowiązani do	Uwaga uwzględniona

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			poziomu emisji gazów cieplarnianych dla rozporządzonych biokomponentów, ponieważ na etapie sprawozdawczości kierowanej do KOWR są to dane zbędne, a wykazywanie ich w sprawozdawczości jest dodatkowym obciążeniem administracyjnym dla wytwórców	przekazywania, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa sprawozdań kwartalnych sporządzonych na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów, zawierających informacje dotyczące: 1) ilości i rodzajów: a) wytworzonych biokomponentów, ze wskazaniem: - biokomponentów wytworzonych z biomasy pozyskanej na podstawie umów, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lit. a i 5 lit. a, oraz w sposób określony w ust. 1 pkt 3, 4 lit. b i 5 lit. b, z podziałem na spełniające i niespełniające kryteriów zrównoważonego rozwoju, - biokomponentów, które mogą być podwójnie zaliczane do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, - pozostałych surowców, które zostały wykorzystane do wytworzenia biokomponentów, b) biomasy wykorzystanej do wytworzenia biokomponentów, ze wskazaniem: - surowców rolniczych pozyskanych na podstawie umów kontraktacji, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1, - biomasy pozyskanej na podstawie umów dostawy, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2, - surowców rolniczych pozyskanych z produkcji własnej wytwórców lub biomasy otrzymywanej przez wytwórców w prowadzonych przez nich procesach przetwarzania surowców rolniczych lub	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
				biomasy, - biomasy leśnej pozyskanej na podstawie umów, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 4 lit. a, - biomasy leśnej pozyskanej z produkcji własnej wytwórców lub otrzymanej przez wytwórców w prowadzonych przez nich procesach przetwarzania surowców leśnych lub biomasy leśnej, - odpadów oraz bioodpadów pozyskanych na podstawie umów, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 5 lit. a, - odpadów oraz bioodpadów wytworzonych przez wytwórcę w ramach prowadzonej przez niego działalności lub w wyniku bytowania, - biomasy spełniającej i niespełniającej kryteriów zrównoważonego rozwoju, - biomasy uprawniającej do podwójnego zaliczenia do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, ze wskazaniem rodzajów surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy, - podmiotów, o których mowa w art. 11 ust. 1, dostarczających poszczególne rodzaje biomasy, a w przypadku zakupu surowców rolniczych, łącznej ilości poszczególnych rodzajów tych surowców dostarczanych przez producentów rolnych, - kraju pochodzenia - w przypadku surowców rolniczych, a także surowców rolniczych wykorzystanych do wytworzenia biomasy, spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju, - kraju wytworzenia biomasy leśnej, a w przypadku biomasy leśnej wytworzonej	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
				przez wytwórców w prowadzonych przez nich procesach przetwarzania surowców leśnych – kraju pochodzenia poszczególnych rodzajów tych surowców, - kraju wytworzenia - w przypadku odpadów, bioodpadów lub pozostałości, c) biokomponentów rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych biokomponentów, lub przeznaczonych do wytworzenia przez siebie paliw, w podziale na biokomponenty wytworzone z biomasy spełniającej i niespełniającej kryteriów zrównoważonego rozwoju, ze wskazaniem: - nabywców tych biokomponentów, - nazwy uznanego systemu certyfikacji, w ramach którego zostały wystawione dowody potwierdzające spełnienie przez biokomponenty kryteriów zrównoważonego rozwoju, a w przypadku gdy dokument został wystawiony w kraju trzecim, z którym Unia Europejska zawarła umowę, o której mowa w art. 28c ust. 2 pkt 2, daty zawarcia tej umowy, - nazwy jednostki certyfikującej, która wystawiła wytwórcy certyfikat, oraz numeru tego certyfikatu, - ilości i rodzajów biokomponentów, które mogą być podwójnie zaliczane do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego;"	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
23.	Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa	art. 1 pkt 46 lit. b - akt zmieniany: Art. 30 ust. 1b	Proponuje się odrzucić zgłoszoną poprawkę oraz przeredagować zaproponowane brzmienie art. 30 ust 1b ustawy zmienianej w art. 1 poprzez usunięcie z dotychczasowego brzmienia przepisu o konieczności wykazywania poziomu emisji gazów cieplarnianych dla biokomponentów. Wykazywanie emisji gazów cieplarnianych w sprawozdawczości jest dodatkowym, zbędnym obciążeniem administracyjnym dla podmiotów prowadzących.	W art. 30 ust. 1b proponuje się: - w pkt 1 uchylić lit. d), - w pkt 3 uchylić lit. b).	Uwaga uwzględniona
24.	Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa	art. 1 pkt 46 lit. c - akt zmieniany: Art. 30 ust. 2b	Proponuje się odrzucić zgłoszoną poprawkę oraz przeredagować zaproponowane brzmienie art. 30 ust. 2b ustawy zmienianej w art. 1 poprzez usunięcie z dotychczasowego brzmienia przepisu o konieczności wykazywania poziomu emisji gazów cieplarnianych dla biokomponentów. Wykazywanie emisji gazów cieplarnianych w sprawozdawczości oraz zaproponowane rozszerzenie zakresu sprawozdawczości jest dodatkowym, zbędnym obciążeniem administracyjnym dla podmiotów realizujących NCW. Zdaniem KOWR sprawozdawczość podmiotów realizujących NCW rozszerzona o wykazywanie: „4) kraju pochodzenia surowców rolniczych i surowców rolniczych zużytych do wytworzenia biomasy, spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju, do produkcji biokomponentów, które w danym kwartale zostały rozporządzone przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych biokomponentów lub zużyte na potrzeby własne; 5) kraju wytworzenia biomasy wykorzystanej do produkcji biokomponentów, które w danym kwartale zostały rozporządzone przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej	W art. 30 ust. 2b proponuje się: - w pkt 1 uchylić lit. d),	Uwaga uwzględniona

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			skutkującej trwałym wyzbyciem się tych biokomponentów lub zużyte na potrzeby własne.”, będzie bardzo trudna do zrealizowania przez podmioty realizujące NCW, ponieważ mogą one nie posiadać wiedzy w ww. zakresie. Ponadto, należy zwrócić uwagę, że proponowane przepisy dotyczą biokomponentów, które będą rozporządzane lub zużywane na potrzeby własne, natomiast ww. dane nie będą wykazywane w odniesieniu do biokomponentów nabytych.		
25.	Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa	art. 1 pkt 46 lit. f - akt zmieniający: Art. 30 ust. 4a	Proponuje się odrzucić zgłoszoną poprawkę i pozostać przy obecnym brzmieniu tego przepisu. W pkt 17 niniejszej tabeli uwag, KOWR zaproponował, aby nie rozszerzać sprawozdawczości podmiotów realizujących NCW o aspekty dotyczące kraju pochodzenia surowców rolniczych, surowców rolniczych zużytych do wytworzenia biomasy oraz kraju wytworzenia biomasy wykorzystanych do wytworzenia biokomponentów rozporządzonych przez podmioty realizujące NCW. W związku z powyższym przepis art. 30 ust. 4a ustawy zmienianej w art. 1 projektu ustawy, powinien zostać nie zmieniony. Ponadto, na podstawie art. 128 ustawy o odnawialnych źródłach energii, KOWR publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej informacje pozyskane na podstawie sprawozdań kwartalnych, o których mowa w ust. 1, 1b i 2b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Wprowadzenie obowiązku publikacji zbiorczego raportu kwartalnego w Biuletynie Informacji Publicznej jest zdublowaniem istniejącego już obowiązku.		Uwaga uwzględniona

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
26.	Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa	art. 1 pkt 47 (akt zmieniany: Art. 30a ust. 1)	Proponuje odrzucić zgłoszoną poprawkę oraz przeredagować zaproponowane brzmienie art. 30a ust 1 ustawy zmienianej w art. 1.	„1. Podmioty, które rozporządziły biokomponentami przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się biokomponentów, są obowiązane do przekazania nabywcy tych biokomponentów informacji pisemnych wskazujących rodzaje i ilości surowców rolniczych i biomasy, z których zostały wytworzone te biokomponenty, w podziale na biokomponenty wytworzone z: 1) surowców rolniczych pozyskiwanych z gospodarstwa rolnego położonego na obszarze co najmniej jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej, w Republice Turcji albo w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym na podstawie umowy kontraktacji zawartej między producentem rolnym prowadzącym to gospodarstwo a wytwórcą, przetwórcą lub pośrednikiem lub 2) biomasy pozyskanej na podstawie umowy dostawy zawartej między wytwórcą a pośrednikiem lub przetwórcą, lub 3) surowców rolniczych pozyskanych z produkcji własnej wytwórców lub biomasy otrzymywanej przez wytwórców w prowadzonych przez nich procesach przetwarzania surowców rolniczych lub biomasy, 4) surowców rolniczych lub biomasy	Uwaga uwzględniona

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
				pozyskanych w inny sposób niż określony w pkt 1-3, 5) biomasy leśnej pozyskanej na podstawie umów, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 4 lit. a, 6) biomasy leśnej pozyskanej z produkcji własnej wytwórców lub otrzymanej przez wytwórców w prowadzonych przez nich procesach przetwarzania surowców leśnych lub biomasy leśnej, 7) odpadów oraz bioodpadów pozyskanych na podstawie umów, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 5 lit. a, 8) odpadów oraz bioodpadów wytworzonych przez wytwórcę w ramach prowadzonej przez niego działalności lub w wyniku bytowania, 9) surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy."	
27.	Konfederacja Lewiatan	art. 1 pkt. 52	Brak przepisów dotyczących sankcji za niewywiązanie się z obowiązku wynikającego z pkt 20i tej ustawy (maksymalny udział biokomponentów wytworzonych z roślin spożywczych i pastewnych). Ustawa nie precyzuje, że ich udział wyższy niż 6,1% nie będzie zaliczony na poczet realizacji NCW. W praktyce może skutkować to wyższym stopniem realizacji NCW poprzez użycie tych biokomponentów.	-	Uwaga wyjaśniona W art. 23 w dodawanym w projekcie ust. 10 znajduje się następujący zapis: „10. Udział, wytworzonych z roślin spożywczych lub pastewnych, biokomponentów ...nie może być większy niż 6,1% w ogólnej ilości .." Wprowadzony przepis uniemożliwia rozliczenie NCW na poziomie wyższym niż 6,1% z ww. surowców przy rozliczeniu NCW.
28.	Urząd Regulacji Energetyki	art.1 pkt 52	W art. 1 pkt 52 lit. e projektu ustawy, w dodawanych art. 33 ust. 8a i 8b, w zdaniach wprowadzających, powinien być powołany odpowiednio pkt 5aa i 5ab, a nie pkt 5ac i 5ae.		Uwaga uwzględniona

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
29.	Konfederacja Lewiatan	art. 1 pkt 54	Z uwagi na znaczne podniesienie NCW w kolejnych latach i wynikające z tego koszty realizacji obowiązku przez podmioty zobowiązane, przedsiębiorstwa będą starały się maksymalnie zoptymalizować koszty związane z wypełnieniem tego obowiązku. Postulujemy, aby umożliwić przeniesienie 'nadwykonania' obowiązku powyżej minimalnego NCW w danym roku (z uwzględnieniem opłaty zastępczej do roku 2029) na kolejny rok, co pozwoli zoptymalizować koszty związane z rosnącym poziomem NCW w kolejnych latach. Postulujemy możliwość realizacji NCW poprzez przeniesienie części udziału innych paliw odnawialnych i biokomponentów i energii elektrycznej z OZE, zużytych w ciągu roku do wypełnienia obowiązku NCW w roku kolejnym. Sugerujemy aby maksymalny udział innych paliw odnawialnych i biokomponentów i energii elektrycznej z OZE wykorzystanych do realizacji celu w kolejnym roku nie był wyższy niż 1% celu dla danego roku, liczone według wartości energetycznej.		Uwaga nieuwzględniona Dyrektywa REDII nie przewiduje proponowanego mechanizmu.
30.	Urząd Regulacji Energetyki	art. 1 pkt 55	W art. 1 pkt 55 projektu ustawy, w dodawanym art. 35d ust. 4, w opisie symbolu „W” pozostawiono wąskie odniesienie jedynie do rozporządzonych lub zużytych paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, tj. bez zmian w stosunku do obowiązującego opisu symbolu „W”, obecnego w obowiązującym art. 23 ust. 6 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Wydaje się, że symbol ten powinien uwzględniać wartość energetyczną całego strumienia paliw i energii elektrycznej stosowanych w transporcie drogowym, tj. całej podstawy (mianownika) realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego,		Uwaga uwzględniona z wyjaśnieniem Projekt na skutek zgłoszonych uwag został przeredagowany, również w kontekście brzmienia poziomu i realizacji NCW. Jednocześnie, zgodnie z sugestią URE, projekt został konsekwentnie uzupełniony w dodatkowych przepisach, w tym w zakresie wyznaczania poziomu opłaty zastępczej, aby oddać treść

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 2 ust. 1 pkt 24, art. 23 ust. 1, art. 33 ust. 5. Również w opisie symbolu „P”, w jego drugiej części, zaczynającej się od słów: „w ogólnej ilości...”, pozostawiono wąskie odniesienie. Wydaje się, że i w tym opisie wymagana jest korekta jak w powyższym zakresie.		zaktualizowanej definicji NCW i zakresu jego realizacji.
31.	Konfederacja Lewiatan	art.1 pkt 56	W związku z nowelizacją załącznika nr IX do Dyrektywy REDII (Dyrektywa Delegowana Komisji (UE) 2024/1405 z dnia 14 marca 2024 r. zmieniająca załącznik IX do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do dodawania surowców do produkcji biopaliw i biogazu) postulujemy odzwierciedlenie tego w załączniku 1 do ustawy zmienianej. Postulujemy pełną implementację zmienionego załącznika nr IX do dyrektywy REDII poprzez dodanie wymienionych w nim surowców, wraz z wdrożeniem kryteriów opisanych w tym aktem prawnym.		Uwaga uwzględniona
32.	Urząd Regulacji Energetyki	art. 3 pkt 4	1. W art. 3 pkt 4 projektu ustawy zaproponowano zmianę art. 38a ustawy – Prawo energetyczne dotyczącą wysokości zabezpieczenia majątkowego powiązanego z wytwarzaniem paliw ciekłych w nowym procesie wytwórczym - przerobie odpadów. Przewidziano kwotę zaledwie 1 mln zł, która wydaje się być w zbyt dużej dysproporcji wobec kwoty 10 mln zł zabezpieczenia majątkowego dla wytwarzania paliw ciekłych w innych procesach wytwórczych, zwłaszcza w procesie mieszania komponentów z paliwami ciekłymi, obarczonym, jak się wydaje, mniejszym ryzykiem powstania nieopłaconych należności możliwych do pokrycia z zabezpieczenia majątkowego, a zwłaszcza należności podatkowych.		Uwaga uwzględniona

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			W tym kontekście należy też zauważyć, że w uzasadnieniu do projektu ustawy w części II, dotyczącej zmian w ustawie - Prawo energetyczne, w pierwszym akapicie (str. 20), wskazano na ograniczenie obciążeń administracyjnych poprzez zmniejszenie zabezpieczenia majątkowego dla koncesji na wytwarzanie paliw ciekłych oraz obrót paliwami ciekłymi z zagranicą dla paliw węglowych z recyklingu z 10 mln zł do 1 mln zł, zaś w projekcie ustawy przewidziano obniżone zabezpieczenie majątkowe w wysokości 1 mln zł jedynie dla koncesji na wytwarzanie ww. paliw ciekłych.		
33.	Urząd Regulacji Energetyki	art. 9 pkt 1 lit. b	Proponuje się uszczegółowić projektowany przepis poprzez wskazanie, że przepisów ustawy nie stosuje się do przepisów dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu lub na wytwarzaniu biometanu z biogazu.	„2. Przepisów ustawy nie stosuje się do biokomponentów, paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i biopaliw gazowych zużywanych w transporcie, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach, biopaliwach i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie (Dz. U. z 2024 r. poz. 20 i ...), zwanej dalej „ustawą o biokomponentach, biopaliwach i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie”, z wyłączeniem przepisów rozdziałów 5 i 6 oraz przepisów dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu lub na wytwarzaniu biometanu z biogazu”;	Uwaga uwzględniona
34.	Urząd Regulacji Energetyki	art. 9 pkt 2 lit. c	W ustawie OZE paliwa gazowe definiowane są w art. 2 pkt 26. Dodanie zatem dodatkowych definicji powinno nastąpić przez po pkt 26 jako pkt 26a-26d.		Uwaga uwzględniona

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
35.	Urząd Regulacji Energetyki	art. 9 pkt 11	Do oświadczenia z art. 79 ust. 3 pkt 9 proponuje się dodanie pkt 2a w brzmieniu: „2a) dochowany zostanie wymóg udziału biomasy pochodzenia rolniczego w łącznej masie biomasy określony w art. 60a ust. 2 lub przepisach wydanych na podstawie art. 60a ust. 3 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e - w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 60a ust. 2”. Wymaga podkreślenia, że warunek ten jest zawarty w oświadczeniach, o których mowa w art. 71 ust. 3 oraz w art. 75 ust. 4 pkt 4 ustawy OZE. Należy zatem dodać go również w art. 79 ust. 3 pkt 9.	11) w art. 79 w ust. 3 w pkt 9 w treści oświadczenia: a) w pkt 1 lit. g otrzymuje brzmienie: „g) paliwa z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8 ustawy wymienionej w lit. e, lub biopłyny, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach, biopaliwach i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 135a ust. 2 lub 3 ustawy wymienionej w lit. e odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy;”; b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „2) dochowany zostanie wymóg udziału biomasy pochodzenia rolniczego w łącznej masie biomasy określony w art. 60a ust. 2 lub przepisach wydanych na podstawie art. 60a ust. 3 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e - w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 60a ust. 2”.	Wyjaśnienie do uwagi Propozycja wykracza poza zakres wdrożenia dyrektywy REDII natomiast propozycja uzupełnienia oświadczenia zostanie uwzględniona przy okazji kolejnej nowelizacji uOZE.
36.	Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa	nowy przepis Art. 9b	Proponuje się po art. 9a ustawy zmienianej dodać art. 9b. Proponowany przepis dotyczy możliwości wykreślenia wytwórcy z rejestru wytwórców w przypadku, gdy nie złoży on sprawozdania kwartalnego. Analogiczny przepis wprowadzono w opiniowanym projekcie w odniesieniu do podmiotów sprawozdających (art. 1 pkt 9 opiniowanego projektu ustawy).	„Art. 9b. Organ rejestrowy wykreśla wytwórcę z rejestru wytwórców w przypadku niezłożenia przez wytwórcę sprawozdania, o którym mowa w art. 30 ust. 1, albo oświadczenia, o którym mowa w art. 30 ust. 2e, w terminie, o którym mowa w art. 30 ust. 2g.”	Uwaga nieuwzględniona Zaproponowany przepis ma zbyt restrykcyjny charakter w stosunku do wytwórców biokomponentów. Ewentualne wykreślenie z rejestru wytwórców powinno zostać poprzedzone dodatkowymi czynnościami administracyjnymi potwierdzającymi zasadność dokonania wykreślenia.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
37.	Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa	art. 26	W przypadku uwzględnienia uwagi z pkt 18 (Lp. 25 w niniejszej tabeli) wprowadzony przepis traci zastosowanie.		Uwaga uwzględniona
38.	Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa	art. X - akt zmieniający: Art. 2 ust. 1 pkt 18	Uwzględniając uwagę w pkt 2 (Lp. 45 w niniejszej tabeli) proponuje się w definicji wytwórcy wyrazy: „w zakresie wytwarzania biokomponentów” zastąpić wyrazami: „w zakresie wytwarzania biokomponentów innych niż biometan”. W opinii KOWR wytwórca biometanu powinien uzyskiwać wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego albo wytwórców biogazu, przy jednoczesnej możliwości zaliczenia takiego biometanu, w tym biometanu skroplonego i sprężonego, na poczet realizacji NCW.	18) wytwórca - przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania biokomponentów innych niż biometan, a następnie rozporządzenia nimi przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych biokomponentów, lub przeznaczenia ich do wytworzenia przez siebie paliw;”	Uwaga uwzględniona
39.	Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa	art. X - akt zmieniający: Rozdział 2 (zmiana tytułu rozdziału) oraz dodanie nowego przepisu Art. 3b	Uwzględniając uwagę w pkt 2 (Lp. 45 w niniejszej tabeli) proponuje się w tytule rozdziału 2 po wyrazach: „w zakresie wytwarzania biokomponentów” dodać przecinek i wyrazy: „z wyłączeniem wytwarzania biometanu”; Ponadto, po tytule rozdziału 2 proponuje dodanie art. 3b.	„Rozdział 2. Zasady wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biokomponentów, z wyłączeniem biometanu.” „Art. 3b. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biometanu, regulowanej przepisami ustawy o odnawialnych źródłach energii.”	Uwaga uwzględniona częściowo Zostanie dokonana zmiana w treści rozdziału 2, natomiast propozycja zmiany proponowanej w art. 3b – kierunkowo przyjęta, jednakże lokalizacja propozycji przepisu w art. 3b, tj. przed rozdziałem 2 jest niewłaściwa.
40.	Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa	art. X - akt zmieniający: Rozdział 3	Proponuje się uchylić rozdział 3 ustawy zmienianej w art. 1 i dokonać zmiany wszystkich przepisów w ustawie, w których jest mowa o rolniku wytwarzającym biopaliwa ciekłe na własny użytek. Dotychczasowe doświadczenia pokazują, że ze względów ekonomicznych oraz technologicznych, podejmowanie działalności przez rolników w zakresie wytwarzania biokomponentów na własny użytek nie cieszy się zainteresowaniem. Podobna sytuacja może mieć miejsce w przypadku wytwarzania biopaliw gazowych.		Uwaga nieuwzględniona Uwaga wykraczająca poza implementację RED II. Ponadto wymaga przeprowadzenia szerszej analizy i oceny skutków wprowadzenia takiej regulacji, która nie była dotychczas przedmiotem analiz. Kierunkowo istnieje możliwość podjęcia takich działań przy okazji kolejnej nowelizacji uBIO.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			Wysokie koszty inwestycyjne oraz uwarunkowania technologiczne nie wskazują na możliwość wytwarzania tego rodzaju paliw na własne potrzeby. Tym samym nie wydaje się zasadne utrzymywanie rejestru rolników, który obecnie wydaje się stanowić jedynie obciążenie administracyjne. Na obecną chwilę w rejestrze rolników wytwarzających biopaliwa na własny użytek wpisany jest jeden rolnik. Taki stan rejestru istnieje od kilku lat.		
41.	Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa	art. X - akt zmieniany: Art. 28n, Art. 28oa, Art. 31b, Art. 33	Zgodnie z obecnymi przepisami ustawy, jednostki certyfikujące są zobowiązane do przekazywania do KOWR miesięcznych informacji o wydanych certyfikatach podmiotom certyfikowanym. Na ich podstawie KOWR prowadzi wewnętrzną bazę danych o wydanych certyfikatach. Jednocześnie jednostki certyfikujące przekazują te same dane administratorom systemów certyfikacji, którzy na swoich stronach internetowych również publikują dane o wydanych certyfikatach. Mając na uwadze rozszerzenie działalności jednostek certyfikujących o dodatkowe ścieżki certyfikacji, KOWR szacuje, że ilość certyfikatów wydawanych przez te jednostki może zwiększyć się 2- lub 3- krotnie. Spowoduje to dodatkowe obciążenia sprawozdawcze dla jednostek certyfikujących. W związku z powyższym, w celu uproszczenia sprawozdawczości jednostek certyfikujących, KOWR proponuje wprowadzenie do przepisów ustawy zmian polegających na tym, że jednostki certyfikujące zostaną zwolnione z obowiązku składania informacji miesięcznych do KOWR, natomiast administratorzy zostaną ustawowo	W art. 28n proponuje się dodać ust. 3 – 6 w następującym brzmieniu: „3. Administrator systemu certyfikacji wpisany do rejestru administratorów systemów certyfikacji jest obowiązany prowadzić elektroniczny rejestr certyfikatów wydanych przez jednostki certyfikujące. 4. Elektroniczny rejestr certyfikatów powinien zawierać informacje o wydanych, zawieszonych i cofniętych certyfikatach, obejmujące w szczególności: a) numer i datę wydania certyfikatu, b) nazwę, adres oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu certyfikowanego, c) miejsce wykonywania certyfikowanej działalności gospodarczej, d) okres ważności certyfikatu, e) status certyfikatu, f) zakres certyfikacji, w tym ścieżkę certyfikacji oraz surowce lub produkty objęte certyfikacją, g) nazwę jednostki certyfikującej, a także elektroniczną wersję certyfikatu.	Uwaga uwzględniona częściowo Mając na uwadze, że dobrowolne systemy certyfikacji są zobowiązane do prowadzenia na swoich stronach informacji dotyczących certyfikatów wydanych w ramach tych systemów – co wynika z wymogów KE w tym zakresie – nie ma potrzeby wprowadzania zmian w przepisach art. 28n ust. 3-6 określających katalog analogicznych obowiązków na poziomie krajowym. Jednocześnie mając powyższe na uwadze – w projekcie dokonano podnoszonych przez KOWR zmian w zakresie art. 31b: - uchylenie ust. 1 i 2 - zmiany dostosowujące w ust. 4.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			zobowiązani do publikacji na swoich stronach internetowych informacji o wydanych certyfikatach (obecnie administratorzy nie mają ustawowego obowiązku publikacji danych). Takie rozwiązanie zmniejszy ilość obowiązków ustawowych nałożonych na jednostki certyfikujące. Administratorzy będą mieli szerszy zakres obowiązków ustawowych, natomiast faktycznie nie będzie to dla nich nowe działanie, gdyż aktualnie publikują na swoich stronach informacje o wydanych certyfikatach.	5. Elektroniczny rejestr certyfikatów jest jawny i jest udostępniany na stronie internetowej administratora systemu certyfikacji. 6. Administrator systemu certyfikacji jest obowiązany do zamieszczenia danych, o których mowa w pkt. 4, w elektronicznym rejestrze certyfikatów w terminie 30 dni od dnia wydania, zawieszenia lub cofnięcia certyfikatu.”. Art. 28 oa proponuje się, aby otrzymał brzmienie: „Organ rejestrowy wykreśla administratora systemu certyfikacji z rejestru administratorów systemów certyfikacji: 1) na jego wniosek; 2) po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy; 3) w przypadku, gdy administrator systemu certyfikacji nie prowadzi elektronicznego rejestru certyfikatów.” W art. 31b proponuje się: - ust. 1 – uchylić - ust. 2 – uchylić - ust. 4 otrzymuje następujące brzmienie: „w sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 3, umieszcza się klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – kodeks karny.”. Klauzula	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
				ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.” W art. 33 proponuje się: - ust. 1 pkt 1e – uchylić - dodać ust. 1f w następującym brzmieniu: „będąc przedsiębiorcą wykonującym działalność, o której mowa w art. 28k ust. 1, nie opublikował w terminie informacji, o której mowa w art. 28n ust. 4” - ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie: „w przypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 1-1d, 1f-2b, 3a, 4a, 8-8b i 8d-8f kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, wynosi 5 000 zł.”	
42.	Urząd Regulacji Energetyki	Uwaga ogólna	Ze względu na wprowadzanie zmian w oświadczeniach składanych pod rygorem 233 § 6 Kodeksu karnego (art. 45 i n. ustawy OZE) potrzebne jest wprowadzenie przepisów przejściowych.		Uwaga uwzględniona
43.	Konfederacja Lewiatan	Uwaga ogólna	W poprzedniej wersji nowelizacji warunkiem użycia estrów stanowiących samoistne paliwo (dalej „B100”) do realizacji NCW było przedstawienie oświadczenia o jego wykorzystaniu do celów transportowych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. Warunek ten został usunięty w aktualnej wersji. Decyzja ta jest naszym zdaniem błędna. Dyrektywa wprowadza obowiązki dla paliw użytych w transporcie na terenie poszczególnych krajów. Użycie B100 dla celów wypełnienia norm krajowych w stosunku, do którego nie wprowadza się żadnych ograniczeń co do miejsca jego użycia, powoduje, że produkt ten może wykorzystany do realizacji NCW, choć nie będzie używany dla celów transportowych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.		Uwaga uwzględniona częściowo Ad. 1. Przepis dotyczący obowiązku przedstawienia oświadczenia wykorzystania paliwa typu B100 na cele transportowe w kraju, wykracza poza wymagania określone w dyrektywie REDII. Dodatkowo należy zwrócić uwagę na trudności w skutecznej weryfikacji zgodności faktycznego wykorzystania danego paliwa z treścią oświadczenia. W odniesieniu do części uwagi w której była podnoszona zasadność weryfikacji uzasadnienia pod

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			Istniejące w poprzedniej wersji projektu uregulowanie, pozwalało na ograniczenie tego ryzyka. Jednocześnie wskazujemy, że odniesienie do oświadczenia jest pozostawione w uzasadnieniu do ustawy w rozdziale I.8 „Zmiany w przepisach dotyczących kar pieniężnych” pkt 1c. Postulujemy uzależnienie możliwości realizacji NCW z wykorzystaniem estrów stanowiących samoistne paliwo od zużycia go do celów transportowych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.		kątem zgodności z treścią projektu ustawy, zostanie ona uwzględniona.
44.	Konfederacja Lewiatan	Uwaga ogólna - definicje	Brak w treści ustawy precyzyjnego zdefiniowania odnawialnych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego.	Postulujemy zdefiniowanie odnawialnych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego w ustawie, zgodnie z definicją przyjętą w dyrektywie RED II tj. „paliwa ciekłe lub gazowe wykorzystywane w sektorze transportu inne niż biopaliwa lub biogaz, których wartość energetyczna pochodzi ze źródeł odnawialnych innych niż biomasa.”	Uwaga uwzględniona częściowo Wprowadzenie nowej nazwy dla definicji pojęcia: „inne paliwa odnawialne” nie jest w chwili obecnej koniecznością. Nie ma potrzeby aby nazwy (definicje) poszczególnych pojęć stosowanych w ustawie były w pełni zbieżne (co do litery tożsame) z definicjami zawartymi w dyrektywie. Należy również zwrócić uwagę, że obecna definicja „innych paliw odnawialnych odnosi się w swojej treści do definicji paliw z ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, a więc obejmuje swym zakresem zarówno ciekłe jak i gazowe wykorzystanie tych paliw. Jednocześnie, mając na uwadze, że definicja paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego jest korygowana w REDIII – podniesiona w uwadze kwestia

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
					zostanie poruszona ponownie w ramach implementacji RED III.
45.	Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa	Uwaga ogólna	Zagadnienia związane z wytwarzaniem biometanu i wprowadzaniem biometanu do obrotu są obecnie zawarte w wielu aktach prawnych, w tym w m.in.: 1. ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, 2. ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, 3. ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o monitorowaniu i kontrolowaniu jakości paliw, 4. ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, 5. niektórych rozporządzeniach wydanych na podstawie ww. ustaw. W związku z tym potencjalni wytwórcy biometanu zgłaszają wątpliwości interpretacyjne dotyczące zasad reglamentacji działalności prowadzonej w zakresie produkcji biometanu przeznaczanego na różne cele, np. jako samoistne paliwo transportowe (w różnym stanie skupienia), biokomponent lub jako nośnik energii wykorzystywanej w inny sposób. KOWR postuluje wprowadzenie do ustawy zmieniającej jednoznacznych przepisów, które przesądziłyby, że działalność w zakresie wytwarzania biometanu (bez względu na jego przeznaczenie i faktyczne wykorzystanie) podlega wyłącznie regulacjom zawartym w przepisach ustawy o odnawialnych źródłach energii.		Uwaga uwzględniona W treści projektu dokonano stosownych doprecyzowań.
46.	Konfederacja Lewiatan	Uzasadnienie	Brak uzasadnienia dla ustalenia Narodowego Celu Wskaźnikowego powyżej celu wskazanego w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł	1g. Wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego wynosi 14,0%.	Uwaga nieuwzględniona Sprawa jest opisana w uzasadnieniu projektu UC28 - w części opisującej współczynnik redukcji.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, z późn. zm.), dalej REDII, tj. celu na poziomie 14%		
47.	Urząd Regulacji Energetyki	Uzasadnienie	W uzasadnieniu do projektu ustawy, w części dotyczącej art. 27 i 28, wskazano, że przepisy te „regulują kwestie przejściowe wynikające ze zmiany w art. 3 pkt 4a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne i pozwalają na objęcie przepisami tej ustawy również paliw węglowych pochodzących z recyklingu pochodzących z importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego”. Należy zwrócić uwagę, że zamiast art. 3 pkt 4a ustawy - Prawo energetyczne (który odnosi się do przesyłania dwutlenku węgla) powinien być wskazany art. 3 pkt 3b ustawy – Prawo energetyczne oraz że z art. 3, 27 i 28 projektu ustawy wynika „objęcie przepisami tej ustawy” [tj. ustawy - Prawo energetyczne] paliw węglowych pochodzących z recyklingu pochodzących nie tylko z importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego, lecz także tych, które zostały wytworzone.		Uwaga uwzględniona
48.	Urząd Regulacji Energetyki	Uzasadnienie	W uzasadnieniu projektu ustawy nie odniesiono się do kwestii podlegania projektu ustawy procedurze notyfikacji aktów prawnych na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych oraz zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego. Również wśród przypisów do tytułu ustawy nie zredagowano wzmianki o dokonaniu przyszłej notyfikacji.		Uwaga nieuwzględniona z wyjaśnieniem Wskazane w uwadze postępowania dotyczyły przepisów w zakresie kwartalnego obligatoryjnego blendingu biokomponentów, które obecnie już nie obowiązują. W związku z powyższym uruchomienie procedury notyfikacji w zakresie przepisów, których brak jest w samej ustawie – nie znajduje uzasadnienia.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			Praktyka rozliczeniowa realizacji niektórych obowiązków wynikających z ustawy o biokomponentach i biopaliwach w ostatnich latach pokazała bowiem, iż dokonanie notyfikacji projektowanych krajowych przepisów, które mają wpływ na swobody przepływu towarów lub usług, także wówczas, gdy służą osiągnięciu celu wynikającego z danej dyrektywy, innych niż literalnie transponujące przepisy tej dyrektywy, ma fundamentalne znaczenie dla skuteczności przepisu krajowego. Można się było o tym przekonać w związku z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 9 marca 2023 r. w sprawie C-604/21 (Vapo Atlantic SA przeciwko Entidade Nacional para o Setor Energético E.P.E.), dotyczącym braku notyfikacji portugalskich przepisów, które stanowiły implementację dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych. W związku z tym wyrokiem, Sąd Apelacyjny w Warszawie nie miał wątpliwości, iż jeden z przepisów ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, obarczony jest brakiem notyfikacji, mimo, iż również stanowił implementację ww. dyrektywy, a przez to nie jest możliwy do stosowania i egzekwowania. Od 2023 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie daje temu wyraz w orzeczeniach uchylających decyzje Prezesa URE w sprawie wymierzenia wysokich kar pieniężnych na podstawie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Uwzględniając zatem specyfikę projektowanych przepisów oraz ww. doświadczenie, w celu uniknięcia rzeczywistego ryzyka braku skuteczności projektowanych przepisów z		Ponadto projekt nie wprowadza żadnych dodatkowych (nowych) zmian w zakresie obowiązkowego blendingu (art. 23b uBIO) – co dodatkowo uzasadnia brak potrzeby notyfikacji projektu ustawy. Ponadto, zgodnie z informacją udzieloną do uwagi nr 18 (Lewiatan) planowane jest rozpoczęcie procedury wydania rozporządzenia określającego minimalny udział biokomponentów, o którym mowa w art. 23b ust. 1 na lata 2026 i kolejne. Rozporządzenie to będzie przedmiotem procedury notyfikacji technicznej.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			powodu zaniechania notyfikacji, proponuję wszcząć procedurę notyfikacyjną projektu ustawy.		
49.	Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa	OSR - rozdział 6	W przypadku nieuwzględnienia uwagi zgłoszonej w pkt. 14 (Lp. 41 niniejszej tabeli), w związku z rozszerzeniem zakresu obowiązków KOWR, proponuje się, aby w OSR w rozdziale 6 „Wpływ na sektor finansów publicznych” ująć koszty utworzenia w KOWR dwóch nowych etatów (stanowisk pracy). Projekt ustawy znacząco rozszerza zakres sprawozdawczości kierowanej do Dyrektora Generalnego KOWR przez jednostki certyfikujące. Zmiany te wynikają przede wszystkim z dodania nowych ścieżek certyfikacji dla biopłynów i paliw z biomasy (obecnie funkcjonuje tylko dla biokomponentów). Szacuje się, że ilość wydawanych certyfikatów KZR wzrośnie co najmniej dwukrotnie.	Tabela kosztów utworzenia jednego etatu - załącznik nr 1.	Uwaga uwzględniona
50.	Urząd Regulacji Energetyki	OSR	W zakresie oceny skutków regulacji w zakresie wpływu na sektor finansów publicznych, w części dotyczącej wydatków związanych z realizacją przez Prezesa URE zadań wynikających z projektowanych przepisów, proponuje się uwzględnienie wydatków związanych z finansowaniem od 2025 r. pięciu nowych etatów. Utworzenie dodatkowych czterech miejsc pracy dla komórki merytorycznej jest niezbędne w szczególności ze względu na konieczność: - skutecznego egzekwowania wykonania znacznie rozbudowanego obowiązku realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, z uwzględnieniem dodatkowych rodzajów paliw i energii elektrycznej, dodatkowych limitów surowcowych, rozbudowanej sprawozdawczości		Uwaga uwzględniona

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi																																																							
			oraz kontroli operatorów infrastruktury ładowania oraz przewoźników kolejowych, - skutecznej obsługi regulacyjnej (koncesjonowanie, obsługa rejestru podmiotów przywożących, kontrole, obsługa sprawozdawczości) podmiotów zobowiązanych do posiadania koncesji Prezesa URE w zakresie paliw ciekłych, bądź wpisu do rejestru podmiotów przywożących, realizowanych na podstawie ustawy – Prawo energetyczne, w związku z rozszerzeniem definicji paliw ciekłych zaproponowanym w art. 3 pkt 1 lit. a projektu ustawy oraz rozszerzeniem definicji wytwarzania paliw ciekłych zaproponowanym w art. 3 pkt 1 lit. b tiret pierwsze projektu ustawy. Obsługi tej będzie wymagało dodatkowo ok. 100 podmiotów. Natomiast piąty etat potrzebny jest do zapewnienia obsługi nowych koncesjonariuszy (w tym: opłaty koncesyjne, kary pieniężne) oraz obsługi logistyczno-technicznej (rejestracja korespondencji, obsługa informatyczna). Nowe zadania Prezesa URE zawarte w projekcie ustawy wymagać będą zmiany (rozwoju) systemów: Bazy URE (w tym zmiany zakresu wymiany danych z systemem Platforma Paliwowa), czy Rejestry URE. Poniżej oszacowanie kosztów związanych z 5 nowymi etatami, wyposażenie i utrzymanie stanowisk pracy, dostosowanie Baz URE do obsługi nowych zadań Prezesa URE. <table><tr><th>Proceda</th><th>2024</th><th>2025</th><th>2026</th><th>2027</th><th>2028</th><th>2029</th><th>2030</th><th>2031</th><th>2032</th><th>2033</th></tr><tr><td colspan="11">Koszty w zł</td></tr><tr><td>Wyposażenie i utrzymanie stanowisk pracy oraz dostosowanie Baz URE do obsługi nowych zadań Prezesa URE</td><td>221 000,00</td><td>150 000,00</td><td>154 000,00</td><td>158 000,00</td><td>162 000,00</td><td>166 000,00</td><td>171 000,00</td><td>171 500,00</td><td>180 000,00</td><td>184 500,00</td></tr><tr><td>Personalia</td><td>721 000,00</td><td>784 625,00</td><td>784 625,00</td><td>784 625,00</td><td>784 625,00</td><td>784 625,00</td><td>784 625,00</td><td>784 625,00</td><td>784 625,00</td><td>784 625,00</td></tr><tr><td>Suma</td><td>942 000,00</td><td>934 625,00</td><td>938 625,00</td><td>942 625,00</td><td>946 625,00</td><td>950 625,00</td><td>955 625,00</td><td>956 125,00</td><td>964 625,00</td><td>969 125,00</td></tr></table>	Proceda	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	Koszty w zł											Wyposażenie i utrzymanie stanowisk pracy oraz dostosowanie Baz URE do obsługi nowych zadań Prezesa URE	221 000,00	150 000,00	154 000,00	158 000,00	162 000,00	166 000,00	171 000,00	171 500,00	180 000,00	184 500,00	Personalia	721 000,00	784 625,00	784 625,00	784 625,00	784 625,00	784 625,00	784 625,00	784 625,00	784 625,00	784 625,00	Suma	942 000,00	934 625,00	938 625,00	942 625,00	946 625,00	950 625,00	955 625,00	956 125,00	964 625,00	969 125,00		
Proceda	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033																																																		
Koszty w zł																																																												
Wyposażenie i utrzymanie stanowisk pracy oraz dostosowanie Baz URE do obsługi nowych zadań Prezesa URE	221 000,00	150 000,00	154 000,00	158 000,00	162 000,00	166 000,00	171 000,00	171 500,00	180 000,00	184 500,00																																																		
Personalia	721 000,00	784 625,00	784 625,00	784 625,00	784 625,00	784 625,00	784 625,00	784 625,00	784 625,00	784 625,00																																																		
Suma	942 000,00	934 625,00	938 625,00	942 625,00	946 625,00	950 625,00	955 625,00	956 125,00	964 625,00	969 125,00																																																		

Tabela zgodności dla dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych	
Tytuł wdrażanego aktu prawnego	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, z późn. zm. ¹⁾), zwana dalej „dyrektywą 2018/2001”
Wyjaśnienie terminu wejścia w życie projektowanej ustawy	Projektowana ustawa o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw wejdzie w życie z dniem 1 kwietnia 2025 r. z wyjątkami, co wynika z faktu, iż przepisy dotyczące realizacji obowiązków w zakresie Narodowego Celu Wskaźnikowego są realizowane w cyklu rocznym. W takim przypadku przepisy wejdą w życie 1 stycznia 2026 r. Termin wdrożenia dyrektywy 2018/2001 upłynął 30 czerwca 2021 r.
Akty prawne i skróty wykorzystane w przedmiotowej tabeli	- ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, z późn. zm.); - ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1047, z późn. zm.); - ustawa z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków (Dz. U. z 2024 r. poz. 101); - KPA – ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572); - uBIO – ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i 1946); - ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2024 r. poz. 1209, z późn. zm.); - KC – Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061, z późn. zm.); - ustawa z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541, z późn. zm.); - Prawo budowlane – ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r. poz. 725, z późn. zm.); - uPE – ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. 2024 poz. 266, z późn. zm.); - Prawo przedsiębiorców – ustawa z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.); - ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 226, z późn. zm.); - ustawa z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461); - ustawa o planowaniu przestrzennym – ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130, z późn. zm.);

¹⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 311 z 25.09.2020, str. 11, Dz. Urz. UE L 41 z 22.02.2022, str. 37, Dz. Urz. UE L 139 z 18.05.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1405 z 17.05.2024.

	• rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839, z późn. zm.); • rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 2020 r. w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu do spraw Odnawialnych Źródeł Energii (Dz. U. z 2021 r. poz. 2000); • rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1679, z późn. zm.); • rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1225, z późn. zm.); • rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 15 stycznia 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemów ciepłowniczych (Dz. U. z 2007 r. poz. 92); • rozporządzenie Ministra Energii z dnia 18 maja 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązku i warunków technicznych zakupu ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz warunków przyłączania instalacji do sieci (Dz. U. z 2017 r. poz. 1084); • uOZE – ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, z późn. zm.); • ustawa z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (Dz. U. z 2024 r. poz. 1446, z późn. zm.); • rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 maja 2022 r. w sprawie programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2022 (Dz. U. 2022 r. poz. 1070); • ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.); • ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2024 r. poz. 399, z późn. zm.); • nowelizacja ustawy o OZE – ustawa z dnia 17 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2023 poz. 1762, z późn. zm.). Przepisy wymagające wdrożenia, które <u>zostały już wdrożone</u> do polskiego porządku prawnego oznaczane są kolorem zielonym (w tle kolumny „jednostka redakcyjna”). Uwaga: w odniesieniu do poniższego projektu ustawy, w tabeli wykorzystane zostały przepisy zgodnie z ich stanem (poniżej, w nawiasach kwadratowych) – w związku z powyższym, jego ostateczne brzmienie może ulec w finalnych wersjach stosownym modyfikacjom. • Projekt UC 28 - projekt ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw, zwanydalej” zm. uBIO”) [przepisy aktualne na dzień 07.01.2025 r.] Przepisy wymagające wdrożenia, które są wdrażane do polskiego porządku prawnego w ww. projekcie oznaczone są kolorem żółtym (w tle kolumny „jednostka redakcyjna”).

JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU UE	KO NIE CZ NOŚ Ć WD RO ŻE N IA T/N	JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISÓW PROJEKTU USTAWY	UZASADNIENIE (uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE)
Art. 1	Niniejsza dyrektywa ustanawia wspólne ramy dla promowania energii ze źródeł odnawialnych. Określa ona wiążący unijny cel ogólny w odniesieniu do całkowitego udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w Unii w 2030 r. Ustanawia ona również zasady dotyczące wsparcia finansowego na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz dotyczące prosumpcji takiej energii elektrycznej, wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych w sektorze ogrzewania i chłodzenia oraz w sektorze transportu, współpracy regionalnej między państwami członkowskimi i między państwami członkowskimi a państwami trzecimi, gwarancji pochodzenia, procedur administracyjnych oraz informacji i szkoleń. Określa ona również kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych dla biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy.	N		Brak potrzeby implementacji.	
Art. 2	Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się odpowiednie definicje zawarte w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE. Stosuje się również następujące definicje:	N		Brak potrzeby implementacji.	
	1) „energia ze źródeł odnawialnych” lub „energia odnawialna” oznacza energię z odnawialnych źródeł niekopalnych, a mianowicie energię wiatru, energię promieniowania słonecznego (energię słoneczną termiczną i energię fotowoltaiczną) oraz energię geotermalną, energię otoczenia, energię pływów, fal i inną energię oceanów, hydroenergię, biomasę oraz gaz pochodzący z wysypisk śmieci, oczyszczalni ścieków i ze źródeł biologicznych (biogaz)	T	Art. 2 pkt 22 uOZE	22) odnawialne źródło energii - odnawialne, niekopalne źródła energii obejmujące energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, energię geotermalną, energię hydrotermalną, hydroenergię, energię fal, prądów i pływów morskich, energię otoczenia, energię otrzymywaną z biomasy, biogazu, biogazu rolniczego, biometanu, biopłynów oraz z wodoru odnawialnego	

2) „energia otoczenia” oznacza naturalnie występującą energię termiczną i energię skumulowaną w środowisku o określonych granicach, która może znajdować się w powietrzu otoczenia, z wyłączeniem powietrza wylotowego, lub w wodzie powierzchniowej lub ściekach	T	Art. 2 pkt 11 ¹ uOZE	11 ¹) energia otoczenia - naturalnie występująca energia termiczna i energia skumulowana w środowisku o określonych granicach, która może znajdować się w wodach powierzchniowych, w ściekach lub w powietrzu, z wyłączeniem powietrza wylotowego	
3) „energia geotermalna” oznacza energię zgromadzoną w postaci ciepła pod powierzchnią ziemi;	T	Art. 2 pkt 10 uOZE	10) energia geotermalna – energię o charakterze nieantropogenicznym skumulowaną w postaci ciepła pod powierzchnią ziemi	
4) „końcowe zużycie energii brutto” oznacza towary energetyczne dostarczane do celów energetycznych przemysłowi, sektorowi transportu, gospodarstwu domowemu, sektorowi usługowemu, w tym świadczącemu usługi publiczne, rolnictwu, leśnictwu i rybołówstwu, zużycie energii elektrycznej i ciepła przez przemysł energetyczny na produkcję energii elektrycznej, ciepła i paliw transportowych oraz straty energii elektrycznej i ciepła podczas dystrybucji i przesyłu;	T	Art. 2 pkt. 16 uOZE	16) końcowe zużycie energii brutto - nośniki energii dostarczone do celów energetycznych przemysłowi, sektorowi transportowemu, gospodarstwu domowemu, sektorowi usługowemu, w tym świadczącemu usługi publiczne, rolnictwu, leśnictwu i rybołówstwu, łącznie ze: a) zużyciem energii elektrycznej i ciepła przez przemysł energetyczny na wytwarzanie energii elektrycznej i ciepła, b) stratami energii elektrycznej i ciepła powstającymi podczas ich przesyłania i dystrybucji oraz magazynowania energii elektrycznej;	
5) „system wsparcia” oznacza każdy instrument, system lub mechanizm stosowany przez państwo członkowskie lub grupę państw członkowskich, który promuje wykorzystanie energii ze źródeł odnawialnych dzięki zmniejszeniu kosztów tej energii, zwiększeniu ceny, za którą można ją sprzedać, lub zwiększeniu – poprzez nałożenie obowiązku stosowania energii odnawialnej lub w inny sposób – jej nabywanej ilości, w tym m.in.: pomoc inwestycyjną, zwolnienia z podatków lub ulgi podatkowe, zwrot podatków, systemy wsparcia polegające na nałożeniu obowiązku stosowania energii odnawialnej, w tym również systemy posługujące się zielonymi certyfikatami, oraz systemy bezpośredniego wsparcia cen, w tym taryfy gwarantowane oraz wypłaty premii zmiennej albo stałej;	T	Art. 69a uOZE	Energia elektryczna wytworzona w danej instalacji odnawialnego źródła energii może korzystać z: 1) systemu wsparcia świadectw pochodzenia albo 2) (<i>uchylony</i>) 3) systemu wsparcia, o którym mowa w art. 70a-70f, albo 3a) systemu wsparcia, o którym mowa w art. 70g-70j, albo 4) aukcyjnego systemu wsparcia, albo 4a) aukcji na wsparcie operacyjne, o której mowa w art. 83b ust. 1, albo 4b) systemu wsparcia, o którym mowa w art. 83l-83s, albo 5) rozliczeń, o których mowa w art. 4 ust. 1 albo ust. 1a pkt 2, albo 6) rozliczenia, o którym mowa w art. 38c ust. 3.	

6) „obowiązek stosowania energii odnawialnej” oznacza system wsparcia zobowiązujący producentów energii do produkcji określonej części energii ze źródeł odnawialnych, zobowiązujący dostawców energii do pokrywania określonej części swoich dostaw przez energię ze źródeł odnawialnych lub zobowiązujący konsumentów energii do pokrywania określonej części swojego zapotrzebowania przez energię ze źródeł odnawialnych, w tym systemy, w których wymogi te można spełnić, stosując zielone certyfikaty;	T	Art. 52 ust. 1 uOZE	1. Przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy, odbiorca przemysłowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 2, są obowiązane: 1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia lub wydane: a) dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej lub b) na podstawie ustawy - Prawo energetyczne lub 2) uiścić opłatę zastępczą w terminie określonym w art. 68 ust. 2 obliczoną w sposób określony w art. 56.	
7) „instrument finansowy” oznacza instrument finansowy zdefiniowany w art. 2 pkt 29 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046	N		Przepis nie wymaga wdrożenia– obowiązek realizowany jest w oparciu o przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046	
8) „MŚP” oznacza mikro-, małe lub średnie przedsiębiorstwo zdefiniowane w art. 2 załącznika do zalecenia Komisji 2003/361/WE	T	Art. 7 ust. 1 Prawo Przedsiębiorców	1. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 1) mikroprzedsiębiorca - przedsiębiorcę, który w co najmniej jednym roku z dwóch ostatnich lat obrotowych spełniał łącznie następujące warunki: a) zatrudniał średniorocznie mniej niż 10 pracowników oraz b) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz z operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 2 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 2 milionów euro; 2) mały przedsiębiorca - przedsiębiorcę, który w co najmniej jednym roku z dwóch ostatnich lat obrotowych spełniał łącznie następujące warunki: a) zatrudniał średniorocznie mniej niż 50 pracowników oraz b) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz z operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 10 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 10 milionów euro - i który nie jest mikroprzedsiębiorcą; 3) średni przedsiębiorca - przedsiębiorcę, który w co najmniej jednym roku z dwóch ostatnich lat obrotowych spełniał łącznie następujące warunki: a) zatrudniał średniorocznie mniej niż 250 pracowników oraz b) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz z operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 50 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec	

				jednego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 43 milionów euro - i który nie jest mikroprzedsiębiorcą ani małym przedsiębiorcą; 4) organ - właściwy w sprawach podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej organ administracji publicznej, inny organ władzy publicznej, z wyłączeniem sądów, a także organ samorządu zawodowego.	
9) „ciepło odpadowe i chłód odpadowy” oznacza niemożliwe do uniknięcia ciepło lub chłód, które są wytwarzane jako produkt uboczny w instalacjach przemysłowych lub instalacjach wytwórczych energii lub w sektorze usług i które bez dostępu do systemu ciepłowniczego lub chłodniczego pozostałyby niewykorzystane, rozpraszając się w powietrzu lub w wodzie, w przypadku gdy jest lub będzie wykorzystywany proces kogeneracji lub gdy kogeneracja nie jest możliwa;	T	Art.3 pkt 20i uPE		20i) ciepło odpadowe i chłód odpadowy - niemożliwe do uniknięcia ciepło lub chłód, które są wytwarzane jako produkty uboczne w instalacjach przemysłowych lub instalacjach wytwórczych energii, lub w sektorze usług i które bez dostępu do systemu ciepłowniczego lub chłodniczego pozostałyby niewykorzystane, rozpraszając się w powietrzu lub w wodzie, w przypadku gdy jest lub będzie wykorzystywana kogeneracja lub gdy wykorzystanie kogeneracji nie jest możliwe;	
10) „rozbudowa źródła energii” oznacza modernizację elektrowni produkujących energię odnawialną, w tym pełną lub częściową wymianę instalacji lub systemów i urządzeń w celu wymiany mocy lub w celach zwiększenia efektywności lub mocy instalacji;	T	Art. 2 pkt. 19a uOZE Art. 74 ust. 2 pkt.2 i 4 uOZE		19a) modernizacja - proces inwestycyjny, którego celem jest: a) odtworzenie stanu pierwotnego lub zmiana parametrów użytkowych lub technicznych instalacji odnawialnego źródła energii albo b) przekształcenie instalacji odnawialnego źródła energii w inny rodzaj instalacji odnawialnego źródła energii, z wyłączeniem przekształcenia w instalację spalania wielopaliwowego, albo c) przekształcenie jednostki wytwórczej w rozumieniu art. 3 pkt 43 ustawy - Prawo energetyczne niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii w instalację odnawialnego źródła energii, z wyłączeniem przekształcenia w instalację spalania wielopaliwowego; 2. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii może zostać sprzedana w drodze aukcji wyłącznie w przypadku, gdy: (...) 2) poniesione i udokumentowane nakłady na modernizację tej instalacji wyniosły: a) nie mniej niż 25%, ale nie więcej niż 50% kosztów kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji odnawialnego źródła energii albo b) więcej niż 50% kosztów kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji odnawialnego źródła energii; (...)	

				4) w wyniku modernizacji, o której mowa w art. 2 pkt 19a lit. a i b, nastąpił przyrost łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej lub wzrost ilości wytwarzanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii.	
	11) „operator systemu dystrybucyjnego” oznacza operatora zdefiniowanego w art. 2 pkt 6 dyrektywy 2009/72/WE oraz w art. 2 pkt 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE	T	Art. 3 pkt. 25 uPE	25) operator systemu dystrybucyjnego - przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją paliw gazowych lub energii elektrycznej, odpowiedzialne za ruch sieciowy w systemie dystrybucyjnym gazowym albo systemie dystrybucyjnym elektroenergetycznym, bieżące i długookresowe bezpieczeństwo funkcjonowania tego systemu, eksploatację, konserwację, remonty oraz niezbędną rozbudowę sieci dystrybucyjnej, w tym połączeń z innymi systemami gazowymi albo innymi systemami elektroenergetycznymi;	
	12) „gwarancja pochodzenia” oznacza elektroniczny dokument, który służy wyłącznie jako dowód dla odbiorcy końcowego, że dana część lub ilość energii została wyprodukowana ze źródeł odnawialnych	T	Art. 120 ust. 1 uOZE	1. Gwarancja pochodzenia wytworzonych z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii: 1) energii elektrycznej, 2) biometanu, 3) ciepła albo chłodu, 4) wodoru odnawialnego, 5) biogazu, 6) biogazu rolniczego – wyrażonych w MWh, zwana dalej „gwarancją pochodzenia”, wydawana w postaci elektronicznej, jest jedynym dokumentem poświadczającym odbiorcy końcowemu, że określona w tym dokumencie ilość odpowiednio energii elektrycznej, biometanu, ciepła albo chłodu, wodoru odnawialnego, biogazu albo biogazu rolniczego została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii i wprowadzona do sieci odpowiednio elektroenergetycznej, gazowej albo sieci ciepłowniczej lub chłodniczej, do której jest przyłączony co najmniej jeden odbiorca inny niż podmiot wytwarzający odpowiednio energię elektryczną, biometan, ciepło albo chłód, wodór odnawialny, biogaz albo biogaz rolniczy lub została wprowadzona w inne miejsce zgodnie z ust. 5.	

	13) „miks pozostałej energii” oznacza całkowity roczny miks energetyczny danego państwa członkowskiego z wyłączeniem części objętej anulowanymi gwarancjami pochodzenia;	T	Art. 125a uOZE	Art. 125a 1. Podmiot, o którym mowa w art. 124 ust. 1, opracowuje i publikuje na swojej stronie internetowej informację o rocznym miksie energii resztkowej rozumianym jako energia elektryczna wytworzona i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej, lub za pomocą linii bezpośredniej w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy - Prawo energetyczne w danym roku rozliczeniowym trwającym od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca roku następnego, z uwzględnieniem przepływów rzeczywistych z poszczególnych krajów, pomniejszona o energię, dla której umorzono gwarancje pochodzenia, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczy miks energii resztkowej. Informacja, o której mowa w zdaniu pierwszym, jest sporządzana zgodnie z normą CEN-EN 16325. 2. Operator systemu przesyłowego, a w przypadku korzystania z linii bezpośredniej w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy - Prawo energetyczne, Prezes URE, przekazują podmiotowi, o którym mowa w art. 124 ust. 1, w związku z realizacją przez ten podmiot obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informację o ilości energii elektrycznej, wyrażonej w MWh: 1) wytworzonej i wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej, lub dostarczonej za pomocą linii bezpośredniej w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy - Prawo energetyczne, 2) importowanej netto w związku z przepływami rzeczywistymi z poszczególnych krajów, z uwzględnieniem miksu energetycznego tych krajów, 3) eksportowanej netto w związku z przepływami rzeczywistymi do poszczególnych krajów - w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku, którego dotyczy ten obowiązek. 3. Miks energii resztkowej, o którym mowa w ust. 1, oblicza się według wzoru: $Mer = (Pen + Ien + Igp - Egp - Ugp) - Een,$ gdzie poszczególne symbole oznaczają: Mer – miks energii resztkowej, wyrażony w MWh, Pen – ilość energii elektrycznej, wytworzonej i wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej, lub dostarczonej za pomocą linii bezpośredniej w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy – Prawo energetyczne, w danym roku, wyrażoną w MWh,	

				Ien – ilość energii elektrycznej importowanej netto w związku z przepływami rzeczywistymi z poszczególnych krajów, z uwzględnieniem miksu energetycznego tych krajów, wyrażoną w MWh, Igp – ilość energii elektrycznej dla której gwarancje pochodzenia zostały uznane zgodnie z art. 123 ust. 1, wyrażoną w MWh, Egp – ilość energii elektrycznej, dla której gwarancje pochodzenia wydane na podstawie art. 122 ust. 2 zostały uznane w innych krajach, wyrażoną w MWh, Ugp – ilość energii elektrycznej, dla której gwarancje pochodzenia zostały umorzone na podstawie art. 124a, wyrażoną w MWh, Een – ilość energii elektrycznej eksportowanej netto w związku z przepływami rzeczywistymi do poszczególnych krajów, wyrażoną w MWh, z uwzględnieniem udziału odnawialnych źródeł energii, obliczoną według wzoru: $E_{en} = E_{ek} \times \frac{(Pen + I_{en} + I_{gp} - E_{gp} - U_{gp})}{(Pen + I_{en} + I_{gp})},$ gdzie symbol Eek oznacza ilość energii elektrycznej eksportowanej netto w związku przepływami rzeczywistymi do poszczególnych krajów, wyrażoną w MWh.	

14) „prosument energii odnawialnej” oznacza odbiorcę końcowego działającego w ramach swoich obiektów o określonych granicach lub, jeśli jest to dozwolone przez państwo członkowskie, w ramach innych obiektów, który wytwarza odnawialną energię elektryczną na własne potrzeby oraz który może magazynować lub sprzedawać samodzielnie wytworzoną energię elektryczną, pod warunkiem że w przypadku prosumenta energii odnawialnej, niebędącego gospodarstwem domowym, działania te nie stanowią jego podstawowej działalności handlowej lub zawodowej;	T	Art. 2 pkt. 27a) uOZE	27a) prosument energii odnawialnej - odbiorcę końcowego wytwarzającego energię elektryczną wyłącznie z odnawialnych źródeł energii na własne potrzeby w mikroinstalacji, pod warunkiem że w przypadku odbiorcy końcowego niebędącego odbiorcą energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, nie stanowi to przedmiotu przeważającej działalności gospodarczej określonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz.U. z 2023 r. poz. 773);	
15) „działający grupowo prosumenci energii odnawialnej” oznaczają grupę co najmniej dwóch działających wspólnie prosumentów energii odnawialnej zgodnie z pkt 14, zlokalizowanych w tym samym budynku lub budynku wielomieszkaniowym;	T	Art. 2 pkt. 27c uOZE	27c) prosument zbiorowy energii odnawialnej - odbiorcę końcowego wytwarzającego energię elektryczną wyłącznie z odnawialnych źródeł energii na własne potrzeby w mikroinstalacji lub małej instalacji przyłączonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej za pośrednictwem wewnętrznej instalacji elektrycznej budynku wielolokalowego, w której znajduje się punkt poboru energii elektrycznej tego odbiorcy, pod warunkiem że w przypadku odbiorcy końcowego niebędącego odbiorcą energii elektrycznej w gospodarstwie domowym wytwarzanie to nie stanowi przedmiotu przeważającej działalności gospodarczej określonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej;	
16) „społeczność energetyczna działająca w zakresie energii odnawialnej” oznacza podmiot prawny: a) który, zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym, opiera się na otwartym i dobrowolnym uczestnictwie, jest niezależny i jest skutecznie kontrolowany przez udziałowców lub członków zlokalizowanych w niewielkiej odległości od projektów dotyczących energii odnawialnej będących własnością tego podmiotu prawnego i przez niego rozwijanych; b) którego udziałowcy lub członkowie są osobami fizycznymi, MŚP lub organami lokalnymi, w tym gminnymi; c) którego podstawowym celem – zamiast przynoszenia zysków finansowych – jest raczej przynoszenie korzyści środowiskowych, ekonomicznych lub społecznych jego	T	Art. 3 pkt. 13f uPE	13f) obywatelska społeczność energetyczna - podmiot posiadający zdolność prawną, który: a) opiera się na dobrowolnym i otwartym uczestnictwie i w którym uprawnienia decyzyjne i kontrolne przysługują członkom, udziałowcom lub wspólnikom będącym wyłącznie osobami fizycznymi, jednostkami samorządu terytorialnego, mikroprzedsiębiorcami lub małymi przedsiębiorcami w rozumieniu art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2023 r. poz. 221, 641, 803, 1414 i 2029), dla których działalność gospodarcza w sektorze energetycznym nie stanowi przedmiotu podstawowej działalności gospodarczej określonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, b) za główny cel ma zapewnienie korzyści środowiskowych, gospodarczych lub społecznych dla swoich członków, udziałowców lub wspólników lub obszarów lokalnych, na których prowadzi działalność, c) może zajmować się: - w odniesieniu do energii elektrycznej: -- wytwarzaniem, zużywaniem lub	

obowiązków stron działających jako odbiorcy końcowi, producenci, dostawcy lub koncentratorzy;		uOZE Art. 3 pkt 55c uPE Art. 5a¹ ust. 4 uPE Art. 5b⁴ ust. 2 pkt 6 uPE Art. 23 ust. 2 pkt 18b lit. 1 uPE	Art. 3a 1. Pośredniczenie w partnerskim handlu energią z odnawialnych źródeł energii stanowi obrót w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy - Prawo energetyczne. 2. Umowy w ramach partnerskiego handlu energią z odnawialnych źródeł energii zawiera się, rozlicza i rozwiązuje z wykorzystaniem platformy partnerskiego handlu energią z odnawialnych źródeł energii, przez którą rozumie się internetową platformę handlową w rozumieniu załącznika nr 2 do ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz.U. z 2023 r. poz. 913) umożliwiającą zautomatyzowane wykonanie transakcji i płatności bezpośrednio między stronami tych umów albo za pośrednictwem strony trzeciej. Do zawierania umów pomiędzy uczestnikami partnerskiego handlu energią z odnawialnych źródeł energii można wykorzystać platformę partnerskiego handlu energią z odnawialnych źródeł energii, przez którą rozumie się internetową platformę handlową w rozumieniu załącznika 2 do ustawy z dnia 5 lipca 55c) partnerski handel energią z odnawialnych źródeł energii - partnerski handel energią z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu art. 2 pkt 27¹ ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii; 4. Umowa, o której mowa w ust. 1, może przewidywać także udostępnienie stronom tej umowy platformy partnerskiego handlu energią z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 3a ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii. W takim przypadku umowa, o której mowa w ust. 1, zawiera również zasady i warunki realizacji usług udostępniania tej platformy. 6) wskazanie, czy agregator zamierza prowadzić działalność również przy użyciu platformy partnerskiego handlu energią z odnawialnych źródeł energii; 1) funkcjonowania partnerskiego handlu energią z odnawialnych źródeł energii, w tym w zakresie prawnych i organizacyjnych barier jego rozwoju;	
19) „system ciepłowniczy” lub „system chłodniczy” oznacza dystrybucję energii termicznej w postaci pary, gorącej wody lub schłodzonych płynów z centralnych lub	T	Art.7b ust. 2 uPE	2. Przez system ciepłowniczy lub chłodniczy rozumie się sieć ciepłowniczą lub chłodniczą oraz współpracujące z tą siecią urządzenia lub instalacje służące do wytwarzania lub odbioru ciepła lub chłodu.	

	zdecentralizowanych źródeł produkcji przez sieć do wielu budynków lub punktów w celu wykorzystania jej do ogrzewania lub chłodzenia pomieszczeń lub procesów;				
	20) „efektywny system ciepłowniczy i chłodniczy” oznacza efektywny system ciepłowniczy i chłodniczy zdefiniowany w art. 2 pkt 41 dyrektywy 2012/27/UE;	T	Art. 7b ust. 4 uPE	4. Przez efektywny energetycznie system ciepłowniczy lub chłodniczy rozumie się system ciepłowniczy lub chłodniczy, w którym do wytwarzania ciepła lub chłodu wykorzystuje się co najmniej w: 1) 50% energię z odnawialnych źródeł energii lub 2) 50% ciepło odpadowe, lub 3) 75% ciepło pochodzące z kogeneracji, lub 4) 50% połączenie energii i ciepła, o których mowa w pkt 1-3.	
	21) „wysokosprawna kogeneracja” oznacza wysokosprawną kogenerację zdefiniowaną w art. 2 pkt 34 2012/27/UE;	T	Art. 2 pkt 38 uOZE odwołanie do Art. 3 pkt 38 uPE	38) wysokosprawna kogeneracja - wytwarzanie energii elektrycznej lub mechanicznej i ciepła użytkowego w kogeneracji, które zapewnia oszczędność energii pierwotnej zużywanej w: a) jednostce kogeneracji w wysokości nie mniejszej niż 10% w porównaniu z wytwarzaniem energii elektrycznej i ciepła w układach rozdzielonych o referencyjnych wartościach sprawności dla wytwarzania rozdzielonego lub b) jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej poniżej 1 MW w porównaniu z wytwarzaniem energii elektrycznej i ciepła w układach rozdzielonych o referencyjnych wartościach sprawności dla wytwarzania rozdzielonego;	

22) „świadectwo charakterystyki energetycznej” oznacza świadectwo charakterystyki energetycznej zdefiniowane w art. 2 pkt 12 dyrektywy 2010/31/UE;	T	Art. 4, 5, 10 ust. 1 Ustawy o charakterystyce energetycznej budynków	Art. 4. 1. Świadectwo charakterystyki energetycznej sporządza się na podstawie metodologii wyznaczania charakterystyki energetycznej budynku lub części budynku, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 15. 2. Sporządzając świadectwo charakterystyki energetycznej, uwzględnia się parametry techniczne konstrukcji i instalacji budynku oraz parametry techniczne źródła ciepła zasilającego budynek lub część budynku. 3. Świadectwo charakterystyki energetycznej sporządza się z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, w którym prowadzony jest centralny rejestr charakterystyki energetycznej budynków. Art. 5. Osoba uprawniona do sporządzania świadectw charakterystyki energetycznej przekazuje świadectwo charakterystyki energetycznej zlecającemu sporządzenie tego świadectwa w postaci: 1) papierowej, opatrzone numerem nadanym w centralnym rejestrze charakterystyki energetycznej budynków oraz podpisem osobistym osoby uprawnionej, lub 2) elektronicznej, opatrzone numerem nadanym w centralnym rejestrze charakterystyki energetycznej budynków oraz kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym osoby uprawnionej. Art. 10. 1. Świadectwo charakterystyki energetycznej zawiera: 1) dane identyfikacyjne budynku lub części budynku; 2) charakterystykę energetyczną budynku lub części budynku; 3) zalecenia określające zakres i rodzaj robót budowlano-instalacyjnych, które poprawią charakterystykę energetyczną budynku lub części budynku; 4) oświadczenie osoby, która sporządziła świadectwo charakterystyki energetycznej, że dokument został wygenerowany z centralnego rejestru charakterystyki energetycznej budynków.	
23) „odpady” oznaczają odpady zdefiniowane w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/98/WE, z wyłączeniem substancji, które zostały w sposób zamierzony zmodyfikowane lub zanieczyszczone w celu spełnienia niniejszej definicji;	T	art. 1 pkt 3 lit. r zm. uBIO	Art. 1. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i 1946) wprowadza się następujące zmiany: 3) w art. 2 w ust. 1: r) pkt 31 otrzymuje brzmienie: „31) odpady – odpady w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, z wyłączeniem substancji lub	d

		art. 1 pkt 7 ust. zm. uBIO art. 5 pkt 2 lit. c zm. uBIO	przedmiotów, które zostały w sposób zamierzony zmodyfikowane lub zanieczyszczone w celu uznania za odpady;”; 7) w art. 11: a) w ust. 1 w pkt 3 skreśla się wyrazy „na cele inne niż paliwowe”; b) w ust. 2 po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „pkt 1”; c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Wymagania, o których mowa w ust. 1 i 3, nie mają zastosowania do surowców, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy.”; Art. 5. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: 2) w art. 2: c) po pkt 26 dodaje się pkt 26a–26d w brzmieniu: „26d) odpady – odpady w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.), z wyłączeniem substancji lub produktów, które zostały w sposób zamierzony zmodyfikowane lub zanieczyszczone w celu uznania za odpady;”	
24) „biomasa” oznacza ulegającą biodegradacji frakcję produktów, odpadów lub pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa, łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi, z leśnictwa i powiązanych działów przemysłu, w tym rybołówstwa i akwakultury, a także ulegającą biodegradacji frakcję odpadów, w tym odpadów przemysłowych i miejskich pochodzenia biologicznego;	T	Art. 2 pkt 3 uOZE Art. 1 pkt 3 lit. a zm. uBIO	3) Biomasa – ulegającą biodegradacji część produktów, odpadów lub pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa, w tym substancje roślinne i zwierzęce, leśnictwa i związanych działów przemysłu, w tym rybołówstwa i akwakultury, przetworzoną biomasę, w szczególności w postaci brykietu, peletu, toryfikatu i biowęgla, a także ulegającą biodegradacji część odpadów przemysłowych lub komunalnych pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, w tym odpadów z instalacji do przetwarzania odpadów oraz odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków, w szczególności osadów ściekowych, zgodnie z przepisami o odpadach w zakresie kwalifikowania części energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów 3) w art. 2 w ust. 1: a) pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) biomasa – ulegająca biodegradacji i pochodzenia biologicznego część:	

				a) produktów, odpadów lub pozostałości – pochodząca z działów przemysłu powiązanych z rolnictwem, rybołówstwem, akwakulturą lub leśnictwem, b) produktów lub odpadów – pochodząca z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa, c) pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa, d) odpadów lub pozostałości, w tym odpadów komunalnych, odpadów lub pozostałości przemysłowych oraz odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków – w tym substancje roślinne lub zwierzęce;”	
25) „biomasa rolnicza” oznacza biomasę pochodzącą z produkcji rolniczej;	T	Art. 2 pkt 3b uOZE art. 1 pkt 3 lit. b zm. uBIO	3b) Biomasa pochodzenia rolniczego – biomasę pochodzącą z upraw energetycznych, a także odpady lub pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty Art. 1 3) w art. 2 w ust 1: b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu: „2a) biomasa rolnicza – biomasę pochodzącą z rolnictwa, nie obejmującą biomasy pochodzącej z działów przemysłu powiązanych z rolnictwem;”		
26) „biomasa leśna” oznacza biomasę pochodzącą z produkcji leśnej;	T	art. 1 pkt 3 lit. b zm. uBIO art. 1 pkt 7; 42, 43 zm. uBIO	Art. 1 3) w art. 2 w ust. 1: b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu: „2b) biomasa leśna – biomasę pochodzącą z leśnictwa, nieobejmującą biomasy pochodzącej z działów przemysłu powiązanych z leśnictwem;”; 7) w art. 11 a) w ust. 1 w pkt 3 skreśla się wyrazy „na cele inne niż paliwowe”, b) w ust. 2 po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy w „pkt 1”. Na skutek dodania tej definicji zmianie uległy również: 42) w art. 30: a) w ust. 1 w pkt 1: – lit. b otrzymuje brzmienie: „b) biomasy wykorzystanej do wytworzenia biokomponentów, ze wskazaniem:		

				– surowców rolniczych pozyskanych na podstawie umów kontraktacji, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1, – biomasy pozyskanej na podstawie umów dostawy, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2, – surowców rolniczych pozyskanych z produkcji własnej wytwórców lub biomasy otrzymywanej przez wytwórców w prowadzonych przez nich procesach przetwarzania surowców rolniczych lub biomasy, – biomasy spełniającej i niespełniającej kryteriów zrównoważonego rozwoju, – biomasy uprawniającej do podwójnego zaliczenia do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, ze wskazaniem rodzajów surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy, – podmiotów, o których mowa w art. 11 ust. 1, dostarczających poszczególne rodzaje biomasy, a w przypadku zakupu surowców rolniczych, łącznej ilości poszczególnych rodzajów tych surowców dostarczanych przez producentów rolnych, – kraju pochodzenia – w przypadku surowców rolniczych, a także surowców rolniczych wykorzystanych do wytworzenia biomasy, spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju, – kraju wytworzenia – w przypadku biomasy innej niż wytworzona z surowców rolniczych,” - w lit. c uchyla się tiret drugie, b) w ust. 1b: – w pkt 1 uchyla się lit. d, – w pkt 3 uchyla się lit. b, – w pkt 5 wyrazy „odpadów lub pozostałości, wykorzystanych” zastępuje się wyrazami „biomasy innej niż wytworzona z surowców rolniczych, wykorzystanej” c) w ust. 2b w pkt 1 uchyla się lit. d, d) po ust. 2f dodaje się ust. 2g w brzmieniu: „2g. W przypadku niezłożenia przez podmiot sprawozdający sprawozdań, o których mowa w ust. 1b, albo oświadczenia, o których mowa w ust. 2e, organ rejestrowy wzywa podmiot sprawozdający do ich złożenia w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia wezwania, z pouczeniem, że niezłożenie sprawozdania albo oświadczenia w wyznaczonym terminie skutkuje wykreśleniem z rejestru podmiotów sprawozdających.”; 43) w art. 30a w ust. 1 pkt 3 i 4 otrzymuje brzmienie:	

			Art. 1 ust. pkt 48 zm. uBIO	„3) surowców rolniczych pozyskanych z produkcji własnej wytwórców lub biomasy otrzymywanej przez wytwórców w prowadzonych przez nich procesach przetwarzania surowców rolniczych lub biomasy, lub 4) surowców rolniczych lub biomasy pozyskanych w inny sposób niż określony w pkt 1–3, w tym surowców, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy.”, 48) w art. 33: a) w ust. 1: – pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) będąc wytwórcą wytwarza biokomponenty z biomasy pozyskiwanej w inny sposób niż na podstawie umów kontraktacji lub dostawy, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1 i 2, lub z produkcji własnej, lub surowców, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, których udział przekracza w skali roku 25 % całości biokomponentów wytworzonych przez tego wytwórcę.”, b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, kara pieniężna wynosi 50 % wartości netto biokomponentów wytworzonych z biomasy pozyskiwanej w inny sposób niż na podstawie umów kontraktacji lub dostawy, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1 i 2, lub z produkcji własnej, lub z surowców, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, których udział przekracza w skali roku 25 % całości biokomponentów wytworzonych przez tego wytwórcę.”, Art. 14. Sprawozdania, o których mowa w art. 30 ust. 1, 1b i 2b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, składa się po raz pierwszy za drugi kwartał 2025 r.	
	27) „paliwa z biomasy” oznaczają paliwa gazowe i stałe wyprodukowane z biomasy;	T	art. 5 pkt 2 lit. c zm. uBIO	Art. 5. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: 2) w art. 2: c) po pkt 26 dodaje się pkt 26a–26d w brzmieniu: „26a) paliwa gazowe z biomasy – paliwa gazowe wytworzone z biomasy wykorzystywane do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu; 26b) paliwa stałe z biomasy – paliwa stałe wytworzone z biomasy wykorzystywane do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu;	

				26c) paliwa z biomasy – paliwa gazowe z biomasy oraz paliwa stałe z biomasy;”	
28) „biogaz” oznacza paliwa gazowe wyprodukowane z biomasy;	T	Art. 2 ust.1 uOZE		Definicja zaimplementowana w art. 2 pkt. 1 ustawy o odnawialnych źródłach energii 1) biogaz - gaz uzyskany z biomasy, w szczególności z instalacji przeróbki odpadów zwierzęcych lub roślinnych, oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów	
29) „bioodpady” oznaczają bioodpady zdefiniowane w art. 3 pkt 4 dyrektywy 2008/98/WE;	T	Art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach art. 1 pkt 3 lit. s zm. uBIO		1) bioodpadach – rozumie się przez to ulegające biodegradacji odpady z ogrodów i parków, odpady żywności i kuchenne z gospodarstw domowych, gastronomii, w tym restauracji, stołówek oraz zakładów zbiorowego żywienia, biur, hurtowni i jednostek handlu detalicznego, a także podobne odpady z zakładów produkujących lub wprowadzających do obrotu żywność. Art. 1 3) w art. 2 w ust. 1: s) po pkt 31 dodaje się pkt 31a w brzmieniu: „31a) bioodpady - bioodpady w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;”	
30) „obszar pozyskiwania” oznacza określony geograficznie obszar, z którego pozyskiwany jest surowiec będący biomasą leśną, z którego dostępne są wiarygodne i niezależne informacje i w którym warunki są wystarczająco jednolite w celu oceny ryzyka związanego z cechami zrównoważonego rozwoju i legalności biomasy leśnej;	N	art. 1 pkt 1 zm. uBIO		Przepis nie wymaga transpozycji, został spełniony przez odwołanie w projekcie ustawy do rozporządzenia wykonawczego Komisji Europejskiej wydanego na podstawie art. 29 ust. 8 dyrektywy 2018/2001. Rozporządzenie jest stosowane wprost, w tym przepisy dotyczące spełnienia kryteriów KZR przez biomasę leśną, co do których potrzebne jest zastosowanie terminu „obszar pozyskiwania”. Niniejsza ustawa służy stosowaniu: 3) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/2448 z dnia 13 grudnia 2022 r. ustanawiającego operacyjne wytyczne dotyczące dowodów do celów wykazania zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju dotyczącymi biomasy leśnej i określonymi w art. 29 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 (Dz. Urz. UE L 320 z 14.12.2022, str. 4)	
31) „regeneracja lasu” oznacza przywrócenie drzewostanu leśnego w sposób naturalny lub sztuczny po usunięciu pierwotnego drzewostanu poprzez wyrąb lub po jego ubytku z przyczyn naturalnych, takich jak pożary lub burze;	N	art. 1 pkt 1 zm. uBIO		Przepis nie wymaga transpozycji, został spełniony poprzez odwołanie w projekcie ustawy do rozporządzenia wykonawczego Komisji Europejskiej wydanego na podstawie art. 29 ust. 8 dyrektywy 2018/2001. Rozporządzenie jest stosowane wprost, w tym przepisy dotyczące spełnienia kryteriów KZR przez biomasę leśną, co do których potrzebne jest zastosowanie terminu „regeneracja lasu”	

				Niniejsza ustawa służy stosowaniu: 3) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/2448 z dnia 13 grudnia 2022 r. ustanawiającego operacyjne wytyczne dotyczące dowodów do celów wykazania zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju dotyczącymi biomasy leśnej i określonymi w art. 29 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 (Dz. Urz. UE L 320 z 14.12.2022, str. 4)	
	32) „biopłyny” oznaczają ciekłe paliwa dla celów energetycznych, innych niż w transporcie, w tym do produkcji energii elektrycznej oraz ciepła i chłodu, produkowane z biomasy;	T	Art. 2 pkt 4 uOZE	4) biopłyny – ciekłe paliwa dla celów energetycznych innych niż w transporcie, w tym do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła, wytworzone z biomasy, wykorzystywane w instalacjach spełniających wymagania w zakresie standardów emisyjnych, o ile takie standardy zostały określone na podstawie przepisów o ochronie środowiska	
	33) „biopaliwa” oznaczają ciekłe paliwa dla transportu, produkowane z biomasy;	T	Art. 2 ust. 1 pkt 11 uBIO Art. 2 ust. 1 pkt 3 uBIO Art. 2 ust. 2 uBIO art. 1 pkt 3 lit. a, c, e, g, n zm. uBIO	11) biopaliwa ciekłe: a) benzyny silnikowe zawierające powyżej 10,0 % objętościowo biokomponentów lub powyżej 22,0 % objętościowo eterów, o których mowa w pkt 4, z wyłączeniem benzyn silnikowych zawierających biowęglowodory ciekłe, b) olej napędowy zawierający powyżej 7% objętościowo biokomponentów, z wyłączeniem oleju napędowego zawierającego biowęglowodory ciekłe, c) bioetanol, biometanol, biobutanol, ester, bioeter dimetylowy, czysty olej roślinny, biowęglowodory ciekłe, bio propan-butan, skroplony biometan, sprężony biometan oraz biowodór - stanowiące samoistne paliwa; d) (<i>uchylona</i>) e) (<i>uchylona</i>) f) (<i>uchylona</i>) 3) biokomponenty - bioetanol, biometanol, biobutanol, ester, bioeter dimetylowy, czysty olej roślinny, biowęglowodory ciekłe, bio propan-butan, bio propan, skroplony biometan, sprężony biometan oraz biowodór, które są wytworzone z biomasy z przeznaczeniem do wytwarzania paliw, z wyłączeniem innych paliw odnawialnych; 2. Przez biopaliwa ciekłe rozumie się także biopaliwa produkowane z biomasy i stanowiące samoistne paliwa inne niż wymienione w ust. 1 pkt 11	

			3) w art. 2 w ust. 1: a) pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) biomasa – ulegającą biodegradacji część produktów, odpadów lub pozostałości pochodzenia biologicznego, w tym substancje roślinne i zwierzęce, z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury i leśnictwa oraz powiązanych z nimi działów przemysłu, a także ulegającą biodegradacji część odpadów komunalnych lub odpadów i pozostałości przemysłowych pochodzenia biologicznego;”, c) pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) biokomponenty: a) ciekłe: – bioetanol – alkohol etylowy wytwarzany z biomasy, w tym bioetanol zawarty w eterze etylo-tert-butylovym lub eterze etylo-tert-amylowym; za biomasę do wytwarzania bioetanolu nie uznaje się alkoholu etylowego zawierającego powyżej 96 % objętościowo alkoholu, – biometanol – alkohol metylowy wytwarzany z biomasy, w tym biometanol zawarty w eterze metylo-tert-butylovym lub eterze metylo-tert-amylowym, – biobutanol – alkohol butylowy wytworzony z biomasy, – ester – ester metylowy albo ester etylowy, kwasów tłuszczowych wytworzony z biomasy, – czysty olej roślinny – olej roślinny wytwarzany z roślin oleistych przez tłoczenie, ekstrakcję lub za pomocą porównywalnych metod, czysty lub rafinowany, niemodyfikowany chemicznie, – biowęglowodory ciekłe – ciekłe węglowodory lub ich mieszaniny wytworzone z biomasy w procesach przemian chemicznych i biochemicznych, w tym hydrrafinowane oleje oraz węglowodory syntetyczne wytwarzane metodą Fishera-Tropscha, b) gazowe: – bioeter dimetylowy – eter dimetylowy wytworzony z biomasy, – bio propan-butan – mieszaninę skroplonych gazów węglowodorowych, głównie propanu C3 i butanu C4, wytworzonych z biomasy, – bio propan – skroplony propan C3 wytworzony z biomasy, – biometan – biometan w rozumieniu art. 2 pkt 3c ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. 2024 r. poz. 1361, z późn. zm.), – biowodór – wodór wytworzony z biomasy, w tym również wytworzony z biometanu,	

				– wytworzone z przeznaczeniem do wytwarzania paliw, paliw lotniczych lub paliw żeglugowych, a w przypadku biokomponentów gazowych – również do mieszania z kopalnymi odpowiednikami biokomponentu lub zastąpienia ich w całości;” e) uchyla się pkt 4–9e, g) w pkt 11: – lit. a otrzymuje brzmienie: „a) benzyny silnikowe zawierające powyżej 10,0 % objętościowo biokomponentów lub powyżej 22,0 % objętościowo eterów, o których mowa w pkt 3 lit. a tiret pierwsze, z wyłączeniem benzyn silnikowych zawierających biowęglowodory ciekłe;”, – lit. c otrzymuje brzmienie: „c) bioetanol, biometanol, biobutanol, ester, czysty olej roślinny oraz biowęglowodory ciekłe, stanowiące samoistne paliwa;”, n) w pkt 23 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2023 r. poz. 1436, 1597, 1681 i 1762)”	
34) „zaawansowane biopaliwa” oznaczają biopaliwa produkowane z surowców wymienionych w załączniku IX część A;	T	art. 1 pkt 3 lit. d ust. zm. UBio	3) w art. 2 w ust. 1: d) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) biokomponenty zaawansowane - biokomponenty, które zostały wytworzone z surowców, o których mowa w części A załącznika nr 1 do ustawy;”,		
35) „pochodzące z recyklingu paliwa węglowe” oznaczają paliwa ciekłe lub gazowe, które są produkowane z pochodzących ze źródeł nieodnawialnych ciekłych lub stałych strumieni odpadów nienadających się do odzyskiwania materiałów zgodnie z art. 4 dyrektywy 2008/98/WE lub z pochodzącego ze źródeł nieodnawialnych gazu odlotowego z procesów technologicznych i gazu spalinowego powstałych jako nieuniknione i niezamierzone następstwo procesu produkcyjnego w instalacjach przemysłowych;	T	art. 1 pkt 3 lit. f zm. uBio	3) w art. 2 w ust. 1: f) po pkt 10a dodaje się pkt 10b-10d w brzmieniu: „10b) ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu – paliwa wytworzone w procesie, o którym mowa w art. 3 pkt 45 lit. b tiret czwarte ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, 834 i 859), ze źródeł nieodnawialnych, z ciekłych i stałych strumieni odpadów, które nie nadają się do odzysku materiałów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, 1597, 1688, 1852 i 2029) zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami określoną w tej ustawie, lub z gazu odlotowego z procesów technologicznych, lub z gazu spalinowego, które powstały jako nieuniknione i niezamierzone następstwo procesu produkcyjnego; 10c) gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu – sprężony gaz ziemny (CNG), skroplony gaz ziemny (LNG) lub wodór, z wyłączeniem biowodoru, w rozumieniu odpowiednio art. 2 ust. 1 pkt 7, 7a i 10a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie		

			art. 25-26 ust. zm. UBio	monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wytworzone ze źródeł nieodnawialnych, z ciekłych i stałych strumieni odpadów, które nie nadają się do odzysku materiałów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami określoną w tej ustawie, lub z gazu odlotowego z procesów technologicznych, lub z gazu spalinowego, które powstały jako nieuniknione i niezamierzone następstwo procesu produkcyjnego” W związku z dodaniem paliw węglowych pochodzących z recyklingu zachodzi potrzeba wdrożenia przepisów przejściowych w zakresie koncesji Art. 25. 1. Podmioty prowadzące przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy działalność polegającą na wytwarzaniu, magazynowaniu lub przeładunku paliw ciekłych, przesyłaniu lub dystrybucji paliw ciekłych oraz obrocie paliwami ciekłymi, w tym obrocie z zagranicą, które w związku z wejściem w życie niniejszej ustawy są obowiązane do uzyskania albo zmiany zakresu posiadanej koncesji, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3, składają wniosek o udzielenie koncesji, o którym mowa w art. 35 tej ustawy, albo wniosek o zmianę koncesji, o którym mowa w art. 37 ust. 2c tej ustawy, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. 2. W przypadku bezskutecznego upływu terminu, o którym mowa w ust. 1, uznaje się, że działalność polegająca na wytwarzaniu, magazynowaniu lub przeładunku paliw ciekłych, przesyłaniu lub dystrybucji paliw ciekłych, obrocie paliwami ciekłymi, w tym obrocie z zagranicą, objęta obowiązkiem posiadania koncesji w związku z wejściem w życie niniejszej ustawy, stanowi działalność bez wymaganej koncesji albo działalność z naruszeniem warunków udzielonej koncesji. 3. Do dnia uzyskania rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku, o którym mowa w ust. 1, podmioty prowadzące działalność wymagającą, w związku z wejściem w życie niniejszej ustawy, koncesji na wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek paliw ciekłych, przesyłanie lub dystrybucję paliw ciekłych oraz obrót paliwami ciekłymi, w tym obrót z zagranicą, mogą prowadzić działalność na dotychczasowych zasadach. Art. 26. 1. Podmioty prowadzące przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy działalność polegającą na przywozie paliw ciekłych, które w związku z wejściem w życie niniejszej ustawy są obowiązane do uzyskania wpisu do rejestru podmiotów przywożących, o którym mowa w	

				art. 32a ustawy zmienianej w art. 3, lub uzyskania zmiany wpisu w tym rejestrze, składają wniosek o wpis do tego rejestru albo zmianę wpisu w tym rejestrze w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. 2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, niezawierający danych, o których mowa w art. 32a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 3, lub nieuzupełniony w wyznaczonym przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki terminie pozostawia się bez rozpoznania. 3. W przypadku niezłożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie, o którym mowa w ust. 1, albo nieuzupełnienia go zgodnie z ust. 2, prowadzenie po terminie do złożenia albo uzupełnienia wniosku działalności polegającej na przywozie paliw ciekłych stanowi prowadzenie działalności bez wpisu do rejestru podmiotów przywożących, o którym mowa w art. 32a ustawy zmienianej art. 3. 4. Do czasu uzyskania rozstrzygnięcia w przedmiocie wpisu do rejestru podmiotów przywożących, o którym mowa w art. 32a ustawy zmienianej w art. 3, podmioty prowadzące działalność wymagającą wpisu do rejestru podmiotów przywożących na mocy ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mogą prowadzić działalność na dotychczasowych zasadach.	
36) „odnawialne ciekłe i gazowe paliwa transportowe pochodzenia niebiologicznego” oznaczają paliwa ciekłe lub gazowe wykorzystywane w sektorze transportu inne niż biopaliwa lub biogaz, których wartość energetyczna pochodzi ze źródeł odnawialnych innych niż biomasa;	T	Art. 2 ust. 1 pkt 23 uBio Art. 1 pkt 3 lit. n zm. UBio	23) inne paliwa odnawialne - paliwa pochodzące z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, 1847 i 1881 oraz z 2025 r. poz. ...), z wyłączeniem paliw pochodzących z biomasy, stosowane w transporcie; 3) w art. 2 w ust. 1: w pkt 23 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2023 r. poz. 1436, 1597, 1681 i 1762)”		
37) „biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów” oznaczają biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy, których surowce zostały wyprodukowane w ramach systemów niepowodujących efektu przeniesienia związanego z biopaliwami bazującymi na roślinach spożywczych i pastewnych, biopłynami i paliwami z biomasy dzięki ulepszonym praktykom rolniczym, a także dzięki uprawom prowadzonym na obszarach poprzednio niewykorzystywanych do tego celu i które to surowce zostały wyprodukowane zgodnie z kryteriami zrównoważonego	T	Art. 1 pkt 3) lit. i) zm. UBio	3) w art. 2 w ust. 1: i) po pkt 11a dodaje się pkt 11aa–11ab w brzmieniu: 11ab) biokomponenty, biopłyny i paliwa z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów – oznaczają biokomponenty, biopłyny i paliwa z biomasy, które zostały wytworzone z surowców wyprodukowanych w ramach systemów niepowodujących efektu przeniesienia będącego wynikiem stosowania roślin spożywczych lub pastewnych, a także dzięki uprawom prowadzonym na obszarach poprzednio niewykorzystywanych do tego celu i które to surowce spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art.		

	rozwoju dla biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy określonymi w art. 29;			28bcc ust. 1 oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone odpowiednio w: a) art. 28b – dla biokomponentów, b) art. 135a ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – dla biopłynów, c) art. 135a ust. 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – dla paliw z biomasy;”	
	38) „dostawca paliwa” oznacza podmiot dostarczający paliwo na rynek, który jest odpowiedzialny za zgłaszanie paliw organom podatkowym właściwym w zakresie akcyzy albo w przypadku energii elektrycznej lub gdy podatek akcyzowy nie jest należny, lub gdy jest to należycie uzasadnione każdy inny odpowiedni podmiot wyznaczony przez państwo członkowskie;	T	art. 2 ust. 1 pkt 25 uBIO art. 1 pkt 3 lit. p zm. UBio art. 8 ust. o podatku akcyzowym	25) podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy - każdy podmiot, w tym mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, który: a) rozporządza nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych lub b) zużywa je na potrzeby własne na tym terytorium, z wyłączeniem przywozu paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym; oraz w ust. zmieniającej: 3) w art. 2 w ust. 1: p) w pkt 25 w lit. a po wyrazie „nimi” dodaje się wyrazy „po raz pierwszy”, Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym: 1. Przedmiotem opodatkowania akcyzą jest: 1) produkcja wyrobów akcyzowych; 2) wprowadzenie wyrobów akcyzowych do składu podatkowego; 3) import wyrobów akcyzowych, z wyłączeniem a) importu wyrobów akcyzowych wysłanych następnie z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy z miejsca importu przez zarejestrowanego wysyłającego niebędącego importerem tych wyrobów, b) importu wyrobów akcyzowych wprowadzonych do składu podatkowego, w celu dopuszczenia ich do obrotu w rozumieniu przepisów prawa celnego i objęcia procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w miejscu importu znajdującym się w składzie podatkowym, c) przypadków, gdy dług celny wygasł na podstawie art. 124 ust. 1 lit. e-g lub k unijnego kodeksu celnego;	

			4) nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych, z wyłączeniem nabycia wewnątrzwspólnotowego dokonywanego do składu podatkowego; 4a) nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, dokonywane do składu podatkowego w celu objęcia ich procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli wprowadzenie tych wyrobów do składu podatkowego nie nastąpiło; 5) wyprowadzenie ze składu podatkowego, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, wyrobów akcyzowych niebędących własnością podmiotu prowadzącego ten skład podatkowy, z wyłączeniem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie oraz wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, przez podmiot, o którym mowa w art. 13 ust. 3; 6) wysłanie z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy importowanych wyrobów akcyzowych z miejsca importu przez zarejestrowanego wysyłającego niebędącego importerem tych wyrobów	
39) „rośliny wysokoskrobiowe” oznaczają rośliny obejmujące głównie zboża, niezależnie od tego, czy wykorzystywane są tylko ziarna czy całe rośliny, tak jak w przypadku zielonej kukurydzy; rośliny bulwiaste i korzeniowe, takie jak ziemniaki, topinambur, słodkie ziemniaki, maniok i ignamy; oraz rośliny cebulowe, takie jak kolokazja jadalna i ksantosoma;	T	art. 1 pkt 3 lit. h zm. UBio	3) w art. 2 w ust. 1: h) pkt 11a otrzymuje brzmienie: „11a) rośliny wysokoskrobiowe: a) zboża, niezależnie od tego, czy są wykorzystywane tylko ziarna czy całe rośliny, b) rośliny bulwiaste i korzeniowe, takie jak ziemniaki, topinambur, bataty, maniok i ignamy, c) rośliny cebulowe, takie jak kolokazja jadalna i ksantosoma;”	
40) „rośliny spożywcze i pastewne” oznaczają rośliny wysokoskrobiowe, rośliny cukrowe lub rośliny oleiste uprawiane na gruntach rolnych jako uprawa główna z wyłączeniem pozostałości, odpadów lub materiału lignocelulozowego i międzyplonów, takie jak rośliny międzyplonowe i uprawy okrywowe, pod warunkiem że stosowanie takich międzyplonów nie powoduje zapotrzebowania na dodatkowe grunty;	T	art. 1 pkt 3 lit. i zm. uBIO	3) w art. 2 w ust. 1: i) po pkt 11a dodaje się pkt 11aa i 11ab w brzmieniu: „11aa) rośliny spożywcze lub pastewne - rośliny: a) wysokoskrobiowe, b) cukrowe, c) oleiste - uprawiane na gruntach rolnych jako uprawa główna, z wyłączeniem pozostałości, odpadów lub materiału lignocelulozowego oraz międzyplonów, takich jak rośliny międzyplonowe i uprawy okrywowe, chyba że stosowanie takich międzyplonów powoduje zapotrzebowanie na dodatkowe grunty;”	
41) „materiał lignocelulozowy” oznacza materiał składający się z ligniny, celulozy i hemicelulozy, taki jak biomasa pozyskana z lasów, drzewiastych roślin energetycznych oraz	T	art. 1 pkt 3 lit. t zm. UBio	3) w art. 2 w ust. 1: t) pkt 32a-32c otrzymują brzmienie: „32a) materiał lignocelulozowy – surowce składające się z ligniny, celulozy lub hemicelulozy, takie jak biomasa leśna lub biomasa z upraw	

	pozostałości i odpady przemysłowe gałęzi przemysłu związanych z leśnictwem;			drzewiastych roślin energetycznych, w szczególności wierzby, brzozy i topoli czarnej, oraz pozostałości i odpady z działów przemysłu powiązanych z leśnictwem;	
	42) „niespożywczy materiał celulozowy” oznacza surowce składające się głównie z celulozy i hemicelulozy i mające niższą zawartość ligniny niż materiał lignocelulozowy, w tym pozostałości poźniwne roślin spożywczych i pastewnych, takie jak słoma, łodygi roślin zbożowych, łuski nasion i łupiny; trawiaste rośliny energetyczne o niskiej zawartości skrobi, takie jak życica, proso różgowe, Miskanthus, arundo trzcinowate; uprawy okrywowe przed uprawami głównymi i po nich; uprawy płodozmianowe; pozostałości przemysłowe, w tym z roślin spożywczych i pastewnych – po wyekstrahowaniu olejów roślinnych, cukrów, skrobi i białek; a także materiał z bioodpadów w przypadku, gdy uprawy płodozmianowe i okrywowe rozumiane są jako tymczasowe, krótkoterminowe zasiewy pastwisk mieszankami traw i roślin strączkowych o niskiej zawartości skrobi w celu uzyskania paszy dla zwierząt gospodarskich i poprawy żyzności gleby z myślą o uzyskaniu wyższych plonów z głównych upraw polowych;	T	art. 1 pkt 3 lit. t zm. UBio	3) w art. 2 w ust. 1: t) pkt 32a-32c otrzymują brzmienie: „32b) niespożywczy materiał celulozowy – surowce składające się głównie z celulozy i hemicelulozy o niższej zawartości ligniny niż materiał lignocelulozowy, obejmujące: a) pozostałości poźniwne roślin spożywczych i pastewnych, takie jak słoma, łodygi roślin zbożowych, łuski nasion i łupiny, b) trawiaste rośliny energetyczne o niskiej zawartości skrobi, takie jak życica, proso różgowe, miskantus i arundo trzcinowate, c) uprawy okrywowe przed uprawami głównymi i po nich, w szczególności w ramach międzyplonu, poplonu lub wsiewki międzyplonowej, d) uprawy płodozmianowe, e) pozostałości, w tym pozostałości z roślin spożywczych i pastewnych po wyekstrahowaniu olejów roślinnych, cukrów, skrobi i białek, f) materiał z odpadów ulegających biodegradacji pochodzący z międzyplonu, poplonu lub wsiewki międzyplonowej, wykorzystywanych jako pastwiska i zasianych mieszankami traw i roślin strączkowych o niskiej zawartości skrobi w celu uzyskania paszy dla zwierząt gospodarskich lub poprawy żyzności gleby w celu uzyskania wyższych plonów z głównych upraw;”,	
	43) „pozostałość” oznacza substancję niebędącą produktem końcowym (produktami końcowymi), którego (których) bezpośredniej produkcji służy dany proces produkcji; nie jest ona podstawowym celem tego procesu produkcji i proces ten nie został w sposób zamierzony zmodyfikowany w celu jej wyprodukowania;	T	Art. 2 ust. 1 pkt 11c uBIO art. 1 pkt 3 lit. k zm. uBIO Art. 5 pkt. 2 lit. d zm. UBio (w uOZE)	11c) pozostałość z przetwarzania – substancje biodegradowalne, które pochodzą z procesu produkcyjnego i nie są produktem końcowym tego procesu oraz nie są podstawowym celem takiego procesu produkcyjnego, a proces produkcyjny nie został w sposób zamierzony zmodyfikowany w celu wytworzenia tych substancji; oraz w ust. zmieniającej: 3) w art. 2 w ust. 1: k) w pkt 11c wyrazy „pozostałość z przetwarzania – substancje biodegradowalne” zastępuje się wyrazami „pozostałości - substancje”, d) po pkt 27 ² dodaje się pkt 27 ³ brzmieniu: „27 ³) pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa – pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa w	

			Art. 1 pkt 16 zm. uBio (art. 23c UBio)	rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 11b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;”. Art. 1 16) po art. 23b dodaje się art. 23c w brzmieniu: „3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółową listę surowców stanowiących pozostałości lub pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa, w tym stanowiących surowce do produkcji biokomponentów zaawansowanych, biorąc pod uwagę aktualny stan wiedzy, potencjał surowcowy przemysłu rolno-spożywczego, rybołówstwa i akwakultury oraz możliwości ich wykorzystania w łańcuchu żywnościowym ludzi i zwierząt.”	
44) „pozostałości pochodzące z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa i leśnictwa” oznaczają pozostałości bezpośrednio wytworzone przez rolnictwo, akwakulturę, rybołówstwo i leśnictwo, i które nie obejmują one pozostałości pochodzących z powiązanych branż lub powiązanego przetwórstwa;	T	art. 2 ust. 1 pkt 11b uBIO art. 1 pkt 3 lit. j ust. zm. UBio Art. 5 pkt. 2 ppkt d) ust. zm. UBio (w ust. OZE)	11b) pozostałości z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa lub leśnictwa - pozostałości pochodzenia biologicznego wytworzone bezpośrednio w rolnictwie, akwakulturze, rybołówstwie lub leśnictwie, z wyłączeniem pozostałości pochodzących z działów przemysłu powiązanych z rolnictwem, akwakulturą, rybołówstwem lub leśnictwem oraz pozostałości z przetwarzania; oraz w ust. zmieniającej 3) w art. 2 w ust. 1: j) pkt 11b otrzymuje brzmienie: „11b) pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa – pozostałości pochodzenia biologicznego wytworzone bezpośrednio w rolnictwie, rybołówstwie, akwakulturze lub leśnictwie, z wyłączeniem pozostałości pochodzących z działów przemysłu powiązanych z rolnictwem, rybołówstwem, akwakulturą lub leśnictwem, w tym z przetwórstwem;”; d) po pkt 27² dodaje się pkt 27³ brzmieniu: „27³) pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa – pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 11b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;”;		

	45) „wartość rzeczywista” oznacza wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do niektórych lub wszystkich etapów określonego procesu produkcji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy, obliczoną zgodnie z metodyką określoną w załączniku V część C lub w załączniku VI część B;	T	Załącznik nr 1 do ust. zm. UBio Załącznik nr 3 do ust. zm. UBio	I.1. Do obliczania ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia biokomponentu i biopłynu w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361), zwanego dalej „biopłynem”, mają zastosowanie następujące definicje: 1) „wartość rzeczywista” – oznacza wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do niektórych lub wszystkich etapów określonego procesu wytwarzania i zużycia biokomponentu i biopłynu, wyznaczoną zgodnie z metodyką ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dla biokomponentów i biopłynów; I.1. Do obliczania ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw z biomasy mają zastosowanie następujące definicje: 1) „wartość rzeczywista” – oznacza wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do niektórych lub wszystkich etapów określonego procesu wytwarzania i zużycia paliwa z biomasy, wyznaczoną zgodnie z metodyką ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dla paliwa z biomasy;	
	46) „wartość typowa” oznacza szacunkową wartość emisji gazów cieplarnianych i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku danej ścieżki produkcji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy, która to wartość jest reprezentatywna dla zużycia w Unii;	T	Załącznik nr 1 do ust. zm. UBio Załącznik nr 3 do ust. zm. UBio	Pkt I.1.: 2) „wartość typowa” – oznacza szacunkową wartość emisji gazów cieplarnianych i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku danej ścieżki produkcji biokomponentów i biopłynów, która to wartość jest reprezentatywna dla zużycia w Unii Europejskiej; Pkt I.1.: 2) „wartość typowa” – oznacza szacunkową wartość emisji gazów cieplarnianych i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku danej ścieżki produkcji paliw z biomasy, która to wartość jest reprezentatywna dla zużycia w Unii Europejskiej;	
	47) „wartość standardowa” oznacza wartość wyprowadzoną z wartości typowej przy zastosowaniu określonych z góry czynników, która może być stosowana zamiast wartości rzeczywistej w pewnych okolicznościach określonych w niniejszej dyrektywie.	T	Załącznik nr 1 do ust. zm. uBIO Załącznik nr 3 do ust. zm. uBIO	Pkt I.1.: 3) „wartość standardowa” – oznacza wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wyznaczoną w oparciu o wartość typową, która może być stosowana zamiast wartości rzeczywistej. Pkt I.1.: 3) „wartość standardowa” – oznacza wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wyznaczoną w oparciu o wartość typową, która może być stosowana zamiast wartości rzeczywistej.	
Art. 3	Wiążący ogólny cel unijny na 2030 r.	N		Brak potrzeby implementacji do prawa krajowego. Przepis nakłada na państwo członkowskie ogólny obowiązek zapewnienia udziału OZE na poziomie UE.	

	1. Państwa członkowskie wspólnie zapewniają, aby udział energii ze źródeł odnawialnych w Unii w końcowym zużyciu energii brutto w 2030 r. wynosił co najmniej 32 %. Komisja dokonuje oceny tego celu z myślą o przedłożeniu do 2023 r. wniosku ustawodawczego dotyczącego zwiększenia tego celu, jeśli koszty produkcji energii odnawialnej ulegną dalszemu znacznemu obniżeniu, jeśli będzie to konieczne do spełnienia międzynarodowych zobowiązań Unii w zakresie obniżenia emisyjności lub jeśli takie zwiększenie będzie uzasadnione istotnym zmniejszeniem zużycia energii w Unii.				
	2. By wspólnie zrealizować wiążący ogólny cel unijny na 2030 r., określony w ust. 1 niniejszego artykułu, państwa członkowskie określają wkłady krajowe w swoich zintegrowanych planach krajowych w dziedzinie energii i klimatu zgodnie z art. 3–5 i 9–14 rozporządzenia (UE) 2018/1999. Przygotowując projekty zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu, państwa członkowskie mogą rozważyć skorzystanie ze wzoru, o którym mowa w załączniku II do tego rozporządzenia. Jeżeli na podstawie oceny projektów zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu przedłożonych zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) 2018/1999 Komisja stwierdzi, że wkłady krajowe państw członkowskich są niewystarczające do wspólnego osiągnięcia wiążącego ogólnego celu unijnego, przeprowadza procedurę określoną w art. 9 i 31 tego rozporządzenia	T	Art. 15ab uPE	Art. 15ab 1. Minister właściwy do spraw energii, we współpracy z ministrem właściwym do spraw klimatu, opracowuje zintegrowany krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 1, z późn. zm.), zwany dalej "krajowym planem", oraz jego aktualizację i zintegrowane krajowe sprawozdanie z postępów w dziedzinie energii i klimatu. 2. Projekt krajowego planu, krajowy plan, projekt aktualizacji krajowego planu, aktualizację krajowego planu oraz zintegrowane krajowe sprawozdanie z postępów w dziedzinie energii i klimatu minister właściwy do spraw energii: 1) zamieszcza na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej; 2) przekazuje Komisji Europejskiej.	

	3. Państwa członkowskie zapewniają opracowywanie swoich polityk krajowych, w tym zobowiązań wynikających z art. 25–28 niniejszej dyrektywy, oraz swoich systemów wsparcia, z należyтым uwzględnieniem hierarchii postępowania z odpadami określonej w art. 4 dyrektywy 2008/98/WE, by zapobiec wystąpieniu nadmiernych zakłóceń na rynkach surowców. Państwa członkowskie nie udzielają wsparcia na rzecz energii odnawialnej wyprodukowanej ze spalania odpadów, jeśli nie są spełniane obowiązki w zakresie selektywnej zbiórki określone w tej dyrektywie.	T	Art. 158 Ustawy o odpadach Art. 9e ust. 1d ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach	Art. 158 1. Termiczne przekształcanie: 1) odpadów niebezpiecznych, 2) stałych odpadów komunalnych - stanowi proces unieszkodliwiania D10, wymieniony w załączniku nr 2 do ustawy. 2. Termiczne przekształcanie, w celu odzysku energii: 1) odpadów opakowaniowych, 2) odpadów innych niż niebezpieczne, 3) stałych odpadów komunalnych w spalarniach odpadów przeznaczonych do przetwarzania stałych odpadów komunalnych, których efektywność energetyczna jest co najmniej równa wartościom określonym w załączniku nr 1 do ustawy, 4) odpadów, o których mowa w art. 163 - stanowi proces odzysku R1, wymieniony w załączniku nr 1 do ustawy. 2a. Zakazuje się przekazywania do termicznego przekształcania odpadów selektywnie zebranych w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu, z wyjątkiem odpadów powstających w wyniku dalszego przetwarzania odpadów selektywnie zebranych, jeżeli w tym przypadku termiczne przekształcanie zapewnia wynik najlepszy dla środowiska, zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami. 3. Zakazuje się przekazywania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych do termicznego przekształcania. 4. Dopuszcza się przekazywanie niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych do termicznego przekształcania, jeżeli został spełniony warunek, o którym mowa w art. 9e ust. 1d ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. 1d. Dopuszcza się przekazywanie niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych do termicznego przekształcania, jeżeli gmina, z której są odbierane te odpady, prowadzi selektywne zbieranie odpadów zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 4a. <i>Wyjaśnienie: ponadto, obowiązek będzie realizowany w oparciu o przepisy Rozporządzenia (UE) 2018/1999</i>	

	4. Od dnia 1 stycznia 2021 r. udział energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w każdym państwie członkowskim nie może być niższy niż udział bazowy wskazany w trzeciej kolumnie tabeli w części A załącznika I do niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie wprowadzają konieczne środki w celu zapewnienia zgodności z tym poziomem bazowym. Jeżeli dane państwo członkowskie nie utrzymuje swojego udziału bazowego zmierzonego w każdym okresie jednego roku, zastosowanie ma art. 32 ust.4 akapity pierwszy i drugi rozporządzenia (UE) 2018/1999.	N		Brak potrzeby implementacji.	
	5. Komisja wspiera duże ambicje państw członkowskich, wprowadzając ramy umożliwiające zwiększone wykorzystanie funduszy unijnych – w tym dodatkowych funduszy na rzecz ułatwienia sprawiedliwego przejścia regionów o wysokich emisjach dwutlenku węgla na zwiększone wykorzystywanie energii odnawialnej – a w szczególności instrumentów finansowych, zwłaszcza do następujących celów: a) zmniejszenia kosztów kapitału w przypadku projektów dotyczących energii odnawialnej; b) opracowania projektów i programów na rzecz włączenia źródeł odnawialnych do systemu energetycznego, zwiększenia elastyczności systemu energetycznego, utrzymania stabilności sieci i rozwiązywania zatorów w sieci; c) stworzenia infrastruktury sieci przesyłowej i dystrybucyjnej, inteligentnych sieci, obiektów magazynowania oraz połączeń międzysystemowych, przy założeniu osiągnięcia do 2030 r. docelowego poziomu energoelektrycznych połączeń międzysystemowych wynoszącego 15 %, by zwiększyć osiągalny pod względem technicznym i opłacalny pod względem ekonomicznym poziom energii odnawialnej w systemie elektroenergetycznym; d) wzmocnienia współpracy regionalnej między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a	N		Brak potrzeby implementacji.	

	państwami trzecimi w drodze wspólnych projektów, wspólnych systemów wsparcia oraz otwierania systemów wsparcia na rzecz odnawialnej energii elektrycznej dla producentów zlokalizowanych w innych państwach członkowskich.				
	6. Komisja ustanawia platformę wspomagającą, aby wspierać państwa członkowskie, które korzystają z mechanizmów współpracy w celu przyczynienia się do realizacji wiążącego ogólnego celu unijnego, określonego w ust. 1.	N		Brak potrzeby implementacji.	
Art. 4	Systemy wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych 1. W celu osiągnięcia lub przekroczenia unijnego celu określonego w art. 3 ust. 1 i wkładów każdego państwa członkowskiego w realizację tego celu określonych na poziomie krajowym w odniesieniu do rozpowszechniania energii odnawialnej państwa członkowskie mogą stosować systemy wsparcia.	N		Brak potrzeby implementacji.	
	2. Systemy wsparcia na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych zapewniają zachęty na rzecz wprowadzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych na rynek energii elektrycznej w sposób rynkowy i reagujący na sytuację rynkową, przy unikaniu niepotrzebnych zakłóceń rynków energii elektrycznej i z uwzględnieniem ewentualnych kosztów włączenia do systemu oraz stabilności sieci.	N		Brak potrzeby implementacji.	
	3. Systemy wsparcia na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych są projektowane w taki sposób, aby maksymalnie zwiększyć wprowadzanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych na rynek energii elektrycznej i aby zapewnić, żeby producenci energii odnawialnej reagowali na sygnały cenowe z rynku i maksymalizowali swoje przychody z rynku. W tym celu, w odniesieniu do systemów bezpośredniego wsparcia cen, wsparcie jest przyznawane w formie premii rynkowej, która może być, między innymi, zmienna albo stała.	N		Brak potrzeby implementacji.	

	Państwa członkowskie mogą wyłączyć stosowanie niniejszego ustępu w stosunku do małych instalacji i projektów demonstracyjnych, bez uszczerbku dla mającego zastosowanie prawa Unii dotyczącego rynku wewnętrznego energii elektrycznej.				
	4. Państwa członkowskie zapewniają przyznawanie wsparcia na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w sposób otwarty, przejrzysty, konkurencyjny, niedyskryminujący i racjonalny pod względem kosztów. Państwa członkowskie mogą wyłączyć stosowanie postępowań o udzielenie zamówienia wobec małych instalacji i projektów demonstracyjnych. Państwa członkowskie mogą również rozważyć ustanowienie mechanizmów służących zapewnieniu regionalnej dywersyfikacji w zakresie wdrażania odnawialnej energii elektrycznej, w szczególności w celu zapewnienia opłacalnego włączenia do systemu.	T	Art. 69a, Art. 70a, art. 70(b), Art. 71, Art. 72, Art. 73, Art. 77, Art. 92, art. 93 i nast. uOZE	Polskie systemy wsparcia zaprojektowane są w sposób zgodny z wymogami rynku wewnętrznego UE wymienionymi w tym ustępie, tj. są otwarte, przejrzyste, konkurencyjne, niedyskryminujące i racjonalne pod względem kosztów. Dowodem powyższego jest opinia Komisji Europejskiej o niewyrażaniu sprzeciwu odnośnie głównego polskiego systemu wsparcia dla OZE – systemu aukcyjnego: decyzja SA.64713 (2021/N) przedłużająca SA.43697.	
	5. Państwa członkowskie mogą ograniczyć postępowania o udzielenie zamówienia do konkretnych technologii, w przypadku gdy otwarcie systemów wsparcia dla wszystkich producentów energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych prowadziłyby do nieoptymalnego wyniku, z uwagi na: a) długoterminowy potencjał danej technologii; b) potrzebę osiągnięcia dywersyfikacji; c) koszty włączenia do sieci; d) ograniczenia sieciowe i stabilność sieci; e) w odniesieniu do biomasy – potrzebę unikania zakłóceń na rynkach surowców.	N		Brak potrzeby implementacji.	
	6. W przypadkach udzielania wsparcia na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w drodze postępowań o udzielenie zamówienia, państwa członkowskie aby zapewnić wysoki wskaźnik realizacji projektów:	T	Art. 78 uOZE	Art. 78 1. Prezes URE zamieszcza ogłoszenie o aukcji w Biuletynie Informacji Publicznej URE nie później niż 30 dni przed dniem jej rozpoczęcia. 2. Ogłoszenie o aukcji zawiera: 1) oznaczenie aukcji;	

	a) opracowują i publikują niedyskryminacyjne i przejrzyste kryteria kwalifikacji do postępowań o udzielenie zamówienia i wyznaczają jasne terminy i zasady realizacji projektu; b) publikują informacje o poprzednich postępowaniach o udzielenie zamówienia, w tym na temat wskaźników realizacji projektów.		2) termin przeprowadzenia sesji aukcji; 3) godziny otwarcia i zamknięcia sesji aukcji; 4) wskazanie maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, jaka może zostać sprzedana w danej aukcji, w tym maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, jaka może zostać sprzedana w danej aukcji przez wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej; 5) wskazanie instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72 ust. 1, objętych aukcją. 3. W aukcji na sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacjach eksploatowanych przez wytwórców, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, mogą wziąć udział wytwórcy, którzy uzyskali potwierdzenie przyjęcia deklaracji, o którym mowa w art. 71 ust. 4, oraz posiadający ustanowioną gwarancję bankową lub kaucję wniesioną na rachunek bankowy wskazany przez Prezesa URE, przy czym wartość zabezpieczenia wynosi 30 złotych za każdy 1 kW mocy zainstalowanej elektrycznej danej instalacji odnawialnego źródła energii. 4. W aukcji na sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 i 3, mogą wziąć udział wytwórcy, którzy posiadają zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1, oraz posiadający ustanowioną gwarancję bankową lub kaucję wniesioną na rachunek bankowy wskazany przez Prezesa URE, przy czym wartość zabezpieczenia wynosi 60 złotych za każdy 1 kW mocy zainstalowanej elektrycznej danej instalacji odnawialnego źródła energii. 5. Aukcję rozstrzyga się, jeżeli zostały złożone nie mniej niż trzy ważne oferty spełniające wymagania określone w ustawie. 6. Aukcję prowadzi się w postaci elektronicznej za pośrednictwem internetowej platformy aukcyjnej. 7. Dostawcę internetowej platformy aukcyjnej wyłania się w trybie przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1710, 1812, 1933 i 2185 oraz z 2023 r. poz. 412 i 825). 7a. Określone przez Prezesa URE koszty utrzymania, rozbudowy i modyfikacji internetowej platformy aukcyjnej, o której mowa w ust. 6, pokrywa operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, ze środków opłaty OZE, o której mowa w art. 95 ust. 1, na podstawie dyspozycji Prezesa URE.	

			Art. 81 uOZE	8. Prezes URE ustala regulamin aukcji. 9. Regulamin aukcji określa: 1) szczegółowe zasady organizacji aukcji, w tym składania ofert; 2) przebieg i sposób rozstrzygnięcia aukcji; 3) warunki przetwarzania danych dotyczących uczestników aukcji; 4) wymagania techniczne dotyczące dostępu do internetowej platformy aukcyjnej; 5) sposób zapewnienia bezpieczeństwa i prawidłowości przebiegu aukcji; 6) warunki zawieszenia dostępu do internetowej platformy aukcyjnej; 7) szczegółowe warunki techniczne składania wniosku oraz oświadczenia, o których mowa w art. 83a ust. 1 i 2. 10. Regulamin aukcji zatwierdza minister właściwy do spraw klimatu. 11. Regulamin aukcji ogłasza się w Biuletynie Informacji Publicznej URE. Art. 81 1. Prezes URE zamyka sesję aukcji w terminie określonym w ogłoszeniu o aukcji. 2. Prezes URE w terminie 21 dni od zamknięcia aukcji podaje do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej informacje o: 1) wynikach aukcji, w tym o: a) wytwórcach, których oferty wygrały aukcję, b) minimalnej i maksymalnej cenie w złotych, z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, po jakiej energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii została sprzedana w drodze aukcji, c) łącznej ilości w MWh i wartości w złotych, z dokładnością do jednego grosza, sprzedanej w drodze aukcji energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe, albo 2) unieważnieniu aukcji. 3. Prezes URE unieważnia aukcję, w przypadku gdy: 1) wszystkie oferty zostały odrzucone; 2) z przyczyn technicznych aukcja nie może zostać przeprowadzona. 4. Kaucja lub gwarancja, o których mowa w art. 78 ust. 3, podlegają zwrotowi w terminie: 1) 90 dni od dnia wypełnienia przez wytwórcę zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8; 2) 30 dni od dnia rozstrzygnięcia aukcji - w przypadku wytwórcy, którego oferta nie wygrała aukcji. 4a. W przypadku niewypełnienia przez wytwórcę zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8, z uwzględnieniem przedłużenia terminu, o	

				którym mowa w art. 79a ust. 1, kaucja, o której mowa w art. 78 ust. 3 i 4, podlega przepadkowi na rzecz Prezesa URE lub Prezes URE realizuje gwarancję bankową, o której mowa w art. 78 ust. 3 i 4. 5. Prezes URE niezwłocznie po rozstrzygnięciu aukcji informuje o jej wynikach wytwórców, których oferty wygrały aukcję. 6. Prezes URE niezwłocznie po rozstrzygnięciu aukcji przekazuje informacje zawierające dane wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, których oferty wygrały aukcję, oraz dane dotyczące ilości i ceny skorygowanej energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, podanej w oświadczeniu, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe: 1) właściwym sprzedawcom zobowiązanym oraz operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, jaką jest obowiązany zakupić sprzedawca zobowiązany - w przypadku wytwórców energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW; 2) operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106 - w przypadku wytwórców energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW. 7. Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację, w postaci elektronicznej, o wyniku aukcji albo o jej unieważnieniu, w terminie 5 dni roboczych od dnia rozstrzygnięcia sesji aukcji. 8. Informacja, o której mowa w ust. 7, zawiera: 1) wykaz ofert, które wygrały aukcję, w tym: a) wskazanie wytwórców, których oferty wygrały aukcję, b) informację o: - cenie w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, po której energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii została sprzedana w drodze aukcji przez poszczególnych wytwórców oraz cenie skorygowanej podanej w oświadczeniu, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9, w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, - ilości w MWh i wartości w złotych, z dokładnością do jednego grosza, sprzedanej w drodze aukcji energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii przez poszczególnych wytwórców, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe, albo 2) wskazanie przyczyn unieważnienia aukcji.	

			9. W przypadku wytwórców, o których mowa w: 1) ust. 2 pkt 1 lit. a, 2) art. 70a ust. 1 lub 2, którzy uzyskali zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8, obejmujące instalację planowaną do uruchomienia - koniec terminu na dostarczenie po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej, o którym mowa w art. 192 ust. 1 albo w art. 7 ust. 2a pkt 1 ustawy - Prawo energetyczne, w odniesieniu do mocy instalacji objętej wygraną ofertą aukcyjną, albo wydanym zaświadczeniem, nie może przypadać przed upływem terminu na sprzedaż po raz pierwszy energii elektrycznej określonego w art. 79 ust. 3 pkt 8 albo przed upływem terminu na wytworzenie po raz pierwszy energii elektrycznej, określonego w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. d, z uwzględnieniem przedłużenia terminu, o którym mowa w art. 70ba ust. 1 albo art. 79a ust. 1. 10. Umowy o przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii, na podstawie których termin określony w art. 7 ust. 2a pkt 1 ustawy - Prawo energetyczne upływa przed końcem odpowiedniego terminu określonego w art. 79 ust. 3 pkt 8, z uwzględnieniem przedłużenia terminu, o którym mowa w art. 70ba ust. 1 albo art. 79a ust. 1, wymagają dostosowania w terminie 30 dni od dnia poinformowania właściwego przedsiębiorstwa energetycznego przez wytwórcę o wygraniu aukcji. 10a. W przypadku gdy umowa o przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii wymaga dostosowania, o którym mowa w ust. 10, przedsiębiorstwo energetyczne na wniosek wytwórcy aktualizuje harmonogram przyłączenia, o którym mowa w art. 7 ust. 2 ustawy - Prawo energetyczne. 11. W przypadku odmowy przez przedsiębiorstwo energetyczne dostosowania umowy o przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w ust. 10, lub aktualizacji harmonogramu przyłączenia zgodnie z ust. 10a, stosuje się przepisy art. 8 ustawy - Prawo energetyczne, z zastrzeżeniem, że Prezes URE wydaje rozstrzygnięcie w terminie 30 dni, licząc od dnia wpływu wniosku o rozstrzygnięcie sporu.	
		Art. 128 ust. 6 pkt 3 uOZE	6. Zadania Prezesa URE obejmują: (...) 3) publikowanie informacji o rozstrzygniętych aukcjach, o których mowa w art. 73 ust. 1, z uwzględnieniem, w szczególności, informacji o instalacjach, które wygrały aukcje i dla których Prezes URE zweryfikował poprawność informacji, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 2, oraz wskaźników realizacji projektów, które uzyskały wsparcie w ramach tych aukcji.	

	7. W celu zwiększenia wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych w regionach najbardziej oddalonych i na małych wyspach państwa członkowskie mogą dostosować systemy wsparcia finansowego na rzecz projektów zlokalizowanych w tych regionach, by uwzględnić koszty produkcji związane z występującymi tam szczególnymi warunkami w zakresie odizolowania i uzależnienia od źródeł zewnętrznych.	N		Brak potrzeby implementacji.	
	8. Do dnia 31 grudnia 2021 r. i następnie co trzy lata Komisja składa sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na temat wyników wsparcia na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych udzielanego w Unii w drodze postępowań o udzielenie zamówienia, zawierające w szczególności analizę zdolności postępowań o udzielenie zamówienia do: a) osiągnięcia obniżenia kosztów; b) uzyskiwania usprawnień technologicznych; c) uzyskiwania wysokiego wskaźnika realizacji; d) umożliwienia niedyskryminacyjnego uczestnictwa małych podmiotów oraz, w stosownych przypadkach, organów lokalnych; e) ograniczenia oddziaływania na środowisko; f) zapewnienia akceptacji wśród ludności lokalnej; g) zapewnienia bezpieczeństwa dostaw i włączenia do sieci. 9. Niniejszy artykuł ma zastosowanie bez uszczerbku dla art. 107 i 108 TFUE.	N		Brak potrzeby implementacji.	
Art. 5	Otwarcie systemów wsparcia na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych 1. Państwa członkowskie mają prawo decydowania zgodnie z art. 7–13 niniejszej dyrektywy o tym, w jakim zakresie wspierają energię elektryczną ze źródeł odnawialnych produkowaną w innym państwie członkowskim. Państwa	T	Art. 73 ust. 8-9 uOZE	8. W aukcji przeprowadzanej przez Prezesa URE mogą wziąć udział wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej. 9. Ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii zlokalizowanych poza terytorium	

	członkowskie mogą jednak otworzyć systemy wsparcia na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych dla udziału producentów zlokalizowanych w innych państwach członkowskich na warunkach określonych w niniejszym artykule. Otwierając możliwość udziału w systemach wsparcia na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, państwa członkowskie mogą postanowić, że wsparcie na rzecz orientacyjnego udziału mocy nieobjętej dotychczas wsparciem lub orientacyjnej części budżetu przeznaczonego na to będą w każdym roku otwarte dla producentów zlokalizowanych w innych państwach członkowskich. Takie orientacyjne udziały mogą wynosić, w każdym roku, co najmniej 5 % od 2023 r. do 2026 r. i co najmniej 10 % od 2027 r. do 2030 r., lub – jeżeli są one niższe – być na poziomie istnienia połączeń międzysystemowych danego państwa członkowskiego w danym roku. W celu zdobycia dalszego doświadczenia w zakresie realizacji, państwa członkowskie mogą zorganizować jeden lub kilka systemów pilotażowych, w przypadku których wsparcie jest dostępne dla producentów zlokalizowanych w innych państwach członkowskich.			Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, jaka może zostać sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym wynosi 5% ilości i wartości energii elektrycznej, przeznaczonej do sprzedaży w drodze aukcji w roku poprzednim, w instalacjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2.	
	2. Państwa członkowskie mogą wymagać udowodnienia fizycznego przywozu energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych. Do tego celu państwa członkowskie mogą ograniczyć możliwość udziału w swoich systemach wsparcia do producentów zlokalizowanych w państwach członkowskich, z którymi są bezpośrednio połączone wzajemnymi połączeniami. Państwa członkowskie nie zmieniają jednak ani inaczej nie wpływają na harmonogramy międzystrefowe i przydział mocy, ze względu na producentów uczestniczących w transgranicznych systemach wsparcia. Transgraniczne transfery energii elektrycznej są określone wyłącznie przy uwzględnieniu wyniku przydziału mocy na podstawie prawa Unii dotyczącego rynku wewnętrznego energii elektrycznej.	T	Art. 73 ust. 10 uOZE	10. Warunkiem przystąpienia do aukcji wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej jest: 1) zawarcie umowy międzyrządowej między Rzeczpospolitą Polską a państwem, na terytorium którego będzie zlokalizowana ta instalacja, gwarantującej wzajemność korzystania z systemu wsparcia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii; 2) zapewnienie możliwości fizycznego przesyłu energii elektrycznej do sieci przesyłowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z kraju, w którym zlokalizowana jest ta instalacja.	

	3. Jeżeli dane państwo członkowskie postanowi otworzyć możliwość udziału w systemie wsparcia dla producentów zlokalizowanych w innych państwach członkowskich, zainteresowane państwa członkowskie uzgadniają zasady takiego udziału. Takie umowy obejmują co najmniej zasady zaliczania odnawialnej energii elektrycznej, która jest przedmiotem transgranicznego wsparcia	T	Art. 73 ust.10-12 uOZE	10. Warunkiem przystąpienia do aukcji wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej jest: 1) zawarcie umowy międzyrządowej między Rzeczpospolitą Polską a państwem, na terytorium którego będzie zlokalizowana ta instalacja, gwarantującej wzajemność korzystania z systemu wsparcia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii; 2) zapewnienie możliwości fizycznego przesyłu energii elektrycznej do sieci przesyłowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z kraju, w którym zlokalizowana jest ta instalacja. 11. Z możliwości, o której mowa w ust. 8, mogą skorzystać wytwórcy energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, spełniający następujące wymagania: 1) energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytwarzana w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej będzie spełniać warunki uznania jej za energię elektryczną wytworzoną ze źródeł odnawialnych w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 16, z późn. zm.); 2) wytworzenie energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej zostanie potwierdzone przez uprawniony do tego podmiot, w rozumieniu przepisów państwa - miejsca wytworzenia energii elektrycznej, z możliwością weryfikacji danych zawartych w potwierdzeniu przez Prezesa URE; 3) wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, składający ofertę w aukcji zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, w przypadku, w którym dla instalacji odnawialnego źródła energii została udzielona pomoc inwestycyjna w państwie, na terenie którego instalacja ta została zlokalizowana, rozlicza ją na zasadach określonych w art. 39; 4) wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem	

				wyłącznej strefy ekonomicznej spełnia wymogi oceny formalnej przygotowania do wytwarzania energii elektrycznej w danej instalacji, o których mowa w art. 75, i uzyskał od Prezesa URE zaświadczenie o dopuszczeniu do udziału w aukcji, oraz spełnia wymogi stawiane uczestnikowi aukcji, o których mowa w art. 39, w art. 74 i art. 79. 12. Umowa, o której mowa w ust. 10 pkt 1, zawiera w szczególności postanowienia dotyczące: 1) zasad uczestnictwa wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, których instalacje odnawialnego źródła energii znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej, w systemie wsparcia odnawialnych źródeł energii, obowiązującym w państwie będącym stroną tej umowy, w tym szczegółowy wykaz dokumentów, jaki wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, którego instalacje znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej, jest zobowiązany przedłożyć w celu uczestnictwa w systemie wsparcia odnawialnych źródeł energii, obowiązującym w państwie będącym stroną tej umowy; 2) zasad uczestnictwa wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, których instalacje odnawialnego źródła energii znajdują się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, w systemie wsparcia określonym w niniejszej ustawie, w tym szczegółowy wykaz dokumentów, jaki wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, którego instalacje znajdują się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, jest zobowiązany przedłożyć Prezesowi URE w celu przeprowadzenia oceny formalnej, o której mowa w art. 75, przygotowania do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii; 3) sposobu realizacji obowiązków określonych w art. 83 oraz zasad przeprowadzania kontroli, o której mowa w art. 84 ust. 1; 4) zasad zastosowania art. 93.	
	4. Na wniosek zainteresowanych państw członkowskich Komisja wspiera je w procesie negocjacji przy wypracowywaniu ustaleń dotyczących współpracy poprzez przekazywanie informacji i analiz, w tym danych ilościowych i jakościowych dotyczących bezpośrednich i pośrednich kosztów współpracy i korzyści ze współpracy, a także poprzez przekazywanie wskazówek i technicznej	N		Brak potrzeby implementacji.	

	wiedzy fachowej. Komisja może zachęcać do wymiany najlepszych praktyk lub ułatwiać tę wymianę oraz opracować wzorce umów o współpracę w celu usprawnienia procesu negocjacji. Do 2025 r. Komisja oceni koszty i korzyści wdrażania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w Unii zgodnie z niniejszym artykułem.				
	5. Do 2023 r. Komisja przeprowadzi ocenę wdrożenia niniejszego artykułu. Ocena ta będzie zorientowana na analizę potrzeby zobowiązania państw członkowskich do częściowego otwarcia możliwości udziału w ich systemach wsparcia na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych dla producentów zlokalizowanych w innych państwach członkowskich, z myślą o osiągnięciu 5 % otwarcia tych systemów do 2025 r. i 10 % otwarcia tych systemów do 2030 r.	N		Brak potrzeby implementacji.	
Art. 6	Stabilność wsparcia finansowego 1. Z zastrzeżeniem niezbędnych modyfikacji pozwalających na zachowanie zgodności z art. 107 i 108 TFUE państwa członkowskie zapewniają, aby poziom wsparcia i warunki udzielenia wsparcia na rzecz projektów dotyczących energii odnawialnej nie zostały zmienione w sposób, który negatywnie wpłynąłby na prawa przyznane na jego podstawie i naruszył finansową rentowność projektów, które korzystają już ze wsparcia. 2. Państwa członkowskie mogą dostosowywać poziom wsparcia zgodnie z obiektywnymi kryteriami, pod warunkiem że takie kryteria zostały ustanowione w pierwotnym projekcie systemu wsparcia	T	art. 92 ust.1 i ust. 5 uOZE	1. Sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wprowadzonej do sieci i sprzedanej, od wytwórcy tej energii, który: 1) wygrał aukcję rozstrzygniętą nie później niż w terminie do dnia 31 grudnia 2021 r., po cenie skorygowanej, o której mowa w art. 39 ust. 5 albo 7, oraz wyłącznie w ilości nie większej niż określona przez danego wytwórcę w złożonej przez niego ofercie, o której mowa w art. 79, dla okresów, o których mowa w art. 83 ust. 2, a po wydaniu pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej z rynkiem wewnętrznym - wygrał aukcję rozstrzygniętą nie później niż w terminie do dnia 31 grudnia 2027 r., albo 2) uzyskał zaświadczenie Prezesa URE o możliwości sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej, o którym mowa w art. 70b ust. 8, po cenie skorygowanej, o której mowa w art. 39a ust. 5 albo 7, nie później niż w terminie do dnia 30 czerwca 2024 r., a po wydaniu pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej z rynkiem wewnętrznym, nie później niż w terminie do dnia 31 grudnia 2027 r. 5. Wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej zgodnie z art. 73 ust. 2 w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, który korzysta z możliwości sprzedaży wytwarzanej energii elektrycznej do wybranego podmiotu, o którym mowa w ust. 1a, wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej zgodnie z art. 73	

				ust. 2 w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, a także wytwórcy, o którym mowa w art. 70b ust. 9 pkt 2, który: 1) wygrał aukcję rozstrzygniętą nie później niż w terminie do dnia 31 grudnia 2021 r., a po wydaniu pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej z rynkiem wewnętrznym - wygrał aukcję rozstrzygniętą nie później niż w terminie do dnia 31 grudnia 2027 r., albo 2) uzyskał zaświadczenie Prezesa URE o możliwości sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej, o którym mowa w art. 70b ust. 8, nie później niż w terminie do dnia 30 czerwca 2024 r., a po wydaniu pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej z rynkiem wewnętrznym, nie później niż w terminie do dnia 31 grudnia 2027 r. - przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3.	
	3. Państwa członkowskie publikują długoterminowy harmonogram dotyczący oczekiwanego przydziału wsparcia obejmujący, jako punkt odniesienia, co najmniej pięć kolejnych lat lub – w przypadku ograniczeń budżetowych w planowaniu – kolejne trzy lata, zawierający orientacyjne terminy, w odpowiednich przypadkach częstotliwość postępowań o udzielenie zamówienia, oczekiwaną moc i budżet lub maksymalne jednolite wsparcie, które ma zostać przydzielone, oraz oczekiwane kwalifikujące się technologie, stosownie do przypadku. Harmonogram ten jest aktualizowany corocznie lub, w razie konieczności, w celu uwzględnienia zmiany sytuacji na rynku lub oczekiwanego przydziału wsparcia.	T	Art. 184 h uOZE	Art. 184h 1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, maksymalne ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, które mogą zostać sprzedane w drodze aukcji w poszczególnych następujących po sobie latach kalendarzowych 2022-2027, przez wytwórców określonych w art. 72 ust. 1. 2. Rada Ministrów, przy określeniu maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1, bierze pod uwagę: 1) politykę energetyczną państwa oraz dotychczasowy udział energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii zużywanych w energetyce oraz w transporcie; 2) bezpieczeństwo funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, jak również zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych; 3) potrzebę ochrony środowiska naturalnego, w tym zmniejszenia zanieczyszczenia azotem pochodzenia rolniczego, a także redukcji emisji zanieczyszczeń atmosferycznych, w szczególności metanu; 4) potrzebę zapewnienia zrównoważonego gospodarowania zasobami wodnymi; 5) cele gospodarcze i społeczne, w tym udział wykorzystywanych technologii do wytwarzania energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii w tworzeniu nowych miejsc pracy; 6) potrzebę efektywnego wykorzystania energii pierwotnej uzyskanej w wyniku jednoczesnego wytwarzania energii elektrycznej, ciepła, chłodu lub paliw pochodzących ze źródeł odnawialnych. 3. Rada Ministrów może zmienić maksymalną:	

				1) ilość energii elektrycznej określoną na poszczególne lata kalendarzowe zgodnie z ust. 1 i 2 wyłącznie przez zwiększenie tej ilości; 2) wartość energii elektrycznej określoną na poszczególne lata kalendarzowe zgodnie z ust. 1 i 2 oraz biorąc pod uwagę wartość cen referencyjnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77 ust. 3, na dany rok, lub w związku ze zwiększeniem zgodnie z pkt 1 maksymalnych ilości energii elektrycznej określonych na poszczególne lata kalendarzowe. 4. Określona przez Radę Ministrów maksymalna wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1, nie uwzględnia zasady corocznej waloryzacji cen sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 10, średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego.	
4. Nie rzadziej niż raz na pięć lat państwa członkowskie oceniają efektywność swoich systemów wsparcia na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz ich główne skutki dystrybucyjne dla różnych grup konsumentów, a także dla inwestycji. Ocena ta uwzględnia wpływ ewentualnych zmian w systemach wsparcia. Wyniki tej oceny uwzględnia się w orientacyjnym długoterminowym planowaniu dotyczącym decyzji w sprawie wsparcia i projektowania nowego wsparcia. Państwa członkowskie włączają tę ocenę do odpowiednich aktualizacji swoich zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu oraz sprawozdań z postępów zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999.	T	Art. 217 uOZE	Art. 217 1. Rada Ministrów dokonuje przeglądu funkcjonowania mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, uwzględniającego skutki dystrybucyjne tych mechanizmów i instrumentów dla grup konsumentów oraz dla inwestycji, i przedkłada Sejmowi informację o skutkach obowiązywania tych mechanizmów i instrumentów nie rzadziej niż raz na 5 lat. 2. Pierwszego przeglądu funkcjonowania mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz wytwarzanie biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii po wejściu w życie niniejszej ustawy i przedłożenia Sejmowi informacji o skutkach jej obowiązywania Rada Ministrów dokona nie później niż w terminie do dnia 31 grudnia 2017 r.		

Art. 7	Obliczanie udziału energii ze źródeł odnawialnych 1. Końcowe zużycie energii brutto ze źródeł odnawialnych w poszczególnych państwach członkowskich oblicza się jako sumę: a) końcowego zużycia energii elektrycznej brutto ze źródeł odnawialnych; b) końcowego zużycia energii brutto ze źródeł odnawialnych w sektorze ogrzewania i chłodzenia; oraz c) końcowego zużycia energii ze źródeł odnawialnych w sektorze transportu. W odniesieniu do akapitu pierwszego lit. a), b) lub c), gaz, energię elektryczną i wodór uzyskane ze źródeł odnawialnych uwzględnia się wyłącznie jeden raz do celów obliczenia udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w ramach. Z zastrzeżeniem art. 29 ust. 1 akapit drugi biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 29 ust. 2–7 i ust. 10, nie są brane pod uwagę. 2. Dla celów ust. 1 akapit pierwszy lit. a) końcowe zużycie energii elektrycznej brutto ze źródeł odnawialnych oblicza się jako ilość energii elektrycznej wyprodukowanej w państwie członkowskim ze źródeł odnawialnych, łącznie z energią elektryczną wyprodukowaną przez prosumentów energii odnawialnej i społeczności energetyczne działające w zakresie energii odnawialnej, z wyłączeniem produkcji energii elektrycznej w elektrowniach szczytowo-	T	Art. 128 ust. 7 uOZE Art. 129 ust.1 – 2 uOZE Art. 18 ustawy o statystyce publicznej	Art. 128 7. Zadania Prezesa GUS obejmują prowadzenie stałej statystyki dotyczącej udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w elektroenergetyce, ciepłownictwie i chłodnictwie oraz w transporcie. Art. 129 1. Udział energii ze źródeł odnawialnych oblicza się jako iloraz wartości końcowego zużycia energii brutto ze źródeł odnawialnych oraz wartości końcowego zużycia energii brutto ze wszystkich źródeł, wyrażony w procentach. 2. Przy obliczaniu udziału energii ze źródeł odnawialnych stosuje się metodologię i definicje określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz.Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.). Art. 18 1. Program badań statystycznych statystyki publicznej ustala corocznie Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określając dla każdego badania: 1) temat, 2) organ lub podmiot prowadzący, 3) cykliczność, 4) cel, 5) szczegółowy zakres podmiotowy i przedmiotowy, 6) źródła danych, 7) podmioty przekazujące dane, 8) informacje dotyczące przekazywanych danych, obejmujące: a) zakres danych ze wskazaniem podmiotów przekazujących te dane, w tym szczegółowy zakres danych osobowych z katalogu danych wymienionych w art. 35b ust. 1, b) poziom agregacji, c) obligatoryjność albo dobrowolność przekazania, d) postać i formę, e) częstotliwość, termin i miejsce przekazania, f) metody obserwacji, o których mowa w art. 6 ust. 1, 9) rodzaje wyników informacji statystycznych oraz formy i terminy ich udostępnienia	

	pompowych wykorzystujących wodę, która została wcześniej wpompowana w górę. W przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, wykorzystujących źródła odnawialne oraz nieodnawialne, uwzględnia się tylko energię wyprodukowaną ze źródeł odnawialnych. Dla celów tego obliczenia udział każdego źródła energii oblicza się na podstawie jego wartości energetycznej. Energię elektryczną wyprodukowaną dzięki wykorzystaniu energii wodnej i energii wiatru uwzględnia się zgodnie z zasadami normalizacji określonymi w załączniku II. 3. Dla celów ust. 1 akapit pierwszy lit. b) końcowe zużycie brutto energii ze źródeł odnawialnych w sektorze ogrzewania i chłodzenia oblicza się jako ilość energii cieplnej i chłodniczej wyprodukowanej w danym państwie członkowskim ze źródeł odnawialnych, powiększoną o zużycie energii z innych źródeł odnawialnych przez sektor przemysłu, gospodarstwa domowe, sektory usług, rolnictwa, leśnictwa i rybołówstwa w celu ogrzewania i chłodzenia i w procesach technologicznych. W przypadku instalacji spalania wielopaliwowego wykorzystujących źródła odnawialne i nieodnawialne uwzględnia się tylko ciepło i chłód wyprodukowane ze źródeł odnawialnych. Dla celów tego obliczenia udział każdego źródła energii oblicza się na podstawie jego wartości energetycznej. Dla celów ust. 1 akapit pierwszy lit. b) uwzględnia się energię otoczenia i energię geotermalną używaną do ogrzewania i chłodzenia za pomocą pomp ciepła i systemów lokalnego chłodzenia, jeżeli końcowy wynik energetyczny przekracza znacząco początkowy nakład energii wymagany do ogrzania pomp. Ilość ciepła lub chłodu, którą traktuje się	Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2022	- mając na celu zapewnienie przeprowadzenia badań o istotnym znaczeniu dla obserwacji procesów demograficznych, społecznych, gospodarczych i środowiska naturalnego, a w szczególności badań stałych pozwalających na obserwację ciągłą podstawowych dziedzin życia i występujących w nim zjawisk, badań cyklicznych, w tym spisów powszechnych, badań gwarantujących porównywalność wyników, w przypadku gdy dotyczą one zmiennych w czasie obiektów obserwacji statystycznej lub gdy zmianie ulega metodologia badania oraz badań koniecznych dla wykonania przyjętych przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązań międzynarodowych. 2. Ustalając w programie badań statystycznych statystyki publicznej szczegółowy zakres przekazywanych w określonym badaniu statystycznym danych osobowych, uwzględnia się ograniczenia określone w przepisach rozdziału 4a. 3. Na etapie przygotowywania projektu programu badań statystycznych statystyki publicznej dokonuje się wyboru źródeł danych, biorąc pod uwagę jakość danych, w szczególności ich aktualność i obciążenia ponoszone przez respondentów. 1.44 RYNEK MATERIAŁOWY I PALIWOWO-ENERGETYCZNY 1. Symbol badania: 1.44.03 (121) 2. Temat badania: Specjalistyczne badanie statystyczne w zakresie paliw i energii 3. Cykliczność badania: co rok 4. Prowadzący badanie: Prezes Głównego Urzędu Statystycznego Minister właściwy do spraw energii 5. Cel badania Celem badania jest dostarczenie informacji na temat paliw, energii elektrycznej i ciepła instytucjom Unii Europejskiej oraz innym organizacjom międzynarodowym. Akty prawa krajowego, z których wynika obowiązek realizacji badania: – ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, – ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, – ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej. Akty prawa międzynarodowego, z których wynika obowiązek realizacji badania: – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii,	

	jako energię ze źródeł odnawialnych dla celów niniejszej dyrektywy, oblicza się zgodnie z metodyką określoną w załączniku VII i uwzględnia się w niej zużycie energii we wszystkich sektorach będących odbiorcą końcowym. Dla celów ust. 1 akapit pierwszy lit. b) nie uwzględnia się energii termicznej wytworzonej przez systemy pasywne, w ramach których niższe zużycie energii zyskuje się w sposób pasywny dzięki konstrukcji budynku lub ciepłu wytworzonemu przez energię ze źródeł nieodnawialnych. Do dnia 31 grudnia 2021 r Komisja przyjmuje zgodnie z art. 35 akty delegowane w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez ustanowienie metodyki obliczania ilości energii odnawialnej wykorzystywanej do chłodzenia oraz systemów lokalnego chłodzenia, a także w celu zmiany załącznika VII. Metodyka ta obejmuje minimalne współczynniki sezonowej wydajności dla pomp ciepła działających w trybie wstecznym. 4. Do celów ust.1 akapit pierwszy lit. c) zastosowanie mają następujące wymogi: a) końcowe zużycie energii ze źródeł odnawialnych w sektorze transportu oblicza się jako sumę wszystkich biopaliw, paliw z biomasy i odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego zużywanych w sektorze transportu. Odnawialne ciekłe i gazowe paliwa transportowe pochodzenia niebiologicznego, które są produkowane z odnawialnej energii elektrycznej, uwzględnia się jednak w obliczeniach na podstawie ust. 1 akapit pierwszy lit. a) wyłącznie wówczas, gdy obliczana jest ilość energii elektrycznej wyprodukowanej w danym państwie członkowskim ze źródeł odnawialnych;		– rozporządzenie Komisji (UE) 2019/2146 z dnia 26 listopada 2019 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii w odniesieniu do wykonania aktualizacji na potrzeby rocznej, miesięcznej i krótkoterminowej miesięcznej statystyki energii , – rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2010 z dnia 9 listopada 2017 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii w odniesieniu do aktualizacji rocznych i miesięcznych statystyk dotyczących energii , – rozporządzenie Komisji (UE) nr 431/2014 z dnia 24 kwietnia 2014 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii w odniesieniu do wdrażania rocznych statystyk dotyczących zużycia energii w gospodarstwach domowych , – rozporządzenie Komisji (UE) nr 147/2013 z dnia 13 lutego 2013 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii w odniesieniu do wdrażania aktualizacji miesięcznych i rocznych statystyk dotyczących energii, – dyrektywa Rady 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 r. nakładająca na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych (Dz. Urz. UE L 265 z 09.10.2009, str. 9, z późn. zm.), – dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1513 z dnia 9 września 2015 r. zmieniająca dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych , – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1952 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie europejskiej statystyki dotyczącej cen gazu ziemnego i energii elektrycznej oraz uchylające dyrektywę 2008/92/WE , – dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE , – dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2002 z dnia 11 grudnia 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej , – dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł	

	b) do celów obliczenia końcowego zużycia energii w sektorze transportu stosuje się wartości dotyczące wartości energetycznej paliw transportowych określone w załączniku III. W celu określenia wartości energetycznej paliw transportowych niewymienionych w załączniku III państwa członkowskie stosują odpowiednie normy europejskiej organizacji normalizacyjnej (zwanej dalej „ESO”) w celu ustalania wartości kalorycznych paliw. W przypadku gdy nie przyjęto w tym celu norm ESO, stosuje się odpowiednie normy Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej (zwanej dalej „ISO”). 5. Udział energii ze źródeł odnawialnych oblicza się jako wartość końcowego zużycia brutto energii ze źródeł odnawialnych podzieloną przez wartość końcowego zużycia energii brutto ze wszystkich źródeł i wyraża się w procentach. Do celów akapitu pierwszego niniejszego ustępu suma, o której mowa w ust. 1 akapit pierwszy niniejszego artykułu, jest dostosowywana zgodnie z art. 8, 10, 12 i 13. Przy obliczaniu końcowego zużycia energii brutto danego państwa członkowskiego w celu zbadania, w jakim stopniu spełnia ono cele i przestrzega orientacyjnego kursu, określonych w niniejszej dyrektywie, należy uznać, że ilość energii zużyta w lotnictwie nie powinna przekraczać 6,18 % końcowego zużycia energii brutto. W przypadku Cypru i Malty uważa się, że ilość energii zużytej w lotnictwie, nie przekracza 4,12 % końcowego zużycia energii brutto przez te państwa członkowskie. 6. Metodyka i definicje stosowane przy obliczaniu udziału energii ze źródeł odnawialnych określone są w rozporządzeniu (WE) nr 1099/2008.		odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywę 2001/77/WE oraz 2003/30/WE , – dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, z późn. zm.), – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 538/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 691/2011 w sprawie europejskich rachunków ekonomicznych środowiska , – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013. Strategie i programy, na potrzeby których dostarczane są dane: – Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju. Użytkownicy, których potrzeby uwzględnia badanie: – organizacje międzynarodowe, – Eurostat i inne zagraniczne instytucje statystyczne, – administracja rządowa. 6. Zakres podmiotowy Wytwórcy, importerzy, eksporterzy, przedsiębiorcy dokonujący przywozu lub wywozu wewnątrzwspólnotowego, dystrybutorzy, konsumenci paliw, ciepła i energii elektrycznej, prowadzący działalność gospodarczą zaklasyfikowaną według PKD do sekcji A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U. Gospodarstwa domowe, oraz pozostali odbiorcy końcowi. 7. Zakres przedmiotowy Infrastruktura elektroenergetyczna. Infrastruktura sieci gazowej. Infrastruktura ciepłownicza. Wydobycie i wydajność w górnictwie węgla kamiennego. Produkcja i jakość węgla kamiennego. Wywóz i eksport węgla kamiennego. Import i przywóz węgla kamiennego. Zapasy węgla kamiennego. Wydobycie, sprzedaż i zapasy oraz jakość węgla brunatnego. Ropa naftowa, gaz ziemny, paliwa ciekłe i gazowe. Koksownictwo. Ciepło i energia elektryczna. Bilanse paliw i energii. Dane ekonomiczne przedsiębiorstw sektora energii. Dane bilansowe. Zużycie poszczególnych nośników energii w	

	Państwa członkowskie zapewniają, by została zachowana spójność informacji statystycznych wykorzystywanych przy obliczaniu tych udziałów sektorowych i łącznych oraz informacji statystycznych przekazywanych Komisji na mocy tego rozporządzenia.			gospodarstwach domowych. Charakterystyka paliw z biomasy oraz urządzeń wykorzystujących energię ze źródeł odnawialnych (kolektory słoneczne, pompy ciepła). Produkcja wybranych wyrobów przemysłowych (dane miesięczne). Produkcja wyrobów przemysłowych (dane roczne). Międzynarodowy handel towarami w cenach bieżących, w jednostkach naturalnych, masie i wartości przywiezionych i wywiezionych towarów. 8. Źródła danych Zestawy danych Głównego Urzędu Statystycznego nr 1 (opisane w cz. II. Informacje o przekazywanych danych): – G-02a – sprawozdanie bilansowe nośników energii (lp. 1.54), – G-02b – sprawozdanie bilansowe nośników energii i infrastruktury ciepłowniczej (lp. 1.55), – G-02o – sprawozdanie o cieple ze źródeł odnawialnych (lp. 1.57), – G-03 – sprawozdanie o zużyciu nośników energii (lp. 1.58). Zestawy danych Ministerstwa Aktywów Państwowych nr 2 (opisane w cz. II. Informacje o przekazywanych danych): – G-09.1 – sprawozdanie o obrocie węglem kamiennym (lp. 2.1), – G-09.2 – sprawozdanie o mechanicznej przeróbce węgla (lp. 2.4), – G-09.3 – sprawozdanie o wydobyciu i obrocie węglem brunatnym (lp. 2.5), – MG-15 – produkcja i sprzedaż w koksownictwie (lp. 2.12). Zestawy danych Ministerstwa Klimatu i Środowiska nr 5 (opisane w cz. II. Informacje o przekazywanych danych): – G-10.1(w)k – sprawozdanie o działalności elektrowni wodnej/elektrowni wiatrowej (lp. 5.1), – G-10.1k – sprawozdanie o działalności elektrowni cieplnej zawodowej (lp. 5.2), – G-10.2 – sprawozdanie o działalności elektrowni cieplnej zawodowej (lp. 5.3), – G-10.3 – sprawozdanie o mocy i produkcji energii elektrycznej i ciepła elektrowni (elektrociepłowni) przemysłowej (lp. 5.4), – G-10.4(D)k – sprawozdanie o działalności przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się dystrybucją energii elektrycznej (lp. 5.5), – G-10.4(Ob)k – sprawozdanie przedsiębiorstwa energetycznego prowadzącego obrót energią elektryczną (lp. 5.6), – G-10.4(P)k – sprawozdanie o działalności operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego (lp. 5.7), – G-10.5 – sprawozdanie o stanie urządzeń elektrycznych (lp. 5.8),	

				– G-10.6 – sprawozdanie o mocy i produkcji elektrowni wodnych, wiatrowych i innych instalacji odnawialnego źródła energii (lp. 5.9), – G-10.7 – sprawozdanie o przepływie energii elektrycznej (według napięć) w sieci przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się dystrybucją energii elektrycznej (lp. 5.10), – G-10.7(P) – sprawozdanie o przepływie energii elektrycznej (według napięć) w sieci najwyższych napięć (lp. 5.11), – G-10.8 – sprawozdanie o sprzedaży/dostawie oraz zużyciu energii elektrycznej według jednostek podziału terytorialnego (lp. 5.12), – G-10.m – miesięczne dane o energii elektrycznej (lp. 5.13), – GAZ-1 – sprawozdanie o obrocie gazem koksowniczym (lp. 5.17), – GAZ-2 – sprawozdanie o obrocie gazem ziemnym z odmetanowania kopalń (lp. 5.18), – GAZ-3 – sprawozdanie o działalności przedsiębiorstw gazowniczych (lp. 5.19), – RAF-1 – sprawozdanie z rozliczenia procesu przemiany w przedsiębiorstwach wytwarzających i przerabiających produkty rafinacji ropy naftowej (lp. 5.28), – RAF-2 – sprawozdanie o produkcji, obrocie, zapasach oraz o infrastrukturze magazynowej i przesyłowej ropy naftowej, produktów naftowych i biopaliw (lp. 5.29). Zestawy danych z systemów informacyjnych Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa nr 82 (opisane w cz. II. Informacje o przekazywanych danych): – dane dotyczące surowców wykorzystanych do wytworzenia biogazu rolniczego lub do wytworzenia energii elektrycznej z biogazu rolniczego, wytworzonego biogazu rolniczego, energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego (lp. 82.2), – dane dotyczące surowców użytych do wytworzenia biopaliw ciekłych oraz wytworzonych i użytych na własny użytek biopaliw ciekłych (lp. 82.3), – dane dotyczące rynku biokomponentów (lp. 82.4). Zestawy danych z systemów informacyjnych Urzędu Regulacji Energetyki nr 160 (opisane w cz. II. Informacje o przekazywanych danych): – dane dotyczące paliw ciekłych (lp. 160.10), – dane o realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (lp. 160.13). Wyniki innych badań: – 1.44.04 Badanie zużycia paliw i energii w gospodarstwach domowych,	

			– 1.46.04 Produkcja wyrobów przemysłowych, – 1.51.08 Realizacja międzynarodowego handlu towarami w wyrażeniu ilościowo-wartościowym. 9. Rodzaje wynikowych informacji statystycznych Bilanse nośników energii (pozyskanie/produkcja, import, eksport, zmiana zapasów, zużycie), w przekrojach: producenci ciepła i energii elektrycznej; sektory gospodarki i odbiorców; kierunki użytkowania. Bilans biomasy drzewnej i z drewna, w przekrojach: pochodzenie biomasy i biopaliw; producenci ciepła i energii elektrycznej; zużycie energetyczne w sektorach gospodarki i odbiorców. Informacje o przepływach gazu ziemnego, w przekrojach: punkty graniczne krajowego systemu gazowego. Ceny nośników energii, w przekrojach: cena netto, podatek akcyzowy i VAT. Rachunki środowiskowe fizycznego przepływu nośników energii (PEFA), w przekrojach: pochodzenie i przeznaczenie nośników energii (przemysł, gospodarstwa domowe, akumulacja, zagranica i środowisko). Wskaźniki efektywności energetycznej, w przekrojach: zużycie i podaż nośników energii; agregaty ekonomiczne, per capita. 10. Formy i terminy udostępnienia wynikowych informacji statystycznych Internetowe bazy danych: – Bazy Eurostatu i innych organizacji międzynarodowych – Eurostat, IEA, ONZ – Energy (luty 2022, marzec 2022, kwiecień 2022, maj 2022, czerwiec 2022, lipiec 2022, sierpień 2022, wrzesień 2022, październik 2022, listopad 2022, grudzień 2022, styczeń 2023, luty 2023, marzec 2023), – Bazy Eurostatu i innych organizacji międzynarodowych – Eurostat, IEA, ONZ – Energy (wrzesień 2022, marzec 2023), – Bazy Eurostatu i innych organizacji międzynarodowych – Eurostat, IEA, ONZ – Energy (maj 2022, sierpień 2022, listopad 2022, luty 2023), – Bazy Eurostatu i innych organizacji międzynarodowych – Eurostat, IEA, ONZ – Energy (listopad 2023). 1a. W przypadku gdy ciepło zostanie wytworzone w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej pompę ciepła, obowiązek zakupu dotyczy jedynie ciepła stanowiącego energię ze źródeł odnawialnych, za którą uznaje się energię aerotermalną, geotermalną, hydrotermalną lub otoczenia, wychwycone przez pompy ciepła, w ilości obliczonej według wzoru: $E_{RES} = Q_{usable} * (1 - 1/SPF),$	

			gdzie poszczególne symbole oznaczają: E_{RES} - ilość energii aerothermalnej, geothermalnej, hydrothermalnej lub otoczenia, wychwyconych przez pompy ciepła, która stanowi energię ze źródeł odnawialnych, Q_{usable} - szacunkowe całkowite ciepło użytkowe wytworzone z pomp ciepła, dla których ustala się ilość energii aerothermalnej, geothermalnej, hydrothermalnej lub otoczenia, która stanowi energię ze źródeł odnawialnych, SPF - szacunkowy przeciętny współczynnik wydajności sezonowej dla pomp ciepła, dla których ustala się ilość energii aerothermalnej, geothermalnej, hydrothermalnej lub otoczenia, która stanowi energię ze źródeł odnawialnych. 1b. Do obliczenia ilości energii ze źródeł odnawialnych w przypadku, o którym mowa w ust. 1a, bierze się pod uwagę wyłącznie energię aerothermalną, geothermalną, hydrothermalną lub otoczenia, wychwycone przez pompy ciepła spełniające kryterium szacunkowego przeciętnego współczynnika wydajności sezonowej, obliczonego według wzoru: $SPF > 1,15 \cdot \frac{1}{\eta_p}$ gdzie poszczególne symbole oznaczają: SPF - szacunkowy przeciętny współczynnik wydajności sezonowej dla pomp ciepła, dla których ustala się ilość energii aerothermalnej, geothermalnej, hydrothermalnej lub otoczenia, która stanowi energię ze źródeł odnawialnych, - stosunek między całkowitą produkcją energii elektrycznej brutto i pierwotnym zużyciem energii dla produkcji energii elektrycznej, obliczany jako średnia dla całej Unii Europejskiej oparta na danych organu statystycznego Unii Europejskiej - Eurostatu. 3) w art. 2 w ust. 1: o) pkt 24 otrzymuje brzmienie: „24) Narodowy Cel Wskaźnikowy – minimalny udział innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu oraz energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczanej do pojazdów drogowych lub kolejowych w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, zużywanych w danym roku kalendarzowym w transporcie drogowym lub kolejowym, liczony według wartości energetycznej;”	

			art. 1 pkt 14 lit a, g, h oraz i zm. UBio	19) w art. 28a: a) w ust. 1: – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Biokomponenty mogą być zaliczone podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy na poczet realizacji obowiązków, o których mowa w art. 23 ust. 1, art. 23b ust. 1, wyłącznie wtedy gdy:”; – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone odpowiednio w art. 28ba-28bcb i art. 28bcc ust. 1 oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 28b;”; – w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) nie zostały wcześniej zaliczone na poczet realizacji obowiązków, o których mowa w art. 23 ust. 1 oraz art. 23b ust. 1, przez ten sam lub przez inny podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub na poczet innych obowiązków nałożonych przez państwa członkowskie Unii Europejskiej inne niż Rzeczpospolita Polska wynikających z art. 25 ust. 1 akapit pierwszy i czwarty dyrektywy 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.)”; b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Biokomponenty wytworzone z odpadów lub pozostałości, z wyłączeniem odpadów pochodzących z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa lub pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa, mogą być zaliczone podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy na poczet realizacji obowiązków, o których mowa w art. 23 ust. 1 oraz art. 23b ust. 1, jeżeli spełniają: 1) odpowiednie kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 28b; 2) warunki określone w ust. 1 pkt 2 i 3.”; c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu: „2a. Przepis ust. 2 stosuje się także do substancji lub produktów uzyskanych z odpadów lub pozostałości, o których mowa w tym przepisie, powstałych przed przetworzeniem ich w biokomponenty. 2b. Kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba-28bcb i art. 28bcc ust.1 oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 28b i art. 135a ust. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii stosuje się bez względu na pochodzenie geograficzne biomasy.”;	

				14) w art. 23: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany do zapewnienia w danym roku kalendarzowym co najmniej minimalnego udziału innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium lub energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczanej do pojazdów drogowych lub kolejowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym objętej umową, o której mowa w art. 21c ust. 1, w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużywanych przez ten podmiot w danym roku kalendarzowym na potrzeby własne na tym terytorium.”, g) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wartość energetyczną poszczególnych biokomponentów, biopaliw ciekłych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, innych paliw odnawialnych, paliw ciekłych i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, biorąc pod uwagę konieczność ujednolicenia wskazań wartości energetycznej, stan wiedzy technicznej w tym zakresie, postanowienia właściwych norm oraz wartości określone w załączniku III do dyrektywy 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.).”, h) w ust. 4: – pkt 3 otrzymuje brzmienie:	

			„3) surowców rolniczych pozyskiwanych z produkcji własnej wytwórców lub biomasy otrzymywanej przez wytwórców w prowadzonych przez nich procesach przetwarzania surowców rolniczych lub biomasy, lub”, – dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) surowców, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy.”, i) uchyla się ust. 4a–4c, 6, 8 i 9, 5. W przypadku, jeżeli wartość energetyczna nie może być ustalona zgodnie z ust. 1–3, do jej określenia stosuje się normy Europejskiej Organizacji Normalizacyjnej ESO. W przypadku braku norm ESO stosuje się normy Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej ISO. 1. Udział energii ze źródeł odnawialnych oblicza się jako iloraz wartości końcowego zużycia energii brutto ze źródeł odnawialnych oraz wartości końcowego zużycia energii brutto ze wszystkich źródeł, wyrażony w procentach. 2. Przy obliczaniu udziału energii ze źródeł odnawialnych stosuje się metodologię i definicje określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).	
			§ 1 ust. 5 proj. rozp. wydawanego na podstawie	

art. 23 ust. 3 UBio	Art. 129 ust. 1 i 2 uOZE

Art. 8	Unijna platforma ds. rozwoju odnawialnych źródeł energii i transfery statystyczne między państwami członkowskimi 1. Państwa członkowskie mogą uzgodnić statystyczne transfery określonej ilości energii ze źródeł odnawialnych z jednego państwa członkowskiego do drugiego. Ilość będąca przedmiotem transferu jest: a) odejmowana od ilości energii ze źródeł odnawialnych, która jest brana pod uwagę przy obliczaniu udziału energii odnawialnej w państwie członkowskim dokonującym transferu do celów niniejszej dyrektywy; oraz b) dodawana do ilości energii ze źródeł odnawialnych, która jest brana pod uwagę przy obliczaniu udziału energii odnawialnej w państwie członkowskim przyjmującym transfer do celów niniejszej dyrektywy.	T	Art. 161 uOZE Art. 162 uOZE Art. 163 uOZE	Art. 161 1. Współpraca międzynarodowa w zakresie odnawialnych źródeł energii polega na przekazaniu w danym roku określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii między Rzeczpospolitą Polską a innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Konfederacją Szwajcarską lub państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwana dalej "transferem statystycznym". 2. Transfer statystyczny odbywa się na podstawie umowy międzynarodowej albo na podstawie umowy cywilnoprawnej. 3. W umowach, o których mowa w ust. 2, określa się w szczególności: 1) ilość przekazywanej energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii; 2) cenę energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1; 3) sposób prowadzenia rozliczeń za energię elektryczną, o której mowa w pkt 1; 4) okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania; 5) zobowiązanie obydwu stron umowy do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o transferze statystycznym określonej ilości energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1, w szczególności o ilości i cenie tej energii. 4. Strony umów, o których mowa w ust. 2, przekazują Komisji Europejskiej informację o transferze statystycznym określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, w terminie 3 miesięcy od zakończenia roku, w którym dokonano transferu statystycznego. 5. W przypadku nieosiągnięcia przez Rzeczpospolitą Polską krajowego celu OZE, w poprzednim roku kalendarzowym, nie dokonuje się transferów statystycznych z Rzeczypospolitą Polską. 6. Zawarcie umowy cywilnoprawnej wymaga uzyskania zgody Rady Ministrów. 7. Umowę cywilnoprawną przekazuje się Radzie Ministrów do wiadomości, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia. Art. 162 Minister właściwy do spraw klimatu przesyła Komisji Europejskiej informacje dotyczące transferu statystycznego, który może zostać uwzględniony w realizacji krajowego celu OZE, w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy, o której mowa w art. 161 ust. 2.	

				Art. 163 1. Transfer statystyczny nie ma wpływu na osiągnięcie krajowego celu OZE. 2. Warunkiem osiągnięcia krajowego celu OZE jest realizacja zobowiązania stron umowy, o której mowa w art. 161 ust. 2, do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o transferze statystycznym. 3. W przypadku przekazania określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii w formie transferu statystycznego, należy: 1) przekazać ilość określonej energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii przez Rzeczpospolitą Polską innym państwom członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronom umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, odjąć od określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, która jest uwzględniana przy obliczaniu krajowego celu OZE; 2) przyjąć określoną ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii przez Rzeczpospolitą Polską od innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, dodać do określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, która jest uwzględniana przy obliczaniu krajowego celu OZE.	

2. Aby ułatwić realizację wiążącego unijnego celu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 niniejszej dyrektywy, oraz wkładów poszczególnych państw członkowskich w ten cel zgodnie z art. 3 ust. 2 niniejszej dyrektywy, a także w celu ułatwienia transferów statystycznych zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja ustanowi unijną platformę ds. rozwoju odnawialnych źródeł energii (zwaną dalej „URDP”). Państwa członkowskie mogą na zasadzie dobrowolności przekazywać do URDP co roku dane na temat ich wkładów krajowych w unijny cel lub wszelkich poziomów referencyjnych ustalonych do celów monitorowania postępów we wdrażaniu rozporządzenia (UE) 2018/1999, w tym spodziewanych niedoborów lub nadwyżek w zakresie ich wkładów, oraz wskazanie ceny, jaką zaakceptowałyby, aby dokonać transferu nadwyżki produkcji energii ze źródeł odnawialnych z lub do innego państwa członkowskiego. Cena tych transferów ustalana jest indywidualnie na podstawie mechanizmu URDP kojarzącego popyt i podaż.	N		Brak potrzeby implementacji.	
3. Komisja zapewnia, aby URDP była zdolna kojarzyć popyt i podaż dotyczące ilości energii ze źródeł odnawialnych uwzględnianych przy obliczaniu udziału energii odnawialnej państwa członkowskiego w oparciu o ceny lub inne kryteria określone przez państwo członkowskie przyjmujące transfer. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 35 aktów delegowanych w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez ustanowienie URDP i stworzenie warunków do sfinalizowania transferów, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu	N		Brak potrzeby implementacji..	
4. Ustalenia, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą obowiązywać przez jeden rok kalendarzowy lub więcej lat kalendarzowych. Takie ustalenia są zgłaszane Komisji lub finalizowane w ramach URDP nie później niż 12 miesięcy po zakończeniu każdego roku, w którym obowiązywały. Informacje przesłane Komisji obejmują ilość i cenę odnośnej energii. W odniesieniu do transferów sfinalizowanych w ramach URDP do wiadomości publicznej podaje się informacje o zaangażowanych stronach oraz informacje dotyczące konkretnego transferu	N		Brak potrzeby implementacji.	

	5. Transfery stają się skuteczne wtedy, gdy wszystkie państwa członkowskie uczestniczące w transferze poinformują o nim Komisję lub gdy spełnione zostaną wszystkie warunki rozliczeniowe w ramach URDP, w zależności od przypadku.	N		Brak potrzeby implementacji.	
Art. 9	Wspólne projekty pomiędzy państwami członkowskimi 1. Dwa państwa członkowskie lub większa ich liczba mogą współpracować w zakresie wszystkich rodzajów wspólnych projektów odnoszących się do produkcji energii elektrycznej, ciepła lub chłodu ze źródeł odnawialnych. Współpraca taka może obejmować prywatnych operatorów.	T	Art. 164 uOZE	Art. 164 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej, w terminie do dnia 31 grudnia 2016 r., może przystąpić na warunkach określonych w umowie zawieranej z innymi podmiotami z państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, do realizacji wspólnego projektu energetycznego, dotyczącego energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii, zwanego dalej "wspólnym projektem energetycznym". 2. Wspólnym projektem energetycznym jest w szczególności budowa nowej instalacji odnawialnego źródła energii lub modernizacja istniejącej instalacji odnawialnego źródła energii, dokonana po dniu 25 czerwca 2009 r., oraz z której wytworzona określona ilość energii elektrycznej będzie zaliczana do krajowego celu OZE. 3. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, które przystąpiło do wspólnego projektu energetycznego, informuje niezwłocznie ministra właściwego do spraw klimatu oraz ministra właściwego do spraw energii o każdym zrealizowanym etapie wspólnego projektu energetycznego. 4. Zakres współfinansowania wspólnego projektu energetycznego, termin jego realizacji oraz obowiązki stron określi umowa, o której mowa w ust. 1.	

			Art. 165 ust. 1-4 uOZE	Art. 165 1. Minister właściwy do spraw energii, stosując obiektywne i przejrzyste zasady oraz biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu, wydaje, w drodze decyzji, zgodę na przystąpienie przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 164 ust. 1, do wspólnego projektu energetycznego. 2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego. 3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera: 1) oznaczenie przedsiębiorstw energetycznych, które zamierzają realizować wspólny projekt energetyczny; 2) opis instalacji odnawialnego źródła energii, którego dotyczy wspólny projekt energetyczny; 3) określenie udziału lub ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która będzie mogła być zaliczana do krajowego celu OZE danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej; 4) określenie okresu, w latach kalendarzowych, w którym wytworzona energia elektryczna będzie mogła być zaliczana do krajowego celu OZE danego państwa członkowskiego; 5) zasady korzystania instalacji odnawialnego źródła energii z mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii. 4. Minister właściwy do spraw energii, wyrażając zgodę, o której mowa w ust. 1, określi udział lub ilość energii elektrycznej, która będzie zaliczona do krajowego celu OZE.	
	2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o udziale lub ilości energii elektrycznej, ciepła lub chłodu ze źródeł odnawialnych wyprodukowanych przez dowolny wspólny projekt na ich terytorium, który oddano do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r. lub w wyniku zwiększenia mocy instalacji zmodernizowanej po tej dacie, które mają zostać uznane na poczet udziału energii odnawialnej innego państwa członkowskiego do celów niniejszej dyrektywy.	T	Art. 165 ust. 5 uOZE	Art. 165 5. Po wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw energii przekazuje Komisji Europejskiej informację zawierającą: 1) oznaczenie państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z którego podmioty będą uczestniczyły we wspólnym projekcie energetycznym; 2) opis instalacji odnawialnego źródła energii, którego ma dotyczyć wspólny projekt energetyczny; 3) określenie udziału lub ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która będzie mogła być zaliczana do krajowego celu OZE danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej; 4) okres, w latach kalendarzowych, w którym wytworzona energia elektryczna będzie mogła być zaliczana do krajowego celu OZE danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.	

3. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 2: a) opisuje proponowaną instalację lub wskazuje zmodernizowaną instalację; b) określa udział lub ilość energii elektrycznej, ciepła lub chłodu wyprodukowanych w instalacji, które mają zostać uznane na poczet udziału energii odnawialnej odnośnego innego państwa członkowskiego; c) wskazuje państwo członkowskie, na rzecz którego składane jest powiadomienie; oraz d) wskazuje okres, w pełnych latach kalendarzowych, podczas którego energia elektryczna, ciepło lub chłód wyprodukowane w instalacji ze źródeł odnawialnych źródeł mają być uznawane na poczet udziału energii odnawialnej odnośnego innego państwa członkowskiego.	T	Art. 165 ust. 5 uOZE	Art. 165 5. Po wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw energii przekazuje Komisji Europejskiej informację zawierającą: 1) oznaczenie państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z którego podmioty będą uczestniczyły we wspólnym projekcie energetycznym; 2) opis instalacji odnawialnego źródła energii, którego ma dotyczyć wspólny projekt energetyczny; 3) określenie udziału lub ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która będzie mogła być zaliczana do krajowego celu OZE danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej; 4) okres, w latach kalendarzowych, w którym wytworzona energia elektryczna będzie mogła być zaliczana do krajowego celu OZE danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.	
4. Czas trwania wspólnego projektu, o którym mowa w niniejszym artykule, może wykroczyć poza rok 2030.	N		Regulacje zawarte w polskim ustawodawstwie nie ograniczają okresu, w którym ten projekt może trwać	
5. Powiadomienie złożone na mocy niniejszego artykułu nie może zostać zmienione ani wycofane bez obopólnej zgody państwa członkowskiego, które złożyło powiadomienie, oraz państwa członkowskiego wskazanego zgodnie z ust. 3 lit. c).	T	Art. 165 ust. 7 uOZE	7. Do wyrażenia zgody na zmianę wspólnego projektu energetycznego przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio.	
6. Komisja, na wniosek zainteresowanych państw członkowskich, ułatwia tworzenie wspólnych projektów pomiędzy państwami członkowskimi, w szczególności poprzez ukierunkowaną pomoc techniczną i pomoc w zakresie rozwoju projektu.	N		Brak potrzeby implementacji.	

Art. 10	Skutki wspólnych projektów pomiędzy państwami członkowskimi 1. W terminie trzech miesięcy od końca każdego roku objętego okresem, o którym mowa w art. 9 ust. 3 lit. d), państwo członkowskie, które złożyło powiadomienie na mocy art. 9, wystosowuje pismo powiadamiające, w którym określa: a) całkowitą ilość energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, którą wyprodukowano w danym roku ze źródeł odnawialnych w instalacji, która jest przedmiotem powiadomienia złożonego na mocy art. 9; oraz b) ilość energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, którą wyprodukowano w danym roku ze źródeł odnawialnych w tej instalacji i która ma zostać uznana na poczet udziału energii odnawialnej innego państwa członkowskiego zgodnie z powiadomieniem. 2. Powiadamiające państwo członkowskie przekazuje pismo powiadamiające państwu członkowskiemu, na rzecz którego złożono powiadomienie, oraz Komisji. 3. Do celów niniejszej dyrektywy ilość energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, pochodzącą ze źródeł odnawialnych, o której powiadomiono zgodnie z ust. 1 lit. b), należy: a) odjąć od ilości energii elektrycznej, ciepła lub chłodu ze źródeł odnawialnych branej pod uwagę przy obliczaniu udziału energii odnawialnej państwa członkowskiego, które wystosowało pismo powiadamiające zgodnie z ust. 1; oraz b) dodać do ilości energii elektrycznej, ciepła lub chłodu ze źródeł odnawialnych i branej pod uwagę przy obliczaniu udziału energii odnawialnej państwa członkowskiego, które otrzymało pismo powiadamiające zgodnie z ust. 2	T	Art. 166 uOZE	Art. 166 Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej oraz państwu członkowskiemu, z którym jest realizowany wspólny projekt energetyczny, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku kalendarzowym realizacji wspólnego projektu energetycznego, informację o udziale lub ilości energii elektrycznej wytworzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w instalacji odnawialnego źródła energii objętej wspólnym projektem energetycznym: 1) oddanej do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r. lub 2) zmodernizowanej po dniu 25 czerwca 2009 r. - jeżeli energia elektryczna zostanie zaliczona do krajowego celu OZE danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.	

Art. 11	Wspólne projekty pomiędzy państwami członkowskimi i państwami trzecimi 1. Państwo członkowskie lub większa ich liczba może współpracować z jednym lub większą liczbą państw trzecich w zakresie wszystkich rodzajów wspólnych projektów odnoszących się do produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych. Współpraca taka może obejmować prywatnych operatorów i musi odbywać się z pełnym poszanowaniem prawa międzynarodowego. 2. Energię elektryczną produkowaną ze źródeł odnawialnych w państwach trzecich uwzględnia się do celów obliczenia udziałów energii odnawialnej państw członkowskich wyłącznie w przypadku, gdy spełnione są następujące warunki: a) energia elektryczna jest zużywana w Unii, który to wymóg uważa się za spełniony, jeżeli: (i) ilość energii elektrycznej równoważna ilości uwzględnianej do obliczeń jest ściśle przypisana do alokowanej mocy połączeń międzysystemowych przez wszystkich odpowiedzialnych operatorów systemów przesyłowych w kraju pochodzenia, kraju przeznaczenia i, jeżeli ma to zastosowanie, każdym kraju trzecim tranzytu; (ii) ilość energii elektrycznej równoważna ilości uwzględnianej do obliczeń została ściśle zarejestrowana w wykazie zbilansowania przez odpowiedzialnego operatora systemu przesyłowego po unijnej stronie połączenia wzajemnego; oraz (iii) przypisana moc i produkcja energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w instalacji, o której mowa w lit. b), odnoszą się do tego samego okresu; b) energia elektryczna jest produkowana w instalacji, którą oddano do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r., lub w wyniku zwiększenia mocy instalacji zmodernizowanej po tej	T	Art. 167 uOZE	Art. 167 1. Minister właściwy do spraw klimatu, realizując zobowiązania międzynarodowe, może uwzględnić w krajowym celu OZE, energię elektryczną wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej na terenie państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wyłącznie w przypadku, gdy energia elektryczna: 1) wytworzona w instalacjach odnawialnego źródła zostanie zużyta na obszarze Unii Europejskiej; 2) zostanie zużyta na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem że: a) ilość energii elektrycznej równoważna ilości energii elektrycznej uwzględnianej do obliczeń jest przypisana do alokowanej mocy połączeń międzysystemowych przez właściwych operatorów systemów przesyłowych w kraju pochodzenia, kraju przeznaczenia i, o ile ma to zastosowanie, w każdym kraju trzecim tranzytu, b) ilość energii elektrycznej równoważna ilości energii elektrycznej uwzględnianej do obliczeń została zarejestrowana w wykazie zbilansowania przez właściwego operatora systemu przesyłowego, c) przypisana zdolność i wytwarzanie energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii odnoszą się do tego samego okresu, o którym mowa w pkt 3; 3) jest wytwarzana w instalacji odnawialnego źródła energii, którą oddano do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r., lub w tej części instalacji odnawialnego źródła energii, którą zmodernizowano po tym dniu; 4) nie była objęta instrumentami wspierającymi wytwarzanie tej energii w ramach systemu wsparcia obowiązującego w państwie niebędącym członkiem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z wyłączeniem pomocy inwestycyjnej przyznanej dla tej instalacji odnawialnego źródła energii. 2. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej raport, w którym określa ilość energii elektrycznej wytworzonej w danym roku kalendarzowym oraz ilość energii elektrycznej zaliczanej do krajowego celu OZE danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, za który raport jest sporządzony.	

	dacie, w ramach wspólnego projektu, o którym mowa w ust. 1; c) ilość produkowanej i wywożonej energii elektrycznej nie uzyskała innego wsparcia w ramach systemu wsparcia państwa trzeciego niż pomoc inwestycyjna przyznana tej instalacji; oraz d) energia elektryczna została wyprodukowana zgodnie z prawem międzynarodowym, w państwie trzecim, które jest sygnatariuszem Konwencji Rady Europy o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności lub innych międzynarodowych konwencji lub traktatów dotyczących praw człowieka. 3. Do celów ust. 4 państwa członkowskie mogą występować do Komisji z wnioskiem o uwzględnienie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wyprodukowanej i zużytej w państwie trzecim, w kontekście budowy połączenia wzajemnego między państwem członkowskim a państwem trzecim o bardzo długim czasie realizacji, pod następującymi warunkami: a) budowa połączenia wzajemnego musi się rozpocząć do dnia 31 grudnia 2026 r.; b) nie ma możliwości oddania do eksploatacji połączenia wzajemnego przed dniem 31 grudnia 2030 r.; c) możliwe jest oddanie do eksploatacji połączenia wzajemnego przed dniem 31 grudnia 2032 r.; d) po oddaniu do eksploatacji połączenie wzajemne będzie wykorzystywane do wywożenia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych do Unii zgodnie z ust. 2; e) wniosek odnosi się do wspólnego projektu, który spełnia kryteria określone w ust. 2 lit. b) i c) i będzie realizowany przy wykorzystaniu połączenia wzajemnego po oddaniu do eksploatacji, oraz do ilości energii elektrycznej nie większej				

	od ilości, która będzie wywożona do Unii po oddaniu połączenia wzajemnego do eksploatacji. 4. O udziale lub ilości energii elektrycznej wyprodukowanej w dowolnej instalacji na terytorium państwa trzeciego, które mają zostać uznane na poczet udziału energii odnawialnej jednego lub kilku państw członkowskich do celów niniejszej dyrektywy, powiadamia się Komisję. W przypadku gdy chodzi o więcej niż jedno państwo członkowskie, o podziale tej wielkości między państwa członkowskie powiadamia się Komisję. Udział lub ilość nie przekracza udziału lub ilości faktycznie wywiezionych do Unii i wykorzystanych na jej terytorium oraz odpowiada ilości, o której mowa w ust. 2 lit. a) ppkt (i) i (ii) i spełnia warunki określone w ust. 2 lit. a). Powiadomienie zostaje złożone przez każde państwo członkowskie, któremu dany udział lub ilość energii elektrycznej ma być zaliczona na poczet krajowego celu ogólnego. 5. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 4: a) opisuje proponowaną instalację lub wskazuje zmodernizowaną instalację; b) określa udział lub ilość energii elektrycznej wyprodukowanej w instalacji, która ma zostać uznana na poczet udziału energii odnawialnej danego państwa członkowskiego, jak również, z zastrzeżeniem wymogów w zakresie poufności, odpowiednie uzgodnienia finansowe; c) wskazuje okres, w pełnych latach kalendarzowych, podczas którego energia elektryczna ma być uznawana na poczet udziału energii odnawialnej tego państwa członkowskiego; oraz d) zawiera pisemne uznanie lit. b) i c) przez państwo trzecie, na którego terytorium ma zostać oddana do eksploatacji dana instalacja, oraz wskazanie udziału lub ilości energii elektrycznej wyprodukowanej przez daną instalację, która				

	zostanie wykorzystana na rynku krajowym przez to państwo trzecie. 6. Czas trwania wspólnego projektu, o którym mowa w niniejszym artykule, może wykraczać poza rok 2030. 7. Powiadomienie złożone na mocy niniejszego artykułu może zostać zmienione lub wycofane wyłącznie za obopólną zgodą państwa członkowskiego, które złożyło powiadomienie, oraz państwa trzeciego, które uznało wspólny projekt zgodnie z ust. 5 lit. d) 8. Państwa członkowskie i Unia zachęcają odpowiednie organy Wspólnoty Energetycznej do podejmowania, zgodnie z Traktatem o Wspólnocie Energetycznej, środków niezbędnych, aby umawiające się strony mogły stosować przepisy o współpracy pomiędzy państwami członkowskimi, określone w niniejszej dyrektywie.				

Art. 12	Skutki wspólnych projektów pomiędzy państwami członkowskimi i państwami trzecimi 1. W terminie 12 miesięcy od końca każdego roku objętego okresem wskazanym w art. 11 ust. 5 lit. c) powiadamiające państwo członkowskie wystosowuje pismo powiadamiające, w którym określa: a) całkowitą ilość energii elektrycznej, którą wyprodukowano w danym roku ze źródeł odnawialnych w instalacji, która jest przedmiotem powiadomienia złożonego na mocy art. 11; b) ilość energii elektrycznej, którą wyprodukowano w danym roku ze źródeł odnawialnych w tej instalacji i która ma zostać uznana na poczet udziału energii odnawialnej tego państwa zgodnie z powiadomieniem na podstawie art. 11; oraz c) dowód spełnienia warunków określonych w art. 11 ust. 2. 2. Państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, przekazuje pismo powiadamiające Komisji i państwu trzeciemu, które uznało projekt zgodnie z art. 11 ust. 5 lit. d) 3. Do celów obliczenia udziałów energii odnawialnej na podstawie niniejszej dyrektywy ilość energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych będącą przedmiotem powiadomienia zgodnie z ust. 1 lit. b) dodaje się do ilości energii ze źródeł odnawialnych branej pod uwagę przy obliczaniu udziałów energii odnawialnej państwa członkowskiego, które wystosowało pismo powiadamiające.	T	Art. 162 uOZE Art. 166 uOZE Art. 167 ust. 2 uOZE	Art. 162 Minister właściwy do spraw klimatu przesyła Komisji Europejskiej informacje dotyczące transferu statystycznego, który może zostać uwzględniony w realizacji krajowego celu OZE, w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy, o której mowa w art. 161 ust. 2. Art. 166 Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej oraz państwu członkowskiemu, z którym jest realizowany wspólny projekt energetyczny, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku kalendarzowym realizacji wspólnego projektu energetycznego, informację o udziale lub ilości energii elektrycznej wytworzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w instalacji odnawialnego źródła energii objętej wspólnym projektem energetycznym: 1) oddanej do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r. lub 2) zmodernizowanej po dniu 25 czerwca 2009 r. - jeżeli energia elektryczna zostanie zaliczona do krajowego celu OZE danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Art. 167 2. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej raport, w którym określa ilość energii elektrycznej wytworzonej w danym roku kalendarzowym oraz ilość energii elektrycznej zaliczanej do krajowego celu OZE danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, za który raport jest sporządzony.	

Art. 13	Wspólne systemy wsparcia 1. Nie naruszając obowiązków państwa członkowskiego wynikających z art. 5, dwa państwa członkowskie lub większa ich liczba mogą dobrowolnie postanowić o połączeniu lub częściowym koordynowaniu ich krajowych systemów wsparcia. W takich przypadkach pewna ilość energii ze źródeł odnawialnych wyprodukowana na terytorium jednego uczestniczącego państwa członkowskiego może zostać zaliczona na poczet udziału energii odnawialnej innego uczestniczącego państwa członkowskiego, jeżeli to państwo członkowskie: a) dokona statystycznego transferu określonych ilości energii ze źródeł odnawialnych z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego zgodnie z art. 8; lub b) ustanowi regułę dystrybucji, którą uznają inne uczestniczące państwa członkowskie i która rozdziela ilości energii ze źródeł odnawialnych między uczestniczącymi państwami członkowskimi. Komisja musi zostać powiadomiona o regule dystrybucji, o której mowa w akapicie pierwszym lit. b), nie później niż trzy miesiące po zakończeniu pierwszego roku, w którym zaczęła ona obowiązywać. 2. W ciągu trzech miesięcy po zakończeniu każdego roku każde państwo członkowskie, które złożyło powiadomienie zgodnie z ust. 1 akapit drugi, wystosowuje pismo powiadamiające, w którym wskazuje całkowitą ilość energii elektrycznej, ciepła lub chłodu ze źródeł odnawialnych, wyprodukowaną w przedmiotowym roku i podlegającą regule dystrybucji. 3. Do celów obliczenia udziałów energii odnawialnej na podstawie niniejszej dyrektywy ilość energii elektrycznej, ciepła lub chłodu ze źródeł odnawialnych będącą przedmiotem powiadomienia zgodnie z ust. 2 rozdziela się	N		Brak potrzeby implementacji.	

	między zainteresowane państwa członkowskie zgodnie ze zgłoszoną regułą dystrybucji. 4. Komisja upowszechnia wytyczne i najlepsze praktyki oraz, na wniosek zainteresowanych państw członkowskich, ułatwia ustanawianie wspólnych systemów wsparcia między państwami członkowskimi.				
Art. 14	Wzrost mocy Do celów art. 9 ust. 2 oraz art. 11 ust. 2 lit. b) jednostki energii ze źródeł odnawialnych, które można przypisać zwiększeniu mocy instalacji, są traktowane, jakby zostały wyprodukowane przez oddzielną instalację, która została oddana do eksploatacji w momencie wystąpienia wzrostu mocy.	N		Brak potrzeby implementacji.	
Art. 15	Procedury administracyjne, przepisy i kodeksy 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszelkie krajowe przepisy dotyczące procedur wydawania zezwoleń, certyfikatów i koncesji, które są stosowane w przypadku elektrowni produkujących energię elektryczną, ciepło lub chłód ze źródeł odnawialnych oraz związanych z nimi sieci przesyłowych i dystrybucyjnych, w przypadku procesu przekształcania biomasy w biopaliwa, biopłyny, paliwa z biomasy lub inne produkty energetyczne oraz w przypadku odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego były proporcjonalne i niezbędne oraz przyczyniały się do wdrożenia zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim”. Państwa członkowskie podejmują w szczególności właściwe kroki niezbędne, aby zapewnić: a) usprawnienie i przyspieszenie procedur administracyjnych na odpowiednim poziomie administracyjnym i ustanowienie	T	Art. 17 ust. 1 Prawo przedsiębiorców w Art. 32 ust. 1 uPE	Art. 17 1. Działalność gospodarczą można podjąć w dniu złożenia wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo po dokonaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej. Art. 32 1. Uzyskania koncesji wymaga wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie: 1) wytwarzania paliw lub energii, z wyłączeniem wytwarzania: a) paliw stałych lub paliw gazowych, b) energii elektrycznej w źródłach o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nieprzekraczającej 50 MW niezaliczanych do instalacji odnawialnego źródła energii lub do jednostek kogeneracji, c) energii elektrycznej w mikroinstalacji lub w małej instalacji, d) energii elektrycznej: - (uchylone), - wyłącznie z biogazu rolniczego, w tym w kogeneracji, - wyłącznie z biopłynów w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii,	

				2) zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi; 3) kompletność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego, w tym dołączenie: a) (uchylona) b) (uchylona), c) kopii zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7, dotyczącego projektanta i projektanta sprawdzającego, d) (uchylona); 3a) dołączenie: a) wymaganych opinii, uzgodnień, pozwoleń i sprawdzeń, b) oświadczeń, o których mowa w art. 33 ust. 2 pkt 9 i 10; 4) posiadanie przez projektanta i projektanta sprawdzającego odpowiednich uprawnień budowlanych na podstawie: a) kopii dokumentów, o których mowa w art. 34 ust. 3d pkt 1 - w przypadku uprawnień niewpisanych do centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia budowlane, b) danych w centralnym rejestrze osób posiadających uprawnienia budowlane - w przypadku uprawnień wpisanych do tego rejestru; 4a) przynależność projektanta i projektanta sprawdzającego do właściwej izby samorządu zawodowego na podstawie: a) zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7 - w przypadku osób niewpisanych do centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia budowlane, b) danych w centralnym rejestrze osób posiadających uprawnienia budowlane - w przypadku osób wpisanych do tego rejestru. 5) (uchylony) 2. (uchylony) 3. W razie stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie określonym w ust. 1 organ administracji architektoniczno-budowlanej nakłada postanowieniem obowiązek usunięcia wskazanych nieprawidłowości, określając termin ich usunięcia. 3a. Do postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się przepis art. 86f ust. 6 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. 4. W razie spełnienia wymagań określonych w ust. 1 oraz w art. 32 ust. 4, organ administracji architektoniczno-budowlanej nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.	

				5. Organ administracji architektoniczno-budowlanej wydaje decyzję o odmowie zatwierdzenia projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego i wydania decyzji o pozwoleniu na budowę: 1) w przypadku niewykonania, w wyznaczonym terminie, postanowienia, o którym mowa w ust. 3; 2) w przypadku wykonywania robót budowlanych przed uzyskaniem decyzji o pozwoleniu na budowę; 3) jeżeli na terenie, którego dotyczy projekt zagospodarowania działki lub terenu, znajduje się obiekt budowlany, w stosunku do którego wydano ostateczną decyzję o nakazie rozbiórki. 6. W przypadku gdy organ administracji architektoniczno-budowlanej nie wyda decyzji w sprawie pozwolenia na budowę: 1) w terminie 65 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie takiej decyzji albo 2) w zakresie realizacji inwestycji kolejowej lub inwestycji w zakresie biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu (Dz.U. poz. 1597), w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie takiej decyzji, 3) w zakresie realizacji inwestycji zlokalizowanych na terenach zamkniętych ustalonych decyzją Ministra Obrony Narodowej, służących bezpieczeństwu i obronności państwa, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie takiej decyzji - organ wyższego stopnia wymierza temu organowi, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar stanowią dochód budżetu państwa. 6a. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do pozwolenia na budowę wydawanego dla przedsięwzięcia podlegającego ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko albo ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000. 6b. Przepisu ust. 1 pkt 1 lit. a nie stosuje się do tymczasowych obiektów budowlanych stanowiących urządzenia infrastruktury technicznej, służące do pomiaru wietrzności na terenach, dla których w planie miejscowym ustalono przeznaczenie umożliwiające realizację produkcji, górnictwa i wydobywania lub gospodarowania odpadami w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2023 r. poz. 977, z późn. zm.¹¹⁾).	

			Art. 12 KPA Art. 35 KPA	7. Karę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w ust. 6. W przypadku nieuiszczenia kary, o której mowa w ust. 6, podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. 8. Do terminu, o którym mowa w ust. 6, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony, albo z przyczyn niezależnych od organu. 9. Do decyzji o pozwoleniu na budowę, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się przepisy art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Art. 12 § 1. Organy administracji publicznej powinny działać w sprawie wnikliwie i szybko, posługując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia. § 2. Sprawy, które nie wymagają zbierania dowodów, informacji lub wyjaśnień, powinny być załatwione niezwłocznie. Art. 35 § 1. Organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki. § 2. Niezwłocznie powinny być załatwiane sprawy, które mogą być rozpatrzone w oparciu o dowody przedstawione przez stronę łącznie z żądaniem wszczęcia postępowania lub w oparciu o fakty i dowody powszechnie znane albo znane z urzędu organowi, przed którym toczy się postępowanie, bądź możliwe do ustalenia na podstawie danych, którymi rozporządza ten organ. § 3. Załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej - nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, zaś w postępowaniu odwoławczym - w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania. § 3a. Załatwienie sprawy w postępowaniu uproszczonym powinno nastąpić niezwłocznie, nie później niż w terminie miesiąca od dnia wszczęcia postępowania. § 4. Przepisy szczególne mogą określać inne terminy niż określone w § 3 i 3a.	

			Art. 36 KPA Art. 38 KPA Art. 37 KPA	§ 5. Do terminów określonych w przepisach poprzedzających nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności, okresów doręczania z wykorzystaniem publicznej usługi hybrydowej, o której mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz.U. z 2023 r. poz. 285, 1860 i 2699), okresów zawieszenia postępowania, okresu trwania mediacji oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo przyczyn niezależnych od organu. Art. 36 § 1. O każdym przypadku niezatawienia sprawy w terminie organ administracji publicznej jest obowiązany zawiadomić strony, podając przyczyny zwłoki, wskazując nowy termin zatawienia sprawy oraz pouczając o prawie do wniesienia ponaglenia. § 2. Ten sam obowiązek ciąży na organie administracji publicznej również w przypadku zwłoki w zatawieniu sprawy z przyczyn niezależnych od organu. Art. 38 Pracownik organu administracji publicznej podlega odpowiedzialności porządkowej lub dyscyplinarnej albo innej odpowiedzialności przewidzianej w przepisach prawa, jeżeli z nieuzasadnionych przyczyn nie zatawił sprawy w terminie lub prowadził postępowanie dłużej niż było to niezbędne do zatawienia sprawy. <i>Wyjaśnianie do art. 12 i 35, 36 i 38 k.p.a.</i> <i>Ogólne terminy zatawienia sprawy regulują przepisy k.p.a., w których określony został maksymalny termin w jakim powinna być zatawiona sprawa administracyjna, tak aby nie doprowadziło to do nadmiernego przedłużania postępowania. Oznacza to w szczególności, że organ administracji publicznej powinien zatawić sprawę bez zbędnej zwłoki, jeżeli w toku postępowania administracyjnego okaże się, że sprawa może być zatawiona przed upływem ustawowych terminów jej zatawienia.</i> Art. 37 § 1. Stronie służy prawo do wniesienia ponaglenia, jeżeli: 1) nie zatawiono sprawy w terminie określonym w art. 35 lub przepisach szczególnych ani w terminie wskazanym zgodnie z art. 36 § 1 (bezczyność); 2) postępowanie jest prowadzone dłużej niż jest to niezbędne do zatawienia sprawy (przewlekłość).	

			Art. 127 KPA	§ 2. Ponaglenie zawiera uzasadnienie. § 3. Ponaglenie wnosi się: 1) do organu wyższego stopnia za pośrednictwem organu prowadzącego postępowanie; 2) do organu prowadzącego postępowanie - jeżeli nie ma organu wyższego stopnia. § 3a. Jeżeli ponaglenie zostało wniesione przed upływem terminu określonego w art. 35 albo przepisach szczególnych, organ prowadzący postępowanie pozostawia ponaglenie bez rozpoznania. Przepisów § 4-8 nie stosuje się. § 4. Organ prowadzący postępowanie jest obowiązany przekazać ponaglenie organowi wyższego stopnia bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie siedmiu dni od dnia jego otrzymania. Organ przekazuje ponaglenie wraz z niezbędnymi odpisami akt sprawy. Przekazując ponaglenie, organ jest obowiązany ustosunkować się do niego. § 5. Organ, o którym mowa w § 3, rozpatruje ponaglenie w terminie siedmiu dni od dnia jego otrzymania. § 6. Organ rozpatrujący ponaglenie wydaje postanowienie, w którym: 1) wskazuje, czy organ rozpatrujący sprawę dopuścił się beczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania, stwierdzając jednocześnie, czy miało ono miejsce z rażącym naruszeniem prawa; 2) w przypadku stwierdzenia beczynności lub przewlekłości: a) zobowiązuje organ rozpatrujący sprawę do załatwienia sprawy, wyznaczając termin do jej załatwienia, jeżeli postępowanie jest niezakończony, b) zarządza wyjaśnienie przyczyn i ustalenie osób winnych beczynności lub przewlekłości, a w razie potrzeby także podjęcie środków zapobiegających beczynności lub przewlekłości w przyszłości. § 7. Organ rozpatrujący ponaglenie może z urzędu zmienić postanowienie, o którym mowa w § 6, wyznaczając dłuższy termin zakończenia postępowania, jeżeli wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody, wymagające dłuższego postępowania, nieznanne w momencie wyznaczania terminu. § 8. W przypadku, o którym mowa w § 3 pkt 2, przepisów § 4, 6 i 7 nie stosuje się. W przypadku stwierdzenia beczynności lub przewlekłości organ prowadzący postępowanie niezwłocznie załatwia sprawę oraz zarządza wyjaśnienie przyczyn i ustalenie osób winnych beczynności lub przewlekłości, a w razie potrzeby także podjęcie środków zapobiegających beczynności lub przewlekłości w przyszłości.	

			Art. 127 § 1. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji. § 1a. Decyzja wydana w pierwszej instancji, od której uzasadnienia organ odstąpił z powodu uwzględnienia w całości żądania strony, jest ostateczna. § 2. Właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy. § 3. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji. § 4. <i>(uchylony)</i> Art. 128 Odwołanie nie wymaga szczegółowego uzasadnienia. Wystarczy, jeżeli z odwołania wynika, że strona nie jest zadowolona z wydanej decyzji. Przepisy szczególne mogą ustalać inne wymogi co do treści odwołania. Art. 139 Organ odwoławczy nie może wydać decyzji na niekorzyść strony odwołującej się, chyba że zaskarżona decyzja rażąco narusza prawo lub rażąco narusza interes społeczny. <i>Wyjaśnianie do art. 37, 127 i 128 i 139 k.p.a.</i> <i>Przepisy stanowiące dla inwestora instrument umożliwiający wyegzekwowanie terminowego załatwienia sprawy administracyjnej.</i> Art. 80 1. Zadania administracji architektoniczno-budowlanej wykonują, z zastrzeżeniem ust. 4, następujące organy: 1) starosta; 2) wojewoda; 3) Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego. 2. Zadania nadzoru budowlanego wykonują, z zastrzeżeniem ust. 4, następujące organy: 1) powiatowy inspektor nadzoru budowlanego; 2) wojewoda przy pomocy wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego jako kierownika wojewódzkiego nadzoru budowlanego, wchodzącego w skład zespolonej administracji wojewódzkiej;	
		Art. 128 KPA		
		Art. 139 KPA		
		Art. 80 Prawo budowlane		
		Art. 82b Prawo budowlane		

			3) Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego. 3. (<i>uchylony</i>) 4. Administrację architektoniczno-budowlaną i nadzór budowlany w dziedzinie górnictwa sprawują organy określone w odrębnych przepisach. Art. 82b 1. Organy administracji architektoniczno-budowlanej: 1) prowadzą rejestr wniosków o pozwolenie na budowę i decyzji o pozwoleniu na budowę oraz rejestr zgłoszeń budowy, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1-3, a także przekazują do organu wyższego stopnia oraz Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego wprowadzone do nich dane; 1a) prowadzą odrębny rejestr wniosków o pozwolenie na budowę, decyzji o pozwoleniu na budowę oraz rejestr zgłoszeń budowy, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1-3, dotyczący terenów zamkniętych; 2) przekazują bezzwłocznie organom nadzoru budowlanego: a) kopie ostatecznych decyzji o pozwoleniu na budowę wraz z zatwierdzonym projektem zagospodarowania działki lub terenu oraz projektem architektoniczno-budowlanym, b) kopie ostatecznych odrębnych decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego wraz z tym projektem, c) kopie innych decyzji, postanowień i zgłoszeń wynikających z przepisów prawa budowlanego; 3) uczestniczą, na wezwanie organów nadzoru budowlanego, w czynnościach inspekcyjnych i kontrolnych oraz udostępniają wszelkie dokumenty i informacje związane z tymi czynnościami. 2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, prowadzony jest w formie elektronicznej. Dane wprowadza się do rejestru i przesyła drogą elektroniczną do organu wyższego stopnia na bieżąco. 3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a, może być prowadzony przez wojewodę w postaci papierowej. W takim przypadku wojewoda uwierzytelnioną kopię rejestru przekazuje do organu wyższego stopnia do piątego dnia każdego miesiąca lub, jeżeli dzień ten jest dniem wolnym od pracy, pierwszego dnia roboczego po tym terminie. 3a. W rejestrze wniosków o pozwolenie na budowę i decyzji o pozwoleniu na budowę zamieszcza się następujące dane: 1) w zakresie dotyczącym wniosków o pozwolenie na budowę: a) nazwę i adres organu administracji architektoniczno-budowlanej, b) numer lub numery ewidencyjne wniosku,	

				c) datę wpływu wniosku i datę rejestracji wniosku, d) imię i nazwisko albo nazwę inwestora, e) adres zamieszkania lub siedziby inwestora, f) informacje dotyczące obiektu budowlanego i zamierzenia budowlanego w zakresie: rodzaju i kategorii obiektu budowlanego, a w przypadku budynku także jego kubatury, oraz nazwy, rodzaju i adresu zamierzenia budowlanego, g) imię i nazwisko oraz numer uprawnień budowlanych projektanta opracowującego projekt budowlany, który został załączony do wniosku, h) informacje o: - wezwaniu inwestora do uzupełnienia braków na podstawie art. 64 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w zakresie: daty wysłania wezwania, daty uzupełnienia braków oraz liczby dni związanych z uzupełnieniem braków, - wycofaniu wniosku przez inwestora oraz datę jego wycofania, - przekazaniu wniosku zgodnie z właściwością, - pozostawieniu wniosku bez rozpoznania, i) inne uwagi organu; 2) w zakresie dotyczącym decyzji o pozwoleniu na budowę: a) nazwę i adres organu administracji architektoniczno-budowlanej wydającego decyzję, b) numer lub numery ewidencyjne wniosku, c) datę wpływu wniosku i datę rejestracji wniosku, d) informację o wezwaniu inwestora do: - uzupełnienia braków na podstawie art. 64 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego i datę uzupełnienia braków, - uzupełnienia braków na podstawie art. 35 ust. 3 w zakresie: daty wysłania postanowienia, daty uzupełnienia braków oraz liczby dni związanych z uzupełnieniem braków, e) numer lub numery ewidencyjne decyzji, f) datę wydania decyzji, g) informacje o rozstrzygnięciu zawartym w decyzji, h) informacje dotyczące zawieszenia postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę w zakresie: daty zawieszenia postępowania, daty podjęcia postępowania oraz liczby dni trwania zawieszenia postępowania, i) informacje o: - uzgodnieniach z wojewódzkim konserwatorem zabytków w zakresie: daty wysłania dokumentów do konserwatora, daty otrzymania uzgodnień oraz liczby dni trwania uzgodnienia,	

				- innych przyczynach wydłużenia terminu wydania decyzji w zakresie: przyczyn wydłużenia terminu oraz liczby dni trwania wydłużenia, - przekroczeniu ustawowego terminu wydania decyzji w zakresie kalendarzowej liczby dni prowadzenia postępowania, liczby dni wskazującej czas prowadzenia postępowania po odjęciu okoliczności wskazanych w art. 35 ust. 8 i liczby dni wskazującej przekroczenie terminu, o którym mowa w art. 35 ust. 6, j) inne uwagi. 4. (<i>uchylony</i>) 4a. W rejestrze zgłoszeń dotyczących budowy, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1-3, zamieszcza się następujące dane: 1) nazwę i adres organu administracji architektoniczno-budowlanej; 2) numer lub numery ewidencyjne zgłoszenia; 3) datę wpływu zgłoszenia i datę rejestracji zgłoszenia; 4) imię i nazwisko albo nazwę inwestora; 5) adres zamieszkania lub siedziby inwestora; 6) informacje dotyczące obiektu budowlanego i zamierzenia budowlanego w zakresie: rodzaju i kategorii obiektu budowlanego, a w przypadku budynku także jego kubatury, oraz nazwy, rodzaju i adresu zamierzenia budowlanego; 7) imię i nazwisko oraz numer uprawnień budowlanych projektanta opracowującego projekt budowlany, który został załączony do zgłoszenia; 8) informacje o: a) wezwaniu inwestora do uzupełnienia braków na podstawie art. 30 ust. 5c w zakresie: daty wysłania postanowienia i daty uzupełnienia braków, b) wycofaniu zgłoszenia przez inwestora oraz datę jego wycofania, c) przekazaniu zgłoszenia zgodnie z właściwością, d) pozostawieniu zgłoszenia bez rozpoznania; 9) datę zamieszczenia informacji o doręczeniu zgłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej; 10) informacje w zakresie decyzji o wniesieniu sprzeciwu: a) numer lub numery ewidencyjne decyzji, b) data wydania decyzji, c) data nadania decyzji albo wprowadzenia do systemu, zgodnie z art. 30 ust. 6a; 11) informację o niewniesieniu sprzeciwu; 12) inne uwagi. 5. (<i>uchylony</i>) 6. Rejestry wniosków o pozwolenie na budowę i decyzji o pozwoleniu na budowę oraz rejestr zgłoszeń dotyczących budowy, o której mowa w art. 29	

			ust. 1 pkt 1-3, są prowadzone w sposób uniemożliwiający zmianę dokonanych wpisów. 7. Dane, o których mowa w ust. 3a i 4a, są jawne i publikowane na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, z wyjątkiem danych, o których mowa w ust. 3a pkt 1 lit. e i lit. i oraz w pkt 2 lit. i tiret trzecie i lit. j oraz w ust. 4a pkt 5 i 12, oraz danych zawartych w rejestrach, o których mowa w ust. 1 pkt 1a. 8. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia rejestru wniosków o pozwolenie na budowę i decyzji o pozwoleniu na budowę oraz rejestru zgłoszeń dotyczących budowy, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1-3, uwzględniając konieczność zapewnienia spójności i kompletności danych i informacji podlegających wpisowi do rejestru. <i>Wskazano obowiązek prowadzenia rejestru wydawanych decyzji o pozwoleniu na budowę, co stanowi kolejny element kontroli i koordynacji terminowości wydawanych rozstrzygnięć. W szczególności ustawodawca w art. 82b Pb, nałożył na organy administracji architektoniczno-budowlanej obowiązek przekazywania do organów nadzoru budowlanego kopii wszelkich decyzji, postanowień i zgłoszeń wynikających z prawa budowlanego (ustawy i jej aktów wykonawczych). Organy administracji architektoniczno-budowlanej są także zobowiązane do informowania organów nadzoru budowlanego o stwierdzonych nieprawidłowościach w trakcie budowy lub utrzymania obiektów budowlanych oraz uczestniczenia - na wezwanie organów nadzoru budowlanego - w czynnościach inspekcyjnych i kontrolnych. Zakres współdziałania ze strony organów administracji architektoniczno-budowlanej w stosunku do nadzoru budowlanego został określony dość szeroko i ma charakter obligatoryjny. Wprowadzono obowiązek prowadzenia rejestrów wniosków w sprawie pozwolenia na budowę i wydanych decyzji w sprawie pozwolenia na budowę.</i> Art. 84a Prawo budowlane Art. 84a 1. Kontrola przestrzegania i stosowania przepisów prawa budowlanego obejmuje:	

			Art. 84b Prawo budowlane Art. 85a Prawo budowlane Art. 43 ust.1, ust. 2 Prawo przedsiębiorc w	1) kontrolę zgodności wykonywania robót budowlanych z przepisami prawa budowlanego, projektem budowlanym lub warunkami określonymi w decyzji o pozwoleniu na budowę; 2) sprawdzanie posiadania przez osoby pełniące samodzielne funkcje techniczne w budownictwie właściwych uprawnień do pełnienia tych funkcji; 3) sprawdzanie wyrobów stosowanych przy wykonywaniu robót budowlanych w zakresie zgodności z art. 10, w szczególności wyrobów budowlanych. 2. Organy nadzoru budowlanego, kontrolując stosowanie przepisów prawa budowlanego: 1) badają prawidłowość postępowania administracyjnego przed organami administracji architektoniczno-budowlanej oraz wydawanych w jego toku decyzji i postanowień; 2) sprawdzają wykonywanie obowiązków wynikających z decyzji i postanowień wydanych na podstawie przepisów prawa budowlanego. 3. Wykonując kontrolę, o której mowa w art. 84 ust. 1 pkt 1, organ nadzoru budowlanego kontroluje również spełnianie przez podmiot kontrolowany obowiązków, o których mowa w art. 23r ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, oraz może kontrolować spełnianie przez podmiot kontrolowany obowiązku, o którym mowa w art. 23r ust. 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne. Art. 84b 1. Kontrolę działalności organów administracji architektoniczno-budowlanej wykonują Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego oraz wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego, który wykonuje tę kontrolę w stosunku do starosty. 2. <i>(uchylony)</i> 3. W przypadku ustalenia przez organy nadzoru budowlanego, że zachodzą okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania albo stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez organ administracji architektoniczno-budowlanej, właściwy organ administracji architektoniczno-budowlanej wznawia lub wszczyna z urzędu postępowanie. 4. Kontrolę działalności organów administracji architektoniczno-budowlanej i organów nadzoru budowlanego przeprowadza się na zasadach i w trybie określonych w przepisach o kontroli w administracji rządowej.	

			Art. 85a Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2024 r. poz. 236). Art. 43 1. Jeżeli odrębne przepisy stanowią, że dany rodzaj działalności jest działalnością regulowaną, przedsiębiorca może wykonywać tę działalność, jeśli spełnia warunki określone tymi przepisami i po uzyskaniu wpisu do właściwego rejestru działalności regulowanej. 2. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej dokonuje wpisu na wniosek przedsiębiorcy, po złożeniu przez przedsiębiorcę do organu prowadzącego rejestr działalności regulowanej oświadczenia o spełnieniu warunków wymaganych prawem do wykonywania tej działalności. Przedsiębiorca podlegający wpisowi do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej może złożyć wniosek wraz z oświadczeniem również w urzędzie gminy, wskazując organ prowadzący rejestr działalności regulowanej. <i>Wyjaśnienie do art. 43 Prowadzenie działalności regulowanej wprowadza zasadę ograniczonej reglamentacji, jednoznacznie określają istotę poszczególnych form prawnych reglamentacji działalności gospodarczej. Powyższe doprowadziło do zmniejszenia zakresu działalności gospodarczej podlegającej koncesjonowaniu, stworzyło podstawy prawne do zniesienia większości zezwoleń.</i> Art. 28 W toku postępowania organy współdziałają ze sobą w zakresie niezbędnym do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i prawnego sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes przedsiębiorców oraz sprawność postępowania, przy pomocy środków adekwatnych do charakteru, okoliczności i stopnia złożoności sprawy. Art. 417¹ § 1. Jeżeli szkoda została wyrządzona przez wydanie aktu normatywnego, jej naprawienia można żądać po stwierdzeniu we właściwym postępowaniu niezgodności tego aktu z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub ustawą.	

			Art. 9 KPA § 2. Jeżeli szkoda została wyrządzona przez wydanie prawomocnego orzeczenia lub ostatecznej decyzji, jej naprawienia można żądać po stwierdzeniu we właściwym postępowaniu ich niezgodności z prawem, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej. Odnosi się to również do wypadku, gdy prawomocne orzeczenie lub ostateczna decyzja zostały wydane na podstawie aktu normatywnego niezgodnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub ustawą. § 3. Jeżeli szkoda została wyrządzona przez niewydanie orzeczenia lub decyzji, gdy obowiązek ich wydania przewiduje przepis prawa, jej naprawienia można żądać po stwierdzeniu we właściwym postępowaniu niezgodności z prawem niewydania orzeczenia lub decyzji, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej. § 4. Jeżeli szkoda została wyrządzona przez niewydanie aktu normatywnego, którego obowiązek wydania przewiduje przepis prawa, niezgodność z prawem niewydania tego aktu stwierdza sąd rozpoznający sprawę o naprawienie szkody. Art. 9 Organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Organy czuwają nad tym, aby strony i inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu nieznamienia prawa, i w tym celu udzielają im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek. Art. 16 Prawo przedsiębiorców Wyjaśnienie do art. 9 k.p.a.: <i>Zasada informowania stron i innych uczestników postępowania przez organ administracji polega na zobowiązaniu organu administracji publicznej do udzielania pełnej informacji (o okolicznościach faktycznych i okolicznościach prawnych) stronom postępowania. Organy administracji "czuwają nad tym, aby strony (...) nie poniosły szkody z powodu nieznamienia prawa, a w tym celu udzielają im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek", ponieważ przesłanki wykonywania przez organy obowiązku udzielania pełnej informacji stronom są szersze i muszą uwzględniać także konieczność informowania w celu zapobieżenia szkodzie z powodu nieznamienia prawa.</i> Art. 16	

			Art. 53 Ustawa o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy	1. Na straży praw mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców stoi Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców. 2. Zakres i sposób działania Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców określają odrębne przepisy. Wyjaśnienie do art. 16 Prawo przedsiębiorców <i>Podkreśla rolę organów administracji publicznej w zakresie wspierania przedsiębiorczości, którą należy rozumieć jako pomoc, promocję oraz współdziałanie. Wskazane wspieranie należy odnieść do działalności gospodarczej. Celem jest stwarzanie korzystnych warunków do podejmowania i wykonywania działań administracji. Wspieranie przedsiębiorczości zostało szczególnie zaakcentowane w odniesieniu do mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Oznacza to, iż ustawodawca wskazane kategorie przedsiębiorców uznał za szczególnie ważną grupę z punktu widzenia realizacji zadania wspierania</i> Art. 53 1. W zakresie spraw, o których mowa w art. 51 ust. 3 pkt 1, Punkt zapewnia dostęp do informacji dotyczących: 1) procedur i formalności wymaganych przy podejmowaniu, wykonywaniu lub zakończeniu działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym procedur odwoławczych oraz procedur dotyczących inspekcji lokalu, kontroli sprzętu i fizycznego sprawdzenia możliwości wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę; 2) ogólnych zasad świadczenia usług w państwach członkowskich; 3) danych kontaktowych organów prowadzących sprawy, o których mowa w art. 51 ust. 3 pkt 1, wraz ze wskazaniem zakresu ich kompetencji; 4) sposobów i warunków dostępu do rejestrów publicznych i publicznych baz danych dotyczących działalności gospodarczej i przedsiębiorców; 5) środków prawnych przysługujących w przypadku sporu między organem a przedsiębiorcą lub konsumentem, między przedsiębiorcą a konsumentem oraz między przedsiębiorcami; 6) opracowanych przez organy i Punkt wyjaśnień w zakresie przepisów dotyczących podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności gospodarczej; 7) danych kontaktowych stowarzyszeń i organizacji, które mogą udzielić praktycznej pomocy przedsiębiorcom lub konsumentom; 8) praw i obowiązków pracowników i pracodawców; 9) wykazu zawodów regulowanych w Rzeczypospolitej Polskiej;	

			10) danych kontaktowych organów prowadzących sprawy, o których mowa w art. 51 ust. 3 pkt 1 lit. b-d, dla poszczególnych zawodów regulowanych i danych kontaktowych ośrodka wsparcia, o którym mowa w art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej; 11) wykazu zawodów, dla których jest wydawana europejska legitymacja zawodowa, a także informacji na temat zasad ubiegania się o jej wydanie, w tym opłat pobieranych w związku z jej wydaniem; 12) wykazu zawodów regulowanych i działalności regulowanych związanych ze zdrowiem lub bezpieczeństwem publicznym, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 8 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej; 13) wykazu rodzajów kształcenia i szkolenia regulowanego oraz kursów o specjalnym programie; 14) postępowania w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych, w tym należnych opłat i wymaganych dokumentów; 15) świadczenia usług transgranicznych; 16) wymogu znajomości języka polskiego niezbędnej do wykonywania zawodu regulowanego lub działalności regulowanej; 17) odwoływania się od rozstrzygnięć wydanych w tych sprawach. 2. Punkt oraz organy właściwe w zakresie procedur i formalności, o których mowa w art. 51 ust. 3 pkt 1, rozpatrują wnioski o udzielenie informacji, o których mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia ich złożenia. W przypadku wniosków wymagających zasięgnięcia informacji od innych podmiotów termin ten może być przedłużony do 14 dni. Punkt może samodzielnie rozpatrywać wnioski o udzielanie informacji, jeżeli wnioskowane informacje są dostępne w zasobach informacyjnych Punktu. Jeżeli wniosek jest nieprawidłowy, nieuzasadniony lub zawiera braki, Punkt lub - za pośrednictwem Punktu - organ, który rozpatruje wniosek, jest obowiązany niezwłocznie poinformować o tym wnioskodawcę. 3. Do obowiązków organów właściwych w zakresie procedur i formalności, o których mowa w art. 51 ust. 3 pkt 1, należy zapewnienie - zgodnie ze swoją właściwością - kompletności, aktualności, zgodności z obowiązującym prawem, zrozumiałości i przejrzystości informacji udostępnianych za pośrednictwem Punktu. 4. Za kompletną, w rozumieniu ust. 3, uznaje się w szczególności informację, która w swej treści nie zawiera jedynie odwołania do ogólnie wskazanych wymagań zawartych w przepisach danego aktu prawnego.	

Art. 38
Prawo
przedsiębiorcó
w

Art. 8

			KPA Art. 12 KPA Art. 33 uPE	5. Minister właściwy do spraw gospodarki w celu zapewnienia kompletności, aktualności, zgodności z obowiązującym prawem, zrozumiałości oraz przejrzystości informacji udostępnianych za pośrednictwem Punktu może w szczególności zwrócić się do organów władzy publicznej oraz innych podmiotów wykonujących zadania publiczne o wytworzenie, aktualizację, zmianę oraz korektę udostępnianej informacji. 6. Punkt może udostępniać informacje i materiały, o których mowa w ust. 1, także w innych językach niż język polski. Art. 38 Organ koncesyjny zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego organ, szczegółową informację o wszelkich warunkach uzyskania koncesji. <i>Wyjaśnienia do art. 38.:</i> <i>Jeśli organ koncesyjny przewiduje określenie szczególnych warunków wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją, to jest on zobowiązany do przekazania każdemu zainteresowanemu przedsiębiorcy szczegółowej informacji o szczególnych warunkach wykonywania tej działalności gospodarczej.</i> Art. 8 § 1. Organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania. § 2. Organy administracji publicznej bez uzasadnionej przyczyny nie odstępują od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym. Art. 12 § 1. Organy administracji publicznej powinny działać w sprawie wnikliwie i szybko, posługując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia. § 2. Sprawy, które nie wymagają zbierania dowodów, informacji lub wyjaśnień, powinny być załatwione niezwłocznie. <i>Wyjaśnienia do art. 8 i 12 k.p.a.:</i> <i>Zasada pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa określa wyraźnie wymóg praworządnego i sprawiedliwego prowadzenia</i>	

				<i>postępowania i rozstrzygnięcia sprawy przez organ administracji publicznej. Tylko postępowanie odpowiadające takim wymogom i decyzje wydane w wyniku postępowania tak ukształtowanego mogą wzbudzać zaufanie obywateli do organów administracji publicznej nawet wtedy, gdy decyzje administracyjne nie uwzględniają ich żądań.</i> <i>Ponadto jednym z podstawowych elementów decydujących o sprawności działania administracji jest m.in. szybkość postępowania jej organów. Zasada szybkości i prostoty postępowania nakazuje organom administracji publicznej działać wnikliwie i szybko, posługując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia. Przewlekłość postępowania zawsze jest zaprzeczeniem stabilności i pewności w stosunkach społecznych, podważa w oczach społeczeństwa autorytet władzy, zabiera stronom i organom administracji wiele cennego czasu.</i> Art. 33 1. Prezes URE udziela koncesji wnioskodawcy, który: 1) ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Turcji; 2) dysponuje środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności bądź jest w stanie udokumentować możliwości ich pozyskania; 3) ma możliwości techniczne gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności; 4) zapewni zatrudnienie osób o właściwych kwalifikacjach zawodowych, o których mowa w art. 54; 5) uzyskał decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu albo decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących; 6) nie zalega z zapłatą podatków stanowiących dochód budżetu państwa, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległości podatkowych albo podatku lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu podatkowego. 1a. (uchylony)	

				1aa. Prezes URE udziela koncesji na przesyłanie paliw gazowych wnioskodawcy, który działa w formie spółki akcyjnej, której jedynym akcjonariuszem jest Skarb Państwa. 1b. Prezes URE udziela koncesji na wytwarzanie paliw ciekłych lub koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą wnioskodawcy, który: 1) ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nabywa paliwa ciekłe na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach oddziału z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej utworzonego na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nabywa paliwa ciekłe na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej przez ten oddział; 2) złożył zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w art. 38a; 3) jest zarejestrowany jako podatnik podatku od towarów i usług zgodnie z art. 97 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 1570, 1598 i 1852); 4) posiada instalacje magazynowania paliw ciekłych lub zawarł umowę przedwstępną wobec umów, o których mowa w art. 10 lub art. 11 ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, gwarantujące utrzymywanie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, zgodnie z zakresem wykonywanej działalności koncesjonowanej. 1c. Przedsiębiorstwo energetyczne ma obowiązek powiadomić Prezesa URE o: 1) zawarciu umowy przyrzeczonej w wykonaniu umowy przedwstępnej, o której mowa w ust. 1b pkt 4, oraz każdej zmianie tej umowy, oraz 2) zawarciu każdej kolejnej umowy, o której mowa w art. 10 lub art. 11 ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, oraz każdej zmianie tej umowy - w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy lub jej zmiany. 1d. W przypadku przedsiębiorcy zagranicznego, który posiada koncesję na wytwarzanie paliw ciekłych lub obrót paliwami ciekłymi z zagranicą albo występuje z wnioskiem o udzielenie takich koncesji, warunki, o których	

				mowa w ust. 1b pkt 1 i 3, dotyczą także posiadanej albo udzielanej takiemu przedsiębiorcy koncesji na obrót paliwami ciekłymi. Prezes URE z urzędu wszczyna postępowanie w sprawie zmiany posiadanej przez przedsiębiorcę zagranicznego koncesji na obrót paliwami ciekłymi. 2. Uzyskanie koncesji, o której mowa w ust. 1, nie zwalnia z obowiązku uzyskania innych koncesji lub zezwoleń wymaganych na podstawie odrębnych przepisów. 3. Nie może być wydana koncesja wnioskodawcy: 1) który znajduje się w postępowaniu upadłościowym lub likwidacji; 2) któremu w ciągu ostatnich 3 lat cofnięto koncesję na działalność określoną ustawą z przyczyn wymienionych w art. 41 ust. 3 lub którego w ciągu ostatnich 3 lat wykreślono z rejestru działalności regulowanej z przyczyny wydania decyzji o zakazie wykonywania przez wnioskodawcę działalności objętej wpisem, ze względu na: a) złożenie oświadczenia o spełnieniu warunków wymaganych prawem do wykonywania tej działalności niezgodnego ze stanem faktycznym lub b) nieusunięcie naruszeń warunków wymaganych prawem do wykonywania tej działalności w wyznaczonym przez organ terminie, lub c) rażące naruszenie warunków wymaganych prawem do wykonywania tej działalności; 3) skazanemu prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe mające związek z prowadzoną działalnością gospodarczą; 4) który nie jest zarejestrowany jako podatnik podatku od towarów i usług; 5) <i>(uchylony)</i> 6) jeżeli inny podmiot posiadający wobec niego znaczący wpływ lub sprawujący nad nim kontrolę albo współkontrolę w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 34, 35 i pkt 36 lit. a, b, e i f ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości został w ciągu ostatnich 3 lat prawomocnie skazany za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe mające związek z prowadzoną działalnością gospodarczą określoną ustawą, z wyjątkiem pkt 7; 7) w przypadku koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie paliw ciekłych, jeżeli inny podmiot posiadający wobec niego znaczący wpływ lub sprawujący nad nim kontrolę albo współkontrolę w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 34, 35 i pkt 36 lit. a, b, e i f ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości został w ciągu ostatnich 3 lat prawomocnie skazany za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe mające związek z prowadzoną działalnością gospodarczą. 3a. W przypadku wnioskodawcy będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej albo przedsiębiorcą	

			Art. 34 uPE zagranicznym lub przedsiębiorcą zagranicznym prowadzącym działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach oddziału z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej utworzonego na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, warunek, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, dotyczy również osób uprawnionych do ich reprezentowania, a także członków rad nadzorczych. 3aa. W przypadku gdy operator systemu przesyłowego gazowego albo operator systemu połączonego gazowego wyznaczony na sieci przesyłowej gazowej wchodzącej w skład systemu przesyłowego, który w dniu 3 września 2009 r. należał do przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, ma prawo do korzystania z majątku właściciela tej sieci niezbędnego do pełnienia obowiązków operatora z jej wykorzystaniem, w tym wykonywania działalności gospodarczej w zakresie przesyłania paliw gazowych, posiadana przez tego operatora koncesja na przesyłanie paliw gazowych z mocy prawa obejmuje również wykonywanie działalności gospodarczej polegającej na przesyłaniu paliw gazowych tą siecią. 3b. <i>(uchylony)</i> 3c. Prezes URE zawiesza postępowanie o udzielenie koncesji w przypadku wnioskodawcy, wobec którego wydano postanowienie o przedstawieniu zarzutów w sprawie popełniania przestępstwa lub przestępstwa skarbowego mającego związek z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą, lub gdy wydano takie postanowienie wobec osób oraz członków, o których mowa w ust. 3a, do czasu zakończenia postępowań przygotowawczego oraz sądowego. 3d. Prezes URE może odmówić udzielenia koncesji wnioskodawcy, który nie daje rękojmi prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją. 4. <i>(uchylony)</i> 5.¹⁵⁹⁾ Prezes URE informuje Komisję Europejską o przyczynach odmowy udzielenia wnioskodawcy koncesji za pośrednictwem: 1) ministra właściwego do spraw energii, w przypadku koncesji w zakresie działalności gospodarczej prowadzonej na rynku energii; 2) ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi, w przypadku koncesji w zakresie działalności gospodarczej prowadzonej na rynku paliw. Art. 34	

				1. Przedsiębiorstwo energetyczne, któremu została udzielona koncesja, wnosi coroczną opłatę do budżetu państwa, obciążając koszty jego działalności, zwaną dalej "opłatą koncesyjną". 2. Wysokość opłaty koncesyjnej stanowi iloczyn przychodów przedsiębiorstwa energetycznego, uzyskanych ze sprzedaży towarów lub usług w zakresie jego działalności objętej koncesją, osiągniętych w roku powstania obowiązku wniesienia opłaty oraz odpowiedniego ze współczynników, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6. 2a. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w morskiej farmie wiatrowej, o której mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, wnosi opłatę koncesyjną będącą sumą: 1) kwoty wyliczonej zgodnie z ust. 2; 2) kwoty stanowiącej iloczyn mocy zainstalowanej elektrycznej morskiej farmy wiatrowej w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, wyrażonej w MW, wynikającej z koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej w tej morskiej farmie wiatrowej oraz odpowiedniego współczynnika, wyrażonego w złotych, określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 6. 2b. Kwotę, o której mowa w ust. 2a pkt 2, pomniejsza się proporcjonalnie o liczbę dni w danym roku kalendarzowym poprzedzających dzień udzielenia koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej w morskiej farmie wiatrowej oraz o liczbę dni w danym roku kalendarzowym następujących po dniu cofnięcia lub wygaśnięcia koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej w morskiej farmie wiatrowej. 3. Opłata koncesyjna dla każdego rodzaju działalności objętej koncesją, wyliczona zgodnie z ust. 2, nie może być mniejsza niż 1000 zł i większa niż 2 500 000 zł. 3a. Współczynnik, o którym mowa w ust. 2a pkt 2, nie może być wyższy niż 23 000 zł. 4. Obowiązek wniesienia opłaty koncesyjnej powstaje na ostatni dzień roku kalendarzowego, w którym przedsiębiorstwo energetyczne osiągnęło z każdego rodzaju działalności objętej koncesją przychód większy lub równy zero. Do opłaty koncesyjnej stosuje się formularz w sprawie opłaty koncesyjnej, którego wzór określają przepisy wydane na podstawie ust. 6. 4a. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne nie wniesie opłaty koncesyjnej za dany rok w wysokości obliczonej w formularzu w sprawie opłaty koncesyjnej, formularz ten stanowi podstawę do wystawienia tytułu	

				wykonawczego zgodnie z przepisami o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. 4b. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio, gdy przedsiębiorstwo energetyczne, któremu została udzielona koncesja, zakończyło prowadzenie działalności gospodarczej objętej koncesją przed dniem, o którym mowa w tym przepisie. Obowiązek wniesienia opłaty koncesyjnej powstaje wówczas na dzień zakończenia działalności. 5. Prezes URE może żądać od przedsiębiorstwa energetycznego, któremu została udzielona koncesja, informacji w sprawie opłaty koncesyjnej w zakresie dotyczącym podstaw oraz prawidłowości jej obliczenia, w tym w szczególności informacji o operacjach gospodarczych potwierdzających wysokość osiągniętego przychodu oraz o wysokości przychodu z działalności koncesjonowanej. 6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowy zakres informacji w sprawie opłaty koncesyjnej, której może żądać Prezes URE, oraz sposób jej przekazania, 2) sposób pobierania przez Prezesa URE opłaty koncesyjnej, w tym termin jej zapłaty, 3) współczynniki opłaty koncesyjnej dla poszczególnych rodzajów działalności koncesjonowanej, 3a) współczynnik, o którym mowa w ust. 2a pkt 2, dla morskich farm wiatrowych, 4) wzór formularza w sprawie opłaty koncesyjnej - z uwzględnieniem wysokości przychodów przedsiębiorstw energetycznych osiąganych z działalności objętej koncesją oraz, w przypadku morskich farm wiatrowych - mocy zainstalowanej tych farm wiatrowych, a także kosztów regulacji oraz mając na względzie sprawność i rzetelność procesu obliczania i pobierania opłaty koncesyjnej. 7. Przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy instalacji odnawialnego źródła energii nieprzekraczającej 5 MW jest zwolnione z opłaty koncesyjnej w zakresie wytwarzania energii w tej instalacji. 8. W sprawach dotyczących opłaty koncesyjnej stosuje się odpowiednio ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa. 9. W przypadku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa URE określającej prawidłową wysokość opłaty koncesyjnej, zgodnie z zasadami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, opłatę tę wnosi się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja Prezesa URE stała się prawomocna.	

	2. Państwa członkowskie wyraźnie określają specyfikacje techniczne, które mają zostać spełnione przez urządzenia i systemy wykorzystujące energię odnawialną w celu skorzystania z systemów wsparcia. W przypadku gdy istnieją normy europejskie, łącznie z oznakowaniem ekologicznym, etykietami energetycznymi i innymi systemami referencji technicznych ustanowionymi przez europejskie organy normalizacji, specyfikacje techniczne są określone na podstawie tych norm. Specyfikacje techniczne nie wyznaczają miejsca certyfikacji urządzeń i systemów i nie stanowią bariery dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego.	T	Art. 71 ust. 2b uOZE 70b ust.4, pkt.2, lit. b) uOZE Art. 9 ust.3 uPE Art. 7a uPE	2b. Do deklaracji o przystąpieniu do aukcji wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dołącza oryginał lub poświadczoną kopię schematu instalacji odnawialnego źródła energii ze wskazaniem urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej oraz urządzeń służących do wyprowadzenia mocy, wchodzących w skład tej instalacji, z oznaczeniem lokalizacji urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych oraz miejsca przyłączenia tej instalacji do sieci elektroenergetycznej, naniesionych na mapę poglądową uwzględniającą numery ewidencyjne działek i obrębów. 4. Do deklaracji, o której mowa w ust. 1, wytwórca dołącza: (...) 2) w przypadku instalacji uruchomionej i wytwarzającej energię z odnawialnego źródła energii: (...) b) oryginał lub poświadczoną kopię schematu instalacji odnawialnego źródła energii ze wskazaniem urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej oraz urządzeń służących do wyprowadzenia mocy, wchodzących w skład tej instalacji, z oznaczeniem lokalizacji urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych oraz miejsca przyłączenia tej instalacji do sieci elektroenergetycznej, naniesionych na mapę poglądową uwzględniającą numery ewidencyjne działek i obrębów; 3. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, biorąc pod uwagę: bezpieczeństwo i niezawodne funkcjonowanie tego systemu, równoprawne traktowanie użytkowników systemu elektroenergetycznego, wymagania w zakresie ochrony środowiska oraz budowy i eksploatacji urządzeń, instalacji lub sieci określone w odrębnych przepisach, a także zachęty do równoważenia ilości energii elektrycznej wynikającej z umów sprzedaży energii elektrycznej w zakresie energii elektrycznej dostarczonej lub pobranej oraz do zbilansowania ilości energii elektrycznej rzeczywiście dostarczanej lub pobieranej z wielkościami wynikającymi z tych umów. 1. Przyłączane do sieci urządzenia, instalacje i sieci podmiotów ubiegających się o przyłączenie muszą spełniać wymagania techniczne i eksploatacyjne zapewniające: 1) bezpieczeństwo funkcjonowania systemu gazowego, systemu elektroenergetycznego albo sieci ciepłowniczej oraz współpracujących z tą	

				sieci urządzeń lub instalacji służących do wytwarzania lub odbioru ciepła, zwanych dalej "systemem ciepłowniczym"; 2) zabezpieczenie systemu gazowego, systemu elektroenergetycznego albo systemu ciepłowniczego przed uszkodzeniami spowodowanymi niewłaściwą pracą przyłączonych urządzeń, instalacji i sieci; 3) zabezpieczenie przyłączonych urządzeń, instalacji i sieci przed uszkodzeniami w przypadku awarii lub wprowadzenia ograniczeń w poborze lub dostarczaniu paliw gazowych lub energii; 4) dotrzymanie w miejscu przyłączenia urządzeń, instalacji i sieci parametrów jakościowych paliw gazowych i energii; 5) spełnianie wymagań w zakresie ochrony środowiska, określonych w odrębnych przepisach; 6) możliwość dokonywania pomiarów wielkości i parametrów niezbędnych do prowadzenia ruchu sieci oraz rozliczeń za pobrane paliwa lub energię. 2. Urządzenia, instalacje i sieci, o których mowa w ust. 1, muszą spełniać także wymagania określone w odrębnych przepisach, w szczególności: przepisach prawa budowlanego, o ochronie przeciwporażeniowej, o ochronie przeciwpożarowej, o systemie oceny zgodności oraz w przepisach dotyczących technologii wytwarzania paliw gazowych lub energii i rodzaju stosowanego paliwa. 3. Uzyskania zgody Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, udzielanej w drodze decyzji, wymaga: 1) budowa gazociągu bezpośredniego - przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego; 2) zmiana przeznaczenia sieci gazociągów kopalnianych na gazociąg bezpośredni - przed rozpoczęciem dostarczania paliw gazowych do odbiorcy. 3a. Zgodę, o której mowa w ust. 3, dołącza się do wniosku o pozwolenie na budowę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego. 4. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, udzielając zgody, o której mowa w ust. 3, uwzględnia: 1) wykorzystanie zdolności przesyłowych istniejącej sieci gazowej; 2) odmowę świadczenia usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych istniejącą siecią gazową podmiotowi występującemu o uzyskanie zgody oraz nieuwzględnienie złożonej przez niego skargi na tę odmowę.	
	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich właściwe organy na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym stosowały przepisy dotyczące włączania i rozwoju energii odnawialnej, w tym odnośnie do prosumpcji energii odnawialnej i społeczności energetycznych działających w	T	Art. 19 uPE	Art. 19 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) opracowuje projekt założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe, zwany dalej "projektem założeń".	

	zakresie energii odnawialnej, oraz wykorzystywania niemożliwego do uniknięcia ciepła odpadowego i chłodu odpadowego podczas planowania, w tym wczesnego planowania przestrzennego, projektowania, budowy i remontów infrastruktury miejskiej, obszarów przemysłowych, handlowych lub mieszkalnych oraz infrastruktury energetycznej, w tym sieci elektroenergetycznej, systemów ciepłowniczych i chłodniczych, sieci przesyłowych gazu ziemnego i sieci paliw alternatywnych. Państwa członkowskie zachęcają w szczególności lokalne i regionalne organy administracyjne do uwzględniania, w stosownych przypadkach, ciepła i chłodu ze źródeł odnawialnych w planowaniu infrastruktury miejskiej i prowadzą konsultacje z operatorami sieci, by odzwierciedlić wpływ efektywności energetycznej i programów w zakresie reagowania na popyt, a także konkretnych przepisów dotyczących prosumpcji energii odnawialnej i społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej na plany operatorów w zakresie rozwoju infrastruktury.		Art. 20 uPE	2. Projekt założeń sporządza się dla obszaru gminy co najmniej na okres 15 lat i aktualizuje co najmniej raz na 3 lata. 3. Projekt założeń powinien określać: 1) ocenę stanu aktualnego i przewidywanych zmian zapotrzebowania na ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe; 2) przedsięwzięcia racjonalizujące użytkowanie ciepła, energii elektrycznej i paliw gazowych; 3) możliwości wykorzystania istniejących nadwyżek i lokalnych zasobów paliw i energii, z uwzględnieniem energii elektrycznej i ciepła wytwarzanych w instalacjach odnawialnego źródła energii, energii elektrycznej i ciepła użytkowego wytwarzanych w kogeneracji oraz zagospodarowania ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych; 3a) możliwości stosowania środków poprawy efektywności energetycznej w rozumieniu art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej; 4) zakres współpracy z innymi gminami. 4. Przedsiębiorstwa energetyczne udostępniają nieodpłatnie wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) plany, o których mowa w art. 16 ust. 1, w zakresie dotyczącym terenu tej gminy oraz propozycje niezbędne do opracowania projektu założeń. 5. Projekt założeń podlega opiniowaniu przez samorząd województwa w zakresie koordynacji współpracy z innymi gminami oraz w zakresie zgodności z polityką energetyczną państwa. 6. Projekt założeń wyklada się do publicznego wglądu na okres 21 dni, powiadamiając o tym w sposób przyjęty zwyczajowo w danej miejscowości. 7. Osoby i jednostki organizacyjne zainteresowane zaopatrzeniem w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe na obszarze gminy mają prawo składać wnioski, zastrzeżenia i uwagi do projektu założeń. 8. Rada gminy uchwała założenia do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe, rozpatrując jednocześnie wnioski, zastrzeżenia i uwagi zgłoszone w czasie wyłożenia projektu założeń do publicznego wglądu. Art. 20 1. W przypadku gdy plany przedsiębiorstw energetycznych nie zapewniają realizacji założeń, o których mowa w art. 19 ust. 8, wójt (burmistrz, prezydent miasta) opracowuje projekt planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe, dla obszaru gminy lub jej części. Projekt planu	

			Art. 14 Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym	opracowywany jest na podstawie uchwalonych przez radę tej gminy założeń i winien być z nim zgodny. 2. Projekt planu, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać: 1) propozycje w zakresie rozwoju i modernizacji poszczególnych systemów zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe, wraz z uzasadnieniem ekonomicznym; 1a) propozycje w zakresie wykorzystania odnawialnych źródeł energii i wysokosprawnej kogeneracji; 1b) propozycje stosowania środków poprawy efektywności energetycznej w rozumieniu art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej; 2) harmonogram realizacji zadań; 3) przewidywane koszty realizacji proponowanych przedsięwzięć oraz źródło ich finansowania; 4) ocenę potencjału wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji oraz efektywnych energetycznie systemów ciepłowniczych lub chłodniczych na obszarze gminy. 3. <i>(uchylony)</i> 4. Rada gminy uchwała plan zaopatrzenia, o którym mowa w ust. 1. 5. W celu realizacji planu, o którym mowa w ust. 1, gmina może zawierać umowy z przedsiębiorstwami energetycznymi. 6. W przypadku gdy nie jest możliwa realizacja planu na podstawie umów, rada gminy - dla zapewnienia zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe - może wskazać w drodze uchwały tę część planu, z którą prowadzone na obszarze gminy działania muszą być zgodne. Art. 14 1. W celu ustalenia przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego, oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zwanego dalej "planem miejscowym", z zastrzeżeniem ust. 6. 2. Integralną częścią uchwały, o której mowa w ust. 1, jest załącznik graficzny przedstawiający granice obszaru objętego projektem planu miejscowego. 3. <i>(uchylony)</i> 4. Uchwałę, o której mowa w ust. 1, rada gminy podejmuje z własnej inicjatywy, na wniosek wójta, burmistrza albo prezydenta miasta lub w wyniku zgłoszenia w ramach obywatelskiej inicjatywy uchwałodawczej, o	

			Art. 17 Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym	której mowa w art. 41a ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. 5. Przed podjęciem uchwały, o której mowa w ust. 1, wójt, burmistrz albo prezydent miasta wykonuje analizy dotyczące zasadności przystąpienia do sporządzenia planu miejscowego oraz ustala niezbędny zakres prac planistycznych. 6. Planu miejscowego nie sporządza się dla terenów zamkniętych, z wyłączeniem terenów zamkniętych ustalanych przez ministra właściwego do spraw transportu. 6a. Zmiana zagospodarowania terenu, dotycząca: 1) obiektów handlu wielkopowierzchniowego, 2) niezamontowanych na budynku instalacji odnawialnych źródeł energii lokalizowanych: a) na użytkach rolnych klasy I-III i gruntach leśnych, b) na użytkach rolnych klasy IV, o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 150 kW lub wykorzystywanych do prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, c) na gruntach innych niż wskazane w lit. a i b, o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1000 kW - następuje na podstawie planu miejscowego. 7. Plan miejscowy sporządza się obowiązkowo, jeżeli wymagają tego przepisy odrębne. 8. Plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego. Art. 17 Wójt, burmistrz albo prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego kolejno: 1) ogłasza w sposób określony w art. 8h ust. 1 o podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego, określając sposoby i miejsce składania wniosków do projektu planu miejscowego oraz termin ich składania, nie krótszy jednak niż 21 dni od dnia ogłoszenia; 2) zawiadamia o podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego instytucje i organy właściwe do uzgadniania i opiniowania projektu planu miejscowego, określając termin składania wniosków do projektu planu miejscowego, nie krótszy jednak niż 21 dni od dnia zawiadomienia; 3) (<i>uchylony</i>) 4) sporządza projekt planu miejscowego wraz z uzasadnieniem oraz prognozą oddziaływania na środowisko, o ile jest wymagana;	

				5) (<i>uchylony</i>) 5a) udostępnia w Rejestrze projekt planu miejscowego wraz z uzasadnieniem i prognozą oddziaływania na środowisko, o ile jest wymagana; 6) występuje o: a) opinie o projekcie planu miejscowego do: - gminnej lub innej właściwej, w rozumieniu art. 8, komisji urbanistyczno-architektonicznej, - wójtów, burmistrzów gmin albo prezydentów miast, graniczących z obszarem objętym planem miejscowym, w zakresie rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym, - regionalnego dyrektora ochrony środowiska, jeżeli odstąpiono od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, - marszałka województwa w zakresie: - - udokumentowanych złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, innych niż złoża strategiczne, - - udokumentowanych wód podziemnych, - (<i>uchylone</i>) - właściwego organu Państwowej Straży Pożarnej i wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska w zakresie lokalizacji nowych zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, nowych inwestycji i zagospodarowania terenów w sąsiedztwie zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, w przypadku gdy te inwestycje lub sposób zagospodarowania terenów zwiększają ryzyko lub skutki poważnych awarii przemysłowych, oraz zmian, o których mowa w art. 250 ust. 5 i 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, w istniejących zakładach o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej oraz właściwego organu Państwowej Straży Pożarnej w zakresie potrzeb dotyczących zapewnienia wody do celów przeciwpożarowych oraz dojazdu dla pojazdów jednostek ochrony przeciwpożarowej, - właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, - starosty, jako właściwego organu ochrony środowiska w zakresie terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występują te ruchy, - operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego w zakresie sposobu zagospodarowania gruntów leżących w odległości nie większej niż:	

				- - 25 m od osi napowietrznej linii elektroenergetycznej najwyższych napięć, w przypadku gdy napięcie znamionowe tej linii elektroenergetycznej wynosi 220 kV, - - 40 m od osi napowietrznej linii elektroenergetycznej najwyższych napięć, w przypadku gdy napięcie znamionowe tej linii elektroenergetycznej przekracza 220 kV, lecz jest nie większe niż 400 kV, - - 70 m od osi napowietrznej linii elektroenergetycznej najwyższych napięć, w przypadku gdy napięcie znamionowe tej linii elektroenergetycznej przekracza 400 kV, - - 25 m od osi linii kablowej HVDC 450 kV oraz żyły powrotnej, - operatora systemu przesyłowego gazowego w zakresie sposobu zagospodarowania gruntów leżących w odległości nie większej niż: - - 65 metrów od osi gazociągu wysokiego ciśnienia o średnicy mniejszej niż 500 mm lub równej 500 mm, - - 100 metrów od osi gazociągu wysokiego ciśnienia o średnicy większej niż 500 mm, - operatora systemu dystrybucyjnego gazowego w zakresie terenów leżących w odległości nie większej niż: - - 65 m od osi gazociągu wysokiego ciśnienia o średnicy mniejszej niż 500 mm lub równej 500 mm, - - 100 m od osi gazociągu wysokiego ciśnienia o średnicy większej niż 500 mm, - - 35 m od osi gazociągu podwyższonego średniego ciśnienia o średnicy mniejszej niż 500 mm lub równej 500 mm, - - 50 m od osi gazociągu podwyższonego średniego ciśnienia o średnicy większej niż 500 mm, - podmiotu zajmującego się transportem ropy naftowej lub produktów naftowych rurociągami przesyłowymi dalekosiężnymi w zakresie terenów leżących w odległości nie większej niż 20 m od osi istniejącego rurociągu przesyłowego dalekosiężnego służącego do transportu ropy naftowej lub produktów naftowych, - właściwego zarządcy infrastruktury kolejowej w zakresie dotyczącym sposobu zagospodarowania obszarów kolejowych i terenów przyległych do obszarów kolejowych, - dyrektora zarządu zlewni Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w zakresie wpływu ustaleń planu na funkcjonowanie melioracji wodnych oraz b) uzgodnienie projektu planu miejscowego z: - wojewodą, zarządem województwa, zarządem powiatu w zakresie odpowiednich zadań rządowych i samorządowych,	

				- organami właściwymi do uzgadniania projektu planu miejscowego na podstawie przepisów odrębnych, - właściwym zarządcą drogi, jeżeli sposób zagospodarowania gruntów przyległych do pasa drogowego lub zmiana tego sposobu mogą mieć wpływ na ruch drogowy lub samą drogę, - właściwymi organami wojskowymi, ochrony granic oraz bezpieczeństwa państwa, - dyrektorem właściwego urzędu morskiego w zakresie zagospodarowania pasa technicznego, pasa ochronnego oraz morskich portów i przystani, - właściwym organem nadzoru górniczego w zakresie zagospodarowania terenów górniczych, - ministrem właściwym do spraw zdrowia w zakresie zagospodarowania obszarów ochrony uzdrowiskowej, - właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami, - wojewodą, w zakresie planu miejscowego zmieniającego plan miejscowy, o którym mowa w art. 37na ust. 1, - zarządem województwa w zakresie uwzględnienia rekomendacji i wniosków zawartych w audycie krajobrazowym, - dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w zakresie dotyczącym zabudowy i zagospodarowania terenu położonego na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, - Prezesem Urzędu Transportu Kolejowego, jeżeli sposób zagospodarowania linii kolejowej o znaczeniu państwowym oraz gruntów w jej sąsiedztwie lub zmiana tego sposobu mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo ruchu kolejowego lub rozwój sieci kolejowych, - podmiotem zarządzającym w zakresie zagospodarowania właściwego portu lub przystani morskiej oraz - ministrem właściwym do spraw środowiska w zakresie udokumentowanych złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, i uznanych za strategiczne złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 3 tej ustawy, a także w zakresie kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla i podziemnych bezzbiornikowych magazynów substancji, oraz - ministrem właściwym do spraw środowiska w odniesieniu do udokumentowanych złóż kopalin wymienionych w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, oraz c) zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, jeżeli wymagają tego przepisy odrębne;	

			Art. 3 pkt. 20i uPE	7)(uchylony) 8)(uchylony) 9)wprowadza zmiany do projektu planu miejscowego wynikające z: a) uzyskanych opinii, b) dokonanych uzgodnień; 10)(uchylony) 10a) udostępnia w Rejestrze projekt planu miejscowego wraz z uzasadnieniem, prognozą oddziaływania na środowisko, o ile jest wymagana, i wykazem wniosków, o którym mowa w art. 8k ust. 1; 11) ogłasza, w sposób określony w art. 8h ust. 1, o rozpoczęciu konsultacji społecznych; 12)(uchylony) 13) przeprowadza konsultacje społeczne, a następnie wprowadza zmiany do projektu planu miejscowego wynikające z tych konsultacji; 13a) w niezbędnym zakresie ponawia czynności, o których mowa w pkt 5a, pkt 6 lit. b i pkt 9 lit. b; 13b) jeżeli w wyniku czynności określonych w pkt 13 lub 13a w projekcie planu miejscowego wprowadzono zmiany w zakresie dotyczącym lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, ponawia czynności, o których mowa w pkt 10a-13, w zakresie tych zmian; wchodzi od 2026-01-01 13c) udostępnia w Rejestrze projekt planu miejscowego wraz z uzasadnieniem, prognozą oddziaływania na środowisko, o ile jest wymagana, i raportem, o którym mowa w art. 8k ust. 2; 14) przedstawia radzie gminy projekt planu miejscowego wraz z raportem, o którym mowa w art. 8k ust. 2. 20i) ciepło odpadowe i chłód odpadowy - niemożliwe do uniknięcia ciepło lub chłód, które są wytwarzane jako produkty uboczne w instalacjach przemysłowych lub instalacjach wytwórczych energii, lub w sektorze usług i które bez dostępu do systemu ciepłowniczego lub chłodniczego pozostałyby niewykorzystane, rozpraszając się w powietrzu lub w wodzie, w przypadku gdy jest lub będzie wykorzystywana kogeneracja lub gdy wykorzystanie kogeneracji nie jest możliwe;	
	4. Państwa członkowskie wprowadzają w swoich przepisach i kodeksach prawa budowlanego odpowiednie środki służące zwiększeniu udziału energii ze źródeł odnawialnych w sektorze budownictwa.	T	§ 20 ust. 1pkt. 10 i 11 Rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie	§ 20 1. Część opisowa projektu architektoniczno-budowlanego zawiera: (...) 10) w przypadku zamierzenia budowlanego dotyczącego budynku - analizę technicznych, środowiskowych i ekonomicznych możliwości realizacji	

	Przy ustanawianiu tych środków lub systemów wsparcia państwa członkowskie mogą uwzględniać, w stosownych przypadkach, środki krajowe związane ze znacznym wzrostem prosumpcji energii odnawialnej, lokalnego magazynowania energii, i wydajności energetycznej związane z kogeneracji oraz związane z pasywnymi budynkami o niskim lub zerowym zużyciu energii. Państwa członkowskie wprowadzają w swoich przepisach i kodeksach prawa budowlanego lub w inny sposób mający równoważny skutek wymóg minimalnych poziomów zużycia energii ze źródeł odnawialnych w nowych budynkach i budynkach już istniejących poddawanych generalnemu remontowi w zakresie, w jakim jest to wykonalne pod względem technicznym, funkcjonalnym i ekonomicznym i odzwierciedla wyniki obliczeń uwzględniających kryterium optymalności pod względem kosztów i dokonanych zgodnie z art. 5 ust. 2 dyrektywy 2010/31/UE oraz w zakresie, w jakim nie wpływa negatywnie na jakość powietrza wewnątrz. Państwa członkowskie umożliwiają osiągnięcie tego minimalnego poziomu między innymi przez posługiwanie się efektywnymi systemami ciepłowniczymi i chłodniczymi wykorzystującymi w znacznym stopniu energię odnawialną oraz ciepło odpadowe i chłód odpadowy. Wymogi określone w akapicie pierwszym stosuje się do sił zbrojnych wyłącznie w zakresie, w jakim ich zastosowanie nie wchodzi w konflikt z charakterem i podstawowym celem działalności sił zbrojnych i z wyłączeniem materiałów używanych wyłącznie w celach wojskowych.	szczególne zakresu i formy projektu budowlanego § 328 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie	wysokie wydajnych systemów alternatywnych zaopatrzenia w energię i ciepło, w tym zdecentralizowanych systemów dostawy energii opartych na energii ze źródeł odnawialnych, kogenerację, ogrzewanie lub chłodzenie lokalne lub blokowe, w szczególności gdy opiera się całkowicie lub częściowo na energii z odnawialnych źródeł energii, o których mowa w art. 2 pkt 22 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2022 r. poz. 1378 i 1383), oraz pompy ciepła, określając: a) oszacowanie rocznego zapotrzebowania na energię użytkową do ogrzewania, wentylacji, przygotowania ciepłej wody użytkowej, b) dostępne nośniki energii, c) wybór dwóch systemów zaopatrzenia w energię do analizy porównawczej: - systemu konwencjonalnego oraz systemu alternatywnego albo - systemu konwencjonalnego oraz systemu hybrydowego, rozumianego jako połączenie systemu konwencjonalnego i alternatywnego, d) obliczenia optymalizacyjno-porównawcze dla wybranych systemów zaopatrzenia w energię, e) wyniki analizy porównawczej i wybór systemu zaopatrzenia w energię; 11) w stosunku do budynku - analizę technicznych i ekonomicznych możliwości wykorzystania urządzeń, które automatycznie regulują temperaturę oddzielnie w poszczególnych pomieszczeniach lub w wyznaczonej strefie ogrzewanej, zgodnie z § 135 ust. 7-10 i § 147 ust. 5-7 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. z 2022 r. poz. 1225); § 328 1. Budynek i jego instalacje ogrzewcze, wentylacyjne, klimatyzacyjne, ciepłej wody użytkowej, a w przypadku budynków użyteczności publicznej, zamieszkania zbiorowego, produkcyjnych, gospodarczych i magazynowych - również oświetlenia wbudowanego, powinny być zaprojektowane i wykonane w sposób zapewniający spełnienie następujących wymagań minimalnych: 1) wartość wskaźnika rocznego zapotrzebowania na nieodnawialną energię pierwotną EP [kWh/(m²·rok)], obliczona według przepisów wydanych na podstawie art. 15 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków (Dz.U. z 2021 r. poz. 497), jest mniejsza lub równa wartości maksymalnej obliczonej zgodnie ze wzorem, o którym mowa w § 329 ust. 1 lub 3;	

			§ 329 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie	2) przegrody oraz wyposażenie techniczne budynku odpowiadają przynajmniej wymaganiom izolacyjności cieplnej określonym w załączniku nr 2 do rozporządzenia. 1a. Wymagania minimalne, o których mowa w ust. 1, uznaje się za spełnione dla budynku podlegającego przebudowie, jeżeli przegrody oraz wyposażenie techniczne budynku podlegające przebudowie odpowiadają przynajmniej wymaganiom izolacyjności cieplnej określonym w załączniku nr 2 do rozporządzenia. 1b. Budynek, który spełnia wymagania minimalne określone w ust. 1, na dzień 31 grudnia 2020 r., a w przypadku budynku zajmowanego przez organ wymiaru sprawiedliwości, prokuraturę lub organ administracji publicznej i będącego jego własnością - na dzień 1 stycznia 2019 r., jest budynkiem o niskim zużyciu energii. 2. Budynek powinien być zaprojektowany i wykonany w taki sposób, aby ograniczyć ryzyko przegrzewania budynku w okresie letnim. § 329 1. Maksymalną wartość wskaźnika rocznego zapotrzebowania na nieodnawialną energię pierwotną EP oblicza się zgodnie z poniższym wzorem: $EP = EP_{H+W} + \Delta EP_C + \Delta EP_L \text{ [kWh/(m}^2 \cdot \text{rok)]},$gdzie: EP_{H+W} - częściowa wartość wskaźnika EP na potrzeby ogrzewania, wentylacji oraz przygotowania ciepłej wody użytkowej, ΔEP_C - częściowa wartość wskaźnika EP na potrzeby chłodzenia, ΔEP_L - częściowa wartość wskaźnika EP na potrzeby oświetlenia. 2. Częstkowe wartości wskaźnika EP, o których mowa w ust. 1, określa się zgodnie z poniższymi tabelami: Częstkowe wartości wskaźnika EP na potrzeby ogrzewania, wentylacji oraz przygotowania ciepłej wody użytkowej <table><tr><th rowspan="2">Lp</th><th rowspan="2">Rodzaj budynku</th><th colspan="2">Częstkowe wartości wskaźnika EP na potrzeby ogrzewania, wentylacji i przygotowania ciepłej wody EP_{H+W}[kWh(m²·rok)]</th></tr><tr><th>od 1 stycznia 2017 r.</th><th>od 31 grudnia 2020 r. *)</th></tr><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td></td></tr></table>	Lp	Rodzaj budynku	Częstkowe wartości wskaźnika EP na potrzeby ogrzewania, wentylacji i przygotowania ciepłej wody EP _{H+W} [kWh(m ² ·rok)]		od 1 stycznia 2017 r.	od 31 grudnia 2020 r. *)	1	2	3		
Lp	Rodzaj budynku	Częstkowe wartości wskaźnika EP na potrzeby ogrzewania, wentylacji i przygotowania ciepłej wody EP _{H+W} [kWh(m ² ·rok)]													
		od 1 stycznia 2017 r.	od 31 grudnia 2020 r. *)												
1	2	3													

					<table><tr><td>1</td><td>Budynek mieszkalny:</td><td></td><td></td></tr><tr><td></td><td>a) jednorodzinny</td><td>95</td><td>70</td></tr><tr><td></td><td>b) wielorodzinny</td><td>85</td><td>65</td></tr><tr><td>2</td><td>Budynek zamieszkania zbiorowego</td><td>85</td><td>75</td></tr><tr><td>3</td><td>Budynek użyteczności publicznej:</td><td></td><td></td></tr><tr><td></td><td>a) opieki zdrowotnej</td><td>290</td><td>190</td></tr><tr><td></td><td>b) pozostałe</td><td>60</td><td>45</td></tr><tr><td>4</td><td>Budynek gospodarczy, magazynowy i produkcyjny</td><td>90</td><td>70</td></tr></table> *) Od 1 stycznia 2019 r. - w przypadku budynku zajmowanego przez organ wymiaru sprawiedliwości, prokuraturę lub organ administracji publicznej i będącego jego własnością. Cząstkowe wartości wskaźnika EP na potrzeby chłodzenia <table><tr><th rowspan="2">Lp</th><th rowspan="2">Rodzaj budynku</th><th colspan="2">Cząstkowe wartości wskaźnika EP na potrzeby chłodzenia ΔEP_C [kWh/(m² • rok)]*)</th></tr><tr><th>od 1 stycznia 2017 r.</th><th>od 31 grudnia 2020 r. **)</th></tr><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td></td></tr><tr><td>1</td><td>Budynek mieszkalny: a) jednorodzinny b) wielorodzinny</td><td>ΔEP_C= 10· A_{f,C}/A_f</td><td>ΔEP_C = 5· A_{f,C}/A_f</td></tr><tr><td>2</td><td>Budynek zamieszkania zbiorowego</td><td></td><td></td></tr><tr><td>3</td><td>Budynek użyteczności publicznej: a) opieki zdrowotnej b) pozostałe</td><td>ΔEP_c = 25· A_{f,C}/A_f</td><td>AEP_C = 25· A_{f,C}/A_f</td></tr></table>	1	Budynek mieszkalny:				a) jednorodzinny	95	70		b) wielorodzinny	85	65	2	Budynek zamieszkania zbiorowego	85	75	3	Budynek użyteczności publicznej:				a) opieki zdrowotnej	290	190		b) pozostałe	60	45	4	Budynek gospodarczy, magazynowy i produkcyjny	90	70	Lp	Rodzaj budynku	Cząstkowe wartości wskaźnika EP na potrzeby chłodzenia ΔEP _C [kWh/(m ² • rok)]*)		od 1 stycznia 2017 r.	od 31 grudnia 2020 r. **)	1	2	3		1	Budynek mieszkalny: a) jednorodzinny b) wielorodzinny	ΔEP _C = 10· A _{f,C} /A _f	ΔEP _C = 5· A _{f,C} /A _f	2	Budynek zamieszkania zbiorowego			3	Budynek użyteczności publicznej: a) opieki zdrowotnej b) pozostałe	ΔEP _c = 25· A _{f,C} /A _f	AEP _C = 25· A _{f,C} /A _f	
1	Budynek mieszkalny:																																																											
	a) jednorodzinny	95	70																																																									
	b) wielorodzinny	85	65																																																									
2	Budynek zamieszkania zbiorowego	85	75																																																									
3	Budynek użyteczności publicznej:																																																											
	a) opieki zdrowotnej	290	190																																																									
	b) pozostałe	60	45																																																									
4	Budynek gospodarczy, magazynowy i produkcyjny	90	70																																																									
Lp	Rodzaj budynku	Cząstkowe wartości wskaźnika EP na potrzeby chłodzenia ΔEP _C [kWh/(m ² • rok)]*)																																																										
		od 1 stycznia 2017 r.	od 31 grudnia 2020 r. **)																																																									
1	2	3																																																										
1	Budynek mieszkalny: a) jednorodzinny b) wielorodzinny	ΔEP _C = 10· A _{f,C} /A _f	ΔEP _C = 5· A _{f,C} /A _f																																																									
2	Budynek zamieszkania zbiorowego																																																											
3	Budynek użyteczności publicznej: a) opieki zdrowotnej b) pozostałe	ΔEP _c = 25· A _{f,C} /A _f	AEP _C = 25· A _{f,C} /A _f																																																									

				4 Budynek gospodarczy, magazynowy i produkcyjny			
				gdzie: A_f - powierzchnia pomieszczeń o regulowanej temperaturze powietrza (ogrzewana lub chłodzona), określona zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 15 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków $[m^2]$, $A_{f,C}$ - powierzchnia pomieszczeń o regulowanej temperaturze powietrza (chłodzona), określona zgodnie z ww. przepisami $[m^2]$. *) Jeżeli budynek posiada instalację chłodzenia, w przeciwnym przypadku $\Delta EP_C = 0$ kWh/($m^2 \cdot rok$). **) Od 1 stycznia 2019 r. - w przypadku budynku zajmowanego przez organ wymiaru sprawiedliwości, prokuraturę lub organ administracji publicznej i będącego jego własnością.			
				Częstkowe wartości wskaźnika EP na potrzeby oświetlenia			
				Lp Rodzaj budynku	Częstkowe wartości wskaźnika EP na potrzeby oświetlenia ΔEP_L [kWh/($m^2 \cdot rok$)] w zależności od czasu działania oświetlenia w ciągu roku t_0 [h/rok]*) od 1 stycznia 2017 r. od 31 grudnia 2020 r.**)		
				1	2	3	
				1	Budynek mieszkalny: a) jednorodzinny b) wielorodzinny	$\Delta EP_L = 0$	$\Delta EP_L = 0$
				2	Budynek zamieszkania zbiorowego		
				3	Budynek użyteczności publicznej: a) opieki zdrowotnej b) pozostałe	dla $t_0 < 2500$ $\Delta EP_L = 50$ dla $t_0 \geq 2500$ $\Delta EP_L = 100$	dla $t_0 < 2500$ $\Delta EP_L = 25$ dla $t_0 \geq 2500$ $\Delta EP_L = 50$
				4	Budynek gospodarczy, magazynowy i produkcyjny		

			Art. 3 Ustawa o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków Art. 29 ust. 3 pkt. 1 lit. f) Prawa budowlanego	*) Jeżeli w budynku należy uwzględnić oświetlenie wbudowane, w przeciwnym przypadku $\Delta EPL = 0$ kWh/(m²·rok). **) Od 1 stycznia 2019 r. - w przypadku budynku zajmowanego przez organ wymiaru sprawiedliwości, prokuraturę lub organ administracji publicznej i będącego jego własnością. 3. W przypadku budynku o różnych funkcjach użytkowych maksymalną wartość wskaźnika rocznego zapotrzebowania na nieodnawialną energię pierwotną EP oblicza się zgodnie z poniższym wzorem: $EP = \sum_i (EP_i \cdot A_{f,i}) / \sum_i A_{f,i}$; [kWh/(m²·rok)], gdzie: EP_i- wartość wskaźnika rocznego zapotrzebowania na nieodnawialną energię pierwotną EP dla części budynku o jednolitej funkcji użytkowej o powierzchni A_{f,i}, obliczona zgodnie ze wzorem zawartym w ust. 1, A_{f,i} - powierzchnia pomieszczeń o regulowanej temperaturze powietrza (ogrzewana lub chłodzona) dla części budynku o jednolitej funkcji użytkowej, określona zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 15 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków. 4. Wymagania określone w § 328 ust. 2 uznaje się za spełnione, jeżeli okna oraz inne przegrody przeszklone i przezroczyste odpowiadają przynajmniej wymaganiom określonym w pkt 2.1.1. załącznika nr 2 do rozporządzenia. Art. 3 1. Z tytułu realizacji przedsięwzięcia termomodernizacyjnego inwestorowi przysługuje premia na spłatę części kredytu zaciągniętego na przedsięwzięcie termomodernizacyjne, zwana dalej „premią termomodernizacyjną”, jeżeli z audytu energetycznego wynika, że w wyniku przedsięwzięcia termomodernizacyjnego nastąpi: 1) zmniejszenie rocznego zapotrzebowania na energię, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. a: a) w budynkach, w których modernizuje się wyłącznie system grzewczy - co najmniej o 10%, b) (uchylona), c) w pozostałych budynkach - co najmniej o 25%, lub 2) zmniejszenie rocznych strat energii, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. b - co najmniej o 25%, lub 3) zmniejszenie rocznych kosztów pozyskania ciepła, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. c - co najmniej o 20%, lub	

			Art. 29 ust. 3 pkt. 3 lit. e) Prawa budowlanego Art. 29 ust. 4 pkt 3 lit.c) Prawa budowlanego Art. 30 ust. 5 Prawa budowlanego Art. 7 ust. 8d⁴ uPE	4) zamiana źródła energii na źródło odnawialne lub zastosowanie wysokosprawnej kogeneracji. 2. Premia termomodernizacyjna przysługuje, jeżeli kwota kredytu, o którym mowa w ust. 1, stanowi co najmniej 50% kosztów przedsięwzięcia termomodernizacyjnego i wynosi nie mniej niż wysokość tej premii. 3. Inwestorowi będącemu właścicielem lub zarządcą budynku wielorodzinnego, któremu przyznano grant OZE, w związku z całkowitą lub częściową zamianą źródeł energii na źródła odnawialne, premia termomodernizacyjna przysługuje w związku z realizacją przedsięwzięcia termomodernizacyjnego, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. d, wyłącznie na zastosowanie wysokosprawnej kogeneracji. Art. 29 3. Nie wymaga decyzji o pozwoleniu na budowę, natomiast wymaga zgłoszenia, o którym mowa w art. 30, wykonywanie robót budowlanych polegających na: 1) przebudowie: (...) f) instalacji odnawialnych źródeł energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW wykorzystujących hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2023 r. poz. 1436, 1597, 1681 i 1762); Art. 29 3. Nie wymaga decyzji o pozwoleniu na budowę, natomiast wymaga zgłoszenia, o którym mowa w art. 30, wykonywanie robót budowlanych polegających na: (...) 3) instalowaniu: (...) e) mikroinstalacji biogazu rolniczego, o której mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii. Art. 29 4. Nie wymaga decyzji o pozwoleniu na budowę oraz zgłoszenia, o którym mowa w art. 30, wykonywanie robót budowlanych polegających na: (...) 3.instalowaniu:	

				(...) c) pomp ciepła, wolno stojących kolektorów słonecznych, urządzeń fotowoltaicznych o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 150 kW z zastrzeżeniem, że do urządzeń fotowoltaicznych o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 6,5 kW stosuje się obowiązek uzgodnienia z rzeczoznawcą do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych pod względem zgodności z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej, zwany dalej „uzgodnieniem pod względem ochrony przeciwpożarowej”, projektu tych urządzeń oraz zawiadomienia organów Państwowej Straży Pożarnej, o którym mowa w art. 56 ust. 1a, Art. 30 5. Zgłoszenia należy dokonać przed terminem zamierzonego rozpoczęcia robót budowlanych. Organ administracji architektoniczno-budowlanej, w terminie 21 dni od dnia doręczenia zgłoszenia, może, w drodze decyzji, wnieść sprzeciw. Do wykonywania robót budowlanych można przystąpić, jeżeli organ administracji architektoniczno-budowlanej nie wniósł sprzeciwu w tym terminie. Art. 7 8d⁴. W przypadku gdy podmiot, ubiegający się o przyłączenie mikroinstalacji do sieci dystrybucyjnej, jest przyłączony do sieci jako odbiorca końcowy, a moc zainstalowana mikroinstalacji, o przyłączenie której ubiega się ten podmiot, nie jest większa niż określona w wydanych warunkach przyłączenia, przyłączenie do sieci odbywa się na podstawie zgłoszenia przyłączenia mikroinstalacji, złożonego w przedsiębiorstwie energetycznym, do sieci którego ma być ona przyłączona, po zainstalowaniu odpowiednich układów zabezpieczających i urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego. W innym przypadku przyłączenie mikroinstalacji do sieci dystrybucyjnej odbywa się na podstawie umowy o przyłączenie do sieci. Koszt instalacji układu zabezpieczającego i urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego ponosi operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.	
	5. Państwa członkowskie zapewniają, by od dnia 1 stycznia 2012 r. nowe budynki publiczne i istniejące budynki publiczne poddawane generalnemu remontowi na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym odgrywały rolę	T	Art. 5 ust. 2a Prawo budowlane	Art. 5 2a. W nowych budynkach oraz istniejących budynkach poddawanych przebudowie lub przedsięwzięciu służącemu poprawie efektywności energetycznej w rozumieniu przepisów o efektywności energetycznej, które	

	przykładów do naśladowania w kontekście niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie mogą między innymi wypełnić ten wymóg, stosując przepisy w zakresie budynków o niemal zerowym zużyciu energii określone w dyrektywie 2010/31/UE lub zezwalając na wykorzystanie dachów budynków publicznych lub publiczno-prywatnych przez strony trzecie do instalacji urządzeń produkujących energię ze źródeł odnawialnych.		Art. 6 ustawa o efektywności energetycznej	są użytkowane przez jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, zaleca się stosowanie urządzeń wykorzystujących energię wytworzoną z odnawialnych źródeł energii oraz umożliwiających wytwarzanie energii z takich źródeł, a także technologie mające na celu budowę budynków o wysokiej charakterystyce energetycznej. Art. 6 1. Jednostka sektora publicznego realizuje swoje zadania, stosując co najmniej jeden ze środków poprawy efektywności energetycznej, o których mowa w ust. 2, zwanych dalej "środkami poprawy efektywności energetycznej". 2. Środkami poprawy efektywności energetycznej są: 1) realizacja i finansowanie przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej; 2) nabycie urządzenia, instalacji lub pojazdu, charakteryzujących się niskim zużyciem energii oraz niskimi kosztami eksploatacji; 3) wymiana eksploatowanego urządzenia, instalacji lub pojazdu na urządzenie, instalację lub pojazd, o których mowa w pkt 2, lub ich modernizacja; 4) realizacja przedsięwzięcia termomodernizacyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (Dz.U. z 2023 r. poz. 2496); 5) wdrażanie systemu zarządzania środowiskowego, o którym mowa w art. 2 pkt 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekzarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylającego rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz.Urz. UE L 342 z 22.12.2009, str. 1, z późn. zm.), potwierdzone uzyskaniem wpisu do rejestru EMAS, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ekzarządzania i audytu (EMAS) (Dz.U. z 2022 r. poz. 2013); 6) realizacja przedsięwzięć niskoemisyjnych, o których mowa w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków. 3. Jednostka sektora publicznego informuje o stosowanych środkach poprawy efektywności energetycznej na swojej stronie internetowej lub w inny sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.	
	6. W odniesieniu do przepisów i kodeksów budowlanych państwa członkowskie promują stosowanie systemów i	T	Art. 7b uPE	Art. 7b	

	urządzeń grzewczych i chłodniczych wykorzystujących źródła odnawialne, pozwalających na znaczącą redukcję zużycia energii. W tym celu państwa członkowskie stosują etykiety energetyczne, oznakowanie ekologiczne lub inne dostępne odpowiednie certyfikaty lub normy ustanowione na poziomie krajowym lub unijnym, w przypadku gdy istnieją, i zapewniają dostępność odpowiednich informacji i porad na temat odnawialnych, wysoko energooszczędnych rozwiązań alternatywnych, a także ewentualnych instrumentów i zachęt finansowych dostępnych w przypadku wymiany, w celu promowania zwiększonego tempa wymiany starych systemów ogrzewania i zintensyfikowanego przechodzenia na rozwiązania oparte na energii odnawialnej zgodnie z dyrektywą 2010/31/UE.			1. Podmiot posiadający tytuł prawny do korzystania z obiektu, który nie jest przyłączony do sieci ciepłowniczej lub wyposażony w indywidualne źródło ciepła, zlokalizowanego na terenie, na którym istnieją techniczne warunki dostarczania ciepła z systemu ciepłowniczego lub chłodniczego, zapewnia efektywne energetycznie wykorzystanie lokalnych zasobów paliw i energii przez przyłączenie obiektu do sieci ciepłowniczej, o ile istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci ciepłowniczej i dostarczania ciepła do tego obiektu z sieci ciepłowniczej. 2. Przez system ciepłowniczy lub chłodniczy rozumie się sieć ciepłowniczą lub chłodniczą oraz współpracujące z tą siecią urządzenia lub instalacje służące do wytwarzania lub odbioru ciepła lub chłodu. 3. Obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się, jeżeli jest planowane dostarczanie ciepła z indywidualnego źródła ciepła w obiekcie, które spełnia łącznie następujące warunki: 1) charakteryzuje się współczynnikiem nakładu nieodnawialnej energii pierwotnej nie wyższym niż 0,8; 2) ciepło wytworzone z tego źródła ciepła stanowi nie mniej niż 60% ciepła z odnawialnych źródeł energii. 3a. <i>(uchylony)</i> 3b. <i>(uchylony)</i> 3c. Spełnienie warunków, o których mowa w ust. 3, stwierdza się na podstawie audytu, przy czym: 1) współczynnik nakładu nieodnawialnej energii pierwotnej, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, określa się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 15 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków (Dz.U. z 2021 r. poz. 497, z 2022 r. poz. 2206 oraz z 2023 r. poz. 1762); 2) w odniesieniu do obiektów zasilanych z więcej niż jednego indywidualnego źródła ciepła, na potrzeby określenia współczynnika nakładu nieodnawialnej energii pierwotnej, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, dla całości ciepła dostarczanego do obiektu, stosuje się metodologię zawartą w przepisach wydanych na podstawie art. 29 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej. 3d. Audyt, o którym mowa w ust. 3c, może sporządzić osoba, która spełnia warunki, o których mowa w art. 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków. 3e. Podmiot posiadający tytuł prawny do obiektu przyłączonego do sieci ciepłowniczej, która nie jest elementem efektywnego energetycznie systemu ciepłowniczego, o którym mowa w ust. 4, może odłączyć się od sieci przez rozwiązanie lub zmianę umowy na dostarczanie ciepła do tego	

				obiekту, w celu samodzielnego wytwarzania ciepła w indywidualnym źródle ciepła spełniającym warunki, o których mowa w ust. 3. 3f. W przypadku rozwiązania umowy, o którym mowa w ust. 3e, przedsiębiorstwo energetyczne może obciążyć podmiot, o którym mowa w tym przepisie, kosztami poniesionymi bezpośrednio z powodu fizycznego odłączenia się tego podmiotu od sieci ciepłowniczej, w szczególności kosztami likwidacji elementów sieci ciepłowniczej, w tym przyłącza oraz węzła cieplnego. 3g. W przypadku budynku wielolokalowego odłączenie od systemu, o którym mowa w ust. 3e, może dotyczyć jedynie całego takiego budynku. 4. Przez efektywny energetycznie system ciepłowniczy lub chłodniczy rozumie się system ciepłowniczy lub chłodniczy, w którym do wytwarzania ciepła lub chłodu wykorzystuje się co najmniej w: 1) 50% energię z odnawialnych źródeł energii lub 2) 50% ciepło odpadowe, lub 3) 75% ciepło pochodzące z kogeneracji, lub 4) 50% połączenie energii i ciepła, o których mowa w pkt 1-3. 5. Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na przesyłanie lub dystrybucję ciepła w danej sieci ciepłowniczej, w terminie do dnia 31 marca każdego roku: 1) przekazuje Prezesowi URE oraz ministrowi właściwemu do spraw energii sprawozdanie z działań mających na celu osiągnięcie efektywnego energetycznie systemu ciepłowniczego, o którym mowa w ust. 4, za poprzedni rok kalendarzowy, zawierające: a) procentowe udziały energii z odnawialnych źródeł energii, z podaniem rodzaju odnawialnego źródła energii, ciepła odpadowego i ciepła pochodzącego z kogeneracji, w łącznej ilości ciepła dostarczonego do tego systemu ciepłowniczego w poprzednim roku kalendarzowym, b) wartości współczynnika nakładu nieodnawialnej energii pierwotnej obliczonego na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 29 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej, c) sumę końcowego zużycia energii cieplnej brutto, o której mowa w art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, wytworzonej przez wszystkich wytwórców ciepła w danym systemie ciepłowniczym wraz z ilością oraz udziałem ciepła wytworzonego z odnawialnych źródeł energii i ciepła odpadowego, d) nazwę oraz adres siedziby i miejsca prowadzenia działalności przedsiębiorstwa energetycznego, e) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorstwa energetycznego i numery posiadanych przez to przedsiębiorstwo koncesji,	

			f) dane dotyczące lokalizacji systemu ciepłowniczego, którego dotyczy sprawozdanie, liczby przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się w tym systemie przesyłaniem i dystrybucją ciepła zakupionego od innego przedsiębiorstwa energetycznego oraz liczby źródeł ciepła w tym systemie, g) podpis osoby upoważnionej; 2) publikuje na swojej stronie internetowej informacje, o których mowa w pkt 1 lit. a-c. 6. Przedsiębiorstwo wytwarzające ciepło dostarczane do sieci ciepłowniczej przekazuje przedsiębiorstwu energetycznemu, do którego sieci jest przyłączone, informacje niezbędne do realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 5, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku za rok poprzedni. 7. Przepis ust. 6 stosuje się także do przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją ciepła, którego sieć ciepłownicza jest przyłączona do innej sieci ciepłowniczej, w odniesieniu do ciepła przesyłanego z sieci tego przedsiębiorstwa do innej sieci. 8. Minister właściwy do spraw energii, po zasięgnięciu opinii Prezesa URE, określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, kierując się koniecznością ujednolicenia formy i sposobu jego przekazywania.	
		Art.9 ustawy o efektywności energetycznej Art. 29 ust.1 ustawy o charakterystyce energetycznej budynków	Art. 9 1. Minister właściwy do spraw klimatu, minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa: 1) organizują kampanie promujące stosowanie środków poprawy efektywności energetycznej, w tym wprowadzanie innowacyjnych technologii; 2) prowadzą działania informacyjno-edukacyjne o dostępnych środkach poprawy efektywności energetycznej. Art. 29 1. Protokoły z kontroli systemu ogrzewania lub systemu klimatyzacji zawierają: 1) dane identyfikacyjne budynku; 2) dane identyfikacyjne systemu; 3) ocenę sprawności systemu; 4) zalecenia określające zakres i rodzaj robót budowlano-instalacyjnych, które poprawią efektywność energetyczną systemu;	

			art. 5 ust. 2b Prawa budowlanego Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju w sprawie metodologii wyznaczania charakterystyk i energetycznej budynku lub części budynku oraz świadectw charakterystyk i energetycznej	5) oświadczenie osoby, która sporządziła protokół z kontroli systemu ogrzewania lub systemu klimatyzacji, że dokument został wygenerowany z centralnego rejestru charakterystyki energetycznej budynków. 2b. W przypadku robót budowlanych polegających na dociepleniu budynku, obejmujących ponad 25% powierzchni przegród zewnętrznych tego budynku, należy spełnić wymagania minimalne dotyczące energooszczędności i ochrony cieplnej przewidziane w przepisach techniczno-budowlanych dla przebudowy budynku. § 1 Rozporządzenie określa: 1) metodologię wyznaczania charakterystyki energetycznej, 2) sposób sporządzania świadectwa charakterystyki energetycznej, 3) wzory świadectw charakterystyki energetycznej - budynku lub części budynku.	
	7. Państwa członkowskie przeprowadzają ocenę swojego potencjału pod względem energii ze źródeł odnawialnych i wykorzystania ciepła odpadowego i chłodu odpadowego w sektorze ogrzewania i chłodzenia. Ocena ta obejmuje, w stosownych przypadkach, analizę przestrzenną obszarów nadających się do wykorzystywania energii o niskim ryzyku ekologicznym i analizę potencjału w zakresie projektów realizowanych na małą skalę przez gospodarstwa domowe i jest uwzględniana w drugiej kompleksowej ocenie wymaganej na podstawie art. 14 ust. 1 dyrektywy 2012/27/UE po raz pierwszy do dnia 31 grudnia 2020 r. oraz w późniejszych aktualizacjach kompleksowych ocen.	T	Art. 10c uPE Art. 10d uPR	Art. 10c 1. Minister właściwy do spraw energii sporządza ocenę potencjału wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji oraz efektywnych energetycznie systemów ciepłowniczych lub chłodniczych i o jej sporządzeniu powiadamia Komisję Europejską. 2. W celu sporządzenia oceny, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw energii przeprowadza analizę wprowadzenia określonych wariantów wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji oraz efektywnych energetycznie systemów ciepłowniczych i chłodniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym możliwości techniczne oraz opłacalność ekonomiczną wprowadzenia tych wariantów. 3. Minister właściwy do spraw energii co pięć lat lub na żądanie Komisji Europejskiej aktualizuje ocenę, o której mowa w ust. 1, i o tej aktualizacji powiadamia Komisję Europejską. Art. 10d 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego sporządza ocenę potencjału systemów ciepłowniczych lub chłodniczych znajdujących się w obszarze jego działania, w zakresie: 1) świadczenia usług systemowych, 2) udostępniania instalacji zarządzania popytem,	

				3) magazynowania nadwyżek energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii - na rzecz tego operatora. 2. W ramach oceny, o której mowa w ust. 1, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego ocenia, czy wykorzystanie zidentyfikowanego potencjału systemu ciepłowniczego lub chłodniczego byłoby bardziej efektywne pod względem zasobów i kosztów niż wykorzystanie innych dostępnych rozwiązań alternatywnych. 3. Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją ciepła lub chłodu, których systemów ciepłowniczych lub chłodniczych dotyczy ocena potencjału systemów ciepłowniczych lub chłodniczych, i przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem ciepła lub chłodu, których urządzenia lub instalacje służące do wytwarzania ciepła lub chłodu wchodzi w skład systemów ciepłowniczych lub chłodniczych objętych tą oceną, przekazują operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego informacje niezbędne do sporządzenia tej oceny. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego wykorzystuje informacje z zachowaniem tajemnicy przedsiębiorstwa. 4. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego sporządza ocenę, o której mowa w ust. 1, co 4 lata, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po tym okresie. 5. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje sporządzoną ocenę, o której mowa w ust. 1, operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego, Prezesowi URE oraz przedsiębiorstwom energetycznym, o których mowa w ust. 3.	
	8. Państwa członkowskie oceniają bariery regulacyjne i administracyjne dla długoterminowych umów zakupu odnawialnej energii elektrycznej, usuwają nieuzasadnione bariery i ułatwiają upowszechnianie takich umów. Państwa członkowskie zapewniają, by te umowy nie podlegały nieproporcjonalnym lub dyskryminacyjnym procedurom i opłatom. Państwa członkowskie opisują polityki i środki ułatwiające upowszechnianie umów zakupu odnawialnej energii elektrycznej w swoich zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu oraz w sprawozdaniach z postępów na mocy rozporządzenia (UE) 2018/1999.	T	Art. 5 ust. 11a uPE	11a. Wytwórca w rozumieniu art. 2 pkt 39 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, który zawarł umowę sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnego źródła energii, o której mowa w ust. 2d, w terminie miesiąca od dnia jej zawarcia, przekazuje Prezesowi URE, w formie pisemnej lub elektronicznej, informację o jej zawarciu oraz o stronach tej umowy, ilości i cenie energii elektrycznej stanowiącej jej przedmiot, lokalizacji i rodzaju odnawialnego źródła energii, z którego ta energia została wytworzona, oraz okresie, na jaki ta umowa została zawarta.	

Art. 16	Organizacja i czas trwania procedury wydawania zezwoleń 1. Państwa członkowskie powołują lub wyznaczają co najmniej jeden punkt kontaktowy. Te punkty kontaktowe na żądanie wnioskodawcy udzielają wskazówek i wsparcia w trakcie przeprowadzania administracyjnej procedury składania wniosków o zezwolenie i wydawania zezwoleń. Wnioskodawca nie ma obowiązku kontaktowania się z więcej niż jednym punktem kontaktowym podczas całej procedury administracyjnej. Procedura wydawania zezwoleń obejmuje odpowiednie administracyjne zezwolenia na budowę, rozbudowę źródeł energii oraz eksploatację obiektów do celów produkcji energii ze źródeł odnawialnych i aktywów niezbędnych do ich podłączenia do sieci.	T	Rozdział 7a uOZE	Rozdział 7a. Krajowy punkt kontaktowy do spraw odnawialnych źródeł energii. Art. 160a 1. Minister właściwy do spraw klimatu, przy użyciu systemu teleinformatycznego, prowadzi krajowy punkt kontaktowy do spraw odnawialnych źródeł energii, zwany dalej „krajowym punktem kontaktowym”. 2. Krajowy punkt kontaktowy udziela wsparcia w zakresie procedur administracyjnych dotyczących rozstrzygnięć umożliwiających przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii do sieci oraz wytwarzanie energii z odnawialnych źródeł energii. 3. Wsparcia, o którym mowa w ust. 2, krajowy punkt kontaktowy udziela przez:	

	Procedura wydawania zezwoleń obejmuje wszystkie procedury od potwierdzenia otrzymania wniosku do przesłania wyniku procedury, o którym mowa w ust. 2. 2. Punkt kontaktowy ma za zadanie przeprowadzić wnioskodawcę przez administracyjną procedurę składania wniosków o zezwolenie w przejrzysty sposób do momentu wydania przez odpowiedzialne organy jednej lub kilku decyzji na końcu procesu, udzielać mu wszelkich niezbędnych informacji i, w stosownych przypadkach, zapewniać udział innych organów administracyjnych. Wnioskodawcom zezwala się na składanie stosownych dokumentów również w formie cyfrowej. 3. Punkt kontaktowy udostępnia podręcznik procedur dla podmiotów realizujących projekty w zakresie produkcji energii odnawialnej, i zamieszcza te informacje również w internecie, odnosząc się też osobno do projektów na małą skalę i projektów w zakresie prosumpcji energii odnawialnej. Informacje zamieszczone w internecie wskazują wnioskodawcom właściwy dla ich wniosku punkt kontaktowy. Jeśli państwo członkowskie posiada więcej niż jeden punkt kontaktowy, informacje zamieszczone w internecie wskazują wnioskodawcom właściwy dla ich wniosku punkt kontaktowy. 4. Z zastrzeżeniem ust. 7 czas trwania procedury wydawania zezwoleń, o której mowa w ust. 1, w odniesieniu do elektrowni, włącznie z wszystkimi odpowiednimi procedurami właściwych organów nie może przekroczyć dwóch lat.. Jeżeli jest to należyte uzasadnione ze względu na wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności, można przedłużyć ten okres dwóch lat maksymalnie o jeden rok. 5. Z zastrzeżeniem ust. 7 czas trwania procedury wydawania zezwoleń w odniesieniu do instalacji o mocy elektrycznej poniżej 150 kW nie może przekroczyć jednego roku. Jeżeli jest to należyte uzasadnione ze względu na wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności, można przedłużyć ten okres jednego roku maksymalnie o jeden rok.		1) udostępnianie informacji o procedurach administracyjnych, o których mowa w ust. 2, w szczególności o postępowaniach w sprawie wydania: a) decyzji o: - środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2023 r. poz. 1094, 1113, 1501, 1506, 1688 i 1719), - warunkach zabudowy, o której mowa w art. 60 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2023 r. poz. 977, 1506, 1597 i 1688), - pozwoleniu na budowę i pozwoleniu na użytkowanie obiektu budowlanego, o których mowa odpowiednio w art. 28 i art. 59 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, b) koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania paliw lub energii, o której mowa w art. 32 ustawy - Prawo energetyczne, c) warunków przyłączenia do sieci, o których mowa w art. 7 ust. 3a ustawy - Prawo energetyczne; 2) udzielanie ogólnych odpowiedzi na pytania dotyczące procedur administracyjnych, o których mowa w ust. 2, przesyłane za pośrednictwem formularza dostępnego na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw klimatu, w którym należy podać dane określone w ust. 9. 4. Informacje o procedurach administracyjnych, o których mowa w ust. 2, dotyczą w szczególności: 1) warunków, które należy spełnić w celu uzyskania pozytywnego rozstrzygnięcia; 2) wymaganych dokumentów oraz informacji, które należy złożyć w ramach określonych procedur; 3) terminów załatwiania spraw w ramach określonych procedur; 4) organów właściwych w sprawie i dokonywanych przez nie czynności; 5) środków odwoławczych. 5. Informacje o procedurach administracyjnych, o których mowa w ust. 2, krajowy punkt kontaktowy udostępnia za pośrednictwem strony internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw klimatu. 6. Minister właściwy do spraw klimatu jest administratorem danych użytkowników systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1. 7. W przypadku gdy w zasobach informacyjnych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw klimatu brak jest informacji niezbędnych do	

	Państwa członkowskie zapewniają, by wnioskodawcy mieli łatwy dostęp do prostych procedur rozstrzygania sporów dotyczących procedur wydawania zezwoleń i wystawiania zezwoleń na budowę i eksploatację elektrowni wykorzystujących energię odnawialną, w tym – w stosownych przypadkach – do alternatywnych mechanizmów rozstrzygania sporów. 6. Państwa członkowskie ułatwiają rozbudowę źródła energii w istniejących elektrowniach wykorzystujących energię odnawialną, zapewniając uproszczoną i szybką procedurę wydawania zezwoleń. Czas trwania tej procedury nie może przekraczać jednego roku. Jeżeli jest to należycie uzasadnione ze względu na wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności, na przykład w związku z nadrzędnymi względami bezpieczeństwa, gdy projekt rozbudowy źródła energii w istotny sposób wpływa na sieć lub pierwotną moc, wielkość lub wydajność instalacji, można przedłużyć ten okres jednego roku maksymalnie o jeden rok. 7. Terminy ustanowione w niniejszym artykule stosuje się bez uszczerbku dla obowiązków wpływających z mającego zastosowanie prawa Unii w dziedzinie środowiska oraz dla odwołań sądowych, środków zaskarżenia i innych postępowań przed sądem lub trybunałem oraz alternatywnych mechanizmów rozstrzygania sporów, w tym postępowań skargowych, pozasądowych odwołań i środków zaskarżenia; terminy te mogą być przedłużone na okres trwania takich procedur. 8. Państwa członkowskie mogą ustanowić procedurę zwykłego powiadomienia o podłączeniach do sieci w odniesieniu do projektów rozbudowy źródła energii, o której mowa w art. 17 ust. 1. Jeżeli państwa członkowskie to uczynią, rozbudowa źródła energii jest dozwolona po powiadomieniu odpowiedniego organu, pod warunkiem że nie oczekuje się wystąpienia znaczących niekorzystnych		udzielenia odpowiedzi na pytanie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, krajowy punkt kontaktowy zwraca się z wnioskiem o udzielenie odpowiedzi na to pytanie do właściwych organów lub podmiotów i określa termin przekazania tej odpowiedzi do krajowego punktu kontaktowego. 8. Skorzystanie przez osobę fizyczną z formularza, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, stanowi zgodę na przetwarzanie jej danych osobowych przez ministra właściwego do spraw klimatu, w celu udzielenia odpowiedzi na pytanie, o którym mowa w tym przepisie. 9. Realizując zadanie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, minister właściwy do spraw klimatu przetwarza następujące dane osobowe osób fizycznych: 1) imię i nazwisko; 2) numer: a) PESEL - w przypadku innej osoby fizycznej niż wskazana w lit. b, a w przypadku osoby fizycznej nieposiadającej numeru PESEL niepowtarzalny identyfikator środka identyfikacji elektronicznej, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 12 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylającego dyrektywę 1999/93/WE (Dz.Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 73 oraz Dz.Urz. UE L 333 z 14.12.2022, str. 80), albo b) identyfikacji podatkowej (NIP) - w przypadku osób fizycznych prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą; 3) adres poczty elektronicznej, jeżeli posiada; 4) numer telefonu, jeżeli posiada; 5) adres zamieszkania; 6) adres korespondencyjny, jeżeli jest inny niż adres zamieszkania; 7) nazwę prowadzonej jednoosobowej działalności gospodarczej. 10. W celu zapewnienia osobom fizycznym dostępu do krajowego punktu kontaktowego, minister właściwy do spraw klimatu przetwarza dane osobowe tych osób, w zakresie niezbędnym do uwierzytelnienia przez węzeł krajowy w rozumieniu ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz.U. z 2021 r. poz. 1797 oraz z 2023 r. poz. 1234). 11. Minister właściwy do spraw klimatu anonimizuje dane osobowe przetwarzane w krajowym punkcie kontaktowym po upływie 2 lat od dnia udzielenia odpowiedzi na pytanie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2. 12. W celu udzielenia odpowiedzi na pytanie zgodnie z ust. 7, minister właściwy do spraw klimatu może udostępnić dane osobowe, o których	

	skutków środowiskowych lub społecznych. W ciągu sześciu miesięcy od otrzymania powiadomienia organ ten podejmuje decyzję, czy jest ono wystarczające. Jeśli odpowiedni organ uzna, że powiadomienie jest wystarczające, automatycznie wydaje zezwolenie. Jeśli organ ten uzna, że powiadomienie nie jest wystarczające, konieczne jest złożenie wniosku o nowe zezwolenie, a zastosowanie mają terminy, o których mowa w ust. 6.			mowa w ust. 9, w postaci elektronicznej, właściwemu do odpowiedzi na pytanie organowi administracji publicznej, w szczególności: 1) regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, 2) wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta, 3) staroście, 4) wojewodzie, 5) dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej, 6) organom nadzoru budowlanego, 7) Prezesowi URE - w celu udzielenia odpowiedzi na pytanie, zgodnie z ust. 7. 13. Krajowy punkt kontaktowy udziela odpowiedzi na pytania, o których mowa w ust. 3 pkt 2, w terminie 30 dni od dnia ich otrzymania. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, termin ten może być przedłużony do 50 dni. 14. W przypadku gdy pytanie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2: 1) dotyczy postępowania administracyjnego w konkretnej, indywidualnej sprawie lub 2) nie zawarto w nim informacji niezbędnych do udzielenia odpowiedzi, lub 3) nie dotyczy zakresu działania krajowego punktu kontaktowego, lub 4) jest oczywiste, że nie zostało złożone w celu uzyskania wsparcia, o którym mowa w ust. 2 - krajowy punkt kontaktowy może odmówić udzielenia na nie odpowiedzi, informując wnioskodawcę o przyczynie tej odmowy. 15. Do udzielania odpowiedzi na pytania, o których mowa w ust. 3 pkt 2, przepisów ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się. Art. 160b Za pośrednictwem strony internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw klimatu krajowy punkt kontaktowy udostępnia podręcznik procedur w zakresie wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych zawierający w szczególności informacje dotyczące podjęcia działalności jako prosument energii odnawialnej lub wytwórca energii elektrycznej niebędący prosumentem energii odnawialnej w mikroinstalacji lub małej instalacji odnawialnego źródła energii. Art. 160c Minister właściwy do spraw klimatu może, przy zapewnieniu niezbędnego finansowania oraz właściwych warunków organizacyjnych, kadrowych i technicznych, powierzyć realizację niektórych zadań krajowego punktu kontaktowego innym podmiotom. Art. 160d	

				1. Minister właściwy do spraw klimatu, w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku, sporządza sprawozdanie z działania krajowego punktu kontaktowego za poprzedni rok kalendarzowy zawierające co najmniej: 1) liczbę pytań: a) otrzymanych, o których mowa w art. 160a ust. 3 pkt 2, b) przekazanych właściwym organom i podmiotom; 2) najczęściej pojawiające się pytania, z podziałem na procedury administracyjne; 3) rekomendacje w zakresie znoszenia barier administracyjnych i usprawnienia postępowań opracowane na podstawie analizy danych, o których mowa w pkt 1 i 2. 2. W przypadku gdy zgodnie z art. 160c wykonywanie niektórych zadań powierzono innym podmiotom, podmioty te przekazują ministrowi właściwemu do spraw klimatu informacje, o których mowa w ust. 1, za poprzedni rok kalendarzowy w terminie do dnia 30 kwietnia. 3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, udostępnia się w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw klimatu oraz za pośrednictwem strony internetowej tego urzędu.	
Art. 17	Procedura zwykłego powiadomienia o podłączeniach do sieci	T	Art. 7 ust. 1 uPE	1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane do zawarcia	

	1. Państwa członkowskie ustanawiają procedurę zwykłego powiadomienia o podłączeniach do sieci, w ramach której instalacje lub zagregowane jednostki produkcyjne prosumentów energii odnawialnej i projekty demonstracyjne o mocy elektrycznej równej lub niższej niż 10,8 kW lub równoważne połączeniom innym niż trójfazowe, są podłączane do sieci po powiadomieniu operatora systemu dystrybucyjnego. Operator systemu dystrybucyjnego może w ograniczonym terminie od powiadomienia odrzucić podłączenie do sieci będące przedmiotem powiadomienia lub zaproponować alternatywny punkt podłączenia do sieci w związku z uzasadnionymi względami bezpieczeństwa lub brakiem technicznej kompatybilności elementów systemu. W przypadku pozytywnej decyzji operatora systemu dystrybucyjnego lub w przypadku braku decyzji z jego strony w terminie miesiąca od powiadomienia instalacja lub zagregowana jednostka produkcyjna może zostać podłączona. 2. Państwa członkowskie mogą zezwolić na procedurę zwykłego powiadomienia w odniesieniu do instalacji lub zagregowanych jednostek produkcyjnych o mocy elektrycznej wyższej niż 10,8 kW, ale nieprzekraczającej 50 kW, pod warunkiem że zachowane zostaną stabilność, niezawodność i bezpieczeństwo sieci.		Art. 7 ust. 8d² uPE Art. 7 ust. 8d⁴ uPE	umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania i przyłączania, w pierwszej kolejności, instalacji odnawialnego źródła energii, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania tych paliw lub energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru, przy czym w przypadku przyłączenia źródła lub magazynu energii elektrycznej, moc przyłączeniowa tego źródła lub magazynu energii elektrycznej może być mniejsza lub równa jego mocy zainstalowanej elektrycznej. 8d². W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej odmówi przyłączenia do sieci instalacji odnawialnego źródła energii z powodu braku technicznych warunków przyłączenia wynikających z braku niezbędnych zdolności przesyłowych sieci, w terminie proponowanym przez podmiot ubiegający się o przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii, przedsiębiorstwo energetyczne określa planowany termin oraz warunki wykonania niezbędnej rozbudowy lub modernizacji sieci, a także określa termin przyłączenia. 8d⁴. W przypadku gdy podmiot, ubiegający się o przyłączenie mikroinstalacji do sieci dystrybucyjnej, jest przyłączony do sieci jako odbiorca końcowy, a moc zainstalowana mikroinstalacji, o przyłączenie której ubiega się ten podmiot, nie jest większa niż określona w wydanych warunkach przyłączenia, przyłączenie do sieci odbywa się na podstawie zgłoszenia przyłączenia mikroinstalacji, złożonego w przedsiębiorstwie energetycznym, do sieci którego ma być ona przyłączona, po zainstalowaniu odpowiednich układów zabezpieczających i urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego. W innym przypadku przyłączenie mikroinstalacji do sieci dystrybucyjnej odbywa się na podstawie umowy o przyłączenie do sieci. Koszt instalacji układu zabezpieczającego i urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego ponosi operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.	
Art. 18	Informacje i szkolenia 1. Państwa członkowskie zapewniają dostęp do informacji o środkach wsparcia wszystkim zaangażowanym stronom, takim jak konsumenci, w tym konsumenci o niskich dochodach znajdujący się w trudnej sytuacji, prosumenci energii odnawialnej, społeczności energetyczne działające w	T	Art. 2 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych	1. Ogłoszenie aktu normatywnego w dzienniku urzędowym jest obowiązkowe. <i>Wyjaśnienie:</i> <i>Wprowadza obowiązek ogłaszania aktów normatywnych (powszechnie obowiązujących) w dzienniku urzędowym, co powoduje, że dostęp do</i>	

	zakresie energii odnawialnej, wykonawcy budowlani, instalatorzy, architekci, dostawcy urządzeń i systemów grzewczych, chłodniczych i elektrycznych oraz dostawcy pojazdów wykorzystujących energię odnawialną oraz dostawcy inteligentnych systemów transportowych.		innych aktów prawnych	<i>obowiązujących regulacji, w tym o środkach wsparcia wszystkim zaangażowanym stronom, takim jak odbiorcy, wykonawcy budowlani, instalatorzy, architekci i dostawcy urządzeń i systemów grzewczych, chłodzących i elektrycznych oraz pojazdów wykorzystujących energię ze źródeł odnawialnych, jest powszechnie znany i dostępny.</i>	
	2. Państwa członkowskie zapewniają udostępnianie przez dostawcę urządzenia lub systemu lub przez właściwe organy informacji na temat korzyści, kosztów i wydajności energetycznej netto urządzeń i systemów grzewczych, chłodniczych i elektrycznych, wykorzystujących energię ze źródeł odnawialnych.	T	Art. 52 uPE	Art. 52 1. Producenci i importerzy urządzeń, w tym urządzeń wykorzystujących energię z odnawialnych źródeł energii, określają w dokumentacji technicznej wielkość zużycia paliw i energii, odniesioną do uzyskiwanej wielkości efektu użytkowego urządzenia w typowych warunkach użytkowania, zwaną dalej "efektywnością energetyczną". 1a. W przypadku instalacji wykorzystujących do wytwarzania energii biomasę, dokumentacja, o której mowa w ust. 1, wskazuje czy w przypadku ich zastosowania w samodzielnych lokalach mieszkalnych lub lokalach o innym przeznaczeniu w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 51 ust. 2, zapewni sprawność przemiany energetycznej wynoszącą co najmniej 85%, a w przypadku zastosowania ich w instalacjach przemysłowych co najmniej 70%. 2. Producenci i importerzy urządzeń wprowadzanych do obrotu: 1) informują na etykiecie i w charakterystyce technicznej o efektywności energetycznej urządzeń, a w przypadku urządzeń, o których mowa w ust. 1a, o sprawności przemiany energetycznej wynoszącej co najmniej 85% w przypadku ich zastosowania w samodzielnych lokalach mieszkalnych lub lokalach o innym przeznaczeniu w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 51 ust. 2, a w przypadku zastosowania ich w instalacjach przemysłowych co najmniej 70%; 2) umieszczają oznaczenia ekologiczne na pompach ciepła zasilanych elektrycznie lub gazowo, na absorpcyjnych pompach ciepła oraz na urządzeniach i instalacjach wykorzystujących do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła energię promieniowania słonecznego; 3) zapewniają w dokumentacji technicznej urządzeń i systemów wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii spełnienie wymagań wynikających z europejskich norm w zakresie oznaczeń ekologicznych i etykiet, o których mowa w pkt 2, oraz z innych systemów referencji technicznych ustanowionych przez europejskie organy normalizacji, w celu skorzystania z uprawnień, o których mowa w art. 9e ust. 3 i art. 9o ust. 3. (uchylony) 4. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw energii może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania w zakresie efektywności energetycznej, jakie powinny spełniać	

			Art. 53 uPE	urządzenia, o których mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność ochrony interesów odbiorców końcowych. 5. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw energii może określić, w drodze rozporządzenia: 1) wymagania dotyczące dokumentacji technicznej, o której mowa w ust. 1, oraz stosowania etykiet i charakterystyk technicznych, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 2) wzory etykiet, o których mowa w ust. 2 pkt 1 - uwzględniając konieczność zapewnienia efektywnego użytkowania urządzeń poprzez powszechny dostęp do informacji o efektywności energetycznej tych urządzeń. 6. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw energii może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące oznaczenia ekologicznego, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, uwzględniając konieczność zapewnienia efektywnego użytkowania urządzeń poprzez powszechny dostęp do informacji o tych urządzeniach. Art. 53 Zakazuje się wprowadzania do obrotu na obszarze kraju urządzeń niespełniających wymagań określonych w art. 52.	
3. Państwa członkowskie zapewniają, by instalatorzy małych kotłów i pieców na biomasę, systemów fotowoltaicznych i systemów ciepła słonecznego, płytkich systemów geotermalnych oraz pomp ciepła mieli dostęp do systemów certyfikacji lub równoważnych systemów kwalifikowania. Systemy te mogą w stosownych przypadkach uwzględniać istniejące systemy i struktury i opierają się na kryteriach określonych w załączniku IV. Każde państwo członkowskie uznaje certyfikaty przyznane przez inne państwa członkowskie zgodnie z tymi kryteriami. 4. Państwa członkowskie udostępniają publicznie informacje dotyczące systemów certyfikacji lub równoważnych systemów kwalifikowania, o których mowa w ust. 3. Państwa członkowskie mogą również udostępniać publicznie wykaz instalatorów kwalifikowanych lub certyfikowanych zgodnie z ust. 3.	T	Art. 136 uOZE	Art. 136 1. Osoba dokonująca instalacji: 1) mikroinstalacji lub 2) małych instalacji, których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, lub 3) instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW - zwana dalej „instalatorem”, może wystąpić z wnioskiem do Prezesa Urzędu Dozoru Technicznego, zwanego dalej „Prezesem UDT”, o wydanie dokumentu potwierdzającego posiadanie przez instalatora kwalifikacji do instalowania danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, zwanego dalej „certyfikatem”. 2. Certyfikat potwierdza posiadanie kwalifikacji do instalowania następujących rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii: 1) kotłów i pieców na biomasę lub 2) systemów fotowoltaicznych, lub 3) słonecznych systemów grzewczych, lub 4) pomp ciepła, lub		

				5) płytkich systemów geotermalnych. 3. Certyfikat może być wydany instalatorowi, który: 1) posiada: a) pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych, b) dokument potwierdzający kwalifikacje związane z instalowaniem urządzeń lub instalacji sanitarnych, energetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych lub c) udokumentowane trzyletnie doświadczenie zawodowe w zakresie instalowania lub modernizacji urządzeń i instalacji sanitarnych, energetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych, lub d) świadectwo ukończenia co najmniej dwusemestralnych studiów podyplomowych lub równorzędnych, których program dotyczył zagadnień zawartych w zakresie programowym szkoleń określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 152 pkt 2, lub e) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia u producenta danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, które w części teoretycznej i praktycznej zawierało zagadnienia w zakresie projektowania, instalowania, konserwacji, modernizacji i utrzymania w należytym stanie technicznym instalacji odnawialnego źródła energii; 2) nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu; 3) ukończył szkolenie podstawowe dla osób ubiegających się o wydanie certyfikatu instalatora mikroinstalacji, małej instalacji, której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, poświadczone zaświadczeniem, przeprowadzone przez akredytowanego organizatora szkoleń, o którym mowa w art. 146 ust. 1 lub w art. 153 ust. 1, w zakresie dotyczącym instalowania danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii; 4) złożył z wynikiem pozytywnym egzamin przeprowadzony przez komisję egzaminacyjną, o której mowa w art. 137 ust. 2, odpowiednio dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia ukończenia szkolenia podstawowego. 4. Instalatorowi, który posiada: 1) dyplom zawodowy albo dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe, w zawodzie technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej wydany	

			na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2022 r. poz. 2230) lub 2) dyplom ukończenia studiów na kierunku związanym z kształceniem w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii albo urządzeń i instalacji sanitarnych, energetycznych, elektroenergetycznych, grzewczych, chłodniczych, ciepłych i klimatyzacyjnych lub elektrycznych - w okresie 5 lat od dnia otrzymania tych dyplomów może być wydany certyfikat, jeżeli spełnia on warunki określone w ust. 3 pkt 1 lit. a oraz w pkt 2. 5. W przypadku gdy instalator ubiega się o wydanie certyfikatu po 5 latach od dnia otrzymania dyplomów, o których mowa w ust. 4, certyfikat może być mu wydany, jeżeli ukończy szkolenie przypominające w terminie 12 miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku o wydanie certyfikatu. Art. 137 uOZE Art. 137 1. Egzamin dla instalatorów ubiegających się o wydanie certyfikatu przeprowadza się nie rzadziej niż dwa razy w roku. Informację o terminie i miejscu egzaminu Prezes UDT ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Dozoru Technicznego, nie później niż w terminie trzydziestu dni przed dniem egzaminu. 2. Egzamin dla instalatorów dla danego rodzaju instalacji przeprowadza komisja egzaminacyjna, zwana dalej "Komisją". 3. Prezes UDT powołuje członków Komisji spośród osób wskazanych we wnioskach podmiotów, o których mowa w ust. 4, oraz osób wyznaczonych przez siebie, spełniających wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 152 pkt 3, w okresie 4 lat od dnia potwierdzenia spełnienia tych wymagań. 4. Wniosek o powołanie członka Komisji mogą zgłosić w szczególności: 1) izby gospodarcze i izby rzeczoznawców oraz stowarzyszenia naukowo-techniczne - w przypadku, gdy zgodnie ze statutem wykonują działalność w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii; 2) jednostki i instytucje o zasięgu regionalnym lub ogólnokrajowym wykonujące działalność w zakresie danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii; 3) producenci oraz przedsiębiorcy wykonujący działalność w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii; 4) ośrodki szkoleniowe lub szkoły, w których prowadzi się kształcenie zawodowe z zakresu instalacji odnawialnego źródła energii lub energetyki. 5. W skład Komisji wchodzi nie mniej niż 3 członków.	

			Art. 138 uOZE 6. Za przeprowadzenie egzaminu dla instalatorów członkom Komisji przysługuje wynagrodzenie, które nie może być wyższe niż 20% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 504, 1504 i 2461). Art. 138 1. Wniosek o wydanie certyfikatu zawiera w szczególności: 1) imię (imiona) i nazwisko wnioskodawcy; 2) datę i miejsce urodzenia wnioskodawcy; 3) adres zamieszkania oraz adres do korespondencji wnioskodawcy; 4) numer PESEL, o ile został nadany, albo rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość wnioskodawcy; 5) określenie zakresu certyfikatu, ze wskazaniem rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii; 6) aktualne miejsce pracy lub wykonywania działalności gospodarczej przez wnioskodawcę; 7) podpis wnioskodawcy. 2. Do wniosku o wydanie certyfikatu wnioskodawca dołącza: 1) kopię dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań, o których mowa w art. 136 ust. 3 pkt 1 lit. b, c, d lub e albo w ust. 4; 2) oświadczenie o wyrażeniu zgody albo o odmowie ujawnienia w rejestrze, o którym mowa w art. 158 ust. 1 pkt 1, informacji dotyczących miejsca pracy albo wykonywania działalności gospodarczej przez instalatora. 3. Do wniosku o wydanie certyfikatu wnioskodawca dołącza oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny oświadczam, że posiadam pełną zdolność do czynności prawnych, korzystam z pełni praw publicznych i nie byłem skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu. " klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. 4. Wniosek o wydanie certyfikatu może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz.U. z 2020 r. poz. 344). Art. 139 uOZE	

			5. Wniosek o wydanie certyfikatu złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. Art. 139 1. Przed wydaniem certyfikatu Prezes UDT sprawdza spełnianie przez instalatora ubiegającego się o wydanie certyfikatu wymagań, o których mowa w art. 136 ust. 3 lub 4. 2. Prezes UDT wydaje certyfikat albo zawiadania o odmowie jego wydania, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie certyfikatu. 3. Certyfikat jest ważny przez okres 5 lat. Art. 140 Prezes UDT odmawia wydania certyfikatu w przypadku stwierdzenia: 1) niespełniania przez osobę ubiegającą się o wydanie certyfikatu któregokolwiek z wymagań określonych w art. 136 ust. 3 lub 4 albo 2) cofnięcia instalatorowi certyfikatu - w przypadku, gdy od dnia cofnięcia certyfikatu nie upłynął rok. Art. 141 1. Prezes UDT cofa wydany certyfikat w przypadku: 1) ograniczenia lub utraty zdolności do czynności prawnych instalatora; 2) pozbawienia instalatora praw publicznych; 3) skazania instalatora prawomocnym wyrokiem sądu za umyślnie popełnione przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu; 4) gdy certyfikat jest wykorzystywany przez instalatora niezgodnie z jego zakresem lub mikroinstalacja, mała instalacja, której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacja odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW została zainstalowana przez instalatora niezgodnie z przepisami. 2. Instalator, któremu cofnięto certyfikat, może ubiegać się ponownie o wydanie certyfikatu po upływie roku od dnia cofnięcia certyfikatu. Art. 142 Prezes UDT przedłuża ważność certyfikatu na okres kolejnych 5 lat, jeżeli instalator: 1) spełnia warunki, o których mowa w art. 136 ust. 3 lub 4;	

			Art. 143 uOZE 2) ukończył, w terminie 12 miesięcy poprzedzających dzień upływu ważności certyfikatu, szkolenie przypominające; 3) zainstalował, poddał modernizacji lub utrzymuje w należytym stanie technicznym co najmniej pięć mikroinstalacji, małych instalacji, których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW. Art. 143 1. Wniosek o przedłużenie ważności certyfikatu składa się do Prezesa UDT w terminie 30 dni przed dniem upływu ważności certyfikatu. 2. Wniosek o przedłużenie ważności certyfikatu zawiera dane określone w art. 138 ust. 1. Do wniosku dołącza się: 1) oświadczenie o spełnianiu warunków, o których mowa w art. 136 ust. 3 lub 4; 2) zaświadczenie wydane przez akredytowanego organizatora szkoleń o ukończeniu, w terminie 12 miesięcy poprzedzających dzień upływu ważności certyfikatu, szkolenia przypominającego; 3) wykaz zainstalowanych, poddanych modernizacji lub utrzymywanych w należytym stanie technicznym co najmniej pięciu mikroinstalacji, małych instalacji, których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW potwierdzających ciągłość jego pracy, zawierający w szczególności: a) wskazanie miejsca lub miejsc zainstalowania instalacji, b) opis mikroinstalacji, małej instalacji, której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW albo instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, w szczególności jej rodzaj i moc zainstalowaną elektryczną, z określeniem rodzaju wykonanych czynności; 4) oświadczenie o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny	

			Art. 144 uOZE oświadczam, że dane zawarte we wniosku o przedłużenie ważności certyfikatu są kompletne i zgodne z prawdą. " klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. 3. Jeżeli we wniosku nie wskazano adresu instalatora i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, wniosek pozostawia się bez rozpoznania. 4. Jeżeli wniosek nie czyni zadość wymaganiom określonym w ust. 2, Prezes UDT wzywa instalatora do usunięcia braków w terminie 7 dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania. Art. 145 1. Prezes UDT wydaje wtórnik certyfikatu na wniosek instalatora w przypadku utraty lub zniszczenia certyfikatu. 2. W przypadku odzyskania utraconego certyfikatu instalator, który uzyskał wtórnik certyfikatu, zwraca certyfikat Prezesowi UDT. 3. Instalator, który wnioskuję o zmianę danych certyfikatu, składa wniosek do Prezesa UDT, do którego załącza aktualny certyfikat, którego dane mają być zmienione. Art. 145 1. Osoby będące obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz osoby będące obywatelami innych państw, którym na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa Unii Europejskiej przysługuje prawo podjęcia zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogą instalować mikroinstalacje, małe instalacje, których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacje odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, jeżeli posiadają ważny: 1) certyfikat lub równoważny dokument wydany w tym państwie zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku IV dyrektywy 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych i zgłoszą Prezesowi UDT zamiar rozpoczęcia instalacji mikroinstalacji, małej instalacji, której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW albo instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej Art. 146 uOZE	

				cieplnej nie większej niż 600 kW nie później niż w terminie 30 dni przed zamierzonym dniem rozpoczęcia instalacji, lub 2) certyfikat wydany na podstawie art. 139 ust. 2. 2. W zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera się: 1) dane, o których mowa w art. 138 ust. 1; 2) oświadczenie o ważności i możliwości stosowania w obrocie certyfikatu lub równoważnego dokumentu wydanego w innym państwie. 3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, stanowi podstawę do dokonania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 158 ust. 1 pkt 1. Art. 146 1. Akredytowanym organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa w art. 136 ust. 3 pkt 3 oraz w art. 143 ust. 2 pkt 2, może być podmiot, który: 1) posiada system zarządzania szkoleniami; 2) posiada warunki lokalowe i wyposażenie gwarantujące prawidłowe przeprowadzenie szkoleń; 3) dysponuje kadrą posiadającą kwalifikacje niezbędne do przeprowadzenia szkolenia; 4) uzyskał akredytację Prezesa UDT w zakresie szkolenia odpowiedniego dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 136 ust. 2, zwaną dalej "akredytacją". 2. System zarządzania szkoleniami, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, przy uwzględnieniu dobrej praktyki szkoleniowej, zawiera w szczególności: 1) wskazanie osoby odpowiedzialnej za zarządzanie organizacją szkoleń; 2) procedurę dokumentowania i weryfikacji kompetencji osób prowadzących szkolenia oraz zapewnienia aktualizacji ich wiedzy; 3) procedurę rejestrowania uczestników szkoleń oraz dokumentowania przebiegu szkoleń wraz z oceną ich efektywności; 4) procedurę nadzoru nad: a) aktualizacją i dokonywaniem zmian w programach szkoleń i materiałach szkoleniowych, b) stanem urządzeń technicznych, w tym wyposażeniem laboratoryjnym lub innymi urządzeniami do zajęć praktycznych; 5) zasady informowania o: a) wysokości opłat za szkolenia oraz sposobie ich wnoszenia, b) miejscu oraz czasie szkolenia,	

			c) zakresie programowym szkolenia, w tym przepisach prawnych, normach, specyfikacjach technicznych i innych pomocach niezbędnych do realizacji programu szkolenia, d) wyposażeniu dostarczonym przez organizatora, w tym środkach ochrony indywidualnej, oraz wymaganiach bezpieczeństwa i higieny pracy związanych z miejscami szkolenia. Art. 147 1. Prezes UDT udziela akredytacji na wniosek organizatora szkolenia. 2. Wniosek o udzielenie akredytacji zawiera: 1) oznaczenie firmy organizatora szkolenia i adresu jego siedziby; 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) organizatora szkolenia, jeżeli został nadany; 3) określenie: a) typu przeprowadzanych szkoleń, b) rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii w zakresie, w którym zamierza prowadzić szkolenie, c) miejsca lub miejsc prowadzenia szkolenia; 4) podpis wnioskodawcy albo osoby uprawnionej do reprezentacji wnioskodawcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji. 3. Do wniosku o udzielenie akredytacji dołącza się: 1) tablicę korelacji zakresu programowego szkolenia prowadzonego przez organizatora z zakresem programowym szkolenia określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 152, 2) procedury systemu zarządzania szkoleniami, o których mowa w art. 146 ust. 2 pkt 2-4, 3) wykaz szkoleń z określeniem zakresu programowego dla danego typu szkolenia, z podziałem na grupy tematyczne i zagadnienia, 4) wykaz zajęć szkoleniowych oraz liczby godzin edukacyjnych, 5) wykaz urządzeń technicznych, w tym wyposażenia laboratoryjnego lub innych urządzeń do zajęć praktycznych, 6) wykaz osób prowadzących zajęcia teoretyczne i praktyczne wraz z ich danymi osobowymi oraz danymi dotyczącymi wykształcenia oraz przebiegu praktyki zawodowej - dla danego typu szkolenia i rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii. 4. Wniosek o udzielenie akredytacji może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną. 5. Wniosek o udzielenie akredytacji złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.	

			Art. 150 uOZE Art. 151 uOZE Art. 152 uOZE	Art. 148 1. Jeżeli we wniosku nie wskazano adresu organizatora szkolenia i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, wniosek pozostawia się bez rozpoznania. 2. Jeżeli wniosek nie czyni zadość wymaganiom ustalonym w art. 147, Prezes UDT wzywa organizatora szkolenia do usunięcia braków w terminie 7 dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania. Art. 149 1. Prezes UDT udziela akredytacji organizatorowi szkolenia albo zawiadamia o odmowie jej udzielenia, w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia złożenia wniosku o udzielenie akredytacji. 2. Akredytacja jest ważna przez okres 5 lat od dnia jej udzielenia i podlega okresowej weryfikacji, co najmniej raz w okresie ważności udzielonej akredytacji. Art. 150 Prezes UDT odmawia udzielenia akredytacji organizatorowi szkoleń, w przypadku gdy organizator szkolenia nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 146 ust. 1 pkt 1-3. Art. 151 1. Prezes UDT może ograniczyć zakres udzielonej akredytacji na wniosek akredytowanego organizatora szkoleń. Przepisy art. 147 ust. 1, 2, 4 i 5 stosuje się odpowiednio. 2. Prezes UDT cofa udzieloną akredytację, w przypadku negatywnego wyniku okresowej weryfikacji, o której mowa w art. 149 ust. 2. Art. 152 Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe warunki udzielania akredytacji organizatorowi szkoleń oraz sposób jej okresowej weryfikacji, wzór wniosku o udzielenie akredytacji, wzór zgłoszenia, o którym mowa w art. 153 ust. 1 pkt 1, oraz wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia, 2) zakres programowy szkoleń podstawowych i przypominających, części teoretycznej i praktycznej, obejmujący minimalny zakres wiedzy i umiejętności odpowiednio dla danego rodzaju instalacji, o których mowa w art. 136 ust. 2, dla osób ubiegających się o wydanie lub przedłużenie ważności certyfikatu,	

			Art. 153 uOZE 3) wymagania kwalifikacyjne dla kandydata na członka Komisji, tryb powoływania, okresowej weryfikacji i odwoływania członków Komisji, sposób działania Komisji oraz sposób i wysokość wynagrodzenia członków Komisji za przeprowadzenie egzaminu na instalatorów, 4) sposób opracowywania, weryfikacji i przechowywania pytań egzaminacyjnych, 5) warunki i formę przeprowadzania egzaminu oraz kryteria jego oceny, 6) wzory wniosków o wydanie certyfikatu, o przedłużenie ważności certyfikatu oraz o zmianę danych certyfikatu, wzór graficzny certyfikatu i jego wtórnika oraz wzór zgłoszenia, o którym mowa w art. 145 ust. 1 pkt 1, 7) sposób prowadzenia rejestrów, o których mowa w art. 158 ust. 1, oraz warunki i sposób przechowywania dokumentacji dotyczącej udzielonej akredytacji i wydania certyfikatu - biorąc pod uwagę zapewnienie bezstronnego i niezależnego przebiegu postępowań w sprawie akredytacji organizatorów szkoleń oraz certyfikacji instalatorów danego rodzaju instalacji, zapewnienie odpowiednich kompetencji instalatorów mikroinstalacji, małych instalacji, których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, a także odpowiedniego sposobu dokumentowania, ewidencjonowania oraz przechowywania dokumentacji dotyczącej tych postępowań.	
			Art. 154 uOZE Art. 153 1. Podmiot prowadzący działalność w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, może być organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa w art. 136 ust. 3 pkt 3 oraz w art. 143 ust. 2 pkt 2, jeżeli posiada ważną: 1) akredytację udzieloną przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, i zgłosi Prezesowi UDT zamiar rozpoczęcia szkoleń nie później niż w terminie 60 dni przed zamierzonym dniem rozpoczęcia szkoleń, lub 2) akredytację udzieloną na podstawie art. 149 ust. 1. 2. Zgłoszenie o zamiarze rozpoczęcia szkoleń zawiera:	

			1) dane, o których mowa w art. 147 ust. 2; 2) oświadczenie o ważności akredytacji udzielonej przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. 3. Zgłoszenie o zamiarze rozpoczęcia szkoleń stanowi podstawę do dokonania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 158 ust. 1 pkt 2.	
		Art. 155 uOZE	Art. 154 1. Przy Prezesie UDT działa Komitet Odwoławczy, zwany dalej "Komitetem", który liczy nie więcej niż 10 osób posiadających wiedzę i doświadczenie w zakresie certyfikacji i akredytacji. 2. Do zadań Komitetu należy rozpatrywanie odwołań w sprawach odmowy wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowy przedłużenia ważności certyfikatu, odmowy udzielenia akredytacji oraz cofnięcia akredytacji. 3. Kadencja Komitetu trwa 4 lata od dnia powołania. 4. W skład Komitetu wchodzi proporcjonalnie, w liczbie zapewniającej brak dominacji którejkolwiek ze stron, osoby reprezentujące organy administracji rządowej oraz ogólnopolskie stowarzyszenia i organizacje konsumenckie, pracodawców, gospodarcze i naukowo-techniczne, jeżeli zakres ich działania obejmuje zadania związane z promowaniem wykorzystania odnawialnych źródeł energii. 5. Minister właściwy do spraw klimatu, po zasięgnięciu opinii Prezesa UDT o zgłoszonych kandydatach, na wnioszek organów, stowarzyszeń i organizacji, o których mowa w ust. 4, powołuje oraz odwołuje członków Komitetu. 6. Organizację i tryb pracy Komitetu określa regulamin nadany przez Prezesa UDT w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu. 7. Obsługę administracyjno-organizacyjną Komitetu zapewnia Urząd Dozoru Technicznego.	
		Art. 156 uOZE	Art. 155 1. W przypadku: 1) odmowy wydania certyfikatu, 2) cofnięcia certyfikatu, 3) odmowy przedłużenia ważności certyfikatu, 4) odmowy udzielenia akredytacji, 5) cofnięcia akredytacji - przysługuje odwołanie.	

			Art. 157 uOZE 2. Odwołanie wnosi się do Komitetu, za pośrednictwem Prezesa UDT, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o odmowie wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowie przedłużenia ważności certyfikatu, odmowie udzielenia akredytacji lub cofnięcia akredytacji. 3. Komitet rozpatruje odwołania w składzie co najmniej trzyosobowym, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia wniesienia odwołania. 4. Nadanie odwołania w polskiej placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz.U. z 2023 r. poz. 1640), w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, złożenie go w polskim urzędzie konsularnym albo wysłanie na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz.U. z 2023 r. poz. 285), jest równoznaczne z wniesieniem go do Komitetu. Art. 156 1. Po rozpatrzeniu odwołania, o którym mowa w art. 155 ust. 1, Komitet: 1) stwierdza zasadność odwołania i przekazuje sprawę Prezesowi UDT do ponownego rozpoznania albo 2) oddala odwołanie. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, osobie lub podmiotowi przysługuje skarga do sądu administracyjnego, którą wnosi się za pośrednictwem Komitetu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o oddaleniu odwołania. W postępowaniu przed sądem stosuje się odpowiednio przepisy o zaskarżaniu do sądu decyzji. 3. W przypadku gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy Prezes UDT podtrzyma: 1) odmowę wydania certyfikatu, 2) cofnięcie certyfikatu, 3) odmowę przedłużenia ważności certyfikatu, 4) odmowę udzielenia akredytacji, 5) cofnięcie akredytacji - osobie lub podmiotowi przysługuje skarga do sądu administracyjnego, którą wnosi się za pośrednictwem Prezesa UDT, w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o oddaleniu odwołania, z tym że w postępowaniu przed sądem stosuje się odpowiednio przepisy o zaskarżaniu do sądu decyzji. Art. 157 1. Opłaty pobiera się za:	

			Art. 158 uOZE 1) przeprowadzenie egzaminu - w wysokości, obowiązującej w dniu ogłoszenia terminu egzaminu w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Dozoru Technicznego, nie niższej niż 5% i nie wyższej niż 20% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych; 2) wydanie certyfikatu - w wysokości, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o wydanie certyfikatu, nie wyższej niż 5% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy wymienionej w pkt 1; 3) przedłużenie ważności certyfikatu - w wysokości, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o przedłużenie ważności certyfikatu, nie niższej niż 5% i nie wyższej niż 10% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy wymienionej w pkt 1; 4) wydanie wtórnik certyfikatu, wynoszącą 50 złotych za każdy wydany wtórnik; 4a) zmianę danych certyfikatu, wynoszącą 50 złotych za każdy wydany certyfikat ze zmienionymi danymi; 5) udzielanie akredytacji - w wysokości obowiązującej w dniu złożenia wniosku o udzielenie akredytacji, wynoszącej 150% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy wymienionej w pkt 1. 2. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 i 5, a także sposób ich wnoszenia, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia pokrycia kosztów przeprowadzania egzaminów i kosztów wydawania certyfikatów oraz dokumentów potwierdzających udzielanie akredytacji. 3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 i 5, nie podlegają zwrotowi w przypadku odmowy: 1) wydania certyfikatu; 2) przedłużenia ważności certyfikatu; 3) udzielenia akredytacji. 4. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód Urzędu Dozoru Technicznego. Art. 158 1. Prezes UDT prowadzi w systemie teleinformatycznym rejestry: 1) certyfikowanych instalatorów, wydanych certyfikatów i ich wtórników; 2) akredytowanych organizatorów szkoleń. Art. 159 uOZE	

				2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, obejmuje następujące dane: 1) imię (imiona) i nazwisko instalatora; 2) datę i miejsce urodzenia instalatora; 3) numer PESEL - o ile został nadany, albo rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość instalatora; 4) adres zamieszkania oraz adres do korespondencji; 5) numer zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia; 6) numer protokołu z przeprowadzonego egzaminu; 7) numer, datę i miejsce wydania certyfikatu lub jego wtórnika; 8) datę ważności i zakres certyfikatu; 9) miejsce pracy albo wykonywania działalności gospodarczej przez instalatora; 10) datę cofnięcia certyfikatu. 3. Dane, o których mowa w ust. 2: 1) pkt 1, 7 i 8 - są jawne; 2) pkt 9 - są jawne w przypadku złożenia przez zainteresowanego oświadczenia o wyrażeniu zgody na ich ujawnienie, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2. 4. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wpisuje się osoby, o których mowa w art. 145 ust. 1. 5. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, obejmuje dane, o których mowa w art. 147 ust. 2, oraz datę ważności i zakres akredytacji. 6. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest jawny. 7. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wpisuje się podmioty, o których mowa w art. 153 ust. 1. Art. 159 1. <i>(uchylony)</i> 2. Prezes UDT usuwa z rejestru, o którym mowa w art. 158 ust. 1: 1) pkt 1, dane dotyczące instalatora, po upływie 5 lat od dnia wygaśnięcia lub cofnięcia certyfikatu; 2) pkt 2, dane organizatora szkoleń, po upływie 3 miesięcy od dnia wygaśnięcia lub cofnięcia akredytacji.	

	5. Państwa członkowskie zapewniają, by istniały wytyczne dla wszystkich odpowiednich zainteresowanych stron, w szczególności dla planistów i architektów, aby umożliwić im właściwe uwzględnienie optymalnego połączenia energii ze źródeł odnawialnych, wysoko efektywnych technologii i systemów ciepłowniczych i chłodniczych podczas planowania, projektowania, budowy i remontu obszarów przemysłowych, handlowych lub mieszkalnych.	T	Art. 10a ust. 1 uPE Art. 10b uPE	Art. 10a 1. Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej lub ciepła, przesyłaniem i dystrybucją ciepła oraz inni przedsiębiorcy, planujący budowę, przebudowę lub znaczną modernizację po dniu 5 czerwca 2014 r. jednostki wytwórczej o mocy nominalnej cieplnej powyżej 20 MW, sieci ciepłowniczej lub sieci chłodniczej, sporządzają analizę kosztów i korzyści budowy, przebudowy lub znacznej modernizacji tej jednostki lub sieci ciepłowniczej, lub sieci chłodniczej, mającą na celu określenie najbardziej efektywnych pod względem zasobów oraz opłacalnych rozwiązań umożliwiających spełnienie wymogów w zakresie ogrzewania i chłodzenia, zwaną dalej "analizą kosztów i korzyści". Art. 10b 1. Przedsiębiorstwa energetyczne oraz inni przedsiębiorcy, o których mowa w art. 10a ust. 1, planujący: 1) budowę jednostki wytwórczej o mocy nominalnej cieplnej przekraczającej 20 MW - sporządzają analizę kosztów i korzyści wybudowania nowej jednostki kogeneracji w miejsce pracującej jednostki wytwórczej; 2) przebudowę lub znaczną modernizację jednostki wytwórczej o mocy nominalnej cieplnej przekraczającej 20 MW - sporządzają analizę kosztów i korzyści przebudowy lub znacznej modernizacji tej jednostki wytwórczej na jednostkę kogeneracji; 3) budowę lub przebudowę, lub znaczną modernizację elektrowni lub elektrociepłowni przemysłowej, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz.Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.), o mocy nominalnej cieplnej przekraczającej 20 MW lub wytwarzającej ciepło odpadowe z instalacji przemysłowej - sporządzają analizę kosztów i korzyści wykorzystania tego ciepła, w tym w wysokosprawnej kogeneracji, oraz przyłączenia wybudowanej lub przebudowanej, lub poddanej znacznej modernizacji elektrowni lub elektrociepłowni przemysłowej do sieci ciepłowniczej lub chłodniczej; 4) budowę sieci ciepłowniczej lub sieci chłodniczej lub przyłączenie do tej sieci jednostki wytwórczej o mocy nominalnej cieplnej przekraczającej 20 MW, lub przebudowę, lub znaczną modernizację tej jednostki wytwórczej - sporządzają analizę kosztów i korzyści wykorzystania ciepła odpadowego.	

			Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta	I Studia I stopnia (...) II. EFEKTY UCZENIA SIĘ (...) 2. SZCZEGÓŁOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (...) (...) 2.2.4. Szczegółowe efekty uczenia się w zakresie budownictwa ogólnego i materiałoznawstwa Absolwent posiada wiedzę z zakresu zagadnień technicznych związanych z projektowaniem i realizacją obiektów architektonicznych, zasad tworzenia rysunków i opisów technicznych, rodzajów, właściwości i zakresów stosowania materiałów budowlanych. Absolwent posiada umiejętność przygotowywania dokumentacji architektoniczno-budowlanej, stosowania materiałów budowlanych w projektowaniu, rozumienia ogólnych zasad energooszczędnego projektowania budynków. 2.2.6. Szczegółowe efekty uczenia się w zakresie instalacji budowlanych Absolwent posiada wiedzę z zakresu współczesnych instalacji budowlanych, wpływu stosowanych rozwiązań na architekturę obiektu i zagospodarowanie działki, projektowania energooszczędnych budynków. Absolwent posiada umiejętność rozumienia zasad projektowania instalacji budowlanych w obiektach o różnym przeznaczeniu.	
	6. Państwa członkowskie, w stosownych przypadkach, przy udziale władz lokalnych i regionalnych opracowują odpowiednie programy informacyjne, programy zwiększania świadomości, programy doradcze lub szkoleniowe, aby informować obywateli o tym, jak korzystać z prawa do bycia aktywnym odbiorcą, oraz o korzyściach i rozwiązaniach praktycznych, w tym aspektach technicznych i finansowych, związanych z rozwojem i wykorzystaniem energii ze źródeł odnawialnych, także na użytek prosumpcji energii odnawialnej lub w ramach społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej.	T	Art. 128 ust. 2a w zw. z ust. 1 uOZE	1. Zadania związane z funkcjonowaniem rynku energii ze źródeł odnawialnych, zużywanych w sektorach: elektroenergetyki, ciepłownictwa i chłodnictwa oraz transportu, wykonują: 1) (<i>uchylony</i>) 1a) minister właściwy do spraw gospodarki; 2) minister właściwy do spraw rozwoju wsi; 3) minister właściwy do spraw klimatu; 3a) minister właściwy do spraw gospodarki wodnej; 4) Dyrektor Generalny KOWR; 5) Prezes URE; 6) Prezes GUS. 2. Zadania ministra właściwego do spraw klimatu obejmują: 1) określanie krajowych środków mających na celu rozwój wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych;	

			Art. 133 uOZE Art. 133 Minister właściwy do spraw energii przy udziale jednostek samorządu terytorialnego opracowuje programy informacyjne, doradcze lub szkoleniowe informujące społeczeństwo o korzyściach i rozwiązaniach praktycznych związanych z rozwojem i wykorzystaniem energii z odnawialnych źródeł energii.	2) monitorowanie funkcjonowania instrumentów wspierających pozyskiwanie i wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych oraz działań mających na celu ich wykorzystanie; 3) podejmowanie działań mających na celu usprawnienie procedur administracyjnych związanych z prowadzeniem procesu inwestycyjnego w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii oraz usuwanie barier mogących ograniczać wzrost pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych i ich wykorzystania; 4) monitorowanie funkcjonowania systemu gwarancji pochodzenia; 5) opracowywanie analiz w zakresie zapotrzebowania na energię ze źródeł odnawialnych oraz jej wykorzystania; 6) opracowywanie analiz w zakresie określenia szacunkowej wartości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w związku z wytwarzaniem energii ze źródeł odnawialnych. 2a.⁴⁹⁴⁾ Zadania ministra właściwego do spraw gospodarki obejmują działania promujące wykorzystanie energetyki rozproszonej w działalności gospodarczej.	
Art. 19	Gwarancje pochodzenia dla energii ze źródeł odnawialnych 1. Do celów wykazania odbiorcom końcowym, jaki jest udział lub jaka jest ilość energii ze źródeł odnawialnych w miksie energetycznym danego dostawcy energii i w energii dostarczanej konsumentom na podstawie umów, wprowadzanej do obrotu z odniesieniem do zużycia energii ze źródeł odnawialnych, państwa członkowskie zapewniają możliwość zagwarantowania, że energia pochodzi ze źródeł odnawialnych w rozumieniu niniejszej dyrektywy zgodnie z obiektywnymi, przejrzystymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami.	T	Art. 1 ust. 1 pkt 3 uOZE Art. 120 ust. 1 uOZE	<i>Wyjaśnienie: system gwarancji pochodzenia do którego odnosi się Art. 19 RED II został transponowany do polskiego porządku prawnego w linii z transpozycją RED I; przepisy wymienione poniżej, procedowane w projekcie ustawy, przewidują jego dostosowanie do brzmienia do RED II.</i> 3) zasady wydawania gwarancji pochodzenia dla wytwarzanych w instalacjach odnawialnego źródła energii z odnawialnych źródeł energii: energii elektrycznej, biometanu, ciepła albo chłodu, wodoru odnawialnego, biogazu oraz biogazu rolniczego; „1. Gwarancja pochodzenia wytworzonych z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii: 1) energii elektrycznej, 2) biometanu,	

			3) ciepła albo chłodu, 4) wodoru odnawialnego, 5) biogazu, 6) biogazu rolniczego – wyrażonych w MWh, zwana dalej „gwarancją pochodzenia”, wydawana w postaci elektronicznej, jest jedynym dokumentem poświadczającym odbiorcy końcowemu, że określona w tym dokumencie ilość odpowiednio energii elektrycznej, biometanu, ciepła albo chłodu, wodoru odnawialnego, biogazu albo biogazu rolniczego została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii i wprowadzona do sieci odpowiednio elektroenergetycznej, gazowej albo sieci ciepłowniczej lub chłodniczej, do której jest przyłączony co najmniej jeden odbiorca inny niż podmiot wytwarzający odpowiednio energię elektryczną, biometan, ciepło albo chłód, wodór odnawialny, biogaz albo biogaz rolniczy lub została wprowadzona w inne miejsce zgodnie z ust. 5.”, Art. 120 ust. 5 uOZE 5. W celu wydania gwarancji pochodzenia za wprowadzenie w inne miejsce niż sieć uznaje się, w przypadku: 1) energii elektrycznej – dostarczenie za pomocą linii bezpośredniej w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy – Prawo energetyczne albo bezpośrednio do instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej wodór odnawialny lub biometan; 2) wodoru odnawialnego, biogazu albo biogazu rolniczego – miejsce wprowadzenia do środka transportu innego niż sieci gazowe; 3) biometanu – miejsce wprowadzenia do środka transportu innego niż sieci gazowe, a w przypadku braku konieczności transportowania biometanu – miejsce wprowadzenia do instalacji służącej do tankowania pojazdów silnikowych biometanem. Art. 120 ust. 6 uOZE 6. W celu wydania gwarancji pochodzenia dla energii elektrycznej dopuszcza się określenie ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci metodą proporcjonalną w stosunku do ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii określonej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych na zaciskach: 1) generatora; 2) ogniwa fotowoltaicznego; 3) ogniwa paliwowego, w którym następuje bezpośrednia przemiana energii chemicznej w energię elektryczną. Art. 124a ust. 1 uOZE	

				1. Poinformowanie odbiorcy końcowego o pochodzeniu energii elektrycznej, biometanu, ciepła, chłodu, biogazu, biogazu rolniczego albo wodoru odnawialnego, dla których wydano gwarancję pochodzenia, jest możliwe jedynie po jej uprzednim umorzeniu i uzyskaniu potwierdzenia wydanego na podstawie ust. 4.	
2. W tym celu państwa członkowskie zapewniają wydanie gwarancji pochodzenia na wniosek producenta energii ze źródeł odnawialnych, chyba że do celów uwzględnienia wartości rynkowej gwarancji pochodzenia państwa członkowskie postanowią nie wydawać takiej gwarancji pochodzenia producentowi, który otrzymuje wsparcie finansowe z systemu wsparcia. Państwa członkowskie mogą ustalić, że gwarancje pochodzenia będą wystawiane w odniesieniu do energii ze źródeł nieodnawialnych. Wydawanie gwarancji pochodzenia może podlegać wymogowi minimalnej mocy. Gwarancja pochodzenia jest wystawiana dla standardowej jednostki 1 MWh. Dla każdej wyprodukowanej jednostki energii wydawana jest maksymalnie jedna gwarancja pochodzenia. Państwa członkowskie zapewniają, by ta sama jednostka energii ze źródeł odnawialnych była brana pod uwagę tylko raz. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy producent otrzymuje wsparcie finansowe z systemu wsparcia, wartość rynkowa gwarancji pochodzenia dla tej samej produkcji była należycie uwzględniana w danym systemie wsparcia. Uznaje się, że wartość rynkowa gwarancji pochodzenia została należycie uwzględniona w dowolnym z następujących przypadków: a) wsparcie finansowe jest przyznawane w drodze postępowania o udzielenie zamówienia lub w ramach systemu zbywalnych zielonych certyfikatów;	T	Art. 120 ust. 3 uOZE Art. 120 ust. 4 uOZE Art. 120 ust. 7 uOZE Art. 120 ust. 8-10 uOZE	3. Gwarancje pochodzenia są zbywalne. Zbycie gwarancji pochodzenia następuje niezależnie od obrotu prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia. 4. Wydanie i zbycie gwarancji pochodzenia następuje niezależnie od korzystania z mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii oraz nie stanowi pomocy publicznej. 7. W przypadku gdy wytworzone z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii energia elektryczna, biometan, ciepło albo chłód, wodór odnawialny, biogaz lub biogaz rolniczy, dla których została wydana gwarancja pochodzenia, zostały poddane konwersji energetycznej, stanowiącej proces technologiczny skutkujący powstaniem pochodnych rodzajów lub nośników energii w postaci energii elektrycznej, biometanu, ciepła albo chłodu, wodoru odnawialnego, biogazu lub biogazu rolniczego wydanie gwarancji pochodzenia dla danego pochodnego rodzaju lub nośnika energii jest poprzedzone umorzeniem dotychczasowej gwarancji pochodzenia dla tego rodzaju lub nośnika energii, zwanego dalej „rodzajem lub nośnikiem pierwotnym energii”. 8. W przypadku gdy konwersji energetycznej, o której mowa w ust. 7, dokonuje się w instalacji odnawialnego źródła energii tego samego wytwórcy i gdy została wydana gwarancja pochodzenia dla rodzajów lub nośników pierwotnych energii, gwarancja ta nie może zostać przeniesiona i podlega niezwłocznemu umorzeniu. 9. Gwarancja pochodzenia wydana dla biometanu wprowadzonego do instalacji służącej do tankowania pojazdów silnikowych biometanem nie może zostać przeniesiona i podlega niezwłocznemu umorzeniu. 10. W celu wydania gwarancji pochodzenia dla ciepła albo chłodu dopuszcza się określenie ilości ciepła albo chłodu wprowadzonych do sieci metodą proporcjonalną w stosunku do ilości ciepła albo chłodu wytworzonych z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego		

	b) wartość rynkowa gwarancji pochodzenia jest uwzględniana administracyjnie w wysokości wsparcia finansowego; lub c) gwarancje pochodzenia nie są wydawane bezpośrednio producentowi, lecz dostawcy lub konsumentowi, który kupuje energię ze źródeł odnawialnych w konkurencyjnym środowisku, albo w ramach długoterminowej umowy zakupu odnawialnej energii elektrycznej. W celu uwzględnienia wartości rynkowej gwarancji pochodzenia państwa członkowskie mogą między innymi zdecydować o wydaniu producentowi gwarancji pochodzenia i natychmiast taką gwarancję anulować. Gwarancja pochodzenia nie ma żadnej funkcji w rozumieniu spełniania przez państwa członkowskie wymogów art. 3. Przeniesienie gwarancji pochodzenia, oddzielnie lub razem z fizycznym przekazaniem energii, nie ma wpływu na decyzję państw członkowskich w sprawie stosowania transferów statystycznych, wspólnych projektów lub wspólnych systemów wsparcia do celów zapewnienia zgodności z art. 3, nie ma też wpływu na obliczanie końcowego zużycia brutto energii ze źródeł odnawialnych zgodnie z art. 7.		Art. 122 ust. 11- 12 uOZE	źródła energii określonej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych na granicy bilansowej poszczególnych urządzeń wytwórczych wchodzących w skład danego źródła ciepła albo chłodu. „11. Przez gwarancję pochodzenia niewymagającą rozdzielania rozumie się gwarancję pochodzenia, z której treści wynika, że ogranicza się ona do potwierdzenia odbiorcy końcowemu wytworzenia z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii ilości odpowiednio: 1) 1 MWh energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub do sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub dostarczonej za pomocą linii bezpośredniej w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy – Prawo energetyczne albo bezpośrednio do instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej wodór odnawialny lub biometan albo 2) 1 MWh biometanu wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej lub sieci przesyłowej gazowej, albo 3) 1 MWh biometanu transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe lub wykorzystanego do tankowania pojazdów silnikowych bez konieczności jego transportu, przeliczonego zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 62, albo 4) 1 MWh biogazu albo biogazu rolniczego transportowanych środkami transportu innymi niż sieci gazowe, przeliczonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 62, albo 5) 1 MWh ciepła albo chłodu wprowadzonych do sieci ciepłowniczej albo sieci chłodniczej, przeliczonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 61, albo 6) 1 MWh wodoru odnawialnego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej, sieci przesyłowej gazowej, albo 7) 1 MWh wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe, przeliczonego zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 62a. 12. Gwarancję pochodzenia powstałą na skutek rozdzielania oznacza się indywidualnym numerem gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzielaniu, i zawiera się w niej dane oraz termin, o których mowa w ust. 5, przy czym dodatkowo wskazuje się, że ogranicza się ona do potwierdzenia odbiorcy końcowemu wytworzenia z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii 1 MWh: 1) wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub dostarczonej za pomocą linii bezpośredniej w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy – Prawo energetyczne	

			Art. 122 ust. 7 uOZE Art. 124 Ust. 2 pkt 3 i 4 uOZE Art. 124 ust. 10 uOZE	albo bezpośrednio do instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej wodór odnawialny lub biometan energii elektrycznej z ilości energii elektrycznej wskazanej w gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzieleniu albo 2) wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej lub sieci przesyłowej gazowej biometanu albo wodoru odnawialnego z ilości biometanu albo wodoru odnawialnego wskazanej w gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzieleniu, albo 3) transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe wodoru odnawialnego, biogazu albo biogazu rolniczego z ilości wodoru odnawialnego, biogazu albo biogazu rolniczego wskazanej w gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzieleniu, albo 4) transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe lub wykorzystanego do tankowania pojazdów silnikowych bez konieczności jego transportu biometanu z ilości biometanu wskazanej w gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzieleniu, albo 5) wprowadzonego do sieci ciepłowniczej albo sieci chłodniczej ciepła albo chłodu z ilości ciepła albo chłodu wskazanej w gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzieleniu.”; 7. Gwarancję pochodzenia wydaje się za wytworzoną energię z dokładnością do 1 MWh. W przypadku gdy rodzajem lub nośnikiem energii objętym gwarancją pochodzenia jest biometan, ciepło albo chłód, biogaz albo biogaz rolniczy lub wodór odnawialny, podlegają one przeliczeniu na energię zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie odpowiednio art. 61, art. 62 albo art. 62a.”, 2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, prowadzi rejestr gwarancji pochodzenia w sposób zapewniający identyfikację (...) 3) przysługujących gwarancji pochodzenia oraz odpowiadającej im ilości energii; 4) rodzajów lub nośników energii, o których mowa w art. 120 ust. 1, dla których została wydana gwarancja pochodzenia. 10. Posiadacz gwarancji pochodzenia, o której mowa w art. 123 ust. 1, wraz z wnioskiem o uznanie tej gwarancji pochodzenia przekazuje do Prezesa URE informacje dotyczące gwarancji objętej tym wnioskiem, odpowiadające danym zawartym we wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia, o których mowa w art. 121 ust. 3.	

3. Do celów ust. 1 gwarancje pochodzenia są ważne przez dwanaście miesięcy od wyprodukowania danej jednostki energii. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie gwarancje pochodzenia, które nie zostały anulowane, utraciły ważność najpóźniej w terminie 18 miesięcy po dacie wyprodukowania jednostki energii. Państwa członkowskie uwzględniają gwarancje pochodzenia, które utraciły ważność, do celów wyliczenia miks pozostałej energii.	T	Art. 122 ust. 3 – 4 uOZE	3. Gwarancja pochodzenia jest ważna przez okres 12 miesięcy od dnia zakończenia wytwarzania w instalacji odnawialnego źródła energii objętych wnioskiem o wydanie gwarancji pochodzenia odpowiednio energii elektrycznej, biometanu, ciepła albo chłodu, biogazu albo biogazu rolniczego lub wodoru odnawialnego i po tym okresie nie może zostać przeniesiona zgodnie z art. 124 ust. 7.”, 3a. Gwarancja pochodzenia zostaje umorzona zgodnie z art. 124a ust. 2 w okresie 18 miesięcy od dnia zakończenia wytwarzania odpowiednio energii elektrycznej, biometanu, ciepła albo chłodu, biogazu albo biogazu rolniczego lub wodoru odnawialnego objętych wnioskiem o wydanie gwarancji pochodzenia.”, „4. W przypadku gdy gwarancja pochodzenia nie zostanie umorzona przed upływem okresu określonego w ust. 3a, gwarancja pochodzenia wygasa i w rejestrze gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 124 ust. 1, zostaje oznaczona jako wygaszona.”,	
4. Do celów ujawniania informacji, o którym mowa w ust. 8 i 13, państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa energetyczne anulowały gwarancje pochodzenia najpóźniej 6 miesięcy po wygaśnięciu ważności gwarancji pochodzenia	T	Art. 122 ust. 3a uOZE	3a. Gwarancja pochodzenia zostaje umorzona zgodnie z art. 124a ust. 2 w okresie 18 miesięcy od dnia zakończenia wytwarzania odpowiednio energii elektrycznej, biometanu, ciepła albo chłodu, biogazu albo biogazu rolniczego lub wodoru odnawialnego objętych wnioskiem o wydanie gwarancji pochodzenia.”,	
5. Państwa członkowskie lub wyznaczone właściwe organy nadzorują wystawianie, przenoszenie i unieważnianie gwarancji pochodzenia. Wyznaczone właściwe organy nie mogą mieć nakładających się na siebie obszarów właściwości terytorialnej i muszą być niezależne od działalności w zakresie produkcji, obrotu i dostaw.	T	Art. 121 ust. 4 uOZE Art. 121ust. 5 uOZE	4. Do wydawania gwarancji pochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń. „5. Weryfikacji danych, o których mowa w ust. 3 pkt 1–4, 6 i 7, zawartych we wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia w przypadku: 1) energii elektrycznej – dokonuje operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, a w przypadku korzystania z linii bezpośredniej w rozumieniu w art. 3 pkt 11f ustawy – Prawo energetyczne lub gdy energia elektryczna jest dostarczana bezpośrednio do instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej wodór odnawialny lub biometan – jednostka akredytowana, 2) biometanu – dokonuje operator systemu dystrybucyjnego gazowego lub operator systemu przesyłowego gazowego, a w przypadku transportu środkami transportu innymi niż sieci gazowe lub w przypadku	

			wykorzystania do tankowania pojazdów silnikowych bez konieczności jego transportu – jednostka akredytowana, 3) wodoru odnawialnego – dokonuje operator systemu dystrybucyjnego gazowego lub operator systemu przesyłowego gazowego, a w przypadku transportu środkami transportu innymi niż sieci gazowe – jednostka akredytowana, 4) biogazu albo biogazu rolniczego transportowanych środkami transportu innymi niż sieci gazowe – dokonuje jednostka akredytowana, 5) ciepła albo chłodu – dokonuje przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją ciepła albo chłodu, a w przypadku gdy ciepło albo chłód zostały wytworzone przez to przedsiębiorstwo – jednostka akredytowana – i w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania przekazuje ten wniosek Prezesowi URE, wraz z potwierdzeniem, ustalonej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, ilości odpowiednio energii elektrycznej, biometanu, ciepła albo chłodu, wodoru odnawialnego, biogazu albo biogazu rolniczego wprowadzonych do sieci lub wprowadzonych w inne miejsce. 1. W przypadku gdy wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia nie zawiera danych, o których mowa w art. 121 ust. 3, lub zawiera błędy, Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę odpowiednio do uzupełnienia wniosku lub usunięcia błędów w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie braków lub nieusunięcie błędów we wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania. 2. Prezes URE odmawia uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 1, w przypadku, gdy wystąpią uzasadnione wątpliwości co do jej autentyczności lub wiarygodności.	
6. Państwa członkowskie lub wyznaczone właściwe organy ustanawiają odpowiednie mechanizmy mające zapewnić, aby gwarancje pochodzenia były wydawane, przekazywane i anulowane elektronicznie oraz aby były dokładne, wiarygodne i zabezpieczenie przed nadużyciami. Państwa członkowskie i wyznaczone właściwe organy zapewniają, aby wymogi, które nakładają, były zgodne z normą CEN – EN 16325.	T	Art. 120 ust. 1 uOZE	1. Gwarancja pochodzenia wytworzonych z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii: 1) energii elektrycznej, 2) biometanu, 3) ciepła albo chłodu, 4) wodoru odnawialnego, 5) biogazu, 6) biogazu rolniczego – wyrażonych w MWh, zwana dalej „gwarancją pochodzenia”, wydawana w postaci elektronicznej, jest jedynym dokumentem poświadczającym	

			Art. 122 ust. 9 uOZE	odbiorcy końcowemu, że określona w tym dokumencie ilość odpowiednio energii elektrycznej, biometanu, ciepła albo chłodu, wodoru odnawialnego, biogazu albo biogazu rolniczego została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii i wprowadzona do sieci odpowiednio elektroenergetycznej, gazowej albo sieci ciepłowniczej lub chłodniczej, do której jest przyłączony co najmniej jeden odbiorca inny niż podmiot wytwarzający odpowiednio energię elektryczną, biometan, ciepło albo chłód, wodór odnawialny, biogaz albo biogaz rolniczy lub została wprowadzona w inne miejsce zgodnie z ust. 5. „9. Gwarancja pochodzenia po przekazaniu do rejestru gwarancji pochodzenia podlega rozdzieleniu w całości przez podmiot, o którym mowa w art. 124 ust. 1, na gwarancje pochodzenia w postaci elektronicznej w ilości: 1) energii elektrycznej równej ilości MWh energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub dostarczonej za pomocą linii bezpośredniej w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy – Prawo energetyczne albo bezpośrednio do instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej wodór odnawialny lub biometan, wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, wskazanej w gwarancji pochodzenia; 2) biometanu równej ilości MWh biometanu wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej, sieci przesyłowej gazowej lub transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe, lub wykorzystanego do tankowania pojazdów silnikowych bez konieczności jego transportu, wytworzonego w instalacjach odnawialnego źródła energii, wskazanej w gwarancji pochodzenia; 3) wodoru odnawialnego równej ilości MWh wodoru odnawialnego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej, sieci przesyłowej gazowej lub transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe, wytworzonego w instalacjach odnawialnego źródła energii, wskazanej w gwarancji pochodzenia; 4) biogazu albo biogazu rolniczego równej ilości MWh biogazu albo biogazu rolniczego transportowanych środkami transportu innymi niż sieci gazowe, wskazanej w gwarancji pochodzenia; 5) ciepła albo chłodu równej ilości MWh ciepła albo chłodu wprowadzonych do sieci ciepłowniczej albo sieci chłodniczej wytworzonych z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, wskazanej w gwarancji pochodzenia.”,	

			Art. 124 ust. 11 uOZE Art. 124a ust. 5 uOZE Art. 124a ust. 6-8 uOZE Art. 125a uOZE	11. Posiadacz gwarancji pochodzenia, składając do podmiotu, o którym mowa w ust. 1, dyspozycję jej przeniesienia, podaje dane identyfikujące podmiot, na rzecz którego jest dokonywane przeniesienie. 5. We wniosku, o którym mowa w ust. 4, można określić przyczynę, dla której dokonano umorzenia gwarancji pochodzenia. W przypadku gdy umorzenie jest dokonywane na potrzeby procesu konwersji energetycznej, o którym mowa w art. 120 ust. 7, jako przyczynę, dla której dokonano umorzenia gwarancji pochodzenia, obligatoryjnie wskazuje się konwersję rodzaju lub nośnika pierwotnego energii. 6. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera następujące informacje dotyczące podmiotu, na rzecz którego jest dokonywane umorzenie gwarancji pochodzenia: 1) nazwę; 2) formę prawną; 3) adres siedziby wraz z oznaczeniem kraju; 4) informację, czy: a) podmiot, na rzecz którego jest dokonywane umorzenie, jest przedsiębiorstwem energetycznym czy odbiorcą końcowym, b) umorzenie jest dokonywane w celu przeprowadzenia konwersji energetycznej, o której mowa w art. 120 ust. 7. 7. Podmiot, o którym mowa w art. 124 ust. 1, publikuje na swojej stronie internetowej roczny bilans umorzonych gwarancji pochodzenia w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku, którego dotyczy bilans. Bilans jest sporządzany zgodnie z normą CEN-EN 16325. 8. Umorzone gwarancje pochodzenia dotyczące rodzajów lub nośników pierwotnych energii mających podlegać procesowi konwersji energetycznej, o którym mowa w art. 120 ust. 7, nie są uwzględniane w bilansie, o którym mowa w ust. 7.”; Art. 125a. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 124 ust. 1, opracowuje i publikuje na swojej stronie internetowej informację o rocznym miksie energii resztkowej rozumianym jako energia elektryczna wytworzona i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej, lub za pomocą linii bezpośredniej w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy – Prawo energetyczne w danym roku rozliczeniowym trwającym od dnia 1 kwietnia do dnia 31	

				marca roku następnego, z uwzględnieniem przepływów rzeczywistych z poszczególnych krajów, pomniejszona o energię, dla której umorzono gwarancje pochodzenia, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczy miks energii resztkowej. Informacja, o której mowa w zdaniu pierwszym, jest sporządzana zgodnie z normą CEN-EN 16325. 2. Operator systemu przesyłowego, a w przypadku korzystania z linii bezpośredniej w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy – Prawo energetyczne, Prezes URE, przekazują podmiotowi, o którym mowa w art. 124 ust. 1, w związku z realizacją przez ten podmiot obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informację o ilości energii elektrycznej, wyrażonej w MWh: 1) wytworzonej i wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej, lub dostarczonej za pomocą linii bezpośredniej w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy – Prawo energetyczne, 2) importowanej netto w związku z przepływami rzeczywistymi z poszczególnych krajów, z uwzględnieniem miksu energetycznego tych krajów, 3) eksportowanej netto w związku z przepływami rzeczywistymi do poszczególnych krajów – w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku, którego dotyczy ten obowiązek. 3. Miks energii resztkowej, o którym mowa w ust. 1, oblicza się według wzoru: $Mer = (Pen + Ien + Igp - Egp - Ugp) - Een,$ gdzie poszczególne symbole oznaczają: Mer – miks energii resztkowej, wyrażony w MWh, Pen – ilość energii elektrycznej, wytworzonej i wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej, lub dostarczonej za pomocą linii bezpośredniej w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy – Prawo energetyczne, w danym roku, wyrażoną w MWh, Ien – ilość energii elektrycznej importowanej netto w związku z przepływami rzeczywistymi z poszczególnych krajów, z uwzględnieniem miksu energetycznego tych krajów, wyrażoną w MWh, Igp – ilość energii elektrycznej dla której gwarancje pochodzenia zostały uznane zgodnie z art. 123 ust. 1, wyrażoną w MWh, Egp – ilość energii elektrycznej, dla której gwarancje pochodzenia wydane na podstawie art. 122 ust. 2 zostały uznane w innych krajach, wyrażoną w MWh,	

			Art. 124 ust. 12 uOZE	Ugp – ilość energii elektrycznej, dla której gwarancje pochodzenia zostały umorzone na podstawie art. 124a, wyrażoną w MWh, Een – ilość energii elektrycznej eksportowanej netto w związku z przepływami rzeczywistymi do poszczególnych krajów, wyrażoną w MWh, z uwzględnieniem udziału odnawialnych źródeł energii, obliczoną według wzoru: $Een = Eek \times \frac{(Pen + Ien + Igp - Egp - Ugp)}{(Pen + Ien + Igp)},$ gdzie symbol Eek oznacza ilość energii elektrycznej eksportowanej netto w związku przepływami rzeczywistymi do poszczególnych krajów, wyrażoną w MWh. 12. Przeniesienie gwarancji pochodzenia ciepła albo chłodu może nastąpić wyłącznie na rzecz podmiotu przyłączonego do tej samej sieci ciepłowniczej.	
7. Gwarancja pochodzenia określa co najmniej:	T	Art. 121 ust. 3 uOZE		3. Wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia zawiera: 1) oznaczenie wytwórcy odpowiednio energii elektrycznej, biometanu, ciepła albo chłodu, wodoru odnawialnego, biogazu albo biogazu rolniczego; 2) określenie lokalizacji, rodzaju oraz: a) łącznej mocy zainstalowanej instalacji odnawialnego źródła energii, w której została wytworzona energia elektryczna albo ciepło albo chłód, lub b) rocznej wydajności instalacji odnawialnego źródła energii, w której został wytworzony biometan, wodór odnawialny, biogaz albo biogaz rolniczy – a także wskazanie wykorzystywanego w tych instalacjach rodzaju lub nośnika pierwotnego energii; 3) dane dotyczące ilości wprowadzonych do sieci lub wprowadzonych w innym miejscu odpowiednio energii elektrycznej, biometanu, ciepła albo chłodu, wodoru odnawialnego, biogazu albo biogazu rolniczego wytworzonych z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, a w przypadku energii wytworzonej w procesie konwersji energetycznej, o którym mowa w art. 120 ust. 7, również potwierdzenie przez podmiot, o którym mowa w art. 124 ust. 1 pkt 1, umorzenia gwarancji pochodzenia wydanej dla rodzaju lub nośnika pierwotnego energii wykorzystanego w tym procesie; 4) określenie okresu, obejmującego jeden lub więcej następujących po sobie miesięcy kalendarzowych danego roku, w którym odpowiednio energia elektryczna, biometan, ciepło albo chłód, wodór odnawialny, biogaz albo	

	W gwarancjach pochodzenia z instalacji o mocy poniżej 50 kW można podawać uproszczone informacje.		Art. 124a ust. 6 uOZE	biogaz rolniczy zostały wytworzone z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, ze wskazaniem daty rozpoczęcia i zakończenia ich wytwarzania, przy czym okres ten nie może być dłuższy niż 6 miesięcy; 5) wskazanie, czy instalacja odnawialnego źródła energii określona w tym wniosku korzystała z mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii w instalacjach odnawialnego źródła energii; 6) wskazanie daty wytworzenia po raz pierwszy odpowiednio energii elektrycznej, biometanu, ciepła albo chłodu, wodoru odnawialnego, biogazu albo biogazu rolniczego z odnawialnych źródeł energii; 7) wskazanie rodzaju lub nośnika energii objętego tym wnioskiem oraz odnawialnego źródła energii, z których ta energia została wytworzona; 8) unikalny numer identyfikacyjny instalacji generowany przez internetową platformę aukcyjną, o której mowa w art. 78 ust. 6, o ile został nadany.”, 6. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera następujące informacje dotyczące podmiotu, na rzecz którego jest dokonywane umorzenie gwarancji pochodzenia: 1) nazwę; 2) formę prawną; 3) adres siedziby wraz z oznaczeniem kraju; 4) informację, czy: a) podmiot, na rzecz którego jest dokonywane umorzenie, jest przedsiębiorstwem energetycznym czy odbiorcą końcowym, b) umorzenie jest dokonywane w celu przeprowadzenia konwersji energetycznej, o której mowa w art. 120 ust. 7.	

	8. W przypadku gdy dostawca energii elektrycznej ma obowiązek wykazać udział lub ilość energii ze źródeł odnawialnych w jego miksie energetycznym do celów art. 3 ust. 9 lit. a) dyrektywy 2009/72/WE, może to zrobić, posługując się gwarancjami pochodzenia z wyłączeniem: a) udziału w jego miksie energetycznym odpowiadającego ofertom handlowym niepodlegającym śledzeniu, jeżeli takie występują, w odniesieniu do których dostawca może wykorzystać miks pozostałej energii; lub b) przypadków, gdy państwo członkowskie postanowi nie wydawać gwarancji pochodzenia producentowi otrzymującemu wsparcie finansowe z systemu wsparcia. W przypadku gdy państwa członkowskie wprowadziły stosowanie gwarancji pochodzenia w odniesieniu do innych rodzajów energii, dostawcy stosują do celów ujawniania informacji ten sam rodzaj gwarancji pochodzenia, jak ma to miejsce w odniesieniu do dostarczanej energii. Podobnie gwarancje pochodzenia utworzone na podstawie art. 14 ust. 10 dyrektywy 2012/27/UE można wykorzystać do udowodnienia wszelkich wymogów w zakresie wykazania ilości energii elektrycznej wyprodukowanej przez wysokosprawne układy kogeneracyjne. Do celów ust. 2 niniejszego artykułu, w przypadku gdy energia elektryczna wytwarzana jest za pomocą wysokosprawnych układów kogeneracyjnych wykorzystujących źródła odnawialne, może zostać wystawiona tylko jedna gwarancja pochodzenia określająca obie charakterystyki.	T	Art. 5 ust. 6a i 6b uPE	6a. Sprzedawca energii elektrycznej informuje swoich odbiorców o strukturze paliw zużytych lub innych nośników energii służących do wytworzenia energii elektrycznej sprzedanej przez niego w poprzednim roku kalendarzowym oraz o miejscu, w którym są dostępne informacje o wpływie wytwarzania tej energii na środowisko, co najmniej w zakresie emisji dwutlenku węgla i radioaktywnych odpadów. 6b. W przypadku energii elektrycznej kupowanej na giełdzie towarowej lub importowanej z systemu elektroenergetycznego państw niebędących członkami Unii Europejskiej, informacje o strukturze paliw zużytych lub innych nośników energii służących do wytworzenia energii elektrycznej mogą być sporządzone na podstawie zbiorczych danych dotyczących udziału poszczególnych rodzajów źródeł energii elektrycznej, w których energia ta została wytworzona w poprzednim roku kalendarzowym.	

9. Państwa członkowskie uznają gwarancje pochodzenia wydane przez inne państwa członkowskie zgodnie z niniejszą dyrektywą wyłącznie jako dowód w zakresie elementów, o których mowa w ust. 1 i ust. 7 akapit pierwszy lit. a)–f). Państwo członkowskie może odmówić uznania gwarancji pochodzenia wyłącznie jeżeli ma uzasadnione wątpliwości co do jej dokładności, wiarygodności lub autentyczności. Dane państwo członkowskie powiadamia Komisję o odmowie uznania gwarancji, podając jej powody.	T	Art. 123 ust.1-3 uOZE Art. 123 ust. 5 i ust. 6 uOZE Art. 124 ust. 13 uOZE	1. Prezes URE, na pisemny wniosek podmiotu, uznaje gwarancję pochodzenia wydaną w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub państwie członkowskim Wspólnoty Energetycznej. 2. Prezes URE odmawia uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 1, w przypadku, gdy: a) wystąpią uzasadnione wątpliwości co do jej autentyczności lub wiarygodności, b) posiadacz gwarancji pochodzenia nie posiada konta w rejestrze, o którym mowa w art. 124 ust. 1.”; 3. O przyczynie odmowy uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 2, Prezes URE niezwłocznie informuje Komisję Europejską, podając przyczynę odmowy. 5. Uznanie gwarancji pochodzenia, o którym mowa w ust. 1, jest warunkiem wprowadzenia do rejestru gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 124 ust. 1. 6. Prezes URE może przystąpić do stowarzyszenia Association of Issuing Bodies zrzeszającego organy wydające gwarancje pochodzenia. 13. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, publikuje roczny bilans gwarancji pochodzenia przeniesionych na rzecz podmiotów, posiadających siedzibę w państwie innym niż Rzeczpospolita Polska, a także uznanych na podstawie art. 123 ust. 1, w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku, którego dotyczy bilans.	
10. Jeżeli Komisja uzna, że odmowa uznania gwarancji pochodzenia jest nieuzasadniona, może przyjąć decyzję zobowiązującą państwo członkowskie do uznania gwarancji pochodzenia.	N		Brak potrzeby implementacji.	
11. Państwa członkowskie nie uznają gwarancji pochodzenia wydanych przez państwo trzecie, z wyjątkiem przypadków gdy Unia zawarła z tym państwem trzecim umowę w sprawie wzajemnego uznawania gwarancji pochodzenia wydanych w Unii i kompatybilnych systemów gwarancji pochodzenia utworzonych w tym państwie trzecim, i to wyłącznie w	T	Art. 123 ust.1-3 uOZE	1. Prezes URE, na pisemny wniosek podmiotu, uznaje gwarancję pochodzenia wydaną w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub państwie członkowskim Wspólnoty Energetycznej.	

	przypadku gdy prowadzony jest bezpośredni przywóz lub wywóz energii.		Art. 123 ust.5-8 uOZE	2. Prezes URE odmawia uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 1, w przypadku, gdy: a) wystąpią uzasadnione wątpliwości co do jej autentyczności lub wiarygodności, b) posiadacz gwarancji pochodzenia nie posiada konta w rejestrze, o którym mowa w art. 124 ust. 1. 3. O przyczynie odmowy uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 2, Prezes URE niezwłocznie informuje Komisję Europejską, podając przyczynę odmowy. 5. Uznanie gwarancji pochodzenia, o którym mowa w ust. 1, jest warunkiem wprowadzenia do rejestru gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 124 ust. 1. 6. Prezes URE może przystąpić do stowarzyszenia Association of Issuing Bodies zrzeszającego organy wydające gwarancje pochodzenia. 7. Koszty składki związane z członkostwem Prezesa URE w stowarzyszeniu, o którym mowa w ust. 6, pokrywa podmiot, o którym mowa w art. 124 ust. 1 pkt 1, ze składek podmiotów wpisanych do rejestrów prowadzonych przez ten podmiot. 8. Prezes URE oraz podmiot, o którym mowa w art. 124 ust. 1 pkt 1, zawierają porozumienie określające szczegółowe zasady współpracy, w szczególności dotyczące kwestii ponoszenia składki członkowskiej, o której mowa w ust. 7, oraz inne prawa i obowiązki stron tego porozumienia.”;	
	12. Państwo członkowskie może wprowadzić, zgodnie z prawem Unii, obiektywne, przejrzyste i niedyskryminujące kryteria dotyczące używania gwarancji pochodzenia, zgodnie ze zobowiązaniami ustanowionymi w art. 3 ust. 9 dyrektywy 2009/72/WE.	N		Brak potrzeby implementacji.	
	13. Komisja przyjmuje sprawozdanie zawierające ocenę możliwości ustanowienia ogólnounijnego oznakowania ekologicznego w celu promowania wykorzystania energii odnawialnej pochodzącej z nowych instalacji. Dostawcy wykorzystują informacje zawarte w gwarancjach pochodzenia w celu wykazania zgodności z wymogami takiego oznakowania.	N		Brak potrzeby implementacji.	
Art. 20	Dostęp do sieci i ich działanie 1. W odpowiednich przypadkach państwa członkowskie oceniają konieczność rozszerzenia istniejącej infrastruktury sieci gazowniczej, aby ułatwić integrację gazu ze źródeł odnawialnych.	N		Brak potrzeby implementacji. Dane działania mogą zostać wykonane na podstawie Rozporządzenia (EU) 2018/1999	

	2. W odpowiednich przypadkach państwa członkowskie nakładają na operatorów systemów przesyłowych i dystrybucyjnych na swoim terytorium obowiązek publikowania przepisów technicznych zgodnie z art. 8 dyrektywy 2009/73/WE, w szczególności w odniesieniu do zasad przyłączania do sieci, które obejmują wymagania dotyczące jakości, nawaniania i ciśnienia gazu. Państwa członkowskie nakładają również na operatorów systemów przesyłowych i dystrybucyjnych obowiązek publikacji taryf przyłączeniowych za przyłączenie gazu z odnawialnych źródeł w oparciu o obiektywne, przejrzyste i niedyskryminacyjne kryteria. 3. W zależności od swojej oceny, włączonej do zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia (UE) 2018/1999 i dotyczącej konieczności budowy nowej infrastruktury na potrzeby systemów ciepłowniczych i chłodniczych wykorzystujących źródła odnawialne w celu osiągnięcia celu unijnego, określonego w art. 3 ust. 1 niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie podejmują, w stosownych przypadkach, niezbędne kroki na rzecz rozbudowy lokalnej infrastruktury ogrzewania i chłodzenia w celu dostosowania się do rozwoju ogrzewania i chłodzenia wykorzystującego dużą biomasę, energię słoneczną, energię otoczenia i energię geotermalną oraz ciepło odpadowe i chłód odpadowy.				
Art. 21	Prosumenci energii odnawialnej 1. Państwa członkowskie zapewniają, by w oparciu o niniejszy artykuł konsumenci mieli prawo stać się prosumentami energii odnawialnej. 2. Państwa członkowskie zapewniają, by prosumenci energii odnawialnej, działający samodzielnie lub za pośrednictwem koncentratorów, mieli prawo: a) wytwarzać energię odnawialną, również na własne potrzeby, przechowywać i sprzedawać swoje nadwyżki	T	Rozdział 2 uOZE	Rozdział 2. Zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji oraz małej instalacji, z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego lub z biopłynów, zasady wykonywania działalności w zakresie biogazu lub biometanu oraz zasady wytwarzania energii elektrycznej przez prosumentów energii odnawialnej, prosumentów zbiorowych energii odnawialnej oraz prosumentów wirtualnych energii odnawialnej. <i>Wyjaśnienie: problematyka systemu prosumenckiego została kompleksowo uregulowana w przedmiotowym rozdziale, ze względu na objętość którego, odnośne przepisy nie zostają wymienione tutaj – znajdują się one na</i>	

	produkcji odnawialnej energii elektrycznej, w tym poprzez umowy zakupu odnawialnej energii elektrycznej, za pośrednictwem dostawców energii elektrycznej i poprzez ustalenia w zakresie partnerskiego (peer-to-peer) handlu, jednocześnie nie podlegając: (i) odnośnie do energii elektrycznej, którą pobierają z sieci lub którą do sieci wprowadzają – dyskryminacyjnym lub nieproporcjonalnym procedurom i opłatom oraz opłatom sieciowym nieodzwierciedlającym kosztów; (ii) odnośnie do samodzielnie wytworzonej energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych pozostającej w ich obiektach – dyskryminacyjnym lub nieproporcjonalnym procedurom i wszelkim opłatom; b) instalować i eksploatować systemy magazynowania energii elektrycznej połączone z instalacjami wytwarzającymi odnawialną energię elektryczną na własny użytek bez podlegania jakimkolwiek podwójnym opłatom, w tym opłatom sieciowym za zmagazynowaną energię elektryczną pozostającą w ich obiektach; c) zachować swoje prawa i obowiązki jako odbiorcy końcowi; d) otrzymywać wynagrodzenie, w stosownych przypadkach również z systemów wsparcia, za samodzielnie wytworzoną odnawialną energię elektryczną, którą wprowadzają do sieci, odzwierciedlające wartość rynkową tej energii elektrycznej i mogące uwzględnić jej długoterminową wartość dla sieci, środowiska i społeczeństwa. 3. Państwa członkowskie mogą stosować wobec prosumentów energii odnawialnej niedyskryminacyjne i proporcjonalne opłaty odnośnie do samodzielnie wytworzonej odnawialnej energii elektrycznej pozostającej w ich obiektach w następujących przypadkach:	Art. 2 pkt 27¹ uOZE Art. 3a uOZE Art. 3 pkt 55c) uPE. Art. 5a¹ uPE ust. 4 Art. 5b⁴ ust. 2 pkt 6 uPE	stronach 10-48 ustawy OZE (https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WDU20150000478/U/D20150478Lj.pdf) „27¹) partnerski handel energią z odnawialnych źródeł energii – sprzedaż energii wytworzonej przez prosumenta energii odnawialnej albo prosumenta zbiorowego energii odnawialnej innym użytkownikom systemu na podstawie umowy określającej, w szczególności, warunki dotyczące zautomatyzowanego wykonania transakcji i płatności za nią bezpośrednio między stronami tej umowy albo za pośrednictwem będących stroną trzecią użytkownika systemu lub spółki prowadzącej giełdę towarową w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 380); Art. 3a 1. Pośredniczenie w partnerskim handlu energią z odnawialnych źródeł energii stanowi obrót w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy - Prawo energetyczne. 2. Umowy w ramach partnerskiego handlu energią z odnawialnych źródeł energii zawiera się, rozlicza i rozwiązuje z wykorzystaniem platformy partnerskiego handlu energią z odnawialnych źródeł energii, przez którą rozumie się internetową platformę handlową w rozumieniu załącznika nr 2 do ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz.U. z 2023 r. poz. 913) umożliwiającą zautomatyzowane wykonanie transakcji i płatności bezpośrednio między stronami tych umów albo za pośrednictwem strony trzeciej. 55c) partnerski handel energią z odnawialnych źródeł energii - partnerski handel energią z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu art. 2 pkt 27¹ ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii. 4. Umowa, o której mowa w ust. 1, może przewidywać także udostępnienie stronom tej umowy platformy partnerskiego handlu energią z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 3a ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii. W takim przypadku umowa, o której mowa w ust. 1, zawiera również zasady i warunki realizacji usług udostępniania tej platformy.	

a) jeśli samodzielnie wytworzona odnawialna energia elektryczna jest efektywnie wspierana przez systemy wsparcia – i jedynie w zakresie, w jakim opłacalność ekonomiczna projektu i efekt zachęty takiego wsparcia pozostają nienaruszone; b) od 1 grudnia 2026 r., jeśli ogólny udział instalacji na własny użytek przekracza 8 % całkowitej zainstalowanej mocy elektrycznej w danym państwie członkowskim oraz jeżeli zostanie wykazane w drodze oceny kosztów i korzyści dokonanej przez krajowy organ regulacyjny tego państwa członkowskiego, przeprowadzonej w drodze otwartego, przejrzystego i partycypacyjnego procesu, że przepis określony w ust. 2 lit. a) ppkt (ii) prowadzi do znacznego nieproporcjonalnego obciążenia długoterminowej stabilności finansowej systemu elektrycznego albo że tworzy zachętę wykraczającą poza to, co jest obiektywnie niezbędne do osiągnięcia opłacalnego rozpowszechniania energii odnawialnej i jeśli takie obciążenie albo taka zachęta nie mogą być zminimalizowane przez podjęcie innych rozsądnych działań; lub c) jeśli samodzielnie wytworzona odnawialna energia elektryczna jest produkowana w instalacjach o całkowitej zainstalowanej mocy elektrycznej powyżej 30 kW. 4. Państwa członkowskie zapewniają, aby prosumenci energii odnawialnej zlokalizowani w tym samym budynku, w tym w budynku wielomieszkaniowym, mieli prawo podejmować wspólnie działania, o których mowa w ust. 2, i mogli dokonywać ustaleń w zakresie dzielenia się między sobą energią odnawialnych produkowaną w ich siedzibie lub siedzibach, bez uszczerbku dla opłat sieciowych i innych odpowiednich opłat i podatków mających zastosowanie do każdego prosumenta energii odnawialnej. Państwa członkowskie mogą wprowadzić zróżnicowanie pomiędzy indywidualnymi prosumentami energii odnawialnej a działającymi grupowo prosumentami energii odnawialnej. Wszelkie takie zróżnicowanie musi być proporcjonalne i należyte uzasadnione.	Art. 23 ust. 2 pkt 18b lit. 1 uPE Art. 2 pkt 27c) uOZE Art. 9g ust. 6b uPE Art. 4 ust. 15 - 17 uOZE	6) wskazanie, czy agregator zamierza prowadzić działalność również przy użyciu platformy partnerskiego handlu energią z odnawialnych źródeł energii; l) funkcjonowania partnerskiego handlu energią z odnawialnych źródeł energii, w tym w zakresie prawnych i organizacyjnych barier jego rozwoju; 27c) prosument zbiorowy energii odnawialnej - odbiorcę końcowego wytwarzającego energię elektryczną wyłącznie z odnawialnych źródeł energii na własne potrzeby w mikroinstalacji lub małej instalacji przyłączonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej za pośrednictwem wewnętrznej instalacji elektrycznej budynku wielolokalowego, w której znajduje się punkt poboru energii elektrycznej tego odbiorcy, pod warunkiem że w przypadku odbiorcy końcowego niebędącego odbiorcą energii elektrycznej w gospodarstwie domowym wytwarzanie to nie stanowi przedmiotu przeważającej działalności gospodarczej określonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej; 6b. Rozliczeń wynikających z niezbilansowania energii elektrycznej pobranej, wprowadzonej lub pobranej i wprowadzonej, w tym będącej przedmiotem partnerskiego handlu energią z odnawialnych źródeł energii, dokonuje jeden podmiot odpowiedzialny za bilansowanie. 15. Prosument energii odnawialnej korzystający z rozliczenia, o którym mowa w ust. 1 albo 1a, oraz inny użytkownik systemu, którzy są stroną umowy w ramach partnerskiego handlu energią z odnawialnych źródeł energii, informują rozliczających ich sprzedawców o ilości energii elektrycznej sprzedanej i kupionej na podstawie tej umowy, po uprzednim ustaleniu z tymi sprzedawcami sposobu i częstotliwości przekazywania tych informacji. 16. Przekazywanie informacji, o których mowa w ust. 15, może odbywać się za pośrednictwem strony trzeciej. 17. Energia elektryczna, o której mowa w ust. 15, nie podlega rozliczeniu, o którym mowa w ust. 1 i 1a.	

	5. Strona trzecia może być właścicielem instalacji prosumenta energii odnawialnej lub może zarządzać taką instalacją w zakresie instalacji, eksploatacji, w tym pomiarów, oraz konserwacji, pod warunkiem że podlega ona instrukcjom prosumenta energii odnawialnej. Takiej strony trzeciej nie uznaje się za prosumenta energii odnawialnej. 6. Państwa członkowskie wprowadzają ramy sprzyjające promowaniu i ułatwianiu rozwoju prosumpcji energii odnawialnej, w oparciu o ocenę istniejących nieuzasadnionych bariery dla prosumpcji energii odnawialnej na ich terytorium i w ich sieciach energetycznych oraz jej potencjału. Takie ramy sprzyjające między innymi: a) dotyczą kwestii dostępności prosumpcji energii odnawialnej dla wszystkich odbiorców końcowych, w tym gospodarstw domowych o niskich dochodach lub w trudnej sytuacji; b) dotyczą nieuzasadnionych barier dla finansowania projektów na rynku i środków ułatwiających dostęp do finansowania; c) dotyczą innych nieuzasadnionych barier dla prosumpcji energii odnawialnej, w tym dla najemców; d) dotyczą zachęt dla właścicieli budynków, by tworzyli możliwości w zakresie prosumpcji energii odnawialnej, w tym dla najemców; e) przyznają prosumantom energii odnawialnej, w odniesieniu do samodzielnie wytworzonej, wprowadzonej przez nich do sieci odnawialnej energii elektrycznej, niedyskryminacyjny dostęp do odpowiednich, istniejących systemów wsparcia, a także do wszystkich segmentów rynku energii elektrycznej;				

	f) zapewniają, by prosumenci energii odnawialnej uczestniczyli w odpowiedni i wyważony sposób w ogólnym podziale kosztów systemu, gdy energia elektryczna jest wprowadzana do sieci. Państwa członkowskie dołączają podsumowanie swoich polityk i środków będących częścią sprzyjających ram i ocenę wdrożenia tych polityk i środków, odpowiednio, w ich zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu oraz w sprawozdaniach z postępów na mocy rozporządzenia (UE) 2018/1999. 7. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla art. 107 i 108 TFUE.				
Art. 22	Spółeczności energetyczne działające w zakresie energii odnawialnej 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby odbiorcy końcowi, w szczególności gospodarstwa domowe, byli uprawnieni do uczestniczenia w społecznościach energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej przy zachowaniu swoich praw lub obowiązków jako odbiorców końcowych i bez podlegania nieuzasadnionym lub dyskryminacyjnym warunkom lub procedurom, które uniemożliwiałyby ich udział w społecznościach energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej, pod warunkiem że w przypadku przedsięwzięć prywatnych ich udział nie stanowi ich głównej działalności gospodarczej ani zawodowej. 2. Państwa członkowskie zapewniają, aby społeczności energetyczne działające w zakresie energii odnawialnej miały prawo do: a) produkcji, zużycia, magazynowania i sprzedaży energii odnawialnej, w tym w drodze umów zakupu odnawialnej energii elektrycznej; b) podziału, w ramach danej społeczności energetycznej działającej w zakresie energii odnawialnej, energii odnawialnej wyprodukowanej przez jednostki produkcyjne	T	Art. 3 pkt. 13f uPE	13f) obywatelska społeczność energetyczna - podmiot posiadający zdolność prawną, który: a) opiera się na dobrowolnym i otwartym uczestnictwie i w którym uprawnienia decyzyjne i kontrolne przysługują członkom, udziałowcom lub wspólnikom będącym wyłącznie osobami fizycznymi, jednostkami samorządu terytorialnego, mikroprzedsiębiorcami lub małymi przedsiębiorcami w rozumieniu art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2023 r. poz. 221, 641, 803, 1414 i 2029), dla których działalność gospodarcza w sektorze energetycznym nie stanowi przedmiotu podstawowej działalności gospodarczej określonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, b) za główny cel ma zapewnienie korzyści środowiskowych, gospodarczych lub społecznych dla swoich członków, udziałowców lub wspólników lub obszarów lokalnych, na których prowadzi działalność, c) może zajmować się: - w odniesieniu do energii elektrycznej: - - wytwarzaniem, zużywaniem lub - - dystrybucją, lub - - sprzedażą, lub - - obrotem, lub - - agregacją, lub - - magazynowaniem, lub - realizowaniem przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej, lub	

będące własnością tej społeczności energetycznej działającej w zakresie energii odnawialnej, z zastrzeżeniem innych wymogów określonych w niniejszym artykule i z zastrzeżeniem zachowania praw i obowiązków członków społeczności energetycznej działającej w zakresie energii odnawialnej jako odbiorców; c) dostępu – w sposób niedyskryminacyjny – do wszystkich odpowiednich rynków energii, zarówno bezpośrednio, jak i za pośrednictwem koncentracji. 3. Państwa członkowskie oceniają istniejące przeszkody i potencjał rozwoju na swoich terytoriach społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej. 4. Państwa członkowskie ustanawiają ramy pozwalające na promowanie i ułatwianie rozwoju społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej. Ramy te zapewniają między innymi, aby: a) usunięte zostały nieuzasadnione bariery regulacyjne i administracyjne dla społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej; b) społeczności energetyczne działające w zakresie energii odnawialnej dostarczające energię lub świadczące usługi koncentracji lub inne usługi komercyjne w zakresie energii podlegały przepisom odpowiednim dla takiej działalności; c) operator danego systemu dystrybucyjnego współpracował ze społecznościami energetycznymi działającymi w zakresie energii odnawialnej w celu ułatwienia transferów energii w ramach społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej; d) społeczności energetyczne działające w zakresie energii odnawialnej podlegały sprawiedliwym, proporcjonalnym i przejrzystym procedurom, w tym procedurom w zakresie rejestracji i wydawania koncesji, oraz ponosiły odzwierciedlające koszty opłaty sieciowe, jak również		Art. 11zj uPE Art. 11zk uPE Art. 11zl ust. 1 uPE Art. 11zm ust. 1 uPE Art. 11zn uPE	- świadczeniem usług ładowania pojazdów elektrycznych, o których mowa w ustawie z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych, lub - świadczeniem innych usług na rynkach energii elektrycznej, w tym usług systemowych lub usług elastyczności, lub - wytwarzaniem, zużywaniem, magazynowaniem lub sprzedażą biogazu, biogazu rolniczego, biomasy i biomasy pochodzenia rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 1, 2, 3 i 3b ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2023 r. poz. 1436, 1597, 1681 i 1762); Art. 11zj. Członek, udziałowiec lub wspólnik obywatelskiej społeczności energetycznej zachowuje prawa i obowiązki wynikające z jego statusu jako odbiorcy końcowego lub odbiorcy aktywnego, w tym odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, wynikające z przepisów ustawy. Art. 11zk. 1. Obywatelska społeczność energetyczna prowadzi działalność na obszarze działania jednego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do którego sieci są przyłączone instalacje należące do członków, udziałowców lub wspólników tej społeczności. 2. Obszar działania obywatelskiej społeczności energetycznej ustala się na podstawie miejsc przyłączenia instalacji należących do członków, udziałowców lub wspólników tej społeczności do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 110 kV. 3. Działalność obywatelskiej społeczności energetycznej nie może obejmować połączeń z innymi państwami. Art. 11zl. 1. Statut lub umowa obywatelskiej społeczności energetycznej określa sposób prowadzenia rozliczeń oraz podział energii elektrycznej, która jest wytwarzana przez będące własnością tej społeczności jednostki wytwórcze w ramach obywatelskiej społeczności energetycznej. Art. 11zm. 1. Obywatelska społeczność energetyczna może podjąć działalność po uzyskaniu wpisu do wykazu obywatelskich społeczności energetycznych prowadzonego przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Art. 11zn	

	odpowiednie opłaty i podatki, co zapewni, że w adekwatny, sprawiedliwy i wyważony sposób będą one uczestniczyć w ogólnym podziale kosztów systemu zgodnie z przejrzystą analizą kosztów i korzyści dotyczącą dystrybuowanych źródeł energii opracowaną przez właściwe organy krajowe; e) społeczności energetyczne działające w zakresie energii odnawialnej nie podlegały dyskryminacyjnemu traktowaniu w odniesieniu do ich działalności, praw i obowiązków jako odbiorcy końcowi, producenci, dostawcy, operatorzy systemu dystrybucyjnego lub jako inni uczestnicy rynku; f) udział w społecznościach energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej był otwarty dla wszystkich konsumentów, w tym gospodarstw domowych o niskich dochodach lub w trudnej sytuacji; g) dostępne były narzędzia ułatwiające dostęp do finansowania i informacji; h) udzielane było wsparcie regulacyjne i wsparcie na rzecz budowania potencjału dla organów publicznych w umożliwianiu powstawania i tworzeniu społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej, w tym w pomaganiu władzom w bezpośrednim uczestnictwie; i) powstały przepisy gwarantujące równe i niedyskryminujące traktowanie konsumentów, którzy uczestniczą w społeczności energetycznej działającej w zakresie energii odnawialnej 5. The main elements of the enabling framework referred to in paragraph 4, and of its implementation, shall be part of the updates of the Member States' integrated national energy and climate plans and progress reports pursuant to Regulation (EU) 2018/1999. 6. Member States may provide for renewable energy communities to be open to cross-border participation. 7.			1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wpisuje obywatelską społeczność energetyczną do wykazu obywatelskich społeczności energetycznych, na jej wniosek. 2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera: 1) nazwę wraz z oznaczeniem formy prawnej obywatelskiej społeczności energetycznej; 2) miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, adres jej siedziby i inne dane teleadresowe obywatelskiej społeczności energetycznej; 3) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub numer identyfikacji podatkowej (NIP); 4) określenie: a) obszaru i przedmiotu prowadzonej działalności, b) liczby członków obywatelskiej społeczności energetycznej, c) operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do którego sieci są przyłączone instalacje należące do udziałowców, wspólników lub członków obywatelskiej społeczności energetycznej, d) prognozy rocznego zapotrzebowania na poszczególne rodzaje energii będące przedmiotem działalności obywatelskiej społeczności energetycznej, e) liczby, rodzajów i lokalizacji instalacji odnawialnego źródła energii, w przypadku ich posiadania, oraz mocy zainstalowanej elektrycznej tych instalacji; 5) podpis wnioskodawcy. 3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się: 1) statut lub umowę obywatelskiej społeczności energetycznej; 2) oświadczenie o kompletności i zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny oświadczam, że dane zawarte we wniosku o wpis do wykazu obywatelskich społeczności energetycznych są kompletne i zgodne z prawdą.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń; 3) oświadczenie, że obywatelska społeczność energetyczna będzie prowadzić działalność wyłączenie w zakresie odnawialnych źródeł energii. 4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. 5. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki weryfikuje: 1) wniosek, o którym mowa w ust. 1 - pod względem poprawności i prawidłowości przekazanych danych;	

	7. Without prejudice to Articles 107 and 108 TFEU, Member States shall take into account specificities of renewable energy communities when designing support schemes in order to allow them to compete for support on an equal footing with other market participants.	Art. 11zo uPE	2) statut lub umowę obywatelskiej społeczności energetycznej - pod względem zgodności z celem i przedmiotem działalności, o których mowa w art. 3 pkt 13f oraz art. 11zi-11zl. 6. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie zawiera danych, o których mowa w ust. 2, lub do wniosku nie dołączono statutu lub umowy obywatelskiej społeczności energetycznej, lub oświadczeń, zgodnie z ust. 3 pkt 1 i 2, a w przypadku gdy obywatelska społeczność energetyczna będzie prowadzić działalność wyłącznie w zakresie odnawialnych źródeł energii - zgodnie z ust. 3, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia braków w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania wraz z pouczeniem, że nieuzupełnienie braków w tym terminie spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia. 7. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki dokonuje wpisu do wykazu obywatelskich społeczności energetycznych w terminie 14 dni od dnia wpływu kompletnego wniosku, o którym mowa w ust. 1. 8. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki niezwłocznie wydaje zaświadczenie o wpisie obywatelskiej społeczności energetycznej do wykazu obywatelskich społeczności energetycznych. 9. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki prostuje z urzędu wpis do wykazu obywatelskich społeczności energetycznych zawierający oczywiste błędy. 10. Przepisy ust. 2-9 stosuje się odpowiednio do wniosku o zmianę wpisu do wykazu obywatelskich społeczności energetycznych. 11. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki odmawia, w drodze decyzji, wpisu obywatelskiej społeczności energetycznej do wykazu obywatelskich społeczności energetycznych, jeżeli: 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące wnioskodawcy wykonywania działalności objętej wpisem; 2) złożono wniosek, o którym mowa w ust. 1, niezgodny ze stanem faktycznym; 3) statut lub umowa obywatelskiej społeczności energetycznej są niezgodne z celem i przedmiotem działalności, o których mowa w art. 3 pkt 13f oraz art. 11zi-11zl. 12. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wykreśla obywatelską społeczność energetyczną z wykazu obywatelskich społeczności energetycznych w przypadku: 1) złożenia wniosku o wykreślenie z wykazu przez obywatelską społeczność energetyczną; 2) uzyskania informacji o wykreśleniu podmiotu, o którym mowa w art. 11zi ust. 1, z Krajowego Rejestru Sądowego;	

			Art. 23 ust. 2 pkt 21c) lit. j uPE	3) uzyskania informacji o wydaniu wobec podmiotu, o którym mowa w art. 11zi ust. 1, prawomocnego orzeczenia zakazującego wykonywania działalności objętej wpisem do wykazu. 13. Wykreślenie z wykazu obywatelskich społeczności energetycznych z przyczyn, o których mowa w ust. 11 pkt 2 i 3, następuje z urzędu. Art. 11zo 1. Obywatelska społeczność energetyczna informuje Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o: 1) zmianie danych, o których mowa w art. 11zn ust. 2 pkt 1, 2 i pkt 4 lit. a, c i d, 2) zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej, 3) wykreśleniu podmiotu, o którym mowa w art. 11zi ust. 1, z Krajowego Rejestru Sądowego, 4) wydaniu wobec podmiotu, o którym mowa w art. 11zi ust. 1, prawomocnego orzeczenia zakazującego wykonywania działalności objętej wpisem do wykazu - w terminie 14 dni od dnia wystąpienia tego zdarzenia. 2. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki dokonuje zmiany wpisu do wykazu obywatelskich społeczności energetycznych albo wykreślenia obywatelskiej społeczności energetycznej z tego wykazu w terminie 14 dni od dnia otrzymania tej informacji. 2. Do zakresu działania Prezesa URE należy: (...) 21c) prowadzenie w postaci elektronicznej: (...) j) wykazu obywatelskich społeczności energetycznych;	
Art. 23	Zwiększanie roli energii odnawialnej w ciepłownictwie i chłodnictwie 1. W celu promowania korzystania z energii odnawialnej w sektorze ogrzewania i chłodzenia każde państwo członkowskie dąży do zwiększenia udziału energii odnawialnej w tym sektorze orientacyjnie o 1,3 punktu procentowego jako roczna średnia wyliczona dla okresów 2021–2025 i 2026–2030, zaczynając od udziału energii odnawialnej w sektorze ogrzewania i chłodzenia osiągniętego w 2020 r., wyrażonego jako krajowy udział w	T	Art. 116 ust. 1 uOZE	1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się w obszarze danej sieci ciepłowniczej obrotem ciepłem lub chłodem lub wytwarzaniem ciepła lub chłodu i jego sprzedażą odbiorcom końcowym dokonuje zakupu oferowanego mu: 1) ciepła lub chłodu, wytworzonych w przyłączonych do tej sieci instalacjach odnawialnego źródła energii, w tym w instalacjach termicznego przekształcania odpadów, z wyłączeniem instalacji spalania wielopaliwowego	

	zużyciu energii końcowej i obliczonego zgodnie z metodyką opisaną w art. 7, bez uszczerbku dla ust. 2 niniejszego artykułu. W przypadku państw członkowskich, w których nie wykorzystuje się ciepła odpadowego i chłodu odpadowego, to zwiększenie udziału ograniczone jest do 1,1 punktu procentowego. W stosownych przypadkach państwa członkowskie nadają priorytet najlepszym dostępnym technologiom. 2. Do celów ust. 1, obliczając swój udział energii odnawialnej w sektorze ogrzewania i chłodzenia i swoje średnie roczne zwiększenie, o którym mowa w ust. 1, każde państwo członkowskie: a) może doliczać ciepło odpadowe i chłód odpadowy, do wysokości 40 % średniego rocznego zwiększenia; b) jeżeli jego udział energii odnawialnej w sektorze ogrzewania i chłodzenia przekracza 60 %, może liczyć każdy taki udział jako spełniający średnie roczne zwiększenie; oraz c) jeżeli jego udział energii odnawialnej w sektorze ogrzewania i chłodzenia wynosi ponad 50 %, ale nie przekracza 60 %, może liczyć każdy taki udział jako spełniający połowę średniego rocznego zwiększenia. Podejmując decyzje o wprowadzeniu środków w celu stosowania energii ze źródeł odnawialnych w sektorze ogrzewania i chłodzenia państwa członkowskie mogą uwzględniać opłacalność odzwierciedlającą strukturalne bariery wynikające z wysokiego udziału gazu ziemnego lub chłodzenia, lub z rozproszonej struktury rozmieszczenia skupisk ludzkich o niskiej gęstości zaludnienia. W przypadku gdyby środki te skutkowały niższym średnim rocznym zwiększeniem niż to, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, państwa członkowskie podają informacje o tym fakcie do wiadomości publicznej, na przykład w ich zintegrowanych krajowych sprawozdaniach z postępów dotyczących energii i klimatu zgodnie z art. 20 rozporządzenia(UE) 2018/1999, i przekazują Komisji uzasadnienie, w tym uzasadnienie wyboru środków, o których mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu.	§3 ust. 1- 4 Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie obowiązku zakupu ciepła lub chłodu oraz ciepła odpadowego oraz sposobu załatwiania reklamacji w zakresie przyłączania do sieci ciepłowniczej (Dz.U. z 2024 r. poz. 1084)	stosujących paliwa kopalne, 2) ciepła odpadowego w rozumieniu art. 3 pkt 20i ustawy – Prawo energetyczne – w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców końcowych tego przedsiębiorstwa przyłączonych do tej sieci.”, par. 3 1. Obowiązek zakupu jest realizowany przed zakupem ciepła lub chłodu z innych źródeł ciepła lub chłodu, przyłączonych do sieci ciepłowniczej, niebędących instalacjami odnawialnego źródła energii, instalacjami termicznego przekształcania odpadów lub źródłami ciepła odpadowego. 2. Obowiązek zakupu jest realizowany w przypadku, gdy oferowana cena ciepła, chłodu lub ciepła odpadowego jest nie wyższa niż średnioroczna z ubiegłego roku kalendarzowego cena ciepła lub chłodu z innych źródeł ciepła lub chłodu, przyłączonych do sieci ciepłowniczej, niebędących instalacjami odnawialnego źródła energii, instalacjami termicznego przekształcania odpadów lub źródłami ciepła odpadowego, powiększona o średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, określony w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, dla roku poprzedzającego rok zatwierdzenia taryfy albo rok ustalenia cen dla ciepła, chłodu lub ciepła odpadowego objętych obowiązkiem zakupu. 3. W przypadku gdy wskaźnik, o którym mowa w ust. 2, jest ujemny, obowiązek zakupu jest realizowany, jeżeli oferowana cena ciepła, chłodu lub ciepła odpadowego jest nie wyższa niż średnioroczna cena, o której mowa w ust. 2. 4. W przypadku gdy ciepło lub chłód zostaną wytworzone w instalacji odnawialnego źródła energii, w której są spalane biomasa, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy wspólnie z innymi paliwami, obowiązek zakupu ciepła lub chłodu jest realizowany w odniesieniu do części wytworzonego ciepła lub chłodu odpowiadającej wartości energetycznej biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w łącznej wartości energetycznej wszystkich spalonych paliw zużytych do wytworzenia ciepła lub chłodu w tej instalacji.	

	3. Na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów państwa członkowskie mogą ustanowić i podać do wiadomości publicznej wykaz środków oraz wyznaczyć i podać do wiadomości publicznej podmioty wykonawcze, takie jak dostawcy paliw, organy publiczne lub zawodowe, które mają przyczyniać się do średniego rocznego zwiększenia, o którym mowa w ust. 1. 4. Państwa członkowskie mogą wdrażać średnie roczne zwiększenie, o którym mowa w ust. 1, między innymi, stosując jeden lub więcej następujących wariantów: a) fizyczne wprowadzanie energii odnawialnej lub ciepła odpadowego i chłodu odpadowego do energii i paliw energetycznych dostarczanych na potrzeby ogrzewania i chłodzenia; b) bezpośrednie środki ograniczające zużycie paliw kopalnych, takie jak instalacja w budynkach wysoce efektywnych systemów ciepłowniczych i chłodniczych wykorzystujących energię odnawialną lub wykorzystywanie energii odnawialnej lub ciepła odpadowego i chłodu odpadowego w przemysłowych procesach grzewczych i chłodniczych; c) pośrednie środki ograniczające zużycie paliw kopalnych objęte zbywalnymi certyfikatami potwierdzającymi przestrzeganie zobowiązania określonego w ust. 1 poprzez wspieranie pośrednich środków ograniczających przez inny podmiot gospodarczy, taki jak niezależny instalator technologii związanych z energią odnawialną lub przedsiębiorstwo usług energetycznych świadczące usługi w zakresie instalacji wykorzystujących energię odnawialną; lub d) inne środki z zakresu polityki o równoważnym skutku w celu osiągnięcia średniego rocznego zwiększenia, o którym mowa w ust. 1, w tym środki fiskalne lub inne zachęty finansowe. Przy wprowadzaniu i wdrażaniu środków, o których mowa w akapicie pierwszym, państwa członkowskie dążą do zapewnienia dostępności tych środków dla wszystkich konsumentów, zwłaszcza gospodarstw domowych o niskich dochodach lub gospodarstw domowych w trudnej sytuacji,	Art. 116 ust. 2 uOZE Art. 45 ust. 1 pkt 1b uPE Art. 47 ust. 1c uPE Art. 127a – 127b uOZE Art. 131 ust. 1 uOZE	2. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją ciepła na obszarze danego systemu ciepłowniczego jest obowiązane do wyrażenia zgody na przyłączenie instalacji, o której mowa w ust. 1, do sieci ciepłowniczej lub na zmianę warunków przyłączenia w celu przyłączenia takiej instalacji. Przyłączenie jest realizowane zgodnie z przepisami ustawy – Prawo energetyczne. 1b) pokrycie kosztów uzasadnionych działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych w zakresie budowy, modernizacji i przyłączania jednostek wytwórczych będących instalacjami odnawialnego źródła energii, w których jest wytwarzane ciepło, oraz instalacji, w których jest zagospodarowywane ciepło odpadowe, wraz z uzasadnionym zwrotem z kapitału zaangażowanego w tę działalność w wysokości nie mniejszej niż stopa zwrotu na poziomie 7%; 1c. Taryfy ustalane przez przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesję na wytwarzanie ciepła, w części dla każdego ze źródeł ciepła o mocy zainstalowanej cieplnej nieprzekraczającej 5 MW, które spełnia warunki określone w art. 7b ust. 3, nie podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa URE. Art. 127a. Krajowy cel w zakresie udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto, zwany dalej „krajowym celem OZE”, określa zintegrowany krajowy plan na rzecz energii i klimatu oraz jego aktualizacja, o których mowa w art. 15ab ustawy – Prawo energetyczne. Art. 127b. Działania promujące i ułatwiające rozwój: 1) obywatelskich społeczności energetycznych wykonujących działalność wyłącznie w zakresie odnawialnych źródeł energii, o których mowa w art. 11zi ustawy – Prawo energetyczne, 2) prosumentów energii odnawialnej, prosumentów zbiorowych energii odnawialnej oraz prosumentów wirtualnych	

	które w przeciwnym wypadku nie dysponowałyby wystarczającymi nakładami kapitałowymi, by korzystać z tych środków. 5. Państwa członkowskie mogą korzystać ze struktur ustanowionych w ramach krajowych zobowiązań w zakresie oszczędności energii, o których mowa w art. 7 dyrektywy 2012/27/UE, w celu wdrażania i monitorowania środków, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu. 6. W przypadku wyznaczenia podmiotów na podstawie ust. 3 państwa członkowskie zapewniają, by ich wkład w te wyznaczone podmioty był wymierny i możliwy do zweryfikowania oraz by wyznaczone podmioty składały co roku sprawozdanie dotyczące: a) całkowitej ilości energii dostarczonej do celów ogrzewania i chłodzenia; b) całkowitej ilości energii odnawialnej dostarczonej do celów ogrzewania i chłodzenia; c) ilości ciepła odpadowego i chłodu odpadowego dostarczonej do celów ogrzewania i chłodzenia; d) udziału energii odnawialnej i ciepła odpadowego i chłodu odpadowego w całkowitej ilości energii dostarczonej do celów ogrzewania i chłodzenia; oraz e) rodzaju odnawialnego źródła energii.		energii odnawialnej – wykazuje się w zintegrowanym krajowym planie na rzecz energii i klimatu oraz jego aktualizacji oraz w sprawozdaniach z postępów w dziedzinie energii i klimatu, o których mowa w art. 15ab ustawy – Prawo energetyczne.”; Art. 131 1. Minister właściwy do spraw klimatu tworzy elektroniczną bazę danych wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych i udostępnia ją w Biuletynie Informacji Publicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych. 2. Prezes URE oraz Zarząd Narodowego Funduszu przekazują ministrowi właściwemu do spraw klimatu informacje związane z wykorzystaniem energii ze źródeł odnawialnych, które niezwłocznie od dnia otrzymania przez ministra właściwego do spraw klimatu zamieszcza się w elektronicznej bazie danych, o której mowa w ust. 1. 3. Informacje, o których mowa w ust. 2, przekazywane przez Prezesa URE dotyczą w szczególności: 1) mocy zainstalowanej elektrycznej poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii objętych koncesją Prezesa URE na wykonywanie działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu energii elektrycznej; 1a) rocznej wydajności biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu lub biometanu z biogazu w instalacjach odnawialnego źródła energii wpisanych do rejestru wytwórców biogazu; 1b) mocy zainstalowanej cieplnej poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii objętych koncesją Prezesa URE na wykonywanie działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu ciepła; 2) ilości energii elektrycznej wytworzonej ze źródeł odnawialnych w instalacjach odnawialnego źródła energii, określonego na podstawie wydanych przez Prezesa URE świadectw pochodzenia, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii; 3) ilości energii elektrycznej wytworzonej ze źródeł odnawialnych w instalacjach odnawialnego źródła energii, objętego postanowieniami o odmowie wydania świadectw pochodzenia; 4) liczby wydanych gwarancji pochodzenia z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii, w których wytworzono energię elektryczną, biometan, ciepło albo chłód, wodór odnawialny, biogaz albo biogaz rolniczy.	

			Art. 131 ust. 3 pkt 1b uOZE Art. 37 nowelizacji ustawy o OZE	4. Informacje wskazane w ust. 3 Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu w terminie 25 dni od dnia zakończenia każdego kwartału. 5. W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 2, Zarząd Narodowego Funduszu przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu informacje o wysokości uiszczonych opłat zastępczych, według stanu na koniec danego kwartału, w terminie 45 dni od dnia zakończenia każdego kwartału. 6. Dane zamieszczone w elektronicznej bazie danych wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych są jawne. 1b) mocy zainstalowanej cieplnej poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii objętych koncesją Prezesa URE na wykonywanie działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu ciepła; Art. 37. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją ciepła w danej sieci ciepłowniczej przekazuje po raz pierwszy Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki i ministrowi właściwemu do spraw energii sprawozdanie oraz publikuje po raz pierwszy informację, o których mowa w art. 7b ust. 5 ustawy zmienianej w art. 4, w terminie do dnia 29 lutego 2024 r. 2. Przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające ciepło dostarczane do sieci ciepłowniczej przekazuje po raz pierwszy przedsiębiorstwu energetycznemu, do którego sieci jest przyłączone, informacje niezbędne do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 7b ust. 5 ustawy zmienianej w art. 4, w terminie do dnia 31 stycznia 2024 r.	
Art. 24	Systemy ciepłownicze i chłodnicze 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby odbiorcy końcowi otrzymywali – w łatwo dostępny sposób, na przykład na stronach internetowych dostawców lub w rozliczeniach rocznych, lub na żądanie – informacje na temat efektywności energetycznej i udziału energii odnawialnej w ich systemach ciepłowniczych i chłodniczych.	T	§ 23 Rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemów ciepłowniczych	§ 23 1. Przedsiębiorstwo ciepłownicze lub dystrybutor ciepła, dla potrzeb planowania przyłączeń nowych podmiotów do swoich sieci, zmiany mocy zamówionej podmiotów przyłączonych do sieci lub zmiany układu technologicznego urządzeń odbiorcy, podaje do publicznej wiadomości informacje techniczne o bieżącym stanie sieci ciepłowniczej, zamieszczając je na swojej stronie internetowej lub na tablicy informacyjnej w siedzibie przedsiębiorstwa.	

	wyrażonego w postaci udziału w końcowym zużyciu energii w systemach ciepłowniczych i chłodniczych, poprzez wdrożenie środków, co do których można się spodziewać, że spowodują takie średnie roczne zwiększenie w latach o normalnych warunkach klimatycznych. Państwa członkowskie, w których udział energii ze źródeł odnawialnych i z ciepła odpadowego i chłodu odpadowego w systemach ciepłowniczych i chłodniczych przekracza 60 %, mogą liczyć każdy taki udział jako spełniający średnie roczne zwiększenie o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszej litery. Państwa członkowskie ustanawiają środki konieczne do wdrożenia średniego rocznego zwiększenia określonego w akapicie pierwszym niniejszej litery w swoich zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia (UE) 2018/1999; b) zapewnienie, by operatorzy systemów ciepłowniczych i chłodniczych byli zobowiązani do przyłączenia dostawców energii ze źródeł odnawialnych oraz z ciepła odpadowego i chłodu odpadowego lub byli zobowiązani do oferowania podłączenia i zakupu ciepła i chłodu ze źródeł odnawialnych oraz z ciepła odpadowego i chłodu odpadowego od dostawców będących stroną trzecią – w oparciu o niedyskryminacyjne kryteria określone przez właściwy organ danego państwa członkowskiego, jeżeli operatorzy ci muszą: (i) zaspokoić popyt ze strony nowych odbiorców; (ii) zastąpić istniejące zdolności wytwarzania ciepła lub chłodu; lub (iii) rozszerzyć istniejące zdolności wytwarzania ciepła lub chłodu.	Art. 116 ust. 2a uOZE §3 ust. 1 rozp. w sprawie obowiązku zakupu ciepła lub chłodu oraz ciepła odpadowego oraz sposobu załatwiania reklamacji w zakresie przyłączania do sieci ciepłowniczej §3 ust. 2 rozp. w sprawie obowiązku zakupu ciepła lub chłodu oraz ciepła odpadowego oraz sposobu załatwiania reklamacji w zakresie przyłączania do sieci ciepłowniczej §4 i 5 Rozp. w sprawie obowiązku zakupu ciepła lub chłodu oraz ciepła	2) ciepła odpadowego w rozumieniu art. 3 pkt 20i ustawy – Prawo energetyczne – w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców końcowych tego przedsiębiorstwa przyłączonych do tej sieci.”, 2a.W przypadku niewyrażenia zgody na przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją ciepła informuje podmiot ubiegający się o przyłączenie o warunkach, które należy spełnić, aby umożliwić przyłączenie tej instalacji. 1. Obowiązek zakupu jest realizowany przed zakupem ciepła lub chłodu z innych źródeł ciepła lub chłodu, przyłączonych do sieci ciepłowniczej, niebędących instalacjami odnawialnego źródła energii, instalacjami termicznego przekształcania odpadów lub źródłami ciepła odpadowego. 2. Obowiązek zakupu jest realizowany w przypadku, gdy oferowana cena ciepła, chłodu lub ciepła odpadowego jest nie wyższa niż średnioroczna z ubiegłego roku kalendarzowego cena ciepła lub chłodu z innych źródeł ciepła lub chłodu, przyłączonych do sieci ciepłowniczej, niebędących instalacjami odnawialnego źródła energii, instalacjami termicznego przekształcania odpadów lub źródłami ciepła odpadowego, powiększona o średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, określony w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, dla roku poprzedzającego rok zatwierdzenia taryfy albo rok	

5. W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z opcji, o której mowa w ust. 4 lit. b), operator systemu ciepłowniczego lub chłodniczego może odmówić przyłączenia i zakupu ciepła lub chłodu od dostawców będących stronami trzecimi, w przypadku gdy: a) system nie ma wystarczającej przepustowości ze względu na inne dostawy ciepła odpadowego i chłodu odpadowego, ciepła lub chłodu ze źródeł odnawialnych bądź ciepła lub chłodu produkowanego przez wysokosprawne układy kogeneracyjne; b) ciepło lub chłód od dostawcy będącego stroną trzecią nie spełnia parametrów technicznych niezbędnych do przyłączenia oraz zapewnienia niezawodnego i bezpiecznego funkcjonowania systemu ciepłowniczego i chłodniczego; lub c) operator może wykazać, że udzielenie dostępu doprowadziłoby do nadmiernego wzrostu kosztów dla odbiorców końcowych za dostarczenie ciepła lub chłodu w porównaniu z kosztami związanymi z korzystaniem z głównego lokalnego źródła ciepła lub chłodu, dla którego energia ze źródeł odnawialnych lub ciepło odpadowe i chłód odpadowy stanowiłyby konkurencję. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku gdy operator systemu ciepłowniczego lub chłodniczego odmówi przyłączenia dostawcy ciepła lub chłodu na podstawie akapitu pierwszego, operator ten zgodnie z ust. 9 przekazał właściwemu organowi informację dotyczącą powodów odmowy, jak również warunków, które należałoby spełnić i środków, które należałoby wprowadzić w systemie, aby umożliwić takie przyłączenie. 6. W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z opcji, o której mowa w ust. 4 lit. b), może ono zwolnić operatorów następujących systemów ciepłownicznych i chłodniczych ze stosowania tej litery: a) efektywnych systemów ciepłownicznych i chłodniczych;	odpadowego oraz sposobu załatwiania reklamacji w zakresie przyłączania do sieci ciepłowniczej Art. 36 nowelizacji ustawy o OZE	ustalenia cen dla ciepła, chłodu lub ciepła odpadowego objętych obowiązkiem zakupu §4 1. Rzeczywistą ilość zakupionego ciepła, chłodu oraz ciepła odpadowego objętych obowiązkiem zakupu ustala się na podstawie wskazań zespołu urządzeń służących do pomiaru ich ilości i parametrów ich nośników, dopuszczonego do stosowania zgodnie z przepisami o miarach, który jest zainstalowany w miejscu dostarczania ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii lub ciepła odpadowego do sieci ciepłowniczej określonym w umowie sprzedaży, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne. 2. Ustalenie rzeczywistej ilości zakupionego ciepła, chłodu oraz ciepła odpadowego, o której mowa w ust. 1, następuje w sposób określony przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, w umowie sprzedaży, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, lub w umowie kompleksowej, o której mowa w art. 5 ust. 3 tej ustawy. §5 1. Kontrolę warunków technicznych realizacji obowiązku zakupu przeprowadza się na podstawie pisemnego upoważnienia wydanego przez Prezesa URE, które zawiera: 1) oznaczenie organu kontrolującego; 2) oznaczenie kontrolowanego przedsiębiorstwa energetycznego - nazwę i adres siedziby; 3) podstawę prawną przeprowadzenia kontroli; 4) wskazanie zakresu przedmiotowego kontroli; 5) oznaczenie osoby przeprowadzającej kontrolę; 6) datę rozpoczęcia i przewidywany termin zakończenia kontroli; 7) podpis osoby wystawiającej upoważnienie; 8) datę i miejsce wystawienia upoważnienia; 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorstwa energetycznego.	

	a) w dniu 24 grudnia 2018 r. udział jego systemów ciepłowniczych i chłodniczych w ogólnym zużyciu energii na ogrzewanie i chłodzenie wynosi 2 % lub mniej; b) udział jego systemów ciepłowniczych i chłodniczych wzrasta ponad poziom 2 % na skutek rozwijania nowych efektywnych systemów ciepłowniczych i chłodniczych na podstawie jego zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia (UE) 2018/1999 lub na podstawie oceny, o której mowa w art. 15 ust. 8 niniejszej dyrektywy; lub c) udział jego systemów, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, stanowi ponad 90 % całkowitej sprzedaży jego systemów ciepłowniczych i chłodniczych.		Art. 5 ust. 6f uPE	3) magazynowania nadwyżek energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii - na rzecz tego operatora. 2. W ramach oceny, o której mowa w ust. 1, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego ocenia, czy wykorzystanie zidentyfikowanego potencjału systemu ciepłowniczego lub chłodniczego byłoby bardziej efektywne pod względem zasobów i kosztów niż wykorzystanie innych dostępnych rozwiązań alternatywnych. 3. Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją ciepła lub chłodu, których systemów ciepłowniczych lub chłodniczych dotyczy ocena potencjału systemów ciepłowniczych lub chłodniczych, i przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem ciepła lub chłodu, których urządzenia lub instalacje służące do wytwarzania ciepła lub chłodu wchodzi w skład systemów ciepłowniczych lub chłodniczych objętych tą oceną, przekazują operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego informacje niezbędne do sporządzenia tej oceny. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego wykorzystuje informacje z zachowaniem tajemnicy przedsiębiorstwa. 4. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego sporządza ocenę, o której mowa w ust. 1, co 4 lata, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po tym okresie. 6f. Kopię zbioru praw konsumenta energii, o którym mowa w ust. 6e, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki.	
Art. 25	Zwiększanie roli energii odnawialnej w sektorze transportu 1. Aby zwiększyć stosowanie energii odnawialnej w sektorze transportu, każde państwo członkowskie wprowadza obowiązek, by dostawcy paliw do 2030 r. zapewnili co najmniej 14-procentowy udział energii odnawialnej w końcowym zużyciu energii w sektorze transportu (zwany dalej „udziałem minimalnym”), zgodnie z orientacyjnym kursem ustalonym przez dane państwo członkowskie i obliczonym według metody określonej w niniejszym artykule oraz w art. 26 i 27. Komisja dokona oceny tego obowiązku z myślą o przedstawieniu do 2023 r. wniosku ustawodawczego dotyczącego jego zwiększenia w przypadku, gdy koszty produkcji energii odnawialnej ulegną	T	art. 1 pkt 14 lit. a-b, d-e zm. UBio	W zakresie art. 25 ust. 1 akapit 1 dyrektywy: 14) w art. 23: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany do zapewnienia w danym roku kalendarzowym co najmniej minimalnego udziału innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych	

dalszemu znacznemu obniżeniu lub, w razie konieczności, w celu spełnienia międzynarodowych zobowiązań Unii w zakresie obniżenia emisyjności, lub jeśli będzie to uzasadnione istotnym zmniejszeniem zużycia energii w Unii. Ustanawiając ten obowiązek ciążyący na dostawcach paliw, państwa członkowskie mogą wprowadzić zwolnienie dla różnych dostawców paliw i różnych nośników energii lub rozróżnienie między nimi przy zapewnieniu, aby zostały uwzględnione różne stopnie zaawansowania i koszty różnych technologii. Do obliczenia udziału minimalnego, o którym mowa w akapicie pierwszym, państwa członkowskie: a) uwzględniają odnawialne ciekłe i gazowe paliwa transportowe pochodzenia niebiologicznego również wtedy, gdy są one stosowane jako produkt pośredni w produkcji paliw konwencjonalnych; oraz b) mogą uwzględniać pochodzące z recyklingu paliwa węglowe. W ramach udziału minimalnego, o którym mowa w akapicie pierwszym, wkład zaawansowanych biopaliw i biogazu wyprodukowanych z surowców wymienionych w załączniku IX część A jako udział w końcowym zużyciu energii w sektorze transportu ma wynieść co najmniej 0,2 % w 2022 r., co najmniej 1 % w 2025 r. oraz co najmniej 3,5 % w 2030 r. Państwa członkowskie mogą zwolnić dostawców paliw dostarczających paliwa w postaci energii elektrycznej lub odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego – w odniesieniu do tych paliw – z wymogu osiągnięcia minimalnego udziału zaawansowanych biopaliw i biogazu wyprodukowanych z surowców wymienionych w załączniku IX część A. Ustanawiając obowiązek, o którym mowa w akapitach pierwszym i czwartym, w celu zapewnienia osiągnięcia		art. 1 pkt 16 ust. zm. UBio	na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium lub energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczanej do pojazdów drogowych lub kolejowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym objętej umową, o której mowa w art. 21c ust. 1, w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużywanych przez ten podmiot w danym roku kalendarzowym na potrzeby własne na tym terytorium.”, b) uchyla się ust. 1a–1c, d) po ust. 1f dodaje się ust. 1g w brzmieniu: „1g. Wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego wynosi 14,9 %.”, e) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Minimalny udział, o którym mowa w ust. 1, oblicza się według wartości energetycznej poszczególnych biokomponentów, paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, innych paliw odnawialnych i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, przy czym ilość: 1) energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii zaliczanej na poczet minimalnego udziału uznaje się za równą 4-krotności jej wartości energetycznej – w przypadku dostarczenia jej w drodze ładowania; 2) energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii zaliczanej na poczet minimalnego udziału uznaje się za równą 1,5-krotności jej wartości energetycznej – w przypadku dostarczenia jej do pojazdów kolejowych; 3) biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy zaliczanych na poczet minimalnego udziału uznaje się za równą 2-krotności ich wartości energetycznej; 4) biokomponentów, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu zawartych w paliwach lotniczych i w paliwach żeglugowych zaliczanych na poczet minimalnego udziału uznaje się za równą 1,2-krotności ich wartości energetycznej.”,	

	wyznaczonego w nich udziału, państwa członkowskie mogą to uczynić, między innymi za pomocą środków dotyczących wielkości, wartości energetycznej lub ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, pod warunkiem że zostanie wykazane, że udziały minimalne, o których mowa w akapitach pierwszym i czwartym, zostały osiągnięte.	art. 1 pkt 2, 3 lit. m, 5-6, 15, 41 zm. UBio	16) po art. 23b dodaje się art. 23c w brzmieniu: „Art. 23c. 1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany do zapewnienia w danym roku kalendarzowym co najmniej minimalnego udziału biokomponentów zaawansowanych zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium. 2. Udział, o którym mowa w ust. 1, jest liczony według wartości energetycznej poszczególnych biokomponentów zaawansowanych, z uwzględnieniem mnożnika, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 3. 2) w art. 1: a) w ust. 1: –pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biokomponentów innych niż biometan;” –pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wprowadzania do obrotu biokomponentów i biopaliw ciekłych;”, – po pkt 3c dodaje się pkt 3d-3f w brzmieniu: „3d) określania i realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego; 3e) uwzględniania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie w określaniu i realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego; 3f) uwzględniania innych paliw odnawialnych oraz ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu stosowanych w transporcie w określaniu i realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego;”,	

			art. 1 pkt 17, 48, 50 zm. UBio	b) ust. 1a otrzymuje brzmienie: „1a. Przepisy ustawy stosuje się do biokomponentów, biopaliw ciekłych, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanych w transporcie.”, 3) w art. 2 w ust. 1: m) w pkt 18 po wyrazach „wytwarzania biokomponentów” dodaje się wyrazy „innych niż biometan”, 5) w tytule rozdziału 2 po wyrazach „w zakresie wytwarzania biokomponentów” dodaje się przecinek i wyrazy: „z wyłączeniem wytwarzania biometanu”; 6) w art. 4 dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biometanu.” 15) w art. 23b w ust. 1 wyraz „opałowej” zastępuje się wyrazem „energetycznej”, 41) w art. 29 w ust. 1 w pkt 3 wyraz „wymagań” zastępuje się wyrazem „zakazów”, 17) uchyla się art. 24; 48) w art. 33: a) w ust. 1: a) w ust. 1: – w pkt 1c po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „, lub wydaje certyfikaty w zakresie ścieżki certyfikacji, której nie obejmuje wpis do tego rejestru”, – po pkt 1c dodaje się pkt 1ca w brzmieniu: „1ca) wydaje certyfikaty bez posiadania akredytacji;”, – po pkt 5a dodaje się pkt 5aa i 5ab w brzmieniu: 5aa) będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 23c; d) ust. 5a otrzymuje brzmienie:	

				„5a. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 5, nie może być niższa niż 10 000 zł i nie może przekroczyć 15 % przychodu ukaranego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna jest związana z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji, wysokość kary nie może być niższa niż 10 000 zł i nie może przekroczyć 15 % przychodu ukaranego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.”, e) po ust. 5a dodaje się ust. 5aa w brzmieniu: „5aa. W przypadku gdy ukarany podmiot w roku poprzedzającym rok wymierzenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 5, nie osiągnął przychodu, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, wymierzając karę pieniężną, uwzględnia ostatni ustalony przychód osiągnięty przez ten podmiot, a jeżeli kara pieniężna jest związana z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji – ostatni ustalony przychód z działalności koncesjonowanej.”, g) w ust. 9 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) w zakresie pkt 2a, 2b, 4a, 5, 5aa–5b, 6a, 8a, 8aa, 8d i 8e – Prezes Urzędu Regulacji Energetyki.”; c)ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, wysokość kary oblicza się według wzoru: $K = A \times W \times (N - R)/100\%$ gdzie poszczególne symbole oznaczają: K – wysokość kary, wyrażoną w złotych, A – współczynnik równy 0,20, wyrażony w złotych/MJ, W – wartość energetyczną paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, stosowanych w transporcie drogowym lub kolejowym, rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot podlegający karze, a także zużytych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium, liczoną za rok kalendarzowy, w którym ten podmiot nie zrealizował obowiązku wynikającego z art. 23 ust. 1, wyrażoną w MJ; wartość	

				energetyczną poszczególnych biokomponentów i paliw ciekłych określa się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 23 ust. 3, N – wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego, do którego realizacji był obowiązany podmiot podlegający karze, wyrażoną w procentach, R – wysokość zrealizowanego udziału innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużytych przez podmiot podlegający karze na potrzeby własne na tym terytorium i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej do pojazdów drogowych lub kolejowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym objętej umową, o której mowa w art. 21c ust. 1, w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym lub kolejowym, rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na tym terytorium lub zużytych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium w roku kalendarzowym, w którym podmiot podlegający karze nie zrealizował obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, wyrażoną w procentach.”, d) ust. 5a otrzymuje brzmienie: „5a. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 5, nie może być niższa niż 10 000 zł i nie może przekroczyć 15 % przychodu ukaranego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna jest związana z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji, wysokość kary nie może być niższa niż 10 000 zł i nie może przekroczyć 15 % przychodu ukaranego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, wynikającego z	

				działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.”, f) po ust. 8 dodaje się ust. 8a i 8b w brzmieniu: 8a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5aa, wysokość kary pieniężnej oblicza się według wzoru: $K = A \times W \times (Z - R)/100\%$ gdzie poszczególne symbole oznaczają: K – wysokość kary, wyrażoną w złotych, A – współczynnik równy 0,05, wyrażony w złotych/MJ, W – wartość energetyczną paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zużywanych w danym roku kalendarzowym w transporcie drogowym lub kolejowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot podlegający karze, a także zużytych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium, liczoną za rok, w którym ten podmiot nie zrealizował obowiązku wynikającego z art. 23c, wyrażoną w MJ; wartość energetyczną poszczególnych biokomponentów i paliw ciekłych określa się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 23 ust. 3, Z – minimalny udział biokomponentów zaawansowanych, do którego zapewnienia był obowiązany podmiot podlegający karze, wyrażony w procentach, R – wysokość zrealizowanego udziału biokomponentów zaawansowanych zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużytych przez podmiot podlegający karze na potrzeby własne na tym terytorium w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na tym terytorium lub zużytych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium w roku kalendarzowym, w którym podmiot podlegający karze nie	

			art. 1 pkt 51 zm. UBio	zrealizował obowiązek, o którym mowa w art. 23c, wyrażoną w procentach. 8b. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5ab, wysokość kary pieniężnej wynosi 10 000 zł.”, g) w ust. 9 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) w zakresie pkt 2a, 2b, 4a, 5, 5aa–5b, 6a, 8a, 8aa, 8d i 8e – Prezes Urzędu Regulacji Energetyki.”; 50) art. 35c otrzymuje brzmienie: „Art. 35c. Wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego wynosi: 1) 9,2 % – w roku 2025; 2) 10 % – w roku 2026; 3) 10 % – w roku 2027; 4) 10 % – w roku 2028; 5) 10 % – w roku 2029.”; <i>W celu zapewnienia pełnej implementacji celu dyrektywy RED II rezygnuje się stopniowo z mechanizmu opłaty zastępczej:</i> 51) w art. 35d dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2–8 w brzmieniu: „2. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy może zrealizować obowiązek, o którym mowa w art. 23 ust. 1, w latach 2026–2029, uiszczając opłatę zastępczą, jeżeli wykaże, że w roku kalendarzowym, którego dotyczył ten obowiązek, zrealizował Narodowy Cel Wskaźnikowy na minimalnym poziomie.”. 3. Minimalny poziom realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego wynosi: 1) 88 % – w roku 2026, 2) 90 % – w roku 2027, 3) 92 % – w roku 2028, 4) 95 % – w roku 2029 – obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1. 4. Opłatę zastępczą, o której mowa w ust. 2, oblicza się według wzoru: $O_z = O_{zj} \times W \times (N - P)$	

				gdzie poszczególne symbole oznaczają: Oz – wysokość opłaty zastępczej, wyrażoną w złotych, Ozj – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 0,014, wyrażoną w złotych/MJ, W – wartość energetyczną paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zużywanych w danym roku kalendarzowym w transporcie drogowym lub kolejowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot uiszczający opłatę zastępczą, a także zużytych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium, liczoną za rok kalendarzowy, w którym ten podmiot skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w ust. 2, wyrażoną w MJ; wartość energetyczną poszczególnych biokomponentów i paliw ciekłych określa się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 23 ust. 3, N – wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego, do którego realizacji był obowiązany podmiot uiszczający opłatę zastępczą, wyrażoną w procentach, P – wysokość zrealizowanego udziału innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużytych przez podmiot uiszczający opłatę zastępczą na potrzeby własne na tym terytorium i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczanej do pojazdów drogowych lub kolejowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym objętej umową, o której mowa w art. 21c ust. 1, w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w danym roku kalendarzowym w transporcie drogowym lub kolejowym, rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej	

			skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na tym terytorium lub zużytych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium w roku kalendarzowym, w którym podmiot uiszczający opłatę zastępczą skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w ust. 2, wyrażoną w procentach. 5. Opłatę zastępczą uiszcza się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w terminie do 60 dni od zakończenia roku kalendarzowego, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 23 ust. 1. 6. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przedstawia ministrowi właściwemu do spraw klimatu i Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informację o wpłatach z tytułu opłat zastępczych dokonywanych za dany rok kalendarzowy, do końca marca roku następującego po roku, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 23 ust. 1. 7. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przedstawia ostatnią informację, o której mowa w ust. 6, do końca marca 2030 r. 8. Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy wraz ze sprawozdaniami, o których mowa w art. 30b ust. 1, przekazują Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki kopie dowodów wpłaty z tytułu opłaty zastępczej, o której mowa w ust. 2.”. Art. 7. 1. Do realizacji i rozliczenia obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, za okres przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz w zakresie kar pieniężnych za nieprzestrzeganie tego obowiązku za ten okres, stosuje się przepisy dotychczasowe. 2. Opłaty zastępcze, o których mowa w art. 23 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, uiszczone na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy z tytułu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, stanowią przychód tego Funduszu i są uwzględniane przy ustalaniu wysokości zobowiązania określonego w art. 401c ust. 9c ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym. 3. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przekazuje w terminie do dnia 31 marca 2025 r. kwotę stanowiącą 55% wpływów z tytułu opłat zastępczych, o których mowa w art. 23 ust. 1a	

				ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, uiszczonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy z tytułu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, na Fundusz rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej. W zakresie art. 25 ust. 1 akapit 2 dyrektywy, przepis jest implementowany w art. 2 ust. 1 pkt 25 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych 25) podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy - każdy podmiot, w tym mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, który: a) rozporządza nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych lub b) zużywa je na potrzeby własne na tym terytorium, z wyłączeniem przywozu paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym; Z powyższego zapisu wynika, że zwolnione z realizacji celu, o którym mowa w art. 25 ust. 1 akapit 1 dyrektywy są podmioty będące dostawcami paliw innych niż paliwa ciekłe lub biopaliwa ciekłe w rozumieniu ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. W zakresie art. 25 ust.1 akapit 3 dyrektywy : 14) w art. 23: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany do zapewnienia w danym roku kalendarzowym co najmniej minimalnego udziału innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z	

			art. 1 pkt 16 zm. UBio art. 1 pkt 49 zm. UBio art. 1 pkt 48 zm. UBio	recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium lub energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczanej do pojazdów drogowych lub kolejowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym objętej umową, o której mowa w art. 21c ust. 1, w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużywanych przez ten podmiot w danym roku kalendarzowym na potrzeby własne na tym terytorium.”, Z powyższego zapisu wynika, że ciekłe paliwo węglowe pochodzące z recyklingu i gazowe paliwo węglowe pochodzące z recyklingu będzie uwzględniane do obliczania udziału minimalnego, o którym mowa w art. 25 ust. 1 akapit 1 dyrektywy. W zakresie art. 25 ust.1 akapit 4 dyrektywy: 16) po art. 23b dodaje się art. 23c w brzmieniu: Art. 23c. 1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany do zapewnienia w danym roku kalendarzowym co najmniej minimalnego udziału biokomponentów zaawansowanych zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium, w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium.	

				2. Udział, o którym mowa w ust. 1, liczony jest według wartości energetycznej poszczególnych biokomponentów zaawansowanych, z uwzględnieniem mnożnika, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 3.” 49) w art. 35a dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Udział biokomponentów zaawansowanych, o którym mowa w art. 23c, nie może być mniejszy niż: 1) 1 % – w roku 2026; 2) 1 % – w roku 2027; 3) 1 % – w roku 2028; 4) 1 % – w roku 2029; 5) 3,5 % – od roku 2030.”; 48) w art. 33: f) po ust. 8 dodaje się ust. 8a i 8b w brzmieniu: „8a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5aa, wysokość kary pieniężnej oblicza się według wzoru: $K = A \times W \times (Z - R)/100\%$ gdzie poszczególne symbole oznaczają: K – wysokość kary, wyrażoną w złotych, A – współczynnik równy 0,05, wyrażony w złotych/MJ, W – wartość energetyczną paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zużywanych w danym roku kalendarzowym w transporcie drogowym lub kolejowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot podlegający karze, a także zużytych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium, liczoną za rok kalendarzowy, w którym ten podmiot nie zrealizował obowiązku wynikającego z art. 23c, wyrażoną w MJ; wartość energetyczną poszczególnych biokomponentów i paliw ciekłych określa się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 23 ust. 3, Z – minimalny udział biokomponentów zaawansowanych, do którego zapewnienia był obowiązany podmiot podlegający karze, wyrażony w procentach,	

			art. 1 pkt 16 zm. UBio	R – wysokość zrealizowanego udziału innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużytych przez podmiot podlegający karze na potrzeby własne na tym terytorium i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej do pojazdów drogowych lub kolejowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym objętej umową, o której mowa w art. 21c ust. 1, w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym lub kolejowym, rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na tym terytorium lub zużytych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium w roku kalendarzowym, w którym podmiot podlegający karze nie zrealizował obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, wyrażoną w procentach.”, 8b. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5ab, wysokość kary pieniężnej wynosi 10 000 zł złotych.” W zakresie art. 25 ust. 1 akapit 5 dyrektywy : 16) po art. 23b dodaje się art. 23c w brzmieniu: Art. 23c. 1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany do zapewnienia w danym roku kalendarzowym co najmniej minimalnego udziału biokomponentów zaawansowanych zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych	

			art. 1 pkt 14 lit. e zm. UBio przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium. 2. Udział, o którym mowa w ust. 1, liczony jest według wartości energetycznej poszczególnych biokomponentów zaawansowanych, z uwzględnieniem mnożnika, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 3.” Z powyższego zapisu wynika, że zwolnione z realizacji celu, o którym mowa w art. 25 ust. 1 akapit 4 dyrektywy są podmioty będące dostawcami paliw dostarczającymi paliwa w postaci energii elektrycznej lub odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia biologicznego w odniesieniu do tych paliw. W zakresie art. 25 ust.1 akapit 6 dyrektywy : 14) w art. 23: e) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Minimalny udział, o którym mowa w ust. 1, oblicza się według wartości energetycznej poszczególnych biokomponentów, paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, innych paliw odnawialnych, paliw ciekłych i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, przy czym ilość: 1) energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii zaliczanej na poczet minimalnego udziału uznaje się za równą 4-krotności jej wartości energetycznej – w przypadku dostarczenia jej w drodze ładowania; 2) energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii zaliczanej na poczet minimalnego udziału uznaje się za równą 1,5-krotności jej wartości energetycznej – w przypadku dostarczenia jej do pojazdów kolejowych; 3) biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy zaliczanych na poczet minimalnego udziału uznaje się za równą 2-krotności ich wartości energetycznej; 4) biokomponentów, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych	
			art. 1 pkt 21 zm. UBio	

			pochodzących z recyklingu zawartych w paliwach lotniczych i w paliwach żeglugowych zaliczanej na poczet minimalnego udziału uznaje się za równą 1,2-krotności ich wartości energetycznej.”, 21) po art. 23b dodaje się art. 23c w brzmieniu: Art. 23c. 1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany do zapewnienia w danym roku kalendarzowym co najmniej minimalnego udziału biokomponentów zaawansowanych zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium, w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium. 2. Udział, o którym mowa w ust. 1, liczony jest według wartości energetycznej poszczególnych biokomponentów zaawansowanych.”; Z powyższego zapisu wynika, że zdecydowano się na przyjęcie wartości energetycznej paliw jako środka umożliwiającego wykazanie realizacji celów minimalnych, o których mowa w art. 25 ust. 1 akapit 1 i 4 dyrektywy. Art. 4. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2024 r. poz. 1209) wprowadza się następujące zmiany: 2) w art. 2 w ust. 1: a) pkt 7 otrzymuje brzmienie: „7) sprężony gaz ziemny (CNG) - mieszaninę sprężonych gazów węglowodorowych, głównie metanu C1, w tym sprężony biometan, o którym mowa w art. 2 pkt 3c ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361)”, stosowaną w silnikach przystosowanych do spalania tego paliwa, oznaczony kodem CN 2711 21 00 lub CN 2711 29 00;”, b) pkt 7a otrzymuje brzmienie:	

				„7a) skroplony gaz ziemny (LNG) - mieszaninę skroplonych gazów węglowodorowych, głównie metanu C1, w tym skroplony biometan, o którym mowa w art. 2 pkt 3c ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, stosowaną w silnikach przystosowanych do spalania tego paliwa, oznaczony kodem CN 2711 11 00 lub CN 2711 19 00;”,	
	2. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych wynikające ze stosowania odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego ma od dnia 1 stycznia 2021 r. wynosić co najmniej 70 %.	T	art. 1 pkt. 21 zm. UBio	21) po art. 28b dodaje się art. 28b ¹ w brzmieniu: „Art. 28b ¹ . 1. Inne paliwa odnawialne spełniają kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jeżeli ograniczenie emisji tych gazów wynosi co najmniej 70%.”	
	Do dnia 1 stycznia 2021 r. Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 35 w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez ustanowienie odpowiednich minimalnych progów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku pochodzących z recyklingu paliw węglowych w drodze oceny cyklu życia uwzględniającej specyfikę każdego rodzaju paliwa..				
Art. 26	Zasady szczególne w odniesieniu do biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy wyprodukowanych z roślin spożywczych i pastewnych 1. Do obliczenia końcowego zużycia brutto energii ze źródeł odnawialnych w danym państwie członkowskim, o którym mowa w art. 7, oraz udziału minimalnego, o którym mowa w art. 25 ust. 1 akapit pierwszy, udział biopaliw i biopłynów, jak również paliw z biomasy zużywanych w transporcie – jeśli są one produkowane z roślin spożywczych i pastewnych – nie może w tym państwie członkowskim przekraczać o więcej niż o 1 punkt procentowy udziału takich paliw w końcowym zużyciu energii w sektorach transportu drogowego i kolejowego w 2020 r., a maksymalnie może to być 7 % końcowego zużycia energii w sektorach transportu drogowego i kolejowego w tym państwie członkowskim. W przypadku gdy udział ten wynosi poniżej 1 % w jednym z państw członkowskich, udział ten można zwiększyć do maksymalnie 2 % końcowego zużycia energii w sektorach transportu drogowego i kolejowego.	T	art. 1 pkt 14 lit. j zm. UBio	W zakresie art. 26 ust.1 akapit 1-2 dyrektywy : 14) w art. 23: j) dodaje się ust. 10–13 w brzmieniu: „10. Udział, wytworzonych z roślin spożywczych lub pastewnych, biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium nie może być w danym roku kalendarzowym większy niż 6,1 % w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, stosowanych w transporcie drogowym lub kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium.”	

	W przypadku gdy udział ten wynosi poniżej 1 % w jednym z państw członkowskich, udział ten można zwiększyć do maksymalnie 2 % końcowego zużycia energii w sektorach transportu drogowego i kolejowego. Państwa członkowskie mogą ustanowić niższy limit i wprowadzić, do celów art. 29 ust. 1, rozróżnienie między różnymi biopaliwami, biopłynami i paliwami z biomasy produkowanymi z roślin spożywczych i pastewnych, uwzględniając najlepsze dostępne dowody dotyczące wpływu na pośrednią zmianę użytkowania gruntów. Państwa członkowskie mogą na przykład ustanowić niższy limit w odniesieniu do udziału biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy produkowanych z roślin oleistych. W przypadku gdy udział biopaliw i biopłynów, jak również paliw z biomasy zużywanych w transporcie, wyprodukowanych z roślin spożywczych i pastewnych w danym państwie członkowskim jest ograniczony do poziomu poniżej 7 % lub gdy państwo członkowskie postanowi dalej ograniczyć ten udział, może ono odpowiednio zmniejszyć udział minimalny, o którym mowa w art. 25 ust. 1 akapit pierwszy, o maksymalnie 7 punktów procentowych.		art. 1 pkt 15 zm. UBio art. 1 pkt 16 zm. UBio art. 1 pkt 19 lit. f ust. zm. UBio	11. Do biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych, o których mowa w ust. 10, nie zalicza się biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy. Zgodnie ze sprawozdaniem SHARES, weryfikującym realizację przez państwa członkowskie celów dyrektywy 2009/28/WE oraz 2018/2001, w 2020 r. udział biopaliw oraz paliw z biomasy wyprodukowanych z roślin spożywczych i pastewnych w transporcie w Polsce wyniósł 5,1%. 15) w art. 23b w ust. 1 wyraz „opałowej” zastępuje się wyrazem „energetycznej”; 16) po art. 23b dodaje się art. 23c w brzmieniu: Art. 23c. 1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany do zapewnienia w danym roku kalendarzowym co najmniej minimalnego udziału biokomponentów zaawansowanych zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium, w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium. 2. Udział, o którym mowa w ust. 1, liczony jest według wartości energetycznej poszczególnych biokomponentów zaawansowanych, z uwzględnieniem mnożnika, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 3.” 19) w art. 28a: f) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:	

				„5. Ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu i gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu mogą być zaliczone podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, wyłącznie wtedy, gdy spełniają warunek określony w ust. 1 pkt 3 oraz kryteria określone w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2023/1185 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 poprzez ustanowienie minimalnego progu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku ciekłych i gazowych pochodzących z recyklingu paliw węglowych oraz poprzez określenie metodyki oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, uzyskanego dzięki odnawialnym ciekłym i gazowym paliwom transportowym pochodzenia niebiologicznego oraz ciekłym i gazowym pochodzącym z recyklingu paliwom węglowym (Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2023, str. 20). 6. Inne paliwa odnawialne mogą być zaliczone podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, wyłącznie wtedy, gdy spełniają warunki określone w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 28b¹ ustalone zgodnie z metodyką określoną w załączniku I do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/1185 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 poprzez ustanowienie minimalnego progu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku ciekłych i gazowych pochodzących z recyklingu paliw węglowych oraz poprzez określenie metodyki oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, uzyskanego dzięki odnawialnym ciekłym i gazowym paliwom transportowym pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzącym z recyklingu paliwom węglowym.”; W zakresie art. 26 ust.1 akapit 3 dyrektywy nie planuje się skorzystać z tej możliwości w stosunku do podmiotów realizujących Narodowy Cel Wskaźnikowy.	
2. Do obliczenia końcowego zużycia brutto energii ze źródeł odnawialnych w danym państwie członkowskim, o którym mowa w art. 7, oraz udziału minimalnego, o którym mowa w art. 25 ust. 1 akapit pierwszy, udział biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów wyprodukowanych z roślin spożywczych i pastewnych, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na	T	art. 1 pkt 25 (dot. art. 28bcc, 28bcd) zm. UBio	25) po art. 28bc dodaje się art. 28bca–28bcd w brzmieniu: Art. 28bcc. 1. Biokomponenty, biopłyny w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii i paliwa z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy spełniają kryterium niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, jeżeli w stosunku do biomasy wykorzystywanej do ich wytworzenia nie zaobserwowano znaczącej ekspansji obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla, o której mowa w art. 3 rozporządzenia delegowanego		

	tereny zasobne w pierwiastek węgla, nie może przekraczać poziomu zużycia takich paliw w tym państwie członkowskim w 2019 r., o ile nie zostały one certyfikowane jako biopaliwa, biopłynny lub paliwa z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów zgodnie z niniejszym ustępem. Od dnia 31 grudnia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2030 r. limit podlega stopniowemu obniżaniu do poziomu 0 %. Do dnia 1 lutego 2019 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stanu światowej ekspansji produkcji odnośnych roślin spożywczych i pastewnych. Do dnia 1 lutego 2019 r. Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 35 w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez ustanowienie kryteriów certyfikacji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów oraz określenie surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których to surowców zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla. Sprawozdanie to i towarzyszący mu akt delegowany muszą być oparte na najlepszych dostępnych danych naukowych. Do dnia 1 września 2023 r. Komisja na podstawie najlepszych dostępnych danych naukowych dokonuje przeglądu kryteriów określonych w akcie delegowanym, o którym mowa w akapicie czwartym, i przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 35 w celu zmiany, w stosownych przypadkach, takich kryteriów i określenia trajektorii stopniowego zmniejszania wkładu na poczet celu określonego w art. 3 ust. 1 i udziału minimalnego, o którym mowa w art. 25 ust. 1 akapit pierwszy, wnoszonego przez biopaliwa, biopłynny i paliwa z biomasy o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów wyprodukowane z surowców, w przypadku których		Komisji (UE) 2019/807 z dnia 13 marca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do określenia surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz. Urz. UE L 133 z 21.05.2019, str. 1), chyba że te biokomponenty spełniają warunki określone w art. 4 i art. 5 tego rozporządzenia. 2. Przy obliczaniu spełnienia kryterium, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się dane wejściowe do obliczania emisji surowców określone w załączniku nr 3 do ustawy. Art. 28bcd. Kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 stosuje się odpowiednio do biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii i do paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy.”; 1)odnośnik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie: Niniejsza ustawa służy stosowaniu: „1)rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/807 z dnia 13 marca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do określenia surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz. Urz. UE L 133 z 21.05.2019, str. 1)”	

	zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla.				

stosując odpowiednie normy ESO dotyczące ustalania wartości kalorycznych paliw. W przypadku gdy nie przyjęto w tym celu norm ESO, stosuje się odpowiednie normy ISO. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 35 aktów delegowanych w celu zmiany niniejszej dyrektywy poprzez dostosowanie wartości energetycznej paliw transportowych określonych w załączniku III zgodnie z postępowaniem naukowo-technicznym. 2. Do celów wykazania osiągnięcia udziałów minimalnych, o których mowa w art. 25 ust. 1: a) udział biopaliw i biogazu dla transportu wyprodukowanych z surowców wymienionych w załączniku IX może być uznany za dwukrotność ich wartości energetycznej; b) udział odnawialnej energii elektrycznej uznaje się za czterokrotność jej wartości energetycznej w przypadku dostarczania jej do pojazdów drogowych, a w przypadku dostarczania jej do transportu kolejowego można uznać, że udział odnawialnej energii elektrycznej to jej wartość energetyczna pomnożona przez 1,5; c) z wyjątkiem paliw produkowanych z roślin spożywczych i pastewnych uznaje się, że udział paliw dostarczanych w sektorach lotniczym i morskim to ich wartość energetyczna pomnożona przez 1,2. 3. Do celów obliczenia udziału odnawialnej energii elektrycznej w energii elektrycznej dostarczonej do pojazdów drogowych i kolejowych na potrzeby ust. 1 niniejszego artykułu, państwa członkowskie odnoszą się do dwuletniego okresu poprzedzającego rok dostarczenia energii elektrycznej na ich terytorium. W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego artykułu, aby określić udział energii elektrycznej do celów ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadku energii elektrycznej uzyskanej z bezpośredniego podłączenia do instalacji	Art. 1 pkt 3 lit. f zm. UBio art. 1 pkt 14 lit. j zm. UBio art. 1 pkt 15 zm. UBio	lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub paliwa z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy, taką energię w całości zalicza się jako odnawialną, jeżeli te biopłyny lub te paliwa z biomasy spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 135a ust. 2 lub 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii. 5. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” średni udział energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w całości zużytej energii elektrycznej brutto, o którym mowa w ust. 2. 3) w art. 2 w ust. 1: f) po pkt 10a dodaje się pkt 10b-10d w brzmieniu: 10d) energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii – energię elektryczną wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;”, 14) w art. 23: j) dodaje się ust. 10-13 w brzmieniu: 12. Udział, wytworzonych z surowców wskazanych w części B załącznika nr 1 do ustawy, biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium nie może być w danym roku kalendarzowym, po zastosowaniu mnożnika, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, większy niż 3,4 % w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym lub kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium.

	wytwarzającej odnawialną energię elektryczną i dostarczanej do pojazdów drogowych, tę energię elektryczną zalicza się w całości jako odnawialną. Aby zapewnić, by spodziewany wzrost popytu na energię elektryczną w sektorze transportu wykraczający poza obecny poziom bazowy został zaspokojony przez dodatkowe moce wytwórcze energii odnawialnej, Komisja opracowuje ramy dodatkowości w sektorze transportu oraz przedstawia różne warianty w celu określenia poziomów bazowych państw członkowskich oraz pomiaru dodatkowości. Do celów niniejszego ustępu jeżeli energia elektryczna jest wykorzystywana do produkcji odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego bezpośrednio albo do produkcji produktów pośrednich, w celu ustalenia udziału energii odnawialnej wykorzystuje się średni udział energii elektrycznej z odnawialnych źródeł w państwie produkcji, według pomiarów z dwóch lat poprzedzających rok, którego dotyczy obliczenie. Energia elektryczna uzyskana z bezpośredniego podłączenia do instalacji wytwarzającej odnawialną energię elektryczną może być jednak w całości zaliczana jako odnawialna energia elektryczna, jeżeli jest zużywana do celów produkcji odnawialnych ciekłych lub gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego, pod warunkiem że taka instalacja: a) rozpoczyna działanie później niż instalacja produkująca odnawialne ciekłe lub gazowe paliwa transportowe pochodzenia niebiologicznego lub w tym samym czasie; oraz b) nie jest podłączona do sieci lub jest podłączona do sieci, ale można udowodnić, że dana energia elektryczna została dostarczona bez pobierania energii elektrycznej z sieci. Energia elektryczna, która została pobrana z sieci, może być zaliczona w całości jako odnawialna energia elektryczna,	art. 1 pkt 14 lit. g zm. UBio §1 ust. 5 proj. rozp. wydawanego na podstawie art. 23 ust. 3 UBio art. 1 pkt 14 lit. e i f zm. UBio	13. Udział, o którym mowa w ust. 10 i 12, jest liczony według wartości energetycznej poszczególnych biokomponentów.”; 15) w art. 23b w ust. 1 wyraz „opałowej” zastępuje się wyrazem „energetycznej”; W zakresie art. 27 ust. 1 akapit 1 pkt c dyrektywy 14) w art. 23: g) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wartość energetyczną poszczególnych biokomponentów, biopaliw ciekłych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, innych paliw odnawialnych, paliw ciekłych i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, biorąc pod uwagę konieczność ujednolicenia wskazań wartości energetycznej, stan wiedzy technicznej w tym zakresie, postanowienia właściwych norm oraz wartości określone w załączniku III do dyrektywy 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.).”; 5. W przypadku, jeżeli wartość energetyczna nie może być ustalona zgodnie z ust. 1–3, do jej określenia stosuje się normy Europejskiej Organizacji Normalizacyjnej ESO. W przypadku braku norm ESO stosuje się normy Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej ISO. W zakresie art. 27 ust.2 dyrektywy 14) w art. 23: e) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Minimalny udział, o którym mowa w ust. 1, oblicza się według wartości energetycznej poszczególnych biokomponentów, paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, innych paliw odnawialnych i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, przy czym ilość: 1) energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii zaliczanej na poczet minimalnego udziału uznaje się za równą 4-krotności jej	

	jeżeli jest ona produkowana wyłącznie ze źródeł odnawialnych i wykazano pochodzenie ze źródeł odnawialnych oraz spełnienie innych odpowiednich kryteriów, zapewniając, że o stwierdzenie pochodzenia tej energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych występuje się tylko raz i tylko w jednym sektorze będącym odbiorcą końcowym. Do dnia 31 grudnia 2021 r. Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 35 w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez ustanowienie unijnej metodyki, określającej szczegółowe zasady, według których podmioty gospodarcze mają spełniać wymogi określone w akapitach piątym i szóstym niniejszego ustępu.	Art. 1 pkt 3 lit. 1	wartości energetycznej – w przypadku dostarczenia jej w drodze ładowania; 2) energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii zaliczanej na poczet minimalnego udziału uznaje się za równą 1,5-krotności jej wartości energetycznej – w przypadku dostarczenia jej do pojazdów kolejowych; 3) biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy zaliczanych na poczet minimalnego udziału uznaje się za równą 2-krotności ich wartości energetycznej; 4) biokomponentów, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu zawartych w paliwach lotniczych i w paliwach żeglugowych zaliczanej na poczet minimalnego udziału uznaje się za równą 1,2-krotności ich wartości energetycznej.”, f) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu: „2a. Mnożnika, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, nie stosuje się do biokomponentów wytworzonych z naturalnych surowców spożywczych, które w wyniku zamierzonego lub niezamierzonego działania, w tym niezapewnienia odpowiednich warunków produkcji, przechowywania, transportu lub przetwarzania, nabyły cechy uniemożliwiające ich przeznaczenie do spożycia lub przestały spełniać wymogi dopuszczające te surowce do spożycia. 2b. Mnożnika, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, nie stosuje się do biokomponentów, które zostały wytworzone z roślin spożywczych lub pastewnych. 2c. Mnożników, o których mowa w ust. 2, nie stosuje się do obliczania spełniania celów innych niż cele, o których mowa w ust. 1 i w art. 23c.”, W zakresie art. 27 ust.3 dyrektywy l) po pkt 16 dodaje się pkt 16a-16f w brzmieniu: „16a) operator infrastruktury ładowania – operatora stacji ładowania w rozumieniu art. 2 pkt 27 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1289) oraz podmiot eksploatujący infrastrukturę ładowania drogowego transportu publicznego;	

			Art 1 pkt. 12 zm. UBio	16b) ładowanie – ładowanie w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych; 16c) infrastruktura ładowania drogowego transportu publicznego – infrastrukturę ładowania drogowego transportu publicznego w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych w zakresie ładowania; 16d) przewoźnik kolejowy – przewoźnika kolejowego w rozumieniu art. 4 pkt 9 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz.U. z 2024 r. poz. 697 i 731); 16e) energia elektryczna dostarczona do pojazdu drogowego lub kolejowego – energię elektryczną dostarczoną: a) w drodze ładowania – w przypadku pojazdów, o których mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych, b) za pośrednictwem sieci trakcyjnej – w przypadku pojazdu kolejowego w rozumieniu art. 4 pkt 6 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym; 16f) bezpośrednie podłączenie do instalacji wytwarzającej energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii – podłączenie do instalacji wytwarzającej energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii przy pomocy linii bezpośredniej w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;”; 12) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu: „Rozdział 3a Zasady zaliczania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii na poczet realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego Art. 21a. 1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy może wykorzystać energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii dostarczaną do pojazdów drogowych lub kolejowych na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1. 2. Do obliczenia ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej do pojazdów drogowych lub kolejowych uwzględnia się średni udział energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w całości zużytej energii elektrycznej brutto w okresie dwóch lat poprzedzających rok poprzedzający rok zużycia energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 3. Energję elektryczną z odnawialnych źródeł energii uzyskaną z bezpośredniego podłączenia do instalacji wytwarzającej energię	

				elektryczną z odnawialnych źródeł energii i dostarczaną do pojazdów drogowych w całości zalicza się jako odnawialną. 4. W przypadku gdy do wytworzenia energii elektrycznej, o której mowa w ust. 3, wykorzystano biopłyny w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub paliwa z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy, taką energię w całości zalicza się jako odnawialną, jeżeli te biopłyny lub te paliwa z biomasy spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 135a ust. 2 lub 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii. 5. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” średni udział energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w całości zużytej energii elektrycznej brutto, o którym mowa w ust. 2. Art. 21b. Ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej do pojazdów drogowych lub kolejowych oblicza się według wzoru: $I_{oze} = (I_e \times U_{oze}) + I_b$ gdzie poszczególne symbole oznaczają: I_{oze} – ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej do pojazdów drogowych lub kolejowych, wyrażoną w MJ, I_e – ilość energii elektrycznej dostarczonej z sieci elektroenergetycznej do pojazdów drogowych lub kolejowych, wyrażoną w MJ, U_{oze} – średni udział energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w całości zużytej energii elektrycznej brutto, o którym mowa w art. 21a ust. 2, określony w obwieszczeniu, o którym mowa w art. 21a ust. 5, I_b – ilość energii elektrycznej, o której mowa w art. 21a ust. 3 i 4, dostarczonej do pojazdów drogowych, wyrażoną w MJ; w przypadku gdy dany rodzaj energii elektrycznej nie występuje, wpisuje się wartość „0”. Art. 21c. 1. Operator infrastruktury ładowania oraz przewoźnik kolejowy mogą wyrazić, w drodze umowy, zgodę na zaliczenie przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej przez nich do pojazdów	

				drogowych lub kolejowych na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1. 2. Operator infrastruktury ładowania oraz przewoźnik kolejowy w umowie, o której mowa w ust. 1, zobowiązują się, że ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii objęta tą umową nie będzie przedmiotem innej umowy, której skutkiem byłoby zaliczenie tej samej energii elektrycznej na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, przez inny podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy. 3. Spełnienie obowiązku, o którym mowa w ust. 2, odbywa się przez umorzenie gwarancji pochodzenia, o której mowa w art. 120 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, w ilości odpowiadającej ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii pobranej z sieci elektroenergetycznej, obliczonej zgodnie ze wzorem, o którym mowa w art. 21b. 4. Operator infrastruktury ładowania oraz przewoźnik kolejowy przekazują Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informację o wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia zawarcia umowy, o której mowa w tym przepisie. 5. W informacji, o której mowa w ust. 4, wskazuje się następujące dane: 1) w odniesieniu do operatora infrastruktury ładowania oraz przewoźnika kolejowego: a) nazwę i adres siedziby, b) numer identyfikacji podatkowej (NIP), c) rodzaj oraz zakres wykonywanej działalności gospodarczej; 2) nazwę podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, o którym mowa w ust. 1; 3) ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii przekazanej podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy, obliczoną zgodnie ze wzorem, o którym mowa w art. 21b; 4) identyfikator i datę zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1., o którym mowa w art. 21b; 6. Do informacji, o której mowa w ust. 4, operator infrastruktury ładowania oraz przewoźnik kolejowy dołączają oświadczenia zawierające oznaczenie miejsca i daty złożenia oraz podpis osoby uprawnionej do ich reprezentowania o następującej treści: 1) w przypadku operatora infrastruktury ładowania: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, wynikającej z art. 233 § 6	

				ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, oświadczam, że: 1) dane zawarte w informacji są kompletne i zgodne z prawdą; 2) znane mi są i spełniam obowiązki wynikające z prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie zapewnienia usługi ładowania określone w ustawie z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych; 3) ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii objęta umową, której dotyczy informacja, nie jest przedmiotem innej umowy, której skutkiem byłoby zaliczenie tej samej energii na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, przez inny podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy; 4) znany jest mi obowiązek, o którym mowa w art. 21c ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, i zobowiązuje się do jego spełnienia.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń; 2) w przypadku przewoźnika kolejowego: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, oświadczam, że: 1) dane zawarte w informacji są kompletne i zgodne z prawdą; 2) znane mi są i spełniam obowiązki przewoźnika kolejowego określone w ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym; 3) ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii objęta umową, której dotyczy informacja, nie jest przedmiotem innej umowy, której skutkiem byłoby zaliczenie tej samej energii na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, przez inny podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy; 4) znany jest mi obowiązek, o którym mowa w art. 21c ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, i zobowiązuje	

				się do jego spełnienia.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. 7. Dokumenty potwierdzające ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz potwierdzenie umorzenia gwarancji pochodzenia potwierdzające spełnienie obowiązku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, operator infrastruktury ładowania oraz przewoźnik kolejowy przekazują podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy w terminie do dnia 31 stycznia roku następującego po roku, w którym dostarczono energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii do pojazdów drogowych lub kolejowych. 8. Informacja, o której mowa w ust. 4, może być sporządzona w postaci elektronicznej i przesłana za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513). Art. 21d. 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki jest uprawniony do przeprowadzania kontroli operatora infrastruktury ładowania oraz przewoźnika kolejowego, o których mowa w art. 21c ust. 1, w zakresie umów, informacji i oświadczeń, o których mowa w art. 21c. 2. Czynności kontrolne wykonują upoważnieni pracownicy Urzędu Regulacji Energetyki po doręczeniu operatorowi infrastruktury ładowania lub przewoźnikowi kolejowemu, o których mowa w art. 21c ust. 1, albo osobie przez nich upoważnionej upoważnienia do przeprowadzenia kontroli. 3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera: 1) imię, nazwisko oraz stanowisko służbowe pracownika organu kontroli, uprawnionego do przeprowadzenia kontroli; 2) oznaczenie podmiotu kontrolowanego; 3) określenie zakresu przedmiotowego kontroli; 4) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli; 5) wskazanie podstawy prawnej kontroli; 6) oznaczenie organu kontroli; 7) określenie daty i miejsca wystawienia upoważnienia; 8) podpis osoby wystawiającej upoważnienie, z podaniem zajmowanego stanowiska służbowego; 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego. 4. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, przeprowadza się w siedzibie:	

			a) Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, na podstawie dokumentów i wyjaśnień złożonych na piśmie na jego żądanie przez podmiot kontrolowany, lub b) podmiotu kontrolowanego. 5. Kontrola, o której mowa w ust. 1, polega na analizie wyjaśnień oraz dokumentów przedstawionych przez kontrolowanych operatora infrastruktury ładowania lub przewoźnika kolejowego, o których mowa w art. 21c ust. 1. 6. Upoważnieni pracownicy, o których mowa w ust. 2, mają prawo żądania od kontrolowanych operatora infrastruktury ładowania lub przewoźnika kolejowego, o których mowa w art. 21c ust. 1: 1) ustnych i pisemnych wyjaśnień, a także przedstawienia dokumentów dotyczących wyrażenia zgody, o której mowa w art. 21c ust. 1; 2) przedstawienia dokumentów umożliwiających sprawdzenie zgodności stanu faktycznego z wartością obliczoną zgodnie ze wzorem, o którym mowa w art. 21b. 7. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół, który w szczególności zawiera wnioski oraz pouczenie o sposobie złożenia zastrzeżeń co do jego treści, w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia. 8. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez kontrolowanych operatora infrastruktury ładowania lub przewoźnika kolejowego, o których mowa w art. 21c ust. 1, kontrolujący dokonuje adnotacji w protokole. Odmowa podpisania protokołu nie stanowi przeszkody do jego podpisania przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli. 9. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może wezwać kontrolowanych operatora infrastruktury ładowania lub przewoźnika kolejowego, o których mowa w art. 21c ust. 1, do usunięcia uchybień określonych w protokole w terminie nie krótszym niż 7 dni od dnia doręczenia wezwania.”; 32) art. 28j otrzymuje brzmienie: „Art. 28j. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może żądać przedstawienia dokumentów i informacji dotyczących: 1) realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego,; 2) dostarczenia przez operatora infrastruktury ładowania lub przewoźnika kolejowego energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii objętej umową, o której mowa w art. 21c ust. 1, do pojazdów drogowych lub kolejowych	

			art. 1 pkt 21 zm. UBio	-- z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.”; 13) w art. 22: a) w ust. 1 po wyrazie „współwodornienia” dodaje się wyrazy „ , biokomponentów gazowych oraz biokomponentów wykorzystywanych do wytwarzania paliw lotniczych i paliw żeglugowych,” b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu: „1b. Wymogu posiadania certyfikatu jakości, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do biokomponentów gazowych oraz biokomponentów wykorzystywanych do wytwarzania paliw lotniczych i paliw żeglugowych.”, c) w ust. 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, dla biokomponentów, z wyłączeniem biokomponentów wytwarzanych w procesie współwodornienia, biokomponentów gazowych oraz biokomponentów wykorzystywanych do wytwarzania paliw lotniczych i paliw żeglugowych:”; 21) po art. 28b dodaje się art. 28b¹ w brzmieniu: „Art. 28b¹. 1. Inne paliwa odnawialne spełniają kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarniach, jeżeli ograniczenie emisji tych gazów wynosi co najmniej 70%. 2. Jeżeli do wytwarzania innych paliw odnawialnych bezpośrednio albo do wytwarzania produktów pośrednich jest wykorzystywana energia elektryczna, udział energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oblicza się zgodnie z art. 21a ust. 2. 3. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii uzyskana z bezpośredniego podłączenia do instalacji wytwarzającej energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii lub energia elektryczna, która została pobrana z sieci, może być w całości zaliczona jako energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, jeżeli jest zużywana do wytwarzania innych paliw odnawialnych, pod warunkiem spełnienia kryteriów określonych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2023/1184 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 przez ustanowienie unijnej metodyki określającej szczegółowe zasady produkcji odnawialnych ciekłych i	

			Art. 1. pkt 48 zm. UBio Art. 1. pkt 1 zm. UBio Art. 19. ust. zm. UBio	gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego (Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2023, str. 11). 4. Inne paliwa odnawialne mogą być zaliczone podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, również wtedy, gdy są one stosowane jako produkt pośredni w produkcji paliw.”; 48) w art. 33: a) w ust. 1: „2a) będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, operatorem infrastruktury ładowania lub przewoźnikiem kolejowym, odmawia udzielenia informacji lub przedstawienia dokumentów, o których mowa w art. 28j;”; – po pkt 5a dodaje się pkt 5aa i 5ab w brzmieniu: 5ab) będąc operatorem infrastruktury ładowania lub przewoźnikiem kolejowym, o których mowa w art. 21c ust. 2, naruszył zobowiązanie, o którym mowa w tym przepisie;”; Art. 1. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20 i 834) wprowadza się następujące zmiany: Art. 1 pkt 1) 1) odnośnik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie: 4) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/1184 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 przez ustanowienie unijnej metodyki określającej szczegółowe zasady produkcji odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego (Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2023, str. 11); Art. 19. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 22 ust. 6 i art. 23 ust. 1e i 3 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 22 ust. 6 i art. 23 ust. 1e i 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.	

				2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 28h ust. 2 i art. 30b ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 28h ust. 2 i art. 30b ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.	

Art. 28	28. Inne postanowienia dotyczące energii odnawialnej w sektorze transportu 1. W celu zminimalizowania ryzyka, że pojedyncze partie surowców będą zaliczane więcej niż jednej raz w Unii, państwa członkowskie i Komisja zacieśniają współpracę pomiędzy krajowymi systemami oraz między krajowymi systemami a dobrowolnymi systemami i weryfikatorami utworzonymi na podstawie art. 30, obejmującą w stosownych przypadkach wymianę danych. W przypadku gdy właściwy organ jednego z państw członkowskich podejrzewa lub stwierdzi nadużycie, informuje o tym w stosownych przypadkach pozostałe państwa członkowskie. 2. Komisja zapewnia, by została utworzona unijna baza danych umożliwiająca śledzenie ciekłych i gazowych paliw transportowych, które kwalifikują się, by zaliczyć je do licznika, o którym mowa w art. 27 ust. 1 lit. b) lub które uwzględnia się do celów, o których mowa w art. 29 ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c). Państwa członkowskie wymagają, aby odpowiednie podmioty gospodarcze wprowadzały do tej bazy danych informacje o przeprowadzonych transakcjach oraz o właściwościach tych paliw pod względem zrównoważonego rozwoju, w tym o emisjach gazów cieplarnianych w całym cyklu życia tych paliw, począwszy od miejsca produkcji do dostawcy wprowadzającego paliwa do obrotu. Państwo członkowskie może ustanowić krajową bazę danych połączoną z unijną bazą danych, zapewniając natychmiastowe przekazywanie wprowadzanych informacji między tymi bazami. Dostawcy paliw wprowadzają do odpowiedniej bazy danych informacje niezbędne do weryfikacji zgodności z wymogami określonymi w art. 25 ust. 1 akapity pierwszy i czwarty.	T	art. 1 pkt 3 lit. v zm. UBio art. 1 pkt 45 zm. UBio	3) w art. 2 w ust. 1: v) po pkt 33 dodaje się pkt 33a w brzmieniu: „33a) unijna baza danych – bazę danych, o której mowa w art. 28 ust. 2 dyrektywy 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r. umożliwiającą monitorowanie obrotu innymi paliwami odnawialnymi, biopaliwami ciekłymi, ciekłymi paliwami węglowymi pochodzącymi z recyklingu, gazowymi paliwami węglowymi pochodzącymi z recyklingu i biokomponentami zawartymi w paliwach stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, które kwalifikują się do zaliczenia na poczet realizacji celów określonych w art. 23 ust. 1, art. 23b ust. 1;” 45) po art. 30b dodaje się art. 30c w brzmieniu: „Art. 30c. Administrator systemu certyfikacji, a także wytwórcy, przetwórcy, pośrednicy oraz podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy przekazują informacje umożliwiające nadzór nad rynkiem biokomponentów, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz innych paliw odnawialnych do unijnej bazy danych. Przekazywane informacje obejmują dane określone w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/996 z dnia 14 czerwca 2022 r. w sprawie zasad weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz kryteriów niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów.”	
	3. Do 31 grudnia 2021 r. państwa członkowskie podejmą środki w celu zapewnienia dostępności paliw ze źródeł odnawialnych dla transportu, w tym w zakresie publicznie dostępnych punktów ładowania o dużej mocy oraz innej infrastruktury tankowania, jak przewidziano w ich krajowych ramach polityki zgodnie z dyrektywą 2014/94/UE.	T	art.12a, 32 i 43 ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych.	Art. 12a 1. Budynki niemieszkalne, z którymi związanych jest więcej niż 10 stanowisk postojowych, projektuje się i buduje, zapewniając zainstalowanie co najmniej jednego punktu ładowania oraz kanałów na przewody i kable elektryczne umożliwiających zainstalowanie co najmniej jednego punktu ładowania na pięć stanowisk postojowych, jeżeli te stanowiska postojowe: 1) znajdują się wewnątrz budynku lub 2) przylegają do budynku.	

				2. Budynki mieszkalne, z którymi związanych jest więcej niż 10 stanowisk postojowych, projektuje się i buduje, zapewniając zainstalowanie kanałów na przewody i kable elektryczne na wszystkich stanowiskach postojowych, umożliwiających zainstalowanie punktów ładowania na każdym stanowisku postojowym, jeżeli te stanowiska postojowe: 1) znajdują się wewnątrz budynku lub 2) przylegają do budynku. Art. 32 1. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad opracowuje plan lokalizacji ogólnodostępnych stacji ładowania oraz stacji gazu ziemnego wzdłuż pozostających w jego zarządzie dróg sieci bazowej TEN-T, na okres nie krótszy niż 5 lat. 2. Plan, o którym mowa w ust. 1, określa liczbę i miejsce położenia ogólnodostępnych stacji ładowania oraz stacji gazu ziemnego, z uwzględnieniem punktów tankowania sprężonego gazu ziemnego (CNG) oraz punktów tankowania skroplonego gazu ziemnego (LNG), niezbędnych do pokrycia zapotrzebowania na paliwa alternatywne w pojazdach poruszających się po drogach sieci bazowej TEN-T. 3. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad konsultuje projekt planu, o którym mowa w ust. 1, z właściwymi operatorami systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych i gazowych oraz z podmiotami zarządzającymi miejscami obsługi podróżnych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane. 4. Operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych i gazowych oraz podmioty zarządzające miejscami obsługi podróżnych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, przekazują stanowisko do projektu planu, o którym mowa w ust. 1, w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania tego projektu. Stanowisko zawiera ocenę technicznych i ekonomicznych warunków przyłączenia punktów ładowania oraz stacji gazu ziemnego w lokalizacjach wskazanych w planie, o którym mowa w ust. 1. 5. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad publikuje plan, o którym mowa w ust. 1, wraz z wynikami konsultacji i stanowiskami operatorów systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych i gazowych, na stronie internetowej obsługującego go urzędu. 6. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad w planie, o którym mowa w ust. 1, może ująć lokalizację punktów tankowania wodoru, czyli zespołów urządzeń służących do zaopatrywania w wodór pojazdów	

			napędzanych wodorem w celu napędu silników tych pojazdów, jeśli lokalizacja takich punktów będzie uzasadniona potrzebami rozwoju rynku paliw alternatywnych. Przepisy ust. 2-5 stosuje się odpowiednio. Art. 43 1. Minister właściwy do spraw klimatu opracowuje Krajowe ramy polityki rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych, zwane dalej „Krajowymi ramami”. 2. Krajowe ramy zawierają w szczególności: 1) ocenę istniejącego stanu i przyszłego rozwoju rynku paliw alternatywnych w sektorze transportu; 2) krajowy cel w zakresie liczby punktów ładowania zainstalowanych w ogólnodostępnych stacjach ładowania w gminach, o których mowa w art. 60 ust. 1, w podziale na punkty ładowania o normalnej mocy i punkty ładowania o dużej mocy; 3a) krajowy cel w zakresie liczby stacji wodoru oferujących do tankowania wyłącznie wodoru elektrolityczny i wodoru odnawialny, ustalony na poziomie wspierającym rozwój wodoru elektrolitycznego i wodoru odnawialnego; 3b) krajowy cel w zakresie udziału wodoru niskoemisyjnego, wodoru elektrolitycznego i wodoru odnawialnego w całości paliw wykorzystywanych w transporcie, ustalony na poziomie wspierającym rozwój wodoru elektrolitycznego i wodoru odnawialnego; 5) działania służące wsparciu rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych w usługach publicznego transportu zbiorowego; 6) wykaz gmin i sieci transportowych, w których, przy uwzględnieniu potrzeb rynkowych, mają zostać rozmieszczone punkty tankowania sprężonego gazu ziemnego (CNG); 7) ocenę potrzeby instalowania punktów bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) w portach morskich poza siecią bazową TEN-T; 8) ocenę potrzeby instalowania w portach morskich punktów zasilania jednostek pływających energią elektryczną z lądu; 9) ocenę potrzeby instalowania w portach lotniczych urządzeń do zasilania energią elektryczną samolotów podczas postoju.	
4. Państwa członkowskie mają dostęp do unijnej bazy danych, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu. Państwa członkowskie wprowadzają środki służące zapewnieniu, aby podmioty gospodarcze wprowadzały do odpowiedniej bazy danych dokładne informacje. Komisja wprowadza wymóg, by systemy podlegające decyzji zgodnie z art. 30 ust. 4	T	art. 1 pkt 4 lit. v zm. UBio	4) w art. 2 w ust. 1: v) po pkt 33 dodaje się pkt 33a w brzmieniu: „33a) unijna baza danych – bazę danych, o której mowa w art. 28 ust. 2 dyrektywy 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.), umożliwiającą monitorowanie obrotu innymi paliwami odnawialnymi, biopaliwami ciekłymi, ciekłymi paliwami	

				pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie, postanowienia właściwych norm lub doświadczenia w stosowaniu biokomponentów.”	
6. Do dnia 25 czerwca 2019 r., a następnie co dwa lata, Komisja dokonuje przeglądu wykazów surowców określonych w załączniku IX części A i B w celu dodania surowców, zgodnie z zasadami określonymi w akapicie trzecim.	N				
Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 35 w celu zmiany wykazów surowców określonych w załączniku IX w części A i B, wyłącznie poprzez dodawanie pozycji do tych wykazów, a nie ich usuwanie. Surowce, które mogą być przetwarzane wyłącznie w technologiach zaawansowanych, dodaje się do załącznika IX część A. Surowce, które mogą zostać przetworzone na biopaliwa lub biogaz dla transportu w technologiach rozwiniętych, dodaje się do załącznika IX część B. Takie akty delegowane muszą być oparte na analizie potencjału danego surowca jako materiału do produkcji biopaliw lub biogazu dla transportu, z uwzględnieniem: a) zasad gospodarki o obiegu zamkniętym i hierarchii postępowania z odpadami ustanowionej w dyrektywie 2008/98/WE; b) unijnych kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 29 ust. 2–7; c) konieczności unikania istotnych zakłóceń na rynkach produktów (ubocznych), odpadów lub pozostałości; d) potencjału znacznego ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w porównaniu z paliwami kopalnymi na podstawie oceny emisji w cyklu życia; e) konieczności unikania negatywnego wpływu na środowisko i bioróżnorodność; oraz f) konieczności unikania tworzenia dodatkowego popytu na grunty.					
7. Do dnia 31 grudnia 2025 r., w kontekście odbywającej się co dwa lata oceny postępów dokonanych na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1999, Komisja ocenia, czy obowiązek dotyczący zaawansowanych biopaliw i biogazu	N			.	

	produkowanych z surowców wymienionych w załączniku IX część A, określony w art. 25 ust. 1 akapit czwarty, służy skutecznemu pobudzeniu innowacji i zapewnia obniżenie emisji gazów cieplarnianych w sektorze transportu. Komisja analizuje w tej ocenie, czy stosowanie niniejszego artykułu pozwala skutecznie unikać podwójnego rozliczania energii odnawialnej. W stosownych przypadkach Komisja przedkłada wniosek dotyczący zmiany obowiązku dotyczącego zaawansowanych biopaliw i biogazu produkowanych z surowców wymienionych w załączniku IX część A, określonego w art. 25 ust. 1 akapit czwarty.				
Art. 29	29. Kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy 1. Energię z biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy uwzględnia się do celów, o których mowa w lit. a), b) i c) niniejszego akapitu, tylko wtedy, gdy spełniają one kryteria zrównoważonego rozwoju oraz kryteria ograniczania emisji gazów cieplarnianych określone w ust. 2–7 i 10: a) wkład w realizację unijnego celu określonego w art. 3 ust. 1 i w udziały energii odnawialnej państw członkowskich; b) spełnienia obowiązku stosowania energii odnawialnej, w tym obowiązku określonego w art. 25; c) kwalifikowalność do wsparcia finansowego wykorzystania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy Aby jednak biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy wyprodukowane z odpadów lub pozostałości innych niż odpady lub pozostałości pochodzące z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa i leśnictwa były uwzględniane do celów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), b) i c), muszą spełniać jedynie kryteria ograniczania emisji gazów cieplarnianych określone w ust. 10. Niniejszy akapit stosuje się również do odpadów i pozostałości, które, zanim zostaną przetworzone w biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy, najpierw są przetwarzane w produkt.	T	art. 5 pkt 1 zm. UBio art. 1 pkt 19 lit. a-e zm. UBio	Art. 5. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 1: a) w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu: „7) zasady potwierdzania spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dla biopłynów i paliw z biomasy.”, 19) w art. 28a: a) w ust. 1: – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Biokomponenty mogą być zaliczone podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy na poczet realizacji obowiązków, o których mowa w art. 23 ust. 1 oraz art. 23b ust. 1, wyłącznie wtedy, gdy:”, – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone odpowiednio w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 28b;”, – w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) nie zostały wcześniej zaliczone na poczet realizacji obowiązków, o których mowa w art. 23 ust. 1 oraz art. 23b ust. 1, przez ten sam lub przez inny podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub na poczet innych obowiązków nałożonych przez państwa członkowskie	

	Energia elektryczna, ciepło i chłód wyprodukowane z odpadów miejskich nie podlegają kryteriom ograniczania emisji gazów cieplarnianych określonym w ust. 10. Paliwa z biomasy muszą spełniać kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych określone w ust. 2–7 i 10 w przypadku, gdy są stosowane w instalacjach produkujących energię elektryczną, ciepło i chłód lub paliwa, o całkowitej nominalnej mocy cieplnej wynoszącej co najmniej 20 MW w przypadku stałych paliw z biomasy lub o całkowitej nominalnej mocy cieplnej wynoszącej co najmniej 2 MW w przypadku gazowych paliw z biomasy. Państwa członkowskie mogą stosować kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych do instalacji o niższej całkowitej nominalnej mocy cieplnej. Kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych określone w ust. 2–7 i 10 mają zastosowanie bez względu na geograficzne pochodzenie biomasy.		art. 28a ust. 1 pkt 2. UBio	Unii Europejskiej inne niż Rzeczpospolita Polska wynikających z art. 25 ust. 1 akapit pierwszy i czwarty dyrektywy 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.).”, b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Biokomponenty wytworzone z odpadów lub pozostałości, z wyłączeniem odpadów pochodzących z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa lub pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa, mogą być zaliczone podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy na poczet realizacji obowiązków, o których mowa w art. 23 ust. 1 oraz art. 23b ust. 1, jeżeli spełniają: 1) odpowiednie kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 28b; 2) warunki określone w ust. 1 pkt 2 i 3.”, c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu: „2a. Przepis ust. 2 stosuje się także do substancji lub produktów uzyskanych z odpadów lub pozostałości, o których mowa w tym przepisie, powstałych przed przetworzeniem ich w biokomponenty. 2b. Kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 28b oraz art. 135a ust. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii stosuje się bez względu na pochodzenie geograficzne biomasy.”, d) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Wsparcie finansowe w zakresie wytwarzania biokomponentów i biopaliw ciekłych oraz ich wykorzystania, pochodzące ze środków publicznych, w tym ze środków funduszy Unii Europejskiej, może zostać udzielone podmiotowi ubiegającemu się o przyznanie wsparcia finansowego, pod warunkiem że biokomponenty i biopaliwa ciekłe, które będą objęte wsparciem, spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 28b.”, e) uchyla się ust. 4, Wraz z istniejącym zapisem w ustawie o biokomponentach i biopaliwach ciekłych Art.28a (..)2) nie zostały wcześniej zaliczone na poczet realizacji obowiązku	

				określonego w art. 3 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE, zwanej dalej "dyrektywą 2009/28/WE"; <i>Zmiana w art. 3 pkt 3b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne polega na dodaniu w części wspólnej po wyrazach „od ich przeznaczenia” dodaje się wyrazy „oraz od surowców użytych do ich wytworzenia”, „co pozwoli na uznanie za paliwo ciekłe również paliwa wyprodukowanego z odpadów. Dzięki temu zostanie umożliwione nabycie wewnątrzwspólnotowe oraz import takich paliw, a jednocześnie rozszerzy się obowiązki koncesyjny na dokonywanie tych czynności.</i> Art. 2. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, 834 i 859) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 3: a) w pkt 3b część wspólna otrzymuje brzmienie: „– określone w rozdziale 3 w załączniku A do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm. ¹⁾), niezależnie od ich przeznaczenia, a także ciekłe paliwo węglowe pochodzące z recyklingu, w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 10b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. ...), których szczegółowy wykaz określają przepisy wydane na podstawie art. 32 ust. 6;”, b) w pkt 45 w lit. b w tiret trzecim średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się tiret czwarte w brzmieniu: „– przerobu pochodzących ze źródeł nieodnawialnych, ciekłych i stałych strumieni odpadów, które nie nadają się do odzysku materiałów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, 1597, 1688, 1852 i 2029) zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami określoną w tej ustawie, lub gazu odlotowego z procesów technologicznych, lub gazu spalinowego, które powstały jako nieuniknione i niezamierzone następstwo procesu produkcyjnego;”. Art. 28ba	

				1. Biokomponenty spełniają kryterium ochrony terenów o wysokiej wartości bioróżnorodności, jeżeli biomasa wykorzystywana do ich wytwarzania nie pochodzi z terenów, które w okresie od 1 do 31 stycznia 2008 r. lub po tym okresie, posiadały następujący status, niezależnie od tego, czy posiadają go nadal: 1) lasów pierwotnych i innych zalesionych gruntów, czyli lasów i innych zalesionych gruntów z gatunkami rodzimymi, gdzie nie istnieją wyraźnie widoczne ślady działalności człowieka, a procesy ekologiczne nie zostały w istotny sposób zaburzone; 2) obszarów wyznaczonych: a) na cele ochrony przyrody, o których mowa w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz.1336, 1688 i 1890), b) do ochrony rzadkich, zagrożonych lub poważnie zagrożonych ekosystemów lub gatunków, które zostały uznane za takie na podstawie umów międzynarodowych lub wykazów sporządzonych przez organizacje międzyrządowe lub Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody pod warunkiem uznania ich przez Komisję Europejską zgodnie z art. 18 ust. 4 akapit drugi dyrektywy 2009/28/WE lub art. 30 ust. 4 akapit pierwszy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82); 3) obszarów trawiastych o wysokiej bioróżnorodności: a) naturalnych, czyli obszarów trawiastych, które pozostaną takimi obszarami jeżeli nie dojdzie do interwencji człowieka i które zachowają naturalny skład gatunkowy oraz cechy i procesy ekologiczne, b) nienaturalnych, czyli obszarów trawiastych, które przestaną być takimi obszarami na skutek braku interwencji człowieka i są bogate gatunkowo oraz nie są zdegradowane, chyba że zbiory surowców rolniczych są konieczne, aby mogły zachować status obszarów trawiastych. 2. Uznaje się, że biokomponenty pochodzące z obszarów określonych w ust. 1 pkt 2 spełniają kryterium ochrony terenów o wysokiej wartości bioróżnorodności, pod warunkiem, że zainteresowany podmiot przedstawi dowody, że produkcja biomasy wykorzystanej do ich wytworzenia nie narusza celów ochrony przyrody. Wraz ze zmianami w projekcie ustawy: 22) w art. 28ba:	

			art.1 pkt 23, 24 zm. UBio art. 1 pkt 20 zm. UBio	a) w ust. 1: – we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „Biokomponenty” dodaje się wyrazy „wytworzone z biomasy rolniczej”, – po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: „1a) lasów i innych zalesionych gruntów o wysokiej różnorodności biologicznej, charakteryzujących się obfitością gatunków i niezdegradowanych, które zostały przez właściwy organ uznane za mające wysoką różnorodność biologiczną, chyba że zainteresowany podmiot przedstawi dowody, że produkcja tych surowców nie narusza tych celów ochrony przyrody;”, – w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) do ochrony rzadkich, zagrożonych lub poważnie zagrożonych ekosystemów lub gatunków, które zostały uznane za takie na podstawie umów międzynarodowych lub wykazów sporządzonych przez organizacje międzyrządowe lub Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody, pod warunkiem uznania ich przez Komisję Europejską zgodnie z art. 30 ust. 4 akapit pierwszy dyrektywy 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.);”, – w pkt 3: – we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „o wysokiej bioróżnorodności” dodaje się wyrazy „o powierzchni powyżej jednego hektara”, – w lit. b wyrazy „człowieka i są bogate gatunkowo oraz nie są zdegradowane” zastępuje się wyrazami „człowieka, są bogate gatunkowo i nie są zdegradowane”, b) w ust. 2 po wyrazie „Biokomponenty” dodaje się wyrazy „wytworzone z biomasy rolniczej”; 23) w art. 28bb w ust. 1 po wyrazie „biokomponenty” dodaje się wyrazy „wytworzone z biomasy rolniczej”; 24) art. 28bc otrzymuje brzmienie: „Art. 28bc. Biokomponenty wytworzone z biomasy rolniczej spełniają kryterium ochrony torfowisk, jeżeli biomasa wykorzystywana do ich wytwarzania nie pochodzi z terenów, które w okresie od 1 do 31 stycznia 2008 r. były torfowiskami, chyba że podmiot zainteresowany przedstawi dowody, że przy uprawie i zbiorach biomasy nie stosowano melioracji uprzednio niemeliorowanych gleb.”; 20) w art. 28b: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:	

			art. 1 pkt 29 zm. UBio	„1. Biokomponenty spełniają kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jeżeli ograniczenie emisji tych gazów w wyniku wykorzystania tych biokomponentów wynosi co najmniej: 1) 50 % – w przypadku ich wytworzenia w instalacjach będących w eksploatacji w dniu 5 października 2015 r. lub wcześniej; 2) 60 % – w przypadku ich wytworzenia w instalacjach oddanych do eksploatacji w okresie od dnia 6 października 2015 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.; 3) 65 % – w przypadku ich wytworzenia w instalacjach oddanych do eksploatacji od dnia 1 stycznia 2021 r.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Uznaje się, że instalacja jest w eksploatacji od dnia rozpoczęcia fizycznego wytwarzania biokomponentów.”, c) uchyla się ust. 2 i 2a, d) w ust. 3 po wyrazie „cieplarnianych” dodaje się wyrazy „w cyklu życia biokomponentu i biopłynu w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii”, e) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Do obliczenia emisji gazów cieplarnianych spowodowanych uprawą surowców rolniczych przeznaczanych do wytworzenia biokomponentów, paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 tej ustawy stosuje się: 1) wartości standardowe ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w załączniku nr 2 do ustawy – w przypadku biokomponentów lub biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii; 2) wartości standardowe ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w załączniku do ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – w przypadku paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy – lub 3) wartości emisji gazów cieplarnianych umieszczone w wykazie ogłoszonym na podstawie ust. 6 lub wartości rzeczywiste dla tej uprawy, które oblicza się zgodnie z metodyką określoną w części II.3 załącznika nr 2 do ustawy lub w części II.2 załącznika do ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”, f) w ust. 6 po wyrazie „ustawy” dodaje się wyrazy „lub w załączniku do ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii”, 29) w art. 28c:	

				a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Dokumentami umożliwiającymi zaliczenie biokomponentów, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu na poczet realizacji obowiązków, o których mowa w art. 23 ust. 1, art. 23b ust. 1 oraz art. 23c, wystawianymi na poszczególnych etapach wytwarzania biokomponentów, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu są: 1) dokument wystawiony przez producenta rolnego przewidziany przez uznany system certyfikacji; 2) poświadczenie; 3) świadectwo; 4) dokument wystawiony przez podmiot, który pozyskuje po raz pierwszy odpady, pozostałości lub pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa, przewidziany przez uznany system certyfikacji.” b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, potwierdzają spełnienie przez: 1) biomasę lub biokomponenty kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonego w art. 28b; 2) inne paliwa odnawialne, ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu lub gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonego: a) w art. 28b¹ – dla innych paliw odnawialnych lub b) w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.) – dla ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu.”; Art. 28c. 1. Dokumentami potwierdzającymi spełnienie przez biomasę lub biokomponenty kryteriów zrównoważonego rozwoju i umożliwiającymi zaliczenie tych biokomponentów na poczet realizacji obowiązków, o których mowa w art. 23 ust. 1 oraz art. 23b ust. 1, wystawianymi na	

			Art. 2 ust. 1 pkt 27-30 UBio art. 1 pkt 3 lit. q zm. UBio Art. 5 pkt 19 zm. UBio	poszczególnych etapach wytwarzania biokomponentów, są: 1) dokument wystawiony przez producenta rolnego przewidziany przez uznany system certyfikacji; 2) poświadczenie; 3) świadectwo. 2. Za dokumenty, o których mowa w ust. 1, uznaje się również dokumenty wystawione: 1) w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w kraju trzecim, pod warunkiem że zostały wystawione w ramach uznanego systemu certyfikacji; 2) w kraju trzecim, pod warunkiem że Unia Europejska zawarła z tym krajem umowę, na mocy której uznaje się, że biomasa wytworzona w tym kraju spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju. Art. 2. [Definicje ustawowe] 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 27) cykl życia biokomponentu - okres obejmujący etapy niezbędne do wytworzenia danego biokomponentu, uwzględniający w szczególności uprawę i przetwarzanie surowców, wytwarzanie, transport i dystrybucję, aż do jego zużycia w transporcie; 28) cykl życia kopalnego odpowiednika biokomponentu - okres obejmujący etapy niezbędne do wytworzenia danego kopalnego odpowiednika biokomponentu, uwzględniający w szczególności wydobywanie, wytwarzanie, magazynowanie, transport i dystrybucję, aż do jego zużycia w transporcie; 29) kopalny odpowiednik biokomponentu - benzynę silnikową lub olej napędowy niezawierający dodatku biokomponentów; 30) ograniczenie emisji gazów cieplarnianych - różnicę całkowitej emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia kopalnego odpowiednika biokomponentu i całkowitej emisji tych gazów w cyklu życia biokomponentu, odniesioną do całkowitej emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia kopalnego odpowiednika biokomponentu, wyrażoną w procentach; Wraz ze zmianami w pkt 29: q) pkt 29 otrzymuje brzmienie: „29) kopalny odpowiednik biokomponentu – paliwo ciekłe lub paliwo gazowe wytworzone z zasobów nieodnawialnych, stosowane w transporcie;”,	

				19) po rozdziale 6 dodaje się rozdział 6a w brzmieniu: „Rozdział 6a Potwierdzenie spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dla biopłynów i paliw z biomasy Art. 135a. 1. Paliwa z biomasy wykorzystywane w instalacjach, o których mowa w ust. 8, lub biopłyny wykorzystywane w instalacjach odnawialnego źródła energii wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub chłód, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5, spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w: 1) ust. 2 – dla biopłynów, albo 2) ust. 3 – dla paliw z biomasy wykorzystywanych w instalacjach, o których mowa w ust. 8. 2. Biopłyny wykorzystywane w instalacjach wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub chłód spełniają kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jeżeli ograniczenie emisji tych gazów wynosi co najmniej: 1) 50 % – w przypadku ich wytworzenia w instalacjach będących w eksploatacji w dniu 5 października 2015 r. lub wcześniej; 2) 60 % – w przypadku ich wytworzenia w instalacjach oddanych do eksploatacji w okresie od dnia 6 października 2015 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.; 3) 65 % – w przypadku ich wytworzenia w instalacjach oddanych do eksploatacji od dnia 1 stycznia 2021 r. 3. Paliwa z biomasy wykorzystywane w instalacjach, o których mowa w ust. 8, spełniają kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jeżeli ograniczenie emisji tych gazów wynosi co najmniej: 1) 70 % – w przypadku wykorzystania paliw z biomasy w instalacjach odnawialnych źródeł energii oddanych do eksploatacji w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2025 r.; 2) 80 % – w przypadku wykorzystania paliw z biomasy w instalacjach odnawialnych źródeł energii oddanych do eksploatacji od dnia 1 stycznia 2026 r. 4. Paliwa z biomasy wykorzystywane w instalacjach, o których mowa w ust. 8, lub biopłyny wykorzystywane w instalacjach odnawialnego źródła energii spełniają jedynie kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w ust. 2 lub 3, jeżeli są wytwarzane z odpadów lub	

				pozostałości w rozumieniu art. 2 pkt 11c ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, z wyłączeniem odpadów pochodzących z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa lub pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa. 5. Jeżeli do wytworzenia energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, o których mowa w ust. 1, zostały wykorzystane odpady komunalne, stosuje się jedynie kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w ust. 2 lub 3. 6. Instalacje odnawialnych źródeł energii, o których mowa w ust. 2 i 3, uznaje się za oddane do eksploatacji od dnia rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania w danej instalacji energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z paliw z biomasy lub biopłynów, z wyłączeniem energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z paliw z biomasy lub biopłynów wytworzonych w okresie rozruchu technologicznego tej instalacji. 7. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych oblicza się zgodnie z zasadami określonymi w przypadku: 1) biopłynów – w załączniku nr 2 do ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych; 2) paliw z biomasy – w załączniku do ustawy. 8. Wymogi w zakresie kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w ust. 1 i 3, dla paliw z biomasy stosuje się do: 1) paliw gazowych z biomasy, które są wykorzystywane w instalacjach odnawialnego źródła energii, oddanych do eksploatacji po 31 grudnia 2023 r., wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub chłód o całkowitej nominalnej mocy cieplnej instalacji wynoszącej co najmniej 2 MW; 2) paliw stałych z biomasy, które są wykorzystywane w instalacjach odnawialnego źródła energii, oddanych do eksploatacji po 31 grudnia 2020 r., wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub chłód o całkowitej nominalnej mocy cieplnej instalacji wynoszącej co najmniej 20 MW. 9. W przypadku instalacji odnawialnego źródła energii do wytwarzania energii elektrycznej z paliw z biomasy, w których całkowita nominalna moc cieplna instalacji nie została określona w dokumentacji, o której mowa w art. 2 pkt 4aa, wyznacza się ją jako iloczyn mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji oraz sprawności elektrycznej urządzeń wytwórczych do wytwarzania energii elektrycznej określonych w	

			Art. 5 pkt. 2-18 i art. 17 ust. zm. UBio dokumentacji technicznej wszystkich urządzeń zainstalowanych w tej instalacji odnawialnego źródła energii. Art. 5. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361) wprowadza się następujące zmiany: 2) w art. 2: a) w pkt 2 w lit. a wyrazy „produktów ubocznych rolnictwa” zastępuje się wyrazami „pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa”, b) po pkt 4a dodaje się pkt 4aa w brzmieniu: „4aa) całkowita nominalna moc cieplna – ilość energii wprowadzonej w paliwie do wszystkich źródeł spalania paliw w danej instalacji odnawialnego źródła energii w jednostce czasu przy jej nominalnym obciążeniu określonej w dokumentacji technicznej wszystkich urządzeń wytwórczych zainstalowanych w tej instalacji;”, c) po pkt 26 dodaje się pkt 26a–26d w brzmieniu: „26a) paliwa gazowe z biomasy – paliwa gazowe wytworzone z biomasy wykorzystywane do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu; 26b) paliwa stałe z biomasy – paliwa stałe wytworzone z biomasy wykorzystywane do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu; 26c) paliwa z biomasy – paliwa gazowe z biomasy oraz paliwa stałe z biomasy; 26d) odpady – odpady w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, 1597, 1688, 1852 i 2029), z wyłączeniem substancji lub produktów, które zostały w sposób zamierzony zmodyfikowane lub zanieczyszczone w celu uznania za odpady;”, d) po pkt 27² dodaje się pkt 27³ w brzmieniu: „27³) pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa – pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 11b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;”, 3) w art. 44: a) w ust. 3: – w pkt 6 lit. b otrzymuje brzmienie:	

				„b) biopłyny, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 135a ust. 2;”, – w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu: „8) wykorzystano biomase, która nie spełnia kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonego w art. 135a ust. 3 – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8.”, b) uchyla się ust. 4; Art. 17. 1. Do energii elektrycznej wytworzonej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 44 i art. 45 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu dotychczasowym. 2. Do energii elektrycznej wytworzonej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 44 i art. 45 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą 4) w art. 45: a) w ust. 2 w pkt 7 w treści oświadczenia: – w pkt 3 skreśla się wyrazy: „, lub biopłyny, które spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju, określone w art. 28b–28bc ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych”, – po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu: „4a) do wytworzenia energii elektrycznej wykorzystano paliwa z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8 ustawy wymienionej w pkt 2, lub biopłyny w instalacji odnawialnego źródła energii, które spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 135a ust. 2 lub 3 ustawy wymienionej w pkt 2 odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy;”, b) uchyla się ust. 3,	

				c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. W przypadku wytwórcy energii elektrycznej wytworzonej z paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, lub z biopłynów w instalacjach odnawialnego źródła energii, do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się informację określającą nazwę administratora systemu certyfikacji oraz jednostki certyfikującej w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 34 i 35 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, która wystawiła certyfikat, oraz numer tego certyfikatu wraz z datą wydania oraz terminem jego ważności.”; 5) w art. 46 w ust. 1 w zdaniu pierwszym wyrazy „lub 3” zastępuje się wyrazami „lub nie dołączono informacji, o której mowa w art. 45 ust. 3a”; 6) w art. 70b: a) w ust. 3 w pkt 6 w treści oświadczenia w lit. e kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f w brzmieniu: „f) do wytworzenia energii elektrycznej wykorzystywane będą paliwa z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, które spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 135a ust. 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”; b) w ust. 4 w pkt 2 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu: „c) z paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, dołącza się informację określającą nazwę administratora systemu certyfikacji oraz jednostki certyfikującej w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 34 i 35 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, która wystawiła certyfikat, oraz numer tego certyfikatu wraz z datą wydania oraz terminem jego ważności.”; 7) w art. 70h: a) w ust. 3 w pkt 6 w treści oświadczenia po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:	

				„1a) do wytworzenia energii elektrycznej będą wykorzystywane paliwa z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, które spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 135a ust. 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;”, b) w ust. 4 w pkt 4 kropkę zastępuje się wyrazami „, oraz” i dodaje się pkt 5 w brzmieniu: „5) informację określającą nazwę administratora systemu certyfikacji oraz jednostki certyfikującej w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 34 i 35 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, która wystawiła certyfikat, oraz numer tego certyfikatu wraz z datą wydania oraz terminem jego ważności – w przypadku instalacji, o których mowa w art. 135a ust. 8.”; 8) w art. 71 w ust. 3 w treści oświadczenia w pkt 1 lit. g otrzymuje brzmienie: „g) paliwa z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8 ustawy wymienionej w lit. e, lub biopłyny, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 135a ust. 2 lub 3 ustawy wymienionej w lit. e odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy;”, 9) w art. 73 w ust. 2 w pkt 1 lit. g otrzymuje brzmienie: „g) paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, lub biopłynów, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 135a ust. 2 lub 3 odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy;”, 10) w art. 75 w ust. 4 w pkt 4 w treści oświadczenia w pkt 1 lit. g otrzymuje brzmienie: „g) paliwa z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8 ustawy wymienionej w lit. e, lub biopłyny, które nie	

				spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 135a ust. 2 lub 3 ustawy wymienionej w lit. e odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy;”; 11) w art. 79 w ust. 3 w pkt 9 w treści oświadczenia w pkt 1 lit. g otrzymuje brzmienie: „g) paliwa z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8 ustawy wymienionej w lit. e, lub biopłyny, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 135a ust. 2 lub 3 ustawy wymienionej w lit. e odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy. 12) w art. 83d w ust. 3 w pkt 1 lit. g otrzymuje brzmienie: „g) paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, lub biopłynów, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 135a ust. 2 lub 3 odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy;”; 13) w art. 83h w ust. 3 w pkt 7 w treści oświadczenia w pkt 1 lit. g otrzymuje brzmienie: „g) paliwa z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8 ustawy wymienionej w lit. e, lub biopłynów, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 135a ust. 2 lub 3 ustawy wymienionej w lit. e odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy;”; 14) w art. 83m w ust. 3 w pkt 6 w treści oświadczenia w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu: „5) wytwarzając biometan w instalacji odnawialnego źródła energii, będą stosował surowce, biogaz lub biogaz rolniczy umożliwiające spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju	

				określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.”; 15) w art. 93 po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3c w brzmieniu: „3a. Do obliczenia wartości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a, w przypadku jej wytworzenia z paliw z biomasy lub z biopłynów, wytwórca wykazuje jedynie tę część energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która została wytworzona z paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, lub z biopłynów w instalacji odnawialnego źródła energii, które spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 135a ust. 2 lub 3 odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy. 3b. Do obliczenia wartości biometanu, o której mowa w ust. 2 pkt 2 lit. b, wytwórca wykazuje jedynie tę część biometanu z odnawialnych źródeł energii, która została wytworzona z surowców, biogazu lub biogazu rolniczego umożliwiających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. 3c. W przypadku energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej paliwa z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, lub biopłyny w instalacji odnawialnego źródła energii, lub biometan w instalacji odnawialnego źródła energii do wniosku o pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, wytwórca dołącza informację określającą nazwę administratora systemu certyfikacji oraz jednostki certyfikującej w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 34 i 35 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, która wystawiła certyfikat, oraz numeru tego certyfikatu wraz z datą wystawienia i terminem jego ważności.”; 16) art. 117 otrzymuje brzmienie: „Art. 117. 1. W przypadku ciepła wytworzonego z paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, lub z biopłynów w instalacji odnawialnego źródła energii przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 116 ust. 1, jest obowiązane do zakupu tego ciepła, pod warunkiem że paliwa z biomasy lub biopłyny wykorzystane do jego wytworzenia spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach	

				ciekłych oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 135a ust. 2 lub 3 odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy. 2. Podmiot oferujący ciepło wytworzone z paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, lub z biopłynów w instalacji odnawialnego źródła energii przedsiębiorstwu energetycznemu, o którym mowa w art. 116 ust. 1, potwierdza spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy wymienionej w ust. 1 oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 135a ust. 2 lub 3 odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy przy wykorzystaniu: 1) poświadczeń w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 40 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych; 2) dokumentów wystawionych w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w kraju trzecim, pod warunkiem że zostały wystawione w ramach uznanego systemu certyfikacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 33 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych; 3) dokumentów wystawionych przez producenta rolnego w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 17a ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych przewidzianych przez uznany system certyfikacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 33 tej ustawy; 4) dokumentów wystawionych przez podmiot, który pozyskuje odpady, pozostałości w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 11c ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych lub pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa po raz pierwszy zgodnie z wymaganiami uznanego systemu certyfikacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 33 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych; 5) dokumentów wystawionych w kraju trzecim, pod warunkiem że Unia Europejska zawarła z tym krajem umowę, na mocy której uznaje się, że biomasa wytworzona w tym kraju spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju; 6) dokumentów potwierdzających spełnienie bilansu masy przewidzianych przez uznany system certyfikacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 33 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.”; 17) w art. 129 dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. Energię elektryczną, ciepło lub chłód wytworzone z paliw z biomasy	

				w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, lub z biopłynów w instalacji odnawialnego źródła energii uwzględnia się przy obliczaniu udziału, o którym mowa w ust. 1, jedynie gdy te paliwa z biomasy lub te biopłyny spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 135a w ust. 2 lub 3 odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy.”; 18) uchyla się art. 130; Art. 18. 1. Do deklaracji, o których mowa w art. 70b ust. 1, art. 70h ust. 1, art. 71 ust. 1 i art. 83m ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio art. 70b ust. 3 pkt 6 i ust. 4 pkt 2 lit. c, art. 70h ust. 3 pkt 6 i ust. 4 pkt 5, art. 71 ust. 3 i art. 83m ust. 3 pkt 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. 2. Do wniosków, o których mowa w art. 75 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 5, złożonych i nie rozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 75 ust. 4 pkt 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.	
	2. Biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy wyprodukowane z odpadów i pozostałości nie pochodzących z leśnictwa, lecz z gruntów rolnych, bierze się pod uwagę do celów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c), tylko wówczas, gdy podmioty lub organy krajowe ustanowiły plany monitorowania lub zarządzania w celu zajęcia się kwestią wpływu na jakość gleby i zasoby pierwiastka węgla w glebie. Informacje na temat sposobu monitorowania tego wpływu i zarządzania nim przekazuje się na podstawie art. 30 ust. 3.	T	art. 1 pkt 25 zm. UBio	25) po art. 28bc dodaje się art. 28bca–28bcd w brzmieniu: „Art. 28bca. 1. Uznaje się, że biokomponenty, biopłyny w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii i paliwa z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy wytworzone z pozostałości pochodzących z gruntów rolnych spełniają kryteria określone w art. 29 ust. 2 dyrektywy 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.), jeżeli producent rolny stosuje zasady ochrony powierzchni gleby, o których mowa w art. 101 pkt 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, 834, 1089 i 1222), i działa na podstawie krajowego planu zachowania żyzności gleb, w szczególności w zakresie zachowania zasobów pierwiastka węgla w glebie. W przypadku gdy krajowy plan zachowania żyzności gleb nie został przyjęty, producent rolny jest obowiązany do działania na podstawie indywidualnego planu gospodarki glebą, opracowanego zgodnie z wymaganiami uznanego systemu certyfikacji, w którym w szczególności potwierdza, że stosuje praktyki upraw zapewniające zachowanie jak najlepszego stanu gleby, w tym zasobów pierwiastka węgla w glebie.	

				2. Indywidualny plan gospodarki glebą, o którym mowa w ust. 1: 1) zawiera w szczególności wskazanie stosowanych podstawowych praktyk gospodarowania glebami mających na celu utrzymanie pierwiastka węgla w glebie (sekwestracja dwutlenku węgla), oddziałujących na zmniejszenie emisji dwutlenku węgla z gleby do atmosfery; 2) opracowuje się na podstawie analiz, o których mowa w art. 128 ust. 4a pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii. 3. Audytorzy systemów dobrowolnych, o których mowa w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2022/996 z dnia 14 czerwca 2022 r. w sprawie zasad weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz kryteriów niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz. Urz. UE L 168 z 27.06.2022, str. 1, z późn. zm.¹⁾), weryfikują stosowanie przez producentów rolnych indywidualnych planów gospodarki glebą lub praktyk przy ustalaniu emisji gazów cieplarnianych z biokomponentów, biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii i paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy zgodnie z art. 20 oraz art. 21 tego rozporządzenia. Art. 28bcd. Kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bc i art. 28bcc ust. 1 stosuje się odpowiednio do biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii i do paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy.”; Przepis częściowo implementowany w art. 101b ustawy – Prawo ochrony środowiska: Art. 101b. W ramach państwowego monitoringu środowiska dokonuje się oceny oraz badań i obserwacji stanu gleby i ziemi. <i>oraz</i> art. 101 pkt 1 oraz pkt 2 lit. a i e ustawy – Prawo ochrony środowiska Art. 101. Ochrona powierzchni ziemi polega na: 1) racjonalnym gospodarowaniu; 2) zachowaniu funkcji środowiskowych, gospodarczych, społecznych i kulturowych, w tym między innymi: a) produkcji żywności oraz biomasy, (...)	

			art. 2 ust. 1 pkt 2 ust. o IOS art. 23 ust. 11 pkt 3 ust. o IOS art. 1. pkt. 28 zm. UBio art. 9 zm. UBio	e) rezerwuaru pierwiastka węgla <i>oraz</i> art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska Do zadań Inspekcji Ochrony Środowiska należy: 2) prowadzenie państwowego monitoringu środowiska art. 23 ust. 11 pkt 3 ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska W państwowym monitoringu środowiska są gromadzone, uzyskane na podstawie badań monitoringowych, dane i informacje o stanie elementów przyrodniczych w zakresie: 3) gleby i ziemi; oraz w ust. zmieniającej 28) w art. 28bf:: a) w ust. 1 wyrazy „art. 28ba–28bc” zastępuje się wyrazami „art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1”, b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Wykazanie spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 przez podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy odbywa się w szczególności zgodnie z art. 28i”, c) uchyla się ust. 3; Art. 9. Postępowania wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 28bf ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 umarza się.	
3. Biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy produkowane z biomasy rolniczej uwzględnione dla celów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c), nie pochodzą z surowców uzyskanych z terenów o wysokiej wartości bioróżnorodności, czyli terenów, które w styczniu 2008 r. lub później posiadały następujący status, niezależnie od tego, czy posiadają go nadal: a) lasy pierwotne i inne zalesione grunty, czyli lasy i inne zalesione grunty z gatunkami rodzimymi, gdzie nie istnieją	T	Art. 1 pkt. 22 zm. UBio	22) w art. 28ba: a) w ust. 1: – we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „Biokomponenty” dodaje się wyrazy „wytworzone z biomasy rolniczej”, – po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: „1a) lasów i innych zalesionych gruntów o wysokiej różnorodności biologicznej, charakteryzujących się obfitością gatunków i niezdegradowanych, które zostały przez właściwy organ uznane za mające wysoką różnorodność biologiczną, chyba że		

	wyraźnie widoczne ślady działalności człowieka, a procesy ekologiczne nie zostały w istotny sposób zaburzone; b) lasy i inne zalesione grunty o wysokiej różnorodności biologicznej, charakteryzujące się obfitością gatunków i niezdegradowane lub takie, które zostały przez odpowiedni właściwy organ uznane za mające wysoką różnorodność biologiczną, chyba że przedstawiono dowody, że produkcja tych surowców nie narusza tych celów ochrony przyrody; c) obszary wyznaczone: (i) do celów ochrony przyrody na mocy prawa lub przez właściwy organ; lub (ii) do ochrony rzadkich, zagrożonych lub poważnie zagrożonych ekosystemów lub gatunków, uznawanych za takie na mocy umów międzynarodowych lub zawartych w wykazach sporządzanych przez organizacje międzyrządowe lub Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody, pod warunkiem uznania ich zgodnie z art. 30 ust. 4 akapit pierwszy, chyba że przedstawiono dowody, że produkcja tych surowców nie narusza tych celów ochrony przyrody; d) obszary trawiaste o wysokiej bioróżnorodności o powierzchni powyżej jednego hektara, czyli: (i) naturalne, czyli obszary trawiaste, które pozostaną obszarami trawiastymi, jeśli nie dojdzie do interwencji człowieka i które zachowują naturalny skład gatunkowy oraz cechy i procesy ekologiczne; lub (ii) nienaturalne, czyli obszary trawiaste, które przestaną być obszarami trawiastymi w braku interwencji człowieka i które są bogate gatunkowo i nie są zdegradowane oraz zostały zidentyfikowane przez odpowiedni właściwy organ jako obszary o wysokiej bioróżnorodności, chyba że udowodnione zostanie, iż zbiory surowców są konieczne, aby zachować ich status obszarów trawiastych o wysokiej bioróżnorodności. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające dalsze kryteria, według których określa się, które obszary trawiaste mają zostać objęte zakresem stosowania akapitu	Art. 28ba UBio	zainteresowany podmiot przedstawi dowody, że produkcja tych surowców nie narusza tych celów ochrony przyrody;”; – w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) do ochrony rzadkich, zagrożonych lub poważnie zagrożonych ekosystemów lub gatunków, które zostały uznane za takie na podstawie umów międzynarodowych lub wykazów sporządzonych przez organizacje międzyrządowe lub Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody, pod warunkiem uznania ich przez Komisję Europejską zgodnie z art. 30 ust. 4 akapit pierwszy dyrektywy 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.);”; – w pkt 3: – we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „o wysokiej bioróżnorodności” dodaje się wyrazy „o powierzchni powyżej jednego hektara”; – w lit. b wyrazy „człowieka i są bogate gatunkowo oraz nie są zdegradowane” zastępuje się wyrazami „człowieka, są bogate gatunkowo i nie są zdegradowane”; b) w ust. 2 po wyrazie „Biokomponenty” dodaje się wyrazy „wytworzone z biomasy rolniczej”; Art. 28ba 1. Biokomponenty spełniają kryterium ochrony terenów o wysokiej wartości bioróżnorodności, jeżeli biomasa wykorzystywana do ich wytwarzania nie pochodzi z terenów, które w okresie od 1 do 31 stycznia 2008 r. lub po tym okresie, posiadały następujący status, niezależnie od tego, czy posiadają go nadal: 1) lasów pierwotnych i innych zalesionych gruntów, czyli lasów i innych zalesionych gruntów z gatunkami rodzimymi, gdzie nie istnieją wyraźnie widoczne ślady działalności człowieka, a procesy ekologiczne nie zostały w istotny sposób zaburzone; 2) obszarów wyznaczonych: a) na cele ochrony przyrody, o których mowa w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336, 1688 i 1890), b) do ochrony rzadkich, zagrożonych lub poważnie zagrożonych ekosystemów lub gatunków, które zostały uznane za takie na podstawie umów międzynarodowych lub wykazów sporządzonych przez organizacje międzyrządowe lub Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody pod warunkiem uznania ich przez Komisję Europejską zgodnie z art. 18 ust. 4 akapit drugi dyrektywy 2009/28/WE lub art. 30 ust. 4 akapit pierwszy	

pierwszego lit. d) niniejszego ustępu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 3.			dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82); 3) obszarów trawiastych o wysokiej bioróżnorodności: a) naturalnych, czyli obszarów trawiastych, które pozostaną takimi obszarami jeżeli nie dojdzie do interwencji człowieka i które zachowają naturalny skład gatunkowy oraz cechy i procesy ekologiczne, b) nienaturalnych, czyli obszarów trawiastych, które przestaną być takimi obszarami na skutek braku interwencji człowieka i są bogate gatunkowo oraz nie są zdegradowane, chyba że zbiory surowców rolniczych są konieczne, aby mogły zachować status obszarów trawiastych. 2. Uznaje się, że biokomponenty pochodzące z obszarów określonych w ust. 1 pkt 2 spełniają kryterium ochrony terenów o wysokiej wartości bioróżnorodności, pod warunkiem, że zainteresowany podmiot przedstawi dowody, że produkcja biomasy wykorzystanej do ich wytworzenia nie narusza celów ochrony przyrody.	
4. Biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy produkowane z biomasy rolniczej uwzględnione dla celów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c), nie pochodzą z surowców uzyskanych z terenów zasobnych w pierwiastek węgla, czyli terenów, które styczniu 2008 r. posiadały jeden z następujących statusów, ale już go nie posiadają: a) tereny podmokłe, czyli tereny pokryte lub nasączone wodą stale lub przez znaczną część roku; b) obszary stale zalesione, czyli obszary obejmujące więcej niż jeden ha z drzewami o wysokości powyżej pięciu metrów i z pokryciem powierzchni przez korony drzew powyżej 30 %, lub drzewami, mogącymi osiągnąć te progi in situ; c) obszary obejmujące więcej niż jeden ha z drzewami o wysokości powyżej pięciu metrów i z pokryciem powierzchni przez korony drzew pomiędzy 10 % a 30 %, lub drzewami, mogącymi osiągnąć te progi in situ, chyba że przedstawiono dowody, że obszar przed i po przekształceniu ma taką ilość pierwiastka węgla, że przy zastosowaniu metodyki określonej w załączniku V część C byłyby spełnione warunki określone w ust. 10 niniejszego artykułu.	T	Art. 28bb UBio	Przepis jest implementowany w art. 28bb ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych Art. 28bb. 1. Biokomponenty spełniają kryterium ochrony terenów zasobnych w duże ilości pierwiastka węgla, jeżeli biomasa wykorzystywana do ich wytwarzania nie pochodzi z takich terenów. 2. Do terenów zasobnych w duże ilości pierwiastka węgla zalicza się tereny, które w okresie od 1 do 31 stycznia 2008 r. posiadały jeden z poniższych statusów, ale już go nie posiadają: 1) terenów podmokłych, które są pokryte lub nasączone wodą stale lub przez znaczną część roku; 2) obszarów stale zalesianych, czyli obszarów obejmujących więcej niż 1 ha z drzewami o wysokości powyżej 5 metrów i pokryciem powierzchni przez korony drzew powyżej 30%, lub drzewami mogącymi osiągnąć te wartości w miejscu ich naturalnego występowania; 3) obszarów obejmujących więcej niż 1 ha z drzewami o wysokości powyżej 5 metrów i z pokryciem powierzchni przez korony drzew pomiędzy 10% a 30% lub drzewami mogącymi osiągnąć te wartości w miejscu ich naturalnego występowania, z wyjątkiem sytuacji, gdy przedstawiono dowody, że obszar ten przed i po przekształceniu magazynuje taką ilość pierwiastka węgla, że stosując metodykę określoną w pkt II.3. załącznika nr 2 do ustawy, zostałoby spełnione kryterium określone w art. 28b. 3. Przepisów ust. 2 nie stosuje się, jeżeli w czasie pozyskiwania biomasy teren posiadał ten sam status co w okresie od 1 do 31 stycznia 2008 r.	

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania, jeżeli w czasie pozyskania surowców teren posiadał ten sam status co w styczniu 2008 r.		art. 1 pkt 28 zm. UBio	<i>Oraz w ust. zmieniającej</i> 28) w art. 28bb w ust. 1 po wyrazie „biokomponenty” dodaje się wyrazy „wytworzone z biomasy rolniczej”;	
5. Biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy wyprodukowanych z biomasy rolniczej uwzględnianych dla celów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c), nie wytwarza się z surowców pozyskanych z terenów, które były torfowiskami w styczniu 2008 r., chyba że przedstawiono dowody, że przy uprawie i pozyskiwaniu tych surowców nie stosowano melioracji uprzednio niemeliorowanych gleb.	T	art. 1 pkt 24 zm. UBio	24) art. 28bc otrzymuje brzmienie: „28bc. Biokomponenty wytworzone z biomasy rolniczej spełniają kryterium ochrony torfowisk, jeżeli biomasa wykorzystywana do ich wytwarzania nie pochodzi z terenów, które w okresie od 1 do 31 stycznia 2008 r. były torfowiskami, chyba że podmiot zainteresowany przedstawi dowody, że przy uprawie i zbiorach biomasy nie stosowano melioracji uprzednio niemeliorowanych gleb.”;	
6. Biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej uwzględnione do celów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c), spełniają następujące kryteria dotyczące zminimalizowania ryzyka użycia paliwa produkowanego z biomasy leśnej pochodzącej z produkcji niespełniającej kryteriów zrównoważonego rozwoju: a) państwo, w którym biomasa leśna została pozyskana, posiada krajowe lub regionalne przepisy obowiązujące w dziedzinie pozyskiwania biomasy, a także systemy monitorowania i egzekwowania istniejących przepisów zapewniających: (i) legalność operacji pozyskiwania; (ii) regenerację lasu na obszarach, z których pozyskiwano biomasę; (iii) ochronę obszarów wyznaczonych do celów ochrony przyrody na mocy prawa międzynarodowego lub krajowego lub przez właściwy organ, w tym terenów podmokłych i torfowisk; (iv) że pozyskiwanie odbywa się z uwzględnieniem zachowania jakości gleby i różnorodności biologicznej w celu zminimalizowania negatywnych skutków; oraz (v) że pozyskiwanie utrzymuje lub poprawia długoterminową zdolność produkcyjną lasu; b) jeżeli dowody, o których mowa w lit. a) niniejszego ustępu, nie są dostępne, biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej są uwzględniane do celów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i	T	art. 1 pkt 25-26 zm. UBio	25) po art. 28bc dodaje się art. 28bca –28bcd w brzmieniu: Art. 28bcb. Biokomponenty spełniają kryterium zrównoważonej gospodarki leśnej, jeżeli pozyskanie biomasy leśnej wykorzystywanej do ich wytworzenia było prowadzone zgodnie z: 1) rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/2448 z dnia 13 grudnia 2022 r. ustanawiającym operacyjne wytyczne dotyczące dowodów do celów wykazania zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju dotyczącymi biomasy leśnej i określonymi w art. 29 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 (Dz. Urz. UE L 320 z 14.12.2022, str. 4) oraz 2) zasadami trwale zrównoważonej gospodarki leśnej określonymi w ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2024 r. poz. 530 i 1473). Art. 28bcc. 1. Biokomponenty, biopłyny w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii i paliwa z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy spełniają kryterium niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, jeżeli w stosunku do biomasy wykorzystywanej do ich wytworzenia nie zaobserwowano znaczącej ekspansji obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla, o której mowa w art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/807 z dnia 13 marca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do określenia surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz. Urz. UE L	

c), o ile na poziomie leśnego obszaru pozyskiwania istnieją systemy zarządzania zapewniające: (i) legalność operacji pozyskiwania; (ii) regenerację lasu na obszarach, z których pozyskiwano biomasę; (iii) ochronę obszarów wyznaczonych prawem międzynarodowym lub krajowym lub przez odpowiedni właściwy organ do celów ochrony przyrody, w tym terenów podmokłych i torfowisk, chyba że zostaną przedstawione dowody, że pozyskiwanie danego surowca nie kłóci się z tymi celami ochrony przyrody; (iv) że pozyskiwanie odbywa się z uwzględnieniem zachowania jakości gleby i różnorodności biologicznej w celu zminimalizowania negatywnych skutków; oraz (v) że pozyskiwanie utrzymuje lub poprawia długoterminową zdolność produkcyjną lasu.			133 z 21.05.2019, str. 1), chyba że te biokomponenty spełniają warunki określone w art. 4 i art. 5 tego rozporządzenia. 2. Przy obliczaniu spełnienia kryterium, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się dane wejściowe do obliczania emisji surowców określone w załączniku nr 3 do ustawy. Art. 28bcd. Kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 stosuje się odpowiednio do biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii i do paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy.”; 26) uchyla się art. 28bd;	
7. Biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej uwzględniane do celów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c), spełniają następujące kryteria dotyczące użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (zwanych dalej „LULUCF”): a) państwo lub regionalna organizacja integracji gospodarczej pochodzenia biomasy leśnej: (i) są stronami Porozumienia paryskiego; (ii) wniosły ustalony na szczelbu krajowym wkład (zwany dalej „NDC”) do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (zwanej dalej „UNFCCC”), obejmujący emisje i pochłanianie z rolnictwa, leśnictwa i użytkowania gruntów, dzięki czemu zmiany w zasobach węgla powiązane z pozyskiwaniem biomasy są zaliczane na poczet zobowiązania danego państwa do redukcji lub ograniczenia emisji gazów cieplarnianych zgodnego z NDC; albo (iii) posiada krajowe lub regionalne przepisy, zgodne z art. 5 Porozumienia paryskiego, mające zastosowanie w obszarze pozyskiwania w celu ochrony i zwiększenia zasobów węgla i pochłaniaczy dwutlenku węgla oraz zapewniające dowody,	T	art. 1 pkt 25-26 zm. UBio	25) po art. 28bc dodaje się art. 28bca – 28bcd w brzmieniu: „Art. 28bcb. Biokomponenty spełniają kryterium zrównoważonej gospodarki leśnej, jeżeli pozyskanie biomasy leśnej wykorzystywanej do ich wytworzenia było prowadzone zgodnie z: 1) rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/2448 z dnia 13 grudnia 2022 r. ustanawiającym operacyjne wytyczne dotyczące dowodów do celów wykazania zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju dotyczącymi biomasy leśnej i określonymi w art. 29 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 (Dz. Urz. UE L 320 z 14.12.2022, str. 4) oraz 2) zasadami trwale zrównoważonej gospodarki leśnej określonymi w ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2024 r. poz. 530 i 1473). Art. 28bcc. 1. Biokomponenty, biopłyny w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii i paliwa z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy spełniają kryterium niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, jeżeli w stosunku do biomasy wykorzystywanej do ich wytworzenia nie zaobserwowano znaczącej ekspansji obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla, o której mowa w art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/807 z dnia 13 marca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do określenia surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą	

że zgłoszone emisje w sektorze LULUCF nie przewyższają pochłaniania; b) jeżeli dowody, o których mowa w lit. a) niniejszego ustępu, nie są dostępne, biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej są uwzględniane do celów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c), o ile na poziomie leśnego obszaru pozyskiwania istnieją systemy zarządzania, dzięki którym długoterminowo utrzymany lub wzmocniony jest poziom zasobów węgla i pochłaniacza dwutlenku w ekosystemach leśnych.			ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz. Urz. UE L 133 z 21.05.2019, str. 1), chyba że te biokomponenty spełniają warunki określone w art. 4 i art. 5 tego rozporządzenia. 2. Przy obliczaniu spełnienia kryterium, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się dane wejściowe do obliczania emisji surowców określone w załączniku nr 3 do ustawy. Art. 28bcd. Kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 stosuje się odpowiednio do biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii i do paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy.”; 26) uchyla się art. 28bd;	
8. Do 31 stycznia 2021 r. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające operacyjne wytyczne dotyczące dowodów do celów wykazania zgodności z kryteriami określonymi w ust. 6 i 7 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 3.	T	art. 1 pkt 1 zm. UBio	Niniejsza ustawa służy stosowaniu: 3) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/2448 z dnia 13 grudnia 2022 r. ustanawiającego operacyjne wytyczne dotyczące dowodów do celów wykazania zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju dotyczącymi biomasy leśnej i określonymi w art. 29 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 (Dz. Urz. UE L 320 z 14.12.2022, str. 4);	
9. Do dnia 31 grudnia 2026 r. Komisja oceni na podstawie dostępnych danych, czy kryteria określone w ust. 6 i 7 skutecznie minimalizują ryzyko wykorzystania biomasy leśnej pochodzącej z produkcji niespełniającej kryteriów zrównoważonego rozwoju i spełniają kryteria LULUCF. W stosownych przypadkach Komisja przedstawi wniosek ustawodawczy dotyczący zmiany kryteriów określonych w ust. 6 i 7 na okres po roku 2030.	N		Przepis dotyczy obowiązków Komisji Europejskiej.	
10. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych dzięki wykorzystaniu biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy uwzględnionych dla celów, o których mowa w ust. 1, wynosi: a) co najmniej 50 % w przypadku biopaliw, biogazu zużywanego w sektorze transportu i biopłynów produkowanych w instalacjach będących w eksploatacji w dniu 5 października 2015 r. lub wcześniej;	T	art. 5 pkt 19 zm. UBio	Wprowadzenie nowego art. 135a ust. 2 i 3: 2. Biopłyny wykorzystywane w instalacjach wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub chłód spełniają kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jeżeli ograniczenie emisji tych gazów wynosi co najmniej: 1) 50 % – w przypadku ich wytworzenia w instalacjach będących w eksploatacji w dniu 5 października 2015 r. lub wcześniej;	

	b) co najmniej 60 % w przypadku biopaliw, biogazu zużywanego w sektorze transportu i biopłynów produkowanych w instalacjach oddanych do eksploatacji w okresie od dnia 6 października 2015 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.; c) co najmniej 65 % w przypadku biopaliw, biogazu zużywanego w sektorze transportu i biopłynów produkowanych w instalacjach oddanych do eksploatacji od dnia 1 stycznia 2021 r.; d) co najmniej 70 % w przypadku energii elektrycznej, ciepła i chłodu produkowanych z paliw z biomasy, wykorzystywanych w instalacjach oddanych do eksploatacji w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2025 r. oraz 80 % w przypadku instalacji oddanych do eksploatacji od dnia 1 stycznia 2026 r. Instalację uznaje się za będącą w eksploatacji od momentu rozpoczęcia fizycznej produkcji biopaliw, biogazu zużywanego w sektorze transportu i biopłynów oraz od momentu rozpoczęcia fizycznej produkcji ciepła i chłodu oraz energii elektrycznej z paliw z biomasy. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, które wynika z wykorzystania biopaliw, biogazu zużywanego w sektorze transportu, biopłynów oraz paliw z biomasy wykorzystywanych w instalacjach produkujących ciepło, chłód i energię elektryczną, oblicza się zgodnie z art. 31 ust. 1.		art. 1 pkt 18 i 20 zm. UBio	2) 60 % – w przypadku ich wytworzenia w instalacjach oddanych do eksploatacji w okresie od dnia 6 października 2015 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.; 3) 65 % – w przypadku ich wytworzenia w instalacjach oddanych do eksploatacji od dnia 1 stycznia 2021 r. 3. Paliwa z biomasy wykorzystywane w instalacjach, o których mowa w ust. 8, spełniają kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jeżeli ograniczenie emisji tych gazów wynosi co najmniej: 1) 70 % – w przypadku wykorzystania paliw z biomasy w instalacjach odnawialnych źródeł energii oddanych do eksploatacji w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2025 r.; 2) 80 % – w przypadku wykorzystania paliw z biomasy w instalacjach odnawialnych źródeł energii oddanych do eksploatacji od dnia 1 stycznia 2026 r. Wprowadzenie nowego art. 135a ust. 6: 6. Instalacje odnawialnych źródeł energii, o których mowa w ust. 2 i 3, uznaje się za oddane do eksploatacji od dnia rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania w danej instalacji energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z paliw z biomasy lub biopłynów, z wyłączeniem energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z paliw z biomasy lub biopłynów wytworzonych w okresie rozruchu technologicznego tej instalacji. 18) tytuł rozdziału 4a otrzymuje brzmienie: „Poświadczenie spełnienia kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i kryteriów zrównoważonego rozwoju”; 20) w art. 28b: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Biokomponenty spełniają kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jeżeli ograniczenie emisji tych gazów w wyniku wykorzystania tych biokomponentów wynosi co najmniej: 1) 50 % – w przypadku ich wytworzenia w instalacjach będących w eksploatacji w dniu 5 października 2015 r. lub wcześniej; 2) 60 % – w przypadku ich wytworzenia w instalacjach oddanych do eksploatacji w okresie od dnia 6 października 2015 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.;	

			3) 65 % – w przypadku ich wytworzenia w instalacjach oddanych do eksploatacji od dnia 1 stycznia 2021 r.”, po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Uznaje się, że instalacja jest w eksploatacji od dnia rozpoczęcia fizycznego wytwarzania biokomponentów.”, uchyla się ust. 2 i 2a, w ust. 3 po wyrazie „cieplarnianych” dodaje się wyrazy „w cyklu życia biokomponentu i biopływu w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii”, ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Do obliczenia emisji gazów cieplarnianych spowodowanych uprawą surowców rolniczych przeznaczanych do wytworzenia biokomponentów, paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 tej ustawy stosuje się: wartości standardowe ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w załączniku nr 2 do ustawy – w przypadku biokomponentów lub biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii; wartości standardowe ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w załączniku do ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – w przypadku paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy – lub wartości emisji gazów cieplarnianych umieszczone w wykazie ogłoszonym na podstawie ust. 6 lub wartości rzeczywiste dla tej uprawy, które oblicza się zgodnie z metodyką określoną w części II.3 załącznika nr 2 do ustawy lub w części II.2 załącznika do ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”, w ust. 6 po wyrazie „ustawy” dodaje się wyrazy „lub w załączniku do ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii”, 21) po art. 28b dodaje się art. 28b¹ w brzmieniu: „Art. 28b¹. 1. Inne paliwa odnawialne spełniają kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jeżeli ograniczenie emisji tych gazów wynosi co najmniej 70 %. 2. Jeżeli do wytwarzania innych paliw odnawialnych bezpośrednio albo do wytwarzania produktów pośrednich jest wykorzystywana energia elektryczna, udział energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oblicza się zgodnie z art. 21a ust. 2.	

				3. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii uzyskana z bezpośredniego podłączenia do instalacji wytwarzającej energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii lub energia elektryczna, która została pobrana z sieci, może być w całości zaliczona jako energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, jeżeli jest zużywana do wytwarzania innych paliw odnawialnych, pod warunkiem spełnienia kryteriów określonych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2023/1184 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 przez ustanowienie unijnej metodyki określającej szczegółowe zasady produkcji odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego (Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2023, str. 11). 4. Inne paliwa odnawialne mogą być zaliczone podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, również wtedy, gdy są one stosowane jako produkt pośredni w produkcji paliw.”;	
11. Energię elektryczną z paliw z biomasy uwzględnia się do celów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c), jedynie wtedy, gdy spełnia ona co najmniej jeden spośród następujących wymogów: a) jest ona produkowana w instalacjach o całkowitej nominalnej mocy cieplnej poniżej 50 MW; b) w przypadku instalacji o całkowitej nominalnej mocy cieplnej między od 50 do 100 MW – jest ona produkowana przy zastosowaniu technologii wysokosprawnej kogeneracji lub – w przypadku instalacji stricte elektrycznych –przy osiągnięciu poziomu sprawności energetycznej powiązanego z najlepszymi dostępnymi technikami (zwanymi dalej „BAT-AEEL”), zgodnie z definicją zawartą w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/1442 (1); c) w przypadku instalacji o całkowitej nominalnej mocy cieplnej powyżej 100 MW – jest ona produkowana przy zastosowaniu technologii wysokosprawnej kogeneracji lub – w przypadku instalacji stricte elektrycznych –przy osiągnięciu poziomu sprawności elektrycznej netto wynoszącego co najmniej 36 %;	T	Art. 77 ust. 5 uOZE	5. Cenę referencyjną określa się w przepisach wydanych na podstawie ust. 3 albo oblicza się zgodnie z ust. 5a dla instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72 ust. 1: 1) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej; 1a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji; 2) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej; 2a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji; 3) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej; 3a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji; 4) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 1, 2 i 3 do wytwarzania energii elektrycznej;		

	d) jest ona produkowana z zastosowaniem wychwytywania i składowania CO₂ z biomasy. Do celów ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c) niniejszego artykułu, instalacje stricte elektryczne uwzględnia się jedynie pod warunkiem że nie wykorzystują one paliw kopalnych jako paliwa głównego oraz jedynie wtedy, gdy zgodnie z oceną przeprowadzoną zgodnie z art. 14 dyrektywy 2012/27/UE zastosowanie technologii wysokosprawnej kogeneracji nie zapewnia potencjalnej opłacalności. Do celów ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i b) niniejszego artykułu niniejszy ustęp ma zastosowanie tylko do instalacji oddanych do eksploatacji lub przystosowanych do wykorzystywania paliw z biomasy po dniu 25 grudnia 2021 r. Do celów ust. 1 akapit pierwszy lit. c) niniejszego artykułu niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla wsparcia udzielanego w ramach systemów wsparcia zgodnie z art. 4 zatwierdzonych do dnia 25 grudnia 2021 r. Państwa członkowskie mogą stosować wymogi w zakresie efektywności energetycznej, które są wyższe, niż te, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, do instalacji o niższej nominalnej mocy cieplnej. Akapit pierwszy nie ma zastosowania do energii elektrycznej z instalacji będących przedmiotem szczególnego powiadomienia przekazanego Komisji przez państwo członkowskie, wynikającego z konieczności uzasadnionego zagrożenia dla bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej. Po ocenie powiadomienia Komisja podejmuje decyzję z uwzględnieniem elementów w nim zawartych.		4a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 1a, 2a i 3a do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji; 5) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej; 6) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW i nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej; 6a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW i nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji; 7) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej; 7a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji; 8) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej; 8a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji; 9) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej; 9a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji; 10) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 7, 8 i 9 do wytwarzania energii elektrycznej; 10a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 7a, 8a i 9a do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji; 11) w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych; 12) w instalacji termicznego przekształcania odpadów lub dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego;	

			13) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 MW, w instalacji termicznego przekształcania odpadów, w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji; 14) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 50 MW, w instalacji termicznego przekształcania odpadów, w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji; 15) wykorzystujących wyłącznie biopłyny do wytwarzania energii elektrycznej; 16) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na lądzie; 17) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na lądzie; 18) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW i nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej; 19) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej; 20) wykorzystujących wyłącznie energię geotermalną do wytwarzania energii elektrycznej; 21) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie energię promieniowania słonecznego do wytwarzania energii elektrycznej; 22) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie energię promieniowania słonecznego do wytwarzania energii elektrycznej; 23) (<i>uchylony</i>) 24) wyłącznie hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW; 25) wyłącznie hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW. 4. Energię elektryczną wytworzoną z biomasy uwzględnia się do udziału, o którym mowa w ust. 1, jedynie gdy spełnia ona co najmniej jeden z następujących wymogów: 1) jest ona wytwarzana w instalacjach odnawialnego źródła energii o całkowitej nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 50 MW;	

Art. 129 ust. 4
uOZE

				2) w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii o całkowitej nominalnej mocy cieplnej od 50 MW do 100 MW - jest ona wytwarzana przy zastosowaniu technologii wysokosprawnej kogeneracji, a w przypadku instalacji wyłącznie elektrycznych - przy osiągnięciu poziomu sprawności energetycznej powiązanego z najlepszymi dostępnymi technikami, o których mowa w art. 207 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2024 r. 54, 834 i 1089); 3) w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii o całkowitej nominalnej mocy cieplnej większej niż 100 MW - jest ona wytwarzana przy zastosowaniu technologii wysokosprawnej kogeneracji, a w przypadku instalacji wyłącznie elektrycznych - przy osiągnięciu poziomu sprawności elektrycznej netto wynoszącego co najmniej 36%; 4) jest ona wytwarzana w instalacji odnawialnego źródła energii z zastosowaniem wychwytywania i składowania CO₂ z biomasy.	
12. Do celów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c) niniejszego artykułu, i bez uszczerbku dla art. 25 i 26, państwa członkowskie nie mogą odmawiać – z innych powodów dotyczących zrównoważonego rozwoju – uwzględnienia biopaliw i biopłynów uzyskanych zgodnie z niniejszym artykułem. Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla wsparcia publicznego udzielonego w ramach systemów wsparcia zatwierdzonych przed dniem 24 grudnia 2018 r.	T	art. 1 pkt 19 lit. a zm. UBio	19) w art. 28a: a) w ust. 1: – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Biokomponenty mogą być zaliczone podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy na poczet realizacji obowiązków, o których mowa w art. 23 ust. 1 oraz art. 23b ust. 1, wyłącznie wtedy, gdy:”; – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone odpowiednio w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 28b;”; – w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) nie zostały wcześniej zaliczone na poczet realizacji obowiązków, o których mowa w art. 23 ust. 1 oraz art. 23b ust. 1, przez ten sam lub przez inny podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub na poczet innych obowiązków nałożonych przez państwa członkowskie Unii Europejskiej inne niż Rzeczpospolita Polska wynikających z art. 25 ust. 1 akapit pierwszy i czwarty dyrektywy 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.).”; Z powyższych przepisów wynika, iż w warunkach polskich nie ma możliwości realizacji celów OZE w transporcie w sposób inny niż przy wykorzystaniu biopaliw, które zostały zweryfikowane w ramach uznanych systemów certyfikacji.		
13. Do celów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. c) niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą	N		Brak obowiązku implementacji, przepis opcjonalny.		

	na czas ograniczony wprowadzić odstępstwo od kryteriów określonych w ust. 2–7 oraz ust. 10 i 11 niniejszego artykułu, przyjmując inne kryteria dla: a) instalacji znajdujących się w regionach najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 TFUE, w zakresie, w jakim zakłady te produkują energię elektryczną lub ciepło lub chłód z paliw z biomasy; oraz b) paliw z biomasy stosowanych w instalacjach, o których mowa w lit. a) niniejszego akapitu, niezależnie od miejsca pochodzenia tej biomasy, pod warunkiem że kryteria takie są obiektywnie uzasadnione z uwagi fakt, że ich celem jest zapewnienie danemu regionowi najbardziej oddalonemu sprawnego przejścia do kryteriów ustanowionych w ust. 2–7 oraz ust. 10 i 11 niniejszego artykułu, a co za tym idzie – zachęcanie do przejścia z paliw kopalnych na zrównoważone paliwa z biomasy. Te inne kryteria, o których mowa w niniejszym ustępie, podlegają obowiązkowi specjalnego powiadomienia Komisji przez dane państwo członkowskie.				
	14. Do celów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c), państwa członkowskie mogą ustanowić dodatkowe kryteria zrównoważonego rozwoju dla paliw z biomasy. Do dnia 31 grudnia 2026 r. Komisja oceni wpływ takich dodatkowych kryteriów na rynek wewnętrzny, a wraz z tą oceną, w razie konieczności, przedłoży wniosek dotyczący zapewnienia harmonizacji tych wymogów.	T	art. 1 pkt 26 zm. UBio	Projekt nie przewiduje żadnych dodatkowych kryteriów poza wskazanymi w RED II. Projekt usuwa nadmiarowe w stosunku do RED II kryterium zrównoważonej gospodarki rolnej z RED I. 26) uchyla się art. 28bd;	
Art. 30 para. 1	Weryfikacja zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych 1. W przypadku gdy biopaliwa, biopłyny, i paliwa z biomasy lub inne paliwa kwalifikujące się do zaliczenia do licznika określonego w art. 27 ust. 1 lit. b), mają zostać uwzględnione dla celów, o których mowa w art. 23 i 25 oraz w art. 29 ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c), państwa członkowskie wymagają od podmiotów gospodarczych wykazania spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych, określonych w	T	art. 1 pkt 27-28 i art. 8 zm. UBio	27) w art. 28be: a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Potwierdzenie spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w poświadczeniu odbywa się przez system bilansu masy. 2. Podmioty certyfikowane są obowiązane do wdrożenia systemu bilansu masy, który: 1) umożliwia mieszanie – w szczególności w kontenerze, w zakładzie przetwórczym lub logistycznym, w infrastrukturze lub obiekcie do przesyłu lub dystrybucji – partii surowców lub paliw o różnych	

	art. 29 ust. 2–7 i 10. W tym celu państwa członkowskie wymagają od podmiotów gospodarczych stosowania systemu bilansu masy, który: a) umożliwia mieszanie – np. w kontenerze, w zakładzie przetwórczym lub logistycznym, w infrastrukturze lub obiekcie do przesyłu lub dystrybucji – partii surowców lub paliw o różnych właściwościach pod względem zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych; b) dopuszcza mieszanie partii surowców o różnej wartości energetycznej w celu dalszego przetworzenia, pod warunkiem że wielkość partii jest dostosowana do ich wartości energetycznej; c) wymaga, aby informacje na temat właściwości dotyczących zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych, a także wielkości partii, o których mowa w lit. a), pozostały przypisane mieszance; oraz d) stanowi, że suma wszystkich partii wycofanych z mieszanki jest opisana jako posiadająca te same właściwości dotyczące zrównoważonego rozwoju i w takich samych ilościach jak suma wszystkich partii dodanych do mieszanki oraz zawiera wymóg, aby bilans ten został uzyskany w odpowiednim czasie. System bilansu masy zapewnia, by każda dostawa była zaliczana tylko raz w art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) lub c), do celów obliczenia końcowego zużycia brutto energii ze źródeł odnawialnych oraz zawiera informacje, czy na rzecz produkcji danej dostawy udzielono wsparcia oraz, jeżeli tak, jaki jest rodzaj systemu wsparcia.	Art. 1 pkt 3 lit. u, v, w, x, y, z,	właściwościach pod względem zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych; 2) dopuszcza mieszanie partii surowców o różnej wartości energetycznej w celu dalszego przetworzenia, pod warunkiem że wielkość partii jest dostosowana do ich wartości energetycznej; 3) wymaga, aby informacje na temat właściwości dotyczących zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, a także wielkości partii, o których mowa w pkt 1, pozostały przypisane mieszance; 4) zapewnia, że suma wszystkich partii, o których mowa w pkt 1, wycofanych z mieszanki jest opisana jako posiadająca te same właściwości dotyczące zrównoważonego rozwoju i te same ilości jak suma wszystkich partii dodanych do mieszanki oraz zawiera wymóg, aby ten bilans został uzyskany w odpowiednim czasie; 5) zapewnia, aby każda dostawa surowców lub paliw była zaliczana tylko raz do celów obliczenia końcowego zużycia energii brutto w rozumieniu art. 2 pkt 16 ustawy o odnawialnych źródłach energii ze źródeł odnawialnych oraz zawierała informacje, czy na rzecz produkcji danej dostawy udzielono wsparcia oraz jaki jest rodzaj systemu wsparcia, jeżeli zostało ono udzielone.”, Art. 8. Podmioty certyfikowane, które wdrożyły system bilansu masy spełniający wymagania określone w art. 28be ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, dostosują ten system do wymagań określonych w art. 28be ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. 28) w art. 28bf: a) w ust. 1 wyrazy „art. 28ba–28bc” zastępuje się wyrazami „art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1”, b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Wykazanie spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 przez podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy odbywa się w szczególności zgodnie z art. 28i”, c) uchyla się ust. 3; 3) w art. 2 w ust. 1: u) pkt 33 otrzymuje brzmienie:	

			za, zb zm. UBio	„33) uznany system certyfikacji – zatwierdzony przez Komisję Europejską w drodze decyzji system certyfikacji, który w zależności od ścieżki certyfikacji gwarantuje, że dana ilość: a) biomasy, biokomponentów, biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1, b) biokomponentów, biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy spełnia kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone odpowiednio w: – art. 28b – dla biokomponentów, – art. 135a ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – dla biopłynów, – art. 135a ust. 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – dla paliw z biomasy, c) innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu spełnia kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone odpowiednio w: – art. 28b¹ – dla innych paliw odnawialnych, – przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 2 akapit drugi dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, z późn. zm.¹⁾), zwanej dalej „dyrektywą 2018/2001”, (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.) – dla ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu;”; v) po pkt 33 dodaje się pkt 33a w brzmieniu: „33a) unijna baza danych – bazę danych, o której mowa w art. 28 ust. 2 dyrektywy 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.), umożliwiającą monitorowanie obrotu innymi paliwami odnawialnymi, biopaliwami ciekłymi, ciekłymi paliwami węglowymi pochodzącymi z recyklingu, gazowymi paliwami węglowymi pochodzącymi z recyklingu i biokomponentami zawartymi w paliwach stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, które kwalifikują się do zaliczenia na poczet realizacji celów określonych w art. 23 ust. 1 i art. 23b ust. 1;”;	

				w) po pkt 34 dodaje się pkt 34a w brzmieniu: „34a) ścieżki certyfikacji – wskazane przez administratora systemu certyfikacji zakresy certyfikacji wykonywanych przez jednostkę certyfikującą, obejmujące prawo do wydawania certyfikatów podmiotom certyfikowanym zajmującym się wytwarzaniem biokomponentów, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy lub pozostałym uczestnikom procesu certyfikacji zajmującym się pozyskiwaniem, obrotem lub przetwarzaniem biomasy, odnawialnych źródeł energii w rozumieniu art. 2 pkt 22 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub surowców, o których mowa w pkt 10b i 10c, wykorzystywanych na potrzeby wytwarzania biokomponentów, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, biopłynów lub paliw z biomasy;”; x) w pkt 35 po wyrazach „podmiotom certyfikowanym” dodaje się wyrazy „zgodnie z daną ścieżką certyfikacji”; y) pkt 37 otrzymuje brzmienie: „37) certyfikat – dokument wydany przez jednostkę certyfikującą uprawniający podmiot certyfikowany do stosowania uznanego systemu certyfikacji zgodnie z daną ścieżką certyfikacji;”; z) pkt 39 i 40 otrzymuje brzmienie: „39) świadectwo – dokument wystawiany przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy potwierdzający, że wskazana w tym dokumencie ilość innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych, rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub biokomponentów przez ten podmiot na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużytych na tym terytorium na potrzeby własne, spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju	

			określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone odpowiednio w:	
			a) art. 28b – dla biokomponentów, b) art. 28b¹ – dla innych paliw odnawialnych, c) przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.) – dla ciekłych paliw gazowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu;	
			40) poświadczenie – dokument przewidziany przez uznany system certyfikacji lub umowę, o których mowa w art. 28c ust. 2 pkt 2 lub w art. 117 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, potwierdzający, że określona w tym dokumencie ilość:	
			a) biomasy, biokomponentów, biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1, b) biokomponentów, biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy spełnia kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone odpowiednio w: – art. 28b – dla biokomponentów, – art. 135a ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – dla biopłynów, – art. 135a ust. 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – dla paliw z biomasy, c) innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu spełnia kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone odpowiednio w: – art. 28b¹ – dla innych paliw odnawialnych, – przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.) – dla ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu;”;	
		Art. 1 pkt 9 zm. UBio	9) w art. 12 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:	

			art. 1 pkt 27 zm. UBio	„3. W przypadku gdy odpady, biomasa leśna, pozostałości lub pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa mogą być przeznaczone do wytworzenia biokomponentów na poczet realizacji obowiązków, o których mowa w art. 23 ust. 1 i art. 23b ust. 1, i zostały pozyskane przez podmiot, który zgodnie z wymaganiami uznanego systemu certyfikacji nie jest obowiązany do uzyskania certyfikatu, podmiot wraz z dostawą odpadów, biomasy leśnej, pozostałości lub pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa wystawia odbiorcy dokument przewidziany przez uznany system certyfikacji stosowany przez tego odbiorcę oraz zobowiązuje się do poddania się kontroli przewidzianej przez ten uznany system certyfikacji.”; b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. W przypadku gdy partia surowców jest przetwarzana, informacje o właściwościach partii pod względem zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych koryguje się i przypisuje produktowi zgodnie z następującymi zasadami: 1) jeżeli w procesie przetwarzania partii surowca powstaje tylko jeden produkt, który jest przeznaczony do produkcji biokomponentów, biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, wielkość partii i powiązane wartości zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych koryguje się z zastosowaniem współczynników przeliczeniowych odzwierciedlających stosunek masy produktu przeznaczonego do takiej produkcji do masy surowca wprowadzonego do procesu; 2) jeżeli w procesie przetwarzania partii surowca powstaje więcej niż jeden produkt, który jest przeznaczony do produkcji biokomponentów, biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, do każdego produktu stosuje się oddzielny współczynnik przeliczeniowy i osobny bilans masy.”;	
			art.. 1 pkt 30, 31, 48 zm. UBio		

				30) w art. 28h ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Świadcstwo zawiera: 1) oznaczenie firmy podmiotu wystawiającego świadectwo, jego siedziby i adresu; 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu wystawiającego świadectwo; 3) indywidualny numer świadectwa; 4) wskazanie uznanego systemu certyfikacji lub innego dokumentu, o którym mowa w art. 28c ust. 2, potwierdzającego spełnienie: a) kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych – dotyczącego biokomponentów będących przedmiotem świadectwa, b) kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych – dotyczącego innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu będących przedmiotem świadectwa; 5) informacje o ilości i rodzaju biokomponentów, w tym wytworzonych z surowców wymienionych w załączniku 1 do ustawy, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu wskazanych w świadectwie; 6) oświadczenie o spełnieniu: a) kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych przez biokomponenty wskazane w świadectwie, b) kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych przez inne paliwa odnawialne, ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu i gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu wskazane w świadectwie; 7) datę uruchomienia instalacji, z której pochodzi partia biokomponentów, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu wskazana w świadectwie; 8) wartość energetyczną biokomponentów, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu wyrażoną w MJ/kg; 9) informację dotyczącą poziomu emisji gazów cieplarnianych partii biokomponentów, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw	

				węglowych pochodzących z recyklingu lub gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu wskazanych w świadectwie; 10) wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych; 11) wykaz poświadczeń lub dokumentów, o których mowa w art. 28c ust. 2, wykorzystanych na potrzeby wystawienia świadectwa.”; 31) w art. 28i ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Weryfikacja, o której mowa w ust. 1, polega na ustaleniu, czy ilość biokomponentów, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu wskazana w świadectwie odpowiada ilości odpowiednio biokomponentów, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu wskazanej w poświadczeniach lub dokumentach, o których mowa w art. 28c ust. 2, posiadanych przez podmiot wystawiający świadectwo, oraz czy te poświadczenia lub dokumenty są wiarygodne.”; 48) w art. 33: a) w ust. 1: – w pkt 1c po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „, lub wydaje certyfikaty w zakresie ścieżki certyfikacji, której nie obejmuje wpis do tego rejestru”, – po pkt 1c dodaje się pkt 1ca w brzmieniu: „1ca) wydaje certyfikaty bez posiadania akredytacji;”;	
Art. 30 para. 2	W przypadku gdy partia jest przetwarzana, informacje o właściwościach partii pod względem zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych koryguje się i przypisuje produktowi według następujących zasad: a) jeżeli w procesie przetwarzania partii surowca powstaje tylko jeden produkt, który jest przeznaczony do produkcji biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy, odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego lub pochodzących z recyklingu paliw węglowych wielkość partii i powiązane wartości zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych koryguje się z zastosowaniem współczynników przeliczeniowych odzwierciedlających	T	art. 1 pkt 27 lit. b zm. UBio	27) w art. 28be: b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. W przypadku gdy partia surowców jest przetwarzana, informacje o właściwościach partii pod względem zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych koryguje się i przypisuje produktowi zgodnie z następującymi zasadami: 1) jeżeli w procesie przetwarzania partii surowca powstaje tylko jeden produkt, który jest przeznaczony do produkcji biokomponentów, biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, wielkość partii i powiązane wartości zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów	

	stosunek masy produktu przeznaczonego do takiej produkcji do masy surowca wprowadzonego do procesu; b) jeżeli w procesie przetwarzania partii surowca powstaje więcej niż jeden produkt, który jest przeznaczony do produkcji biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy, odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego lub pochodzących z recyklingu paliw węglowych, do każdego produktu stosuje się oddzielny współczynnik przeliczeniowy i osobny bilans masowy.			cieplarnianych koryguje się z zastosowaniem współczynników przeliczeniowych odzwierciedlających stosunek masy produktu przeznaczonego do takiej produkcji do masy surowca wprowadzonego do procesu; 2) jeżeli w procesie przetwarzania partii surowca powstaje więcej niż jeden produkt, który jest przeznaczony do produkcji biokomponentów, biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c tej ustawy, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, do każdego produktu stosuje się oddzielny współczynnik przeliczeniowy i osobny bilans masy.”;	
Art. 30 para. 3	3. Państwa członkowskie podejmują środki w celu zapewnienia, aby podmioty gospodarcze przedkładały wiarygodne informacje dotyczące zgodności z progami ograniczenia emisji gazów cieplarnianych ustanowionymi i przyjętymi zgodnie z art. 25 ust. 2 oraz z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych określonymi w art. 29 ust. 2–7 i 10 oraz aby podmioty gospodarcze udostępniały odpowiednim państwom członkowskim, na ich wniosek, dane wykorzystane do opracowania tych informacji. Państwa członkowskie wymagają od podmiotów gospodarczych zapewnienia odpowiedniego standardu niezależnego audytu przedłożonych informacji oraz dostarczenia dowodów dokonania tej czynności. W celu zachowania zgodności z art. 29 ust. 6 lit. a) i art. 29 ust. 7 lit. a) może być stosowany audyt wewnętrzny lub audyt drugiej strony do pierwszego punktu gromadzenia biomasy leśnej. W ramach audytu kontroluje się, czy systemy stosowane przez podmioty gospodarcze są dokładne, wiarygodne i zabezpieczone przed nadużyciami, z uwzględnieniem weryfikacji zapewniającej, że żadnych materiałów nie zmodyfikowano ani nie usunięto w sposób zamierzony, tak by partia lub jej część mogły stać się odpadem lub pozostałością. Ocenia się również częstotliwość i metodykę pobierania próbek i solidność danych.	T	Art. 30 ust. 1b uBIO	Przepis wdrożony w art. 30 ust 1b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych Art. 30 (...) 1b. Podmioty sprowadzające, które w danym kwartale dokonały samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biokomponentów, a następnie rozporządzenia tymi biokomponentami przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych biokomponentów, są obowiązane do przekazywania, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa sprawozdań kwartalnych sporządzonych na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów, zawierających informacje dotyczące: 1) ilości i rodzajów importowanych lub nabytych wewnątrzwspólnotowo biokomponentów ze wskazaniem: a) biokomponentów spełniających i niespełniających kryteriów zrównoważonego rozwoju, b) biokomponentów, które mogą być podwójnie zaliczane do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, wraz ze wskazaniem rodzajów surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy, c) biokomponentów wytworzonych z roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne, d) poziomu emisji gazów cieplarnianych wyrażonego w gCO_{2eq}/MJ dla biokomponentów spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju; 2) dostawców poszczególnych rodzajów biokomponentów, ze wskazaniem:	

	Obowiązki ustanowione w tym ustępie mają zastosowanie bez względu na to, czy biopaliwa, biopłyny, paliwa z biomasy, odnawialne ciekłe i gazowe paliwa transportowe pochodzenia niebiologicznego lub pochodzące z recyklingu paliwa węglowe są produkowane w obrębie Unii czy przywożone. Informacje dotyczące pochodzenia geograficznego i rodzaju surowców przeznaczonych na biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy w podziale na dostawców paliw udostępnia się konsumentom na stronach internetowych operatorów, dostawców lub odpowiednich właściwych organów i co roku aktualizuje. Państwa członkowskie przekazują Komisji w zagregowanej formie informacje, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu. Komisja publikuje te informacje w skróconej formie na e-platformie sprawozdawczej, o której mowa w art. 28 rozporządzenia (UE) 2018/1999, zachowując poufny charakter szczególnie chronionych informacji handlowych.		Art. 30b ust. 1 UBio	a) ich nazwy, adresu oraz kraju wykonywania działalności, a w przypadku gdy dostawcą nie jest podmiot, który wytworzył biokomponent, również nazwy, adresu oraz kraju pochodzenia podmiotu, który wytworzył dany biokomponent, b) nazwy uznanego systemu certyfikacji, w ramach którego dostawca wystawił dokument potwierdzający spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju dla biokomponentu, wraz z numerem tego dokumentu, a w przypadku gdy dokument został wystawiony w kraju trzecim, z którym Unia Europejska zawarła umowę, o której mowa w art. 28c ust. 2 pkt 2, daty zawarcia tej umowy; 3) ilości i rodzajów biokomponentów rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzyciem się tych biokomponentów, w podziale na biokomponenty spełniające i niespełniające kryteriów zrównoważonego rozwoju dotyczących uprawy surowców rolniczych, ze wskazaniem: a) nabywców tych biokomponentów, b) poziomu emisji gazów cieplarnianych wyrażonego w gCO₂eq/MJ dla biokomponentów, c) biokomponentów, które mogą być podwójnie zaliczane do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, wraz ze wskazaniem surowców, z których zostały wytworzone, d) nazwy uznanego systemu certyfikacji, w ramach którego zostały wystawione przez podmiot prowadzący dowody potwierdzające spełnienie przez biokomponenty kryteriów zrównoważonego rozwoju, a w przypadku gdy dokument został wystawiony w kraju trzecim, z którym Unia Europejska zawarła umowę, o której mowa w art. 28c ust. 2 pkt 2, daty zawarcia tej umowy, e) nazwy jednostki certyfikującej, która wystawiła podmiotowi prowadzącemu certyfikat, wraz z numerem tego certyfikatu; 4) kraju pochodzenia surowców rolniczych i surowców rolniczych zużytych do wytworzenia biomasy, spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju, wykorzystanych do produkcji importowanych lub nabytych wewnątrzspółnotowo biokomponentów; 5) kraju wytworzenia odpadów lub pozostałości, wykorzystanych do produkcji importowanych lub nabytych wewnątrzspółnotowo biokomponentów. oraz w 1. Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy są obowiązane do przekazywania Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do 60	

			Art. 30 ust. 2b uBIO	dni po zakończeniu roku kalendarzowego, sprawozdań rocznych sporządzonych na podstawie faktur VAT lub informacji, o których mowa w art. 30a ust. 1, lub innych dokumentów, zawierających informacje dotyczące: 1) ilości paliw ciekłych rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw lub paliw ciekłych zużytych przez nie na potrzeby własne, z określeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach; 2) ilości biopaliw ciekłych rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych biopaliw lub biopaliw ciekłych zużytych przez nie na potrzeby własne, z określeniem zawartości biokomponentów w tych biopaliwach; 3) ilości paliw, z wyłączeniem paliw, o których mowa w pkt 1, 2 i 4: a) rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw, b) zużytych przez nie na potrzeby własne - z podziałem na rodzaje paliw oraz określeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach; 4) ilości i rodzajów innych paliw odnawialnych rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw zużytych przez nie na potrzeby własne; 5) ilości i rodzajów biokomponentów wykorzystanych w poszczególnych rodzajach paliw, o których mowa w pkt 1-3, ze wskazaniem pochodzenia tych biokomponentów według podziału określonego w art. 30a ust. 1; 6) ilości biokomponentów wykorzystanych w paliwach, o których mowa w pkt 1-3, wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy. oraz w art. 30 ust. 2b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych 2b. Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy, które w danym kwartale dokonały samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biokomponentów, w tym biokomponentów zawartych w paliwach, lub dokonały rozporządzenia tymi biokomponentami lub zużyły je na potrzeby własne, są obowiązane do przekazywania, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa sprawozdań kwartalnych, sporządzonych na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów zawierających informacje dotyczące:	

			art. 30 ust. 2f uBIO art. 30 ust. 1 i 1a uBIO	1) ilości i rodzajów importowanych lub nabytych wewnątrzwspólnotowo biokomponentów, w tym biokomponentów zawartych w paliwach, ze wskazaniem: a) biokomponentów spełniających i niespełniających kryteriów zrównoważonego rozwoju, b) biokomponentów, które mogą być podwójnie zaliczane do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, wraz ze wskazaniem rodzajów surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy, c) biokomponentów wytworzonych z roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne, d) poziomu emisji gazów cieplarnianych, wyrażonego w gCO_{2eq}/MJ, dla biokomponentów spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju; 2) podmiotów, od których nabyto poszczególne rodzaje biokomponentów, o których mowa w pkt 1, z wyłączeniem biokomponentów zawartych w paliwach, ze wskazaniem nazwy tych podmiotów, ich adresu oraz kraju wykonywania działalności; 3) ilości i rodzajów importowanych lub nabytych wewnątrzwspólnotowo biokomponentów, o których mowa w pkt 1, które w danym kwartale zostały rozporządzone przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych biokomponentów, lub zużyte na potrzeby własne. oraz w art. 30 ust. 2f ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych 2f. W sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1, 1b i 2b, oraz w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 2e, umieszcza się klauzulę następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. oraz art. 30b ust. 1 i 1a ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych 1. Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy są obowiązane do przekazywania Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do 60 dni po zakończeniu roku kalendarzowego, sprawozdań rocznych sporządzonych na podstawie faktur VAT lub informacji, o których	

				mowa w art. 30a ust. 1, lub innych dokumentów, zawierających informacje dotyczące: 1) ilości paliw ciekłych rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw lub paliw ciekłych zużytych przez nie na potrzeby własne, z określeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach; 2) ilości biopaliw ciekłych rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych biopaliw lub biopaliw ciekłych zużytych przez nie na potrzeby własne, z określeniem zawartości biokomponentów w tych biopaliwach; 3) ilości paliw, z wyłączeniem paliw, o których mowa w pkt 1, 2 i 4: a) rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw, b) zużytych przez nie na potrzeby własne - z podziałem na rodzaje paliw oraz określeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach; 4) ilości i rodzajów innych paliw odnawialnych rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw zużytych przez nie na potrzeby własne; 5) ilości i rodzajów biokomponentów wykorzystanych w poszczególnych rodzajach paliw, o których mowa w pkt 1-3, ze wskazaniem pochodzenia tych biokomponentów według podziału określonego w art. 30a ust. 1; 6) ilości biokomponentów wykorzystanych w paliwach, o których mowa w pkt 1-3, wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy. 1a. W sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1, podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy są obowiązane wyszczególnić biokomponenty spełniające kryteria zrównoważonego rozwoju, podając w odniesieniu do nich dodatkowo: 1) ilości i rodzaje biokomponentów, które mogą być podwójnie zaliczane do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, wraz ze wskazaniem rodzajów surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy; 1a) ilości i rodzaje biokomponentów wytworzonych z roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne; 2) poziom emisji gazów cieplarnianych dla każdego rodzaju biokomponentu wyrażony w gCO_{2eq}/MJ; 3) nazwę uznanego systemu certyfikacji, w ramach którego dostawca wystawił dokument potwierdzający spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju dla danego rodzaju biokomponentu, wraz z	

			art. 1 pkt 42 zm. uBIO	numerem tego dokumentu, a w przypadku gdy dokument został wystawiony w kraju trzecim, z którym Unia Europejska zawarła umowę, o której mowa w art. 28c ust. 2 pkt 2, datę zawarcia tej umowy; 4) kraj pochodzenia surowców rolniczych lub biomasy wykorzystanej do wytworzenia biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych lub zużytych przez nie na potrzeby własne. 1b. Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy wraz ze sprawozdaniami, o których mowa w ust. 1, przekazują Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki: 1) świadectwa potwierdzające spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1; 2) Kopie dowodów wpłaty z tytułu opłaty zastępczej, o której mowa w art. 23 ust. 1a wraz ze zmianami: 42) w art. 30: a) w ust. 1 w pkt 1: – lit. b otrzymuje brzmienie: „b) biomasy wykorzystanej do wytworzenia biokomponentów, ze wskazaniem: – surowców rolniczych pozyskanych na podstawie umów kontraktacji, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1, – biomasy pozyskanej na podstawie umów dostawy, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2, – surowców rolniczych pozyskanych z produkcji własnej wytwórców lub biomasy otrzymywanej przez wytwórców w prowadzonych przez nich procesach przetwarzania surowców rolniczych lub biomasy, – biomasy spełniającej i niespełniającej kryteriów zrównoważonego rozwoju, – biomasy uprawniającej do podwójnego zaliczenia do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, ze wskazaniem rodzajów surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy, – podmiotów, o których mowa w art. 11 ust. 1, dostarczających poszczególne rodzaje biomasy, a w przypadku zakupu surowców rolniczych, łącznej ilości poszczególnych rodzajów tych surowców dostarczanych przez producentów rolnych,	

			Art. 1 pkt 44 zm. uBIO	– kraju pochodzenia – w przypadku surowców rolniczych, a także surowców rolniczych wykorzystanych do wytworzenia biomasy, spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju, – kraju wytworzenia – w przypadku biomasy innej niż wytworzona z surowców rolniczych,” – w lit. c uchyla się tiret drugie, w ust. 1b: – w pkt 1 uchyla się lit. d, – w pkt 3 uchyla się lit. b, – w pkt 5 wyrazy „odpadów lub pozostałości, wykorzystanych” zastępuje się wyrazami „biomasy innej niż wytworzona z surowców rolniczych, wykorzystanej”, w ust. 2bw pkt 1 uchyla się lit. d, po ust. 2f dodaje się ust. 2g w brzmieniu: „2g. W przypadku niezłożenia przez podmiot sprowadzający sprawozdania, o którym mowa w ust. 1b, albo oświadczenia, o którym mowa w ust. 2e, organ rejestrowy wzywa podmiot sprowadzający do ich złożenia w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia wezwania, z pouczeniem, że niezłożenie sprawozdania albo oświadczenia w wyznaczonym terminie skutkuje wykreśleniem z rejestru podmiotów sprowadzających.”; 44) w art. 30b: a) w ust. 1: – pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) ilości i rodzajów innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw lub zużytych przez nie na potrzeby własne”, – w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7–10 w brzmieniu: „7) wysokości udziałów biokomponentów, o których mowa w art. 23 ust. 10 i 12, oraz udziału biokomponentów, o którym mowa w art. 23c; 8) ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej przez nie do pojazdów drogowych lub kolejowych; 9) ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej do pojazdów drogowych lub kolejowych przez operatora	

				infrastruktury ładowania oraz przewoźnika kolejowego, o której mowa w art. 21c ust. 1; 10) ilości i rodzajów paliw lotniczych i paliw żeglugowych rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw lub zużytych przez nie na potrzeby własne, z określeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach.”, b) w ust. 1a uchyla się pkt 2–4, c) ust. 1b otrzymuje brzmienie: „1b. Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy wraz ze sprawozdaniami, o których mowa w ust. 1, przekazują Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki świadectwa potwierdzające spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, inne paliwa odnawialne, ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu i gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1;”, d) w ust. 3: – pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) ilości i rodzajów innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw lub zużytych przez nie na potrzeby własne;”, – w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu: „5) ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej przez nie do pojazdów drogowych lub kolejowych; 6) ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej do pojazdów drogowych lub kolejowych przez operatora infrastruktury ładowania oraz przewoźnika kolejowego, o której mowa w art. 21c ust. 1.”, e) w ust. 5: – w pkt 1 po wyrazach „biopaliw ciekłych” dodaje się wyrazy „, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu”, – w pkt 2 po wyrazach „pkt 1 i 2” dodaje się wyrazy „oraz dla innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, o których mowa w ust. 3 pkt 3”,	

			Art. 19 zm. uBIO Art. 28p uBIO Art. 28v uBIO Art. 28w uBIO	– w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) wskazań systemu pomiarowego umożliwiającego pomiar zużycia energii elektrycznej i przekazywanie danych pomiarowych z tego systemu do systemu zarządzania stacją ładowania w czasie zbliżonym do rzeczywistego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych, lub wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego dostarczającego energię do urządzenia zasilania elektrotrakcyjnego.”; f) w ust. 7 po wyrazach „biopaliw ciekłych” dodaje się wyrazy „, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczanej do pojazdów drogowych lub kolejowych”; Przepis wdrożony w opisanej sprawozdawczości do KOWR i Prezesa URE, które są niezależnymi od podmiotów gospodarczych audytorami i do których kierowane są dokumenty potwierdzające sprawozdawczość. Art. 19 2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 28h ust. 2 i art. 30b ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 28h ust. 2 i art. 30b ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. oraz Art. 28p ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych 1. Administrator systemu certyfikacji, co najmniej raz w roku kalendarzowym, przeprowadza kontrolę jednostek certyfikujących, które posiadają zgodę na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji udzieloną przez tego administratora. Kontrola jednostek certyfikujących jest przeprowadzana w celu weryfikacji, czy certyfikacja przeprowadzana przez jednostki certyfikujące nie narusza wymagań przewidzianych przez uznany system certyfikacji. Oraz Art. 28v ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych	

			art. 1 pkt 19 lit. c zm. UBio Art. 30 ust. 7. uBIO Art. 1 pkt 46 i art. 15 ust. zm. UBio Art. 1 pkt 47 ust. zm. UBio	Jednostka certyfikująca przeprowadza kontrolę podmiotu certyfikowanego, któremu wydała certyfikat, na zasadach i w trybie przewidzianych przez uznany system certyfikacji. oraz Art. 28w ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych Jednostka certyfikująca, na wniosek organu rejestrowego i w zakresie przez niego wskazanym, jest obowiązana do przeprowadzenia kontroli wskazanego przez ten organ podmiotu certyfikowanego, któremu ta jednostka wydała certyfikat, w terminie 30 dni od dnia wpływu wniosku. Jednostka certyfikująca pisemnie informuje organ rejestrowy o wynikach kontroli, w terminie 14 dni od jej zakończenia. 19) w art. 28a: c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu: 2b. Kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 28b oraz art. 135a ust. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii stosuje się bez względu na pochodzenie geograficzne biomasy.”, Art. 30 ust. 7 7. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na podstawie sprawozdań rocznych, o których mowa w ust. 1, oraz sprawozdań kwartalnych, o których mowa w ust. 3, sporządza zbiorczy raport roczny dotyczący rynku paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych i przekazuje go ministrom właściwym do spraw: finansów publicznych, energii, klimatu, rynków rolnych i środowiska oraz Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, w terminie do 90 dni po zakończeniu roku kalendarzowego. Przepis wdrożony w projekcie 46) w art. 31b: a) uchyla się ust. 1 i 2, b) w ust. 4 wyrazy „1 i 3, oraz w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 2,” zastępuje się wyrazem „3” Art. 15. Sprawozdania, o których mowa w art. 31b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 oraz oświadczenia, o których mowa w art. 31b ust. 2 ustawy	

				zmienianej w art. 1, za miesiąc marzec 2025 r. składa się do dnia 30 kwietnia 2025 r. 47) po art. 31c dodaje się art. 31d w brzmieniu: „Art. 31d. Uznane systemy certyfikacji na podstawie danych otrzymywanych od jednostek certyfikujących i od podmiotów gospodarczych przekazują Komisji Europejskiej sprawozdanie zawierające informacje zawarte w załączniku III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/996 z dnia 14 czerwca 2022 r. w sprawie zasad weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz kryteriów niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów oraz dane dotyczące zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 oraz kryteriami ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonymi w art. 28b, art. 28b¹ oraz art. 135a ust. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”;	
Art. 30 para. 4	4. Komisja może zdecydować, że dobrowolne systemy krajowe lub międzynarodowe ustanawiające normy dla produkcji biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy, lub innych paliw kwalifikujących się do zaliczenia do licznika, o którym mowa w art. 27 ust. 1 lit. b), mają podawać dokładne dane dotyczące ograniczania emisji gazów cieplarnianych do celów art. 25 ust. 2 i art. 29 ust. 10, wykazywać zgodność z art. 27 ust. 3 i art. 28 ust. 2 i 4 lub wykazywać, że partie biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 29 ust. 2–7. Wykazując, że kryteria określone w art. 29 ust. 6 i 7 są spełnione, operatorzy mogą dostarczyć wymagane dowody bezpośrednio na poziomie obszaru pozyskiwania. Komisja może uznać obszary przeznaczone do ochrony rzadkich, zagrożonych lub silnie zagrożonych ekosystemów lub gatunków uznanych za takie na mocy umów międzynarodowych lub zawartych w wykazach sporządzanych przez organizacje międzyrządowe lub Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody do celów art. 29 ust. 3 akapit pierwszy lit. c) ppkt (ii). Komisja może zdecydować, że te systemy zawierają dokładne informacje o środkach zastosowanych do celów	N		Brak potrzeby implementacji.	

	ochrony gleby, wody i powietrza, rekultywacji terenów zdegradowanych, unikania nadmiernego zużycia wody na obszarach, na których jest ona dobrem rzadkim, oraz do celów certyfikacji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów.				
Art. 30 para. 5	Komisja przyjmuje decyzje na podstawie ust. 4 niniejszego artykułu w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 3. Takie decyzje obowiązują przez okres maksymalnie pięciu lat. Komisja wymaga, by każdy dobrowolny system, w którego sprawie przyjęta zostaje decyzja zgodnie z ust. 4, przedkładał jej co roku do dnia 30 kwietnia, sprawozdanie obejmujące każdą z liter zawartych w załączniku IX do rozporządzenia (UE) 2018/1999. Sprawozdanie to obejmuje poprzedni rok kalendarzowy. Wymóg przekazywania sprawozdania ma zastosowanie wyłącznie do dobrowolnych systemów, które działają przez co najmniej 12 miesięcy. Komisja udostępnia sprawozdania sporządzone przez dobrowolne systemy – w formie zbiorczej lub w odpowiednich przypadkach w pełnej wersji – na określonej w art. 28 rozporządzenia (UE) 2018/1999 e-platformie sprawozdawczej.	N		Brak potrzeby implementacji.	
Art. 30 para. 6	Państwa członkowskie mogą utworzyć systemy krajowe, w których przestrzeganie kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 29 ust. 2–7 i 10 oraz przestrzeganie progów ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych określonych i przyjętych na podstawie art. 25 ust. 2 oraz zgodnie z art. 28 ust. 5, jest weryfikowane w całym procesie kontroli pochodzenia z udziałem właściwych organów krajowych. Państwo członkowskie może powiadomić o takim systemie krajowym Komisję. Komisja traktuje priorytetowo ocenę	N		Brak potrzeby implementacji.	

	takiego systemu, aby ułatwić wzajemne dwustronne i wielostronne uznawanie systemów weryfikacji zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy oraz z progami ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku innych paliw kwalifikujących się do zaliczenia do licznika określonego w art. 27 ust. 1 lit. b). Komisja może zdecydować w drodze aktów wykonawczych, czy taki zgłoszony system krajowy jest zgodny z warunkami określonymi w niniejszej dyrektywie. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 3. W przypadku pozytywnej decyzji systemy ustanowione zgodnie z niniejszym artykułem nie odmawiają wzajemnego uznawania względem systemu tego państwa członkowskiego w zakresie weryfikacji zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych określonymi w art. 29 ust. 2–7 i 10 oraz progami ograniczenia emisji gazów cieplarnianych ustanowionymi i przyjętymi zgodnie z art. 25 ust. 2.				
Art. 30 para. 7	Komisja przyjmuje decyzje na mocy ust. 4 wyłącznie wtedy, gdy przedmiotowy system spełnia odpowiednie normy wiarygodności, przejrzystości i niezależności audytu oraz daje odpowiednie gwarancje, że nie zmodyfikowano ani nie usunięto żadnych materiałów w sposób zamierzony, tak by partia lub jej część mogły zostać objęte załącznikiem IX. W odniesieniu do systemów pomiarów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, systemy takie muszą również spełniać wymogi dotyczące metodyki określone w załączniku V lub VI. Wykazy terenów o dużej bioróżnorodności, o których mowa w art. 29 ust. 3 akapit pierwszy lit. c) ppkt (ii), spełniają odpowiednie standardy obiektywności i spójności z normami uznanymi w skali międzynarodowej i przewidują odpowiednie procedury odwoławcze. Dobrowolne systemy, o których mowa w ust. 4, publikują nie rzadziej niż raz na rok listę swoich organów certyfikujących wykorzystywanych do niezależnych audytów, wskazującą w odniesieniu do każdego organu certyfikującego, który	N		Brak potrzeby implementacji.	

	podmiot lub krajowy organ publiczny go uznał i który podmiot lub krajowy organ publiczny go monitoruje.				
Art. 30 para. 8	W celu zapewnienia efektywnej i zharmonizowanej weryfikacji zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych, jak również z przepisami dotyczącymi biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim lub wysokim ryzyku spowodowania bezpośredniej lub pośredniej zmiany użytkowania gruntów, a w szczególności w celu zapobiegania nadużyciom Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe przepisy wykonawcze, w tym odpowiednie standardy wiarygodności, przejrzystości i niezależnych audytów i wymaga, aby wszystkie dobrowolne systemy przestrzegały tych standardów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 3. Komisja zwraca w tych aktach wykonawczych szczególną uwagę na konieczność zminimalizowania obciążeń administracyjnych.. W tych aktach wykonawczych ustala się harmonogram, według którego dobrowolne systemy mają obowiązek wdrażać te standardy. Komisja może uchylać decyzje uznające dobrowolne systemy na mocy ust. 4, w przypadku gdy systemy te nie wdrożą takich standardów w przewidzianym terminie. W przypadku gdyby jedno z państw członkowskich zgłosiło wątpliwości, że dobrowolny system nie działa zgodnie z normami wiarygodności, przejrzystości i niezależności audytu, które stanowią podstawę wydania decyzji na mocy ust. 4, Komisja bada sprawę i podejmuje stosowne działania.	T	Art. 1 pkt 35-40 zm. UBio	35) w art. 28q w ust. 2 w zdaniu pierwszym po wyrazach „Rzeczypospolitej Polskiej” dodaje się wyrazy „oraz z państw trzecich”; 36) w art. 28r: a) w ust. 1: – w pkt 1 po wyrazach „uznanego systemu certyfikacji” dodaje się wyrazy „wraz ze wskazaniem ścieżki certyfikacji”, – w pkt 3 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) udokumentowane doświadczenie w zakresie obliczania emisji gazów cieplarnianych dla wskazanych przez administratora systemu certyfikacji ścieżek certyfikacji lub stosowania wymogów uznanego systemu certyfikacji;”, – dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) posiadać akredytację w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2022 r. poz. 1854), zwaną dalej „akredytacją”, potwierdzającą spełnienie wymagań nakładanych na jednostki certyfikujące określonych w aktach wykonawczych Komisji Europejskiej wydanych na podstawie art. 30 ust. 8 dyrektywy 2018/2001, udzieloną przez Polskie Centrum Akredytacji lub inną krajową jednostkę akredytującą w rozumieniu art. 2 pkt 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30, z późn. zm.¹⁰⁾)”. „4) spełniać jedno z wymagań nakładanych na jednostki certyfikujące określonych w aktach wykonawczych Komisji Europejskiej wydanych na podstawie art. 30 ust. 8 dyrektywy 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.), w tym: a) posiadać akredytację w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2022 r. poz. 1854 oraz z 2024 r. poz. 1089), zwaną dalej „akredytacją”, udzieloną przez Polskie Centrum Akredytacji lub inną krajową jednostkę akredytującą w rozumieniu art. 2 pkt 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru	

				rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30, z późn. zm.¹⁾) lub b) być uznaną przez właściwy organ w zakresie objętym dyrektywą 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.) lub w określonym zakresie systemu dobrowolnego; b) w ust. 4: – po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) wskazanie ścieżki certyfikacji, której dotyczy zgoda administratora systemu certyfikacji;”, – po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu: „4a) informację o uzyskaniu akredytacji oraz zakresie tej akredytacji;”, c) w ust. 5 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) kopię dokumentu potwierdzającego uzyskanie akredytacji.”; d) dodaje się ust. 11 w brzmieniu: „11. W przypadku zawieszenia, ograniczenia zakresu lub cofnięcia akredytacji jednostka certyfikująca w okresie zawieszenia, ograniczenia zakresu lub cofnięcia akredytacji nie może wykonywać działalności gospodarczej, o której mowa w art. 28q ust. 1, w zakresie, w jakim zawieszono lub cofnięto akredytację, lub ograniczono jej zakres.”; 37) po art. 28r dodaje się art. 28ra w brzmieniu: „Art. 28ra. Polskie Centrum Akredytacji lub inna krajowa jednostka akredytująca w rozumieniu art. 2 pkt 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 przekazują w terminie 14 dni organowi rejestrowemu informację o jednostkach certyfikujących, którym zawieszono lub cofnięto akredytację, lub ograniczono jej zakres.”; 38) w art. 28s w ust. 1 wyrazy „art. 28r ust. 4 pkt 1–4” zastępuje się wyrazami „art. 28r ust. 4 pkt 1–4a i informację, o której mowa w art. 28ra”; 39) w art. 28u po ust. 1b dodaje się ust. 1c i 1d w brzmieniu: „1c. W przypadku: 1) ograniczenia zakresu akredytacji, 2) zawieszenia akredytacji	

			art. 1 pkt 1 zm. UBio Art. 10 zm. UBio Art. 12 zm. UBio Art. 13 zm. UBio	– organ rejestrowy z urzędu dokonuje zmiany wpisu w rejestrze jednostek certyfikujących i wydaje zaświadczenie o dokonaniu tej zmiany. 1d. Po upływie terminu zawieszenia akredytacji organ rejestrowy z urzędu dokonuje zmiany wpisu w rejestrze jednostek certyfikujących i wydaje zaświadczenie o dokonaniu tej zmiany.”; 40) art. 28x otrzymuje brzmienie: „Art. 28x. Jednostka certyfikująca wydaje certyfikat zgodnie z zasadami określonymi przez uznany system certyfikacji.”; Niniejsza ustawa służy stosowaniu: 2) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/996 z dnia 14 czerwca 2022 r. w sprawie zasad weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz kryteriów niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz. Urz. UE L 168 z 27.06.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/805 z 08.03.2024); Art. 10. Certyfikaty wydane przed dniem 1 kwietnia 2025 r. przez jednostki certyfikujące nieposiadające akredytacji, o której mowa w art. 28r ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują ważność do upływu okresu, na jaki zostały wydane. Art. 12. 1. Jednostka certyfikująca, która w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy jest wpisana do rejestru jednostek certyfikujących, o którym mowa w art. 28q ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, może prowadzić działalność gospodarczą w zakresie ścieżek certyfikacji objętych pisemną zgodą administratora systemu certyfikacji, o której mowa w art. 28r ust. 1 pkt 1 tej ustawy. 2. Jednostka certyfikująca, o której mowa w ust. 1, składa wniosek, o którym mowa w art. 28r ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie miesiąca od dnia zmiany wpisu w rejestrze, o której mowa w art. 11 ust. 3. 3. Jednostkę certyfikującą, o której mowa w ust. 1, która nie złożyła wniosku o zmianę wpisu w rejestrze jednostek certyfikujących, o którym mowa w art. 28q ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie określonym w ust. 2, organ rejestrowy po upływie tego terminu wykreśla z tego rejestru. Art. 13. Do wniosków o wpis do rejestru jednostek certyfikujących, o którym mowa w art. 28q ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się	

				przepisy art. 28r i art. 28s ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz art. 28ra ustawy zmienianej w art. 1.	
Art. 30 para. 9	Jeżeli podmiot gospodarczy przedstawia dowód lub dane uzyskane w ramach systemu będącego przedmiotem decyzji podjętej zgodnie z ust. 4 lub 6 niniejszego artykułu, państwo członkowskie nie wymaga od dostawcy, w granicach objętych tą decyzją, przedstawiania dalszego dowodu spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 29 ust. 2–7 i 10. Właściwe organy państw członkowskich nadzorują działania jednostek certyfikujących, które prowadzą niezależny audyt w ramach dobrowolnego systemu. Jednostki certyfikujące przedkładają na żądanie właściwych organów wszystkie istotne informacje niezbędne do nadzorowania działania, w tym dokładną datę, czas i miejsce audytów. W przypadku gdy państwa członkowskie stwierdzą przypadki braku zgodności, informują niezwłocznie dany dobrowolny system.	T	Art. 5 pkt 19 zm. uBIO Art. 28k i 28q uBIO	Art. 5. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361) wprowadza się następujące zmiany: 19) po rozdziale 6 dodaje się rozdział 6a w brzmieniu: Art. 135b. 1. Potwierdzenie, że paliwa z biomasy wykorzystywane w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, lub biopłyny wykorzystywane w instalacjach odnawialnego źródła energii wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub chłód spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 135a ust. 2 lub 3 odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy odbywa się na podstawie poświadczeń lub dokumentów, o których mowa w art. 117 ust. 2. 2. Potwierdzenie spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w ust. 1, odbywa się przez system bilansu masy, o którym mowa w art. 28be ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. 3. W sprawach dotyczących potwierdzenia spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju i kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w ust. 1, oraz zasad wykonywania działalności gospodarczej w zakresie udzielania zgody na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 33 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wydawania certyfikatów, w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą, stosuje się przepisy rozdziałów 4a i 4b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.”; oraz Art. 28k i 28q ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych Art. 28k. 1. Działalność gospodarcza w zakresie udzielania zgody na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców i wymaga wpisu do rejestru administratorów systemów certyfikacji. oraz Art. 28q. 1. Działalność gospodarcza w zakresie wydawania certyfikatów podmiotom certyfikowanym jest działalnością regulowaną w rozumieniu	

				przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców i wymaga wpisu do rejestru jednostek certyfikujących. Wraz ze zmianą: Art. 13. Do wniosków o wpis do rejestru jednostek certyfikujących, o którym mowa w art. 28q ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 28r i art. 28s ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz art. 28ra ustawy zmienianej w art. 1. Oraz; 33) w art. 28l: a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) posiadać tytuł prawny do dysponowania uznanym systemem certyfikacji;”, b) w ust. 4 w pkt 3 wyrazy „certyfikacji oraz okres jej ważności” zastępuje się wyrazami „certyfikacji, okres jej ważności oraz ścieżkę certyfikacji”; Wraz z obecnym zapisem: ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych: Art. 28l. 1. Administrator systemu certyfikacji jest obowiązany spełniać następujące warunki: 1) posiadać tytuł prawny do dysponowania uznanym systemem certyfikacji spełniającym wymagania określone w dyrektywie 2009/28/WE dla decyzji Komisji Europejskiej wydanych przed dniem 1 lipca 2021 r. lub dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych dla decyzji Komisji Europejskiej wydanych po dniu 30 czerwca 2021 r.;; 2) posiadać tłumaczenie na język polski dokumentów uznanego systemu certyfikacji - w przypadku uznanego systemu certyfikacji sporządzonego w języku obcym; 3) prowadzić dokumentację dotyczącą zgód udzielonych jednostkom certyfikującym na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji. 2. Działalność gospodarczą, o której mowa w art. 28k ust. 1, może wykonywać osoba, która nie była karana za przestępstwo skarbowe,	
			Art. 13 zm. uBIO		
			Art. 1 pkt 33 zm. uBIO		
			Art.28l uBIO		

				przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, a także przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi oraz obrotowi gospodarczemu, a w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - którego odpowiednio członkowie zarządu albo osoby uprawnione do reprezentowania nie były karane za te przestępstwa. 3. Organ rejestrowy dokonuje wpisu do rejestru administratorów systemów certyfikacji na pisemny wniosek administratora systemu certyfikacji. 4. Wniosek o wpis do rejestru administratorów systemów certyfikacji zawiera: 1) oznaczenie firmy administratora systemu certyfikacji, jego siedziby, adresu i innych danych teleadresowych; 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) administratora systemu certyfikacji; 3) nazwę uznanego systemu certyfikacji, którym dysponuje administrator systemu certyfikacji, oraz wskazanie decyzji Komisji Europejskiej o uznaniu systemu certyfikacji oraz okres jej ważności; 4) wskazanie tytułu prawnego do dysponowania uznanym systemem certyfikacji; 5) wskazanie członków zarządu albo osób uprawnionych do reprezentowania - w przypadku administratora systemu certyfikacji będącego odpowiednio osobą prawną lub jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną; 6) oświadczenie, że w chwili składania wniosku o wpis do rejestru administratorów systemów certyfikacji wnioskodawca nie zalega z uiszczeniem podatków, opłat lub składek na ubezpieczenie społeczne. Oraz zmianą 34) w art. 28p w ust. 1 w zdaniu drugim po wyrazach „uznany system certyfikacji” dodaje się wyrazy „oraz jest zgodna ze ścieżką certyfikacji, której dotyczy zgoda administratora systemu certyfikacji”; 35) w art. 28q w ust. 2 w zdaniu pierwszym po wyrazach „Rzeczypospolitej Polskiej” dodaje się wyrazy „oraz z państw trzecich”; 36) w art. 28r:	

Art. 1 pkt 34-40 zm. uBIO

				a) w ust. 1: – w pkt 1 po wyrazach „uznanego systemu certyfikacji” dodaje się wyrazy „wraz ze wskazaniem ścieżki certyfikacji”, – w pkt 3 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) udokumentowane doświadczenie w zakresie obliczania emisji gazów cieplarnianych dla wskazanych przez administratora systemu certyfikacji ścieżek certyfikacji lub stosowania wymogów uznanego systemu certyfikacji;”, – dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) spełniać jedno z wymagań nakładanych na jednostki certyfikujące określonych w aktach wykonawczych Komisji Europejskiej wydanych na podstawie art. 30 ust. 8 dyrektywy 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.), w tym: a) posiadać akredytację w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2022 r. poz. 1854 oraz z 2024 r. poz. 1089), zwaną dalej „akredytacją”, udzieloną przez Polskie Centrum Akredytacji lub inną krajową jednostkę akredytującą w rozumieniu art. 2 pkt 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30, z późn. zm.¹⁾) lub b) być uznaną przez właściwy organ w zakresie objętym dyrektywą 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.) lub w określonym zakresie systemu dobrowolnego; b) w ust. 4: – po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) wskazanie ścieżki certyfikacji, której dotyczy zgoda administratora systemu certyfikacji;”, – po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu: „4a) informację o uzyskaniu akredytacji oraz zakresie tej akredytacji;”, c) w ust. 5 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) kopię dokumentu potwierdzającego uzyskanie akredytacji.”, d) dodaje się ust. 11 w brzmieniu: „11. W przypadku zawieszenia, ograniczenia zakresu lub cofnięcia akredytacji jednostka certyfikująca w okresie zawieszenia, ograniczenia zakresu lub cofnięcia akredytacji nie może wykonywać działalności gospodarczej, o której mowa w art. 28q ust. 1, w zakresie,	

				w jakim zawieszono lub cofnięto akredytację, lub ograniczono jej zakres.”; 37) po art. 28r dodaje się art. 28ra w brzmieniu: „Art. 28ra. Polskie Centrum Akredytacji lub inna krajowa jednostka akredytująca w rozumieniu art. 2 pkt 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 przekazują w terminie 14 dni organowi rejestrowemu informację o jednostkach certyfikujących, którym zawieszono lub cofnięto akredytację, lub ograniczono jej zakres.”; 38) w art. 28s w ust. 1 wyrazy „art. 28r ust. 4 pkt 1–4” zastępuje się wyrazami „art. 28r ust. 4 pkt 1–4a i informację, o której mowa w art. 28ra”; 39) w art. 28u po ust. 1b dodaje się ust. 1c i 1d w brzmieniu: „1c. W przypadku: 1) ograniczenia zakresu akredytacji, 2) zawieszenia akredytacji – organ rejestrowy z urzędu dokonuje zmiany wpisu w rejestrze jednostek certyfikujących i wydaje zaświadczenie o dokonaniu tej zmiany. 1d. Po upływie terminu zawieszenia akredytacji organ rejestrowy z urzędu dokonuje zmiany wpisu w rejestrze jednostek certyfikujących i wydaje zaświadczenie o dokonaniu tej zmiany.”; 40) art. 28x otrzymuje brzmienie: „Art. 28x. Jednostka certyfikująca wydaje certyfikat zgodnie z zasadami określonymi przez uznany system certyfikacji.”; Wraz z istniejącym zapisem: Art. 28p. 1. Administrator systemu certyfikacji, co najmniej raz w roku kalendarzowym, przeprowadza kontrolę jednostek certyfikujących, które posiadają zgodę na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji udzieloną przez tego administratora. Kontrola jednostek certyfikujących jest przeprowadzana w celu weryfikacji, czy certyfikacja przeprowadzana przez jednostki certyfikujące nie narusza wymagań przewidzianych przez uznany system certyfikacji.	

Art. 28p 28r
uBIO

				2. Administrator systemu certyfikacji informuje organ rejestrowy o cofnięciu zgody na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji jednostce certyfikującej, w terminie 14 dni od dnia jej cofnięcia. Art. 28r. 1. Jednostka certyfikująca jest obowiązana spełniać następujące warunki: 1) posiadać pisemną zgodę administratora systemu certyfikacji na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji; 2) prowadzić dokumentację dotyczącą wydanych certyfikatów; 3) zatrudniać osoby posiadające: a) niezbędną wiedzę do przeprowadzania weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju, b) udokumentowane doświadczenie w zakresie obliczania emisji gazów cieplarnianych paliw lub biopaliw ciekłych w cyklu ich życia lub stosowania wymogów uznanego systemu certyfikacji. 2. Działalność gospodarczą, o której mowa w art. 28q ust. 1, może wykonywać osoba, która nie była karana za przestępstwo skarbowe, przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, a także przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi oraz obrotowi gospodarczemu, a w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - której odpowiednio członkowie zarządu albo osoby uprawnione do reprezentowania nie były karane za te przestępstwa. 3. Organ rejestrowy dokonuje wpisu do rejestru jednostek certyfikujących na pisemny wniosek jednostki certyfikującej. 4. Wniosek o wpis do rejestru jednostek certyfikujących zawiera: 1) oznaczenie firmy jednostki certyfikującej, jej siedziby, adresu i innych danych teleadresowych; 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) jednostki certyfikującej; 3) nazwę uznanego systemu certyfikacji, na stosowanie którego jednostka certyfikująca uzyskała zgodę administratora systemu certyfikacji; 4) oznaczenie administratora systemu certyfikacji, który udzielił zgody na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji; 5) wskazanie członków zarządu albo osób uprawnionych do reprezentowania - w przypadku jednostki certyfikującej będącej odpowiednio osobą prawną lub jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną;	

				6) oświadczenie, że w chwili składania wniosku o wpis do rejestru jednostek certyfikujących wnioskodawca nie zalega z uiszczeniem podatków, opłat lub składek na ubezpieczenie społeczne. 5. Jednostka certyfikująca do wniosku o wpis do rejestru jednostek certyfikujących dołącza: 1) oświadczenie następującej treści: "Oświadczam, że: 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru jednostek certyfikujących są kompletne i zgodne z prawdą; 2) znane mi są warunki wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 28q ust. 1, określone w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz spełniam warunki, o których mowa w art. 28r ust. 1 pkt 1 i 3 oraz ust. 2 tej ustawy."; 2) oświadczenie o niekaralności osoby, a w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - odpowiednio oświadczenia członków zarządu albo osób uprawnionych do reprezentowania; 3) kopię dokumentu potwierdzającego posiadanie tytułu prawnego do korzystania z uznanego systemu certyfikacji. 6. Oświadczenia, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2, powinny również zawierać: 1) oznaczenie: a) firmy jednostki certyfikującej, jej siedziby i adresu, b) miejsca i daty złożenia oświadczenia; 2) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania jednostki certyfikującej, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji. 7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. 8. W przypadku gdy wniosek o wpis do rejestru jednostek certyfikujących nie zawiera danych, o których mowa w ust. 4, lub do wniosku nie dołączono oświadczeń lub dokumentu, o których mowa w ust. 5, organ rejestrowy niezwłocznie wzywa jednostkę certyfikującą do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania z pouczeniem, że	

			Art. 11. zm. uBIO	nieuzupełnienie tych danych spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania. 9. Przepis ust. 4 stosuje się do wniosku o zmianę danych zawartych w rejestrze jednostek certyfikujących. 10. Organ rejestrowy wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru jednostek certyfikujących. Art. 11. 1. Administrator systemu certyfikacji, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 28k ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, może prowadzić działalność gospodarczą w zakresie udzielania zgody na korzystanie z tego systemu w zakresie biokomponentów, biopłynów i paliw z biomasy, jeżeli ten zakres jest objęty decyzją Komisji Europejskiej o uznaniu systemu certyfikacji na podstawie art. 30 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r. (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, z późn. zm.¹⁾). 2. Administrator systemu certyfikacji, o którym mowa w ust. 1, składa wniosek, o którym mowa w art. 28l ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. 3. Administrator systemu certyfikacji, o którym mowa w ust. 1, informuje jednostkę certyfikującą, która posiada zgodę na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji udzieloną przez tego administratora, o zmianie wpisu w rejestrze, o którym mowa w art. 28k ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 14 dni od dnia zmiany wpisu w tym rejestrze. 4. Administratora systemu certyfikacji, o którym mowa w ust. 1, który nie złożył wniosku o zmianę wpisu w rejestrze, o którym mowa w art. 28k ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie określonym w ust. 2, po upływie tego terminu uznaje się za wpisanego do tego rejestru ze wskazaniem ścieżki certyfikacji dla biokomponentów.	
Art. 30 para. 10	Na wniosek jednego z państw członkowskich, którego podstawą może być wniosek podmiotu gospodarczego, Komisja analizuje, na podstawie wszelkich dostępnych dowodów, czy zostały spełnione kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych, określone w art. 29 ust. 2–7 i 10 w odniesieniu do źródła biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy oraz czy zostały	N		Brak potrzeby implementacji.	

	spełnione progi ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, ustanowione i przyjęte zgodnie z art. 25 ust. 2. W ciągu sześciu miesięcy od otrzymania takiego wniosku i zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 3, Komisja, w drodze aktów wykonawczych, decyduje, czy przedmiotowe państwo członkowskie może: a) uwzględnić biopaliwa, biopłyny, paliwa z biomasy i inne paliwa kwalifikujące się do zaliczenia do licznika określonego w art. 27 ust. 1 lit. b) pochodzące z tego źródła do celów, o których mowa w art. 29 ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) lub c); albo b) w drodze odstępstwa od ust. 9 niniejszego artykułu, zażądać, aby dostawcy źródła biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy i innych paliw kwalifikujących się do zaliczenia do licznika określonego w art. 27 ust. 1 lit. b) przedstawili dalsze dowody spełnienia tych kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz tych progów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych.				
Art. 31 para. 1	Obliczanie wpływu biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy na emisję gazów cieplarnianych Do celów art. 29 ust. 10 ograniczenie emisji gazów cieplarnianych dzięki wykorzystaniu biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy oblicza się w jeden z następujących sposobów: a) jeżeli wartość standardowa ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dla danej ścieżki produkcji została określona w załączniku V część A lub B w przypadku biopaliw i biopłynów i w załączniku VI część A w przypadku paliw z biomasy, jeżeli wartość e_l dla tych biopaliw lub biopłynów obliczona zgodnie z załącznikiem V część C pkt 7, a dla tych paliw z biomasy obliczona zgodnie z załącznikiem VI część B pkt 7 jest równa zero lub jest mniejsza od zera – poprzez zastosowanie tej wartości standardowej;	T	Załącznik nr 1 do ust. zm. UBio Załącznik nr 3 do ust. zm. UBio	I.2. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia biokomponentu i biopłynu oblicza się przez zastosowanie: 1) wartości standardowej, jeżeli wartość standardowa ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do niektórych lub wszystkich etapów określonego procesu wytwarzania i zużycia biokomponentu lub biopłynu została określona w części II.1. lub II.2. i jeżeli wartość e_l dla tych biokomponentów lub biopłynów obliczona zgodnie z metodyką określoną w części II.3. w pkt 7 jest równa zero lub jest mniejsza od zera, lub 2) wartości rzeczywistej obliczonej zgodnie z metodyką określoną w części II.3. lub 3) wartości będącej sumą czynników wzoru, o którym mowa w części II.3. w pkt 1, gdzie szczegółowe wartości standardowe określone w części II.4. lub II.5. mogą być użyte dla niektórych czynników, a wartości rzeczywiste, obliczone zgodnie z metodami określonymi w części II.3., dla wszystkich innych czynników. I.2. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliwa z biomasy oblicza się przez zastosowanie:	

	b) poprzez zastosowanie wartości rzeczywistej obliczonej zgodnie z metodyką określoną w załączniku V część C w przypadku biopaliw i biopłynów i w załączniku VI część B w przypadku paliw z biomasy; c) poprzez zastosowanie wartości będącej sumą czynników wzorów, o których mowa w załączniku V część C pkt 1, gdzie szczegółowe wartości standardowe określone w załączniku V część D lub E mogą być użyte dla niektórych czynników, a wartości rzeczywiste, obliczone zgodnie z metodyką określoną w załączniku V część C, są użyte dla wszystkich innych czynników; d) poprzez zastosowanie wartości będącej sumą czynników we wzorach, o których mowa w załączniku VI część B pkt 1, gdzie szczegółowe wartości standardowe określone w załączniku VI część C mogą być użyte dla niektórych czynników, a wartości rzeczywiste, obliczone zgodnie z metodyką określoną w załączniku VI część B – są użyte dla wszystkich innych czynników.			1) wartości standardowej, jeżeli wartość standardowa ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do niektórych lub wszystkich etapów określonego procesu wytwarzania i zużycia paliwa z biomasy została określona w części II.1. lub II.2. i jeżeli wartość e_1 dla tych paliw z biomasy obliczona w sposób określony w części II.3. w pkt 7 jest równa zero lub jest mniejsza od zera lub 2) wartości rzeczywistej obliczonej zgodnie z metodyką określoną w części II.3., lub 3) wartości będącej sumą czynników wzoru, o którym mowa w części II.3. w pkt 1, gdzie szczegółowe wartości standardowe określone w części II.4. lub II.5. mogą być użyte dla niektórych czynników, a wartości rzeczywiste, obliczone zgodnie z metodami określonymi w części II.3., dla wszystkich innych czynników.	
Art. 31 para. 2	Państwa członkowskie mogą przedkładać Komisji sprawozdania zawierające informacje o typowym poziomie emisji gazów cieplarnianych pochodzących z uprawy surowców rolnych z obszarów na ich terytorium zaklasyfikowanych na poziomie 2 w nomenklaturze jednostek terytorialnych do celów statystycznych (NUTS) lub na bardziej szczegółowym poziomie NUTS zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1059/2003. Sprawozdaniom tym towarzyszy opis metody i źródeł danych wykorzystywanych do obliczania poziomu emisji. Metoda ta uwzględnia charakterystykę gleby, klimat i spodziewany poziom zbioru surowców.	N		Brak potrzeby implementacji.	
Art. 31 para. 3	W przypadku terytoriów poza Unią można przekazywać Komisji sprawozdania równoważne sprawozdaniom, o których mowa w ust. 2, i sporządzone przez właściwe organy.	N		Brak potrzeby implementacji.	
Art. 31 para. 4	Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, zdecydować, że sprawozdania określone w ust. 2 i 3 zawierają dokładne dane służące do pomiaru emisji gazów cieplarnianych związanych z uprawą surowców do biomasy	N		Brak potrzeby implementacji.	

	rolniczej, które są produkowane na obszarach objętych tymi sprawozdaniami do celów art. 29 ust. 10. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 3. Na mocy takich decyzji, dane te mogą być wykorzystywane zamiast szczegółowych wartości standardowych dla upraw, określonych w załączniku V część D lub E w odniesieniu do biopaliw i biopłynów oraz w załączniku VI część C w odniesieniu do paliw z biomasy.				
Art. 31 para. 5	Komisja dokonuje przeglądu załącznika V i VI, aby w uzasadnionych przypadkach dodać lub zrewidować wartości dotyczące ścieżek produkcji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy. W ramach tych przeglądów rozważa się również modyfikację metodyki określonej w załączniku V część C i w załączniku VI część B. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 35 w celu zmiany, w stosownych przypadkach, załącznika V lub VI poprzez dodanie lub rewidowanie wartości standardowych lub modyfikację metodyki. W przypadku wszelkich zmian lub uzupełnień wykazów wartości standardowych zamieszczonych w załączniku V i VI: a) jeżeli wpływ danego czynnika na ogólne emisje jest niewielki, jeżeli odchylenie jest ograniczone lub jeżeli koszt ustalenia wartości rzeczywistych jest wysoki, lub powodowałoby to znaczne trudności, wartości standardowe są typowe dla normalnych procesów produkcji; b) we wszystkich innych przypadkach wartości standardowe muszą być konserwatywne w porównaniu z normalnymi procesami produkcji.	N		Brak potrzeby implementacji.	
Art. 31 para. 6	W przypadku gdy jest to konieczne w celu zapewnienia jednolitego stosowania załącznika V część C i załącznika VI część B, Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające szczegółowe specyfikacje techniczne, w tym	N		Brak potrzeby implementacji.	

	definicje, współczynniki przeliczeniowe, sposób wyliczania rocznych emisji z upraw lub ograniczenia emisji spowodowanych zmianami nadziemnych oraz podziemnych zasobów pierwiastka węgla na terenach już objętych uprawą, sposób wyliczania ograniczenia emisji wynikającego z wychwytywania CO ₂ , wymiany CO ₂ i geologicznego składowania CO ₂ . Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 3.				
Art. 32	Akty wykonawcze Akty wykonawcze, o których mowa w art. 29 ust. 3 akapit drugi, art. 29 ust. 8, art. 30 ust. 5 akapit pierwszy, art. 30 ust. 6 akapit drugi, art. 30 ust. 8 akapit pierwszy, art. 31 ust. 4 akapit pierwszy oraz art. 31 ust. 6 niniejszej dyrektywy, muszą w pełni uwzględniać przepisy dotyczące ograniczenia emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 7a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/70/WE.	N		Brak potrzeby implementacji.	
Art. 33 para. 1	Monitoring ze strony Komisji Komisja monitoruje pochodzenie biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy wykorzystywanych w Unii oraz wpływ ich produkcji, w tym wpływ wynikający z przeniesienia, na użytkowanie gruntów w Unii oraz w głównych państwach trzecich, z których pochodzą dostawy. Takie monitorowanie opiera się na sporządzanych przez państwa członkowskie zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu i związanych z nimi sprawozdaniach z postępów, wymaganych na podstawie art. 3, 17 i 20 rozporządzenia (UE) 2018/1999 oraz sprawozdaniach odpowiednich państw trzecich, organizacji międzyrządowych, badaniach naukowych i innych istotnych informacjach. Komisja monitoruje również zmiany cen surowców związane z wykorzystaniem biomasy dla celów wyprodukowania energii oraz wszelkie pozytywne i negatywne skutki dla bezpieczeństwa żywnościowego.	N		Brak potrzeby implementacji.	
Art. 33 para. 2	Komisja prowadzi dialog oraz wymienia informacje z państwami trzecimi, organizacjami producentów biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy i organizacjami konsumentów oraz społeczeństwem obywatelskim na temat ogólnego wdrażania przedstawionych w niniejszej dyrektywie	N		Brak potrzeby implementacji.	

	środków dotyczących biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy. W tym kontekście zwraca szczególną uwagę na wpływ, jaki produkcja biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy mogłaby mieć na ceny żywności.				
Art. 33 para. 3	W 2026 r. Komisja przedstawi, w stosownym przypadku, wniosek ustawodawczy dotyczący ram regulacyjnych do celów promowania energii ze źródeł odnawialnych na okres po 2030 r. Wniosek ten ma uwzględniać doświadczenie wynikające z wykonywania niniejszej dyrektywy, w tym wdrażania kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz rozwój technologii energii ze źródeł odnawialnych.	N		Brak potrzeby implementacji.	
Art. 33 para. 4	W roku 2032 Komisja opublikuje sprawozdanie zawierające przegląd stosowania niniejszej dyrektywy.	N		Brak potrzeby implementacji.	
Art. 34 para. 1	Procedura komitetowa Komisję wspomaga Komitet ds. Unii Energetycznej ustanowiony na mocy art. 44 rozporządzenia (UE) 2018/1999.	N		Brak potrzeby implementacji.	
Art. 34 para. 2	Niezależnie od ust. 1, w kwestiach dotyczących spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy Komisję wspomaga Komitet ds. Zrównoważonego Charakteru Biopaliw, Biopłynów i Paliw z Biomasy. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N		Brak potrzeby implementacji.	
Art. 34 para. 3	W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N		Brak potrzeby implementacji.	
Art. 35	Wykonywanie przekazanych uprawnień 1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.	N		Brak potrzeby implementacji.	

	2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 8 ust. 3 akapit drugi, art. 25 ust. 2 akapit drugi, art. 26 ust. 2 akapit czwarty, art. 26 ust. 2 akapit piąty, art. 27 ust. 1 lit. c), art. 27 ust. 3 akapit siódmy, art. 28 ust. 5, art. 28 ust. 6 akapit drugi oraz art. 31 ust. 5 akapit drugi powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 24 grudnia 2018 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu. 3. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 7 ust. 3 akapit piąty, powierza się Komisji na okres dwóch lat od dnia 24 grudnia 2018 r. 4. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 7 ust. 3 akapit piąty, art. 8 ust. 3 akapit drugi, art. 25 ust. 2 akapit drugi, art. 26 ust. 2 akapit czwarty, art. 26 ust. 2 akapit piąty, art. 27 ust. 1 lit. c), art. 27 ust. 3 akapit siódmy, art. 28 ust. 5, art. 28 ust. 6 akapit drugi oraz art. 31 ust. 5 akapit drugi, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych. 5. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.				

	6. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. 7. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 7 ust. 3 akapit piąty, art. 8 ust. 3 akapit drugi, art. 25 ust. 2 akapit drugi, art. 26 ust. 2 akapit czwarty, art. 26 ust. 2 akapit piąty, art. 27 ust. 1 lit. c), art. 27 ust. 3 akapit siódmy, art. 28 ust. 5, art. 28 ust. 6 akapit drugi oraz art. 31 ust. 5 akapit drugi wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.				
Art. 36	Transpozycja 1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 2–13, art. 15–31 i art. 37 oraz załączników II, III i V-IX, do dnia 30 czerwca 2021 r. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektywy uchylonej niniejszą dyrektywą traktuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Sposób dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określany jest przez państwa członkowskie. 2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy.	N		Brak potrzeby implementacji.	

	3. Niniejsza dyrektywa nie wpływa na stosowanie odstępstw na podstawie prawa Unii dotyczącego wewnętrznego rynku energii elektrycznej.				
Art. 37	Uchylenie Dyrektywa 2009/28/WE zmieniona dyrektywami wymienionymi w załączniku X część A traci moc ze skutkiem od dnia 1 lipca 2021 r., bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw wymienionych w załączniku X część B oraz bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich w 2020 r. określonych w art. 3 ust. 1 oraz wymienionych w załączniku I część A do dyrektywy 2009/28/WE. Odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku XI.	N		Brak potrzeby implementacji.	
Art. 38	Wejście w życie Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N		Brak potrzeby implementacji.	
Art. 39	Adresaci Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N			
Załącznik I	KRAJOWE CELE OGÓLNE W ZAKRESIE UDZIAŁU ENERGII ZE ŹRÓDEŁ ODNAWIALNYCH W KOŃCOWYM ZUŻYCIU ENERGII BRUTTO W 2020 R	N		Brak potrzeby implementacji.	
Załącznik II	ZASADA NORMALIZACJI WYLICZEŃ IŁOŚCI ENERGII ELEKTRYCZNEJ POCHODZĄCEJ Z ELEKTROWNI WODNYCH I WIATROWYCH		Art. 128 ust. 7 uOZE Art. 129 ust.1-2 uOZE	Art. 128 7. Zadania Prezesa GUS obejmują prowadzenie stałej statystyki dotyczącej udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w elektroenergetyce, ciepłownictwie i chłodnictwie oraz w transporcie. Art. 129 1. Udział energii ze źródeł odnawialnych oblicza się jako iloraz wartości końcowego zużycia energii brutto ze źródeł odnawialnych oraz wartości końcowego zużycia energii brutto ze wszystkich źródeł, wyrażony w procentach. 2. Przy obliczaniu udziału energii ze źródeł odnawialnych stosuje się metodologię i definicje określone w rozporządzeniu Parlamentu	

			Art. 18 ustawy o statystyce publicznej Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz.Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.). 1. Program badań statystycznych statystyki publicznej ustala corocznie Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określając dla każdego badania: 1) temat, 2) organ lub podmiot prowadzący, 3) cykliczność, 4) cel, 5) szczegółowy zakres podmiotowy i przedmiotowy, 6) źródła danych, 7) podmioty przekazujące dane, 8) informacje dotyczące przekazywanych danych, obejmujące: a) zakres danych ze wskazaniem podmiotów przekazujących te dane, w tym szczegółowy zakres danych osobowych z katalogu danych wymienionych w art. 35b ust. 1, b) poziom agregacji, c) obligatoryjność albo dobrowolność przekazania, d) postać i formę, e) częstotliwość, termin i miejsce przekazania, f) metody obserwacji, o których mowa w art. 6 ust. 1, 9) rodzaje wyników informacji statystycznych oraz formy i terminy ich udostępnienia - mając na celu zapewnienie przeprowadzenia badań o istotnym znaczeniu dla obserwacji procesów demograficznych, społecznych, gospodarczych i środowiska naturalnego, a w szczególności badań stałych pozwalających na obserwację ciągłą podstawowych dziedzin życia i występujących w nim zjawisk, badań cyklicznych, w tym spisów powszechnych, badań gwarantujących porównywalność wyników, w przypadku gdy dotyczą one zmiennych w czasie obiektów obserwacji statystycznej lub gdy zmianie ulega metodologia badania oraz badań koniecznych dla wykonania przyjętych przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązań międzynarodowych. 2. Ustalając w programie badań statystycznych statystyki publicznej szczegółowy zakres przekazywanych w określonym badaniu statystycznym danych osobowych, uwzględnia się ograniczenia określone w przepisach rozdziału 4a. 3. Na etapie przygotowywania projektu programu badań statystycznych statystyki publicznej dokonuje się wyboru źródeł danych, biorąc pod uwagę	

			Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2022	jakość danych, w szczególności ich aktualność i obciążenia ponoszone przez respondentów. 1.44 RYNEK MATERIAŁOWY I PALIWOWO-ENERGETYCZNY 1. Symbol badania: 1.44.03 (121) 2. Temat badania: Specjalistyczne badanie statystyczne w zakresie paliw i energii 3. Cykliczność badania: co rok 4. Prowadzący badanie: Prezes Głównego Urzędu Statystycznego Minister właściwy do spraw energii 5. Cel badania Celem badania jest dostarczenie informacji na temat paliw, energii elektrycznej i ciepła instytucjom Unii Europejskiej oraz innym organizacjom międzynarodowym. Akty prawa krajowego, z których wynika obowiązek realizacji badania: – ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, – ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, – ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej. Akty prawa międzynarodowego, z których wynika obowiązek realizacji badania: – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii, – rozporządzenie Komisji (UE) 2019/2146 z dnia 26 listopada 2019 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii w odniesieniu do wykonania aktualizacji na potrzeby rocznej, miesięcznej i krótkoterminowej miesięcznej statystyki energii, – rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2010 z dnia 9 listopada 2017 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii w odniesieniu do aktualizacji rocznych i miesięcznych statystyk dotyczących energii, – rozporządzenie Komisji (UE) nr 431/2014 z dnia 24 kwietnia 2014 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii w odniesieniu do wdrażania rocznych statystyk dotyczących zużycia energii w gospodarstwach domowych, – rozporządzenie Komisji (UE) nr 147/2013 z dnia 13 lutego 2013 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr	

			1099/2008 w sprawie statystyki energii w odniesieniu do wdrażania aktualizacji miesięcznych i rocznych statystyk dotyczących energii, – dyrektywa Rady 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 r. nakładająca na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych (Dz. Urz. UE L 265 z 09.10.2009, str. 9, z późn. zm.), – dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1513 z dnia 9 września 2015 r. zmieniająca dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych , – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1952 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie europejskiej statystyki dotyczącej cen gazu ziemnego i energii elektrycznej oraz uchylające dyrektywę 2008/92/WE , – dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE , – dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2002 z dnia 11 grudnia 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej , – dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE , – dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, z późn. zm.), – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 538/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 691/2011 w sprawie europejskich rachunków ekonomicznych środowiska , – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013. Strategie i programy, na potrzeby których dostarczane są dane:	

			– Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju. Użytkownicy, których potrzeby uwzględnia badanie: – organizacje międzynarodowe, – Eurostat i inne zagraniczne instytucje statystyczne, – administracja rządowa. 6. Zakres podmiotowy Wytwórcy, importerzy, eksporterzy, przedsiębiorcy dokonujący przywozu lub wywozu wewnątrzwspólnotowego, dystrybutorzy, konsumenci paliw, ciepła i energii elektrycznej, prowadzący działalność gospodarczą zaklasyfikowaną według PKD do sekcji A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U. Gospodarstwa domowe, oraz pozostali odbiorcy końcowi. 7. Zakres przedmiotowy Infrastruktura elektroenergetyczna. Infrastruktura sieci gazowej. Infrastruktura ciepłownicza. Wydobycie i wydajność w górnictwie węgla kamiennego. Produkcja i jakość węgla kamiennego. Wywóz i eksport węgla kamiennego. Import i przywóz węgla kamiennego. Zapasy węgla kamiennego. Wydobycie, sprzedaż i zapasy oraz jakość węgla brunatnego. Ropa naftowa, gaz ziemny, paliwa ciekłe i gazowe. Koksownictwo. Ciepło i energia elektryczna. Bilanse paliw i energii. Dane ekonomiczne przedsiębiorstw sektora energii. Dane bilansowe. Zużycie poszczególnych nośników energii w gospodarstwach domowych. Charakterystyka paliw z biomasy oraz urządzeń wykorzystujących energię ze źródeł odnawialnych (kolektory słoneczne, pompy ciepła). Produkcja wybranych wyrobów przemysłowych (dane miesięczne). Produkcja wyrobów przemysłowych (dane roczne). Międzynarodowy handel towarami w cenach bieżących, w jednostkach naturalnych, masie i wartości przywiezionych i wywiezionych towarów. 8. Źródła danych Zestawy danych Głównego Urzędu Statystycznego nr 1 (opisane w cz. II. Informacje o przekazywanych danych): – G-02a – sprawozdanie bilansowe nośników energii (lp. 1.54), – G-02b – sprawozdanie bilansowe nośników energii i infrastruktury ciepłowniczej (lp. 1.55), – G-02o – sprawozdanie o ciepłe ze źródeł odnawialnych (lp. 1.57), – G-03 – sprawozdanie o zużyciu nośników energii (lp. 1.58). Zestawy danych Ministerstwa Aktywów Państwowych nr 2 (opisane w cz. II. Informacje o przekazywanych danych): – G-09.1 – sprawozdanie o obrocie węglem kamiennym (lp. 2.1), – G-09.2 – sprawozdanie o mechanicznej przeróbce węgla (lp. 2.4),	

				– G-09.3 – sprawozdanie o wydobyciu i obrocie węglem brunatnym (lp. 2.5), – MG-15 – produkcja i sprzedaż w koksownictwie (lp. 2.12). Zestawy danych Ministerstwa Klimatu i Środowiska nr 5 (opisane w cz. II. Informacje o przekazywanych danych): – G-10.1(w)k – sprawozdanie o działalności elektrowni wodnej/elektrowni wiatrowej (lp. 5.1), – G-10.1k – sprawozdanie o działalności elektrowni cieplnej zawodowej (lp. 5.2), – G-10.2 – sprawozdanie o działalności elektrowni cieplnej zawodowej (lp. 5.3), – G-10.3 – sprawozdanie o mocy i produkcji energii elektrycznej i ciepła elektrowni (elektrociepłowni) przemysłowej (lp. 5.4), – G-10.4(D)k – sprawozdanie o działalności przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się dystrybucją energii elektrycznej (lp. 5.5), – G-10.4(Ob)k – sprawozdanie przedsiębiorstwa energetycznego prowadzącego obrót energią elektryczną (lp. 5.6), – G-10.4(P)k – sprawozdanie o działalności operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego (lp. 5.7), – G-10.5 – sprawozdanie o stanie urządzeń elektrycznych (lp. 5.8), – G-10.6 – sprawozdanie o mocy i produkcji elektrowni wodnych, wiatrowych i innych instalacji odnawialnego źródła energii (lp. 5.9), – G-10.7 – sprawozdanie o przepływie energii elektrycznej (według napięć) w sieci przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się dystrybucją energii elektrycznej (lp. 5.10), – G-10.7(P) – sprawozdanie o przepływie energii elektrycznej (według napięć) w sieci najwyższych napięć (lp. 5.11), – G-10.8 – sprawozdanie o sprzedaży/dostawie oraz zużyciu energii elektrycznej według jednostek podziału terytorialnego (lp. 5.12), – G-10.m – miesięczne dane o energii elektrycznej (lp. 5.13), – GAZ-1 – sprawozdanie o obrocie gazem koksowniczym (lp. 5.17), – GAZ-2 – sprawozdanie o obrocie gazem ziemnym z odmetanowania kopalń (lp. 5.18), – GAZ-3 – sprawozdanie o działalności przedsiębiorstw gazowniczych (lp. 5.19), – RAF-1 – sprawozdanie z rozliczenia procesu przemiany w przedsiębiorstwach wytwarzających i przerabiających produkty rafinacji ropy naftowej (lp. 5.28),	

				– RAF-2 – sprawozdanie o produkcji, obrocie, zapasach oraz o infrastrukturze magazynowej i przesyłowej ropy naftowej, produktów naftowych i biopaliw (lp. 5.29). Zestawy danych z systemów informacyjnych Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa nr 82 (opisane w cz. II. Informacje o przekazywanych danych): – dane dotyczące surowców wykorzystanych do wytworzenia biogazu rolniczego lub do wytworzenia energii elektrycznej z biogazu rolniczego, wytworzonego biogazu rolniczego, energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego (lp. 82.2), – dane dotyczące surowców użytych do wytworzenia biopaliw ciekłych oraz wytworzonych i zużytych na własny użytek biopaliw ciekłych (lp. 82.3), – dane dotyczące rynku biokomponentów (lp. 82.4). Zestawy danych z systemów informacyjnych Urzędu Regulacji Energetyki nr 160 (opisane w cz. II. Informacje o przekazywanych danych): – dane dotyczące paliw ciekłych (lp. 160.10), – dane o realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (lp. 160.13). Wyniki innych badań: – 1.44.04 Badanie zużycia paliw i energii w gospodarstwach domowych, – 1.46.04 Produkcja wyrobów przemysłowych, – 1.51.08 Realizacja międzynarodowego handlu towarami w wyrażeniu ilościowo-wartościowym. 9. Rodzaje wynikowych informacji statystycznych Bilanse nośników energii (pozyskanie/produkcja, import, eksport, zmiana zapasów, zużycie), w przekrojach: producenci ciepła i energii elektrycznej; sektory gospodarki i odbiorców; kierunki użytkowania. Bilans biomasy drzewnej i z drewna, w przekrojach: pochodzenie biomasy i biopaliw; producenci ciepła i energii elektrycznej; zużycie energetyczne w sektorach gospodarki i odbiorców. Informacje o przepływach gazu ziemnego, w przekrojach: punkty graniczne krajowego systemu gazowego. Ceny nośników energii, w przekrojach: cena netto, podatek akcyzowy i VAT. Rachunki środowiskowe fizycznego przepływu nośników energii (PEFA), w przekrojach: pochodzenie i przeznaczenie nośników energii (przemysł, gospodarstwa domowe, akumulacja, granica i środowisko). Wskaźniki efektywności energetycznej, w przekrojach: zużycie i podaż nośników energii; agregaty ekonomiczne, per capita.	

			Art. 116 ust. 1a oraz 1b uOZE	10. Formy i terminy udostępnienia wynikowych informacji statystycznych Internetowe bazy danych: – Bazy Eurostatu i innych organizacji międzynarodowych – Eurostat, IEA, ONZ – Energy (luty 2022, marzec 2022, kwiecień 2022, maj 2022, czerwiec 2022, lipiec 2022, sierpień 2022, wrzesień 2022, październik 2022, listopad 2022, grudzień 2022, styczeń 2023, luty 2023, marzec 2023), – Bazy Eurostatu i innych organizacji międzynarodowych – Eurostat, IEA, ONZ – Energy (wrzesień 2022, marzec 2023), – Bazy Eurostatu i innych organizacji międzynarodowych – Eurostat, IEA, ONZ – Energy (maj 2022, sierpień 2022, listopad 2022, luty 2023), – Bazy Eurostatu i innych organizacji międzynarodowych – Eurostat, IEA, ONZ – Energy (listopad 2023). „1a. W przypadku gdy ciepło zostanie wytworzone w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej pompę ciepła, obowiązek zakupu dotyczy jedynie ciepła stanowiącego energię ze źródeł odnawialnych, za którą uznaje się energię aerotermalną, geotermalną, hydrotermalną lub otoczenia, wychwycone przez pompy ciepła, w ilości obliczonej według wzoru: $ERES = Qusable * (1 - 1/SPF),$ gdzie poszczególne symbole oznaczają: ERES – ilość energii aerotermalnej, geotermalnej, hydrotermalnej lub otoczenia, wychwyconych przez pompy ciepła, która stanowi energię ze źródeł odnawialnych, Qusable – szacunkowe całkowite ciepło użytkowe wytworzone z pomp ciepła, dla których ustala się ilość energii aerotermalnej, geotermalnej, hydrotermalnej lub otoczenia, która stanowi energię ze źródeł odnawialnych, SPF – szacunkowy przeciętny współczynnik wydajności sezonowej dla pomp ciepła, dla których ustala się ilość energii aerotermalnej, geotermalnej, hydrotermalnej lub otoczenia, która stanowi energię ze źródeł odnawialnych. 1b. Do obliczenia ilości energii ze źródeł odnawialnych w przypadku, o którym mowa w ust. 1a, bierze się pod uwagę wyłącznie energię aerotermalną, geotermalną, hydrotermalną lub otoczenia, wychwycone przez pompy ciepła spełniające kryterium szacunkowego przeciętnego współczynnika wydajności sezonowej, obliczonego według wzoru: $SPF > 1,15 * 1/\eta,$ gdzie poszczególne symbole oznaczają:	

				SPF – szacunkowy przeciętny współczynnik wydajności sezonowej dla pomp ciepła, dla których ustala się ilość energii aerotermalnej, geotermalnej, hydrotermalnej lub otoczenia, która stanowi energię ze źródeł odnawialnych, η – stosunek między całkowitą produkcją energii elektrycznej brutto i pierwotnym zużyciem energii dla produkcji energii elektrycznej, obliczany jako średnia dla całej Unii Europejskiej oparta na danych organu statystycznego Unii Europejskiej – Eurostatu.”, ¹ Na podstawie Artykułu 3 Decyzji Komisji Europejskiej z dnia 17 września 2012 r. w sprawie Eurostatu (2012/504/UE) (Dz.U.UE L z dnia 18 września 2012 r.) – Eurostat jest organem statystycznym Unii, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 223/2009 (Organ statystyczny Wspólnoty, zwany dalej w niniejszym rozporządzeniu „Komisja (Eurostat)”) wyznaczony jest przez Komisję do opracowywania, tworzenia i rozpowszechniania statystyki europejskiej).	
Załącznik III	WARTOŚĆ ENERGETYCZNA PALIW		Art. 1 pkt 14 zm. UBio	14) w art. 23: g) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wartość energetyczną poszczególnych biokomponentów, biopaliw ciekłych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, innych paliw odnawialnych, paliw ciekłych i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, biorąc pod uwagę konieczność ujednolicenia wskazań wartości energetycznej, stan wiedzy technicznej w tym zakresie, postanowienia właściwych norm oraz wartości określone w załączniku III do dyrektywy 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.).”	
Załącznik IV	CERTYFIKACJA INSTALATORÓW	T	Rozdział 7 uOZE	Rozdział 7. Warunki i tryb wydawania certyfikatów instalatorom instalacji odnawialnego źródła energii oraz akredytowania organizatorów szkoleń. Art. 136 1. Osoba dokonująca instalacji: 1) mikroinstalacji lub 2) małych instalacji, których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, lub 3) instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW - zwana dalej „instalatorem”, może wystąpić z wnioskiem do Prezesa Urzędu Dozoru Technicznego, zwanego dalej „Prezesem UDT”, o wydanie	

				dokumentu potwierdzającego posiadanie przez instalatora kwalifikacji do instalowania danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, zwanego dalej „certyfikatem”. 2. Certyfikat potwierdza posiadanie kwalifikacji do instalowania następujących rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii: 1) kotłów i pieców na biomasę lub 2) systemów fotowoltaicznych, lub 3) słonecznych systemów grzewczych, lub 4) pomp ciepła, lub 5) płytkich systemów geotermalnych. 3. Certyfikat może być wydany instalatorowi, który: 1) posiada: a) pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych, b) dokument potwierdzający kwalifikacje związane z instalowaniem urządzeń lub instalacji sanitarnych, energetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych lub c) udokumentowane trzyletnie doświadczenie zawodowe w zakresie instalowania lub modernizacji urządzeń i instalacji sanitarnych, energetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych, lub d) świadectwo ukończenia co najmniej dwusemestralnych studiów podyplomowych lub równorzędnych, których program dotyczył zagadnień zawartych w zakresie programowym szkoleń określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 152 pkt 2, lub e) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia u producenta danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, które w części teoretycznej i praktycznej zawierało zagadnienia w zakresie projektowania, instalowania, konserwacji, modernizacji i utrzymania w należytym stanie technicznym instalacji odnawialnego źródła energii; 2) nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu; 3) ukończył szkolenie podstawowe dla osób ubiegających się o wydanie certyfikatu instalatora mikroinstalacji, małej instalacji, której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, poświadczone zaświadczeniem, przeprowadzone przez akredytowanego organizatora szkoleń, o którym mowa w art. 146 ust. 1 lub w art. 153 ust. 1, w zakresie dotyczącym instalowania danego rodzaju	

				instalacji odnawialnego źródła energii; 4) złożył z wynikiem pozytywnym egzamin przeprowadzony przez komisję egzaminacyjną, o której mowa w art. 137 ust. 2, odpowiednio dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia ukończenia szkolenia podstawowego. 4. Instalatorowi, który posiada: 1) dyplom zawodowy albo dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe, w zawodzie technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej wydany na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2022 r. poz. 2230) lub 2) dyplom ukończenia studiów na kierunku związanym z kształceniem w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii albo urządzeń i instalacji sanitarnych, energetycznych, elektroenergetycznych, grzewczych, chłodniczych, ciepłych i klimatyzacyjnych lub elektrycznych - w okresie 5 lat od dnia otrzymania tych dyplomów może być wydany certyfikat, jeżeli spełnia on warunki określone w ust. 3 pkt 1 lit. a oraz w pkt 2. 5.5 W przypadku gdy instalator ubiega się o wydanie certyfikatu po 5 latach od dnia otrzymania dyplomów, o których mowa w ust. 4, certyfikat może być mu wydany, jeżeli ukończy szkolenie przypominające w terminie 12 miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku o wydanie certyfikatu. Art. 137 1. Egzamin dla instalatorów ubiegających się o wydanie certyfikatu przeprowadza się nie rzadziej niż dwa razy w roku. Informację o terminie i miejscu egzaminu Prezes UDT ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Dozoru Technicznego, nie później niż w terminie trzydziestu dni przed dniem egzaminu. 2. Egzamin dla instalatorów dla danego rodzaju instalacji przeprowadza komisja egzaminacyjna, zwana dalej "Komisją". 3. Prezes UDT powołuje członków Komisji spośród osób wskazanych we wnioskach podmiotów, o których mowa w ust. 4, oraz osób wyznaczonych przez siebie, spełniających wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 152 pkt 3, w okresie 4 lat od dnia potwierdzenia spełnienia tych wymagań. 4. Wniosek o powołanie członka Komisji mogą zgłosić w szczególności: 1) izby gospodarcze i izby rzeczoznawców oraz stowarzyszenia naukowo-techniczne - w przypadku, gdy zgodnie ze statutem wykonują działalność w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii; 2) jednostki i instytucje o zasięgu regionalnym lub ogólnokrajowym	

				wykonywające działalność w zakresie danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii; 3) producenci oraz przedsiębiorcy wykonujący działalność w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii; 4) ośrodki szkoleniowe lub szkoły, w których prowadzi się kształcenie zawodowe z zakresu instalacji odnawialnego źródła energii lub energetyki. 5. W skład Komisji wchodzi nie mniej niż 3 członków. 6. Za przeprowadzenie egzaminu dla instalatorów członkom Komisji przysługuje wynagrodzenie, które nie może być wyższe niż 20% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 504, 1504 i 2461). Art. 138 1. Wniosek o wydanie certyfikatu zawiera w szczególności: 1) imię (imiona) i nazwisko wnioskodawcy; 2) datę i miejsce urodzenia wnioskodawcy; 3) adres zamieszkania oraz adres do korespondencji wnioskodawcy; 4) numer PESEL, o ile został nadany, albo rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość wnioskodawcy; 5) określenie zakresu certyfikatu, ze wskazaniem rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii; 6) aktualne miejsce pracy lub wykonywania działalności gospodarczej przez wnioskodawcę; 7) podpis wnioskodawcy. 2. Do wniosku o wydanie certyfikatu wnioskodawca dołącza: 1) kopię dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań, o których mowa w art. 136 ust. 3 pkt 1 lit. b, c, d lub e albo w ust. 4; 2) oświadczenie o wyrażeniu zgody albo o odmowie ujawnienia w rejestrze, o którym mowa w art. 158 ust. 1 pkt 1, informacji dotyczących miejsca pracy albo wykonywania działalności gospodarczej przez instalatora. 3. Do wniosku o wydanie certyfikatu wnioskodawca dołącza oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny oświadczam, że posiadam pełną zdolność do czynności prawnych, korzystam z pełni praw publicznych i nie byłem skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu. " klauzula ta zastępuje pouczenie organu o	

				odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. 4. Wniosek o wydanie certyfikatu może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz.U. z 2020 r. poz. 344). 5. Wniosek o wydanie certyfikatu złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. Art. 139 1. Przed wydaniem certyfikatu Prezes UDT sprawdza spełnianie przez instalatora ubiegającego się o wydanie certyfikatu wymagań, o których mowa w art. 136 ust. 3 lub 4. 2. Prezes UDT wydaje certyfikat albo zawiadamia o odmowie jego wydania, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie certyfikatu. 3. Certyfikat jest ważny przez okres 5 lat. Art. 140 [Odmowa wydania certyfikatu] Prezes UDT odmawia wydania certyfikatu w przypadku stwierdzenia: 1) niespełniania przez osobę ubiegającą się o wydanie certyfikatu któregokolwiek z wymagań określonych w art. 136 ust. 3 lub 4 albo 2) cofnięcia instalatorowi certyfikatu - w przypadku, gdy od dnia cofnięcia certyfikatu nie upłynął rok. Art. 141 1. Prezes UDT cofa wydany certyfikat w przypadku: 1) ograniczenia lub utraty zdolności do czynności prawnych instalatora; 2) pozbawienia instalatora praw publicznych; 3) skazania instalatora prawomocnym wyrokiem sądu za umyślnie popełnione przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu; 4) gdy certyfikat jest wykorzystywany przez instalatora niezgodnie z jego zakresem lub mikroinstalacja, mała instalacja, której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacja odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW została zainstalowana przez instalatora niezgodnie z przepisami. 2. Instalator, któremu cofnięto certyfikat, może ubiegać się ponownie o wydanie certyfikatu po upływie roku od dnia cofnięcia certyfikatu.	

				Art. 142 Prezes UDT przedłuża ważność certyfikatu na okres kolejnych 5 lat, jeżeli instalator: 1) spełnia warunki, o których mowa w art. 136 ust. 3 lub 4; 2) ukończył, w terminie 12 miesięcy poprzedzających dzień upływu ważności certyfikatu, szkolenie przypominające; 3) zainstalował, poddał modernizacji lub utrzymuje w należytym stanie technicznym co najmniej pięć mikroinstalacji, małych instalacji, których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW. Art. 143 1. Wniosek o przedłużenie ważności certyfikatu składa się do Prezesa UDT w terminie 30 dni przed dniem upływu ważności certyfikatu. 2. Wniosek o przedłużenie ważności certyfikatu zawiera dane określone w art. 138 ust. 1. Do wniosku dołącza się: 1) oświadczenie o spełnianiu warunków, o których mowa w art. 136 ust. 3 lub 4; 2) zaświadczenie wydane przez akredytowanego organizatora szkoleń o ukończeniu, w terminie 12 miesięcy poprzedzających dzień upływu ważności certyfikatu, szkolenia przypominającego; 3) wykaz zainstalowanych, poddanych modernizacji lub utrzymywanych w należytym stanie technicznym co najmniej pięciu mikroinstalacji, małych instalacji, których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW potwierdzających ciągłość jego pracy, zawierający w szczególności: a) wskazanie miejsca lub miejsc zainstalowania instalacji, b) opis mikroinstalacji, małej instalacji, której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW albo instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, w szczególności jej rodzaj i moc zainstalowaną elektryczną, z określeniem rodzaju wykonanych czynności; 4) oświadczenie o następującej treści:	

				„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny oświadczam, że dane zawarte we wniosku o przedłużenie ważności certyfikatu są kompletne i zgodne z prawdą. " klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. 3. Jeżeli we wniosku nie wskazano adresu instalatora i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, wniosek pozostawia się bez rozpoznania. 4. Jeżeli wniosek nie czyni zadość wymaganiom określonym w ust. 2, Prezes UDT wzywa instalatora do usunięcia braków w terminie 7 dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania. Art. 144 1. Prezes UDT wydaje wtórnik certyfikatu na wniosek instalatora w przypadku utraty lub zniszczenia certyfikatu. 2. W przypadku odzyskania utraconego certyfikatu instalator, który uzyskał wtórnik certyfikatu, zwraca certyfikat Prezesowi UDT. 3.511) Instalator, który wnioskuje o zmianę danych certyfikatu, składa wniosek do Prezesa UDT, do którego załącza aktualny certyfikat, którego dane mają być zmienione. Art. 145 1. Osoby będące obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz osoby będące obywatelami innych państw, którym na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa Unii Europejskiej przysługuje prawo podjęcia zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogą instalować mikroinstalacje, małe instalacje, których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacje odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, jeżeli posiadają ważny: 1) certyfikat lub równoważny dokument wydany w tym państwie zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku IV dyrektywy 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych i zgłoszą Prezesowi UDT zamiar rozpoczęcia instalacji mikroinstalacji, małej instalacji, której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której	

				łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW albo instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW nie później niż w terminie 30 dni przed zamierzonym dniem rozpoczęcia instalacji, lub 2) certyfikat wydany na podstawie art. 139 ust. 2. 2. W zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera się: 1) dane, o których mowa w art. 138 ust. 1; 2) oświadczenie o ważności i możliwości stosowania w obrocie certyfikatu lub równoważnego dokumentu wydanego w innym państwie. 3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, stanowi podstawę do dokonania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 158 ust. 1 pkt 1. Art. 146 1. Akredytowanym organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa w art. 136 ust. 3 pkt 3 oraz w art. 143 ust. 2 pkt 2, może być podmiot, który: 1) posiada system zarządzania szkoleniami; 2) posiada warunki lokalowe i wyposażenie gwarantujące prawidłowe przeprowadzenie szkoleń; 3) dysponuje kadrą posiadającą kwalifikacje niezbędne do przeprowadzenia szkolenia; 4) uzyskał akredytację Prezesa UDT w zakresie szkolenia odpowiedniego dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 136 ust. 2, zwaną dalej "akredytacją". 2. System zarządzania szkoleniami, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, przy uwzględnieniu dobrej praktyki szkoleniowej, zawiera w szczególności: 1) wskazanie osoby odpowiedzialnej za zarządzanie organizacją szkoleń; 2) procedurę dokumentowania i weryfikacji kompetencji osób prowadzących szkolenia oraz zapewnienia aktualizacji ich wiedzy; 3) procedurę rejestrowania uczestników szkoleń oraz dokumentowania przebiegu szkoleń wraz z oceną ich efektywności; 4) procedurę nadzoru nad: a) aktualizacją i dokonywaniem zmian w programach szkoleń i materiałach szkoleniowych, b) stanem urządzeń technicznych, w tym wyposażeniem laboratoryjnym lub innymi urządzeniami do zajęć praktycznych; 5) zasady informowania o: a) wysokości opłat za szkolenia oraz sposobie ich wnoszenia, b) miejscu oraz czasie szkolenia,	

			c) zakresie programowym szkolenia, w tym przepisach prawnych, normach, specyfikacjach technicznych i innych pomocach niezbędnych do realizacji programu szkolenia, d) wyposażeniu dostarczonym przez organizatora, w tym środkach ochrony indywidualnej, oraz wymaganiach bezpieczeństwa i higieny pracy związanych z miejscami szkolenia. Art. 147 1. Prezes UDT udziela akredytacji na wniosek organizatora szkolenia. 2. Wniosek o udzielenie akredytacji zawiera: 1) oznaczenie firmy organizatora szkolenia i adresu jego siedziby; 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) organizatora szkolenia, jeżeli został nadany; 3) określenie: a) typu przeprowadzanych szkoleń, b) rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii w zakresie, w którym zamierza prowadzić szkolenie, c) miejsca lub miejsc prowadzenia szkolenia; 4) podpis wnioskodawcy albo osoby uprawnionej do reprezentacji wnioskodawcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji. 3. Do wniosku o udzielenie akredytacji dołącza się: 1) tablicę korelacji zakresu programowego szkolenia prowadzonego przez organizatora z zakresem programowym szkolenia określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 152, 2) procedury systemu zarządzania szkoleniami, o których mowa w art. 146 ust. 2 pkt 2-4, 3) wykaz szkoleń z określeniem zakresu programowego dla danego typu szkolenia, z podziałem na grupy tematyczne i zagadnienia, 4) wykaz zajęć szkoleniowych oraz liczby godzin edukacyjnych, 5) wykaz urządzeń technicznych, w tym wyposażenia laboratoryjnego lub innych urządzeń do zajęć praktycznych, 6) wykaz osób prowadzących zajęcia teoretyczne i praktyczne wraz z ich danymi osobowymi oraz danymi dotyczącymi wykształcenia oraz przebiegu praktyki zawodowej - dla danego typu szkolenia i rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii. 4. Wniosek o udzielenie akredytacji może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną. 5. Wniosek o udzielenie akredytacji złożony za pomocą środków	

				komunikacji elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. Art. 148 1. Jeżeli we wniosku nie wskazano adresu organizatora szkolenia i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, wniosek pozostawia się bez rozpoznania. 2. Jeżeli wniosek nie czyni zadość wymaganiom ustalonym w art. 147, Prezes UDT wzywa organizatora szkolenia do usunięcia braków w terminie 7 dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania. Art. 149 1. Prezes UDT udziela akredytacji organizatorowi szkolenia albo zawiadamia o odmowie jej udzielenia, w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia złożenia wniosku o udzielenie akredytacji. 2. Akredytacja jest ważna przez okres 5 lat od dnia jej udzielenia i podlega okresowej weryfikacji, co najmniej raz w okresie ważności udzielonej akredytacji. Art. 150 Prezes UDT odmawia udzielenia akredytacji organizatorowi szkoleń, w przypadku gdy organizator szkolenia nie spełnia któregośkolwiek z wymagań określonych w art. 146 ust. 1 pkt 1-3. Art. 151 1. Prezes UDT może ograniczyć zakres udzielonej akredytacji na wniosek akredytowanego organizatora szkoleń. Przepisy art. 147 ust. 1, 2, 4 i 5 stosuje się odpowiednio. 2. Prezes UDT cofa udzieloną akredytację, w przypadku negatywnego wyniku okresowej weryfikacji, o której mowa w art. 149 ust. 2. Art. 152 Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe warunki udzielania akredytacji organizatorowi szkoleń oraz sposób jej okresowej weryfikacji, wzór wniosku o udzielenie akredytacji, wzór zgłoszenia, o którym mowa w art. 153 ust. 1 pkt 1, oraz wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia, 2) zakres programowy szkoleń podstawowych i przypominających, części teoretycznej i praktycznej, obejmujący minimalny zakres wiedzy i	

				umiejętności odpowiednio dla danego rodzaju instalacji, o których mowa w art. 136 ust. 2, dla osób ubiegających się o wydanie lub przedłużenie ważności certyfikatu, 3) wymagania kwalifikacyjne dla kandydata na członka Komisji, tryb powoływania, okresowej weryfikacji i odwoływania członków Komisji, sposób działania Komisji oraz sposób i wysokość wynagrodzenia członków Komisji za przeprowadzenie egzaminu na instalatorów, 4) sposób opracowywania, weryfikacji i przechowywania pytań egzaminacyjnych, 5) warunki i formę przeprowadzania egzaminu oraz kryteria jego oceny, 6) 512) wzory wniosków o wydanie certyfikatu, o przedłużeniu ważności certyfikatu oraz o zmianę danych certyfikatu, wzór graficzny certyfikatu i jego wtórnik oraz wzór zgłoszenia, o którym mowa w art. 145 ust. 1 pkt 1, 7) sposób prowadzenia rejestrów, o których mowa w art. 158 ust. 1, oraz warunki i sposób przechowywania dokumentacji dotyczącej udzielonej akredytacji i wydania certyfikatu - biorąc pod uwagę zapewnienie bezstronnego i niezależnego przebiegu postępowań w sprawie akredytacji organizatorów szkoleń oraz certyfikacji instalatorów danego rodzaju instalacji, zapewnienie odpowiednich kompetencji instalatorów mikroinstalacji, małych instalacji, których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, a także odpowiedniego sposobu dokumentowania, ewidencjonowania oraz przechowywania dokumentacji dotyczącej tych postępowań. Art. 153 1. Podmiot prowadzący działalność w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, może być organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa w art. 136 ust. 3 pkt 3 oraz w art. 143 ust. 2 pkt 2, jeżeli posiada ważną: 1) akredytację udzieloną przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, i zgłosi Prezesowi UDT zamiar rozpoczęcia szkoleń nie później niż w terminie 60 dni przed zamierzonym dniem	

			rozpoczęcia szkoleń, lub 2) akredytację udzieloną na podstawie art. 149 ust. 1. 2. Zgłoszenie o zamiarze rozpoczęcia szkoleń zawiera: 1) dane, o których mowa w art. 147 ust. 2; 2) oświadczenie o ważności akredytacji udzielonej przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. 3. Zgłoszenie o zamiarze rozpoczęcia szkoleń stanowi podstawę do dokonania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 158 ust. 1 pkt 2. Art. 154 1. Przy Prezesie UDT działa Komitet Odwoławczy, zwany dalej "Komitetem", który liczy nie więcej niż 10 osób posiadających wiedzę i doświadczenie w zakresie certyfikacji i akredytacji. 2. Do zadań Komitetu należy rozpatrywanie odwołań w sprawach odmowy wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowy przedłużenia ważności certyfikatu, odmowy udzielenia akredytacji oraz cofnięcia akredytacji. 3. Kadencja Komitetu trwa 4 lata od dnia powołania. 4. W skład Komitetu wchodzi proporcjonalnie, w liczbie zapewniającej brak dominacji którejkolwiek ze stron, osoby reprezentujące organy administracji rządowej oraz ogólnopolskie stowarzyszenia i organizacje konsumenckie, pracodawców, gospodarcze i naukowo-techniczne, jeżeli zakres ich działania obejmuje zadania związane z promowaniem wykorzystania odnawialnych źródeł energii. 5. Minister właściwy do spraw klimatu, po zasięgnięciu opinii Prezesa UDT o zgłoszonych kandydatach, na wniosek organów, stowarzyszeń i organizacji, o których mowa w ust. 4, powołuje oraz odwołuje członków Komitetu. 6. Organizację i tryb pracy Komitetu określa regulamin nadany przez Prezesa UDT w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu. 7. Obsługę administracyjno-organizacyjną Komitetu zapewnia Urząd Dozoru Technicznego. Art. 155 [Odwołanie do Komitetu] 1. W przypadku: 1) odmowy wydania certyfikatu, 2) cofnięcia certyfikatu, 3) odmowy przedłużenia ważności certyfikatu, 4) odmowy udzielenia akredytacji,	

				5) cofnięcia akredytacji - przysługuje odwołanie. 2. Odwołanie wnosi się do Komitetu, za pośrednictwem Prezesa UDT, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o odmowie wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowie przedłużenia ważności certyfikatu, odmowie udzielenia akredytacji lub cofnięcia akredytacji. 3. Komitet rozpatruje odwołania w składzie co najmniej trzyosobowym, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia wniesienia odwołania. 4. Nadanie odwołania w polskiej placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz.U. z 2023 r. poz. 1640), w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, złożenie go w polskim urzędzie konsularnym albo wysłanie na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz.U. z 2023 r. poz. 285), jest równoznaczne z wniesieniem go do Komitetu. Art. 156 1. Po rozpatrzeniu odwołania, o którym mowa w art. 155 ust. 1, Komitet: 1) stwierdza zasadność odwołania i przekazuje sprawę Prezesowi UDT do ponownego rozpoznania albo 2) oddala odwołanie. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, osobie lub podmiotowi przysługuje skarga do sądu administracyjnego, którą wnosi się za pośrednictwem Komitetu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o oddaleniu odwołania. W postępowaniu przed sądem stosuje się odpowiednio przepisy o zaskarżaniu do sądu decyzji. 3.514) W przypadku gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy Prezes UDT podtrzyma: 1) odmowę wydania certyfikatu, 2) cofnięcie certyfikatu, 3) odmowę przedłużenia ważności certyfikatu, 4) odmowę udzielenia akredytacji, 5) cofnięcie akredytacji - osobie lub podmiotowi przysługuje skarga do sądu administracyjnego, którą wnosi się za pośrednictwem Prezesa UDT, w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o oddaleniu odwołania, z tym że w postępowaniu przed sądem stosuje się odpowiednio przepisy o zaskarżaniu do sądu decyzji.	

				Art. 157 1. Opłaty pobiera się za: 1) przeprowadzenie egzaminu - w wysokości, obowiązującej w dniu ogłoszenia terminu egzaminu w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Dozoru Technicznego, nie niższej niż 5% i nie wyższej niż 20% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych; 2) wydanie certyfikatu - w wysokości, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o wydanie certyfikatu, nie wyższej niż 5% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy wymienionej w pkt 1; 3) przedłużenie ważności certyfikatu - w wysokości, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o przedłużenie ważności certyfikatu, nie niższej niż 5% i nie wyższej niż 10% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy wymienionej w pkt 1; 4) wydanie wtórnik certyfikatu, wynoszącą 50 złotych za każdy wydany wtórnik; 4a) zmianę danych certyfikatu, wynoszącą 50 złotych za każdy wydany certyfikat ze zmienionymi danymi; 5) udzielanie akredytacji - w wysokości obowiązującej w dniu złożenia wniosku o udzielenie akredytacji, wynoszącej 150% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy wymienionej w pkt 1. 2. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 i 5, a także sposób ich wnoszenia, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia pokrycia kosztów przeprowadzania egzaminów i kosztów wydawania certyfikatów oraz dokumentów potwierdzających udzielanie akredytacji. 3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 i 5, nie podlegają zwrotowi w przypadku odmowy: 1) wydania certyfikatu; 2) przedłużenia ważności certyfikatu; 3) udzielenia akredytacji. 4. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód Urzędu Dozoru Technicznego. Art. 158 1. Prezes UDT prowadzi w systemie teleinformatycznym rejestry:	

				1) certyfikowanych instalatorów, wydanych certyfikatów i ich wtórników; 2) akredytowanych organizatorów szkoleń. 2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, obejmuje następujące dane: 1) imię (imiona) i nazwisko instalatora; 2) datę i miejsce urodzenia instalatora; 3) numer PESEL - o ile został nadany, albo rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość instalatora; 4) adres zamieszkania oraz adres do korespondencji; 5) numer zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia; 6) numer protokołu z przeprowadzonego egzaminu; 7) numer, datę i miejsce wydania certyfikatu lub jego wtórnika; 8) datę ważności i zakres certyfikatu; 9) miejsce pracy albo wykonywania działalności gospodarczej przez instalatora; 10) datę cofnięcia certyfikatu. 3. Dane, o których mowa w ust. 2: 1) pkt 1, 7 i 8 - są jawne; 2) pkt 9 - są jawne w przypadku złożenia przez zainteresowanego oświadczenia o wyrażeniu zgody na ich ujawnienie, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2. 4. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wpisuje się osoby, o których mowa w art. 145 ust. 1. 5. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, obejmuje dane, o których mowa w art. 147 ust. 2, oraz datę ważności i zakres akredytacji. 6. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest jawny. 7. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wpisuje się podmioty, o których mowa w art. 153 ust. 1. Art. 159 1. (uchylony) 2. Prezes UDT usuwa z rejestru, o którym mowa w art. 158 ust. 1: 1) pkt 1, dane dotyczące instalatora, po upływie 5 lat od dnia wygaśnięcia lub cofnięcia certyfikatu; 2) pkt 2, dane organizatora szkoleń, po upływie 3 miesięcy od dnia wygaśnięcia lub cofnięcia akredytacji. Art. 160 Prezes UDT przechowuje przez okres 5 lat dokumentację dotyczącą postępowania w sprawie wydania certyfikatów lub ich wtórników oraz udzielenia akredytacji.	

Załącznik V	ZASADY OBLICZANIA WPLYWU BIOPALIW, BIOPLYNÓW I ICH ODPOWIEDNIKÓW KOPALNYCH NA EMISJĘ GAZÓW CIEPLARNIANYCH	T	Załącznik nr 1 do zm. UBio art. 1 pkt 53 zm. UBio	Załącznik nr 1 Zasady obliczania ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia biokomponentu i biopływu w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii 53) załączniki nr 2 i 3 do ustawy otrzymują brzmienie określone odpowiednio w załącznikach nr 1 i 2 do niniejszej ustawy.	
Załącznik VI	ZASADY OBLICZANIA WPLYWU PALIW Z BIOMASY I ICH ODPOWIEDNIKÓW KOPALNYCH NA EMISJĘ GAZÓW CIEPLARNIANYCH	T	Załącznik nr 3 do zm. UBio art. 1 pkt 53 zm. UBio	Załącznik nr 3 Zasady obliczania ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku paliw z biomasy 53) załączniki nr 2 i 3 do ustawy otrzymują brzmienie określone odpowiednio w załącznikach nr 1 i 2 do niniejszej ustawy.	
Załącznik VII	ROZLICZANIE ENERGII Z POMP CIEPLNYCH	T	Art. 116 ust. 1a uOZE	1a. W przypadku gdy ciepło zostanie wytworzone w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej pompę ciepła, obowiązek zakupu dotyczy jedynie ciepła stanowiącego energię ze źródeł odnawialnych, za którą uznaje się energię aerotermalną, geotermalną, hydrotermalną lub otoczenia, wychwycone przez pompy ciepła, w ilości obliczonej według wzoru: $E_{RES} = Q_{usable} * (1 - 1/SPF)$ gdzie poszczególne symbole oznaczają: E_{RES} - ilość energii aerotermalnej, geotermalnej, hydrotermalnej lub otoczenia, wychwyconych przez pompy ciepła, która stanowi energię ze źródeł odnawialnych, Q_{usable} - szacunkowe całkowite ciepło użytkowe wytworzone z pomp ciepła, dla których ustala się ilość energii aerotermalnej, geotermalnej, hydrotermalnej lub otoczenia, która stanowi energię ze źródeł odnawialnych, SPF - szacunkowy przeciętny współczynnik wydajności sezonowej dla pomp ciepła, dla których ustala się ilość energii aerotermalnej, geotermalnej, hydrotermalnej lub otoczenia, która stanowi energię ze źródeł odnawialnych. 1b. Do obliczenia ilości energii ze źródeł odnawialnych w przypadku, o którym mowa w ust. 1a, bierze się pod uwagę wyłącznie energię aerotermalną, geotermalną, hydrotermalną lub otoczenia, wychwycone przez pompy ciepła spełniające kryterium szacunkowego przeciętnego współczynnika wydajności sezonowej, obliczonego według wzoru: [wzór] gdzie poszczególne symbole oznaczają:	

				SPF - szacunkowy przeciętny współczynnik wydajności sezonowej dla pomp ciepła, dla których ustala się ilość energii aerothermalnej, geothermalnej, hydrothermalnej lub otoczenia, która stanowi energię ze źródeł odnawialnych, - stosunek między całkowitą produkcją energii elektrycznej brutto i pierwotnym zużyciem energii dla produkcji energii elektrycznej, obliczany jako średnia dla całej Unii Europejskiej oparta na danych organu statystycznego Unii Europejskiej - Eurostatu.	
Załącznik VIII	CZĘŚĆ A. TYMCZASOWE SZACOWANE EMISJE SUROWCÓW DLA BIOPALIW, BIOPLYNÓW I PALIW Z BIOMASY WYNIKAJĄCE Z POŚREDNIEJ ZMIANY UŻYTKOWANIA GRUNTÓW (gCO₂eq/MJ) CZĘŚĆ B. BIOPALIWA, BIOPLYNY I PALIWA Z BIOMASY, W PRZYPADKU KTÓRYCH SZACOWANE EMISJE WYNIKAJĄCE Z POŚREDNIEJ ZMIANY UŻYTKOWANIA GRUNTÓW SĄ UZNAWANE ZA ZEROWE	T	Załącznik nr 2 do zm. UBio Art. 5 pkt 20 zm. UBio	Załącznik nr 2 Część A. Tymczasowe szacowane emisje surowców dla biokomponentów, biopłynów i paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 26c ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361 i ...), zwanych dalej „paliwami z biomasy”, wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów (gCO₂eq/MJ)¹⁾ Część B. Biokomponenty, biopłyny i paliwa z biomasy, w przypadku których szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów są uznawane za zerowe. W przypadku biokomponentów, biopłynów i paliw z biomasy produkowanych z następujących kategorii surowców uznaje się, że ich szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów wynoszą zero: Art. 5. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361.) wprowadza się następujące zmiany: 20) dodaje się załącznik do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku nr 3 do niniejszej ustawy.	
Załącznik IX	CZĘŚĆ A. Surowce do produkcji biogazu dla transportu i zaawansowanych biopaliw, których wkład w udziały minimalne, o którym mowa w art. 25 ust. 1 akapity pierwszy i czwarty, może być uznany za równoważony dwukrotności ich wartości energetycznej CZĘŚĆ B. Surowce do produkcji biopaliw i biogazu dla transportu, których wkład w udziały minimalne, określony w art. 25 ust. 1 akapit pierwszy, jest ograniczony i może być uznany za równoważny dwukrotności ich wartości energetycznej	T	Art.1 pkt 52 zm. UBio	52) w załączniku nr 1 do ustawy: a) w części A: – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Surowce, których wkład w realizację celów określonych w art. 23 ust. 1 i art. 23c ust. 1, jest uznawany za dwukrotność ich wartości energetycznej;”, – pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) bioodpady pochodzące z gospodarstw domowych selektywnie zbierane w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 24 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, 1597, 1688, 1852 i 2029);”, – pkt 6 otrzymuje brzmienie:	

				„6) obornik, gnojówka, gnojowica, osad ściekowy i pomiot ptasi;”, – pkt 15 otrzymuje brzmienie: „15) frakcja biomasy z odpadów i pozostałości z leśnictwa i działów przemysłu powiązanych z leśnictwem, np. kora, gałęzie, trzebież, liście, igły, wierzchołki drzew, trociny, strużyny, ług czarny i ług powarzelny, osad włóknisty, lignina i olej talowy;”, – uchyla się pkt 18–20, – dodaje się pkt 21–25 w brzmieniu: „21) oleje fuzlowe z destylacji alkoholowej; 22) metanol surowy uzyskany w wyniku roztwarzania masy celulozowej siarczanowej pochodzącej z procesu produkcji pulpy drzewnej; 23) międzyplony, takie jak rośliny międzyplonowe i uprawy okrywowe uprawiane na obszarach, na których ze względu na krótki okres wegetacji produkcja roślin spożywczych i pastewnych jest ograniczona do jednego zbioru, pod warunkiem że ich stosowanie nie powoduje popytu na dodatkowe grunty oraz pod warunkiem zachowania zawartości materii organicznej w glebie, jeżeli są wykorzystywane do produkcji biokomponentów w sektorze lotnictwa; 24) rośliny uprawiane na terenach poważnie zdegradowanych, z wyjątkiem roślin spożywczych i pastewnych, jeżeli są wykorzystywane do produkcji biokomponentów w sektorze lotnictwa; 25) sinice.”, b) w części B: – w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3–6 w brzmieniu: „3) zniszczone uprawy, które nie nadają się do wykorzystania w łańcuchu żywnościowym lub paszowym, z wyłączeniem substancji, które zostały w sposób zamierzony zmodyfikowane lub zanieczyszczone w celu uznania ich za zniszczone uprawy; 4) ścieki komunalne i ich pochodne inne niż osad ściekowy; 5) rośliny uprawiane na terenach poważnie zdegradowanych, z wyłączeniem roślin spożywczych i pastewnych oraz surowców wymienionych w części A niniejszego załącznika, jeżeli nie są wykorzystywane do produkcji biokomponentów w sektorze lotnictwa; 6) międzyplony, takie jak rośliny międzyplonowe i uprawy okrywowe, z wyłączeniem surowców wymienionych w części A niniejszego	

			art. 1 pkt 3 lit. t zm. UBio	załącznika, uprawiane na obszarach, na których ze względu na krótki okres wegetacji produkcja roślin spożywczych i pastewnych jest ograniczona do jednego zbioru, pod warunkiem że ich stosowanie nie powoduje popytu na dodatkowe grunty oraz pod warunkiem zachowania zawartości materii organicznej w glebie, jeżeli nie są wykorzystywane do produkcji biokomponentów w sektorze lotnictwa.”; t) pkt 32a–32c otrzymują brzmienie: 32c) zużyty olej kuchenny – olej, tłuszcz lub ich mieszaninę powstałą w wyniku czynności prowadzonych w związku z produkcją lub przetwarzaniem produktów spożywczych, w wyniku której nastąpiła zmiana ich właściwości fizycznych i chemicznych; za zużyty olej kuchenny nie uważa się oleju, tłuszczu lub ich mieszaniny, których ilość lub wartość przewyższa ilość lub wartość produktu głównego powstającego w wyniku czynności prowadzonych w związku z produkcją lub przetwarzaniem produktów spożywczych;”;	
Załącznik X	CZĘŚĆ A Uchylona dyrektywa i wykaz jej kolejnych zmian (o których mowa w art. 37) CZĘŚĆ B Terminy transpozycji do prawa krajowego	N		Brak potrzeby implementacji.	
Załącznik XI	Tabela korelacji	N		Brak potrzeby implementacji.	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI dla projektu ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (UC28), zwanej dalej „zm. UBio”		
Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 1 zm. UBio	Art. 1. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i 1946) wprowadza się następujące zmiany:	Polecenie nowelizujące
Art. 1 pkt 2 lit. c zm. UBio	c) w ust. 2: – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) nabywanych z przeznaczeniem do rezerw strategicznych lub pochodzących z rezerw strategicznych, o których mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1598 i 1907), podlegających wymianie albo sprzedaży ze względu na upływający termin przydatności ich do użycia, którego przekroczenie może w szczególności spowodować utratę parametrów jakościowych określonych w przepisach odrębnych;”, – w pkt 2 wyrazy „18, 22 i 23” zastępuje się wyrazami „19, 25–27b oraz 28c– 28e”, – pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) nabywanych z przeznaczeniem do zapasów agencyjnych lub pochodzących z zapasów agencyjnych, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1281), podlegających wymianie z przyczyn, o których mowa w pkt 1, lub zamianie.”;	Poprzedni przepis przestał być aktualny ze względu na uchwalenie nowej ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych.
Art. 1 pkt. 4 zm. UBio	4) art. 3a otrzymuje brzmienie: „Art. 3a. W sprawach dotyczących: 1) działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biometanu stosuje się przepisy ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii; 2) działalności regulowanej, nieuregulowanych w ustawie, stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.”;	Zmiany zostały dokonane ze względu na potrzebę, aby problematyka wytwarzania biometanu bez względu na jego przeznaczenie zawarta była w jednej ustawie.

Art. 1 pkt 8 zm. UBio	8) art. 11a otrzymuje brzmienie: „Art. 11a. Zabrania się wytwórcom wykorzystywania biomasy pochodzącej z działów przemysłu powiązanych z rolnictwem, przy dostawie której została zastosowana stawka podatku od towarów i usług wyższa niż 5 % do wytwarzania estrów lub biowęglowodorów ciekłych, chyba że zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług powinna do takiej biomasy rolniczej, innej niż oleje pochodzenia roślinnego, być stosowana stawka wyższa niż 5 %.”;	Zmiana ta ma na celu uzupełnienie przepisu zgodnie z nową definicją biomasy rolniczej. Jednocześnie jest ona ukierunkowana na doprecyzowanie kwestii pozyskiwania biomasy będącej produktem działów przemysłu powiązanych z rolnictwem i będącej jednocześnie produktem ubocznym bądź pozostałością z procesów przetwórczych (np. wolnych kwasów tłuszczowych).
Art. 1 pkt 10 zm. UBio	10) w rozdziale 2 po art. 12h dodaje się art. 12i w brzmieniu: „Art. 12i. Organ rejestrowy określa podmiot sprowadzający z rejestru podmiotów sprowadzających, w przypadku gdy podmiot sprowadzający nie złożył sprawozdania, o którym mowa w art. 30 ust. 1b, albo oświadczenia, o którym mowa w art. 30 ust. 2e, w terminie, o którym mowa w art. 30 ust. 2g.”;	Przepis porządkujący funkcjonowanie rejestru wytwórców i rejestru podmiotów przywożących, pozwalający na usunięcie z rejestrów tych podmiotów, które nie wykonują obowiązków określonych w ustawie, w szczególności złożenia sprawozdań, o których mowa w art. 30 ust. 1 albo oświadczenia, o którym mowa w art. 30 ust. 2e, w terminie, o którym mowa w art. 30 ust. 2g ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, mimo wezwania do złożenia.
Art. 1 pkt 11 zm. UBio	11) w art. 21 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Dla biopaliw ciekłych: bioetanolu, biometanolu, biobutanolu, oraz biowęglowodorów ciekłych, a także biopaliw, o których mowa w art. 2 ust. 2, roczny limit ustala się jako objętość odpowiadająca pod względem wartości energetycznej 100 litrom oleju napędowego, oznaczonego kodem CN 2710 19 44, na hektar powierzchni użytków rolnych będących w posiadaniu rolnika w dniu 1 stycznia roku, którego dotyczy limit.”	Przepis wprowadzony w związku ze zmianą kodu nomenklatury scalonej dla czystego oleju napędowego.
Art. 3 zm. UBio	Art. 3. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, 834, 1089 i 1222) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 401 w ust. 7: a) pkt 16 otrzymuje brzmienie: „16) wpływy z tytułu opłaty zastępczej, o której mowa w art. 35d ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach, i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i 1946 oraz z 2025 r. poz. ...);”, b) uchyla się pkt 18 i 19; 2) w art. 401c w ust. 9c: a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 401 ust. 7 pkt 16–19” zastępuje się wyrazami „art. 401 ust. 7 pkt 16 i 17”, b) w pkt 13 wyrazy „o której mowa w art. 23 ust. 1a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych” zastępuje się	W ww. ustawie wprowadza się zmiany polegające na zastąpieniu odwołania do art. 23 ust. 1a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych odwołaniem do art. 35d ust. 1 tej ustawy. Zmiana ta wynika ze stopniowego wygaszenia, a tym samym przeniesienia przepisów dotyczących tzw. opłaty zastępczej do przepisów epizodycznych w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Dokonano również zmian wynikających z przeniesienia przepisów dotyczących opłaty zastępczej do przepisów epizodycznych. Ponadto w art. 3 projektu, zostaną dokonane zmiany w POŚ polegające na uchyleniu art. 401 ust. 7 pkt 18 i 19, które stanowią o tym, że przychodami Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej są wpływy z opłaty zastępczej (wynikające z uchylanego art. 37a ust. 1 ustawy o systemie) oraz wpływy z kar za brak osiągnięcia NCR (z uchylanego art. 35a pkt 7 i 8 ustawy o systemie). Do powyższych zmian zostanie dostosowana treść art. 401c ust. 9c POŚ.

	wyrazami „o której mowa w art. 35d ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych”.	
Art. 4 i art. 16 zm UBio	Art. 4. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2024 r. poz. 1209, 1940 i 1946) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 1 w ust. 1 w pkt 1 w lit. d skreśla się przecinek i uchyla się pkt 2; 2) w art. 2 w ust. 1: c) uchyla się pkt 28–30, d) pkt 30a i 30b otrzymują brzmienie: „30a) eksport – eksport w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1681); 30b) dostawa wewnątrzwspólnotowa – dostawę wewnątrzwspólnotową w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym;”; e) uchyla się pkt 31, 32 i 34–36; 3) uchyla się rozdział 2a; 4) w art. 35a uchyla się pkt 7, 8, 12 i 13; 5) uchyla się art. 35b; 6) w art. 35c: a) w ust. 1 wyrazy „8 i 11–14” zastępuje się wyrazami „11 i 14”; b) uchyla się ust. 3 i 4; 7) w art. 35d w ust. 1 uchyla się pkt 2; 8) w art. 35e: a) w ust. 1 wyrazy „oraz 9–14” zastępuje się wyrazami „, 9–11 i 14”; b) uchyla się ust. 1a–1c. Art. 17. Do naruszeń obowiązków, o których mowa w art. 35a pkt 7, 8, 12 i 13 ustawy zmienianej w art. 4, przez podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny do dnia 31 grudnia 2024 r., do postępowań w sprawie nałożenia na nie kary pieniężnej oraz do przekazywania wpływów z tych kar stosuje się przepisy dotychczasowe. Przepisu art. 189g ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) nie stosuje się.	W art. 4 oraz 16 projektu zostają dokonane zmiany mające na celu uchylenie przepisów opisujących NCR i służących egzekucji tego obowiązku.
Art. 5 pkt 1 lit. b zm. UBio	Art. 5. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, 1847 i 1881) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 1: (...)	W art. 1 dostosowane zostaje brzmienie ust. 2 – wyjaśniającego, że przepisów ustawy OZE nie stosuje się do biokomponentów, paliw ciekłych oraz biopaliw ciekłych, które mają zastosowanie w transporcie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Jednocześnie przepis niniejszego ustępu precyzuje wyłączenia od

	b) w ust. 2 po wyrazach „z wyłączeniem przepisów rozdziałów 5 i 6” dodaje się wyrazy „, przepisów dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu lub na wytwarzaniu biometanu z biogazu oraz przepisów dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego na potrzeby wytwarzania biometanu lub na wytwarzaniu biometanu z biogazu rolniczego”;	tej zasady, które dotyczą przepisów rozdziałów 5 i 6, a będą dotyczyły także przepisów dotyczących: 1) prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu lub na wytwarzaniu biometanu z biogazu oraz 2) prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego na potrzeby wytwarzania biometanu lub na wytwarzaniu biometanu z biogazu rolniczego.
Art. 6 ust. zm. UBio	Art. 6. W ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1505) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 3 po pkt 14 dodaje się pkt 14a w brzmieniu: „14a) paliwie z biomasy – rozumie się przez to paliwa z biomasy, o których mowa w art. 3 pkt 21a rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066;”; 2) w art. 86: a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3. W przypadku przyjęcia w raporcie na temat wielkości emisji współczynnika emisyjnego wynoszącego zero dla wykorzystywanych do spalania biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy prowadzący instalację lub operator statku powietrznego jest obowiązany do wykazania spełnienia: 1) kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i 1946 oraz z 2025 r. poz. ...) oraz 2) kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonego w art. 28b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych – w przypadku biopaliw wykorzystywanych do wykonywania operacji lotniczych, a w przypadku biopłynów i paliw z biomasy wykorzystywanych do produkcji energii elektrycznej, ciepła i chłodu – określonego w art. 135a ust. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, 1847 i 1881 oraz z 2025 r. poz. ...). 4. Wykazanie spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 28b tej ustawy oraz w art. 135a ust. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii odbywa się na podstawie:	Wprowadzone zmiany mają na celu uzupełnienie przepisów dotyczących systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych wynikających z wdrożenia zasad weryfikacji spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku paliw z biomasy. Kwestia ww. kryteriów jest istotna w przypadku niniejszej ustawy zmienianej w zakresie raportowania przez prowadzących instalację albo operatorów statku powietrznego wielkości emisji. Zgodnie z art. 86 ust. 3, jeżeli ww. podmioty zużywają biopaliwa i biopłyny, mogą przyjąć, że emisje tych paliw są równe zero, pod warunkiem, że przedstawią dokumenty potwierdzające, że te biopaliwa i biopłyny spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju i kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, co pośrednio implementuje przepisy dyrektywy RED II o zmniejszaniu emisji oraz zwiększaniu udziału odnawialnych źródeł energii w różnych sektorach gospodarki.

	1) świadectwa w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 39 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych – w przypadku biopaliw wykorzystywanych do wykonywania operacji lotniczych; 2) poświadczenia w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 40 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych lub dokumentu, o którym mowa w art. 28c ust. 1 pkt 1 lub 4 tej ustawy – w przypadku innym niż wymieniony w pkt 1.”, b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 3, nie dotyczy biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy, które na podstawie art. 38 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066 nie podlegają obowiązkowi spełniania kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych lub kryteriów ograniczania emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 28b tej ustawy lub art. 135a ust. 2 lub 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”; 3) po art. 141b dodaje się art. 141ba w brzmieniu: „Art. 141ba. 1. W przypadku wykorzystywania w 2024 r. do spalania biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy, które na podstawie art. 38 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066 podlegają kryteriom zrównoważonego rozwoju lub kryteriom ograniczania emisji gazów cieplarnianych, prowadzący instalację lub operator statku powietrznego, który w raporcie na temat wielkości emisji za 2024 r. przyjmuje dla tych biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy współczynnik emisyjny wynoszący zero, wykazuje spełnienie tych kryteriów za pomocą poświadczeń wydanych w ramach systemu certyfikacji zatwierdzonego przez Komisję Europejską w drodze decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 4 dyrektywy 2018/2001, lub w ramach systemu krajowego ocenionego przez Komisję Europejską jako spełniający warunki na podstawie art. 30 ust. 6 akapit trzeci tej dyrektywy. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, prowadzący instalację lub operator statku powietrznego może wykazać spełnianie kryteriów zrównoważonego rozwoju lub kryteriów ograniczania emisji gazów cieplarnianych za pomocą poświadczeń wydanych w ramach systemu certyfikacji, który uzyskał wstępną pozytywną ocenę Komisji Europejskiej w toku postępowania, o którym mowa w art. 30 ust. 5 dyrektywy 2018/2001, jeżeli: 1) poświadczenia te zostały wydane w okresie pomiędzy wydaniem wstępnej pozytywnej oceny Komisji Europejskiej a wydaniem decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 4 dyrektywy 2018/2001;	

	2) system certyfikacji został zatwierdzony w 2022 r. w drodze decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 4 dyrektywy 2018/2001. 3. Poświadczenia, o których mowa w ust. 2, zachowują ważność po wejściu w życie decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 4 dyrektywy 2018/2001. 4. Poświadczenia, o których mowa w ust. 1 i 2, potwierdzają spełnienie przez biopaliwa, biopłyny lub paliwa z biomasy kryteriów zrównoważonego rozwoju lub kryteriów ograniczania emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 38 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066 w stosownych przypadkach w odniesieniu do etapów ich pozyskiwania, wytwarzania lub przetwarzania. 5. Do raportu na temat wielkości emisji, o którym mowa w ust. 1, przepisów art. 86 ust. 3 i 4 nie stosuje się.”.	
Art. 7 zm. UBio	Art. 7. W ustawie z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 402 i 1572) w art. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) wpływów z tytułu opłaty zastępczej, o której mowa w art. 35d ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach, biopaliwach i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 836 i 1946 oraz z 2025 r. poz. ...), w wysokości 55 % wpływów z tej opłaty;”.	W ww. ustawie wprowadza się zmianę w art. 5 pkt 2 polegającą na zastąpieniu odwołania do art. 23 ust. 1a ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych odwołaniem do art. 35d ust. 1 tej ustawy. Zmiana ta wynika ze stopniowego wygaszenia, a tym samym przeniesienia w przedmiotowej ustawie przepisów dotyczących tzw. opłaty zastępczej do przepisów epizodycznych w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.
Art. 21 zm. UBio	Art. 21. Maksymalny limit wydatków Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na lata 2025–2034, będący skutkiem finansowym wejścia w życie rozdziału 3a oraz art. 35a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 9 531 170,00 zł, w tym w: 1) 2025 r. – 950 000,00 zł; 2) 2026 r. – 936 630,00 zł; 3) 2027 r. – 940 630,00 zł; 4) 2028 r. – 944 630,00 zł; 5) 2029 r. – 948 630,00 zł; 6) 2030 r. – 953 130,00 zł; 7) 2031 r. – 957 630,00 zł; 8) 2032 r. – 962 130,00 zł; 9) 2033 r. – 966 630,00 zł; 10) 2034 r. – 971 130,00 zł. 2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego kwartału.	Przepis określa maksymalny limit wydatków Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Dotychczas nadzór Urzędu Regulacji Energetyki nad realizacją NCW odbywał się jedynie w zakresie biokomponentów i biopaliw ciekłych. W celu prawidłowej realizacji nowych zadań, wynikających z implementacji dyrektywy RED II, obejmujących nowe sektory – żeglugę oraz awiację, utworzono 5 nowych etatów. Przepis wymagany przez art. 50 ustawy o finansach publicznych.

	3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1 oraz w przypadku, gdy w okresie od początku roku kalendarzowego do dnia dokonania ostatniej oceny, o której mowa w ust. 2, część limitu rocznego przypadającego proporcjonalnie na ten okres zostanie przekroczona co najmniej o 10 %, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy. 4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Prezes Urzędu Regulacji Energetyki.	
Art. 22 zm. UBio	Art. 22. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2025 r., z wyjątkiem: 1) art. 6 pkt 3, który wchodzi w życie z dniem 20 marca 2025 r.; 2) art. 4 pkt 3 w zakresie art. 30h–30j w uchylanym rozdziale 2a oraz art. 5 pkt 7, 12, 13 i 15, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2025 r.; 3) art. 1 pkt 2 lit. a tiret trzecie w zakresie dodawanych pkt 3e i 3f, pkt 3 lit. 1, lit. o oraz lit. t w zakresie, w jakim przepis ten dotyczy art. 2 ust. 1 pkt 32c, pkt 7, pkt 12, pkt 14 lit. a–f i h–j, pkt 16, pkt 19 lit. f, pkt 21, pkt 29, pkt 32, pkt 42–44, pkt 48 lit. a tiret czwarte–szóste, pkt 51 i pkt 52 lit. a tiret pierwsze, oraz art. 3 pkt 1 lit. a i pkt 2 lit. b oraz art. 7, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.; 4) art. 1 pkt 14 lit. d, art. 3, art. 4 pkt 3 w zakresie oznaczenia i tytułu uchylanego rozdziału 2a i art. 30k w uchylanym rozdziale 2a oraz art. 4 pkt 4–8, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2030 r.	Przepis określający daty wejścia w życie poszczególnych przepisów ustawy

TABELA ZGODNOŚCI
Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/807

TYTUŁ PROJEKTU:	Ustawa o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (UC28), zwana dalej „zm. UBio”
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO:	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/807 z dnia 13 marca 2019 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do określania surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz. Urz. UE L 133 z 21.05.2019, str.1).
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU	Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 kwietnia 2025 r. z wyjątkami, co wynika z faktu, iż większość wprowadzanych przepisów dotyczy realizacji obowiązków przedsiębiorców sektora paliw ciekłych i biopaliw, które są realizowane w cyklu rocznym. Zakłada się, że ustawa zostanie przyjęta na początku 2025 r., zatem 1 kwietnia 2025 r. to najszybszy możliwy termin wejścia w życie przepisów ustawy. Pozostałe przepisy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/807 niewymienione w treści niniejszej tabeli zgodności stosowane są bezpośrednio, w związku z czym nie wymagają one implementacji.

JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU UE	KONI ECZN OŚĆ WDRO ŻENIA T/N	JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISÓW PROJEKTU USTAWY	UZASADNIENIE (uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE)
Art. 3	Artykuł 3 Kryteria określania surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których to surowców zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla Do celów określania surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których to surowców zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla mają zastosowanie następujące łączne kryteria: a) średnia roczna ekspansja obszaru produkcji danego surowca na świecie od 2008 r. przekracza 1% i dotyczy ponad 100 000 hektarów; b) udział takiej ekspansji na tereny zasobne w pierwiastek węgla jest wyższy niż 10% według następującego wzoru:	T	Art. 1 pkt 25 zm. UBio	Art. 1. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i 1946) wprowadza się następujące zmiany: 25) po art. 28bc dodaje się art. 28bca–28bcd w brzmieniu: „Art. 28bcc. 1. Biokomponenty, biopłyny i paliwa z biomasy spełniają kryterium niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, jeżeli w stosunku do biomasy wykorzystywanej do ich wytworzenia nie zaobserwowano znaczącej ekspansji obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla, o której mowa w art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/807 z dnia 13 marca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do określania surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz	

	$x_{hcs} = \frac{x_f + 2,6x_p}{PF}$ gdzie x_{hcs} = udział ekspansji na tereny zasobne w pierwiastek węgla; x_f = udział ekspansji na tereny, o których mowa w art. 29 ust. 4 lit. b) i c) dyrektywy (UE) 2018/2001; x_p = udział ekspansji na tereny, o których mowa w art. 29 ust. 4 lit. a) dyrektywy (UE) 2018/2001, z uwzględnieniem torfowisk; PF = współczynnik wydajności. PF musi mieć wartość 1,7 dla kukurydzy, 2,5 dla palmy olejowej, 3,2 dla buraka cukrowego, 2,2 dla trzciny cukrowej i 1 dla wszelkich innych upraw. Zastosowanie kryteriów, o których mowa w lit. a) i b) powyżej, opiera się na informacjach zawartych w załączniku, poddawanych przeglądowi zgodnie z art. 7.			certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz. Urz. UE L 133 z 21.05.2019, str. 1), chyba że te biokomponenty spełniają warunki określone w art. 4 i art. 5 tego rozporządzenia. 2. Przy obliczaniu spełnienia kryterium, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się dane wejściowe do obliczania emisji surowców określone w załączniku nr 3 do ustawy. Art. 28bcd. Kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 stosuje się odpowiednio do biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii i do paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 25c tej ustawy.”	
Art. 4	Artykuł 4 Ogólne kryteria certyfikacji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów 1. Biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy mogą być certyfikowane jako paliwa o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, wyłącznie wówczas, gdy spełnione są wszystkie następujące kryteria: a) biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 29 dyrektywy (UE) 2018/2001; b) biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy zostały wyprodukowane z dodatkowych surowców uzyskanych za pomocą środków wynikających z zasady dodatkowości, które spełniają szczególne kryteria określone w art. 5; c) dowody niezbędne do zidentyfikowania dodatkowych surowców i uzasadnienia oświadczeń dotyczących produkcji dodatkowych surowców są należycie gromadzone i szczegółowo dokumentowane przez odpowiednie podmioty gospodarcze. 2. Dowody, o których mowa w ust. 1 lit. c), obejmują co najmniej informacje na temat środków wynikających z zasady dodatkowości wprowadzonych w celu wyprodukowania dodatkowych surowców, wyznaczonych obszarów, na których zastosowano te środki, oraz średniego plonu uzyskanego z gruntu, na którym środki te zastosowano w okresie trzech lat	T	Art. 1 pkt 25 zm. UBio	Art. 1. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i 1946) wprowadza się następujące zmiany: 25) po art. 28bc dodaje się art. 28bca–28bcd w brzmieniu: „Art. 28bcc. 1. Biokomponenty, biopłyny i paliwa z biomasy spełniają kryterium niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, jeżeli w stosunku do biomasy wykorzystywanej do ich wytworzenia nie zaobserwowano znaczącej ekspansji obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla, o której mowa w art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/807 z dnia 13 marca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do określenia surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz. Urz. UE L 133 z 21.05.2019, str. 1), chyba że te biokomponenty spełniają warunki określone w art. 4 i art. 5 tego rozporządzenia. 2. Przy obliczaniu spełnienia kryterium, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się dane wejściowe do obliczania emisji surowców określone w załączniku nr 3 do ustawy.	

	bezpośrednio poprzedzających rok, w którym zastosowano środek wynikający z zasady dodatkowości.			Art. 28bcd. Kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 stosuje się odpowiednio do biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii i do paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 25c tej ustawy.”	
Art. 5	Artykuł 5 Środki wynikające z zasady dodatkowości 1. Biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy mogą być certyfikowane jako paliwa o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, wyłącznie wówczas, gdy: a) środki wynikające z zasady dodatkowości mające na celu wytworzenie dodatkowego surowca spełniają co najmniej jeden z następujących warunków: (i) stają się finansowo atrakcyjne lub nie stoją w obliczu przeszkód uniemożliwiających ich wdrożenie wyłącznie dlatego, że biopaliwa, biopłyny oraz paliwa z biomasy produkowane z dodatkowych surowców mogą być zaliczane na poczet celów w zakresie energii ze źródeł odnawialnych określonych w dyrektywie 2009/28/WE lub dyrektywie (UE) 2018/2001; (ii) umożliwiają uprawę roślin spożywczych i pastewnych na gruntach leżących odłogiem lub poważnie zdegradowanych; (iii) są wdrażane przez posiadaczy małych gospodarstw; b) środki wynikające z zasady dodatkowości wprowadza się nie później niż 10 lat przed certyfikacją biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy jako paliw o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów.	T	Art. 1 pkt 25 ust. zm. UBio	Art. 1. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i 1946 oraz z 2025 r. poz. ...) wprowadza się następujące zmiany: 25) po art. 28bc dodaje się art. 28bca–28bcd w brzmieniu: „Art. 28bcc. 1. Biokomponenty, biopłyny i paliwa z biomasy spełniają kryterium niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, jeżeli w stosunku do biomasy wykorzystywanej do ich wytworzenia nie zaobserwowano znaczącej ekspansji obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla, o której mowa w art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/807 z dnia 13 marca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do określenia surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz. Urz. UE L 133 z 21.05.2019, str. 1), chyba że te biokomponenty spełniają warunki określone w art. 4 i art. 5 tego rozporządzenia. 2. Przy obliczaniu spełnienia kryterium, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się dane wejściowe do obliczania emisji surowców określone w załączniku nr 3 do ustawy. Art. 28bcd. Kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 stosuje się odpowiednio do biopłynów w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii i do paliw z biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 25c tej ustawy.”	

TABELA ZGODNOŚCI
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/996

TYTUŁ PROJEKTU:	Ustawa o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (UC28), zwana dalej „zm. UBio”
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO:	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/996 z dnia 14 czerwca 2022 r. w sprawie zasad weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych oraz kryteriów niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz. Urz. UE L 168 z 27.06.2022, str. 1, z późn. zm.)
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU	Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 kwietnia 2025 r. z wyjątkami, co wynika z faktu, iż większość wprowadzanych przepisów dotyczy realizacji obowiązków przedsiębiorców sektora paliw ciekłych i biopaliw, które są realizowane w cyklu rocznym. Zakłada się, że ustawa zostanie przyjęta na początku 2025 r., zatem 1 kwietnia 2025 r. to najszybszy możliwy termin wejścia w życie przepisów ustawy. Pozostałe przepisy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/996 z dnia 14 czerwca 2022 r., niewymienione w treści niniejszej tabeli zgodności, stosowane są bezpośrednio, w związku z czym nie wymagają one implementacji.

JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU UE	KONI ECZN OŚĆ WDRO ŻENIA T/N	JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISÓW PROJEKTU USTAWY	UZASADNIENIE (uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE)
Art. 11	Artykuł 11 Kompetencje audytorów 1. Jednostka certyfikująca, która przeprowadza audyty w imieniu systemu dobrowolnego, musi być akredytowana zgodnie z normą ISO 17065 oraz z normą ISO 14065, jeżeli przeprowadza audyty dotyczące rzeczywistych wartości gazów cieplarnianych. Jednostki certyfikujące muszą ponadto być akredytowane przez krajową jednostkę akredytującą zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 765/2008 lub uznane przez właściwy organ w zakresie objętym dyrektywą (UE) 2018/2001 lub w określonym zakresie systemu dobrowolnego. Jeżeli nie korzysta się z takiej akredytacji lub uznania, państwa członkowskie mogą zezwolić systemom dobrowolnym na korzystanie z systemu niezależnego nadzoru, który wchodzi w zakres dyrektywy (UE) 2018/2001 lub w szczególności zakres systemu dobrowolnego na terytorium danego państwa członkowskiego. Komisja dokonuje przeglądu skuteczności systemów opisanych w niniejszym ustępie pod	T	Art. 1 pkt 36–40 zm. UBio	36) w art. 28r: a) w ust. 1: – w pkt 1 po wyrazach „uznanego systemu certyfikacji” dodaje się wyrazy „wraz ze wskazaniem ścieżki certyfikacji”, – w pkt 3 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) udokumentowane doświadczenie w zakresie obliczania emisji gazów cieplarnianych dla wskazanych przez administratora systemu certyfikacji ścieżek certyfikacji lub stosowania wymogów uznanego systemu certyfikacji;”, – dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) spełniać jedno z wymagań nakładanych na jednostki certyfikujące określonych w aktach wykonawczych Komisji Europejskiej wydanych na podstawie art. 30 ust. 8 dyrektywy 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.), w tym: a) posiadać akredytację w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru	

	kątem ich przydatności do zapewnienia odpowiedniego nadzoru i w stosownych przypadkach wydaje wytyczne. Jednostka certyfikująca wybiera i wyznacza zespół audytowy zgodnie z normą ISO 19011, biorąc pod uwagę kompetencje potrzebne do osiągnięcia celów audytu. 2. Zespół audytowy musi posiadać kompetencje, doświadczenie oraz ogólne i szczególne umiejętności niezbędne do przeprowadzenia audytu, uwzględniając zakres audytu. W przypadku gdy jest tylko jeden audytor, musi on również posiadać kompetencje do wykonywania obowiązków szefa zespołu audytowego, które mają zastosowanie do danego audytu. Jednostka certyfikująca zapewnia podejmowanie decyzji w sprawie certyfikacji przez weryfikatora technicznego, który nie był członkiem zespołu audytowego. 3. Audytor musi: a) być niezależny od działalności, która podlega audytowi, z wyjątkiem audytów dotyczących art. 29 ust. 6 lit. a) i art. 29 ust. 7 lit. a) dyrektywy (UE) 2018/2001, w przypadku których audyt wewnętrzny lub audyt drugiej strony może być przeprowadzony do etapu pierwszego punktu gromadzenia; b) być wolny od konfliktu interesów; c) posiadać szczególne umiejętności niezbędne do przeprowadzenia audytu, związane z kryteriami systemu, w tym: (i) w odniesieniu do kryteriów użytkowania gruntów określonych w art. 29 pkt 2–9 dyrektywy (UE) 2018/2001, jak również metody certyfikacji niskiego ryzyka ILUC określonej w rozdziale V i załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia wykonawczego: doświadczenie w rolnictwie, agronomii, ekologii, naukach przyrodniczych, leśnictwie, gospodarce leśnej lub pokrewnej dziedzinie, w tym konkretne umiejętności techniczne niezbędne do weryfikacji zgodności z kryteriami dotyczącymi obszarów trawiastych o wysokiej bioróżnorodności i lasów o wysokiej bioróżnorodności; (ii) w odniesieniu do kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 29 ust. 10 dyrektywy (UE) 2018/2001 lub przy ustalaniu emisji gazów cieplarnianych z pochodzących z recyklingu paliw węglowych oraz paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego zgodnie z metodyką określoną w art. 28 ust. 5 dyrektywy (UE)			rynku (Dz. U. z 2022 r. poz. 1854 oraz z 2024 r. poz. 1089), zwaną dalej „akredytacją”, udzieloną przez Polskie Centrum Akredytacji lub inną krajową jednostkę akredytującą w rozumieniu art. 2 pkt 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30, z późn. zm.)) lub b) być uznaną przez właściwy organ w zakresie objętym dyrektywą 2018/2001 (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.) lub w określonym zakresie systemu dobrowolnego.” b) w ust. 4: – po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) wskazanie ścieżki certyfikacji, której dotyczy zgoda administratora systemu certyfikacji;”, – po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu: „4a) informację o uzyskaniu akredytacji oraz zakresie tej akredytacji;” ,c) w ust. 5 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) kopię dokumentu potwierdzającego uzyskanie akredytacji.” d) dodaje się ust. 11 w brzmieniu: „11. W przypadku zawieszenia, ograniczenia zakresu lub cofnięcia akredytacji jednostka certyfikująca w okresie zawieszenia, ograniczenia zakresu lub cofnięcia akredytacji nie może wykonywać działalności gospodarczej, o której mowa w art. 28q ust. 1, w zakresie, w jakim zawieszono lub cofnięto akredytację, lub ograniczono jej zakres.”; 37) po art. 28r dodaje się art. 28ra w brzmieniu: „Art. 28ra. Polskie Centrum Akredytacji lub inna krajowa jednostka akredytująca w rozumieniu art. 2 pkt 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 przekazują w terminie 14 dni organowi rejestrowemu informację o jednostkach	

	2018/2001: co najmniej dwuletnie doświadczenie w sporządzaniu oceny cyklu życia paliw oraz szczególne doświadczenie w przeprowadzaniu audytów obliczeń emisji gazów cieplarnianych zgodnie z metodyką określoną w załącznikach V i VI do dyrektywy (UE) 2018/2001, odpowiednie dla rodzaju audytów, które ma prowadzić ten indywidualny audytor. W zależności od konkretnego zakresu audytu, doświadczenie to powinno być uzupełnione o doświadczenie w rolnictwie, agronomii, ekologii, leśnictwie, naukach przyrodniczych, gospodarce leśnej, inżynierii, zarządzaniu energią lub w pokrewnej dziedzinie. Jeżeli zakres audytu obejmuje weryfikację poziomów węgla organicznego w glebie, w celu zastosowania jednostek z tytułu ograniczenia emisji związanego z akumulacją węgla w glebie, wymagana jest również wiedza techniczna z dziedziny gleboznawstwa; (iii) w odniesieniu do kryteriów dotyczących łańcucha kontroli pochodzenia produktu określonych w art. 30 pkt 1–2 dyrektywy (UE) 2018/2001: doświadczenie w dziedzinie systemów bilansu masy, logistyce łańcucha dostaw, księgowości, identyfikowalności oraz przetwarzaniu danych lub w pokrewnej dziedzinie; (iv) w przypadku audytu grupowego: doświadczenie w prowadzeniu audytów grupowych. 4. Systemy dobrowolne organizują szkolenia dla audytorów, obejmujące wszystkie aspekty istotne dla zakresu systemu. Szkolenia obejmują egzaminy służące wykazaniu, że uczestnicy spełniają wymagania szkoleniowe w dziedzinie lub dziedzinach technicznych, w których prowadzą działalność. Audytorzy uczestniczą w szkoleniach przed przeprowadzeniem audytu w imieniu systemu dobrowolnego. 5. Audytorzy regularnie uczestniczą w szkoleniach przypominających. Systemy dobrowolne wdrażają system monitorowania stanu wyszkolenia aktywnych audytorów systemu. Systemy dobrowolne dostarczają również jednostkom certyfikującym określone wytyczne dotyczące aspektów istotnych dla procesu certyfikacji. Wytyczne te mogą obejmować aktualizacje ram prawnych lub odpowiednie ustalenia w ramach procesu wewnętrznego monitoringu systemu dobrowolnego.		Art. 11 zm. UBio Art. 13 zm. UBio Art. 14 zm. UBio	certyfikujących, którym zawieszono lub cofnięto akredytację, lub ograniczono jej zakres.”; 38) w art. 28s w ust. 1 wyrazy „art. 28r ust. 4 pkt 1–4” zastępuje się wyrazami „art. 28r ust. 4 pkt 1–4a i informację, o której mowa w art. 28ra”; 39) w art. 28u po ust. 1b dodaje się ust. 1c i 1d w brzmieniu: „1c. W przypadku: 1) ograniczenia zakresu akredytacji, 2) zawieszenia akredytacji – organ rejestrowy z urzędu dokonuje zmiany wpisu w rejestrze jednostek certyfikujących i wydaje zaświadczenie o dokonaniu tej zmiany. 1d. Po upływie terminu zawieszenia akredytacji organ rejestrowy z urzędu dokonuje zmiany wpisu w rejestrze jednostek certyfikujących i wydaje zaświadczenie o dokonaniu tej zmiany.”; 40) art. 28x otrzymuje brzmienie: „Art. 28x. Jednostka certyfikująca wydaje certyfikat zgodnie z zasadami określonymi przez uznany system certyfikacji.”; Art. 11. Certyfikaty wydane przed dniem 1 kwietnia 2025 r. przez jednostki certyfikujące nieposiadające akredytacji, o której mowa w art. 28r ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują ważność do upływu okresu, na jaki zostały wydane. Art. 13. 1. Jednostka certyfikująca, która w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy jest wpisana do rejestru jednostek certyfikujących, o którym mowa w art. 28q ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, może prowadzić działalność gospodarczą w zakresie ścieżek certyfikacji objętych pisemną zgodą administratora systemu certyfikacji, o której mowa w art. 28r ust. 1 pkt 1 tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. 2. Jednostka certyfikująca, o której mowa w ust. 1, składa wnioszek, o którym mowa w art. 28r ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie miesiąca od dnia zmiany wpisu w rejestrze, o której mowa w art. 11 ust. 3. 3. Jednostkę certyfikującą, o której mowa w ust. 1, która nie złożyła wniosku o zmianę wpisu w rejestrze jednostek certyfikujących, o którym mowa w art. 28q ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie określonym w ust. 2, organ rejestrowy po upływie tego terminu wykreśla z rejestru jednostek certyfikujących.	

				Art. 14. Do wniosków o wpis do rejestru jednostek certyfikujących, o którym mowa w art. 28q ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 28r i art. 28s ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz art. 28ra ustawy zmienianej w art. 1.	

TABELA ZGODNOŚCI
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/2448

TYTUŁ PROJEKTU:	Ustawa o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (UC28), zwana dalej „zm. UBio”
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO:	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/2448 z dnia 13 grudnia 2022 r. ustanawiające operacyjne wytyczne dotyczące dowodów do celów wykazania zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju dotyczącymi biomasy leśnej i określonymi w art. 29 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 (Dz. Urz. UE L 320 z 14.12.2022, str. 4)
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU	Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 kwietnia 2025 r. z wyjątkami, co wynika z faktu, iż większość wprowadzanych przepisów dotyczy realizacji obowiązków przedsiębiorców sektora paliw ciekłych i biopaliw, które są realizowane w cyklu rocznym. Zakłada się, że ustawa zostanie przyjęta na początku 2025 r., zatem 1 kwietnia 2025 r. to najszybszy możliwy termin wejścia w życie przepisów ustawy. Pozostałe przepisy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2022/2448 niewymienione w treści niniejszej tabeli zgodności stosowane są bezpośrednio, w związku z czym nie wymagają one implementacji.

JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU UE	KONI ECZN OŚĆ WDRO ŻENIA T/N	JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISÓW PROJEKTU USTAWY	UZASADNIENIE (uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE)
Art. 4	Artykuł 4 Ocena zgodności z kryteriami pozyskiwania na poziomie leśnego obszaru pozyskiwania Jeżeli dowody zgodności z co najmniej jednym z kryteriów pozyskiwania na poziomie krajowym lub regionalnym nie są dostępne, państwa członkowskie wymagają od podmiotów gospodarczych przedstawienia informacji z audytu potwierdzających, że kryteria te zostały spełnione w ramach systemów zarządzania istniejących i wdrożonych na poziomie obszaru pozyskiwania. W tym celu podmioty gospodarcze przedstawiają dokładne, aktualne i możliwe do zweryfikowania dowody potwierdzające następujące elementy: a) granice przestrzenne obszaru pozyskiwania, w odniesieniu do którego należy wykazać zgodność i na którym stosuje się systemy zarządzania, o których mowa w lit. b), wskazane między innymi za pomocą współrzędnych geograficznych lub działek; b) systemy zarządzania stosowane na danym obszarze pozyskiwania zapewniające: (i) legalność operacji pozyskiwania poprzez przedstawienie dowodów potwierdzających zgodność pozyskiwania z systemem	T	Art. 1 pkt 25 zm. UBio	Art. 1. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i 1946) wprowadza się następujące zmiany: 25) po art. 28bc dodaje się art. 28bca–28bcd w brzmieniu: „Art. 28bcb. Biokomponenty spełniają kryterium zrównoważonej gospodarki leśnej, jeżeli pozyskanie biomasy leśnej wykorzystywanej do ich wytworzenia było prowadzone zgodnie z: 1) rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/2448 z dnia 13 grudnia 2022 r. ustanawiającym operacyjne wytyczne dotyczące dowodów do celów wykazania zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju dotyczącymi biomasy leśnej i określonymi w art. 29 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 (Dz. Urz. UE L 320 z 14.12.2022, str. 4)	

	zasad należytej staranności zdefiniowanym w art. 6 rozporządzenia (UE) nr 995/2010; (ii) regenerację lasów prowadzoną w sposób zapewniający przynajmniej utrzymanie jakości i ilości obszarów leśnych pozyskiwania, co można udowodnić poprzez przedstawienie dowodów na utworzenie nowego lasu na tym samym obszarze w ciągu maksymalnie dziesięciu lat od pozyskania drewna. Powyższe udowadnia się, korzystając między innymi z planów urządzenia lasu, protokołów operacyjnych, ocen oddziaływania na środowisko i wyników odpowiednich audytów i kontroli zgodności; (iii) aby biomasa leśna nie pochodziła z obszarów wyznaczonych do celów ochrony przyrody na podstawie przepisów międzynarodowych lub krajowych, lub przez odpowiedni właściwy organ ds. ochrony przyrody, w tym z terenów podmokłych i torfowisk, chyba że istnieją dowody potwierdzające, że działania w zakresie pozyskiwania surowca nie są sprzeczne z odpowiednimi celami ochrony przyrody określonymi dla tych wyznaczonych obszarów. Powyższe udowadnia się, korzystając z międzynarodowych i krajowych baz danych, oficjalnych map, planów urządzenia lasu, protokołów operacyjnych, protokołów pozyskiwania, zdjęć satelitarnych, ocen oddziaływania na środowisko, oficjalnych zezwoleń na pozyskanie drewna obejmujących warunki lub ograniczenia zapewniające, aby działania nie były sprzeczne z odpowiednimi celami ochrony przyrody, a także z wyników odpowiednich audytów i kontroli zgodności; (iv) aby pozyskiwanie biomasy leśnej odbywało się przynajmniej w sposób zapobiegający negatywnemu wpływowi na jakość gleby i różnorodność biologiczną. Można to udowodnić, przedstawiając dowody na to, że istotne zagrożenia związane z pozyskiwaniem biomasy leśnej do celów produkcji energii zostały zidentyfikowane z wyprzedzeniem; oraz że wdrożono odpowiednie działania łagodzące, takie jak: 1) lasy pierwotne i obszary chronione zgodnie z lit. b) ppkt (iii) nie są degradowane do plantacji leśnych ani przez nie zastępowane; 2) pozyskiwanie pieńków i korzeni jest ograniczone do minimum; 3) nie prowadzi się pozyskiwania na glebach wrażliwych;				

4) pozyskiwanie prowadzi się za pośrednictwem systemów pozyskiwania drewna, które minimalizują wpływ na jakość gleby, m.in. pomagają uniknąć zagęszczania gleby; 5) pozyskiwanie prowadzi się w sposób minimalizujący wpływ na cechy różnorodności biologicznej i siedliska, w tym na rośliny i zwierzęta objęte ochroną na mocy przepisów międzynarodowych lub krajowych; 6) w lesie pozostawia się odpowiednią dla danego miejsca ilość i rodzaje drewna posuszowego; oraz 7) ogranicza się do minimum duże zręby, z wyjątkiem przypadków, w których jest to czasowo uzasadnione w związku z udokumentowanym występowaniem szkodników leśnych, burz lub innych zjawisk katastrofalnych. Prowadzenie takich działań łagodzących potwierdza się, przedstawiając międzynarodowe i krajowe bazy danych, oficjalne mapy i zdjęcia satelitarne, plany urządzenia lasu, protokoły operacyjne i protokoły pozyskiwania oraz wyniki odpowiednich audytów i kontroli zgodności; (v)pozyskiwanie utrzymuje lub poprawia długoterminową zdolność produkcyjną lasu. Można to udowodnić, przedstawiając dowody na to, że roczne ilości drewna objętego wyrębem nie przekraczają średniego rocznego przyrostu netto na danym obszarze pozyskiwania w okresie dziesięciu lat przed interwencją w zakresie pozyskiwania, chyba że inne ilości są odpowiednio uzasadnione w celu zwiększenia przyszłej zdolności produkcyjnej lasu lub ze względu na udokumentowaną obecność szkodników leśnych, burz lub innych zjawisk katastrofalnych. Ich występowanie można udowodnić, korzystając z danych z rejestrów lasów publicznych lub prywatnych.				

TABELA ZGODNOŚCI
Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2023/1184

TYTUŁ PROJEKTU:	Ustawa o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (UC28), zwana dalej „zm. UBio”
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO:	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2023/1184 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 przez ustanowienie unijnej metodyki określającej szczegółowe zasady produkcji odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego (Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2023, str. 11, z późn. zm.)
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU	Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 kwietnia 2025 r. z wyjątkami, co wynika z faktu, iż większość wprowadzanych przepisów dotyczy realizacji obowiązków przedsiębiorców sektora paliw ciekłych i biopaliw, które są realizowane w cyklu rocznym. Zakłada się, że ustawa zostanie przyjęta na początku 2025 r., zatem 1 kwietnia 2025 r. to najszybszy możliwy termin wejścia w życie przepisów ustawy. Pozostałe przepisy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2022/2448 niewymienione w treści niniejszej tabeli zgodności stosowane są bezpośrednio, w związku z czym nie wymagają one implementacji.

JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU UE	KONI ECZN OŚĆ WDRO ŻENIA T/N	JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISÓW PROJEKTU USTAWY	UZASADNIENIE (uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE)
Art. 3	Artykuł 3 Zasady uznawania energii elektrycznej uzyskanej z bezpośredniego podłączenia do instalacji wytwarzającej odnawialną energię elektryczną jako w pełni odnawialnej Do celów wykazania zgodności z kryteriami określonymi w art. 27 ust. 3 akapit piąty dyrektywy (UE) 2018/2001 dotyczącymi uznawania energii elektrycznej uzyskanej z bezpośredniego podłączenia do instalacji wytwarzającej odnawialną energię elektryczną jako w pełni odnawialnej producent paliwa przedstawia dowody dotyczące następujących kwestii: a) instalacje wytwarzające odnawialną energię elektryczną są podłączone linią bezpośrednią do instalacji produkującej odnawialne ciekłe i gazowe paliwo transportowe pochodzenia niebiologicznego lub produkcja odnawialnej energii elektrycznej i produkcja odnawialnego ciekłego i gazowego paliwa	T	Art. 1 pkt 21 zm. UBio	Art. 1. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20 i 834) wprowadza się następujące zmiany: 21) po art. 28b dodaje się art. 28b¹ w brzmieniu: „Art. 28b¹. 1. Inne paliwa odnawialne spełniają kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jeżeli ograniczenie emisji tych gazów wynosi co najmniej 70%. 2. Jeżeli do wytwarzania innych paliw odnawialnych bezpośrednio albo do wytwarzania produktów pośrednich jest wykorzystywana energia elektryczna, udział energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oblicza się zgodnie z art. 21a ust. 2. 3. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii uzyskana z bezpośredniego podłączenia do instalacji wytwarzającej energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii lub energia elektryczna, która została pobrana z sieci, może być w całości zaliczona jako energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, jeżeli jest zużywana do wytwarzania innych paliw odnawialnych, pod	

	transportowego pochodzenia niebiologicznego odbywa się w tej samej instalacji; b) instalacje wytwarzające odnawialną energię elektryczną rozpoczęły działanie nie wcześniej niż 36 miesięcy przed instalacją produkującą odnawialne ciekłe i gazowe paliwo transportowe pochodzenia niebiologicznego; w przypadku dodania dodatkowej zdolności produkcyjnej do istniejącej instalacji produkującej odnawialne ciekłe i gazowe paliwo transportowe pochodzenia niebiologicznego, uznaje się, że dodana zdolność stanowi część istniejącej instalacji, pod warunkiem że zdolność dodano w tym samym miejscu, a dodanie ma miejsce nie później niż 36 miesięcy po rozpoczęciu działania instalacji początkowej; c) instalacja produkująca energię elektryczną nie jest podłączona do sieci lub instalacja produkująca energię elektryczną jest podłączona do sieci, ale inteligentny system opomiarowania, który mierzy wszystkie przepływy energii elektrycznej z sieci, wykazuje, że z sieci nie pobrano energii elektrycznej w celu wyprodukowania odnawialnego ciekłego i gazowego paliwa transportowego pochodzenia niebiologicznego. Jeżeli producent paliwa wykorzystuje również energię elektryczną z sieci, może uznać ją za w pełni odnawialną, jeżeli jest zgodna z zasadami określonymi w art. 4.			warunkiem spełnienia kryteriów określonych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2023/1184 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 przez ustanowienie unijnej metodyki określającej szczegółowe zasady produkcji odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego (Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2023, str. 11). 4. Inne paliwa odnawialne mogą być zaliczone podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, również wtedy gdy są one stosowane jako produkt pośredni w produkcji paliw.”;	
Art. 4	Artykuł 4 Ogólne zasady uznawania energii elektrycznej z sieci za w pełni odnawialną 1. Producenci paliwa mogą uznawać energię elektryczną z sieci za w pełni odnawialną, jeżeli instalacja produkująca odnawialne ciekłe i gazowe paliwo transportowe pochodzenia niebiologicznego znajduje się na obszarze rynkowym, na którym średni udział odnawialnej energii elektrycznej przekroczył 90 % w poprzednim roku kalendarzowym, a produkcja odnawialnego ciekłego i gazowego paliwa transportowego pochodzenia niebiologicznego nie przekracza maksymalnej liczby godzin ustalonej w stosunku do udziału odnawialnej energii elektrycznej na obszarze rynkowym. Tę maksymalną liczbę godzin oblicza się, mnożąc łączną liczbę godzin w każdym roku kalendarzowym przez udział odnawialnej	T	Art. 1 pkt 21 zm. UBio	Art. 1. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20 i 834) wprowadza się następujące zmiany: 21) po art. 28b dodaje się art. 28b¹ w brzmieniu: „Art. 28b¹. 1. Inne paliwa odnawialne spełniają kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jeżeli ograniczenie emisji tych gazów wynosi co najmniej 70%. 2. Jeżeli do wytwarzania innych paliw odnawialnych bezpośrednio albo do wytwarzania produktów pośrednich jest wykorzystywana energia elektryczna, udział energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oblicza się zgodnie z art. 21a ust. 2. 3. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii uzyskana z bezpośredniego podłączenia do instalacji wytwarzającej energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii lub energia elektryczna, która została pobrana z sieci, może być w całości zaliczona jako energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, jeżeli jest zużywana do wytwarzania innych paliw odnawialnych, pod	

energii elektrycznej zgłoszony dla obszaru rynkowego, na którym produkuje się odnawialne ciekłe i gazowe paliwo transportowe pochodzenia niebiologicznego. Średni udział odnawialnej energii elektrycznej określa się, dzieląc końcowe zużycie energii elektrycznej brutto ze źródeł odnawialnych na obszarze rynkowym obliczone analogicznie do zasad określonych w art. 7 ust. 2 dyrektywy (UE) 2018/2001 przez produkcję energii elektrycznej brutto ze wszystkich źródeł energii określonych w załączniku B do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 (5), z wyjątkiem wody, która została wcześniej wpompowana w górę, powiększone o import, pomniejszone o eksport energii elektrycznej do obszaru rynkowego. Gdy średni udział odnawialnej energii elektrycznej przekroczy 90 % w danym roku kalendarzowym, przez kolejne pięć lat kalendarzowych nadal uznaje się go za wyższy niż 90 %. 2. Jeżeli warunki określone w ust. 1 nie są spełnione, producenci paliw mogą uznać energię elektryczną pobraną z sieci za w pełni odnawialną, jeżeli instalacja produkująca odnawialne ciekłe i gazowe paliwo transportowe pochodzenia niebiologicznego znajduje się na obszarze rynkowym, w którym intensywność emisji wynikających z wytwarzania energii elektrycznej jest niższa niż 18 gCO₂eq/MJ, pod warunkiem że spełnione są następujące kryteria: a) producenci paliwa zawarli bezpośrednio lub przez pośredników co najmniej jedną umowę zakupu odnawialnej energii elektrycznej z podmiotami gospodarczymi produkującymi odnawialną energię elektryczną w co najmniej jednej instalacji wytwarzającej odnawialną energię elektryczną w ilości co najmniej równoważnej ilości energii elektrycznej, którą deklaruje się jako w pełni odnawialną, a deklarowana energia elektryczna jest faktycznie produkowana w tej instalacji lub w tych instalacjach; b) spełnione są warunki dotyczące korelacji czasowej i geograficznej zgodnie z art. 6 i 7. Intensywność emisji wynikających z wytwarzania energii elektrycznej określa się w oparciu o najnowsze dostępne dane i zgodnie z określonym w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 28 ust. 5 dyrektywy (UE) 2018/2001 podejściem			warunkiem spełnienia kryteriów określonych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2023/1184 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 przez ustanowienie unijnej metodyki określającej szczegółowe zasady produkcji odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego (Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2023, str. 11). 4. Inne paliwa odnawialne mogą być zaliczone podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, również wtedy gdy są one stosowane jako produkt pośredni w produkcji paliw.”;	

	stosowanym do obliczania średniej intensywności emisji dwutlenku węgla w przypadku energii elektrycznej z sieci według metodyki określania ograniczenia emisji gazów cieplarnianych z odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych. Kiedy intensywność emisji wynikających z wytwarzania energii elektrycznej jest niższa niż 18 gCO₂eq/MJO w danym roku kalendarzowym, średnią intensywność emisji w przypadku energii elektrycznej nadal uznaje się za niższą niż 18 gCO₂eq/MJ przez kolejne pięć lat kalendarzowych. 3. Energię elektryczną z sieci, którą wykorzystuje się do produkcji odnawialnego ciekłego i gazowego paliwa transportowego pochodzenia niebiologicznego, można również uznać za w pełni odnawialną, jeżeli energię elektryczną wykorzystywaną do produkcji odnawialnego ciekłego i gazowego paliwa transportowego pochodzenia niebiologicznego zużywa się w okresie rozliczania niezbilansowania, w którym producent paliwa może wykazać, na podstawie dowodów pochodzących od krajowego operatora systemu przesyłowego, że: a) instalacje wytwarzające energię elektryczną z wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii podlegały redysponowaniu prowadzącemu do obniżenia mocy zgodnie z art. 13 rozporządzenia (UE) 2019/943; b) energia elektryczna zużyta przy produkcji odnawialnego ciekłego i gazowego paliwa transportowego pochodzenia niebiologicznego zmniejszyła zapotrzebowanie na redysponowanie o odpowiednią ilość. 4. W przypadku gdy warunki określone w ust. 1, 2 i 3 nie są spełnione, producenci paliwa mogą uznać energię elektryczną z sieci za w pełni odnawialną, jeżeli spełnia ona warunki dotyczące dodatkowości, korelacji czasowej i korelacji geograficznej zgodnie z art. 5, 6 i 7.				

TABELA ZGODNOŚCI
Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2023/1185

TYTUŁ PROJEKTU:	Ustawa o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (UC28), zwana dalej „zm. UBio”
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO:	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2023/1185 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 poprzez ustanowienie minimalnego progu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku pochodzących z recyklingu paliw węglowych oraz poprzez określenie metodyki oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, uzyskanego dzięki odnawialnym ciekłym i gazowym paliwom transportowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzącym z recyklingu paliwom węglowym (Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2023, str. 20)
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU	Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 kwietnia 2025 r. z wyjątkami, co wynika z faktu, iż większość wprowadzanych przepisów dotyczy realizacji obowiązków przedsiębiorców sektora paliw ciekłych i biopaliw, które są realizowane w cyklu rocznym. Zakłada się, że ustawa zostanie przyjęta na początku 2025 r., zatem 1 kwietnia 2025 r. to najszybszy możliwy termin wejścia w życie przepisów ustawy. Pozostałe przepisy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/1185 niewymienione w treści niniejszej tabeli zgodności stosowane są bezpośrednio, w związku z czym nie wymagają one implementacji.

JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU UE	KONI ECZN OŚĆ WDRO ŻENIA T/N	JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISÓW PROJEKTU USTAWY	UZASADNIENIE (uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE)
Art. 1	ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2023/1185 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 poprzez ustanowienie minimalnego progu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku pochodzących z recyklingu paliw węglowych oraz poprzez określenie metodyki oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, uzyskanego dzięki odnawialnym ciekłym i gazowym paliwom transportowym pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzącym z recyklingu paliwom węglowym Artykuł 1 W niniejszym rozporządzeniu ustanowiono minimalny próg ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku	T	Art. 1 pkt 2 zm. UBio	Art. 1. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20 i 834) wprowadza się następujące zmiany: 2) odnośnik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie: Niniejsza ustawa służy stosowaniu: „5) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/1185 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 poprzez ustanowienie minimalnego progu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku pochodzących z recyklingu paliw węglowych oraz poprzez określenie metodyki oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, uzyskanego dzięki odnawialnym ciekłym i gazowym paliwom transportowym pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzącym z recyklingu paliwom węglowym (Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2023, str. 20)”	

	pochodzących z recyklingu paliw węglowych oraz określono metodykę obliczania ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, uzyskanego dzięki odnawialnym ciekłym i gazowym paliwom transportowym pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzącym z recyklingu paliwom węglowym.				
Art. 3	Artykuł 3 Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, uzyskane dzięki odnawialnym ciekłym i gazowym paliwom transportowym pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzącym z recyklingu paliwom węglowym, ustala się zgodnie z metodyką określoną w załączniku I.	T	Art. 1 pkt 19 zm. UBio	Art. 1. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20 i 834) wprowadza się następujące zmiany: 19) w art. 28a: f) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu: „5. Ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu i gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu mogą być zaliczone podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, wyłącznie wtedy gdy spełniają warunek określony w ust. 1 pkt 3 oraz kryteria określone w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2023/1185 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 poprzez ustanowienie minimalnego progu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku pochodzących z recyklingu paliw węglowych oraz poprzez określenie metodyki oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, uzyskanego dzięki odnawialnym ciekłym i gazowym paliwom transportowym pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzącym z recyklingu paliwom węglowym (Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2023, str. 20). 6. Inne paliwa odnawialne mogą być zaliczone podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Wskaźnikowy na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, wyłącznie wtedy gdy spełniają warunki określone w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 28b¹ ustalone zgodnie z metodyką określoną w załączniku I do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/1185 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 poprzez ustanowienie minimalnego progu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku pochodzących z recyklingu paliw węglowych oraz poprzez określenie metodyki oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, uzyskanego dzięki odnawialnym ciekłym i gazowym paliwom transportowym pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzącym z recyklingu paliwom węglowym.”;	

Art. 4	Artykuł 4 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.	T	Art. 1 pkt 2 zm. UBio	Art. 1. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20 i 834) wprowadza się następujące zmiany: 2) odnośnik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie: Niniejsza ustawa służy stosowaniu: „5) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/1185 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 poprzez ustanowienie minimalnego progu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku pochodzących z recyklingu paliw węglowych oraz poprzez określenie metodyki oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, uzyskanego dzięki odnawialnym ciekłym i gazowym paliwom transportowym pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzącym z recyklingu paliwom węglowym (Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2023, str. 20)”	

Tabela zgodności
rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2023/1640

Tytuł projektu	Ustawa o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i 1946 oraz z 2025 r. poz. ...), zwana dalej „zm. UBio”
Tytuł wdrażanego aktu prawnego	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2023/1640 z dnia 5 czerwca 2023 r. w sprawie metodyki wyznaczania udziału biopaliwa i biogazu na potrzeby transportu, będących produktem przetwarzania we wspólnym procesie biomasy i paliw kopalnych (Dz. Urz. UE L 205 z 18.08.2023, str. 1)
Wyjaśnienie terminu wejścia w życie projektu	Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 kwietnia 2025 r. z wyjątkami, co wynika z faktu, iż większość wprowadzanych przepisów dotyczy realizacji obowiązków przedsiębiorców sektora paliw ciekłych i biopaliw, które są realizowane w cyklu rocznym. Zakłada się, że ustawa zostanie przyjęta na początku 2025 r., zatem 1 kwietnia 2025 r. to najszybszy możliwy termin wejścia w życie przepisów ustawy.

JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU UE	KONI ECZN OŚĆ WDRO ŻENIA T/N	JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISÓW PROJEKTU USTAWY	UZASADNIENIE (uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE)
Art. 1	ROZDZIAŁ I METODY WYZNACZANIA UDZIAŁU BIOPALIWA I BIOGAZU NA POTRZEBY TRANSPORTU, BĘDĄCYCH PRODUKTEM PRZETWARZANIA WE WSPÓLNYM PROCESIE BIOMASY I PALIW KOPALNYCH Artykuł 1 Ogólne podejście i stosowanie dopuszczalnych metod	T	Art. 1 pkt 14 zm. UBio	14) w art. 23: c) ust. 1e otrzymuje brzmienie: „1e. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, metodykę obliczania stopnia przereagowania biomasy oraz minimalny poziom przereagowania biomasy w procesie współwodornienia, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w	W niniejszym zestawieniu wyszczególniono przepisy rozporządzenia KE 2023/1640, wdrażane zm. UBio w odniesieniu do kwestii dotyczących wymagań ww. rozporządzenia w zakresie metodyki wyznaczania udziału biowęglowodorów ciekłych powstających we współwodornieniu. W praktyce dotyczy to przede wszystkim dopuszczalnych metod określania ilości biowęglowodorów

				tym zakresie, postanowienia właściwych norm lub doświadczenia w stosowaniu biokomponentów.”	ciekłych wytworzonych w procesie współuwodornienia. Dotychczasowe rozporządzenie określone na podstawie art. 23 ust. 1e zostało wydane w okresie, w którym nie było jeszcze obowiązującego rozporządzenia Komisji 2023/1640, które ostatecznie uregulowało kwestie dotyczące wyznaczania ilości biokomponentów (biowęglowodorów ciekłych) wytworzonych w procesie współuwodornienia. W tym zakresie przepisy ww. rozporządzenia KE odnoszą się m.in. do zastosowania metodyki C14 lub dopuszczają stosowanie metodyk właściwych dla danego przedsiębiorcy – przy czym każde z tych podejść zawiera określone zastrzeżenia lub wymogi określające zasady pozwalające na zastosowanie odpowiedniej metodyki. Natomiast dotychczasowe rozporządzenie wydane na podstawie art. 23 ust. 1e zawierało przepisy określające „automatyczny” algorytm pozwalający na obliczenie zawartości biowęglowodorów ciekłych, wypracowany na podstawie badań i analiz przeprowadzonych na krajowych instalacjach rafineryjnych. Algorytm opiera się na dopuszczeniu do zastosowania w procesie obliczeniowym stałego wskaźnika konwersji biomasy, którego wartość została opracowana na bazie analizy przeprowadzonej przez INIG-PIB na instalacjach rafineryjnych w Gdańsku i Płocku. Jednakże zastosowanie współczynnika konwersji biomasy, po wejściu w życie omówionych powyżej wymogów zawartych w rozporządzeniu 2023/1640, może być dopuszczalne jedynie pod warunkiem zachowania
	1. Podmioty gospodarcze zajmujące się współprzetwarzaniem biomasy mogą opracować i stosować metodę badawczą specyficzną dla danego przedsiębiorstwa lub procesu w celu określenia udziału węgla w zawartości materiału biogenicznego, dostosowanego do ich konkretnego systemu produkcyjnego i stosowanej mieszaniny surowców. Ta główna metoda badawcza opiera się na bilansie masy albo energii, metodach pomiaru wydajności lub badaniu radiowęglowym (14C) (tj. datowanie radiowęglowe za pomocą akceleratorowej spektrometrii mas (AMS) lub metody scyntylacyjnego licznika cieczowego (LSC) produktów. 2. Podmioty gospodarcze traktują całą rafinerię, instalację przetwarzającą biopłyny i olej kopalny lub instalację współprzetwarzania odpadów dostarczonych do przetworzenia jako granice systemu niezależnie od stosowanej metody badawczej. Mieszanie współprzetworzonych paliw z innymi paliwami uznaje się za wykraczające poza granice systemu. Badanie radiowęglowe (14C) przeprowadza się przed dalszym mieszaniami paliw wytworzonych w procesie współprzetwarzania z innymi paliwami kopalnymi lub biopaliwami, które nie były częścią samego procesu współprzetwarzania.				

					określonych wymogów rozporządzenia KE 2023/1640 i nie może mieć charakteru automatyzmu, rozumianego jako możliwość bezwarunkowego stosowania – jak to miało miejsce dotychczas. Natomiast zaproponowana w zm. UBio korekta treści delegacji ustawowej do wydania rozporządzenia z art. 23 ust. 1e ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych pozwala na skorzystanie z pełnej gamy możliwości jaką daje rozporządzenie 2023/1640 w zakresie wyznaczenia ilości biowęglowodorów ciekłych powstałych w procesie współwodornienia, w tym korzystania przez podmioty gospodarcze zajmujące się współwodornieniem z metod badawczych specyficznych dla danego konkretnego systemu produkcyjnego. Kwestie te powinny natomiast być przedmiotem ustalenia dokonanego przez określonego przedsiębiorcę z jednostką certyfikującą dokonującą certyfikacji konkretnej instalacji pod kątem kryteriów zrównoważonego rozwoju (KZR). Zaproponowane podejście nie zabrania również stosowania opracowanych wartości współczynników konwersji biomasy dla biowęglowodorów ciekłych oraz bio propanu powstałych w procesie współwodornienia, które były dotychczas stosowane, z zastrzeżeniem ich uwzględnienia w zgodzie z wymogami rozporządzenia KE 2023/1640 i poprzedzonych ustaleniami z jednostką certyfikującą.

	3. Podmioty gospodarcze, przy przedkładaniu sprawozdań dotyczących wyników współprzetwarzania, przedstawiają szczegółowe informacje na temat dokładności i precyzji zastosowanej metody badawczej. Podmioty gospodarcze uwzględniają i ujmują w sprawozdaniu wszelkie niedokładności pomiarów przepływów lub wartości opałowych w ramach ich głównej metody badawczej. Podmioty gospodarcze stosują tę samą metodę badawczą w odniesieniu do różnych instalacji przetwarzania w tej samej rafinerii, instalacji przetwarzającej biopłynny i olej kopalny lub instalacji do współprzetwarzania odpadów dostarczonych do przetworzenia. Jeżeli instalacje te nie są połączone i nie ma między nimi przepływów, podmioty gospodarcze mogą stosować różne metody badawcze. W przypadku instalacji do współprzetwarzania odpadów dostarczonych do przetworzenia opisana metodyka i weryfikacja z zastosowaniem badania radiowęglowego (14C) mogą być stosowane tylko wtedy, gdy na poziomie odpadów dostarczonych do przetworzenia można pobrać wiarygodny i reprezentatywny zestaw próbek, który pozwala ustalić zawartość materiału biogenicznego w całkowitej ilości materiału wejściowego. 4. Podmioty gospodarcze zapewniają, aby granica wykrywalności wybranej metody badawczej umożliwiała skuteczny pomiar przewidywanego udziału biopaliw lub biogazu w procesie. 5. W przypadku gdy podmioty gospodarcze zgłaszają wyniki współprzetwarzania przy zastosowaniu głównej metody badawczej innej niż metoda oparta na badaniu radiowęglowym (14C), stosują one badanie radiowęglowe (14C) produktów jako zwykłą metodę weryfikacji poprawności działania ich systemu oraz wyników zastosowanej głównej metody badawczej. Weryfikacja z zastosowaniem badania radiowęglowego (14C) jest wymagana w odniesieniu do wszystkich produktów, w przypadku których deklaruje się zawartość materiału biogenicznego pochodzenia węglowego.				

	6. Podmioty gospodarcze dokładnie dokumentują ilości i rodzaje biomasy wprowadzanej do wspólnego procesu, w którym biomasa jest przetwarzana wraz z paliwami kopalnymi, jak również ilości biopaliwa i biogazu wytwarzanych z tej biomasy. Podmioty gospodarcze potwierdzają ponadto te informacje dowodami, w tym wynikami głównej metody badania kontrolnego określonej w ust. 1 oraz wynikami metody weryfikacji określonej w ust. 5 lub art. 5 w przypadku ustalenia udziału wodoru pochodzenia biologicznego.				
Art. 2	Artykuł 2 Metoda bilansu masy 1. W przypadku stosowania metody bilansu masy podmiot gospodarczy przeprowadza pełną analizę bilansu masy w odniesieniu do całkowitej masy materiału wejściowego i produktów. Zastosowanie metody bilansu masy zapewnia, aby zawartość materiału biogenicznego we wszystkich produktach była proporcjonalna do zawartości materiału biogenicznego w materiale wejściowym oraz aby udział materiału biogenicznego określony na podstawie badań radiowęglowych (14C) został przypisany do każdego produktu. W odniesieniu do każdego produktu stosuje się różne współczynniki konwersji, które najdokładniej odpowiadają zmierzonej zawartości materiału biogenicznego na podstawie badań radiowęglowych (14C). Produkty uwzględniają masę utraconą poprzez gazy odlotowe, płynne ścieki przemysłowe i pozostałości stałe. Metoda bilansu masy obejmuje dodatkową analityczną charakterystykę surowców i produktów, jak np. analizy końcowe i przybliżone przepływów masowych w systemie.	N		Brak potrzeby implementacji	
	2. Jeżeli metoda bilansu masy jest stosowana jako główna metoda, podmioty gospodarcze uwzględniają w obliczeniach poziom wilgotności i innych zanieczyszczeń niebędących paliwami w ich surowcach oraz w produktach ich procesu produkcyjnego.	N		Brak potrzeby implementacji	
Art. 3	Artykuł 3 Metoda bilansu energii W przypadku stosowania metody bilansu energii udział energetyczny zawartości materiału biogenicznego we wszystkich	N		Brak potrzeby implementacji	

	produktach z etapu współprzetwarzania w rafinerii ropy naftowej określa się jako równy udziałowi energetycznemu zawartości materiału biogenicznego w materiale wsadowym stosowanym przez rafinerię. W metodzie bilansu energii rejestruje się wartość energetyczną biomasy i surowców kopalnych oraz energię technologiczną wprowadzaną do instalacji współprzetwarzania. Wartość energetyczną zarówno biomasy, jak i surowców kopalnych oblicza się, stosując masę surowca i jego wartość opałową (LHV, mierzona w MJ na kg). Frakcję biologiczną, obliczoną jako stosunek nakładu bioenergii do całkowitego nakładu energii, stosuje się do wszystkich produktów paliwowych powstałych w wyniku współprzetwarzania, aby określić zawartość materiału biogenicznego w wytworzonych paliwach końcowych. W odniesieniu do każdego produktu stosuje się różne współczynniki konwersji, które najlepiej odpowiadają zmierzonej zawartości materiału biogenicznego na podstawie badań radiowęglowych (14C).				
Art. 4	Artykuł 4 Metody pomiaru wydajności 1. W przypadku stosowania metody pomiaru wydajności podmioty gospodarcze mogą stosować jedną z dwóch metod opisanych poniżej w celu uzyskania współczynnika wydajności, który należy zastosować do wspólnego procesu produkcji paliwa: a) metoda pomiaru wydajności A. Wydajność poszczególnych produktów jest najpierw monitorowana i rejestrowana, gdy instalacje przetwarzające wykorzystują wyłącznie czysty surowiec kopalny lub, w przypadku szczególnych zastosowań (np. ograniczonych stężeń), w instalacjach działających w skali pilotażowej, reprezentatywnych dla instalacji działających w skali handlowej. Następnie do strumienia wejściowego dodaje się część surowców z biomasy i monitoruje się, a także rejestruje przyrostowy wpływ na wydajność. Zawartość materiału biogenicznego przypisuje się następnie do każdego produktu proporcjonalnie do wzrostu jego produkcji. Każdy współczynnik wydajności dotyczy wyłącznie referencyjnych materiałów wejściowych i warunków procesu, w odniesieniu do których został ustalony. Podmioty gospodarcze mogą określić różne współczynniki wydajności w odniesieniu do różnych procesów i warunków eksploatacji. Państwa członkowskie, zgodnie	N		Brak potrzeby implementacji	

	z przepisami niniejszego rozporządzenia, mogą określić współczynniki wydajności, które podmioty gospodarcze muszą stosować na ich terytorium. Jeżeli stosowane są różne współczynniki wydajności, za każdym razem gdy stosowany jest nowy współczynnik wydajności, przeprowadza się badanie radiowęglowe (14C) oraz sprawdza się i w razie potrzeby aktualizuje korelację między referencyjnymi materiałami wejściowymi a warunkami procesu; b) metoda pomiaru wydajności B. W ramach tej metody ustala się związek między biogenicznym materiałem wejściowym a produktem zawierającym materiał biogeniczny wytworzonym przez instalację współprzetwarzania. Współczynnik konwersji określa się poprzez poddanie kilku partii surowców badaniom w znanych warunkach współprzetwarzania, a także określenie pełnej charakterystyki materiałów wejściowych i produktów systemu. Po określeniu korelacji współczynnika wydajności można go zastosować do surowca biogenicznego tego samego rodzaju i tej samej jakości, wykorzystywanego w tej samej instalacji współprzetwarzania działającej w takich samych warunkach eksploatacji.				
	2. Podmioty gospodarcze mogą stosować metody pomiaru wydajności jako główną metodę tylko wtedy, gdy system jest utrzymywany w określonych przez nich referencyjnych warunkach eksploatacji, w tym w odniesieniu do jakości surowca. Jeżeli podmioty gospodarcze stosują metodę pomiaru wydajności, stosują one badanie radiowęglowe (14C) jako metodę kontroli w celu sprawdzenia współczynnika wydajności przynajmniej w przypadku zmiany referencyjnych warunków eksploatacji i zgodnie z art. 6.	N		Brak potrzeby implementacji	
	3. Podmiot gospodarczy wykazuje, że zakład działa nieprzerwanie w znanych warunkach współprzetwarzania poprzez poddanie każdego określonego biogenicznego materiału wejściowego badaniu radiowęglowemu (14C), które służy do obliczenia współczynnika konwersji dla danego materiału wsadowego.	N		Brak potrzeby implementacji	

Art. 5	Artykuł 5 Wyznaczanie udziału wodoru pochodzenia biologicznego 1. Jeżeli w systemie produkcyjnym prowadzone jest współprzetwarzanie wodoru odnawialnego pochodzenia biologicznego, podmioty gospodarcze dokumentują pochodzenie wodoru i przedstawiają odpowiednie dowody potwierdzające jego pochodzenie, a także dowód na to, że wodór wprowadzany do instalacji hydrrafinacji lub innej instalacji współprzetwarzania: a)nie został zaliczony jako energia odnawialna w innym miejscu, aby uniknąć podwójnego liczenia; oraz b)został włączony do paliwa końcowego, a nie tylko wykorzystany do usunięcia zanieczyszczeń.	N		Brak potrzeby implementacji	
	2. Podmioty gospodarcze mogą stosować powszechną rafineryjną analizę pierwiastkową, taką jak badanie CHN (metoda oznaczania zawartości węgla pierwiastkowego, wodoru i azotu), w celu ilościowego określenia zawartości wodoru w materiale przed hydrrafinacją i po hydrrafinacji, jako sposób udokumentowania, czy nastąpił wzrost zawartości wodoru w paliwie. Podmioty gospodarcze mogą zaliczyć każdy taki wzrost jako dodatkowe biopaliwo lub biogaz w produkcji. Biologiczne pochodzenie wodoru stosowanego w hydrrafinacji lub w procesie współprzetwarzania jest poświadczane przed wykorzystaniem przez dostawcę lub same podmioty gospodarcze, w przypadku gdy są one również producentami.	N		Brak potrzeby implementacji	
Art. 6	ROZDZIAŁ II WERYFIKACJA POPRAWNOŚCI DEKLARACJI PODMIOTÓW GOSPODARCZYCH DOTYCZĄCYCH UDZIAŁU BIOPALIWA I BIOGAZU NA POTRZEBY TRANSPORTU, BĘDĄCYCH PRODUKTEM PRZETWARZANIA WE WSPÓLNYM PROCESIE BIOMASY I PALIW KOPALNYCH Artykuł 6 Szczegółowe wymogi dotyczące badania radiowęglowego (14C)	N		Brak potrzeby implementacji	

	1. Przy przeprowadzaniu badań radiowęglowych (14C) podmioty gospodarcze stosują metodę akceleratorowej spektrometrii mas (AMS). Mogą jednak alternatywnie zastosować metodę scyntylacyjnego licznika cieczowego (LSC), jeżeli spodziewany udział materiału biogenicznego wynosi co najmniej 1 % obj. i jeżeli próbka nadaje się do zastosowania tej metody badawczej, zwłaszcza w odniesieniu do cząstek obecnych w cieczy.	N		Brak potrzeby implementacji	
	2. Podmioty gospodarcze zapewniają, aby w przypadku przeprowadzania badania radiowęglowego (14C) wybrany rodzaj badania radiowęglowego (14C) umożliwiał wiarygodne wykrycie i określenie ilościowe udziału materiału biogenicznego. Podmioty gospodarcze przedstawiają szczegółowe informacje na temat dokładności i precyzji wyników.	N		Brak potrzeby implementacji	
	3. W badaniu radiowęglowym (14C) określa się również ilościowo wszelkie straty węgla pochodzenia biogenicznego spowodowane procesem usuwania tlenu z surowców biogenicznych poprzez porównanie zawartości węgla biogenicznego i kopalnego w materiale wejściowym i w produktach.	N		Brak potrzeby implementacji	
	4. Jeżeli badanie radiowęglowe (14C), stosowane jako druga metoda weryfikacji zawartości materiału biogenicznego w produkcie, wykazuje odchylenie o więcej niż 1 % w ujęciu bezwzględnym w porównaniu z wynikami głównej metody badawczej stosowanej przez dany podmiot gospodarczy, wartości pochodzące z badania radiowęglowego (14C) uznaje się za ważne. W pierwszym roku stosowania tej metodyki podmioty gospodarcze mogą stosować zwiększone odchylenie na poziomie 3 % zamiast 1 % w ujęciu bezwzględnym, dopóki nie dostosują swojego systemu metod badawczych. Dodatkowo podmiot gospodarczy dokonuje przeglądu stosowanych przez siebie głównych metod badawczych w celu skorygowania wszelkich błędów systemowych prowadzących do takiego odchylenia i w razie potrzeby odpowiednio kalibruje metodę badawczą.	N		Brak potrzeby implementacji	

	5. Częstotliwość przeprowadzania głównej metody badawczej oraz metody badania radiowęglowego (14C), gdy jest ona stosowana jako druga metoda weryfikacji, określa się, z uwagi na złożoność i zmienność kluczowych parametrów współprzetwarzania, w taki sposób, aby w każdym momencie deklarowana zawartość materiału biogenicznego odzwierciedlała jego rzeczywisty udział. Podmioty gospodarcze obliczają zawartość materiału biogenicznego co najmniej dla każdej partii lub przesyłki. O ile nie stosuje się metody umożliwiającej odwzorowanie warunków eksploatacji związanych z zawartością węgla w produkcie w odniesieniu do każdej partii lub przesyłki, metodę badania radiowęglowego (14C) stosuje się za każdym razem, gdy następuje zmiana o więcej niż 5 %, w porównaniu z warunkami wyjściowymi, w składzie surowca pod względem udziału materiału biogenicznego lub ilości wodoru i katalizatora w masie całkowitej, w parametrach procesu pod względem temperatury procesu w ujęciu bezwzględny [K] lub ciśnienia procesu w ujęciu bezwzględny [Pa] lub w składzie produktu. Jako podstawę do oceny parametrów składu produktu podaje się wyniki analizy pierwiastkowej węgla, tlenu i azotu wraz z analizą zawartości wody i substancji stałych. We wszystkich przypadkach badanie radiowęglowe (14C) przeprowadza się co najmniej raz na 4 miesiące.	N		Brak potrzeby implementacji	
Art. 7	Artykuł 7 Prowadzenie rejestrów, kontrola procesu, audyt i zgłaszanie odchyleń 1. W przypadku gdy podmioty gospodarcze deklarują określony udział biopaliw lub biogazu w paliwie wprowadzanym do obrotu, muszą przechowywać próbki przez co najmniej dwa lata, a także rejestry danych z pomiarów i obliczeń. Podmioty gospodarcze zapewniają jednostkom certyfikującym i ich audytorom pełny dostęp do takich próbek, rejestrów i innych dowodów. Podmioty gospodarcze sporządzają szczegółowy opis stosowanej głównej metody badawczej, zawierający informację na temat jej dokładności i precyzji, zweryfikowanej również poprzez zastosowanie badania radiowęglowego (14C), oraz procedurę jej stosowania.	N		Brak potrzeby implementacji	

	2. Aby uniknąć ryzyka odchyień i ułatwić retrospektywną weryfikację w formie audytu dokładności deklaracji przedstawianych przez rafinerie lub inne instalacje do współprzetwarzania dotyczących udziału materiału biogenicznego w produkowanych przez nie paliwach, podmioty gospodarcze stosują ogólny system bilansu masy, który umożliwia określenie udziału materiału biogenicznego w materiale wsadowym i w produkcie. Obliczenia bilansu masy wykonują równocześnie z główną metodą badawczą, aby sprawdzić i porównać wyniki obu metod w zakresie oceny udziału materiału biogenicznego w produkowanych paliwach końcowych.	N		Brak potrzeby implementacji	
	3. Jeżeli w granicach rafinerii lub innej instalacji do współprzetwarzania podmioty gospodarcze mieszają produkt uzyskany w wyniku współprzetwarzania z innymi paliwami, muszą one stosować system bilansu masy, który umożliwia mieszanie partii paliw będących produktem przetwarzania we wspólnym procesie biomasy i paliw kopalnych, a jednocześnie zapewnić odpowiednie informacje na temat właściwości i wielkości tych partii, zgodnie z art. 30 dyrektywy (UE) 2018/2001.	N		Brak potrzeby implementacji	
	4. Wszelkie odchylenia stwierdzone przez audytorów jednostek certyfikujących w zakresie udziałów biopaliw lub biogazu w paliwie wprowadzanym przez podmioty gospodarcze do obrotu traktuje się jako istotne niezgodności i niezwłocznie zgłasza się je do dobrowolnych systemów lub innych systemów certyfikacji, które weryfikują zgodność paliwa uzyskanego z biomasy z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonymi w art. 29 ust. 2–7 i art. 29 ust. 10 dyrektywy (UE) 2018/2001.	N		Brak potrzeby implementacji	
	5. <u>Właściwe organy państw członkowskich mogą również zweryfikować deklaracje podmiotów gospodarczych dotyczące udziału biopaliw lub biogazu w paliwach wprowadzanych przez nie do obrotu przy użyciu metod, o których mowa w art. 6 i 7 niniejszego rozporządzenia.</u> Wszelkie odchylenia stwierdzone w wyniku tych kontroli niezwłocznie zgłasza się jednostce certyfikującej oraz dobrowolnemu systemowi lub innemu systemowi certyfikacji, który poświadczył deklarację.	N		Brak potrzeby implementacji	

	6. W przypadku takich zgłoszeń dokonanych przez jednostki certyfikujące albo właściwe organy państw członkowskich dany system certyfikacji jest zobowiązany do podjęcia natychmiastowych działań poprzez zbadanie sprawy. Jeżeli w wyniku ich dochodzenia potwierdzone zostaną ustalenia jednostki certyfikującej lub właściwego organu państwa członkowskiego, system certyfikacji uznaje odchylenia za poważne niezgodności i niezwłocznie zawiesza certyfikat podmiotu gospodarczego.	N		Brak potrzeby implementacji	
	7. W celu zapewnienia poprawności deklaracji jako podstawę do ponownego obliczenia deklarowanych udziałów przyjmuje się niższe wartości ustalone w wyniku kontroli. System certyfikacji wymaga również od podmiotu gospodarczego dokonania przeglądu stosowanych metod badawczych w celu skorygowania między innymi wszelkich błędów systemowych prowadzących do takich odchyleń.	N		Brak potrzeby implementacji	
	8. Skuteczność środków wprowadzonych przez podmiot gospodarczy potwierdza się w drodze kolejnego audytu przeprowadzanego przez jednostkę certyfikującą przed uchyleniem zawieszenia jego certyfikatu.	N		Brak potrzeby implementacji	
Art. 8	ROZDZIAŁ III PRZEPISY KOŃCOWE Artykuł 8 Wejście w życie Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.	N		Brak potrzeby implementacji	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

w sprawie wymagań jakościowych dla biokomponentów, metod badań jakości biokomponentów oraz sposobu pobierania próbek biokomponentów, z wyłączeniem biokomponentów wytwarzanych w procesie współwodornienia, biokomponentów gazowych oraz biokomponentów wykorzystywanych do wytwarzania paliw lotniczych i paliw żeglugowych²⁾

Na podstawie art. 22 ust. 6 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i 1946 oraz z 2025 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się:

- 1) wymagania jakościowe dla biokomponentów:
 - a) bioetanolu (etanolu jako komponentu benzyny silnikowej), stanowiące załącznik nr 1 do rozporządzenia,
 - b) estru metylowego, stanowiące załącznik nr 2 do rozporządzenia,
 - c) biowęglowodorów ciekłych przeznaczonych do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych stosowanych do silników z zapłonem iskrowym, stanowiące załącznik nr 3 do rozporządzenia,
 - d) biowęglowodorów ciekłych przeznaczonych do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych stosowanych do silników z zapłonem samoczynnym, stanowiące załącznik nr 4 do rozporządzenia;

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. poz. 2726).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu ... pod numerem..., zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

- 2) metody badań jakości biokomponentów, stanowiące załącznik nr 5 do rozporządzenia;
- 3) sposób pobierania próbek biokomponentów, stanowiący załącznik nr 6 do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

**MINISTER KLIMATU
I ŚRODOWISKA**

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 9 sierpnia 2021 r. w sprawie wymagań jakościowych dla biokomponentów, metod badań jakości biokomponentów oraz sposobu pobierania próbek biokomponentów (Dz. U. poz. 1707), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

Załącznik nr 1

Wymagania jakościowe dla bioetanolu (etanolu jako komponentu benzyny silnikowej)

Właściwość	Jednostka	Zakresy	
		minimum	maksimum
Zawartość etanolu i alkoholi wyższych nasyconych ³⁾	% (m/m)	98,7	-
Zawartość mono alkoholi wyższych nasyconych (C3 - C5) ^{2),3)}	% (m/m)	-	2,0
Zawartość metanolu ³⁾	% (m/m)	-	1,0
Zawartość wody	% (m/m)	-	0,300
Zawartość nieorganicznych chlorków	mg/kg	-	6,0
Zawartość miedzi	mg/kg	-	0,100
Całkowita kwasowość (wyrażona jako zawartość kwasu octowego)	% (m/m)	-	0,007
Wygląd		przejrzysty i bezbarwny	
Zawartość fosforu	mg/l	-	0,15
Zawartość suchej pozostałości po odparowaniu	mg/100 ml	-	10
Zawartość siarki	mg/kg	-	10,0
Przewodność elektryczna	μS/cm	-	2,5
Zawartość siarczanów	mg/kg	-	4,0
Objaśnienia: ¹⁾ Wymagania odnoszą się do bioetanolu nieskażonego. ²⁾ W przypadku przeznaczenia bioetanolu do syntezy eterów zawartość alkoholi wyższych jest uzgadniana między dostawcą a odbiorcą. ³⁾ Wynik badania odnosi się do próbki niezawierającej wody. Opis metody badania zawarto w załączniku nr 6 w pkt 4.			

Wymagania jakościowe dla estru metylowego

Właściwość	Jednostka	Zakresy		
		minimum	maksimum	
Zawartość estru metylowego kwasów tłuszczowych (FAME) ¹⁾	% (m/m)	96,5	-	
Gęstość w temperaturze 15° C	kg/m ³	860	900	
Lepkość w temperaturze 40° C	mm ² /s	3,50	5,00	
Temperatura zapłonu	° C	101	-	
Zawartość siarki	mg/kg	-	10,0	
Liczba cetanowa		51,0	-	
Zawartość popiołu siarczanowego	% (m/m)	-	0,02	
Zawartość wody	mg/kg	-	500	
Zawartość zanieczyszczeń stałych	mg/kg	-	24	
Badanie działania korodującego na miedzi (3 h w temperaturze 50° C)	stopień korozji	stopień korozji 1		
Stabilność oksydacyjna w temperaturze 110° C	h	8,0	-	
Liczba kwasowa	mg KOH/g	-	0,50	
Liczba jodowa	g jodu/100g	-	120	
Zawartość estru metylowego kwasu linolenowego	% (m/m)	-	12,0	
Zawartość estrów metylowych wielonienasyconych kwasów tłuszczowych (≥4 wiązania podwójne)	% (m/m)	-	1,00	
Zawartość metanolu	% (m/m)	-	0,20	
Zawartość monoacylogliceroli	% (m/m)	-	0,70	
Zawartość diacylogliceroli	% (m/m)	-	0,20	
Zawartość triacylogliceroli	% (m/m)	-	0,20	
Zawartość wolnego glicerolu	% (m/m)	-	0,02	
Zawartość ogólnego glicerolu	% (m/m)	-	0,25	
Zawartość metali grupy I (Na + K)	mg/kg	-	5,0	
Zawartość metali grupy II (Ca + Mg)	mg/kg	-	5,0	
Zawartość fosforu	mg/kg	-	4,0	
Temperatura zablokowania zimnego filtra, CFPP	° C	-	0 ²⁾	-10 ³⁾
Temperatura mętnienia	° C	-	5 ²⁾	-3 ³⁾
Objaśnienia:				
¹⁾ Nie dopuszcza się innych składników oprócz dodatków uszlachetniających. Jeżeli w FAME występują w sposób naturalny estry C17, fakt ten może wpływać na zaniżenie oznaczonej zawartości estrów metylowych				

kwasów tłuszczowych. W takim przypadku w celu weryfikacji wykonuje się badanie referencyjne zgodnie z procedurą [4], podaną w normie PN-EN 14214.

²⁾ Dla okresu letniego trwającego od 16 kwietnia do 30 września.

³⁾ Dla okresu przejściowego oraz okresu zimowego trwających od 1 października do 15 kwietnia.

Załącznik nr 3

Wymagania jakościowe dla biowęglowodorów ciekłych przeznaczonych do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych stosowanych do silników z zapłonem iskrowym

Właściwość	Jednostka	Zakresy	
		minimum	maksimum
Zawartość siarki	mg/kg	-	10,0
Okres indukcyjny	min	360	-
Zawartość żywic obecnych (po przemyciu rozpuszczalnikiem)	mg/100 cm ³	-	5
Badanie działania korodującego na miedzi (3 h w temperaturze 50° C)	stopień korozji	klasa 1	
Skład frakcyjny:			
- temperatura końca destylacji	° C	-	210
- pozostałość po destylacji	% (V/V)	-	2
Zawartość benzenu	% (V/V)	-	1,0
Zawartość zanieczyszczeń	mg/kg	-	10,0
Całkowita zawartość chlorowców	mg/kg	-	2,0
Zawartość fosforu	mg/l	-	1,0

Wymagania jakościowe dla biowęglowodorów ciekłych przeznaczonych do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych stosowanych do silników z zapłonem samoczynnym

Właściwość	Jednostka	Zakresy	
		minimum	maksimum
Gęstość (w temperaturze 15° C)	kg/m ³	-	845,0
Zawartość siarki	mg/kg	-	10,0
Zawartość wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych	% (m/m)	-	8,0
Temperatura zapłonu	° C	wyższa niż 55	
Zawartość zanieczyszczeń	mg/kg	-	15
Badanie działania korodującego na miedzi (3 h w temperaturze 50° C)	stopień korozji	klasa 1	
Skład frakcyjny: 95% (V/V) destyluje do temperatury	° C	-	360
Liczba kwasowa	mg KOH/g	-	0,2
Liczba bromowa	g Br/100 g	-	1,0
Całkowita zawartość chlorowców	mg/kg	-	5,0
Zawartość fosforu	mg/kg	-	3,0
Zawartość krzemu	mg/kg	-	3,0
Zawartość sodu	mg/kg	-	3,0
Zawartość potasu	mg/kg	-	3,0
Zawartość cynku	mg/kg	-	0,3
Zawartość miedzi	mg/kg	-	0,3

Metody badań jakości biokomponentów

I. Metody badań jakości bioetanolu, w zakresie poszczególnych parametrów tego biokomponentu.

1. Zawartość etanolu i alkoholi wyższych nasyconych oznacza się metodą chromatografii gazowej, polegającą na wprowadzeniu porcji próbki do chromatografu gazowego (GC), wydzieleniu etanolu i alkoholi wyższych z pozostałych składników, wykryciu ich przy pomocy detektora płomieniowo-jonizacyjnego (FID) i określeniu ich zawartości w odniesieniu do wewnętrznego wzorca na podstawie współczynnika odpowiedzi.

1.1. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury i jej wyposażenie, sposób obliczenia, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15721. W obliczeniu zawartości etanolu i wyższych alkoholi należy uwzględnić zawartość wody w próbce.

2. Zawartość mono alkoholi wyższych nasyconych (C3 - C5) oznacza się metodą chromatografii gazowej, polegającą na wprowadzeniu porcji próbki do chromatografu gazowego (GC), wydzieleniu mono alkoholi wyższych nasyconych (C3 - C5) z pozostałych składników, wykryciu ich przy pomocy detektora płomieniowo-jonizacyjnego (FID) i określeniu ich zawartości w odniesieniu do wewnętrznego wzorca na podstawie współczynnika odpowiedzi.

2.1. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury i jej wyposażenie, sposób obliczenia, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15721.

3. Zawartość metanolu oznacza się metodą chromatografii gazowej, polegającą na wprowadzeniu porcji próbki do chromatografu gazowego (GC), wydzieleniu metanolu z pozostałych składników, wykryciu go przy pomocy detektora płomieniowo-jonizacyjnego (FID) i określeniu jego zawartości w odniesieniu do wewnętrznego wzorca na podstawie współczynnika odpowiedzi.

3.1. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury i jej wyposażenie, sposób obliczenia, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15721.

4. W celu odniesienia uzyskanych metodą GC wg PN-EN 15721 wyników zawartości etanolu i wyższych alkoholi, zawartości wyższych nasyconych (C3-C5) mono alkoholi oraz zawartości metanolu do próbki niezawierającej wody należy uwzględnić zawartość wody w próbce poprzez jej odrębne oznaczenie odpowiednią metodą, po czym - w oparciu o wynik oznaczenia wody C_{wody} , wyrażony w % (m/m) - obliczenie współczynnika korekcyjnego W, pozwalającego odnieść wyniki uzyskane dla próbki z wodą do próbki niezawierającej wody, wg wzoru:

$$W = \frac{100 - C_{wody}}{100}$$

wynik oznaczenia metodą GC zawartości etanolu i wyższych alkoholi, zawartości wyższych nasyconych (C3-C5) mono alkoholi oraz zawartości metanolu należy przemnożyć przez współczynnik korekcyjny W i podać w raporcie jako wynik badania skorygowany dla próbki niezawierającej wody.

5. Zawartość wody oznacza się metodą:

- 1) miareczkowania kulometrycznego Karla Fischera, polegającą na wprowadzeniu zważonej próbki do naczynia do miareczkowania aparatu kulometrycznego Karla Fischera, w którym jod do reakcji Karla Fischera wydziela się elektrolitycznie na anodzie, proporcjonalnie do ilości wody zawartej w próbce, albo
- 2) miareczkowania potencjometrycznego Karla Fischera, polegającą na wprowadzeniu zważonej próbki do naczynia do miareczkowania aparatu potencjometrycznego Karla Fischera, w którym obecna woda jest miareczkowana z zastosowaniem odczynnika Karla Fischera.

5.1. W przypadku oznaczania zawartości wody w sposób określony w pkt 5 ppkt 1, gdy cała woda zostaje odmiareczkowana, nadmiar jodu wykrywany jest przez czujnik elektrometrycznego punktu końcowego i miareczkowanie zostaje przerwane. Ze stechiometrii reakcji wynika, że jeden mol jodu reaguje z jednym molem wody, stąd ilość wody jest proporcjonalna do całkowitego ładunku, zgodnie z prawem Faradaya.

5.2. W przypadku oznaczania zawartości wody w sposób określony w pkt 5 ppkt 1 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, przygotowanie próbki i aparatury, test kontrolny aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15489.

5.3. W przypadku oznaczania zawartości wody w sposób określony w pkt 5 ppkt 2 jod do reakcji jest wprowadzany w obecności ditlenku siarki, metanolu i odpowiedniej zasady azotowej. Na podstawie stechiometrii reakcji jeden mol jodu reaguje z jednym molem wody.

5.4. W przypadku oznaczania zawartości wody w sposób określony w pkt 5 ppkt 2 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, przygotowanie próbki i aparatury, test kontrolny aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15692.

6. Zawartość nieorganicznych chlorków oznacza się metodą:

- 1) potencjometryczną, polegającą na odparowaniu odważonej ilości próbki w łaźni wodnej, rozpuszczeniu suchej pozostałości w dejonizowanej wodzie i określeniu zawartości nieorganicznych chlorków w drodze miareczkowania potencjometrycznego, albo

2) chromatografii jonowej, polegającą na odparowaniu próbki w łaźni wodnej, rozpuszczeniu suchej pozostałości w wodzie i określeniu zawartości chlorków przez porównanie na chromatografie powierzchni pików badanej próbki ze standardową krzywą kalibracji.

6.1. W przypadku wykonania oznaczenia w sposób określony w pkt 6 ppkt 1 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, kalibrację, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15484.

6.2. W przypadku wykonania oznaczenia w sposób określony w pkt 6 ppkt 2 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, przygotowanie roztworu kalibracyjnego i aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15492.

7. Zawartość miedzi oznacza się metodą:

1) atomowej spektrometrii absorpcyjnej z atomizacją elektrotermiczną w piecu grafitowym, polegającą na wprowadzaniu porcji próbki na powierzchnię wewnętrzną lub półeczkę kuwety oraz ogrzewaniu kuwety zgodnie z odpowiednim programem temperaturowym, albo

2) optycznej spektrometrii emisyjnej indukcyjnie sprzężonej plazmy, polegającą na wprowadzeniu próbki do komory mgielnej spektrometru emisyjnego indukcyjnie sprzężonej plazmy.

7.1. W przypadku oznaczania zawartości miedzi w sposób określony w pkt 7 ppkt 1 ilość światła zaabsorbowanego przez atomy miedzi w czasie ostatniego etapu programu jest mierzona w określonych jednostkach czasu, a zintegrowana absorbancja A_j , wytworzona przez miedź zawarta w próbce jest porównywana z krzywą wzorcową wyznaczoną na podstawie sygnałów roztworów wzorcowych miedzi w etanolu.

7.2. W przypadku oznaczania zawartości miedzi w sposób określony w pkt 7 ppkt 1 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, przygotowanie roztworu do próby ślepej i roztworów wzorcowych, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15488.

7.3. W przypadku oznaczania zawartości miedzi w sposób określony w pkt 7 ppkt 2 zawartość miedzi oznacza się poprzez porównanie emisji pierwiastka w próbce analitycznej z emisją w roztworach wzorcowych przy tej samej długości fali.

7.4. W przypadku oznaczania zawartości miedzi w sposób określony w pkt 7 ppkt 2 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, przygotowanie roztworu do próby ślepej i roztworów wzorcowych, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15837.

8. Całkowitą kwasowość (wyrażoną jako zawartość kwasu octowego) oznacza się metodą miareczkowania kolorymetrycznego, polegającą na zmieszaniu próbki z taką samą porcją wody niezawierającą ditlenku węgla i zmiareczkowaniu roztworem wodorotlenku potasu w obecności fenoloftaleiny do momentu zobojętnienia związków o charakterze kwaśnym.

8.1. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, aparaturę, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badań określa norma PN-EN 15491.

9. Wygląd sprawdza się metodą wizualną, polegającą na ocenie koloru oraz przezroczystości, przez porównanie z próbką wody na tle białym oraz czarnym.

9.1. Sposób wykonania oznaczenia, stosowaną aparaturę, sposób interpretacji i podawania wyników, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15769.

10. Zawartość fosforu oznacza się metodą:

1) spektrometryczną, polegającą na odparowaniu próbki, rozpuszczeniu suchej pozostałości w wodzie i dodaniu kwaśnego roztworu zawierającego jony molibdenu i antymonu w celu uzyskania kompleksu antymonowo-fosforowo-molibdenowego, albo

2) optycznej spektrometrii emisyjnej indukcyjnie sprzężonej plazmy, polegającą na wprowadzeniu próbki do komory mgielnej spektrometru emisyjnego indukcyjnie sprzężonej plazmy.

10.1. W przypadku oznaczania zawartości fosforu w sposób określony w pkt 10 ppkt 1 kompleks jest poddawany działaniu kwasu askorbinowego w celu uzyskania kompleksu molibdenowego o mocnej niebieskiej barwie. Zawartość fosforu uzyskuje się poprzez pomiar absorbancji kompleksu przy długości fali równej 880 nm.

10.2. W przypadku oznaczania zawartości fosforu w sposób określony w pkt 10 ppkt 1 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, aparaturę, kalibrację, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badań określa norma PN-EN 15487.

10.3. W przypadku oznaczania zawartości fosforu w sposób określony w pkt 10 ppkt 2 zawartość fosforu oznacza się poprzez porównanie emisji pierwiastka w próbce analitycznej z emisją w roztworach wzorcowych przy tej samej długości fali.

10.4. W przypadku oznaczania zawartości fosforu w sposób określony w pkt 10 ppkt 2 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, przygotowanie roztworu do próby ślepej i roztworów wzorcowych, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15837.

11. Zawartość suchej pozostałości po odparowaniu oznacza się metodą grawimetryczną, polegającą na zważeniu pozostałości po odparowaniu alkoholu w łaźni wodnej i osuszeniu w suszarce.

11.1. Sposób wykonania oznaczenia, rodzaj aparatury i wyposażenie, sposób obliczenia oraz podawania wyników, a także precyzję metody określa norma PN-EN 15691.

12. Zawartość siarki oznacza się metodą:

1) rentgenowskiej spektroskopii fluorescencyjnej z dyspersją fali, polegającą na poddaniu badanej próbki, znajdującej się w kuwecie pomiarowej, działaniu pierwotnego promieniowania o określonej długości fali, pochodzącego z lampy rentgenowskiej, albo

2) fluorescencji UV, polegającą na wykorzystaniu zjawiska fluorescencji ditlenku siarki wzbudzonego promieniowaniem ultrafioletowym, powstałego uprzednio na skutek spalania badanej próbki w określonych warunkach, albo

3) optycznej spektrometrii emisyjnej indukcyjnie sprzężonej plazmy, polegającą na wprowadzeniu próbki do komory mgielnej spektrometru emisyjnego indukcyjnie sprzężonej plazmy.

12.1. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 12 ppkt 1 należy wyznaczyć zawartość siarki na podstawie krzywej kalibracji określonej dla odpowiedniego zakresu pomiarowego.

12.2. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 12 ppkt 1 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, przygotowanie roztworów kalibracyjnych, procedurę kalibracji, sposób podawania wyników, precyzję metody, a także sposób sporządzania sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15485.

12.3. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 12 ppkt 2 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, kalibrację i weryfikację aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sposób sporządzania sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15486.

12.4. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 12 ppkt 3 zawartość siarki oznacza się poprzez porównanie emisji pierwiastka w próbce analitycznej z emisją w roztworach wzorcowych przy tej samej długości fali.

12.5. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 12 ppkt 3 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, przygotowanie roztworu do próby ślepej i roztworów wzorcowych, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15837.

13. Przewodność elektryczną oznacza się na podstawie pomiaru przewodnictwa elektrycznego za pomocą konduktometru z zastosowaniem naczynka pomiarowego, w temperaturze próbki $(25 \pm 0,1)^{\circ} \text{C}$.

13.1. Sposób wykonania oznaczenia, rodzaj stosowanej aparatury, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15938.

14. Zawartość siarczanów określa się metodą chromatografii jonowej, polegającą na odparowaniu próbki w łaźni wodnej, rozpuszczeniu suchej pozostałości w wodzie i określeniu zawartości jonów siarczanowych przez porównanie na chromatografie powierzchni pików badanej próbki z krzywą wzorcową.

14.1. Sposób wykonania oznaczenia, rodzaj stosowanej aparatury, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15492.

15. W przypadkach spornych należy stosować metodę badania wskazaną w normie PN-EN 15376.

II. Metody badań jakości estru metylowego, w zakresie poszczególnych parametrów tego biokomponentu.

1. Zawartość estru metylowego kwasów tłuszczowych oznacza się metodą chromatografii gazowej z użyciem wzorca wewnętrznego, polegającą na rozdzieleniu mieszaniny na poszczególne składniki w fazie gazowej.

1.1. Warunki chromatograficzne powinny być tak dobrane, aby były dobrze widoczne piki estrów metylowych kwasu lignocerowego (C24) i nerwonowego (C24:1). Integracja powinna być tak przeprowadzona, aby były uwzględnione piki, począwszy od estru metylowego kwasu mirystynowego (C14) do piku estru metylowego kwasu nerwonowego (C24:1).

1.2. Zawartość estru metylowego kwasów tłuszczowych oblicza się na podstawie całkowitej powierzchni pików estrów metylowych od C14 do C24:1 oraz powierzchni piku odpowiadającego estrowi metylowemu kwasu heptadekanowego i wyraża się jako ułamek masowy określony w procentach.

1.3. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, przygotowanie próbki, sposób podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14103.

2. Gęstość estru metylowego w temperaturze 15°C oznacza się:

1) metodą z areometrem, polegającą na pomiarze gęstości badanej próbki o określonej temperaturze, za pomocą areometru zanurzonego w próbce znajdującej się w cylindrze, albo

2) metodą oscylacyjną, wprowadzając próbkę (o objętości około 1 ml) do celi pomiarowej gęstościomierza oscylacyjnego, termostатовanej w celu utrzymania temperatury odniesienia 15° C.

2.1. W przypadku oznaczania gęstości w temperaturze 15° C w sposób określony w pkt 2 ppkt 1 należy odczytać wskazanie na podziałce areometru, zanotować temperaturę badanej próbki i przeliczyć wynik pomiaru przy użyciu wzoru określonego w załączniku C do normy PN-EN 14214, aby odnieść go do temperatury 15° C.

2.2. W przypadku oznaczania gęstości w temperaturze 15° C w sposób określony w pkt 2 ppkt 1 sposób wykonania oznaczenia, rodzaj aparatury oraz jej przygotowanie i kontrolę, przygotowanie próbki, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 3675.

2.3. W przypadku oznaczania gęstości w temperaturze 15° C w sposób określony w pkt 2 ppkt 2 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, przygotowanie próbki, kalibrację aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 12185.

3. Lepkość estru metylowego w temperaturze 40° C oznacza się metodą polegającą na pomiarze czasu przepływu określonej objętości badanej próbki, pod wpływem sił grawitacyjnych, przez wzorcowany, szklany lepkościomierz kapilarny w powtarzalnych warunkach, w określonej i precyzyjnie utrzymywanej, stałej i ściśle kontrolowanej temperaturze.

3.1. Lepkość w temperaturze 40° C oblicza się, mnożąc zmierzony czas przepływu stałej objętości cieczy, pomiędzy kreskami zbiornika pomiarowego, przez stałą lepkościomierza.

3.2. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury i jej wzorcowanie, sposób obliczenia i podawania wyników, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 3104.

3.3. Precyzję metody oznaczania lepkości w temperaturze 40° C określa załącznik A do normy PN-EN 14214.

4. Temperaturę zapłonu estru metylowego oznacza się:

1) szybką metodą równowagową, w tyglu zamkniętym, polegającą na umieszczeniu badanej próbki w tyglu i podgrzewaniu jej do chwili zaobserwowania zapłonu par na powierzchni badanej próbki, albo

2) metodą zamkniętego tygla Pensky'ego-Martensa, polegającą na umieszczeniu badanej próbki w tyglu i podgrzewaniu, przy ciągłym mieszaniu, do chwili, gdy wprowadzone przez otwór w pokrywie tygla źródło zapłonu spowoduje zapłon par na powierzchni badanej próbki.

- 4.1. W przypadku oznaczania temperatury zapłonu w sposób określony w pkt 4 ppkt 1 do badania należy użyć 2 ml badanej próbki i zastosować przyrząd pomiarowy wyposażony w urządzenie rejestrujące temperaturę.
- 4.2. W przypadku oznaczania temperatury zapłonu w sposób określony w pkt 4 ppkt 1 najniższą temperaturę, w której następuje zapłon par na powierzchni badanej próbki, przyjmuje się jako temperaturę zapłonu w warunkach otoczenia.
- 4.3. W przypadku oznaczania temperatury zapłonu w sposób określony w pkt 4 ppkt 1 zmierzoną temperaturę zapłonu badanej próbki w warunkach otoczenia koryguje się do normalnego ciśnienia atmosferycznego.
- 4.4. W przypadku oznaczania temperatury zapłonu w sposób określony w pkt 4 ppkt 1:
- 1) sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, sposób obliczenia i podawania wyników, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 3679;
 - 2) precyzję metody określa załącznik A do normy PN-EN 14214.
- 4.5. W przypadku oznaczania temperatury zapłonu w sposób określony w pkt 4 ppkt 2 najniższą temperaturę, w której przyłożenie źródła zapłonu spowoduje zapłon par badanej próbki i szerzenie się płomienia ponad powierzchnią cieczy, przyjmuje się jako temperaturę zapłonu w warunkach otoczenia.
- 4.6. W przypadku oznaczania temperatury zapłonu w sposób określony w pkt 4 ppkt 2 zmierzoną temperaturę zapłonu badanej próbki w warunkach otoczenia koryguje się do normalnego ciśnienia atmosferycznego.
- 4.7. W przypadku oznaczania temperatury zapłonu w sposób określony w pkt 4 ppkt 2 należy stosować procedurę A oraz używać aparatury do określania temperatury zapłonu wyposażonej w odpowiednie urządzenie wykrywające (termiczne lub jonizacyjne).
- 4.8. W przypadku oznaczania temperatury zapłonu w sposób określony w pkt 4 ppkt 2:
- 1) sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, postępowanie z próbką, sposób obliczenia i podawania wyników, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 2719;
 - 2) precyzję metody określa załącznik A do normy PN-EN 14214.
5. Zawartość siarki oznacza się metodą:

- 1) rentgenowskiej spektrometrii fluorescencyjnej z dyspersją fali, polegającą na poddaniu badanej próbki, znajdującej się w kuwecie pomiarowej, działaniu pierwotnego promieniowania o określonej długości fali, pochodzącego z lampy rentgenowskiej, albo
- 2) fluorescencji w nadfiolecie, polegającą na wykorzystaniu zjawiska fluorescencji ditlenku siarki wzbudzonego promieniowaniem ultrafioletowym, powstałego uprzednio na skutek spalania badanej próbki w określonych warunkach, albo
- 3) spektrometrii fluoroscencji rentgenowskiej z dyspersją energii, polegającą na umieszczeniu w strumieniu wzbudzającego promieniowania lampy rentgenowskiej próbki analitycznej znajdującej się w kuwecie dostosowanej do okna przepuszczającego promieniowanie rentgenowskie.

5.1. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 5 ppkt 1 należy wyznaczyć zawartość siarki na podstawie mierzonych szybkości zliczeń rentgenowskiego promieniowania fluorescencyjnego linii S-K oraz promieniowania tła, korzystając z krzywej wzorcowania.

5.2. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 5 ppkt 1:

- 1) sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, sposób obliczenia i podawania wyników określa norma PN-EN-ISO 20884;
- 2) precyzję metody określa załącznik A do normy PN-EN 14214.

5.3. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 5 ppkt 2 miarą zawartości siarki w badanej próbce jest intensywność fluorescencyjnego promieniowania ultrafioletowego.

5.4. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 5 ppkt 2:

- 1) sposób wykonania oznaczenia, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia i podawania wyników określa norma PN-EN ISO 20846;
- 2) precyzję metody określa załącznik A do normy PN-EN 14214.

5.5. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób, o którym mowa w pkt 5 ppkt 3, mierzy się intensywność linii K-L_{2,3} promieniowania rentgenowskiego charakterystycznego siarki i porównuje skumulowaną liczbę zliczeń z wartościami krzywej wzorcowej uzyskanej dla roztworów wzorcowych o zawartości siarki obejmujący badany zakres stężeń.

5.6. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób, o którym mowa w pkt 5 ppkt 3, sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 13032.

6. Liczbę cetanową oznacza się metodą silnikową, polegającą na porównaniu własności samozapłonowych oleju napędowego z analogicznymi właściwościami mieszanek paliw wzorcowych o znanych liczbach cetanowych, przy zastosowaniu silnika badawczego w znormalizowanych warunkach.

6.1. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, przygotowanie próbki i aparatury, kalibrację, sposób obliczenia i podawania wyników, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 5165.

6.2. Precyzję metody określa załącznik A do normy PN-EN 14214.

7. Zawartość popiołu siarczanowego oznacza się metodą wagową, polegającą na obliczeniu udziału popiołu siarczanowego, uzyskanego przez spalenie badanej próbki i reakcję pozostałości po spopieleniu z kwasem siarkowym.

7.1. Badaną próbkę spala się do chwili, gdy pozostanie tylko popiół i węgiel. Po schłodzeniu produktów spalania, poddaje się je działaniu kwasu siarkowego i prażeniu w temperaturze 775° C, aż zakończy się utlenianie węgla. Następnie popiół schładza się, ponownie poddaje działaniu kwasu siarkowego i prażeniu, aż do uzyskania stałej masy.

7.2. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-ISO 3987.

7.3. Precyzję metody określa załącznik A do normy PN-EN 14214.

8. Zawartość wody oznacza się metodą miareczkowania kulometrycznego, polegającą na wprowadzeniu zważonej próbki do naczynia do miareczkowania aparatu kulometrycznego Karla Fischera, w którym jod do reakcji Karla Fischera wydziela się elektrolitycznie na anodzie, proporcjonalnie do ilości wody zawartej w próbce.

8.1. Gdy cała zawartość wody zostaje odmiareczkowana, nadmiar jodu wykrywa czujnik elektrometrycznego punktu końcowego i miareczkowanie zostaje przerwane. Ze stechiometrii reakcji wynika, że jeden mol jodu reaguje z jednym molem wody, stąd ilość wody jest proporcjonalna do całkowitego ładunku, zgodnie z prawem Faradaya.

8.2. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury i jej przygotowanie oraz test kontrolny, przygotowanie próbki, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 12937.

9. Zawartość zanieczyszczeń stałych określa się metodą polegającą na oznaczeniu udziału masy zanieczyszczeń odfiltrowanych na sączku w odniesieniu do całkowitej masy próbki.

- 9.1. Określoną ilość przygotowanej próbki sączy się w temperaturze pokojowej, z zastosowaniem próżni, przez uprzednio zważony sącze oraz oznacza wagowo udział masy zanieczyszczeń pozostałych na sączku w odniesieniu do całkowitej masy próbki.
- 9.2. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, przygotowanie próbki, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 12662.
10. Działanie korodujące na miedzi określa się porównawczo w stosunku do znormalizowanych wzorców korozji.
- 10.1. Płytkę miedzianą zanurza się w badanej próbce o określonej objętości, a następnie ogrzewa w ściśle określonych warunkach. Po zakończeniu ogrzewania płytkę miedzianą wyjmuje się, przemywa i ocenia jej barwę, porównując z wzorcami korozji.
- 10.2. Sposób wykonania badania, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, sposób interpretacji i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 2160.
11. Stabilność oksydacyjną w temperaturze 110° C oznacza się metodą:
- 1) polegającą na przepuszczeniu przez badaną próbkę strumienia oczyszczonego powietrza; lotne związki, uwalniane z próbki w procesie utleniania, przechodzą wraz z powietrzem do naczynia zawierającego wodę demineralizowaną lub destylowaną, zaopatrzonego w elektrodę do pomiaru przewodności właściwej, połączoną z jednostką pomiarową wskazującą koniec okresu indukcyjnego, albo
 - 2) przyspieszonego utleniania, polegającą na przepuszczeniu przez badaną próbkę strumienia oczyszczonego powietrza; lotne związki, uwalniane z próbki w procesie utleniania, przechodzą wraz z powietrzem do naczynia zawierającego wodę demineralizowaną lub destylowaną, zaopatrzonego w elektrodę do pomiaru przewodności właściwej, połączoną z jednostką pomiarową wskazującą koniec okresu indukcyjnego w chwili, gdy przewodność właściwa zaczyna gwałtownie wzrastać; przyspieszony wzrost jest spowodowany dysocjacją lotnych kwasów karboksylowych, które tworzą się w procesie utleniania i zostają zaabsorbowane w wodzie.
- 11.1. W przypadku oznaczania stabilności oksydacyjnej w sposób, o którym mowa w pkt 11 ppkt 1, sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14112.
- 11.2. W przypadku oznaczania stabilności oksydacyjnej w sposób, o którym mowa w pkt 11 ppkt 2, sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, sposób

obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15751.

12. Liczbę kwasową oznacza się metodą miareczkową, polegającą na rozpuszczeniu badanej próbki w mieszaninie rozpuszczalników i miareczkowaniu rozcieńczonym roztworem wodorotlenku potasu, przy zastosowaniu fenoloftaleiny jako wskaźnika do ustalenia punktu końcowego miareczkowania.

12.1. Sposób wykonania oznaczenia, odczynniki, rodzaj aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14104.

13. Liczbę jodową oznacza się metodą:

- 1) miareczkową, polegającą na rozpuszczeniu badanej próbki w mieszaninie rozpuszczalników, dodaniu odczynnika Wijsa, a następnie, po określonym czasie, dodaniu do próbki jodku potasu i wody oraz miareczkowaniu uwolnionego jodu mianowanym roztworem tiosiarczanu sodu, albo
- 2) obliczeniową, polegającą na wykorzystaniu składu estrów metylowych, wyrażonego w ułamku masowym w procentach, albo
- 3) obliczeniową na podstawie danych z chromatografii gazowej, w której jako dane wejściowe stosuje się wyniki oznaczania chromatografii gazowej dla poszczególnych estrów metylowych kwasów tłuszczowych.

13.1. W przypadku oznaczania liczby jodowej w sposób określony w pkt 13 ppkt 1 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14111.

13.2. W przypadku oznaczania liczby jodowej w sposób określony w pkt 13 ppkt 2 sposób obliczania liczby jodowej oraz podawania wyniku określa załącznik B do normy PN-EN 14214.

13.3. W przypadku oznaczania stabilności oksydacyjnej w sposób, o którym mowa w pkt 13 ppkt 3, sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 16300.

14. Zawartość estru metylowego kwasu linolenowego oznacza się metodą chromatografii gazowej z użyciem wzorca wewnętrznego, polegającą na rozdzieleniu mieszaniny na poszczególne składniki w fazie gazowej.

14.1. Warunki chromatograficzne powinny być tak dobrane, aby były dobrze widoczne piki estrów metylowych kwasu linolenowego (C24) i nerwonowego (C24:1). Integracja powinna

być tak przeprowadzona, aby były uwzględnione piki, począwszy od estru metylowego kwasu mirystynowego (C14) do piku estru metylowego kwasu nerwonowego (C24:1).

14.2. Zawartość estru metylowego kwasu linolenowego oblicza się na podstawie całkowitej powierzchni pików estrów metylowych od C14 do C24:1 oraz powierzchni piku odpowiadającego estrowi metylowemu kwasu heptadekanowego i wyraża się jako ułamek masowy określony w procentach.

14.3. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, przygotowanie próbek, sposób podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14103.

15. Zawartość metanolu oznacza się metodą polegającą na ogrzewaniu próbki w temperaturze 80°C w hermetycznie zamkniętej fiolce, a następnie po osiągnięciu stanu równowagi, nastrzykiwaniu określonej części fazy gazowej do chromatografu, gdzie metanol jest wykrywany z użyciem detektora płomieniowo-jonizacyjnego, a jego ilość jest określana w odniesieniu do wzorca zewnętrznego.

15.1. Metanol może być także oznaczany poprzez dodanie wzorca wewnętrznego do próbki, a następnie określany z użyciem współczynnika kalibracji wewnętrznej.

15.2. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i roztwory wzorcowe, rodzaj aparatury, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14110.

16. Zawartość monoacylogliceroli, diacylogliceroli, triacylogliceroli oraz ogólnego glicerolu oznacza się metodą polegającą na analizie pochodnych silanowych metodą chromatografii gazowej na krótkiej kolumnie kapilarnej z cienkowarstwowym filmem, z zastosowaniem bezpośredniego dozowania na kolumnę oraz detektora płomieniowo-jonizacyjnego.

16.1. Po przeprowadzeniu kalibracji analizę ilościową wykonuje się metodą wzorca wewnętrznego, a całkowitą (ogólną) zawartość glicerolu oblicza się na podstawie uzyskanych wyników.

16.2. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, sposób podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14105.

17. Zawartość wolnego glicerolu oznacza się metodą polegającą na:

1) analizie pochodnych silanowych metodą chromatografii gazowej na krótkiej kolumnie kapilarnej z cienkowarstwowym filmem, z zastosowaniem bezpośredniego dozowania na kolumnę oraz detektora płomieniowo-jonizacyjnego, albo

2) dodaniu, do badanej próbki, etanolu, wody, heksanu i wzorca wewnętrznego, co spowoduje utworzenie dwóch faz i ilościowe przeniesienie wolnego glicerolu do fazy dolnej, której analiza, metodą chromatografii gazowej, pozwala na ilościowe oznaczenie stężenia wolnego glicerolu.

17.1. W przypadku oznaczania zawartości wolnego glicerolu w sposób określony w pkt 17 ppkt 1, po przeprowadzeniu kalibracji, analizę ilościową wolnego glicerolu wykonuje się metodą wzorca wewnętrznego.

17.2. W przypadku oznaczania zawartości wolnego glicerolu w sposób określony w pkt 17 ppkt 1 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, sposób podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14105.

17.3. W przypadku oznaczania zawartości wolnego glicerolu w sposób określony w pkt 17 ppkt 2 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, sposób podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14106.

18. Zawartość sodu oznacza się:

1) bezpośrednio metodą atomowej spektrometrii absorpcyjnej przy długości fali równej 589,0 nm, rozpuszczając uprzednio badaną próbkę w roztworze ksylenu, albo

2) metodą optycznej emisyjnej analizy spektralnej z plazmą wzbudzoną indukcyjnie, rozcieńczając uprzednio badaną próbkę frakcją naftową.

18.1. W przypadku oznaczania zawartości sodu w sposób określony w pkt 18 ppkt 1 stosowane roztwory wzorcowe sporządza się z organicznego związku sodu w postaci soli, rozpuszczonego w mieszaninie ksylenu i oleju do rozcieńczeń.

18.2. W przypadku oznaczania zawartości sodu w sposób określony w pkt 18 ppkt 1 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, sposób podawania wyników, a także precyzję metody i sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14108.

18.3. W przypadku oznaczania zawartości sodu w sposób określony w pkt 18 ppkt 2 zawartość sodu określa się przez porównanie intensywności emisji atomowej roztworu wzorcowego i próbki przy określonych długościach fal.

18.4. W przypadku oznaczania zawartości sodu w sposób określony w pkt 18 ppkt 2 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i roztwory wzorcowe, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, sposób obliczania i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14538.

19. Zawartość potasu oznacza się:

- 1) bezpośrednio metodą atomowej spektrometrii absorpcyjnej przy długości fali równej 766,5 nm, rozpuszczając uprzednio badaną próbkę w roztworze ksylenu i stabilizatora, albo
 - 2) metodą optycznej emisyjnej analizy spektralnej z plazmą wzbudzoną indukcyjnie, rozcieńczając uprzednio badaną próbkę frakcją naftową.
- 19.1. W przypadku oznaczania zawartości potasu w sposób określony w pkt 19 ppkt 1 stosowane roztwory wzorcowe sporządza się z organicznego związku potasu w postaci soli, rozpuszczonego w mieszaninie ksylenu i stabilizatora.
- 19.2. W przypadku oznaczania zawartości potasu w sposób określony w pkt 19 ppkt 1 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, sposób podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14109.
- 19.3. W przypadku oznaczania zawartości potasu w sposób określony w pkt 19 ppkt 2 zawartość potasu określa się przez porównanie intensywności emisji atomowej roztworu wzorcowego i próbki przy określonych długościach fal.
- 19.4. W przypadku oznaczania zawartości potasu w sposób określony w pkt 19 ppkt 2 sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i roztwory wzorcowe, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, sposób obliczania i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14538.
- 19.5. Precyzję oznaczania łącznej zawartości sodu i potasu, w przypadku oznaczania zawartości sodu zgodnie z normą PN-EN 14108 oraz potasu zgodnie z normą PN-EN 14109, określa załącznik A do normy PN-EN 14214.
20. Zawartość wapnia i magnezu oznacza się metodą optycznej emisyjnej analizy spektralnej z plazmą wzbudzoną indukcyjnie, rozcieńczając uprzednio badaną próbkę frakcją naftową.
- 20.1. Zawartość wapnia i magnezu określa się przez porównanie intensywności emisji atomowej roztworu wzorcowego i próbki przy określonych długościach fal.
- 20.2. Sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki i roztwory wzorcowe, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, sposób obliczania i podawania wyników, precyzję, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14538.
21. Zawartość fosforu oznacza się metodą:
- 1) polegającą na rozpuszczeniu badanej próbki w ksylenie i wprowadzeniu, w formie aerozolu, wraz z roztworami wzorcowymi przygotowanymi z organicznego związku fosforu, do plazmy argonowej sprzężonej indukcyjnie, albo
 - 2) optycznej spektrometrii emisyjnej plazmy wzbudzonej indukcyjnie, polegającą na przepuszczeniu przez spektrometr próbki rozpuszczonej w nafcie.

21.1. W przypadku oznaczania zawartości fosforu w sposób, o którym mowa w pkt 21 ppkt 1, zawartość fosforu oznacza się przez porównanie emisji tego pierwiastka w roztworze badanej próbki z emisją wzorców przy tej samej długości fali.

21.2. W przypadku oznaczania zawartości fosforu w sposób, o którym mowa w pkt 21 ppkt 1, sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 14107.

21.3. W przypadku oznaczania zawartości fosforu w sposób, o którym mowa w pkt 21 ppkt 2, zawartość fosforu oznacza się poprzez porównanie z roztworem wzorcowym.

21.4. W przypadku oznaczania zawartości fosforu w sposób, o którym mowa w pkt 21 ppkt 2, sposób wykonania oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 16294.

22. Zawartość estrów metylowych wielonienasyconych kwasów tłuszczowych (>4 wiązania podwójne) oznacza się metodą chromatografii gazowej z wykorzystaniem wzorca wewnętrznego estru metylowego C23:0.

22.1. Sposób wykonania oznaczenia, rodzaj stosowanej aparatury, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 15779.

23. Temperaturę zablokowania zimnego filtra (CFPP) oznacza się metodą:

1) polegającą na zasysaniu badanej próbki przez znormalizowany filtr do pipety w warunkach kontrolowanego podciśnienia i w temperaturze obniżanej co 1° C, do chwili zatrzymania lub spowolnienia przepływu, tak że czas napełniania pipety przekroczy 60 sekund lub paliwo nie spływa całkowicie do naczynia pomiarowego, albo

2) polegającą na zasysaniu badanej próbki przez znormalizowany filtr siatkowy do pipety w warunkach kontrolowanego podciśnienia 2 kPa i w temperaturze obniżanej co 1° C z liniowym przebiegiem chłodzenia łaźni, do chwili zatrzymania lub spowolnienia przepływu, tak że czas napełniania pipety przekroczy 60 sekund lub paliwo nie spływa całkowicie do naczynia pomiarowego.

23.1. W przypadku oznaczania temperatury zablokowania zimnego filtra w sposób określony w pkt 23 ppkt 1 sposób wykonania oznaczenia, rodzaj stosowanej aparatury, przygotowanie próbki, sposób podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 116.

23.2. W przypadku oznaczania temperatury zablokowania zimnego filtra w sposób określony w pkt 23 ppkt 2 sposób wykonania oznaczenia, rodzaj stosowanej aparatury, przygotowanie próbki, sposób podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 16329.

24. Temperaturę mętnienia oznacza się metodą polegającą na pomiarze temperatury badanej próbki oziębianej z określoną szybkością w łaźni oziębiającej i obserwacji wyglądu tej próbki.

24.1. Temperaturę, w której obserwuje się zmętnienie przy dnie badanej próbki, przyjmuje się jako temperaturę mętnienia tej próbki.

24.2. Sposób wykonania oznaczenia, rodzaj stosowanej aparatury, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 3015.

25. W przypadkach spornych należy stosować metodę badania wskazaną w normie PN-EN 14214.

III. Metody badań jakości biowęglowodorów ciekłych przeznaczonych do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych stosowanych do silników z zapłonem iskrowym.

1. Zawartość siarki, okres indukcyjny, zawartość żywic obecnych, działanie korodujące na miedzi, skład frakcyjny oraz zawartość benzenu oznacza się metodami badań tych parametrów dla benzyn silnikowych określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 26 pkt 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2024 r. poz. 1209).

2. Zawartość zanieczyszczeń określa się metodą grawimetryczną poprzez przefiltrowanie znanej objętości paliwa przez uprzednio zważony filtr membranowy.

2.1. Masa zanieczyszczenia cząsteczkowego jest określona poprzez wzrost masy filtra membranowego względem filtra kontrolnego.

2.2. Sposób wykonania badania, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, sposób pobierania i przygotowania próbek, sposób przygotowania aparatury, sposób wykonania oznaczenia, obliczenia i podawanie wyników, precyzję, a także sporządzanie protokołu z badania określa norma ASTM D 5452.

3. Całkowitą zawartość chlorowców oznacza się metodą mikrokulometrii oksydacyjnej, polegającą na wstrzykiwaniu próbki do ogrzewanej strefy rury pirolizera, w której jest odparowywana. Produkty spalania wraz z chlorowcowodorami są przepuszczane w formie rozproszonej przez płuczkę z kwasem siarkowym, wprowadzane do naczynka kulometrycznego i miareczkowane generowanymi elektrolitycznie jonami srebra.

3.1. Wskazania mikrokulometru sprawdza się z zastosowaniem ciekłych związków organicznych.

3.2. Sposób wykonania badania, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, sposób pobierania i przygotowania próbek, sposób przygotowania aparatury, sposób wykonania oznaczenia, obliczenia i podawanie wyników, precyzję, a także sporządzanie protokołu z badania określa norma PN-EN 14077.

4. Zawartość fosforu oznacza się poprzez spalenie materii organicznej w próbce w obecności tlenku cynku. Pozostałość rozpuszcza się w kwasie siarkowym i poddaje się reakcji z molibdenianem amonu i siarczanem hydrazyny.

4.1. Absorbancja kompleksu błękitu molibdenowego jest proporcjonalna do zawartości fosforu w próbce i jest mierzona w około 820 nm w kuwecie o długości 5 cm.

4.2. Sposób wykonania badania, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, sposób pobierania i przygotowania próbek, sposób przygotowania aparatury, sposób wykonania oznaczenia, obliczenia i podawanie wyników, precyzję, a także sporządzanie protokołu z badania określa norma ASTM D 3231.

IV. Metody badań jakości biowęglowodorów ciekłych przeznaczonych do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych stosowanych do silników z zapłonem samoczynnym.

1. Gęstość, zawartość siarki, zawartość wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych, temperaturę zapłonu, zawartość zanieczyszczeń, działanie korodujące na miedzi oraz skład frakcyjny (95% V/V destyluje do temperatury) oznacza się metodami badań tych parametrów dla oleju napędowego określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 26 pkt 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

2. Liczbę kwasową oznacza się metodą badania tego parametru dla estru metylowego stanowiącego samoistne paliwo określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 26 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

3. Liczbę bromową oznacza się metodą elektrometryczną polegającą na rozpuszczeniu określonej ilości badanej próbki w rozpuszczalniku w temperaturze 0°C do 5°C i miareczkowaniu roztworem bromku-bromianu.

3.1. Punkt końcowy miareczkowania jest wskazany przez nagłą zmianę potencjału elektrometrycznego na aparaturze.

3.2. Sposób wykonania badania, rodzaj aparatury, sposób wykonania oznaczenia, obliczenia i podawanie wyników, precyzję, a także sporządzanie protokołu z badania określa norma ISO 3839.

4. Całkowitą zawartość chlorowców oznacza się metodą mikrokulometrii oksydacyjnej, polegającą na wstrzykiwaniu próbki do ogrzewanej strefy rury pirolizera, w której jest odparowywana.

Produkty spalania wraz z chlorowcowodorami są przepuszczane w formie rozproszonej przez płuczkę z kwasem siarkowym, wprowadzane do naczynka kulometrycznego i miareczkowane generowanymi elektrolitycznie jonami srebra.

4.1. Wskazania mikrokulometru sprawdza się z zastosowaniem ciekłych związków organicznych.

4.2. Sposób wykonania badania, stosowane odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, sposób pobierania i przygotowania próbek, sposób przygotowania aparatury, sposób wykonania oznaczenia, obliczenia i podawanie wyników, precyzję, a także sporządzanie protokołu z badania określa norma PN-EN 14077.

5. Zawartość krzemu oznacza się metodą optycznej spektrometrii emisyjnej ze wzbudzeniem w plazmie indukowanej, polegającą na wprowadzeniu do spektrometru roztworu wzorcowego z wewnętrznym wzorcem oraz badanej próbki z wewnętrznym wzorcem i porównaniu uzyskanych wyników do wzorca wewnętrznego.

5.1. Sposób wykonania badania, rodzaj aparatury, sposób wykonania oznaczenia, obliczenia i podawanie wyników, precyzję, a także sporządzanie protokołu badania określa norma ASTM D 7111.

6. Zawartość fosforu, sodu, potasu, cynku i miedzi oznacza się metodą optycznej spektrometrii emisyjnej ze wzbudzeniem w plazmie indukowanej polegającą na rozpuszczeniu określonej ilości próbki w rozpuszczalniku organicznym i wprowadzeniu tego roztworu do spektrometru.

6.1. Zawartość pierwiastków oblicza się poprzez porównanie do stężeń wzorcowych.

6.2. Sposób wykonania badania, rodzaj aparatury, sposób wykonania oznaczenia, obliczenia i podawanie wyników, precyzję, a także sporządzanie protokołu badania określa norma PN-EN 16476.

V. Procedurę postępowania w sprawach dotyczących precyzji metody badania oraz interpretacji wyników badań określa norma PN-EN ISO 4259-2.

Sposób pobierania próbek biokomponentów

1. Próbkę pobiera się ręcznie ze zbiornika lub z opakowania jednostkowego, gdy ich zawartość znajduje się w spoczynku, przy czym próbki bioetanolu (etanolu paliwowego) należy pobierać metodą ręczną zgodnie z normami PN-EN ISO 3170 lub PN-A-79527.
2. Próbkę ze zbiornika należy pobierać w kolejności od lustra cieczy do jego dna, aby uniknąć zaburzeń w niższych poziomach cieczy.
3. Próbkę z opakowania jednostkowego należy pobierać z wybranego poziomu cieczy lub jako próbkę reprezentatywną przekrojową.
4. Próbkę pobiera się przy użyciu odpowiednich przyrządów do pobierania próbek.
 - 4.1. Rodzaje przyrządów do pobierania próbek:
 - 1) bioetanolu określa norma PN-A-79527 lub norma PN-EN ISO 3170;
 - 2) estru metylowego określa norma PN-EN ISO 3170;
 - 3) biowęglowodorów ciekłych określa norma PN-EN ISO 3170 lub PN-EN ISO 3171.
5. Próbkę pobiera się do odpowiednich pojemników.
 - 5.1. Pojemniki przeznaczone na próbki:
 - 1) bioetanolu powinny być wykonane ze szkła, metalu lub z tworzyw sztucznych, chemicznie obojętnych w stosunku do bioetanolu (np. HTPE, PET);
 - 2) estru metylowego powinny być wykonane ze stali nierdzewnej lub z tworzyw sztucznych, chemicznie obojętnych;
 - 3) biowęglowodorów ciekłych powinny być metalowe lub szklane, wykonane z materiału niezawierającego ołowiu.
 - 5.2. Pojemniki przeznaczone na próbki powinny:
 - 1) mieć pojemność maksymalnie 5 dm³ w przypadku bioetanolu, estru metylowego oraz biowęglowodorów ciekłych;
 - 2) być wyposażone w uszczelki lub mieć połączenia szczelne, zdolne do wytrzymania wewnętrznych ciśnień, powstających podczas normalnej ich eksploatacji;
 - 3) mieć zamocowanie, umożliwiające ich zaplombowanie.
 - 5.3. Pojemniki przeznaczone na próbki nie mogą być zabezpieczane przed korozją środkami wytworzonymi na bazie produktu naftowego.

- 5.4. Zamknięcie pojemników przeznaczonych na próbki ciekłych biokomponentów składa się z nakrętki z dopasowaną podkładką odporną na działanie pobieranego biokomponentu. Podkładki te nie mogą być wykonane z korka lub gumy.
6. Przyrządy do pobierania próbek oraz pojemniki przeznaczone na próbki powinny być wykonane z materiałów chemicznie obojętnych dla pobieranego biokomponentu.
7. Pojemnik przeznaczony na próbkę należy:
- 1) w przypadku bioetanolu, estru metylowego bądź węglowodorów ciekłych napełnić pojemniki tak, aby pozostało co najmniej 5% wolnej przestrzeni ze względu na rozszerzalność produktu. Pobrana próbka powinna być utrzymywana w stanie ciekłym, a stopień napełnienia próbniaka powinien gwarantować jego bezpieczny transport i użytkowanie;
 - 2) po napełnieniu biokomponentem natychmiast zamknąć, stosując zamknięcie zapewniające niezmiennosć parametrów jakościowych próbki.
8. Szczelność zamkniętego pojemnika przeznaczonego na próbkę ciekłego biokomponentu należy sprawdzić, odwracając go do góry dnem i trzymając w tej pozycji przez 30 sekund. Jeżeli zaobserwuje się wyciek ciekłego biokomponentu, należy wymienić zamknięcie pojemnika na nowe i ponownie sprawdzić jego szczelność.
- 8.1. W przypadku gdy wyciek biokomponentu nie ustaje, należy ponownie pobrać próbkę, używając nowego pojemnika wraz z nowym zamknięciem, i ponownie przeprowadzić ocenę szczelności pojemnika i zamknięcia.
9. Sposób postępowania przy pobieraniu próbek, postępowanie z próbkami oraz wymagania dotyczące bezpieczeństwa w tym zakresie określa: dla bioetanolu norma PN-EN ISO 3170 lub PN-A-79527, dla estru metylowego norma PN-EN ISO 3170, dla biowęglowodorów ciekłych norma PN-EN ISO 3170 lub PN-EN ISO 3171.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 22 ust. 6 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o biokomponentach i biopaliwach ciekłych* (Dz. U. poz.), zwanej dalej „ustawą”, zgodnie z którym minister właściwy do spraw klimatu został zobowiązany do określenia wymagań jakościowych dla biokomponentów, metod badań jakości biokomponentów oraz sposobu pobierania próbek biokomponentów, z wyłączeniem biokomponentów wytwarzanych w procesie współwodornienia biokomponentów gazowych oraz biokomponentów wykorzystywanych do wytwarzania paliw lotniczych i paliw żeglugowych – uwzględniając stan wiedzy technicznej oraz postanowienia właściwych norm w tym zakresie.

Głównym celem wydania rozporządzenia jest potrzeba zastąpienia rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 9 sierpnia 2021 r. w *sprawie wymagań jakościowych dla biokomponentów, metod badań jakości biokomponentów oraz sposobu pobierania próbek biokomponentów* (Dz. U. z 2021 r. poz. 1707), zwanego dalej „rozporządzeniem z 2021 r.”. Wynika to ze zmian w treści upoważnienia ustawowego w art. 22 ust. 6 dokonanych w ramach ustawy z dnia ... 2024 r. *o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz.), zwaną dalej „ustawą z 2024 r.” Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z 2024 r. dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 22 ust. 6 ustawy zachowują moc nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z 2024 r.

Ponadto w projekcie rozporządzenia wprowadzono zmiany, których celem było m.in. wyłączenie zgodnie z zakresem delegacji, o której mowa w art. 22 ust. 6 ustawy z 2024 r., biokomponentów wytwarzanych w procesie współwodornienia biokomponentów gazowych oraz biokomponentów wykorzystywanych do wytwarzania paliw lotniczych i paliw żeglugowych. W związku z powyższym w projekcie rozporządzenia usunięto przepisy określające wymagania jakościowe, metody badań jakości oraz sposób pobierania próbek dla biokomponentu gazowego, tj. bio propanu-butanu.

Przepisy zawarte w projekcie rozporządzenia w zdecydowanej większości są tożsame z treścią rozporządzenia z 2021 r. a zmiany, w stosunku do rozporządzenia z 2021 r. obejmują głównie usunięcie przepisów określających wymagania jakościowe, metody badań oraz sposób pobierania próbek dla bio propanu-butanu.

W § 1 projektu rozporządzenia, w pkt 1 wymieniono rodzaje biokomponentów, dla których określone zostały wymagania jakościowe w przepisach projektu. Jednocześnie w §1 pkt 1 usunięto lit. e) odnoszącą się do wymagań jakościowych dla bio propanu-butanu. W § 1 pkt 2 projektu rozporządzenia wskazano, że metody badań jakości biokomponentów, o których mowa w pkt 1 znajdują się w załączniku nr 5 do projektu rozporządzenia. W § 1 pkt 3 projektu rozporządzenia wskazano, że sposób pobierania próbek biokomponentów został opisany w przepisach projektu rozporządzenia w treści załącznika 6.

§ 2 projektu rozporządzenia określa moment wejścia w życie.

Załącznik nr 1 do rozporządzenia „Wymagania jakościowe dla bioetanolu” określa w formie tabelarycznej rodzaje poszczególnych parametrów oraz wymagane wartości dla bioetanolu. Treść załącznika 1 projektu rozporządzenia pozostaje bez zmian (jest tożsama) z treścią załącznika 1 rozporządzenia z 2021 r.

Załącznik nr 2 do rozporządzenia „Wymagania jakościowe dla estru metylowego” określa w formie tabelarycznej rodzaje poszczególnych parametrów oraz wymagane wartości dla estrów metylowych. Treść załącznika nr 2 projektu rozporządzenia względem załącznika nr 2 rozporządzenia z 2021 r. jest tożsama.

Załącznik nr 3 do rozporządzenia „Wymagania jakościowe dla biowęglowodorów ciekłych przeznaczonych do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych stosowanych do silników z zapłonem iskrowym” określa w formie tabelarycznej rodzaje poszczególnych parametrów oraz wymagane wartości dla biowęglowodorów ciekłych przeznaczonych do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych stosowanych do silników z zapłonem iskrowym. Treść załącznika 3 projektu rozporządzenia pozostaje bez zmian (jest tożsama) z treścią załącznika 3 rozporządzenia z 2021 r.

Załącznik nr 4 do rozporządzenia „Wymagania jakościowe dla biowęglowodorów ciekłych przeznaczonych do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych stosowanych do silników z zapłonem samoczynnym” określa w formie tabelarycznej rodzaje poszczególnych parametrów oraz wymagane wartości dla biowęglowodorów ciekłych przeznaczonych do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych stosowanych do silników z zapłonem samoczynnym. Treść załącznika 4 projektu rozporządzenia pozostaje bez zmian (jest tożsama) z treścią zapisów załącznika 4 rozporządzenia z 2021 r.

W projekcie rozporządzenia zastępującym rozporządzenie z 2021 r. usunięty został dotychczasowy załącznik nr 5 do rozporządzenia „Wymagania jakościowe dla bio propanu-butanu” określający w formie tabelarycznej rodzaje poszczególnych parametrów oraz

wymagane wartości dla bio propanu-butanu, z uwagi na wyłączenie zgodne z zakresem delegacji, o której mowa art. 22 ust. 6 ustawy z 2024 r., biokomponentów wytwarzanych w procesie współwodornienia, biokomponentów gazowych oraz biokomponentów wykorzystywanych do wytwarzania paliw lotniczych i paliw żeglugowych.

Załącznik nr 5 do rozporządzenia otrzymał brzmienie dotychczasowego załącznika nr 6 „Metody badań jakości biokomponentów” określającego w formie opisowej metody badań jakości dla poszczególnych. Dodatkowo w stosunku do dotychczasowej treści załącznika nr 6 rozporządzenia z 2021 r. wprowadzono następujące zmiany:

- 1) Usuwa się pkt V „Metody badań jakości bio propanu-butanu” określający metody badań jakości dla bio propanu-butanu, a w jego miejsce wprowadza się nowe brzmienie pkt V - „Procedurę postępowania w sprawach dotyczących precyzji metody badania oraz interpretacji wyników badań określa norma PN-EN ISO 4259-2”.

Pozostała treść załącznika 5 projektu rozporządzenia pozostaje bez zmian (jest tożsama) z treścią załącznika 6 rozporządzenia z 2021 r.

Załącznik nr 6 do rozporządzenia otrzymał brzmienie dotychczasowego załącznika nr 7 „Sposób pobierania próbek biokomponentów” określającego w formie opisowej sposób pobierania próbek dla poszczególnych rodzajów biokomponentów”. Dodatkowo w stosunku do dotychczasowej treści załącznik nr 7 rozporządzenia z 2021 r. wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W pkt 4.1. ppkt 4 w brzmieniu „bio propanu-butanu określa norma PN-EN ISO 4257, która precyzuje procedurę pobierania próbek, warunki bezpieczeństwa w miejscu ich pobierania, związane z użytkowaniem pojemników, w których próbki są przechowywane, oraz podczas ich transportu, rodzaj aparatury oraz pojemników stosowanych do pobierania próbek, a także sposób przygotowania pojemników na próbki” zostaje usunięty;
- 2) W pkt 5.1. ppkt 3 w brzmieniu „bio propanu-butanu powinny być wykonane ze stali nierdzewnej;” zostaje usunięty;
- 3) W pkt 5.1. ppkt o numerze „4)” w brzmieniu „biowęglowodorów ciekłych powinny być metalowe lub szklane, wykonane z materiału niezawierającego ołowiu” zostaje zastąpiony numerem „3)” w brzmieniu „biowęglowodorów ciekłych powinny być metalowe lub szklane, wykonane z materiału niezawierającego ołowiu”;

- 4) W pkt 5.2. z ppkt 1 usunięte zostają słowa „oraz maksymalnie 7dm³ w przypadku bio propanu-butanu”;
- 5) W pkt 5 pkt 5.3. w brzmieniu „W przypadku pobierania próbek bio propanu-butanu - próbkę należy pobierać tylko z fazy ciekłej.” zostaje usunięty;
- 6) Pkt 5.4. otrzymuje brzmienie „5.3. Pojemniki przeznaczone na próbki nie mogą być zabezpieczane przed korozją środkami wytworzonymi na bazie produktu naftowego.”;
- 7) Pkt 5.5. otrzymuje brzmienie „5.4. Zamknięcie pojemników przeznaczonych na próbki ciekłych biokomponentów składa się z nakrętki z dopasowaną podkładką odporną na działanie pobieranego biokomponentu. Podkładki te nie mogą być wykonane z korka lub gumy.”;
- 8) W pkt 8. usunięte zostają słowa „Sprawdzenie szczelności pojemnika ciśnieniowego na bio propan-butan należy przeprowadzić zgodnie z normą PN-EN ISO 4257.”;
- 9) W pkt 9. usunięte zostają słowa „, dla bio propanu-butanu norma PN-EN ISO 4257”.

Pozostała treść załącznika 6 projektu rozporządzenia pozostaje bez zmian (jest tożsama) z treścią załącznika 7 rozporządzenia z 2021 r.

Zmiana dotycząca treści rozporządzenia z 2021 r. polega na usunięciu przepisów określających wymagania jakościowe, metody badań jakości oraz sposób pobierania próbek dla biokomponentu gazowego, tj. bio propanu-butanu z uwagi na wyłączenie zgodnie z zakresem delegacji, o której mowa w art. 22 ust. 6 ustawy z 2024 r., biokomponentów wytwarzanych w procesie współwodornienia, biokomponentów gazowych oraz biokomponentów wykorzystywanych do wytwarzania paliw lotniczych i paliw żeglugowych.

W związku z powyższym w projekcie rozporządzenia usunięto załącznik 5 w postaci tabeli zawierającej parametry jakościowe dla bio propanu-butanu. Natomiast w załączniku 6 i 7 usunięto fragmenty dotyczące metod badań jakości oraz sposobu pobierania próbek dla biokomponentu gazowego, tj. bio propanu-butanu.

Wydanie nowego rozporządzenia jest niezbędne, ponieważ obowiązek NCW jest realizowany przy uwzględnieniu wymagań jakościowych, metod badań jakości oraz sposobów pobierania próbek określonych w niniejszym akcie prawnym.

Wejście w życie projektu rozporządzenia może również stanowić pozytywny impuls dla rozwoju produkcji biokomponentów, przyczyniając się do zwiększenia udziału energii ze źródeł odnawialnych.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia podlega notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie wpływa na działalność mikro przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia nie wymaga notyfikacji programu pomocowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702).

Projekt rozporządzenia, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r. poz. 806) zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projektowane rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wymagań jakościowych dla biokomponentów, metod badań jakości biokomponentów oraz sposobu pobierania próbek biokomponentów, z wyłączeniem biokomponentów wytwarzanych w procesie współwodornienia, biokomponentów gazowych oraz biokomponentów wykorzystywanych do wytwarzania paliw lotniczych i paliw żeglugowych Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Miłosz Motyka, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Natalia Solonek, Młodszy Specjalista Departament Odnawialnych Źródeł Energii w Ministerstwie Klimatu i Środowiska e-mail: Natalia.solonek@klimat.gov.pl tel.: +48 22 3691256	Data sporządzenia: Źródło: Upoważnienie ustawowe art. 22 ust. 6 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. poz. ...) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Obowiązujące rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 9 sierpnia 2021 r. w sprawie wymagań jakościowych dla biokomponentów, metod badań jakości biokomponentów oraz sposobu pobierania próbek biokomponentów (Dz. U. poz. 1707), zwane dalej „rozporządzeniem z 2021 r.”, wymaga aktualizacji.

Ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, zwana dalej „ustawą”, została zmieniona ustawą z dnia ... 2024 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.), zwaną dalej „ustawą z 2024 r.”. W związku z art. 29 ust. 1 ustawy z 2024 r. dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 22 ust. 6 ustawy zachowują moc nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z 2024 r. Nowelizacja wprowadziła zmiany, których celem było m.in. wyłączenie z zakresu delegacji, o której mowa w art. 22 ust. 6 ustawy, biokomponentów wytwarzanych w procesie współwodornienia, biokomponentów gazowych oraz biokomponentów wykorzystywanych do wytwarzania paliw lotniczych i paliw żeglugowych.

Projektowana regulacja ma na celu rozwiązanie problemu opisanego powyżej, tj. wyłączenie z zakresu delegacji, o której mowa w art. 22 ust. 6 ustawy, biokomponentów wytwarzanych w procesie współwodornienia, biokomponentów gazowych (bio propanu-butanu) oraz biokomponentów wykorzystywanych do wytwarzania paliw lotniczych i paliw żeglugowych, a także dokonanie aktualizacji rozporządzenia z 2021 r. w związku z ograniczonym czasowo zachowaniem w mocy obecnych przepisów. Problem został zidentyfikowany wewnątrz administracji. Zidentyfikowany problem ma charakter wieloaspektowy – dostosowanie aktu wykonawczego do zmienionych przepisów ustawowych oraz zmian techniczno-technologicznych, jakie zachodzą na rynku wytwarzania biokomponentów.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozwiązaniem problemu, który został zidentyfikowany i opisany w pkt 1 OSR, jest wydanie nowego aktu prawnego – rozporządzenia ministra właściwego do spraw klimatu określającego wymagania jakościowe dla biokomponentów, metod badań jakości biokomponentów oraz sposobu pobierania próbek biokomponentów, z wyłączeniem biokomponentów wytwarzanych w procesie współwodornienia oraz biokomponentów gazowych oraz biokomponentów wykorzystywanych do wytwarzania paliw lotniczych i paliw żeglugowych, wydanego na podstawie upoważnienia zawartego w art. 22 ust. 6 ustawy, które zastąpi rozporządzenie z 2021 r.

Problem nie może być rozwiązany za pomocą innych środków, gdyż przepisy ustawy z 2024 r. utrzymują w mocy w czasie ograniczonym obecne przepisy wydane na podstawie art. 22 ust. 6 ustawy oraz zobowiązują ministra właściwego do spraw klimatu do określenia, w drodze rozporządzenia, parametrów jakościowych, metod badań jakości oraz sposobu pobierania próbek dla poszczególnych rodzajów biokomponentów.

W kraju produkowane i wykorzystywane do realizacji NCW są obecnie przede wszystkim dwa rodzaje biokomponentów: bioetanol i estry metylowe kwasów tłuszczowych. .

Planowanym efektem wprowadzenia zmian jest m.in. stworzenie regulacji prawnych umożliwiających wyłączenie biokomponentów wytwarzanych w procesie współwodornienia, biokomponentów gazowych oraz biokomponentów wykorzystywanych do wytwarzania paliw lotniczych i paliw żeglugowych.

Wydanie projektowanego rozporządzenia jest niezbędne, ponieważ obowiązek NCW jest realizowany przy uwzględnieniu wymagań jakościowych, metod badań jakości oraz sposobów pobierania próbek określanych w rozporządzeniu z 2021 r.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia umożliwi wyłączenie biokomponentów wytwarzanych w procesie współwodornienia, biokomponentów gazowych oraz biokomponentów wykorzystywanych do wytwarzania paliw lotniczych i paliw żeglugowych z regulacji dotyczących wymagań jakościowych, metod badań oraz sposobu pobierania próbek.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie

Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i wprowadzania do obrotu biokomponentów.	21 (stan na 05.09.2024 r.)	Rejestr wytwórców biokomponentów prowadzony przez Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy	Określenie wymagań jakościowych, metod badań jakości oraz sposobu pobierania próbek dla biokomponentów umożliwi wykorzystanie w/w do realizacji NCW .
Podmioty realizujące NCW	17 podmiotów (stan na dzień 13.09.2024 r.)	Wykaz podmiotów, które są zobowiązane do realizacji NCW w 2024 r. – publikowany w Biuletynie Informacji Publicznej Prezesa URE (wykaz sporządzony na podstawie art. 22a ust. 4-6 ustawy).	(1) Umożliwienie dokonywania obliczeń na potrzeby wykonania NCW; (2) Zwiększenie katalogu dostępnych biokomponentów wykorzystywanych do realizacji NCW.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r., poz. 806), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt zostanie przekazany do konsultacji (10 dni) następującym podmiotom:

- 1) Krajowa Izba Biopaliw;
- 2) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 3) Krajowa Rada Gorzelnictwa i Produkcji Biopaliw;
- 4) Polska Izba Paliw Płynnych;
- 5) Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego;
- 6) Związek Gorzelni Polskich;
- 7) Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych;
- 8) Instytut Transportu Samochodowego;
- 9) Przemysłowy Instytut Motoryzacji;
- 10) Polska Izba Motoryzacji;
- 11) Instytut Nafty i Gazu;
- 12) Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego;
- 13) Instytut Badań i Rozwoju Motoryzacji BOSMAL;
- 14) Instytut Chemii Przemysłowej;

- 15) Izba Gospodarcza Gazownictwa;
- 16) Konfederacja Lewiatan;
- 17) Krajowe Zrzeszenie Producentów Rzepaku;
- 18) Polska Izba Gazu Płynnego;
- 19) Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju;
- 20) Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego;
- 21) Krajowa Izba Paliw Alternatywnych;
- 22) Polska Organizacja Gazu Płynnego;
- 23) ORLEN S.A.;
- 24) PERN S.A.;
- 25) Aramco Fuels Poland Sp. z o.o.;
- 26) Krajowa Izba Biegłych Rewidentów;
- 27) ANWIM Spółka Akcyjna;
- 28) Arcturus Sp. z o.o.;
- 29) BP Europa SE Spółka europejska Oddział w Polsce Kraków;
- 30) CIRCLE K POLSKA Sp. z o.o.;
- 31) EKO-EN 2 Sp. z o.o.;
- 32) PETRAX TRADE Sp. z o.o.;
- 33) SELECT ENERGY Sp. z o.o.;
- 34) Shell Polska Sp. z o.o.;
- 35) Slovnaft Polska S.A.;
- 36) SOLUMUS GAS Sp. z o.o.;
- 37) SOLUMUS Spółka Akcyjna;
- 38) TotalEnergies Marketing Polska Sp. z o.o.;
- 39) UNIMOT PALIWA Sp. z o. o.;
- 40) WARTER FUELS Spółka Akcyjna;
- 41) Polski Komitet Normalizacyjny.

Projekt zostanie przekazany do zaopiniowania (10 dni) do następujących podmiotów:

- 1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 2) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki;
- 3) Dyrektor Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa;
- 4) Rzecznik Biura Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 5) Dyrektor Instytutu Nafty i Gazu;
- 6) Główny Inspektor Ochrony Środowiska.

Projekt rozporządzenia podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.)

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy praw i interesów związków pracodawców, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców.

Projekt nie podlega opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż nie dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 949).

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 35 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1491), wobec czego nie wymaga zaopiniowania przez Radę Działalności Pożytku Publicznego.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostaną omówione w raporcie z konsultacji, zawierającym zestawienie przedstawionych stanowisk lub opinii i odniesienie się do nich przez organ wnioskujący, udostępnionym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, najpóźniej z dniem przekazania projektu na kolejny etap prac legislacyjnych.

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sektor finansów publicznych. Powyższe wynika z faktu, że celem projektu rozporządzenia jest umożliwienie przedsiębiorcom zaliczania wytworzonych biokomponentów do realizacji NCW. Projekt nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian			0	1	2	3	4	5	10	Łącznie (0-10)		
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw		0	0	0	0	0	0	0	0	0	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe		0	0	0	0	0	0	0	0	0	
	dodatkowe informacje:		Przewiduje się pozytywny wpływ w aspekcie konkurencyjności gospodarki – możliwość zaliczenia biokomponentów w poczet NCW może być czynnikiem mobilizującym przedsiębiorstwa do stworzenia infrastruktury wytwarzania biokomponentów. Może to przyczynić się do zwiększenia elastyczności prowadzenia biznesu (pod względem możliwości realizacji NCW) oraz mieć pozytywne konsekwencje dla kondycji firm. Ponadto zwiększenie ilości wykorzystywanych w kraju biokomponentów w sposób pozytywny wpłynie na zwiększenie użycia energii ze źródeł odnawialnych.									

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Wejście w życie rozporządzenia tworzy zachętę do rozbudowy infrastruktury do produkcji kolejnych rodzajów biokomponentów.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Wejście w życie rozporządzenia tworzy zachętę do rozbudowy infrastruktury do produkcji kolejnych rodzajów biokomponentów.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy.
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wdrożenie przepisów umożliwiających zaliczanie do realizacji NCW biokomponentów może przyczynić się do zwiększenia udziału energii z odnawialnych źródeł energii w transporcie – może mieć także pozytywny pro środowiskowy skutek, wynikający ze zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych pochodzących ze stosowania importowanych paliw kopalnych na rzecz stosowania odnawialnych krajowych biokomponentów.
	rodzina, obywatele, gospodarstwa domowe, osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych pochodzących ze stosowania paliw kopalnych na rzecz stosowania niskoemisyjnych biokomponentów będzie miało pozytywny wpływ na jakość powietrza, co może przełożyć się na poprawę stanu zdrowia obywateli, szczególnie osób starszych, które chorują na choroby układu oddechowego. Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na osoby ze stwierdzoną niepełnosprawnością.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przyjęte założenia wynikają z obserwacji rozwoju produkcji i wykorzystania biokomponentów na świecie.	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy

Nie nałożono w przepisach projektu rozporządzenia żadnych dodatkowych obciążeń regulacyjnych – w tym również obowiązków informacyjnych. Celem projektu rozporządzenia jest dostosowanie regulacji dotyczących wymagań jakościowych biokomponentów, metod badań jakości biokomponentów oraz sposobu pobierania próbek biokomponentów do aktualnej sytuacji rynkowej w tym zakresie.

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Celem projektu rozporządzenia jest umożliwienie przedsiębiorcom, zobowiązanym do realizacji NCW, zaliczania biokomponentów do ww. obowiązku..			
9. Wpływ na rynek pracy			
Projektowana regulacja może mieć wpływ na rynek pracy, ponieważ otwiera możliwości w zakresie wytwarzania biokomponentów.			
10. Wpływ na pozostałe obszary			
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie	
Omówienie wpływu	Projektowana regulacja będzie miała wpływ na środowisko naturalne, w związku ze stopniowym umożliwieniem stosowania biokomponentów w miejsce paliw wytwarzanych ze źródeł konwencjonalnych, co przyczyniać się będzie do dekarbonizacji transportu drogowego.		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
Analiza sposobu oraz poziomów wykorzystania biokomponentów będzie prowadzona na bieżąco w oparciu o informacje pozyskiwane z Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa – sprawozdania			

wytwórców biokomponentów oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki – sprawozdania podmiotów realizujących NCW.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA ¹⁾

z dnia

**w sprawie metodyki obliczania stopnia przereagowania biomasy oraz minimalnego
poziomu przereagowania biomasy w procesie współwodornienia²⁾**

Na podstawie art. 23 ust. 1e ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i 1946 oraz z 2025 r. poz.), zarządzam się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) metodykę obliczania stopnia przereagowania biomasy;
- 2) minimalny poziom przereagowania biomasy w procesie współwodornienia.

§ 2. Metodyka obliczania stopnia przereagowania biomasy obejmuje:

- 1) stopień przereagowania biomasy obliczony w oparciu o akredytowaną metodę badawczą polegającą na oznaczaniu zawartości triacylogliceroli metodą chromatografii gazowej z detekcją płomieniowo-jonizacyjną, z zastosowaniem wzorca wewnętrznego lub zewnętrznego;
- 2) zawartość triacylogliceroli obliczona na podstawie krzywej wzorcowej będącej zależnością ilorazu sumy pól powierzchni pików pochodzących od tych triacylogliceroli i pola powierzchni pików wzorca wewnętrznego lub zewnętrznego od stężenia triacylogliceroli w mieszaninie z węglowodorami z przerobu ropy naftowej.

§ 3. Minimalny poziom przereagowania biomasy określa się za pomocą zawartości triacylogliceroli w produkcie współwodornienia, która nie może być wyższa niż 10 mg/kg.

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. poz. 2726).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie służy stosowaniu rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/1640 z dnia 5 czerwca 2023 r. w sprawie metodyki wyznaczania udziału biopaliwa i biogazu na potrzeby transportu, będących produktem przetwarzania we wspólnym procesie biomasy i paliw kopalnych (Dz. Urz. UE L 205 z 18.08.2023, str. 1).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia³⁾.

**MINISTER KLIMATU
I ŚRODOWISKA**

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 24 czerwca 2020 r. w sprawie zawartości biokomponentów powstałych w wyniku współwodornienia (Dz. U. poz. 1141), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

U Z A S A D N I E N I E

Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie metodyki obliczania stopnia przereagowania biomasy oraz minimalnego poziomu przereagowania biomasy w procesie współwodornienia został przygotowany na podstawie delegacji zawartej w art. 23 ust. 1e ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. ...), zwanej dalej „ustawą”.

Zgodnie z art. 23 ust. 1e ustawy minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, metodykę obliczania stopnia przereagowania biomasy oraz minimalny poziom przereagowania biomasy w procesie współwodornienia, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie, postanowienia właściwych norm lub doświadczenia w stosowaniu biokomponentów.

Dotychczasowe rozporządzenie na podstawie art. 23 ust. 1e ustawy zostało wydane w okresie, w którym nie było jeszcze obowiązującego rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/1640 z dnia 5 czerwca 2023 r. w sprawie metodyki wyznaczania udziału biopaliwa i biogazu na potrzeby transportu, będących produktem przetwarzania we wspólnym procesie biomasy i paliw kopalnych (Dz. Urz. UE L 205 z 18.08.2023, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2023/1640”, które ostatecznie uregulowało kwestie dotyczące wyznaczania ilości biokomponentów (biowęglowodorów ciekłych) wytworzonych w procesie współwodornienia. W tym zakresie przepisy ww. rozporządzenia odnoszą się m.in. do stosowania metodyki C14 lub dopuszczają zastosowanie metodyk właściwych dla danego przedsiębiorcy – przy czym każde z tych podejść zawiera określone zastrzeżenia lub wymogi określające zasady pozwalające na zastosowanie odpowiedniej metodyki.

Dotychczasowe rozporządzenie zawierało przepisy określające „automatyczny” algorytm pozwalający na obliczenie zawartości biowęglowodorów ciekłych, wypracowany na podstawie badań i analiz przeprowadzonych na krajowych instalacjach rafineryjnych. Algorytm opierał się na dopuszczeniu do stosowania w procesie obliczeniowym stałego wskaźnika konwersji biomasy, którego wartość została opracowana na bazie analizy przeprowadzonej przez INIG-PIB na instalacjach rafineryjnych w Gdańsku i Płocku. Stosowanie współczynnika konwersji biomasy, po wejściu w życie omówionych powyżej wymogów zawartych w rozporządzeniu nr 2023/1640, może być dopuszczalne jedynie pod warunkiem zachowania określonych wymogów rozporządzenia nr 2023/1640 i nie może mieć charakteru automatyzmu, rozumianego jako możliwość bezwarunkowego stosowania – jak to miało miejsce dotychczas.

Nowelizacja ustawy z dnia wprowadziła zmianę treści delegacji ustawowej do wydania rozporządzenia z art. 23 ust. 1e ustawy, która pozwala na skorzystanie z pełnej gamy możliwości jaką daje rozporządzenie nr 2023/1640 w zakresie wyznaczenia ilości biowęglowodorów ciekłych powstałych w procesie współwodornienia, w tym korzystania przez podmioty gospodarcze zajmujące się współwodornieniem z metod badawczych specyficznych dla danego konkretnego systemu produkcyjnego. Kwestie te powinny natomiast być przedmiotem ustalenia dokonanego przez określonego przedsiębiorcę z jednostką certyfikującą dokonującą certyfikacji konkretnej instalacji pod kątem KZR.

Zawartość biokomponentów wytworzonych w procesie współwodornienia określa się korzystając z metod wskazanych w rozporządzeniu nr 2023/1640. Projekt rozporządzenia umożliwia korzystanie z uzupełniającej metody kontroli produkcji – w procesie współwodornienia, poprzez określanie stopnia przereagowania biomasy oraz określanie minimalnego poziomu przereagowania biomasy.

Ze względu na to, że nie ma obecnie norm regulujących zawartość produktów współwodornienia w hydrrafrinacie, faktyczny skład może być określony jedynie w oparciu o przepisy obowiązującego rozporządzenia nr 2023/1640, które uregulowało kwestie dotyczące wyznaczania ilości biokomponentów (biowęglowodorów ciekłych) wytworzonych w procesie przetwarzania we wspólnym procesie biomasy i paliw kopalnych, a tym samym także w procesie współwodornienia. Przepisy ww. rozporządzenia unijnego odnoszą się do potrzeby stosowania metodyki radiowęglowej C14 oraz jednej z dopuszczonych metod: *bilansu masy*, *bilansu energii* lub *metody pomiaru wydajności*. Przepisy ww. rozporządzenia dopuszczają także stosowanie przez wytwórców uzupełniających metodyk, właściwych dla danego przedsiębiorcy – przy czym każde z tych podejść zawiera określone zastrzeżenia lub wymogi określające zasady pozwalające na zastosowanie tej odpowiedniej metodyki, a niniejszy projekt umożliwia przedsiębiorcom na skorzystanie z tej możliwości.

Zaproponowane podejście nie zabrania również stosowania opracowanych wartości współczynników konwersji biomasy dla biowęglowodorów ciekłych oraz bio propanu powstałych w procesie współwodornienia, które były dotychczas stosowane przez wytwórców, z zastrzeżeniem ich uwzględnienia w zgodzie z wymogami rozporządzenia KE 2023/1640 i poprzedzonych ustaleniami z jednostką certyfikującą. Projekt rozporządzenia reguluje te kwestie.

W § 2 projektu rozporządzenia, zostały określone metodyka obliczania stopnia przereagowania biomasy w procesie współwodornienia. Parametry oraz metodykę obliczeń

dla biowęglowodorów ciekłych oraz bio propanu wyznaczono na podstawie otrzymanych wyników badań przeprowadzonych przez Instytut Nafty i Gazu – Państwowy Instytut Badawczy w Krakowie oraz Sieć Badawcza Łukasiewicz - Instytut Chemii Przemysłowej w Warszawie, jak również zebranych doświadczeń Grupy Lotos S.A. oraz PKN Orlen S.A. Metodykę obliczania stopnia przereagowania biomasy określono w oparciu o akredytowaną przez Polskie Centrum Akredytacji metodę badawczą, polegającą na oznaczaniu zawartości triacylogliceroli (triglicerydów) metodą chromatografii gazowej z detekcją płomieniowo-jonizacyjną, z zastosowaniem wzorca wewnętrznego lub zewnętrznego. Zawartość triacylogliceroli obliczono na podstawie krzywej wzorcowej w postaci zależności ilorazu sumy pól powierzchni pików pochodzących od tych triacylogliceroli i pola powierzchni pików wzorca wewnętrznego lub zewnętrznego od stężenia. Akredytowana została autorska metoda badawcza opracowana przez Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego: *„Węglowodory – oznaczanie zawartości składników lipidowych metodą chromatografii gazowej”*. Trwają prace nad akredytacją drugiej metody badawczej, której autorem jest Sieć Badawcza Łukasiewicz – Instytut Chemii Przemysłowej: *„Oznaczanie triglicerydów metodą chromatografii gazowej”*. Laboratorium posiadające akredytację musi spełniać wymagania normy PN-EN ISO/IEC 17025 i wymaganie to dotyczy to również własnej procedury badawczej.

W § 3 projektu rozporządzenia kreślono także minimalny poziom przereagowania biomasy, który ogranicza ilość triacylogliceroli występujących w produkcie końcowym (tj. po przeprowadzonym procesie współwodornienia, które nie uległy przereagowaniu), i który nie może przekroczyć 10 mg/kg.

W trakcie współwodornienia na bieżąco weryfikowana jest jakość otrzymywanego hydrorafinatu przez badania kluczowych parametrów produktu: zawartości siarki, zawartości nieprzereagowanych triacylogliceroli i wolnych kwasów tłuszczowych, temperatury zapłonu, zawartości wody, składu frakcyjnego oraz właściwości niskotemperaturowych. Parametry procesu są sterowane w celu uzyskania korekty wybranych parametrów.

Analizy chromatograficzne potwierdzają, że zachodzi całkowite przereagowanie składników oleju roślinnego do węglowodorów, o czym świadczy obecność triacylogliceroli w hydrorafinacie na poziomie poniżej 10 mg/kg (w praktyce zawartość triacylogliceroli w produkcie była poniżej granicy oznaczalności metody tj. 5 mg/kg). Wnioski z doświadczeń przemysłowych stanowią podstawę przy określeniu parametrów jakościowych biokomponentów zawartych w paliwach powstałych w wyniku współwodornienia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie wpływa na działalność mikro przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia nie wymaga notyfikacji programu pomocowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702).

Projekt rozporządzenia, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r., poz. 806) zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projektowane rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie metodyki obliczania stopnia przereagowania biomasy oraz minimalnego poziomu przereagowania biomasy w procesie współwodornienia Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Miłosz Motyka, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Ministerstwo Klimatu i Środowiska Departament Odnawialnych Źródeł Energii Sekretariat: tel. 22 369 10 35 e-mail: doze@klimat.gov.pl	Data sporządzenia Źródło: Upoważnienie ustawowe: art. 23 ust. 1e ustawy z dnia 25 sierpnia Źródło: Upoważnienie ustawowe Ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. <i>o biokomponentach i biopaliwach ciekłych</i> (Dz. U. poz.) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawa z dnia ... *o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U.), zwana dalej „ustawą zmieniającą”, utrzymuje możliwość realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, zwanego dalej „NCW”, przez podmioty zobowiązane, za pomocą współwodornienia, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o biokomponentach i biopaliwach ciekłych* (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i ...), zwanej dalej „ustawą”.

W związku z wejściem w życie rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/1640 z dnia 5 czerwca 2023 r. w sprawie metodyki wyznaczania udziału biopaliwa i biogazu na potrzeby transportu, będących produktem przetwarzania we wspólnym procesie biomasy i paliw kopalnych (Dz. Urz. UE L 205 z 18.08.2023, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem delegowanym 2023/1640”, zidentyfikowano potrzebę dostosowania krajowych przepisów w zakresie współwodornienia, do rozporządzenia delegowanego.

Wyznaczenie ujętych w projekcie rozporządzenia w sprawie metodyki obliczania stopnia przereagowania biomasy oraz minimalnego poziomu przereagowania biomasy w procesie współwodornienia, zwanego dalej „projektem”, parametrów jest niezbędne w celu uzyskania certyfikatu jakości biokomponentów i umożliwienia rozliczenia tak wytworzonych biowęglowodorów ciekłych w realizacji celu NCW.

Niniejszy projekt rozporządzenia dotyczącego biokomponentów powstałych w wyniku współwodornienia w mieszaninie z węglowodorami z przerobu ropy naftowej, określa metodykę obliczania stopnia przereagowania biomasy oraz minimalnego poziomu przereagowania biomasy, został przygotowany na podstawie delegacji zawartej w art. 23 ust. 1e ustawy.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozwiązaniem problemu, który został zidentyfikowany i opisany w pkt 1 jest opracowanie nowego aktu prawnego – rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska określającego metodykę obliczania stopnia przereagowania biomasy oraz minimalny poziom przereagowania biomasy w mieszaninie z węglowodorami z przerobu ropy naftowej na podstawie delegacji zawartej w art. 23 ust. 1e ustawy.

Obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 24 czerwca 2020 r. *w sprawie zawartości biokomponentów powstałych w wyniku współuwodornienia*, zachowa moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie nowelizacji ustawy z dnia ...

Określenie ww. metodyki oraz minimalnego poziomu przereagowania jest niezbędne w celu umożliwienia poprawnego zaliczania produktów współuwodornienia do realizacji NCW – poprzez umożliwienie uzyskania wymaganego świadectwa jakości biokomponentu.

Diagnozowany problem nie może zostać w pełni rozwiązany bez wydania przedmiotowego projektu rozporządzenia, gdyż zagadnienia współprzetwarzania biomasy z surowcami kopalnymi regulują przepisy rozporządzenia delegowanego 2023/1640, co wymaga dostosowania obowiązujących krajowych przepisów w tym zakresie. Rozporządzenie delegowane 2023/1640 dopuszcza jednak możliwość stosowania innych niż wskazane w regulacji metod badawczych dla biowęglowodorów ciekłych wytworzonych w procesie współprzetwarzania, i ta kwestia jest regulowana niniejszym projektem.

Dotychczasowe rozporządzenie oparte o metodę masową, określone na podstawie art. 23 ust. 1e ustawy zostało wydane w okresie, w którym nie było jeszcze obowiązującego rozporządzenia 2023/1640, które ostatecznie uregulowało kwestie dotyczące różnych metod wyznaczania ilości biokomponentów (biowęglowodorów ciekłych) wytworzonych w procesie przetwarzania we wspólnym procesie biomasy i paliw kopalnych, a tym samym także w procesie współuwodornienia.

Zaproponowane podejście nie zabrania również stosowania opracowanych wartości współczynników konwersji biomasy dla biowęglowodorów ciekłych oraz bio propanu powstałych w procesie współuwodornienia, które były dotychczas stosowane, z zastrzeżeniem ich uwzględnienia w zgodzie z innymi wymogami rozporządzenia 2023/1640 i ustaleń z właściwą jednostką certyfikującą.

Rozwiązaniem zagadnienia jest wydanie stosownego rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska, zgodnie z delegacją z art. 23 ust. 1e ustawy.

Potwierdzenie jakości biokomponentów powstałych w procesie współuwodornienia poprzez określanie stopnia przereagowania biomasy oraz poziomu przereagowania biomasy w procesie współuwodornienia umożliwi podmiotom realizującym obowiązek o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy w zakresie uwzględniania tychże biokomponentów do realizacji NCW.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Proces współuwodornienia jest stosowany przez dużych europejskich rafinerów np. BP (SP), Repsol (SP), Preem (SW). Popularnym sposobem wyliczania zawartości biokomponentów powstałych w wyniku współuwodornienia jest tzw. bilans masy, który nie jest podejściem bezpośrednim określającym zawartość biopaliwa w paliwie, a podejściem pośrednim zakładającym, że masa produktów jest równa masie substratów, jednak metoda ta zakłada, że udział biokomponentu w każdej frakcji otrzymanej w procesie pozostaje bez zmian – co jest dużym uproszczeniem w przypadku produktów wchodzących w reakcje.

Z powodów powyższych KE wydała rozporządzenie delegowane 2023/1640 regulujące zagadnienie wyznaczenia ilości powstających biowęglowodorów ciekłych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie

Podmioty realizujące NCW	18 ⁴ (liczba podmiotów w wykazie na dzień 27 listopada 2024 r.)	Wykaz podmiotów, które są zobowiązane do realizacji NCW – publikacja zgodnie z art. 22a ust. 4 ustawy	Umożliwienie podmiotom realizującym NCW zrealizowania obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy poprzez wykorzystanie biokomponentów zawartych w paliwach powstałych w wyniku współwodornienia

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia nie podlegał wcześniejszym konsultacjom z przedstawicielami branżowymi oraz instytutem.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do konsultacji z organizacjami i przedsiębiorstwami zajmującymi się problematyką rafineryjną i rynkiem biopaliw ciekłych.

Instytucje i podmioty potencjalnie zainteresowane sprawą współwodornienia to m. in.: Ministerstwo Aktywów Państwowych, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Urząd Regulacji Energetyki, Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa, Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego, Instytut Nafty i Gazu – Państwowy Instytut Badawczy, Sieć Badawcza Łukasiewicz - Instytut Chemii Przemysłowej, Laboratorium Radiowęglowe, Instytut Fizyki – Centrum Naukowo-Dydaktyczne, ORLEN S. A., Rafineria Gdańska Sp. z o.o.), które brały udział w tworzeniu obecnie funkcjonujących rozwiązań ws. współwodornienia.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r. poz. 806), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt zostanie przekazany do konsultacji (10 dni) następującym podmiotom:

- 1) Krajowa Izba Biopaliw;
- 2) Polska Izba Paliw Płynnych;
- 3) Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego;
- 4) Instytut Nafty i Gazu;
- 5) ORLEN S.A.;
- 6) PERN S.A.;
- 7) Aramco Fuels Poland Sp. z o.o.;
- 8) Krajowa Izba Biegłych Rewidentów;
- 9) ANWIM Spółka Akcyjna;
- 10) ARAMCO FUELS POLAND sp. z o.o.;
- 11) Arcturus Sp. z o.o.;
- 12) Bioagra-Oil S.A.;
- 13) BP Europa SE Spółka europejska Oddział w Polsce Kraków;
- 14) CIRCLE K POLSKA sp. z o.o.;
- 15) Citronex Trans Energy sp. z o. o.;
- 16) ORLEN S.A.;
- 17) PETRAX TRADE sp. z o.o.;

⁴ <https://bip.ure.gov.pl/bip/rejestry-i-bazy>; <https://rejestr.ure.gov.pl/o/17>

- 18) SELECT ENERGY Sp. z o.o.;
- 19) Shell Polska Sp. z o.o.;
- 20) Slovnaft Polska S.A.;
- 21) SOLUMUS GAS Sp. z o.o.;
- 22) SOLUMUS Spółka Akcyjna;
- 23) TotalEnergies Marketing Polska Sp. z o.o.;
- 24) UNIMOT PALIWA Sp. z o. o.;
- 25) WARTER FUELS Spółka Akcyjna.

Projekt zostanie przekazany do zaopiniowania (10 dni) następującym podmiotom:

- 1) Urząd Regulacji Energetyki;
- 2) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 3) Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 4) Konfederacja Lewiatan.

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy praw i interesów związków pracodawców, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców.

Projekt nie podlega opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż nie dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 949).

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 35 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1491), wobec czego nie wymaga zaopiniowania przez Radę Działalności Pożytku Publicznego.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostaną omówione w raporcie z konsultacji, zawierającym zestawienie przedstawionych stanowisk lub opinii i odniesienie się do nich przez organ wnioskujący, udostępnionym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, najpóźniej z dniem przekazania projektu na kolejny etap prac legislacyjnych.

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sektor finansów publicznych.											
	Powyższe wynika z faktu, że celem projektu rozporządzenia jest wyłącznie określenie metodyki obliczania stopnia przereagowania biomasy oraz minimalnego poziomu przereagowania biomasy – na podstawie delegacji zawartej w art. 23 ust. 1e ustawy.											
	Projekt nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2			3	5	10	Łącznie (0-10)		
W ujęciu	duże	0	0	0			0	0	0	0		

pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	przedsiębiorst wa						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorst w	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0
	osoby niepełnospraw ne oraz osoby starsze	0	0	0	0	0	0
		Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw w ujęciu pieniężnym, z uwagi na fakt, że w ramach rozporządzenia na podmioty realizujące NCW nie nakłada żadnych nowych obowiązków, a jedynie umożliwia korzystanie z uzupełniającej metody kontroli produkcji – procesu współwodornienia. Wskazano wyłącznie metodykę obliczania stopnia przereagowania biomasy oraz minimalny poziom przereagowania biomasy, co pozwala na określanie wymaganej jakości uzyskanych produktów, potrzebnej do wydania certyfikatu jakości, nie zwalnia jednak wytwórców z konieczności określenia ilości biokomponentów powstałych w procesie w procesie współwodornienia, w ramach współprzetwarzania biomasy z węglowodorami z ropy. Przedsiębiorcy nie będą zatem ponosić dodatkowych kosztów finansowych wynikających z niniejszego rozporządzenia, poza dostosowaniem produkcji do stosowania nowego surowca – pochodzącego z biomasy.					
W ujęciu niepieniężn ym	duże przedsiębiorst wa	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie wywierało negatywnego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw w ujęciu niepieniężnym. W ramach rozporządzenia zostanie rozszerzony katalog surowców wykorzystywanych do realizacji NCW, co może wpłynąć poprawnie na efektywność działania części podmiotów realizujących NCW, które mogą wykorzystać technologię współwodornienia w szerszym zakresie.					
	sektor mikro-, małych i średnich	Nie dotyczy.					

	przedsiębiorst w			
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy.		
	osoby niepełnospraw ne oraz osoby starsze	Nie dotyczy.		
Niemierzaln e		Nie dotyczy.		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Celem projektu rozporządzenia jest wyłącznie określenie metodyki obliczania stopnia przereagowania biomasy oraz minimalnego poziomu przereagowania biomasy – na podstawie delegacji zawartej w art. 23 ust. 1e ustawy.			
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu				
☒ nie dotyczy Nie nałożono w przepisach rozporządzenia żadnych dodatkowych obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych).				
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy		
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy		
Komentarz:				
9. Wpływ na rynek pracy				
Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.				
10. Wpływ na pozostałe obszary				

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja projektu będzie prowadzona na bieżąco na podstawie sprawozdań wytwórców biokomponentów zainteresowanych wytwarzaniem biokomponentów w technologii współwodornienia. Ze sprawozdań, o których mowa w art. 30 ust. 1 ustawy, przekazywanych do Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa możliwe będzie pozyskiwanie informacji na temat poziomu produkcji tych biokomponentów.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Nie dotyczy.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

w sprawie wartości energetycznej poszczególnych biokomponentów, biopaliw ciekłych, paliw gazowych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, innych paliw odnawialnych, paliw ciekłych i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii²⁾

Na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i 1946 oraz z 2025 r. poz. ...) zarządza się co następuje:

§ 1. 1. Wartość energetyczna według wagi dla:

- 1) bioetanolu wynosi 27 MJ/kg;
- 2) biometanolu wynosi 20 MJ/kg;
- 3) estru metylowego kwasów tłuszczowych wynosi 37 MJ/kg;
- 4) estru etylowego kwasów tłuszczowych wynosi 38 MJ/kg;
- 5) bioeteru dimetylowego wynosi 28 MJ/kg;
- 6) czystego oleju roślinnego wynosi 37 MJ/kg;
- 7) biowęglowodorów ciekłych:
 - a) przeznaczonych do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, stosowanych do silników z zapłonem iskrowym, wynosi 43 MJ/kg,
 - b) przeznaczonych do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, stosowanych do silników z zapłonem samoczynnym, wynosi 44 MJ/kg;
- 8) benzyn silnikowych bez dodatku biokomponentu, stosowanych w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym, wynosi 43 MJ/kg;

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. poz. 2726).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, Dz. Urz. UE L 311 z 25.09.2020, str. 11, Dz. Urz. UE L 41 z 22.02.2022, str. 37 oraz Dz. Urz. UE L 139 z 18.05.2022, str. 1).

- 9) oleju napędowego bez dodatku biokomponentu, stosowanego w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także w maszynach nieporuszających się po drogach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym, wynosi 43 MJ/kg;
- 10) biobutanolu wynosi 33 MJ/kg;
- 11) sprężonego biometanu wynosi 50 MJ/kg;
- 12) biowodoru wynosi 120 MJ/kg;
- 13) wodoru odnawialnego wynosi 120 MJ/kg;
- 14) bio propanu-butanu wynosi 46,10 MJ/kg;
- 15) bio propanu wynosi 46,36 MJ/kg.

2. Wartość energetyczna według objętości dla:

- 1) bioetanolu wynosi 21 MJ/l;
- 2) biometanolu wynosi 16 MJ/l;
- 3) estru metylowego kwasów tłuszczowych wynosi 33 MJ/l;
- 4) estru etylowego kwasów tłuszczowych wynosi 34 MJ/l;
- 5) bioeteru dimetylowego wynosi 19 MJ/l;
- 6) czystego oleju roślinnego wynosi 34 MJ/l;
- 7) biowęglowodorów ciekłych:
 - a) przeznaczonych do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, stosowanych do silników z zapłonem iskrowym, wynosi 33,2 MJ/l,
 - b) przeznaczonych do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, stosowanych do silników z zapłonem samoczynnym, wynosi 34 MJ/l;
- 8) benzyn silnikowych bez dodatku biokomponentu, stosowanych w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym, wynosi 32 MJ/l;
- 9) oleju napędowego bez dodatku biokomponentu, stosowanego w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także w maszynach nieporuszających się po drogach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym, wynosi 36 MJ/l;
- 10) biobutanolu wynosi 27 MJ/l;
- 11) sprężonego biometanu wynosi 0,036 MJ/l;
- 12) biowodoru wynosi 0,011 MJ/l;
- 13) bio propanu-butanu wynosi 24,81 MJ/l;
- 14) bio propanu wynosi 23,55 MJ/l.

3. Wartość energetyczna dla ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu przyjmuje wartość odpowiednią dla rodzaju paliwa końcowego, powstałego w procesie produkcji.

4. Wartość energetyczna energii elektrycznej wynosi 3,6 MJ/kWh.

5. W przypadku, jeżeli wartość energetyczna nie może być ustalona zgodnie z ust. 1–3, do jej określenia stosuje się normy Europejskiej Organizacji Normalizacyjnej ESO. W przypadku braku norm ESO stosuje się normy Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej ISO.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

**MINISTER KLIMATU
I ŚRODOWISKA**

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 11 lipca 2020 r. w sprawie wartości opałowej poszczególnych biokomponentów i paliw ciekłych (Dz. U. poz. 1278), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 23 ust. 3 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i ...), zwanej dalej „ustawą”, zgodnie z którym minister właściwy do spraw klimatu został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia, wartości energetycznej poszczególnych biokomponentów, biopaliw ciekłych, paliw gazowych, paliw węglowych pochodzących z recyklingu, innych paliw odnawialnych, paliw ciekłych i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, biorąc pod uwagę konieczność ujednolicenia wskazań wartości energetycznej, uwzględniając stan wiedzy technicznej w tym zakresie, postanowienia właściwych norm oraz wartości określone w załączniku III do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2018/2001” (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.).

Projekt rozporządzenia wprowadza zmiany, w szczegółach opisane poniżej, względem rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 11 lipca 2020 r. w *sprawie wartości opałowej poszczególnych biokomponentów i paliw ciekłych* (Dz. U. z 2020 r. poz. 1278), zwanego dalej „rozporządzeniem z 2020 r.”. Wraz z wejściem w życie projektu rozporządzenia – rozporządzenie z 2020 r. traci moc.

Projektowane rozporządzenie zmienia definicję „wartość opałowa” na „wartość energetyczna”, co ma na celu unifikację wprowadzanych pojęć z dyrektywą 2018/2001. Rozszerza, względem rozporządzenia z 2020 r., listę zawierającą wartości energetyczne poszczególnych rodzajów biokomponentów i paliw ciekłych o ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu i gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu, inne paliwa odnawialne oraz odnawialną energię elektryczną.

W przypadku określenia wartości dla paliw węglowych pochodzących z recyklingu ze względu na ich różnorodność oraz fakt przyjęcia fizykochemicznych właściwości paliwa zastępowanego, powstałego w procesie produkcji, zostały ustalone na takim samym poziomie jak wartości energetyczne paliw zastępowanych klasyfikowanych według nadanego kodu CN. Wartość energetyczna odnawialnej energii elektrycznej w celu ujednolicenia jednostek z wartościami energetycznymi opisanymi w § 1 pkt 1 oraz § 1 pkt 2 została zamieniona z kilowatogodziny [kWh], która jest jednostką energii najczęściej stosowaną w życiu codziennym, na megadżule [MJ].

Podane w projekcie rozporządzenia wartości energetyczne były konsultowane z krajowymi instytutami naukowymi w ramach prac nad uprzednimi wersjami rozporządzenia.

W stosunku do obecnie obowiązującego rozporządzenia z 2020 r. projekt rozporządzenia wprowadza następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 1 pkt 4 została zaktualizowana wartość energetyczna według wagi dla estru etylowego kwasów tłuszczowych zgodnie z załącznikiem III do dyrektywy 2018/2001;
- 2) w § 1 ust. 2 pkt 4 została zaktualizowana wartość energetyczna według objętości dla estru etylowego kwasów tłuszczowych zgodnie z załącznikiem III do dyrektywy 2018/2001;
- 3) w § 1 dodaje ustęp 3, w którym zostały określone warunki określenia wartości energetycznej dla ciekłych i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu;
- 4) w § 1 dodaje ustęp 4, w którym została określona wartość energetyczna energii elektrycznej w przeliczeniu na MJ;
- 5) w § 1 dodaje ustęp 5, w którym określono postępowanie w przypadku braku możliwości ustalenia wartości energetycznej zgodnie z ust. 1-3 oraz braku norm ESO;
- 6) w § 1 dodaje ustęp 6, w którym określono, że w przypadku braku możliwości ustalenia wartości energetycznej zgodnie z ust. 5 należy zastosować aktualny stan wiedzy technicznej.

Projekt rozporządzenia określa w § 1 wartości energetyczne dla poszczególnych rodzajów biokomponentów, paliw ciekłych, biopaliw, innych paliw odnawialnych, paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz odnawialnej energii elektrycznej.

W § 1 ust. 1 zostały określone wartości energetyczne dla biokomponentów, paliw ciekłych, biopaliw oraz innych paliw odnawialnych według wagi, przy czym wartości energetyczne określone w § 1 ust. 1 pkt 1–15 projektu rozporządzenia, z wyłączeniem pkt 4 i 13, są tożsame z określonymi w rozporządzeniu z 2020 r.

W § 1 ust. 2 zostały określone wartości energetyczne dla biokomponentów, paliw ciekłych oraz biopaliw według objętości, przy czym wartości energetyczne określone w § 1 ust. 2 pkt 1-14 projektu rozporządzenia, z wyłączeniem pkt 4, są tożsame z określonymi w rozporządzeniu z 2020 r.

W § 1 ust. 3 zostały określone zasady określania wartości energetycznej dla ciekłych i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu.

W § 1 ust. 4 została określona wartość energetyczna odnawialnej energii elektrycznej wyrażona w MJ/kWh.

W § 1 ust. 5 zostały określone zasady postępowania w przypadku braku możliwości określenia wartości energetycznej zgodnie z ust. 1-3 oraz brakiem norm ESO.

W § 1 ust. 6 zostały określone zasady postępowania w przypadku braku możliwości określenia wartości energetycznej zgodnie z ust. 5.

Biorąc pod uwagę powyższe, należy mieć na uwadze, że projekt rozporządzenia zawiera te same wartości energetyczne dla bioetanolu, biometanolu, estru metylowego kwasów tłuszczowych, bioeteru dimetylowego, czystego oleju roślinnego, biowęglowodorów ciekłych, benzyn silnikowych bez dodatku biokomponentu, stosowanych w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym, oleju napędowego bez dodatku biokomponentu, stosowanego w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także w maszynach nieporuszających się po drogach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym, biobutanolu, sprężonego biometanu, biowodoru, bio propanu-butanu oraz bio propanu, które zawiera rozporządzenie z 2020 r. Dotyczy to zarówno wartości energetycznych według wagi, określonych w § 1 ust. 1 pkt 1-15 projektu rozporządzenia, z wyłączeniem pkt 4 i 13, jak również wartości energetycznych według objętości, określonych w § 1 ust 2 pkt 1-14 projektu rozporządzenia, z wyłączeniem pkt 4.

Planowanym efektem wydania rozporządzenia jest wprowadzenie regulacji umożliwiających realizację NCW z uwzględnieniem również paliw węglowych pochodzących z recyklingu, innych paliw odnawialnych oraz możliwości zaliczenia na poczet NCW odnawialnej energii elektrycznej. Obie możliwości zostały wprowadzone przez dyrektywę 2018/2001.

Wejście w życie projektu rozporządzenia wraz ze zmianami w ustawie może stanowić pozytywny impuls dla rozwoju produkcji ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu innych paliw odnawialnych oraz wykorzystywania energii elektrycznej pochodzącej z odnawialnych źródeł, co przyczyni się do dekarbonizacji transportu drogowego.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie wpływa na działalność mikro przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia nie wymaga notyfikacji programu pomocowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702).

Projekt rozporządzenia, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r. poz. 806) zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projektowane rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wartości energetycznej poszczególnych biokomponentów, biopaliw ciekłych, paliw gazowych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, innych paliw odnawialnych, paliw ciekłych i energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Miłosz Motyka, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Natalia Solonek, Młodszy Specjalista Departament Odnawialnych Źródeł Energii w Ministerstwie Klimatu i Środowiska e-mail: natalia.solonek@klimat.gov.pl tel.: +48 22 3691256	Data sporządzenia Źródło: Upoważnienie ustawowe art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska ...

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Obowiązujące rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 11 lipca 2020 r. w sprawie wartości opałowej poszczególnych biokomponentów i paliw ciekłych (Dz.U. z 2020 r. poz. 1278), zwane dalej „rozporządzeniem z 2020 r.”, wymaga aktualizacji w związku ze zmianą definicji „wartość opałowa” na „wartość energetyczna” - zawartej w upoważnieniu do wydania rozporządzenia oraz koniecznością określenia wartości energetycznej dla trzech nowych rodzajów nośników energii.

Potrzeba zaistniała ze względu na nowelizację ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, zwanej dalej „ustawą”, implementującą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, z późn. zm.), zwaną dalej „dyrektywą RED II” (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.).

Ustawa rozszerza katalog paliw o ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu (definicja została zawarta w art. 2 ust. 1 pkt 10b ustawy), gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu (definicja została zawarta w art. 2 ust. 1 pkt 10c ustawy), inne paliwa odnawialne oraz o możliwość stosowania odnawialnej energii elektrycznej stosowanej w transporcie (def. zawarta w art. 2 ust. 1 pkt 10d) do rozliczania Narodowego Celu Wskaźnikowego, zwanego dalej „NCW”.

Przy okazji dokonania przeglądu wartości zawartych w rozporządzeniu z 2020 r. stwierdzono

również różnice w przyjętych wartościach dla estru etylowego kwasów tłuszczowych względem załącznika III dyrektywy RED II, które zostaną zaktualizowane podczas nowelizacji rozporządzenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozwiązaniem problemu, który został zidentyfikowany i opisany w pkt 1, jest wydanie nowego aktu prawnego – rozporządzenia ministra właściwego do spraw klimatu, określającego wartości energetyczne dla poszczególnych rodzajów biokomponentów, biopaliw ciekłych, paliw gazowych, paliw węglowych pochodzących z recyklingu, innych paliw odnawialnych, paliw ciekłych oraz energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, na podstawie upoważnienia zawartego w art. 23 ust. 3 ustawy.

Problem nie może być rozwiązany bez wydania przedmiotowego projektu rozporządzenia, gdyż przepisy ustawy zobowiązują ministra właściwego do spraw klimatu do określenia, w drodze rozporządzenia, wartości energetycznej dla poszczególnych rodzajów biokomponentów, paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, paliw gazowych, paliw węglowych pochodzących z recyklingu, innych paliw odnawialnych oraz odnawialnej energii elektrycznej.

Narzędziem rozwiązania problemu jest wydanie nowego aktu prawnego, który zastąpi rozporządzenie z 2020 r.

W kraju dotychczas są wytwarzane i wykorzystywane na poczet realizacji NCW, przede wszystkim dwa rodzaje biokomponentów: bioetanol oraz estry metylowe kwasów tłuszczowych.

Planowanym efektem nowelizacji ustawy jest m.in. stworzenie regulacji prawnych umożliwiających realizację NCW przy pomocy dodatkowych nośników energii: ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, innych paliw odnawialnych oraz odnawialnej energii elektrycznej. W tym celu wydanie projektowanego rozporządzenia jest niezbędne, ponieważ obowiązek wynikający z art. 23 ust. 1 ustawy jest realizowany przy uwzględnieniu wartości energetycznej poszczególnych składników określanych do tej pory na podstawie rozporządzenia z 2020 r.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z	Trudna do precyzyjnego określenia liczba wytwórców w Polsce i na świecie	Własne	Wprowadzenie zasad ustalania wartości energetycznej dla paliw węglowych pochodzących z recyklingu rozszerza katalog możliwości realizacji NCW.

recyclingu			
Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie innych paliw odnawialnych	Trudna do precyzyjnego określenia liczba wytwórców w Polsce i na świecie	Własne	Wprowadzenie zasad ustalania wartości energetycznej dla innych paliw odnawialnych rozszerza katalog możliwości realizacji NCW.
Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wykorzystania odnawialnej energii elektrycznej w transporcie	Trudna do precyzyjnego określenia liczba wytwórców w Polsce i na świecie	Własne	Wprowadzenie zasad ustalania wartości energetycznej dla odnawialnej energii elektrycznej rozszerza katalog możliwości realizacji NCW.
Podmioty realizujące NCW	17 podmiotów – dane z rejestru Urzędu Regulacji Energetyki na dzień 17.09.2024r.	Wykaz podmiotów, które są zobowiązane do realizacji NCW w 2024 r., sporządzony na podstawie art. 22a ust. 4–6 ustawy.	(1) Umożliwienie dokonywania obliczeń na potrzeby wykonania NCW; (2) Zwiększenie katalogu dostępnych komponentów wykorzystywanych do realizacji NCW.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r., poz. 806), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt zostanie przekazany do konsultacji (10 dni) następującym podmiotom:

- 1) Krajowa Izba Biopaliw;
- 2) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 3) Krajowa Rada Gorzelnictwa i Produkcji Biopaliw;
- 4) Polska Izba Paliw Płynnych;
- 5) Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego;
- 6) Związek Gorzelników Polskich;
- 7) Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych;
- 8) Instytut Transportu Samochodowego;
- 9) Przemysłowy Instytut Motoryzacji;
- 10) Polska Izba Motoryzacji;
- 11) Instytut Nafty i Gazu;
- 12) Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego;

- 13) Instytut Badań i Rozwoju Motoryzacji BOSMAL;
- 14) Instytut Chemii Przemysłowej;
- 15) Izba Gospodarcza Gazownictwa;
- 16) Konfederacja Lewiatan;
- 17) Krajowe Zrzeszenie Producentów Rzepaku;
- 18) Polska Izba Gazu Płynnego;
- 19) Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju;
- 20) Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego;
- 21) Krajowa Izba Paliw Alternatywnych;
- 22) Polska Organizacja Gazu Płynnego;
- 23) ORLEN S.A.;
- 24) PERN S.A.;
- 25) Aramco Fuels Poland Sp. z o.o.;
- 26) Krajowa Izba Biegłych Rewidentów.

Projekt zostanie przekazany do zaopiniowania (10 dni) następującym podmiotom:

- 1) Urząd Regulacji Energetyki;
- 2) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 3) Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa;
- 4) Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 5) Główny Urząd Statystyczny.

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy praw i interesów związków pracodawców, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców.

Projekt nie podlega opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż nie dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 35 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, wobec czego nie wymaga zaopiniowania przez Radę Działalności Pożytku Publicznego.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostaną omówione w raporcie z konsultacji, zawierającym zestawienie przedstawionych stanowisk lub opinii i odniesienie się do nich przez organ wnioskujący, udostępnionym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce

Rządowy Proces Legislacyjny, najpóźniej z dniem przekazania projektu na kolejny etap prac legislacyjnych.

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Projektowany akt prawny nie będzie miał wpływu na sektor finansów publicznych. Powyższe wynika z faktu, że celem wprowadzenia nowego aktu prawnego jest umożliwienie przedsiębiorcom zaliczania ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, innych paliw odnawialnych oraz odnawialnej energii elektrycznej do NCW. Projekt nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł,	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-,	0	0	0	0	0	0	0

ceny stałe z r.)	małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	0	0	0	0	0	0	0
		Przewiduje się pozytywny wpływ w aspekcie konkurencyjności gospodarki – możliwość zaliczenia ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, innych paliw odnawialnych oraz energii elektrycznej na poczet realizacji NCW może być czynnikiem mobilizującym przedsiębiorstwa do stworzenia odpowiedniej infrastruktury. Projekt przyczyni się do zwiększenia elastyczności prowadzenia biznesu (pod względem możliwości realizacji NCW).						
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Wejście w życie rozporządzenia, które względem rozporządzenia z 2020 r. będzie zawierało trzy dodatkowe komponenty, tworzy zachęty do rozwoju i rozbudowy infrastruktury do ich produkcji						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Wejście w życie rozporządzenia, które względem rozporządzenia z 2020 r. będzie zawierało trzy dodatkowe komponenty, tworzy zachęty do rozwoju i rozbudowy infrastruktury do ich produkcji						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy						
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Nie dotyczy						
Niemierzalne		Nie dotyczy						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Przyjęte założenia wynikają z obserwacji rozwoju technologii oraz produkcji/wykorzystania ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, innych paliw odnawialnych oraz odnawialnej energii elektrycznej w sektorze transportu na świecie oraz sygnałów ze strony krajowej branży paliwowej zgłaszającej potrzebę włączenia kolejnych komponentów w celu możliwości realizacji rosnących celów NCW.						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz: Celem projektu rozporządzenia jest umożliwienie przedsiębiorcom, zobowiązanym do realizacji NCW, zaliczania nowych rodzajów komponentów.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowana regulacja może mieć wpływ na rynek pracy, ponieważ otwiera możliwości w zakresie wytwarzania oraz zaliczania na poczet realizacji NCW nowych rodzajów komponentów.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowana regulacja będzie miała wpływ na środowisko naturalne, gdyż może zachęcić producentów ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu innych paliw odnawialnych oraz energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie do zwiększenia produkcji, co przyczyni się do dekarbonizacji transportu drogowego.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Analiza sposobu oraz poziomów wykorzystania nowych rodzajów nośników energii będzie prowadzona na bieżąco w oparciu o informacje pozyskiwane z Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa – sprawozdania wytwórców biokomponentów oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki – sprawozdania podmiotów realizujących NCW.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA¹⁾
z dnia
w sprawie wzoru świadectwa

Na podstawie art. 28h ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i 1946 oraz z 2025 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór świadectwa, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

MINISTER KLIMATU
I ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. poz. 2726).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Energii z dnia 26 czerwca 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa (Dz. U. poz. 1320), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz....).

UZASADNIENIE

Podstawą prawną do wydania projektowanego rozporządzenia jest art. 28h ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą o biokomponentach” zgodnie z którym minister właściwy do spraw klimatu został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia wzoru świadectwa.

Obecnie wzór świadectwa określa załącznik do rozporządzenia Ministra Energii z dnia 26 czerwca 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa (Dz. U. poz. 1320), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie wzoru świadectwa z 2018 r.”. Konieczność wydania nowego rozporządzenia jest spowodowana wejściem w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. ...), zwanej dalej „ustawą nowelizującą”.

Ustawa nowelizująca wprowadza zmiany w art. 28h ust. 1 traktującym o elementach składowych świadectwa. Dotychczas świadectwo stanowiło potwierdzenie spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty w nim wskazane; po zmianach zostało rozszerzone o możliwość potwierdzenia kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych przez ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu, gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu oraz przez inne paliwa odnawialne.

W związku z tym konieczne jest dokonanie zmian we wzorze świadectwa stanowiącym załącznik do projektowanego rozporządzenia.

- We wprowadzeniu zostaje zaktualizowana informacja określająca, że świadectwo jest to dokument potwierdzający, że wskazana w nim ilość biokomponentów, paliw odnawialnych pochodzących z recyklingu oraz innych paliw odnawialnych spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 28b lub w art. 28b¹ ustawy o biokomponentach lub w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2018/2001.
- W części III zostaje zastąpiona dotychczasowa treść – obecnie zawiera informacje dotyczące ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu.
- Zostaje dodana część IV zawierająca informacje dotyczące innych paliw odnawialnych.
- Przeniesiona zostaje do części V, część dotycząca szczegółowego wykazu poświadczeń lub dokumentów stanowiących podstawę do wydania świadectwa – dodatkowo rozszerzona o ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu i gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu oraz inne paliwa odnawialne.

Wprowadzone zmiany mają na celu dostosowanie wzoru świadectwa do aktualnego brzmienia przepisów ustawy o biokomponentach.

W całym wzorze rozporządzenia zostaje zaktualizowana nazwa ustawy stanowiącej podstawę do wydania rozporządzenia na obecnie obowiązującą.

Należy wskazać, że zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy nowelizującej przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 28h ust. 2 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 28h ust. 2 ustawy o biokomponentach, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie wpływa na działalność mikro przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia nie wymaga notyfikacji programu pomocowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702).

Projekt rozporządzenia, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r. poz. 806) zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projektowane rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wzoru świadectwa Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Miłosz Motyka, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jakub Kowalski, Główny Specjalista Departament Odnawialnych Źródeł Energii w Ministerstwie Klimatu i Środowiska e-mail: jakub.kowalski@klimat.gov.pl tel.: +48 22 3691665	Data sporządzenia Źródło: Upoważnienie ustawowe: art. 28h ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i ...) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przepisy ustawy z dnia o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.) wprowadzają zmiany w art. 28h ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i ...), zwanej dalej „ustawą” – w obszarze zakresu świadectwa, które musiało zostać rozszerzone o ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu, gazowe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu oraz inne paliwa odnawialne.

W związku z powyższym został zidentyfikowany problem w postaci konieczności zmiany (dostosowania) wzoru świadectwa.

Wydanie niniejszego projektu rozporządzenia określającego przedmiotowy wzór świadectwa jest niezbędne w celu zapewnienia prawidłowej realizacji obowiązku potwierdzenia, że wskazana w tym dokumencie i następnie zaliczana na poczet realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, zwanego dalej „NCW”, ilość innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub biokomponentów zawartych w paliwach, paliwach lotniczych i paliwach żeglugowych, rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub biokomponentów przez ten podmiot na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużytych na tym terytorium na potrzeby własne, spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 28b lub w art. 28b¹ – dla innych paliw odnawialnych lub w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 2 akapit drugi dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, z późn. zm.) (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.) – dla ciekłych paliw

węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozwiązaniem problemu, który został zidentyfikowany i opisany w pkt 1, jest opracowanie nowego aktu prawnego – rozporządzenia ministra właściwego ds. klimatu, określającego wzór, przy uwzględnieniu zmian dokonanych w art. 28h ust. 1 ustawy. W związku z tym obowiązujące rozporządzenie z dnia 26 czerwca 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 1320) zostanie zastąpione niniejszym rozporządzeniem.

Określenie wzoru świadectwa, w drodze rozporządzenia, jest niezbędne w celu umożliwienia złożenia świadectwa przez podmioty realizujące NCW – w wersji dostosowanej do aktualnej sytuacji prawnej.

Narzędziem rozwiązania problemu jest rozporządzenie Ministra Energii, którego celem (efektem) jest stworzenie możliwości złożenia świadectwa do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (URE) przez podmioty realizujące NCW i nienarażanie tych podmiotów na kary za brak realizacji tego obowiązku. Ponadto, sprawna realizacja ww. obowiązku przez te podmioty umożliwia Prezesowi URE wykonanie spoczywających na nim zobowiązań wynikających z ustawy.

Wzór świadectwa, stanowiący załącznik do niniejszego projektu rozporządzenia, został przygotowany w oparciu o obowiązujący wzór określony w rozporządzeniu w sprawie wzoru świadectwa z 2018 r.

Problem nie może być rozwiązany bez wydania przedmiotowego projektu rozporządzenia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

Projekt rozporządzenia określa wyłącznie wzór świadectwa, którego obowiązek przedkładania został określony w ustawie.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty realizujące NCW	17 ¹ (liczba podmiotów w wykazie na dzień 18 września 2024 r.)	URE – Wykaz NCW. Wykaz podmiotów, które są zobowiązane do realizacji NCW w 2024 r. – publikowany w Biuletynie Informacji Publicznej Prezesa URE (wykaz opracowany i publikowany na podstawie art. 30b ust. 3 ustawy)	(1) Wskazanie szczegółowego zakresu informacji i danych, jakie powinno zawierać sprawozdanie kwartalne podmiotu realizującego NCW składane do Prezesa URE; (2) umożliwienie dokonywania obliczeń na potrzeby wykonania NCW; (3) zwiększenie

¹ <https://bip.ure.gov.pl/bip/rejestry-i-bazy>; <https://rejestr.ure.gov.pl/o/17>;

			katalogu dostępnych nośników energii wykorzystywanych do realizacji NCW.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji.

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom z organizacjami i przedsiębiorstwami zajmującymi się problematyką rynku biokomponentów, paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i gazowych, innych paliw odnawialnych oraz paliw węglowych pochodzących z recyklingu.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r., poz. 806), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt zostanie przekazany do konsultacji (10 dni) do następujących podmiotów:

- 1) Krajowa Izba Biopaliw;
- 2) Polską Izba Paliw Płynnych;
- 3) Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego;
- 4) Instytut Nafty i Gazu;
- 5) ORLEN S.A.;
- 6) PERN S.A.;
- 7) Aramco Fuels Poland Sp. z o.o.;
- 8) Krajowa Izba Biegłych Rewidentów;
- 9) ANWIM Spółka Akcyjna;
- 10) ARAMCO FUELS POLAND sp. z o. o.;
- 11) Arcturus Sp. z o.o.;
- 12) Bioagra-Oil S.A.;
- 13) BP Europa SE Spółka europejska Oddział w Polsce Kraków;
- 14) CIRCLE K POLSKA Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością;
- 15) Citronex Trans Energy sp. z o. o.;
- 16) ORLEN S.A.;
- 17) PETRAX TRADE SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ;
- 18) SELECT ENERGY Sp. z o.o.;
- 19) Shell Polska Sp. z o.o.;
- 20) Slovnaft Polska S.A.;
- 21) SOLUMUS GAS Sp. z o.o.;
- 22) SOLUMUS Spółka Akcyjna;
- 23) TotalEnergies Marketing Polska Sp. z o.o.;
- 24) UNIMOT PALIWA Sp. z o. o.;
- 25) WARTER FUELS Spółka Akcyjna.

Projekt zostanie przekazany do zaopiniowania (10 dni) następującym podmiotom:

- 1) Urząd Regulacji Energetyki
- 2) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 3) Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 4) Konfederacja Lewiatan;

[illegible]

Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Projektowany akt prawny nie będzie miał wpływu na sektor finansów publicznych. Powyższe wynika z faktu, że celem wprowadzenia nowego aktu prawnego jest umożliwienie przedsiębiorcom potwierdzenia, że wskazane przez przedsiębiorcę biokomponenty, inne paliwa odnawialne czy paliwa odnawialne pochodzące z recyklingu spełniają KZR lub kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych oraz mogą zostać następnie zaliczone na poczet realizacji NCW. Projekt nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Brak.										
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe											
Skutki											
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)			
W ujęciu pieniężnym (w mln zł)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0			
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0			
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0			
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	0	0	0	0	0	0	0			
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Przewiduje się pozytywny wpływ w aspekcie konkurencyjności gospodarki. Uwzględnienie nowych paliw we wzorze świadectwa oraz umożliwienie ich zaliczania na poczet realizacji NCW może być czynnikiem mobilizującym przedsiębiorstwa do stworzenia odpowiedniej									

		infrastruktury do produkcji kolejnych grup zrównoważonych paliw.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	j.w.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy.
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Nie dotyczy.
Niemierzalne		Nie dotyczy.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: obecnie funkcjonujące sprawozdanie przez podmioty zobowiązane do realizacji NCW, zostanie rozszerzone o nowe rodzaje źródeł wykorzystanej energii	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz: Celem projektu rozporządzenia jest umożliwienie przedsiębiorcom, zobowiązanym do realizacji NCW, zaliczania nowych rodzajów nośników energii.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowana regulacja może mieć wpływ na rynek pracy, ponieważ otwiera możliwości w zakresie sprawozdawania oraz zaliczania na poczet realizacji NCW nowych rodzajów komponentów		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne,	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

administracyjne lub wojskowe			
Omówienie wpływu	Projektowana regulacja będzie miała wpływ na środowisko naturalne, gdyż może zachęcić producentów ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz innych paliw odnawialnych do zwiększenia produkcji, co przyczyni się do dekarbonizacji transportu drogowego.		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
Analiza skuteczności wprowadzenia nowego wzoru świadectwa będzie prowadzona na bieżąco na podstawie konsultacji z prezesem URE oraz analizie przedstawionego przez niego sprawozdania.			
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)			
Brak.			

WZÓR

ŚWIADECTWO NR ¹⁾	
Dokument potwierdzający, że wskazana w nim ilość biokomponentów, paliw odnawialnych pochodzących z recyklingu oraz innych paliw odnawialnych spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 28b lub w art. 28b¹ ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych lub w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 2 akapit drugi dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, Dz. Urz. UE L 311 z 25.09.2020, str. 11, Dz. Urz. UE L 41 z 22.02.2022, str. 37, Dz. Urz. UE L 139 z 18.05.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1405 z 17.05.2024) (w brzmieniu z dnia 7 czerwca 2022 r.).	

I - INFORMACJE OGÓLNE		
I.1		Oznaczenie firmy podmiotu wystawiającego świadectwo, jego siedziby i adresu:
I.1.1	Nazwa podmiotu	

¹⁾ Świadectwo należy opatrzyć indywidualnym numerem składającym się z kombinacji cyfr 111-222-33-44/12345/15, gdzie „111-222-33-44” oznacza NIP podmiotu sporządzającego świadectwo, „12345” oznacza kolejny numer świadectwa sporządzanego przez ten podmiot za dany rok kalendarzowy, „15” oznacza dwie ostatnie cyfry roku kalendarzowego, którego sporządzone świadectwo dotyczy.

I.1.2	Siedziba i adres podmiotu wystawiającego świadectwo	
I.1.2.1	Ulica	
I.1.2.2	Kod pocztowy	
I.1.2.3	Miejscowość	
I.1.3	Adres do korespondencji ²⁾	
I.1.3.1	Ulica	
I.1.3.2	Kod pocztowy	
I.1.3.3	Miejscowość	

²⁾ Należy wypełnić, jeżeli adres do korespondencji jest inny niż adres siedziby.

I.2	Numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu wystawiającego świadectwo	____ - ____ - ____ - ____

II - INFORMACJE DOTYCZĄCE BIOKOMPONENTÓW WSKAZANYCH W ŚWIADECTWIE		
II.1	Data uruchomienia instalacji, z której pochodzą biokomponenty wskazane w świadectwie	 dzień, miesiąc, rok
II.2	Rodzaj biokomponentu ³⁾ wskazanego w świadectwie	
II.3	Wartość energetyczna rodzaju biokomponentu ⁴⁾ wskazanego w świadectwie [MJ/kg]	
II.4	Ilość biokomponentów wskazanych w świadectwie ogółem [t] ^{5), 6)}	
	- w tym ilość biokomponentów zaliczanych podwójnie do realizacji	

³⁾ W ramach wystawianego świadectwa należy wskazać tylko jeden rodzaj biokomponentu, który jest zgodny z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

⁴⁾ Należy wskazać wartość energetyczną rodzaju biokomponentu wskazanego w świadectwie zgodną z przepisami wydanymi na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

⁵⁾ Ilość biokomponentów należy wskazać z dokładnością do trzech miejsc po przecinku.

⁶⁾ W celu przeliczania ilości biokomponentów należy stosować gęstości wyliczone na podstawie wartości energetycznej według objętości oraz wartości energetycznej według wagi, danego rodzaju biokomponentu (iloraz wymienionych wartości), określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

	Narodowego Celu Wskaźnikowego [t] ^{7), 8)}	

III - INFORMACJE DOTYCZĄCE CIEKŁYCH PALIW WĘGLOWYCH POCHODZĄCYCH Z RECYKLINGU I GAZOWYCH PALIW WĘGLOWYCH POCHODZĄCYCH Z RECYKLINGU WSKAZANYCH W ŚWIADECTWIE		
III.1	Rodzaj paliwa końcowego ⁹⁾ , powstałego w procesie produkcji ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, wskazanego w świadectwie	
III.2	Wartość energetyczna rodzaju paliwa końcowego, ¹⁰⁾ powstałego w procesie produkcji ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, wskazanego w świadectwie [MJ/kg]	
III.3	Ilość ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu wskazanych w świadectwie ogółem [t]	

⁷⁾ Ilość biokomponentów należy wskazać z dokładnością do trzech miejsc po przecinku.

⁸⁾ W celu przeliczania ilości biokomponentów należy stosować gęstości wyliczone na podstawie wartości opałowej według objętości oraz wartości energetycznej według wagi, danego rodzaju biokomponentu (iloraz wymienionych wartości), określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

⁹⁾ W ramach wystawianego świadectwa należy wskazać tylko jeden rodzaj paliwa końcowego, który jest zgodny z art. 2 ust. 1 pkt 10a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

¹⁰⁾ Należy wskazać wartość energetyczną rodzaju paliwa końcowego powstałego w procesie produkcji ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, wskazanego w świadectwie zgodną z przepisami wydanymi na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

	11),12)	

IV - INFORMACJE DOTYCZĄCE INNYCH PALIW ODNAWIALNYCH WSKAZANYCH W ŚWIADECTWIE		
IV.2	Rodzaj paliwa końcowego ¹³⁾ , powstałego w procesie produkcji innych paliw odnawialnych, wskazanego w świadectwie	
IV.3	Wartość energetyczna rodzaju paliwa końcowego, ¹⁴⁾ powstałego w procesie produkcji innych paliw odnawialnych, wskazanego w świadectwie [MJ/kg]	
IV.4	Ilość innych paliw odnawialnych wskazanych w świadectwie ogółem [t] ^{15), 16)}	

¹¹⁾ Ilość ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu należy wskazać z dokładnością do trzech miejsc po przecinku.

¹²⁾ W celu przeliczania ilości ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu należy stosować gęstości wyliczone na podstawie wartości energetycznej według objętości oraz wartości energetycznej według wagi, danego rodzaju ciekłego paliwa węglowego pochodzącego z recyklingu lub gazowego paliwa węglowego pochodzącego z recyklingu (iloraz wymienionych wartości), określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

¹³⁾ W ramach wystawianego świadectwa należy wskazać tylko jeden rodzaj paliwa końcowego, który jest zgodny z art. 2 ust. 1 pkt 10a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

¹⁴⁾ Należy wskazać wartość energetyczną rodzaju paliwa końcowego powstałego w procesie produkcji innych paliw odnawialnych, wskazanego w świadectwie zgodną z przepisami wydanymi na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

¹⁵⁾ Ilość innych paliw odnawialnych należy wskazać z dokładnością do trzech miejsc po przecinku.

¹⁶⁾ W celu przeliczania ilości innych paliw odnawialnych należy stosować gęstości wyliczone na podstawie wartości energetycznej według objętości oraz wartości energetycznej według wagi, danego rodzaju paliwa węglowego pochodzącego z recyklingu (iloraz wymienionych wartości), określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych

V - SZCZEGÓŁOWY WYKAZ POŚWIADCZEŃ LUB DOKUMENTÓW

Tabela zawiera szczegółowy wykaz poświadczeń lub dokumentów, o których mowa w art. 28c ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, wykorzystanych na potrzeby sporządzenia świadectwa

Lp.	Nazwa uznanego systemu certyfikacji lub wskazanie dokumentu ¹⁷⁾ , o którym mowa w art. 28c ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach	Numer poświadczenia lub numer dokumentu	Data poświadczenia lub dokumentu	Nazwa i numer ¹⁸⁾ podmiotu, który wystawił poświadczenie lub dokument	Nazwa jednostki certyfikującej oraz numer z rejestru prowadzonego przez Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa lub	Ilość biokomponentów, paliw odnawialnych pochodzących z recyklingu oraz innych paliw odnawialnych wskazanych w poświadczeniu lub dokumencie	Poziom emisji gazów cieplarnianych partii biokomponentów, paliw odnawialnych pochodzących z recyklingu oraz innych paliw odnawialnych	Wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych ^{21) 22) 23)}

¹⁷⁾ W przypadku dokumentu, o którym mowa w art. 28c ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, należy wskazać numer umowy oraz datę jej zawarcia.

¹⁸⁾ Należy wskazać indywidualny numer, jaki podmiot uzyskał w momencie wpisu do rejestru uznanego systemu certyfikacji, w ramach którego zostało wystawione poświadczenie.

²¹⁾ Należy wskazać wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wskazaną w poświadczeniu lub dokumencie, o którym mowa w art. 28c ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, wykorzystanym na potrzeby sporządzenia świadectwa.

²²⁾ Wartość kopalnego odpowiednika biokomponentu należy wskazać zgodnie z wytycznymi zawartymi w części II.3 pkt 17 załącznika nr 2 do ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

²³⁾ Wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych należy wskazać z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku.

	ciekłych - potwierdzającego spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty				nazwa innego podmiotu ¹⁹⁾ , który wydał certyfikat podmiotowi wystawiającemu poświadczenie lub dokument	[t] ²⁰⁾	[gCO ₂ eq/MJ]	
	III.1	III.2	III.3	III.4	III.5	III.6	III.7	III.8
1								
2								
3								
4								

¹⁹⁾ Dotyczy sytuacji, w której podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy dokonał importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biokomponentów lub paliw węglowych pochodzących z recyklingu lub innych paliw odnawialnych.

²⁰⁾ Ilość biokomponentów, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz innych paliw odnawialnych należy wskazać z dokładnością do trzech miejsc po przecinku. Dopuszczalne jest częściowe wykorzystanie poświadczenia przypisanego do świadectwa. W takim przypadku należy podać w kolumnie III.6: ilość wskazaną w poświadczeniu lub dokumencie, ilość wykorzystaną do świadectwa w danym roku oraz pozostałą ilość możliwą do rozliczenia w kolejnym roku kalendarzowym. Pozostała ilość może zostać wykorzystana najpóźniej do końca kolejnego roku kalendarzowego.

5								
6 ²⁴⁾								

²⁴⁾ W przypadku większej ilości poświadczeń lub dokumentów należy uzupełnić tabelę o kolejne wiersze.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

w sprawie wzoru sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy w zakresie dotyczącym paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie

Na podstawie art. 30b ust. 6 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i 1946 oraz z 2025 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy w zakresie dotyczącym paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

MINISTER KLIMATU
I ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. poz. 2726).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Energii z dnia 3 czerwca 2019 r. w sprawie wzoru sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy w zakresie dotyczącym paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych (Dz. U. poz. 1113), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wzoru sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, zwany dalej „NCW”, w zakresie dotyczącym paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie, został przygotowany na podstawie delegacji zawartej w art 30b ust. 6 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i ...), zwanej dalej „ustawą”.

Celem przygotowania niniejszego projektu rozporządzenia jest określenie wzoru sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego NCW dotyczącego energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie, a także paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, wraz z informacjami na temat zawartych w nich biokomponentów, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw lub zużytych przez podmioty realizujące NCW na potrzeby własne – na podstawie znowelizowanych przepisów ustawy. Ustawą z dnia ... *o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz....) dokonano modyfikacji w art. 30b ust. 3 ustawy, które spowodowały potrzebę aktualizacji sprawozdania kwartalnego. W związku z tym obowiązujące rozporządzenie Ministra Energii z dnia 3 czerwca 2019 r. w sprawie wzoru sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy w zakresie dotyczącym paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych (Dz. U. poz. 1113) należy zastąpić nowym rozporządzeniem.

Zgodnie z art. 30b ust. 3 ustawy podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy są obowiązane do przekazywania Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki (URE), w terminie do 30 dni po zakończeniu kwartału, sprawozdań kwartalnych sporządzonych zgodnie z wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, zawierających informacje dotyczące:

1) ilości i rodzajów paliw ciekłych rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się paliw ciekłych lub zużytych przez nie na potrzeby własne, z określeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach w podziale na:

a) paliwa ciekłe wykorzystane do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23b,

b) pozostałe paliwa ciekłe;

2) ilości i rodzajów biopaliw ciekłych rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się biopaliw ciekłych lub zużytych przez nie na potrzeby własne, z określeniem zawartości biokomponentów w tych biopaliwach;

3) ilości i rodzajów innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu i gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw lub zużytych przez nie na potrzeby własne;

4) wartości energetycznej paliw ciekłych oraz biokomponentów, o których mowa w pkt 1 lit. a, wyrażonej w MJ, wraz z określeniem udziału tych biokomponentów w paliwach ciekłych, wyrażonego w procentach;

5) ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej do pojazdów drogowych lub kolejowych;

6) ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej do pojazdów drogowych lub kolejowych przez operatora infrastruktury ładowania oraz przewoźnika kolejowego, o których mowa w art. 21c ust. 1.

Zmiany wprowadzone w treści projektu rozporządzenia, w porównaniu do treści rozporządzenia z dnia 3 czerwca 2019 r. w sprawie *sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy w zakresie dotyczącym paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych*, wynikają wyłącznie ze zmian jakie zostały wprowadzone w ustawie w treści art. 30b ust. 3 po wejściu w życie ustawy *o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych* oraz niektórych innych ustaw i dotyczą kwestii porządkowych, potrzeby uwzględnienia nowych nośników energii zaliczanych w poczet realizacji NCW. W związku z powyższym wzór sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 30b ust. 3 ustawy zostanie poszerzony o dane dotyczące ilości i rodzajów ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu rozporządzonych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych przez podmiot realizujący NCW na potrzeby własne, dane dotyczące udziału

(ilości) energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dostarczonej do pojazdów drogowych lub pojazdów kolejowych.

Zmieniona forma prezentacji danych w sprawozdaniu pozwala na czytelniejsze wskazanie dla właściwego organu informacji pozwalających na określenie poziomu wykorzystania ww. obowiązku.

Ponadto przewiduje się, iż po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia na stronie internetowej Ministerstwa Klimatu i Środowiska zostanie udostępniony pomocniczy arkusz kalkulacyjny, który będzie realizował obliczenia zgodnie z aktualnym stanem, co niewątpliwie ułatwi postępowanie podmiotom realizującym NCW.

Na podstawie art. 30b ust. 6 ustawy minister właściwy do spraw klimatu został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia, wzoru sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 30b ust. 3 ustawy – sprawozdanie kwartalne podmiotu realizującego NCW w zakresie dotyczącym paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie, mając na względzie zakres danych określonych w art. 30b ust. 3 ustawy oraz konieczność ujednolicenia formy przekazywania tych danych, ułatwienia rozliczania realizacji celu NCW.

Sprawozdania kwartalne podmiotów realizujących NCW będą wykorzystywane jako jedno ze źródeł informacji przez Prezesa URE do opracowania zbiorczego raportu rocznego dotyczącego rynku paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie (kolejnym źródłem informacji będą sprawozdania roczne podmiotów realizujących NCW). Raport ten będzie sporządzany na podstawie art. 30b ust. 7 ustawy i będzie przekazywany przez Prezesa URE ministrom właściwym do spraw finansów publicznych, klimatu, rynków rolnych i środowiska oraz Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, w terminie do 90 dni po zakończeniu roku kalendarzowego.

Projektowane rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie wpływa na działalność mikro przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia nie wymaga notyfikacji programu pomocowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702).

Projekt rozporządzenia, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r., poz. 806) zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wzoru sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy w zakresie dotyczącym paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Miłosz Motyka, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Natalia Solonek, Młodszy Specjalista Departament Odnawialnych Źródeł Energii w Ministerstwie Klimatu i Środowiska e-mail: natalia.solonek@klimat.gov.pl tel.: +48 22 3691256	Data sporządzenia 2024 Źródło: Upoważnienie ustawowe art. 30b ust. 6 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i ...) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przepisy ustawy z dnia ... 2024 r. *o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz.) wprowadziły zmiany w artykule 30b ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i ...) (zwanej dalej „ustawą”) – w obszarze zakresu sprawozdania kwartalnego dotyczącego paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie, przekazywanego Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki (URE), przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy (NCW).

W związku z powyższym został zidentyfikowany problem w postaci konieczności zmiany (dostosowania) wzoru sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego NCW.

Wydanie niniejszego projektu rozporządzenia określającego przedmiotowy wzór sprawozdania jest niezbędne w celu zapewnienia prawidłowej realizacji obowiązków sprawozdawczych wynikających z przepisów ustawy – zarówno obowiązków podmiotów realizujących NCW (art. 30b ust. 3 ustawy), jak i obowiązków nałożonych na Prezesa URE, który m.in. na podstawie sprawozdań podmiotów realizujących NCW będzie opracowywał zbiorczy raport roczny dotyczący rynku paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz energii elektrycznej z odnawialnych źródeł

energii stosowanej w transporcie.

Raport ten będzie sporządzany na podstawie art. 30b ust. 7 ustawy i będzie przekazywany przez Prezesa URE ministrom właściwym do spraw: finansów publicznych, klimatu, rynków rolnych i środowiska oraz Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, w terminie do 90 dni po zakończeniu roku kalendarzowego.

Problem ma charakter jednoaspektowy i został zidentyfikowany wewnątrz administracji.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozwiązaniem problemu, który został zidentyfikowany i opisany w pkt 1, jest opracowanie nowego aktu prawnego – rozporządzenia ministra właściwego do spraw klimatu, określającego wzór sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy w zakresie dotyczącym paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, innych paliw odnawialnych, paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie, przy uwzględnieniu zmian dokonanych w art. 30b ust. 3 ustawy. W związku z tym obowiązujące rozporządzenie z dnia 3 czerwca 2019 r. w sprawie wzoru sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy w zakresie dotyczącym paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1113) zostanie zastąpione niniejszym rozporządzeniem.

Określenie wzoru sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego NCW w drodze rozporządzenia, jest niezbędne w celu umożliwienia poprawnego funkcjonowania sprawozdawczości kwartalnej podmiotów realizujących NCW określonej w ustawie. Problem nie może być rozwiązany bez wydania przedmiotowego projektu rozporządzenia, gdyż przepisy ustawy obowiązują ministra właściwego do spraw klimatu do określenia, w drodze rozporządzenia, wzoru sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 30b ust. 3 ustawy – sprawozdanie kwartalne podmiotu realizującego NCW, mając na względzie zakres danych określonych w art. 30b ust. 3 ustawy oraz konieczność ujednolicenia formy przekazywania tych danych.

Ponadto, sprawna realizacja ww. obowiązku przez podmioty zobowiązane do realizacji NCW umożliwia Prezesowi URE wykonanie spoczywających na nim zobowiązań wynikających z art. 30b ust. 7 ustawy – tj. opracowanie zbiorczego raportu rocznego dotyczącego rynku paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie.

Wzór sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego NCW, stanowiący załącznik do niniejszego projektu rozporządzenia, został przygotowany w oparciu o obowiązujący wzór sprawozdania.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

Projekt rozporządzenia określa wyłącznie wzór sprawozdania kwartalnego podmiotu realizującego NCW, którego obowiązek przedkładania został określony w ustawie.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty realizujące NCW	17 ¹⁾ podmiotów – dane z rejestru URE na dzień 18.09.2024r.	Wykaz podmiotów, które są zobowiązane do realizacji NCW w 2024 r., sporządzony na podstawie art. 22a ust. 4-6 ustawy.	(1) Wskazanie szczegółowego zakresu informacji i danych, jakie powinno zawierać sprawozdanie kwartalne podmiotu realizującego NCW składane do Prezesa URE; (2) umożliwienie dokonywania obliczeń na potrzeby wykonania NCW; (3) zwiększenie katalogu dostępnych nośników energii wykorzystywanych do realizacji NCW.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt zostanie przekazany do konsultacji (10 dni) do następującym podmiotom:

- 1) Krajowa Izba Biopaliw;
- 2) Polska Izba Paliw Płynnych;
- 3) Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego;

¹ <https://bip.ure.gov.pl/bip/rejestry-i-bazy>; <https://rejestry.ure.gov.pl/o/17>

- 4) Instytut Nafty i Gazu;
- 5) Konfederacja Lewiatan;
- 6) ORLEN S.A.;
- 7) PERN S.A.;
- 8) Aramco Fuels Poland Sp. z o.o.;
- 9) Krajowa Izba Biegłych Rewidentów;
- 10) ANWIM Spółka Akcyjna;
- 11) Arcturus Sp. z o.o.;
- 12) BP Europa SE Spółka europejska Oddział w Polsce Kraków;
- 13) CIRCLE K POLSKA Sp. z o.o.;
- 14) EKO-EN 2 Sp. z o.o.;
- 15) PETRAX TRADE Sp. z o.o.;
- 16) SELECT ENERGY Sp. z o.o.;
- 17) Shell Polska Sp. z o.o.;
- 18) Slovnaft Polska S.A.;
- 19) SOLUMUS GAS Sp. z o.o.;
- 20) SOLUMUS Spółka Akcyjna;
- 21) TotalEnergies Marketing Polska Sp. z o.o.;
- 22) UNIMOT PALIWA Sp. z o. o.;
- 23) WARTER FUELS Spółka Akcyjna,

Projekt zostanie przekazany do zaopiniowania (10 dni) następującym podmiotom:

- 1) Urząd Regulacji Energetyki
- 2) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 3) Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 4) Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa;
- 5) Główny Urząd Statystyczny.

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy praw i interesów związków pracodawców, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców.

Projekt nie podlega opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż nie dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 949).

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 35 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1491), wobec czego nie wymaga zaopiniowania przez Radę Działalności Pożytku Publicznego.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostaną omówione w raporcie z konsultacji, zawierającym zestawienie przedstawionych stanowisk lub opinii i odniesienie się do nich przez organ wnioskujący, udostępnionym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, najpóźniej z dniem przekazania projektu na kolejny etap prac legislacyjnych.

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Projektowany akt prawny nie będzie miał wpływu na sektor finansów publicznych. Powyższe wynika z faktu, że celem wprowadzenia nowego aktu prawnego jest umożliwienie przedsiębiorcom zaliczania ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz odnawialnej energii elektrycznej do NCW. Projekt nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Brak.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Przewiduje się pozytywny wpływ w aspekcie konkurencyjności gospodarki. Uwzględnienie nowych rodzajów paliw i możliwość zaliczenia odnawialnej energii elektrycznej dostarczonej do transportu przez podmioty realizujące NCW w sprawozdaniu oraz umożliwienie ich zaliczania na poczet realizacji NCW może być czynnikiem mobilizującym przedsiębiorstwa do stworzenia odpowiedniej infrastruktury do produkcji kolejnych grup zrównoważonych paliw.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przewiduje się pozytywny wpływ w aspekcie konkurencyjności gospodarki. Uwzględnienie nowych rodzajów paliw i możliwość zaliczenia odnawialnej energii elektrycznej dostarczonej do transportu przez podmioty realizujące NCW w sprawozdaniu oraz umożliwienie ich zaliczania na poczet realizacji NCW może być czynnikiem mobilizującym przedsiębiorstwa do stworzenia odpowiedniej infrastruktury do produkcji kolejnych grup zrównoważonych paliw.						

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy.
	osoby niepełnospraw ne oraz osoby starsze	Nie dotyczy.
Niemierzalne		Nie dotyczy.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: obecnie funkcjonujące sprawozdanie przez podmioty zobowiązane do realizacji NCW, zostanie rozszerzone o nowe rodzaje źródeł wykorzystanej energii		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz: Celem projektu rozporządzenia jest umożliwienie przedsiębiorcom, zobowiązanym do realizacji NCW, zaliczania nowych rodzajów nośników energii.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowana regulacja może mieć wpływ na rynek pracy, ponieważ otwiera możliwości w zakresie sprawozdawania oraz zaliczania na poczet realizacji NCW nowych rodzajów komponentów.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowana regulacja będzie miała wpływ na środowisko naturalne, gdyż może zachęcić producentów ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych	

	pochożących z recyklingu oraz energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie do zwiększenia produkcji, co przyczyni się do dekarbonizacji transportu drogowego.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Analiza skuteczności wprowadzenia nowego wzoru sprawozdania dla wytwórców biokomponentów oraz Prezesa URE będzie prowadzona na bieżąco na podstawie konsultacji z prezesem URE oraz analizie przedstawionego przez niego sprawozdania.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

Sprawozdanie kwartalne podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy w zakresie dotyczącym paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, innych paliw odnawialnych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu oraz energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosowanej w transporcie

za kwartał 20..... r.

Informacje o podmiocie realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy		
Oznaczenie podmiotu ¹⁾	1	
Państwo ²⁾	2	
Ulica i numer budynku/lokalu zamieszkania/siedziby	3	
Kod pocztowy	4	
Miejscowość	5	
Województwo	6	
Nr identyfikacji podatkowej ³⁾	7	

1. ILOŚCI I RODZAJE PALIW CIEKŁYCH, WYKORZYSTANYCH DO REALIZACJI OBOWIĄZKU, O KTÓRYM MOWA W ART. 23B USTAWY Z DNIA 25 SIERPNIA 2006 R. O BIOKOMPONENTACH I BIOPALIWACH CIEKŁYCH ZWANEJ DALEJ „USTAWĄ”, ROZPORZĄDZONYCH PRZEZ DOKONANIE JAKIEJKOLWIEK CZYNNOŚCI PRAWNEJ LUB FAKTYCZNEJ SKUTKUJĄCEJ TRWAŁYM WYZBYCIEM SIĘ PALIW CIEKŁYCH LUB ZUŻYTYCH NA POTRZEBY WŁASNE Z OKREŚLENIEM ZAWARTOŚCI BIOKOMPONENTÓW W TYCH PALIWACH ^{4), 5)}														
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Paliwo ciekłe	Nr wiersza	Ilość [tony] ⁶⁾	Zawartość biokomponentów w paliwie ciekłym [tony] ⁶⁾											
			bioetanol	ester		biometanol	bioeter dimetylowy	czysty olej roślinny	biobutanol	bio propan-butan	skroplony biometan	sprężony biometan	biowodór	biowęglowodory ciekłe
				metylowy kwasów tłuszczowych	etylowy kwasów tłuszczowych									
Benzyny silnikowe, które mogą zawierać biowęglowodory ciekłe lub do 10,0 % objętościowo innych biokomponentów lub do 22,0 % objętościowo eteru etylo-tert-butyłowego lub eteru etylo-tert-amylowego	8	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Olej napędowy, który może zawierać biowęglowodory ciekłe lub do 7,0% objętościowo innych biokomponentów	9	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
RAZEM (w.8+w.9)	10	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

2. ILOŚCI I RODZAJE PALIW CIEKŁYCH, KTÓRE NIE ZOSTAŁY WYKORZYSTANE DO REALIZACJI OBOWIĄZKU, O KTÓRYM MOWA W ART. 23B USTAWY, ROZPORZĄDZONYCH PRZEZ DOKONANIE JAKIEJKOLWIEK CZYNNOŚCI PRAWNEJ LUB FAKTYCZNEJ SKUTKUJĄCEJ TRWAŁYM WYZBYCIEM SIĘ PALIW CIEKŁYCH LUB ZUŻYTYCH NA POTRZEBY WŁASNE Z OKREŚLENIEM ZAWARTOŚCI BIOKOMPONENTÓW W TYCH PALIWACH ^{4), 7)}														
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Paliwo ciekłe	Nr wiersza	Ilość [tony] ⁶⁾	Zawartość biokomponentów w paliwie ciekłym [tony] ⁶⁾											
			bioetanol	ester		biometanol	bioeter dimetylowy	czysty olej roślinny	biobutanol	bio propan-butan	skroplony biometan	sprężony biometan	biowodór	biowęglowodory ciekłe
				metylowy kwasów tłuszczowych	etylowy kwasów tłuszczowych									
Benzyzny silnikowe, kóre mogą zawierać biowęglowodory ciekłe lub do 10,0 % objętościowo innych biokomponentów lub do 22,0 % objętościowo eteru etylo-tert-butyłowego lub eteru etylo-tert-amylowego	11													
		0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Olej napędowy, który może zawierać biowęglowodory ciekłe lub do 7,0% objętościowo innych biokomponentów	12													
		0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
RAZEM (w.11+w.12)	13	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

3. ILOŚCI I RODZAJE BIOPALIW CIEKŁYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 30B USTAWY, ROZPORZĄDZONYCH PRZEZ DOKONANIE JAKIEJKOLWIEK CZYNNOŚCI PRAWNEJ LUB FAKTYCZNEJ SKUTKUJĄCEJ TRWAŁYM WYZBYCIEM SIĘ BIOPALIW CIEKŁYCH LUB ZUŻYTYCH NA POTRZEBY WŁASNE, Z OKREŚLENIEM ZAWARTOŚCI BIOKOMPONENTÓW W TYCH BIOPALIWACH ^{4), 8)}														
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
Biopaliwo ciekłe	Nr wiersza	Ilość [tony] ⁶⁾	Zawartość biokomponentów w biopaliwie ciekłym [tony] ⁶⁾											
			bioetanol	ester		biometanol	bioeter dimetylowy	czysty olej roślinny	biobutanol	bio propan-butan	skroplony biometan	sprężony biometan	biowodór	
				metylowy kwasów tłuszczowych	etylowy kwasów tłuszczowych									
Benzyny silnikowe zawierające powyżej 10 % objętościowo biokomponentów lub powyżej 22 % objętościowo eteru etylo-tert-butyłowego lub eteru etylo-tert-amylowego, z wyłączeniem benzyn silnikowych zawierających biowęglowodory ciekłe	14													
Olej napędowy zawierający powyżej 7% objętościowo biokomponentów, z wyłączeniem oleju napędowego zawierającego biowęglowodory ciekłe	15													
		0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	
ester stanowiący samoistne paliwo	metylowy kwasów tłuszczowych	16												
	etylowy kwasów tłuszczowych	17												
bioetanol stanowiący samoistne paliwo		18												
biometanol stanowiący samoistne paliwo		19												
bioeter dimetylowy stanowiący samoistne paliwo		20												
czysty olej roślinny stanowiący samoistne paliwo		21												
biobutanol stanowiący samoistne paliwo		22												
bio propan-butan stanowiący samoistne paliwo		23												
skroplony biometan stanowiący samoistne paliwo		24												
sprężony biometan stanowiący samoistne paliwo		25												
biowodór stanowiący samoistne paliwo		26												
biowęglowodory ciekłe stanowiące samoistne paliwo		27												
RAZEM (w.14+w.15+w.16+w.17+w.18+w.19+w.20+w.21+w.22+w.23+w.24+w.25+w.26+w.27)		28												
		0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	

4. ILOŚCI I RODZAJE INNYCH PALIW ODNAWIALNYCH ROZPORZĄDZONYCH PRZEZ DOKONANIE JAKIEJKOLWIEK CZYNNOŚCI PRAWNEJ LUB FAKTYCZNEJ LUB ZUŻYTYCH NA POTRZEBY WŁASNE ⁹⁾		
Rodzaj innego paliwa odnawialnego	Nr wiersza	Ilość [tony]
Rodzaj 1:	29	
Rodzaj 2:	30	
Rodzaj 3:	31	

5.1. WARTOŚĆ ENERGETYCZNA BIOKOMPONENTÓW WYKORZYSTANYCH W PALIWACH CIEKŁYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 30B UST. 3 PKT 1 LIT. A USTAWY ¹⁰⁾				
0	1	2	3	4
Rodzaj biokomponentu zawartego w benzynie silnikowej	Nr wiersza	Ilość [tony]	Wartość energetyczna [MJ/kg]	Wartość energetyczna [MJ]
bioetanol	32	0,00	27	0,00
biometanol	33	0,00	20	0,00
biobutanol	34	0,00	33	0,00
ester	metylowy kwasów tłuszczowych	35	0,00	0,00
	etylowy kwasów tłuszczowych	36	0,00	0,00
bioeter dimetylowy	37	0,00	28	0,00
czysty olej roślinny	38	0,00	37	0,00
biowęglowodory ciekłe do silników z zapłonem iskrowym	39	0,00	43	0,00
bio propan-butan	40	0,00	46,10	0,00
skroplony biometan	41	0,00	0,00	0,00
sprężony biometan	42	0,00	50	0,00
biowodór	43	0,00	120	0,00
Razem (w.32+w.33+w.34+w.35+w.36+w.37+w.38+w.39+w.40+w.41 +w.42+w.43)	44	0,00		0,00

5.2. WARTOŚĆ ENERGETYCZNA BIOKOMPONENTÓW WYKORZYSTANYCH W PALIWACH CIEKŁYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 30B UST. 3 PKT 1 LIT. A USTAWY ¹⁰⁾					
0		1	2	3	4
Rodzaj biokomponentu zawartego w oleju napędowym		Nr wiersza	Ilość [tony]	Wartość energetyczna [MJ/kg]	Wartość energetyczna [MJ]
bioetanol		45	0,00	27	0,00
biometanol		46	0,00	20	0,00
biobutanol		47	0,00	33	0,00
ester	metylowy kwasów tłuszczowych	48	0,00	37	0,00
	etylowy kwasów tłuszczowych	49	0,00	38	0,00
bioeter dimetylowy		50	0,00	28	0,00
czysty olej roślinny		51	0,00	37	0,00
biowęglowodory ciekłe do silników z zapłonem samoczynnym		52	0,00	44	0,00
bio propan-butan		53	0,00	46,10	0,00
skroplony biometan		54	0,00	0,00	0,00
sprężony biometan		55	0,00	50	0,00
biowodór		56	0,00	120	0,00
Razem (w.45+w.46+w.47+w.48+w.49+w.50+w.51+w.52+w.53+w.54 +w.55+w.56)		57	0,00		0,00

6. WARTOŚĆ ENERGETYCZNA PALIW CIEKŁYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 30B UST. 3 PKT 1 LIT. A USTAWY ¹¹⁾				
0	1	2	3	4
Rodzaj paliwa ciekłego	Nr wiersza	Ilość [tony]	Wartość energetyczna [MJ/kg]	Wartość energetyczna [MJ]
czyste benzyny silnikowe zawarte w paliwach ciekłych	58	0,00	43	0,00
czysty olej napędowy zawarty w paliwach ciekłych	59	0,00	43	0,00

7. UDZIAŁ BIOKOMPONENTÓW W PALIWACH CIEKŁYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 30B UST. 3 PKT 1 LIT. A USTAWY [%] ¹²⁾	
benzyny silnikowe	#DZIEL/0!
olej napędowy	#DZIEL/0!

8. ILOŚCI I RODZAJE CIEKŁYCH PALIW WĘGLOWYCH POCHODZĄCYCH Z RECYKLINGU I GAZOWYCH PALIW WĘGLOWYCH POCHODZĄCYCH Z RECYKLINGU ROZPORZĄDZONYCH PRZEZ DOKONANIE JAKIEJKOLWIEK CZYNNOŚCI PRAWNEJ LUB FAKTYCZNEJ SKUTKUJĄCEJ TRWAŁYM WYZZBYCIEM SIĘ TYCH PALIW LUB ZUŻYTYCH PRZEZ NIE NA POTRZEBY WŁASNE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 30B UST. 3 PKT 3 USTAWY		
Rodzaj ciekłego paliwa węglowego pochodzącego z recyklingu lub gazowego paliwa węglowego pochodzącego z recyklingu	Nr wiersza	Ilość [tony]
Rodzaj 1:	60	
Rodzaj 2:	61	
Rodzaj 3:	62	
Rodzaj 4:	63	
Rodzaj 5:	64	

9. UDZIAŁ (ILOŚĆ) ENERGII ELEKTRYCZNEJ Z ODNAWIALNYCH ŹRÓDEŁ ENERGII W ENERGII ELEKTRYCZNEJ DOSTARCZONEJ DO POJAZDÓW DROGOWYCH LUB KOLEJOWYCH, O KTÓREJ MOWA W ART. 30B UST. 3 PKT 5 I 6 USTAWY						
0	1	2	3	4	5	6
Rodzaj energii elektrycznej z OZE	Nr wiersza	Ilość energii elektrycznej dostarczonej z sieci elektroenergetycznej do pojazdów drogowych [Ie; MJ]	Ilość energii elektrycznej dostarczonej z sieci elektroenergetycznej do pojazdów kolejowych [Ie; MJ]	Ilość energii elektrycznej z OZE w całości energii elektrycznej dostarczonej na terytorium RP określony w obwieszczeniu, o którym mowa w art. 21a ust. 6 ustawy [Uoze; MJ]	Ilość energii elektrycznej z OZE uzyskana z bezpośredniego podłączenia do instalacji i dostarczana do pojazdów drogowych (art. 21a ust. 4 ustawy) [Ib; MJ]	Ilość energii elektrycznej z OZE dostarczona do pojazdów drogowych lub kolejowych [Ioze; MJ]
Energia elektryczna z OZE dostarczona do pojazdów drogowych	65					0
Energia elektryczna z OZE dostarczona do pojazdów kolejowych	66					0

Razem (w.65+w.66)	67	0	0	0	0	0

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.	
Miejsce i data sporządzenia sprawozdania	Podpis osoby upoważnionej do reprezentowania podmiotu składającego sprawozdanie ¹³⁾

Objaśnienia

¹⁾ Firma, w brzmieniu zgodnym z wpisem występującym we właściwym rejestrze, tj. w Krajowym Rejestrze Sądowym lub Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, w przypadku podmiotów prowadzących działalność gospodarczą lub imię i nazwisko w przypadku osób fizycznych.

²⁾ Należy wpisać państwo, w którym podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy ma siedzibę lub miejsce zamieszkania.

³⁾ Jeżeli podmiot posiada.

⁴⁾ Wypełniając kolumnę 2 w tabelach nr 1-3 należy w niej uwzględnić całkowitą ilość paliwa ciekłego lub biopaliwa ciekłego, tj. wraz z zawartością danego rodzaju biokomponentu (biokomponentów). Natomiast wypełniając w tabelach nr 1-2 kolumny 3-14, a w tabeli nr 3 wypełniając kolumny 3-13 należy podać ilość danego rodzaju biokomponentu (biokomponentów) rozumianą jako jego zawartość w całkowitej ilości paliwa ciekłego lub biopaliwa ciekłego, podanej w kolumnie 2.

⁵⁾ Wypełniając tabelę nr 1 należy w niej umieścić całkowitą ilość paliwa ciekłego wraz z zawartością danego rodzaju biokomponentu (biokomponentów), która została wykorzystana przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23b ustawy.

⁶⁾ W celu dokonania przeliczenia z jednostki objętości na jednostkę masy oraz z jednostki masy na jednostkę objętości należy stosować wartości wskazane w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia ... w sprawie wartości energetycznej poszczególnych biokomponentów, biopaliw ciekłych, paliw gazowych, ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, gazowych paliw węglowych pochodzących z recyklingu, innych paliw odnawialnych, paliw ciekłych oraz odnawialnej energii elektrycznej (Dz. U. poz.).

⁷⁾ Wypełniając tabelę nr 2 należy w niej umieścić całkowitą ilość paliwa ciekłego wraz z zawartością danego rodzaju biokomponentu (biokomponentów), o której mowa w art. 23b ust. 2 ustawy, odpowiadającą ilości komponentów lub dodatków dodanych do tego paliwa.

⁸⁾ Wypełniając tabelę nr 3 należy w niej umieścić całkowitą ilość biopaliw ciekłych wraz z zawartością danego rodzaju biokomponentu (biokomponentów), rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się biopaliw ciekłych lub zużytych przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy w okresie sprawozdawczym.

⁹⁾ Wypełniając tabelę nr 4 należy w niej umieścić całkowitą ilość innych paliw odnawialnych, rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się innych paliw odnawialnych lub zużytych przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy w okresie sprawozdawczym.

¹⁰⁾ Wartość energetyczna biokomponentów, których ilości sprawozdano w tabeli nr 1, tj. zawartych w paliwach ciekłych wykorzystanych do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23b ustawy.

¹¹⁾ Wartość energetyczna czystych paliw ciekłych, których ilości sprawozdano w tabeli nr 1, tj. wykorzystanych do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23b ustawy.

¹²⁾ Udział biokomponentów w paliwach ciekłych, których ilości sprawozdano w tabeli nr 1, tj. zawartych w paliwach ciekłych wykorzystanych do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23b ustawy, liczony według wartości energetycznej.

¹³⁾ W przypadku sprawozdania składanego w postaci papierowej - czytelny podpis ze wskazaniem imienia i nazwiska; w przypadku postaci elektronicznej - kwalifikowany podpis elektroniczny albo podpis zaufany albo podpis osobisty.